

AL

COLLECTANEA DOCTORUM.

SACRÆ ROTÆ DECISIONUM, ET SACRÆ
CONGREGATIONIS CONCILIJ RESOLUTIONUM

AD CONCILIUM TRIDENTINUM

AUTHORE

HIERONYMO BALDASSINIO

PATRICIO ÆSINO J. U. D.

OPUS

*Episcopis, Vicarijs, Canonicis, Animarum Pastoribus, Religiosis,
Advocatis, Judicibus, necnon omnibus Studiofis utillimum.*

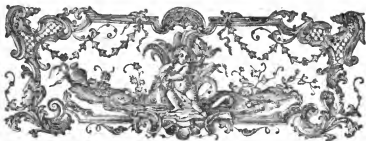

Æ S I I

EX TYPOGRAPHIA HÆREDUM CAPRARI.

MDCCLXI.

SUPERIORUM PERMISSU.

EMINENTISSIMO, ET REVERENDISSIMO PRINCIPI
PETRO HIERONYMO
GUGLIELMIO
 SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIAE
 PRESBYTERO CARDINALI

HIERONYMUS BALDASSINIUS
 FELICITATEM.

UM primùm jucundissima illa efful-
 sit dies, quâ, totâ hac nostrâ plau-
 dente Civitate, ob verè præclara merita tua Sa-
 cræ Purpuræ TIBI honor fuit delatus, constitui
 jam tùm singularem tuam ergâ me benevolen-
 tiam,

tiam, aliquà immortalis in TE meæ voluntatis
 significatione ostendere, Librumque hunc, quan-
 tumvis tenuem, & exiguum tuo amplissimo
 Nomine decoratum in publicum edere. Sed
 quum statim multæ subortæ essent difficultates,
 quæ me diu, multumquæ suspensum habuere,
 mediatum opus differre coactus fui. Iis verò,
 Deo iuvante, explicatis, tandem prodit in lu-
 cem, illumque expeditum, absolutumquæ tam-
 quàm grati, & devinctissimi animi testimoni-
 um TIBI offero, ac dedico. Accipe igitur, CAR-
 DINALIS AMPLISSIME, qualecumquæ hoc obsequij
 mei monumentum. Quod si Tu, nisi magno-
 perè fallor, libenter prò tua singulari huma-
 nitate, excipies; ad hæc tua tot, tam ampla,
 ac singularia ergà me beneficia, hoc novum
 etiàm adijces, mequæ plurimum semper TIBI de-
 bere profitebor. Id unum deniquè restat, ut De-
 um Optimum Maximum enixè orem, ac depre-
 cer (quod & feci semper, nèc facere unquam
 desistam) ut TE sospitem, atquæ incolumem diu-
 tissimè servet, quo & mihi præsidio, & Urbi
 huic, quam & unicè semper dilexisti, & pluri-
 mis affecisti beneficijs, ornamento esse possis. Vale.

Datum Æsij Kalendis Octobris MDCCLXI.

TOTIUS OPERIS RATIO.

QUamquàm & sæpè, & diligentèr fuerit Œcumenicis in Concilijs dè Ecclesiæ Disciplinæ actum, numquàm tamèn aut plura, aut salubriora ad eam restituendam, augendam, conservandamquè prodire Decreta, quàm in *Tridentino* condita fuerunt. Etenim in hac Synodo non dè uno, vel altero dumtaxat Disciplinæ capite, sed dè omnibus, & singulis, nè perfunctoriè, sed accuratissimo quidèm studio fuit tractatum. Itaque in eà & omnes Superiorum Conciliorum, Romanorumquè Pontificum, dè ratione vitæ à Clericis instituendæ, dè Beneficiorum collatione, dè Residentiâ Prælatorum, dè sacris Visitationibus, dè Synodis Provincialibus, dèque Fidelis, morumquè Doctrinâ populo tradendâ, ut cætera, quæ sunt innumerabilia, præteream, Sanctiones confirmatæ sunt, atquè multa etiam addita, quæ temporis, & necessitati magis consentanea visa fuere. Quamobrem nullius Concilij Decreta sunt, quæ frequentius in his, quæ dè Ecclesiasticâ Disciplinâ instituuntur, controversijs, appellari consueverint. Hinc Ego ex quo meum hincce studij animum admovi, non modò hujus Synodi Decreta, & declarationes à Sacra Congregatione Cardinalium ejusdem Tridentini Interpretum editas, quæquè ad Concilium illustrandum doctissimi, clarissimiquè viri, ac præsertim Augustinus Barboza, Johannes Gallemaris, duoquè S. R. E. Cardinales, Bellarminus, & Dè Luca vulgaverant, opera, quàm diligentissimè mihi pervolvenda esse existimaui; sed etiàm omnia, quæ mihi inter legendum occurrissent, Auctorum loca, in quibus Tridentini Decreta vel referrentur, vel illustrarentur, adnotare constitui, ut quum eadem à me recitanda essent, Doctores, quos aut consulere, aut adscriberem, haberem. Jam verò quum singulis fermè diebus in tabulas referrem, id brevi sum consecutus, ut si non perfectum, numerisque omnibus absolutum, talem tamèn, qualem optabam, Authorum in singula Tridentinorum Decretorum loca cathalogum conficerem. Nequè verò plus requirebam: Nam Opus hoc, non ut ederem, sed ut privatis meis rationibus consulere, susceperam. Sed quum Librum hunc, ut fieri solet, cum Amicis communicassem, hi non modò ratum illum habuerunt, sed etiàm rem non inutilem ijs, qui Ecclesiasticis in causis pertractandis versantur, me facturum, si vulgassem, existimarunt. Quare stimulos mihi adijcere, ut illum ederem, cœperunt, nequè antea destiterunt, quàm à me, ut morem ipsis gererem, impetrassent. Quum igitur illis obsequi constituissem, manus iterum Operi admovi, nequè labori, aut diligentie peperci, ut eorum, quorum commodo vulgabatur, rationibus, quoad possem, prospicerem. Itaque præclarissima quæquè Theologorum, ac Juris Canonici Peritorum Opera post Tridentinum edita consului, remissiones in loca, quæ prætermissa à me fuerant,

VI

fuerant, collegi, quas collegeram, expendi, Authoribusquē, si qui laudari à me fuissent, quorum vel parva apud Sapientes esset auctoritas, vel minus pervia opera, alios, quorum major existimatio esset? vulgatiorem opera, suffeci. Illud autem quam diligentissime cavi, ut neminem (si unum, vel alterum ex Theologis excipias, qui mihi appellandi necessario fuerunt, quum alii non suppetere) neminem, inquam, laudarem, qui Tridentini verba, quibus ad eum remissio subijcebatur, non afferret, vel saltem non indicaret. Ad hæc Rotæ Decisiones, & Congregationis Cardinalium ejusdem Tridentini Interpretum suis quibusque locis indicavi. Nec Johannis Sozeallij, & Horatii Lutij Notas, quæ Sacra Scripturæ, Juris Canonici, cæterorumque Conciliorum loca, quibus Tridentinæ Sanctiones consonant, innuunt, nec Philippi Chiffletij remissiones ad posteriores Summorum Pontificum Bullas, quæ aliquam Concilij Decretis lucem afferunt, eaque temperant, vel interpretantur, ab aliis, ac à me ipso aucta, prætermisi. Has tamē Doctorum remissionibus minime inserui, sed ad marginem (quemadmodum prioribus in Editionibus factum fuerat) edendas curavi, ne aliqua in tantæ rerum varietate confusio oriretur. Denique ex tot Tridentini Concilij Editionibus, quæ circumferuntur, quam Romæ anno MDCCXXXII. Hieronymus Mainardus curavit, secutus sum: est enim omnium optima, quippe quæ non modò cum alterâ Manutianâ ab Angelo Massarello, qui Tridentino Concilio à Secretis fuerat, emendata, sed etiam cum authenticis ipsius Concilij Actis, quæ in Archivo Arcis Sancti Angeli asservantur, collata fuit: cui nè quid deesset, quod utile Juris Canonici Studiosis esse posset, brevem, expeditamque Methodum legendi Decreta de Reformatione per Titulos, & Capita præmisi, ac præter Orationem ab Hieronymo Ragazzono extremâ in Sessione habitam, quæ rerum in Concilio tractatarum summam exhibet, septem, & viginti Constitutiones, quas ex veteri Jure desumptas Synodus Tridentina verbis conceptissimis novas fecit, non illas quidem, ut veteribus in Editionibus habentur, vitiatas, sed quales in Chiffletianâ prodire, quam emendatissimas, ac præterea alteram sanctæ memoriæ Benedicti XIV. Constitutionem, in qua plura dilucidantur dubia quoad Residentiam, ac tandem binas Pii IV. Constitutiones, quarum priori Forma Juramenti professionis Fidei præscribitur, alterâ Privilegia, exemptiones, immunitates &c., quæ cum Tridentini Concilij Decretis pugnant, revocantur, consulto adjeci. Hæc ea sunt, quæ mihi non ut Operi huic existimationem conciliarem, sed ut consuetudini servire, commemoranda esse putavi. Cæterum tantum abest, ut Eruditorum expectationi me satisfecisse existimem, ut nè ipse quidem mihi planè satisfaciam. Illud tamē æquos rerum existimatores daturus confido, ut si alia defuerunt, certè nec benemerendi de Juris Canonici Studiosis voluntatem, nec in deligendis, indicandisque Authoribus diligentiam defuisse.

Operis

OPERIS APROBATIO.

JUSSU Reverendissimi Patris F. Thomæ Augustini Ricchinij Sacri Palatii Apostolici Magistri Librum legi, cui titulus: *Colleſtanea Doctozum &c.*, in quo nihil offendi, quod Catholicæ Fidei, bonisque moribus adverſetur; ſed nec ſatis commendare poſſum graviffimum Authoris Studium, quo Doctores de Re Theologicâ diſputantes colligit, ſuoque ordine applicat maximo Studioſorum commodo ad ea Religionis Dogmata illuſtranda, quæ Sacra Tridentina Synodus docuit, decrevitque.

Die 24. Maij 1761.

Fr. Alexander de Pretis Ord. Præd.
Sac. Theol. Magiſter.

IMPRIMATUR IN URBE, VEL EXTRA URBEM:

F. Thomas Auguſtinus Ricchinius Ord. Præd.
Sac. Pal. Apoſt. Magiſt.

Imprimatur

Imprimatur .

Franciscus Canon. Ginammi Vicarius Generalis.

Imprimatur .

Fr. Thomas Gigli Ord. Prædic. Vicarius S. Officij Ælij.

ORDO

ORDO LEGENDI DECRETA REFORMATIONIS PER CONCILIIUM TRIDENTINUM

Facta, distincta per Titulos, & Capita.

TIT. I.

<i>De Fide.</i>	<i>Sess.</i>	<i>Cap. Reform.</i>	<i>pag.</i>
-----------------	--------------	---------------------	-------------

CAP. I.

De scienda Professione Fidei.

Cognit temporum calamitas	XXV.	II.	379.
Provisi autem, usque Neminem.	XXIV.	XII. paullo post init.	319.

CAP. II.

*De impressione, expositione, & legitimo usu
Sacra Scripturae.*

Insupèr	IV. post decretum de Libris Canonicis		18.
---------	---------------------------------------	--	-----

TIT. II.

De Sacrorum Canonum observatione.

CAP. UNIC.

Sicùt publicè expedit.	XXV.	XVIII.	404.
------------------------	------	--------	------

TIT. III.

De Conciliis Provincialibus, & Diocesani.

CAP. UNIC.

Provincialia Concilia.	XXIV.	II.	301.
------------------------	-------	-----	------

TIT. IV.

*De his, quæ universi Cler. reformationem
spectant.*

CAP. UNIC.

Nihil est	XXII.	I.	221.
Quia verò	XIV.	VI.	164.
Quam turpe	XXV.	XIV.	399.
Ut paternæ	ejusd.	XV.	401.
Optandum	ejusd.	I.	377.
Alimonet usq. Illis verò	ejusd.	VIII.	390.
Quicumque de cætero	I.	IV.	85.
Quidam Ecclesiasticus	XXIV.	XVII.	331.

* *

TIT.

X

T I T. V.

Seff.

Cap. Reform.

pag.

De Episcopali functione,

C A P. I.

Qui, quales, & quomodo ad Episcopatum assumendi, & intra quod tempus consecrandi,
Ad Cathedralium
Quicumque
Si in quibuslibet
Ad majores
Ecclesias

VII.
XXII.
XXIV.
VII.
XXIII.

I.
II.
I.
IX.
II.

83.
222.
298.
89.
248.

C A P. II.

De residentia, & honestate Episcoporum,
Eadem Sacrosancta
Quod præcepto, usque Eadem omnino
Non potest

VI.
XXIII.
XXV.

I.
I.
XVII.

63
247
403.

C A P. III.

De Beneficiorum pluralitate Episcopis prohibita,
Nemo
Quod in Ecclesiasticis usque hæcque
Quoniam in pleræque usque in Parochial.
§. Ad hæc in post. rùm, usque in iis

VII.
XXVI.
ejusd.
ejusd.

II.
XVII.
XIII.
eod.

83.
331.
324.
245.

C A P. IV.

De Officio Episcopi in predicando.
Quid verò
Pædicationis

V.
XXIV.

II. in princ.
IV.

29.
307.

C A P. V.

De officio Episcopi in ordinando,
Episcopi
Quoniam
Ordinationes
Episcopus
Episcopus
Nulli Episcopo
Et quoniam
Abbatibus, usq. Nec ipsi
Facultates de promovendo
§. Nec ipsi, usq. Pœnam quoque

XXIII.
XCI.
XXII.
XIV.
XXIII.
VI.
XV.
XXIII.
VII.
XXIII.

III.
I.
VIII.
III.
IX.
V.
II.
X.
XI.
X. post init.

249.
192.
254.
161.
206.
68.
160.
257.
91.
257.

C A P. VI.

De Officio, jure, & auctoritate Episcopi in visitando.

Patriarchæ
Beneficia
Capitula
Quæcumque in Diocesi
Locorum Ordinarii
Quæ aliis
Ecclesiæ Prælati
Episcopi ut apud
Omnes Ecclesiæ Prælati

XXIV.
VII.
VI.
XXI.
VII.
XXIV.
VI.
XXIV.
XIV.

III.
VII.
IV.
VIII.
eod.
IX.
III.
X.
IV.

303.
87.
67.
202.
88.
314.
66.
314.
162.

CAP.

C A P. V I I.	Seff.	Cap. Reform.	XI pag.
<i>De Officio jurisdictione, auctoritate Episcopi in Juacis Civilibus, & Crimin. tam in foro conscientia, quam contemptivo.</i>			
Eadem Sacrosancta, u/sq. Quàm igitur	XIII.	I.	116.
Quàm propriè	XIV.	Proem.	158.
Causæ omnes, u/sq. Legati quoquæ	XXIV.	XX.	341.
In exemptorum	VII.	XIV.	92.
Insuper quàm nonnulli	XIV.	V.	163.
Quoniàm privilegia	XXIV.	XI.	315.
Omnis Ecclesiarum Prælati	XIV.	IV.	162.
Præterea quia nonnulli	ejusd.	V. II.	167.
§. Legati quoquæ, u/sq. Præterea si quis	XX. V.	XX. in fin.	343.
§. Quàm igitur rei criminum	XIII.	I. in med.	118.
A sententia	ejusd.	II.	119.
Legati, & Nuntii	XX. I.	VII.	218.
Reus ab Episcopo	XIII.	III.	119.
§. Præterea si quis	XXIV.	XX. post med.	344.
Quàm verò tam	XIII.	IV.	119.
Et quoniàm	ejusd.	V.	89.
Licet	XXIV.	VI.	310.
Apostolus monet	ejusd.	VIII.	312.
Quamvis	XXV.	III.	380.
Quoniàm	ejusd.	X.	396.
Dispensationes	XXII.	V.	327.
In commutationibus	ejusd.	VI.	ibid.
Episcopi	ejusd.	VIII.	229.
Administratores	ejusd.	IX.	220.
Quàm ex Notariorum	ejusd.	X.	232.

C A P. V I I I.

<i>Causa in Episcopos, apud quos, & à quibus tractanda, & suscipienda.</i>			
Quoniam verò	XIII.	VI.	321.
Testes	ejusd.	VII.	122.
Causæ	ejusd.	VIII.	ibid.
Causæ Criminales	XXIV.	V.	309.

T I T. V I.

*De Jurisdictione, ac potestate Capituli Sede
vacante.*

C A P. U N I C.

Capitulum	XXIV.	XVI.	329.
Non liceat	VII.	X.	89.
§. Penam quoquæ	XXIII.	XX. sub fin.	258.

T I T. V I I.

De Parochiis.

C A P U T I.

<i>Qui, & quales creandi Parochi.</i>			
Inferiora beneficia	VII.	III.	84.
Expediit maximè	XXIV.	XVIII.	235.
Præsentati	VII.	XI.	91.
Decernit	XXIV.	XIX.	340.
§. Provisi autem usque Neminem	ejusd.	XII. pauld post init.	319.

XII

CAPUT II.

Seff.

Cap. Reform.

pag.

De Residentia Parochorum.

Episcopi inferiores.

VI.

II.

65.

§. Ead- m omnino

XXIII.

1. sub fin.

247.

§. In iis quoque

XXIV.

XIII. post med.

326.

CAPUT III.

De Beneficiorum curatorum pluralitate prohibita.

VII.

IV.

85.

Quicumque de cetero

eiusd.

V.

86.

Ordinari locorum

XXIV.

XVII.

331.

Quam Ecclesiasticus

XXI.

IV.

197.

Episcopi, etiam

CAPUT IV.

*De unione Beneficiorum, sive curatorum vel non
curatorum, cum curatis: sive non
curatorum inter se,*

Ut etiam

XXI.

V.

199.

§. In Parochialibus usque In iis

XXIV.

XIII. propè init.

374.

§. In unionibus

eiusd.

XIII.

375.

Uniones perpetue

VII.

VI.

86.

CAPUT V.

*De officio Parochorum in predicando & Sacra-
menta administrando.*

§. Archipresbyteri, usque Quamitores

V.

II. paulò post init.

29.

Predicationis, usque iidem

XXIV.

IV.

307.

Ut iidem p- pulus

eiusd.

VII.

311.

Quia illiterati

XXI.

VI.

200.

CAPUT VI

*De Parochialibus Ecclesiis, earumque provensi-
bus conservandis.*

Statuit Sancta Synodus

XXV.

XVI.

401.

Decernit Sancta Synodus

eiusd.

XIII.

399.

Quam illud

XXI.

VII.

201.

TIT. VIII.

De Canonicis

CAPUT I.

*Qui, & quales ad dignitates & Canonicatus Ec-
clesiarum tam Cathedralium, quam Collegia-
tary n vocari, & adiri debeant.*

Quam dignitates, usque Prætorum

XXIV.

XII.

319.

Ratio postulat

XXV.

V.

385.

CAPUT II.

De residentia Canonico- rum

§. Prætorum usque Omnes verò

XXIV.

XII. in med.

320.

Quam Beneficia

XXI.

III.

196.

Episcopi

eiusd.

IV.

197.

CAPUT III.

De officio, & moribus Canonico- rum

Quicumque

XXII.

IV.

225.

Omnes verò

XXIV.

XII. sub fin.

322.

CAP.

CAPUT IV.		Self.	Cap. Reform.	XIII pag.
<i>De modo augendi prebendas a quo tenuiores.</i>				
In Ecclesiis	ejusd.		XV.	318.
CAPUT V				
<i>Canonicorum mali mores quod Episcopi auctoritate corrigi possint, & debeant.</i>				
In pluribus	XXIV.		XIV.	327.
Capitula	VI.		IV.	67.
Statuit Sancta Synodus	XXV.		VI.	386.
TIT. IX.				
<i>De vita Religioforum.</i>				
CAPUT I.				
<i>Qui, quales, quomodo ad Beneficia regularia debeant promoveri.</i>				
Regularia	XIV.		X.	168.
In electione	XXV.		VI. <i>de Regularibus</i>	359.
Abbatissa	ejusd.		VII.	360.
Quam pleraque	ejusd.		XXI.	375.
CAPUT II.				
<i>De revocanda vita Religioforum ad Monasticam Disciplinam.</i>				
Quoniam	ejusd.		I.	351.
In quacunque	ejusd.		XV.	368.
Nulla quoque	ejusd.		XVI.	369.
Libertati	ejusd.		XVII.	371.
Anathemati	ejusd.		XVIII.	ibid.
Quicumque	ejusd.		XIX.	373.
Quia vero	XIV.		XI.	169.
Prohibet	XXV.		IV.	355.
Bonifacij	ejusd.		V.	357.
Nemini	ejusd.		II.	352.
Concedit	ejusd.		III.	354.
Regularis	ejusd.		XIV.	367.
Censuræ	ejusd.		XII.	365.
Controversias	ejusd.		XIII.	366.
Monasteria Sanctimonialium	ejusd.		IX.	363.
Attendant	ejusd.		X.	ibid.
In Monasteriis	ejusd.		XI.	364.
Abbates	ejusd.		XX.	374.
Monasteria omnia	ejusd.		VIII.	362.
Hæc omnia	ejusd.		XXII.	376.
TIT. X.				
<i>De fidei administratione Hospitalium</i>				
CAPUT UNIC.				
Curent Ordinarii	VII.		XV.	93.
§. Illis vero	XXV.		VIII. <i>penult post init.</i>	258.

XIV

TIT. XI.

Sess.

Cap. Reform.

pag.

De Quæstoribus Eleemosynariis.

CAP. UNIC.

6. Quæstores verò
Quàm multaV.
XXI.II. in fin.
IX.32.
204.

TIT. XII.

De Jurcpatronatus

CAP. UNIC.

Nemo
Non liceat
Sicuti legitimaXIV.
ejusd.
XXV.XII.
XIII.
IX.169.
170.
292.

TIT. XIII.

De tollendis quibusdam, qua omnium Ecclesiarum debitam administrationem evertunt, aut dedecent.

CAP. I.

De tollendis regressibus, & coadjutoriis.
Quàm in Beneficiis

XXV.

VII.

388.

CAP. II.

De tollendis locacionibus bonorum Ecclesie, qua sunt representata pecunia.
Magnam Ecclesiis

ejusd.

XI.

397.

TIT. XIV.

De iis, qui sunt initiandi Sacris.

CAP. I.

*De consuevandis, & ad Minores Ordines promovendis.*Prima Tonfura
Minores
Ad Minores, usque, Hi verò
Nullus primaXXIII.
ejusd.
ejusd.
ejusd.IV.
XI.
V.
VI.250.
258.
251.
252.

CAP. II.

*De promovendis ad Majores Ordines*6. Hi vero, qui
Nullus in potterum
Subdiaconi
Qui pie
Quàm non deceat
Quàm etiam
Quàm honestius
Quàm nullus
Ut Sanctorum
Quamvis Presbyteri
Facultates de non promovendoejusd.
ejusd.
ejusd.
ejusd.
XXI.
XIV.
ejusd.
XXII.
ejusd.
ejusd.
VII.V. post init.
XII.
XIII.
XIV.
II.
VII.
I.
XVI.
XVII.
XV.
XII.251.
260.
261.
262.
264.
266.
259.
265.
266.
264.
91.

CAP.

CAP. III.		Sess.	Cap. Reform.	XV pag.
<i>De examine Ordinandorum & tempore, ac loco Ordinandi.</i>				1
Sancta Synodus	XXIII.	VII.		253.
Ordinationes usque Unusquisque	eiusd.	VIII.		254.
CAP. IV.				
<i>A quo quisque ordinandus</i>				
§. Unusquisque autem	eiusd.	end. in med.		255.
Non liceat	VII.	X.		256.
§. Penam quoque	XXIII.	X. sub fin.		258.
TIT. XV.				
<i>De celebratione Missarum</i>				
CAPUT I.				
<i>De his, que in ea sint observanda, & que vitanda.</i>				
Quanta cura	XXII. proxime post Canones			217.
CAP. II.				
<i>De moderando numero Missarum, certo casus Contingit sæpe</i>				
TIT. XVI.	XXV.	IV.		324.
<i>De Clericis instituendis in Theologia, & disciplinis eductendis, eorumque Seminaris erigendis</i>				
CAP. UNIC.				
Ealem Sacrosancta usque, Quia verò	V.	I.		26.
Quàm adoloscensium	XXIII.	XVIII.		267.
TIT. XVII.				
<i>De Matrimonii reformatione, de restrictione quarundam ejus impedimentorum, de raptibus, vagis, & concubinariis, de libertate Matrimonialis contractus, de temporibus solemniter Matrimonium celebrandi,</i>				
Capita novem, ordine continuo.	XXIV. proxime post Canones,			282. & seqq.
TIT. XVIII.				
<i>De his, qui bona Ecclesie subtrahunt, aut sibi sumunt,</i>				
CAP. UNIC.				
Si quem Clericorum	XXII.	XI.		232.
Non sunt ferendi	XXV.	XII.		398.
TIT. XIX.				
<i>De sublati Duellis,</i>				
CAP. UNIC.				
Detestabilis	eiusd.	XIX.		405.
				TIT,

XVI

TIT. XX.

Sess.

Cap. Reform.

pag.

De officio Christianorum Principum, & Potestatum, in tuenda immunitate Ecclesiarum.

CAP. UNIC.

Cupiens

ejusd.

XX.

407.

TIT. XXI.

De officio eorumdem in recipiendo, & observando, ac observari procurando Decreta Generalis Concilii Tridentini.

CAP. UNIC.

Tanta suis

ejusd.

sub fin.

413.

BULLA

A D M O N I T I O

ATQUE HORTATIO

LEGATORUM SEDIS APOSTOLICÆ

A D

PATRES IN CONCILIO TRIDENTINO

LECTA IN PRIMA SESSIONE.

EVERENDISSIMI PATRES &c. Quum ipsa muneris nostri ratio, qui in hac sancta Synodo Præsidentium, & Sedis Apostolicæ Legatorum personam gerimus, hoc postulatura videatur, ut crescentibus negotiis, quæ in hoc sacro confessu ad Dei gloriam, & Ecclesiæ utilitatem sunt expedienda, sæpius apud vos cohortandi & commonendi causâ verba faciamus; tum vero in hac prima sessione, quæ felix (ut speramus) principium ipsi Concilio est datura, minime hoc a nobis prætermittendum duximus. Eo vero libentius hoc officio fungimur, quod quum vos vel hortamur, ut ea faciatis, quæ digna tanto Conventu sint, vel a contrariis dehortamur, nosmetipsos etiam hortamur, ac dehortamur, qui in eadem quasi navi vobiscum sumus, iisdem periculis, quibus vos, iisdem tempestatibus subijcitur. Nosmetipsos, inquam, excitamus ad vigilandum, ne vel in scopulos incidamus, qui plurimi procul dubio in hoc cursu sese offerent: vel magnitudine negotiorum, tamquam fluctuum, obrui nos negligentia nostrâ patiamur, verum spe & fide creâti, eâ navigationem dirigamus, quod maxime portus salutis ad Dei gloriam in CHRISTO JESU sese ostendit.

Igitur, ut ab eâ incipiamus, de quo maxime in hoc principio admonendi omnes sumus, unusquisque nostrum ante oculos sibi imprimis proponere debet, quænam sint, quæ ab hoc sacro Concilio expectentur: ex quo quisque facile intelliget, quantum sibi oneris incumbat. Sunt verò ea, (ut omnia summatim complectamur) quæ in Bulla Indictionis Concilii continentur, nempe hæresum Extirpatio, disciplinæ ecclesiasticæ & morum Reformatio, ac tandem Pax externa totius Ecclesiæ. Hæc ergo sunt, quæ nos curare, vel potius pro quibus assidue orare, ut Dei benignitate fiant, oportet. Atque illud est, de quo ante omnia in ipso Concilio exordio omnes & singulos, qui huc convenimus, primum autem nos ipsos, qui in tam sancto ministerio præsidemus, admonendos duximus; ne unquam cogitemus, vel per singulos, qui hic ad sunt, vel per universum Concilium, etiam omnes Pastores ex universo terrarum orbe huc coirent, tantis malis, quibus nunc grex Christi

fti

At est oppressus, provideri posse. Si enim putamus hoc a nobis perfici posse, aut ab alio quàm ab ipso Christo, quem Deus Pater unicum nobis Servatorem & Pastorem dedit, cui etiam omnem potestatem dedit, erramus sane in fundamento omnium actionum nostrarum, & divinam iram magis provocabimus; adjungimus enim ad superiora mala, quæ propterea nobis acciderunt, quodd ipsum Fontem aquæ vivæ reliquimus, hoc alterum maximum peccatum, quodd nostrâ vel prudentiâ iisdem malis mederi velimus; ut merito de nobis dicatur, quod Propheta in persona Dei veterem populum accusans, dicit: (a) *Duo mala fecit populus hic, me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, & foderunt sibi cisternas non valentes continere aquas*. Tales vero cisternæ sunt omnia consilia, quæ a nostra prudentia, non afflata Spiritu divino, proficiscuntur: quæ non modo populos in pietate & obedientia, tamquam aquas in cisternis continere non valent, sed quo magis his artibus retinere eos laboramus, eo violentius tamquam torrentes a nobis defluunt & discendunt; ut superiorum annorum experientia multis in locis satis nos docere potest; & nunc admonere, unicam tantum viam medendis his malis relictam, si nostra omnia remedia inutilia esse agnoscimus, & valere potius ad augenda, quàm ad tollenda mala, ad Christi potentiam, quem dexteram suam Deus Pater appellat, mala, ad Christi sapientiam, qui est sapientia Patris, in omnibus nos, qui patrum personam gerimus, fide & spe confugiamus: hujus nos in omnibus ministros esse cognoscamus. Hic vero queritur, inquit Apostolus, (b) *inter dispensatores, ut fidelis, quis inveniat*. Hoc autem agendum nunc nobis est, (c) ut ministros nos in omnibus idoneos præbeamus. Erimus vero idonei, si nos ex nobis minime idoneos esse judicaverimus. Quis enim, inquit idem Apostolus, ad hæc idoneus, (d) ut qui ne cogitare quidem aliquid ex nobis, quasi ex nobis simus sufficientes? Verùm hoc fateri non satis est nobis: hoc dicere potuit Apostolus, & per hanc portam ingredi, & obeundum munus suum, & in eo se ministrum fidelem ac idoneum ostendere: qui simul dicere potuit, de ministerio suo loquens: (e) *Nihil mihi conscius sum*. Nobis vero: qui si verum fateri volumus, aliter dicere non possumus, quin nobis conscii simus, in ministrando munere nobis imposito in plurimis defecisse, & horum etiam malorum, ad quæ corrigenda vocamur, non minima ex parte causam extitisse, non satis est hic fateri ad tantum munus nos impares esse. Quid ergo nobis agendum, ut idonei hoc tempore Christi ministri in Ecclesia instauranda esse possimus? (f) Idem prorsus, quod Christus ipse Episcopus animarum nostrarum fecit, quum venit ad fundandam & formandam Ecclesiam suam. Idem sane, Patres, faciendum erit nobis, quod ipsa Sapientia Patris fecit, quum venit, ut multos filios in gloriam adduceret: id quod nobis item propositum nunc esse debet. Is enim, quum oppressos peccatis omnes invenisset, omnia omnium peccata in seipsum transi-

(a) *Isaia 2.*(b) *I. Corinth. 4.*(c) *II. Corinth. 3.*(d) *II. Corinth. 3.*(e) *I. Corinth. 4.*(f) *I. Petr. 2.*

translulit, seque unum ante Deum pro omnibus reum & nocentem constituit, tamquam omnia scelera, quæ nos commiseramus, ipse commisset, quum tamen ab omni labe peccati purissimus esset; quippe (a) *Qui peccatum non fecit, neque umquam inventus est dolus in ore ejus.* Quod vero Christus pro immensa sua charitate erga Patrem, & pro misericordia erga nostrum genus fecit, hoc nunc, ut ipsi faciamus, iustitia ipsa a nobis flagitat, ut omnium horum malorum, quibus grex Christi est oppressus, nos Pastores coram tribunali misericordiæ DEI reos constituamus, atque omnium peccata in nos ipsos non tam pie quàm iuste transferentes, quia revera horum malorum magna ex parte nos causa sumus, divinam misericordiam per JESUM Christum imploremus. Quod vero dicimus, nos Pastores his malis, quibus Ecclesia est oppressa, causam dedisse, si quis hoc acrius, & magis per exaggerationem quamdam verborum, quàm vere dictum existimet, hoc quidem ipsa rerum experientia, quæ mentiri non potest, comprobabit. Respiciamus ergo paululùm ad ipsa mala, quibus Ecclesia opprimitur, ac simul etiam ad nostra peccata. Sed quis hæc numerare valeat? quæ simul cum reliquis malis multitudine superant arenam maris, & usque ad cælum clamant.

Circumscribamus ergo tantam multitudinem nostrorum malorum illis limitibus, quibus hoc Concilium, quod capitalibus malis medendis est vocatum, ea circumscripsit. Sunt vero illa tria, quæ supra commemoravimus: Hæreses: lapsa morum Disciplina: & intestinum Bellum. Hic ergo videamus & consideremus, quum jam multis annis Ecclesia his calamitatibus vexetur, undenam ipsa originem habuerunt; num illis nos quodammodo principium, num fomentum dederimus. Primum vero examinemus initium hæresum, quæ hac nostra ætate passim pullularunt; quibus si negare volumus nos principium dedisse, quia nullius hæreseos ipsi auctores fuimus; tamen quum perversæ de Fide sententiæ, tamquam vepres quædam sint & spinæ, quæ in agro Domini, qui nobis colendus commendatus est, ortæ sint; & si illæ quidem sua sponte, ut solent aliquando vitiosæ herbæ, pullularunt, tamen qui non coluit, quem debuit, agrum, qui non seminavit, qui pullulantes, per se non statim curam adhibuit, ut extirparet, non ininus quidem principium illis dedisse dicendus est, quam si ipsas seminaverit, præsertim quum hæc omnia a negligentia agricolæ ortum ducant, & incrementum habeant. Hic ergo se ipsos excutiant, qui sunt agricolæ in agro Domini, conscientiam suam interrogent, quomodo in eo colendo, quomodo in seminando se gesserint. Quod qui fecerint, his præsertim temporibus, quibus paucissimi agro Domini colendo incumbunt, non multum credimus dubitabunt, num ad ipsos pullulantium passim in Ecclesia hæresum culpa pertineat. Hæc vero monendi tantum causâ dicta fatis sint de his, quæ ad primum caput pertinet.

Veniamus ad secundum, quod lapsam morum disciplinam, & abusus,

*** 2

(a) 1. Petr. 4.

fus, ut vocant, complectitur. Hic vero nihil attinet diu investigare, quinam tantorum malorum auctores fuerint, quum præter nos ipsos ne nominare quidem ullum alium auctorem possimus.

Quare ad tertium accedamus, quod impedimenta pacis Ecclesiæ in se continet; qualia sunt arma, vel domestica vel externa, hæc enim jampridem pacem Ecclesiæ perturbarunt & adhuc perturbant, de quibus hoc tantum dicimus; Si (quod Deus ipse certissimis signis ostendit) hæc arma flagella ejus sunt, quibus nos affligit; quia duorum priorum capitum rei sumus, in quibus nos excusare non possumus, etiam horum armorum præcipuam nos causam esse, negare non possumus. Eiusmodi vero flagella Deum ob causam immittere censemus, ut nos peccantes castiget, & peccata ipsa, quibus Majestatem ejus maxime offendimus, nobis ante oculos ponat. Hic vero quisquis aliquando animadvertit, quibus modis Ecclesia armorum violentiâ vexata fuerit, secum ipse consideret, quænam illa sint, in quibus præcipue Ecclesia propter ipsa arma detrimentum patiatur. Nec vero hic refert, de quorum armis loquamur: sive de intestinis nostrorum Principum: sive de externis turcarum armis, quæ superioribus annis nos magnis calamitatibus affecerunt: sive de eorum, qui ab obedientia suorum Pastorum discesserunt, & ipsos a suis sedibus expulerunt. Hoc enim summatim dicimus de omni genere armorum, si qui illa contra nos tractarunt: a suis Ecclesiis Pastores fugarunt: Ordines confunderunt, laicos autem in Episcoporum locum succederunt: Ecclesiæ bona diripuerunt: cursum verbi Dei impediverunt.

Hic, inquam, dicimus, nihil horum esse, quod in libro abusuum Pastorum maxima illorum pars, qui hoc nomen sibi vindicant, per se factum esse, si legere libuerit, non scriptum apertis verbis inveniat. Nostram enim ambitionem, nostram avaritiam, nostras cupiditates his omnibus malis populum Dei prius affecisse statim inveniet; atque harum vi ab Ecclesiis Pastores fugari: easque pabulo verbi privari: bona Ecclesiarum, quæ sunt bona pauperum, ab illis tolli: indignis sacerdotia conferri: & illis, qui nihil a laicis præterquam in vestis genere, ac ne in hoc quidem differunt, dari. Quid enim horum est, quod negare possumus, per hos annos a nobis factum esse? Quare si turca, si hæretici hoc idem adversus nos faciunt, quid hic aliud quàm flagitia nostra, & simul justum Dei judicium videmus? Judicium vero plenum misericordia; si enim pro meritis nos castigaret, jam pridem sicut Sodoma & Gomorrha fuisset.

Cur vero hæc nunc commemoramus? An ut vos confundamus? Absit; Sed magis, ut vos ceu Patres & Fratres carissimos primùm autem nosmetipsos admoneamus, quo pacto hæc, quibus nunc affligimur, flagella, & graviora, quæ impendent, nisi respiciamus, vitare possimus; ut effugiamus tremendum illud Dei judicium, omnibus quidem non respicientibus tremendum, maxime vero illis, qui præsumunt. (a) *Judicium enim*

(a) *Sap. 5.*

enim grævo (inquit Scriptura) *his, qui præsumunt, fiet.* Judicium vero incipere nunc videmus a domo Dei. Dum enim nunc ejiciuntur Sacerdotes, dum conculcantur ab hominibus, quid aliud hoc indicat, quàm divinum de nobis judicium, quod prædixit Christus, quum diceret: (a) *Sacerdotes suos esse sal terræ: quod si sal evanuerit, ad nihilum valere ultra, nisi ut ejiciatur foras, & conculcetur ab hominibus?* Hæc vero omnia nos nunc patimur. Quod si propter justitiam, ut nostri majores, beati nos quidem! at nunc juste quidem, quia sal evanuit; minime autem propter justitiam patimur, in omnibus enim nostris afflictionibus videmus; judicium Dei. Atque utinam quidem illud videremus; hoc enim initium esset omnia Dei judicia & flagella effugiendi, atque in gratiam & in veram gloriam ingrediendi; quæ res fecit, ut in his commemorandis aciores & longiores fuerimus; nisi enim hæc bene cognita & perspecta fuerint, frustra intramus in Concilium, frustra invocamus Spiritum Sanctum, qui primùm ingressum in animam hominis semper facere solet per ipsius hominis condemnationem, ut condemnet mundum de peccato.

Quare, nisi ille Spiritus nos apud nosmetipsos primùm condemnaverit, nondum illum ingressum esse ad nos affirmare possumus; ac ne ingressum quidem, si peccata nostra audire recusamus. Idem enim dicitur nobis, quod populo veteri per prophetam Ezechielem est dictum; quum, nondum agnitis suis sceleribus, Deum, per Prophetam interrogare vellent; sic autem ait Propheta: (b) *Venerunt viri Israël ad interrogandum Dominum, & sederunt coram me.* Hæc autem dicit Dominus: *Numquid ad interrogandum me venisti? Virgo ego, dicit Dominus, quia non respondebo vobis.* Sequitur autem: *Si judicas eos, abominations patrum illorum ostende illis.* In quibus verbis ostendit Deus, quare noluerit respondere illis, quia nondum scilicet abominations suas & patrum suorum audierant. Quare quum idem DEI Spiritus sit, qui tum dabat responsa, & quem nunc nos sedentes coram Domino invocamus, quid nobis faciendum sit, ut proposita responsa habeamus, ex his videtis: & simul, quàm necessario nos, qui præsidemus in hoc sacro Confessu, a detegendis nostris peccatis sermonis exordium vobiscum duximus.

Quia vero nonnullos nunc videmus, sua primùm peccata & nostri Ordinis graviter descentes, atque Dei misericordiam omnibus votis implorantes, ideo quidem in maxima spe sumus, ad nos venisse, quem invocamus, Dei Spiritum. Hoc vero maximum pignus divinæ misericordie habemus, nempe ipsam hanc inchoationem Concilii, in quo nunc convenimus ad erigendam & instaurandam pene collapsam Ecclesiam: ut vetus populus post diuturnam captivitatem apud externos reges, rediit Hierosolymam ad instaurandum templum. In illius verò populi statu, in illorum læta ad patriam profectio, & templi instauratio, nostri quidem temporis & nostri status, in hoc præsertim Concilio, imaginem intueri possumus; & in Ducum ejusdem populi exemplo, vestrum, qui Duces estis populo DEI ad cœlestem patriam contendenti, officium videre.

(a) Matth. 23. (b) Ezechielis 30.

dere. Quare omnes vos magnopere hortamur, ut sæpius ad memoriam revocetis, quæ in Eisdæ, quæ in Nehemiæ, quæ etiam in Danielis libris sunt scripta: in quibus consilia omnium Ducum populi explicantur, quæ hunc unum semper scopum habuerunt, ut sua & populi atque patrum peccata confiterentur, ad pœnitentiam, & implorationem divinæ misericordiæ omnes excitarent: Quod quum populus faceret, tum quidem omnia illis feliciter succedere. Eadem vero consilia nobis, si felicem successum & exitum expectare volumus in instauranda Ecclesia, ob quam causam læti huc in spiritu convenimus, sequenda erunt; atque eò quidem magis, quò etiam maiora nobis certamina impendent instauraturis Ecclesiam, quàm illis multi, quominus id perficeretur, se opposuere; si multi etiam, quum opus impedire non possent, eos irriserunt: hoc quidem sic habetote, nobis nec irrisores defuturos, nec qui maximis viribus a cœpto opere nos deterreant & avocent. (a) Habebimus vero non modo colluctationem cum carne & sanguine, sed cum spiritualibus, nequitiiis in cœlestibus. Verùm his omnibus potentior est is, in cuius nomine hoc opus sumus aggressi. Quare in eo confidamus, ipsum precibus invocemus, & ipse omnia perficiet.

Quia verò hoc Concilium cum deliberantium, tum vero iudicantium spem refert, in quo & deliberantur de iis, quæ ad universalis Ecclesiæ bonum pertinent, & etiam iudicatur tam de rebus quàm de personis: (b) sedemus enim tamquam iudicantes duodecim tribus Israel, quibus comprehenditur universus populus DEI; ideo hîc maxime locus videbitur nos ipsos admonendi, ut caveamus ab his; quæ vel consultandi vel iudicandi vim in nobis depravare solent. Hæc vero sunt ipsæ animi passiones, quæ ideo etiam perturbationes vocantur, quia rectum & verum de rebus iudicium & sensum perturbant ac pervertunt: in quibus maxime illa sunt cavenda, quæ recte monet Ethnicus ille in conciliis abijcienda, quum dicit: (c) *Omnes homines, qui de rebus dubiis consultant, ab ira, odio, amicitia, vacuos esse debere.* Nam quum in hæc omne genus hominum sit propensum, tum vero ii maxime, qui Principibus serviunt, tales enim veementiores habent affectiones: facillime autem ad gratiam loquuntur, vel ad odium, ut scilicet ipsos existiment Principes affectos esse, a quibus mercedem expectant.

Quum vero de Principibus loquimur, tam de his, qui Ecclesiastici vocantur, quàm, qui sæculares loquimur. Ac, licet quidem nos Principes Christianos habere agnoscamus & gaudeamus: id quod in veteri, & jam recens fundata Ecclesia, patres nostri non habuerunt; tamen, ante omnia nobis in hoc Concilio semper est animadvertendum, hunc non esse locum laudandi aliquem, nisi solum Deum in Christo JESU, atque illum solum iustificandi, omne autem genus hominum condemnandi; primùm vero nos ipsos, qui loquimur, ut cum Daniele dicamus: (d) *Nobis confuso faciei, regibus nostris, principibus nostris, & patribus nostris, qui peccaverunt; tibi quæsum Domino Deo nostro misericordia, &*

propi-

(a) Ephef. 6. (b) Matth. 19. Luca. 22. (c) Cæsaris in Catilinam verba. (d) Baruch. 1. Dan. 9.

propitiatio; quia recessimus a te Domino Deo nostro, misericordia & propitiatio; quia recessimus a te, & non audivimus vocem Domini Dei nostri, ut ambulemus in lege ejus, quam posuit nobis per servos suos Prophetas, & omnis Israel praevaricati sunt legem tuam, & stillavit super nos maledictio, & detestatio. Hinc vero nunc locus esset, ut ejusdem Prophetae exemplum sequentes, cujus verba modo recitavimus, non solum nostra, qui Sacerdotes sumus; sed populi, sed principum, coram DEO & Ecclesia ejus peccata confiteremur, proque omnibus veniam imploraremur. Sic vero dicit Daniel: (a) Cumque adhuc loquerer, & orarem, & confiterer peccata mea, & peccata populi mei. Nominis populi hoc loco omnium ordinum personas complectens, ut ejus confectio, quam modo recitavimus, declarat.

Qua in re quid nobis, qui pro salute universae Ecclesiae, tantis malis oppressae, huc convenimus, faciendum sit, satis indicare videtur: nimirum ut nostra & simul principum ac populi peccata flentes confiteamur: id quod plane in spiritu moeroris satis nunc abunde facimus; verbis vero uberius saceremus, si ipsi principes adessent, qui suam nobiscum confessionem & lacrymas conjungerent.

Ejusmodi vero quasi funiculis peccatorum, ut Prophetae loquuntur, Sacerdotum ac Principum atque ipsius populi peccata sunt colligata, ut difficile sit de unius ordinis peccatis inquirere, quin reliquorum simul ordinum peccata appareant. Sic vero omnes ordines una orationis serie accusans, in veteri populo dicit Ezechiel in persona DEI: (b) *Sacerdotes eius contempserunt legem meam, & polluerunt sanctuaria mea: inter sacrum & prophanum non habuerunt distantiam: & Principes ejus in medio illius, quasi lupi rapientes pradam, ad effundendum sanguinem, ad perdendas animas, & avara sectanda lucra. Populi terrae calumniabantur calumniam.* Haec ille. Quae utinam ad illa solum tempora pertinerent, ac non nostri quoque temporis imaginem referrent. Utinam quum de corruptela morum Sacerdotum loquimur, huic maximam occasionem, maximam materiam, & auctoritatem ipsos Principes, atque ipsum populum dedisse negare possemus. Sed reprimamus nunc verba usque ad tempus magis opportunum, fontes autem communium lacrymarum, aperiamus.

Redeamus vero ad eos, quos coepimus, admonendos, praefertim Episcopos, qui cum mandatis Principum huc venerunt. Sic vero illos admonemus, ut omni, qua possunt fide & diligentia, suis Principes serviant, verum ut Episcopos decet. Sic illis serviant, ut servi Dei, non ut servi hominum. (c) *Nolite, inquit Apostolus, servi hominum esse.* Primum vero serviant uni regi Christo, cui Deus Pater omnem potestatem dedit; deinde vero propter eum omnibus, maxime autem Principibus. (d) *Cui honorem, honorem: cui tributum, tributum.* Hortamur autem, ut principibus serviant ad honorem, quemadmodum eorum mandata verbis ipsis praefecerunt, in quibus nihil fere nisi honorificum,

& ad

(a) Ibid. (b) Ezech. 22. (c) Rom. 13. (d) 1. Cor. 7.

xcv
/

BULLA INDICATIONIS

Sacri Oecumenici, & Generalis

CONCILII TRIDENTINI

SUB PAULLO III. PONT. MAX.

PAULLUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad futuram rei memoriam.

INITIO Nostri hujus Pontificatus, quem non ob merita nostra, sed propter suam magnam bonitatem, Dei Omnipotentis providentia Nobis commisit, cernentes jam tum in quas perturbationes temporum, quotque incommoda rerum ferè omnium nostra Pastoralis sollicitudo, & vigilia esset vocata; cupiebamus quidem mederi Christianæ Reip. malis, quibus illa jamdudum vexata, & propemodum oppressa est: sed ipsi etiam, ut homines, circumdati infirmitate, ad tantum onus tollendum impares vires nostras esse sentiebamus. Nam quum pace opus esse intelligeremus ad liberandam, & conservandam à plurimis impendentibus periculis Remp., omnia invenimus odij, & dissentionibus plena, dissidentibus præsertim Principibus ijs inter se, quibus summa rerum penè omnis à Deo permissa est. Quum unum ovile, & unum Pastorem Dominici esse gregis, ad integritatem Christianæ Religionis, & ad cælestium bonorum spem in nobis confirmandam, necessarium duceremus; schismatis dissidijs, hæresibus erat Christiani nominis divulsa jam penè, & lacerata unitas. Quum tutam, atque munitam ab infidelium armis, atque insidijs Rempubliacam optaremus; nostris erratis, nostraque cunctorum culpa, Dei videlicet ira peccatis nostris imminente, Rhodus fuerat amissa, Hungaria vexata, conceptum, & meditatum contra Italiam, contraque Austriam, & Illyricum terra, marique bellum: quum impius, & immitis hostis noster Turca nullo tempore requiesceret; nostrumque inter se odia, & dissensiones, suam bene gerendæ rei occasionem duceret. Igitur, ut dicebamus, in tantâ hæresum, dissensionum, bellorumque tempestate, tantisque excitatis fluctibus, quum essemus ad moderandam, & gubernandam *Patri* naviculam vocati, nec viribus ipsi

Hebr. 5.

Joan. 10.

A

nostris

Nostriſ ſatis fideremus: primùm conjecimus in Domino cogitatus Noſtros, ut ipſe nos nutriret, animumquè Noſtrum firmitate, & robore, mentem conſilio, ſapientiàque inſtrueret. Deindè animo repetentes, Majores Noſtros, ſapientia admirabili, & ſanctitate præditos, ſæpè in ſummis Chriſtianæ Reipub. periculis remedium optimum, atquè opportuniſſimum, Oecumenica Concilia, & Epiſcoporum generales conventus adhibuiſſe; ipſi quoquè animum ad Generale habendum Concilium adjecimus; exquisitiſquè Principum ſententijs, quorum Nobis videbatur utilis in primis, & opportuna ad hanc rem eſſe conſenſio, quùm eos tunc non alienos ab hoc tam ſancto opere inveniſſemus, Oecumenicùm Concilium, & Generalem eorum Epiſcoporum, aliorumquè Patrum, ad quos pertineret, Conventum in Civitate Mantuæ indiximus, anno Incarnationis Domini, ſicut Literis, & monumentis noſtris teſtatum eſt, milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſeptimo, Pontificatus Noſtri tertio, ad x. Kalend. Jun. inchoandum; ſpem propè certam habentes fore, ut, cùm illie in nomine Domini eſſemus congregati; ipſe, ſicut promiſit, Dominus in medio noſtrum aſſuturus, & bonitate, ac miſericordia ſua omnes temporum procellas, omniaquè pericula Spiritu oris ſui facile depulſurus eſſet. Sed, ut ſemper inſidiatur pijs actionibus humani generis hoſtis, primùm, contrà omnem ſpem, & expectationem noſtram, denegata fuit Nobis Mantuana Civitas, niſi aliquas conditiones ſubiremus ab inſtitutis Majorum noſtrorum, & conditione temporum, noſtràque, ac hujus Sanctæ Sedis, ac nominis Eccleſiaſtici dignitate, libertatequè prorsùs alienas; quas in alijs noſtris Literis expreſſimus. Quàpropter alium invenire locum, aliamquè deligere Civitatem neceſſe habuimus; quæ quùm non ſtatim nobis occurreret idonea, & apta; ad ſequentes Kal. Nov. prorogare Concilij celebrationem fuimus coacti. Interim ſævus, & perpetuus hoſtis noſter Turca ingenti claſſe Italiam adortus, aliquot oppida in litoribus Apuliæ cepit, vaſtavit, diripuit, prædas hominum abegit: Nos in maximo timore, & periculo omnium, muniendis litoribus noſtris, finitimiſque auxilio juvandis fuimus occupati: nèc tamen intereà deſtitimus conſulere, & hortari Chriſtianos Principes, ut de idoneo ad habendum Concilium loco quid ſentirent, Nobis exponerent: quorum quùm eſſent incertæ, varixque ſententiæ, tempuſque diutiùs, quàm erat opus, videretur extrahi; Nos optimo animo, atque, ut arbitramur, etiàm conſilio, Vincentiam elegimus, Urbem copioſam, & Venetorum, qui eam Nobis

bis concedebant, virtute, auctoritate, potentia quum aditum patentem, tum stationem omnibus liberam, atque tutam in primis in se habentem. Sed quum jam tempus longius progressum esset; novæque Urbis electionem omnibus significari conveniret, jamque Kalendæ Nov. appetentes facultatem hujus divulgationis excluderent, hyemisque esset propinqua: rursus altera prorogatione tempus Concilij differre in proximum sequens ver, Maiique futuras Kalendas, compulsi fuimus. Qua re firmiter constituta, atque decreta, quum & Nos ipsos, & cœtera omnia ad eum bene agendum, Deo juvante, celebrandumque Conveniunt pararemus, plurimum reputantes interesse quum celebrationis Concilij, tum universæ Christianæ Reipub. Christianos Principes pace inter se, & concordia consentire; charissimos in Christo filios Nostros, Carolum Romanorum Imperatorem semper Augustum, & Christianissimum Regem Franciscum, duo præcipua Christiani Nominis firmamenta, atque subsidia, orare, atque obsecrare institimus, ut ad colloquium inter se, & Nobiscum unâ convenirent; quorum quidem apud utrumque Literis, Nuntiis, & à Latere Nostro missis, ex Venerabilium Fratrum Nostrorum numero, Legatis sæpissimè egeramus, ut ex similitudine, & dissidiis ambo in unum fœdus, & piam amicitiam vellent convenire, labentibusque succurrere Christianis rebus: quarum servandarum quum esset illis potestas à Deo præcipue tributa, si id non agerent, & ad commune Christianorum bonum sua consilia non dirigerent, acris, & severa ratio eidem Deo ab ipsis reddenda esset. Qui aliquando precibus Nostris annuentes, Nicæam se contulere: quò Nos quoque longum iter, & senili ætati nostræ vehementer contrarium, Dei, & pacis conciliandæ causa suscepimus: neque prætermisimus interea, quum tempus Concilij præstitutum, Kalendæ videlicet Majæ appropinquarent, tres Legatos summæ virtutis, ac auctoritatis, à Latere Nostro, de numero eorundem Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Vincentiam mittere, qui initium Concilij facerent; Prælatosque undique venientes exciperent, & ea, quæ judicaret esse opus, agerent, & tractarent; quoad Nos, ab itinere, & negotio pacis reversi, omnia accuratius dirigere possemus. Interim verò in illud sanctum opus, maximèque necessarium, tractationem videlicet pacis inter Principes, incubuimus, & quidem omni animi studio, omni pietate, ac diligentia. Testis est Nobis Deus, cujus freti clementia, Nosmetipsos itineris, & vitæ periculo exposuimus. Nostra testis conscientia, quæ nihil ha-

4
bet in hac re quidem, in quo Nos arguat, aut prætermis-
ſe, aut non quaſitæ ad pacificandum occaſionis. Principes
ipſi teſtes, quos tam ſæpè, tamquè vehementer Nuntijs,
Literis, Legatis, monitis, hortatu, precibuſque omnibus
obſecraueramus, ut ſimultates deponerent, ut ſocietatem
coirent, ut Chriſtianæ Reipub. in maximum, & propin-
quum jam adductæ diſcrimen, communibus ſtudijs, & ſub-
ſidijs opitularentur. Jam verò teſtes illæ vigilæ, atque cu-
ræ, illi diurni, nocturnique animi Noſtri labores, graveſ-
que ſollicitudines, quas ob hanc rem, & cauſam plurimas
jam ſuſcepimus: nec tamen ad optatum exitum Noſtra con-
ſilia, & acta adhuc perducta ſunt. Ità enim viſum Do-
mino Deo eſt: quem tamen non deſperamus aliquando
optata Noſtra benigniùs reſpecturum. Ipſi quidem, quan-
tum in Nobis fuit, nihil, quod eſſet Noſtro Paſtorali Offi-
cio debitum, in hac re omiſimus. Quòd ſi qui ſunt, qui
actiones pacis Noſtras in aliam interpretentur partem, do-
lemus quidem, ſed tamen in dolore Noſtro gratias Deo
Omnipotentì agimus, qui ad exemplum, & Doctrinam pa-
tientiz Noſtræ ſuos voluit Apoſtolos haberi dignos, qui
pro nomine Jeſu, qui Pax Noſtra eſt, contumeliàm pate-
rentur. Verùm in illo congreſſu, colloquioquè Noſtro,
quod Nicææ habitum eſt, etſi, peccatis Noſtris impedi-
entibus; inter duos Principes vera, & perpetua pax non po-
tuit conſici, induciæ tamen decennales factæ ſunt: qua-
rum opportunitate Nos ſperantes, & Sacrum Concilium
commodiùs celebratum iri, & deindè ex Concilij aucto-
ritate perfici poſſe pacem; apud Principes inſtitimus, ut
& ipſi venirent ad Concilium, & Prælatos ſuos præſentes
ducerent, abſentesque accerſerent. Qui quùm de utroque ſe
excuſaſſent: quod & ipſis redire in regna ſua tùm neceſſe
eſſet, & Prælatos, quos ſecum habuiſſent, itinere, atque
impendiis ſeſſos, atque exhaustos, recreari, & reſci oport-
eret, Nos hortati ſunt, ut aliam quoque prorogationem
temporis habendi Concilij decerneremus. Quà in re conce-
dendà quùm eſſemus aliquantùm difficiles, Literas inter-
rim à Legatis Noſtris, qui Vincentiz erant, accepimus,
tranſacto jam, & longiùs præterito Concilij ineundi die,
unum vix, aut alterum ex externis Nationibus Prælatus
Vincentiam ſe contuliſſe. Quo Nuntio accepto, quùm vi-
deremus, eo tempore nulla jam ratione haberi Concilium
poſſe, ipſis Principibus conſeſſimus, ut diſſerretur tempus
agendi Concilij uſquè ad Sanctum Paſcha, diemque Fe-
ſtum futuræ Dominicæ Reſurrectionis. Cujus noſtri præ-
cepti, expectationiſque Decretæ Literæ Genuz Anno In-
carna-

Apoſt. 5. in
ſent. & 2. Cor.
11. f. g.

carnationis Domini M. D. XXXVIII. iv. Kal. Julij factæ, publicatæque sunt; atque hanc dilationem eo propensius fecimus, quod pollicitus est nobis uterque Princeps; Legatos suos Romam ad Nos se missurum, ut ea, quæ ad perfectionem pacis reliqua essent, nequæ Nicææ ob brevitatem temporis potuerant omnia confici, Romæ commodius coram Nobis agerentur, & tractarentur, & ob hanc rationem etiam à Nobis ambo petierunt, ut hæc pacificationis procuratio Concilij celebrationi præponeretur; quum ipsum Concilium, pace facta, multo deinde utiliùs, & salutariùs Christianæ Reipub. futurum esset; semper enim hæc pacis spes Nobis injecta Principum Nos voluntatibus assentiri hortata est: quam spem vehementer auxit post discessum à Nicæa Nostrum ipsorum duorum Principum inter se benevola, amicaque congressio: quæ, maxima Nostrâ cum lætitiâ, à Nobis intellecta, confirmavit Nos in bonâ spe, ut tandem aliquandò Nostras preces apud Deum exauditas, & vota pacis accepta esse crederemus. Hanc igitur pacis conclusionem quum, & expeteremus, & urgeremus, nec solum duobus antedictis Principibus, verum etiam charissimò in Christo Filio Nostro Ferdinando, Regi Romanorum, videretur, actionem Concilij, nisi pace factâ, suscipi non oportere; cunctique à Nobis per Literas, suosque Oratores contenderent, ut alias rursus temporis prorogationes faceremus; præcipue autem instaret Serenissimus Cæsar, promississe se demonstrans ijs, qui à Catholica unitate dissentiant, se operam suam apud Nos interpositurum, ut aliqua concordie ratio iniretur; quod ante suam in Germaniam profectionem apertè non posset fieri. Nos; eadem semper spe pacis, & tantorum Principum voluntate adducti, quum præsertim cerneremus, nè ad dictum quidem Resurrectionis Festum alios Prælatos Vincentiam convenisse, prorogationis nomen jam fugientes, quod tam sæpè frustra fuerat repetitum, celebrationem Generalis Concilij ad Nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum suspendere maluimus: itaque fecimus, & de suspensione hujusmodi Literas ad singulos supradictorum Principum decimâ die Junij MDXXXIX. dedimus, sicut ex illis perspicue potest intelligi. Eâ itaque suspensione necessariò per nos factâ, dum tempus illud magis idoneum à Nobis, pacisque aliquâ conclusio expectatur; quæ & dignitatem postea, frequentiamque Concilio, & Christianæ Reip. præsentiorum salutem erat allatura; Christianæ intereâ res in deterius quotidie prolapse sunt, Hungaris, Rege ipsorum mortuo, Turcam vocantibus; Ferdinando Rege bellum in eos mo-
vente;

vente; Belgis ad defectionem à Cæsare ex parte quadam incitatis: cujus defectionis comprimendæ causa per Galliam amicissimè, & cum Rege Christianissimo concordissimè; magno benevolæ inter eos voluntatis indicio transiens in Belgas Serenissimus Cæsar, & illinc deinde in Germaniam protectus, Conventus Germaniæ Principum, & Civitatum, tractandæ ejus, quam dixerat, concordiæ causa habere cœpit. Sed quum, ipse pacis jam deficiente, ille quoque modus curandæ in Conventibus, tractandæque concordiæ ad majores potiùs discordias concitandas aptus esse videretur; inducti fuimus ad pristinum Concilij Generalis remedium reverti, idque per Legatos Nostros S. R. E. Cardinales, ipsi Cæsari obtulimus; quod etiam postremò, & præcipue in Ratisponensi Conventu egimus; quum illic dilectus filius Noster, Gaspar tit. S. Prædixis, Cardinalis Contarenus, summa doctrina, & integritate Legatum Nostrium ageret; nam quum, id, quod ne accideret, antea veriti eramus, ex ejus Conventus sententia peteretur à Nobis, ut ab Ecclesia dissentientium quosdam articulos tolerandos declararemus, quoad per Oecumenicum Concilium illi excuterentur, & deciderentur; idque Nobis, ut concederemus, neque Christiana, & Catholica veritas, neque Nostra, & Sedis Apostolicæ dignitas permetteret; palam potius Concilium, ut quàm primum fieret, proponi mandavimus. Neque verò in alia unquam sententia, & voluntate fuimus, quàm ut primo quoque tempore Concilium Oecumenicum, & Generale congregaretur; sperabamus enim ex eo & pacem populo Christiano, & Christianæ Religionis integritatem posse recuperari: verumtamen id cum bona gratia, & voluntate Christianorum Principum habere volebamus. Quam voluntatem dum expectamus; dum observamus tempus absconditum, tempus beneplaciti tui, o Deus; aliquandò tandem decernere compulsi sumus, omne esse tempus beneplacitum Deo, quum de rebus sanctis, & ad Christianam pietatem pertinentibus consilia incuntur. Quapropter videntes, maximo quidem animi Nostri cum dolore, rem Christianam quotidie in pejus ruere, Hungaria a Turcis oppressa, Germanis periclitantibus, cæteris omnibus metu, mœroreque afflictis, nullius jam Principis consensum expectare, sed tantum Dei Omnipotentis voluntatem, & Christianæ Reip. utilitatem attendere constituimus. Itaque quum Vincentiam amplius non haberemus, cupere musque quum universæ Christianorum salutis, tum Germanicæ Nationis incommodis in eligendo per Nos Novi Concilij habendi loco consulere; aliquotque locis propositis, ipsam

Tri-

Tridentinam Civitatem ab ipsis desiderari videremus: Nos etsi in citeriore Italiâ commodius omnia tractari posse judicabamus, ad eorum tamèn postulationes Nostram voluntatem paternâ charitate defleximus. Itaque Tridentum Civitatem elegimus: quâ in Civitate Oecumenicum Concilium ad proximè venturas Kalendas Novemb. haberetur, idoneum locum illum statuentes, quo ex Germaniâ quidèm alijsquè Germaniz finitimis Nationibus facillimè, ex Galliâ, Hispaniâ, cœterisque Provincijs remotioribus non difficiliter Episcopi, & Prælati convenire possent. Dies autem Concilij ea à Nobis spectata est, quæ spatium in se haberet, & publicandi per Christianas Nationes Nostræ hujus Decreti, & facultatis omnibus Prælati ad veniendum tribuendæ. Quo minùs autèm annuum tempus præfiniremus mutando Concilij loco, sicut quibusdam constitutionibus alijs præscriptum est, ea res fuit in causâ, quòd longius extrahi spem sanandæ aliquâ in parte Christianæ Reip., quæ tot detrimentis, & calamitatibus affecta est, noluimus: & tamèn videmus tempora: agnoscimus difficultates: quid sperari possit ex consilijs nostris, incertum esse intelligimus. Sed quia scriptum est: Revela Domino viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet: magis Dei clementiæ, & misericordiæ confidere, quàm Nostræ imbecillitati diffidere constituimus. Sæpe enim fit in bonis operibus incipiendis, ut, quod humana consilia non valent, divina virtus efficiat. Hujus igitur ipsius Dei Omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, ac Beatorum ejus Apostolorum Petri, & Pauli auctoritate, quâ Nos quòque in terris fungimur, freti, atque subnixi, de Venerabilium item Fratrum Nostrorum, S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, sublatâ, amotâque suspensione, de quâ suprà commemoratum est, quam per præsentés tollimus, & amovemus, Sacrum Oecumenicum, & Generale Concilium in Civitate Tridentina, loco commodo, & libero, omnibusquè Nationibus opportuno, ad Kal. proximas Novemb. anni præsentis ab Incarnatione Domini MDXLII. incipiendum, prosequendum, &, eodem Domino adjuvante, ad ipsius gloriam, atque laudem, & Christiani totius Populi salutem, absolvendum, perficiendumquè indicimus, annuntiamus, convocamus, statuimus, atque decernimus; omnes omnibus ex locis tam Venerabiles Fratres Nostros Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos Filios Abbates, quàm alios quoscumquè, quibus jure, aut privilegio in Concilijs Generalibus residendi, & sententias in eis dicendi permissa potestas est, requirentes, hortantes, admonentes, ac nihilominus eis vi
juris;

jurisjurandi, quod Nobis; & huic Sanctæ Sedi præstiterunt, ac sanctæ virtute obedientiæ, alijsquæ sub pœnis; jure, aut consuetudine in celebrationibus Conciliorum adversus non accedentes ferri, & proponi solitis, mandantes, arctèque præcipientes, ut ipsimet, nisi fortè justo detineantur impedimento, de quo tamen fidem facere compellantur, aut certè per suos legitimos Procuratores, & Nuntios, Sacro huic Concilio omninò adesse, & interesse debeant. Supra autem dictos, Imperatorem, Regemquæ Christianissimum, necnon cæteros Reges, Duces, Principes, quorum præsentia, si aliàs unquàm, hoc quidem tempore, maxime Sanctissimæ Christi Fidei, & Christianorum omnium futura est salutaris, rogantes, atquæ obsecrantes per viscera misericordiæ Dei, & Domini Nostri Jesu Christi, cujus Fidei veritas, & religio, & intus, & extrà graviter jam oppugnatur, ut, si salvam volunt Christianam esse Remp., si se Domino obstrictos, & obligatos pro maximis illius ergà se beneficijs intelligunt, nè deserant ipsius Dei causam, & negotium; ipsimet ad Sacri Concilij celebrationem veniant, in quo ipsorum pietas, atquæ virtus communi utilitati, salutique suæ, ac cæterorum & temporali, & æternæ, plurimum est profutura. Sin autem [id, quod nollemus] accedere ipsi non poterunt; at graves saltem viros Legatos cum auctoritate mittant, qui personam Principis sui quisquæ, & cum prudentiâ, & cum dignitate possint in Concilio referre. In primis verò ut id curent, quod ipsis facillimum est, ut ex suis cujusquæ Regnis, ac Provincijs Episcopi, & Prælati sinè tergiversatione, & morà ad Concilium profiscantur; quod maxime quidem à Prælatis, Principibusquæ Germaniæ Deum ipsum, atquæ Nos impetrare æquum est: ut quum eorum præcipue causà, ipsisquæ cupientibus Concilium indictum sit; & in eà Civitate indictum, quæ ab eis est desiderata, non graventur ipsi suâ cunctorum præsentia id celebrare, & ornare; quò melius, atquæ commodius, quæ ad integritatem, & veritatem Christianæ Religionis, quæ ad bonorum morum reductionem, emendationemquæ malorum, quæ ad Christianorum inter se tam Principum, quàm Populorum pacem, unitatem, concordiamquæ pertineant, & quæ ad repellendos impetus Barbarorum, & Infidelium, quibus illi universam Christianitatem obruere moliantur, sint necessaria, Deo, nostris consultationibus præeunte, & lumen sapientiæ suæ, ac veritatis mentibus nostris præferente, agi in dicto Sacro Oecumenico Concilio, & conspirante omnium charitate, consuli, tractari, confici, ad optatosquæ

que exitus deduci, quamprimùm, & quamoptimè possint. Atque ut Nostræ hæc Literæ, & quæ in eis continentur, ad notitiam cunctorum, quorum oportet, perveniant, ne vè quis illorum ignorantie excusationem prætendat, quum præsertim etiam non ad omnes eos, quibus nominatim illæ essent intimandæ, tutus forsitan pateat accessus, volumus, & mandamus, ut in Basilicâ Vaticanâ Principis Apostolorum, & in Ecclesiâ Lateranensi, quum ibi multitudo Populi ad audiendam rem divinam congregari solita est, palàm clarâ voce per Curie Nostræ Cursores, aut Notarios aliquos publicos legantur, lectæque in valvis dictarum Ecclesiarum, itémque Cancellariæ Apostolicæ Portis, & Campi Floræ solito loco affigantur, ubi ad lectionem, & notitiam cunctorum aliquandiu expositæ pendeant: quumque inde amovebuntur, earum nihilominus exempla in eisdem locis remaneant affixa. Nos enim per lectionem, publicationem, affixionemque huiusmodi, omnes, & quoscumque, quos antedictæ Nostræ Literæ comprehendunt, post spatium duorum Mensium à die Literarum publicationis, & affixionis, ità volumus obligatos esse, atque adstrictos, ac si ipsismet illæ coràm lectæ, & intimatæ essent, transumptis quidem earum, quæ manu publici Notarij scripta, aut subscripta, & sigillo personæ alicujus Ecclesiasticæ in dignitate constitutæ munita fuerint, ut fides certa, & indubitata habeatur, mandamus, atque decernimus. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ indictionis, annuntiationis, convocationis, statuti, decreti, mandati, præcepti, & obsecrationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ MDXLII., XI. Kalend. Jun. Pontificatus Nostri anno VIII.

Blosius.

Hier. Dand.

SESSIO PRIMA
Sacrosancti Oecumenici, & Generalis
CONCILII TRIDENTINI

SUB PAULLO III. PONT. MAX.

Celebrata die XIII. Mensis Decembris Anno Domini MD XLV.

Decretum de inchoando Concilio.

LACETNE' vobis, ad laudem, & gloriam Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, ad incrementum, & exaltationem Fidei, & Religionis Christianæ, ad extirpationem hæresum, ad pacem, & unionem Ecclesiæ, ad reformationem Cleri, & Populi Christiani, ad depressionem, & extinctionem hostium Christiani Nominis, decernere, & declarare Sacrum Tridentinum, & Generale Concilium incipere, & inceptum esse? *Responderrunt, Placet.*

Antunez de Donat. Reg. lib. 2., cap. 24., n. 13., 25., & seqq. Cabassut. in Histor. Concilior., Verb. Concil. Tridentinum, pag. 580., n. 1.

Cohellius in Notit. Cardinalat., pag. 55., lit. E.

Cucch. in Instit. Major., lib. 2., tit. 3., n. 2., & seq.

Paulut. in Jurisprud. Sacr. tom. 1., tract. 3. de Concil., cap. 3., n. 2., & cap. 6. per tot.

Petra ad Constit. Apostol. tom. 2., pag. 349., n. 39.

Pignattel. in Consult. Canon. tom. 10., Consult. 147., n. 10.

Rubeus in Adnot. ad Decis. 90., n. 291.

Et quum proxima sit celebritas Nativitatis Domini No-
stri Jesu Christi, & subsequantur aliæ Festivitates labentis,
& incipientis anni; placetne vobis, primam futuram Ses-
sionem habendam esse die Jovis post Epiphaniam, quæ
erit septima Mensis Jan. Anno Domini MDXLVI? *Res-*
ponderunt, Placet.

SESSIO SECUNDA

Celebrata die XII. Mensis Januarij MDXLVI.

Decretum de modo vivendi, & alijs in Concilio servandis.

Jac. 1. **S**acrofancta Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legi-
time congregata, in eâ præsidentibus eisdem tribus Apo-
stolicæ Sedis Legatis, agnoscens cum Beato Jacobo Apo-
stolo, quod omne datum optimum, & omne donum per-
fectum desursum est, descendens à Patre luminum, qui
ijs, qui postulant à se sapientiam, dat omnibus affluen-
ter, & non impropere eis; & simul sciens, quod initium
sapientiæ est Timor Domini; statuit, & decrevit, omnes,
Prov. 1., & 9.,
Psal., 110. Eccl. 1. & singulos Christianifideles in Civitate Tridentina congre-
gatos, exhortandos esse, prout exhortatur, ut se à malis,
Ad Galat. 5. & peccatis hætenus commissis emendare, ac de cætero in
timore Domini ambulare, & desideria carnis non perſice-
re, orationibus instare, sæpius confiteri, Eucharistiæ Sa-
cramentum sumere, Ecclesias frequentare, præcepta deni-
quæ Dominica, quantum quisque poterit, adimplere, nec-
non quotidie pro pace Principum Christianorum, & uni-
tate Ecclesiæ privatim orare velint: Episcopos verò, &
quoscumque alios in ordine sacerdotali constitutos, Oe-
cumenicum Concilium in eâ Civitate concelebrantes, ut as-
siduè in Dei laudes incumbere, hostias, laudes, & preces
offerre, Sacrificium Missæ, quolibet saltèm die Dominico,
Añ. 1. in quo Deus lucem condidit, & à mortuis resurrexit, ac
Spiritus Sanctum in Discipulos infudit, peragere satagent,
facientes, sicut idem Spiritus Sanctus per Apostolum præ-
cipit, obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum
actiones, 2. Timoth. 2. pro Sanctissimo Domino Nostro Papa, pro Im-
peratore, pro Regibus, & cæteris, qui in sublimitate con-
stituti sunt, & pro omnibus hominibus: ut quietam, &
tranquillam vitam agamus, pace fruamur, & fidei incre-
mentum videamus. Præterea hortatur, ut jejunen saltèm
singulis sextis ferijs in memoriam Passionis Domini, &
elemo-

elemosynas pauperibus erogent: in Ecclesiâ autem Cathedrâ singulis quintis feriis celebretur Missa de Spiritu Sancto, cum Litanij, & alijs orationibus ad hoc institutis: in alijs verò Ecclesijs eadem die dicantur ad minus Li-

- I. tania, & orationes: tempore autem, quo Sacra peraguntur, colloquutiones, & confabulationes non fiant: sed ore, & animo celebranti assistatur.

Cabassut in *Histor. Concilior. verb.* Concilium Tridentinum, pag. 580., n. 1.

- II. Et quoniam oportet Episcopos esse irreprehensibiles, sobrios, castos, domui suæ benè præpositos;

Fuscus de *Visitat. lib. 1., cap. 3., n. 1.*

- III. Hortatur etiam, ut ante omnia quilibet in mensâ servet sobrietatem, moderationemque ciborum;

Vid. *Sess. 25., cap. 1., n. 4. de Reform.*

- IV. Deinde quum in eo loco sæpè otiosi sermones oriri soleant, ut in ipsorum Episcoporum mensis divinarum Scripturarum lectio admisceatur:

Campanil. in *Diversor. Jur. Canon., Rubr. 4., n. 2.*

- V. Familiares verò suos unusquisquè instruat, & erudiat, nè sint rixosi, impudici, cupidi, elati, blasphemii, & voluptatum amatores; vitia demum fugiant, & virtutes amplectantur; & in vestitu, & cultu, & omnibus actibus honestatem præferant, sicut decet Ministros Ministrorum Dei.

Alzedo de *Precellent. Episcop. dignit., cap. 5., pag. 55., n. 39.*

Pax Jordan. in *Elucubr. tom. 1. lib. 2. tit. Unic. sub n. 15.*

Verf. Et in Tridentino.

Ugolin. de *Offic., & potest. Episcop., par. 1., cap. 3., n. 5.*

Ad hæc, quum hujus Sacrosancti Concilij præcipua cura, sollicitudo, & intentio sit, ut, propulsatis hæresum tenebris, quæ per tot annos operuerunt terram, Catholicæ veritatis lux, Jesu Christo, qui vera Lux est, annuente, candor, puritasque refulgeat; & ea, quæ reformatione egent, reformentur: ipsa Synodus hortatur omnes Catholicos hic congregatos, & congregandos, atquæ eos præsertim, qui sacrarum Litterarum peritiam habent, ut sedulâ meditatione diligenter secum ipsi cogitent, quibus potissimum vijs, & modis ipsius Synodi intentio dirigi, & optatum effectum sortiri possit; quò maturius, & consultius damari damnanda, & probanda probari queant: ut per totum orbem omnes uno ore, & eadem fidei confessione glorificent Deum, & Patrem Domini Nostri Jesu Christi.

In sententijs verò dicendis, juxta Toletani Concilij statum, in loco benedictionis confidentibus Domini Sacerdo-

1. Tim. 3.

Tit. 2. 1. Tim.
3. c. 2. qu. 7.
cum sim.
Concil. Tolet.
III. c. 7.
Conc. Rhemen.
c. 27
Eul. is 4. Decr.
& infra Sess. 25.
c. 1. de rector. c.
Pro reverentia
Dist. 44.

Conc. Tolet.
II., c. 1., Conc.
Constantia Sess.

DE MODO VI-
VENDI & ALIIS
IN CONCILIO
SERVANDIS.

1. in princ. 16.
In loco 3. 3. 4.
Vide & 4. To-
let. c. 3.

Idem in con-
clusionibus repe-
tur. Episcopis
forma præscri-
pta est 1. Brac.
c. 24. & c. Epi-
scopos 17. Diſt.

14

cerdotibus, nullus debeat, aut immodestis vocibus perstre-
pere, aut tumultibus perturbare; nullis etiam fallis, va-
nivse, aut obstinatis disceptationibus contendere: sed,
quidquid dicatur, sic mitissimâ verborum prolatione tem-
peretur, ut nec audientes offendantur, nec recti iudicii
acies perturbato animo inflectatur.

Insuper ipsa Sacra Synodus statuit, ac decrevit, quod
si forte contigerit aliquos debiro in loco non sedere, &
sententiam, etiam sub verbo, *Placet*, proferre, Congrega-
tionibus interesse, & alios quoscumque actus facere, Con-
cilio durante, nulli propterea præjudicium generetur, nul-
lique novum jus acquiratur.

Deinde indicta fuit futura Sessio ad diem Jovis, quartam
Mensis Febr. proximè venturi.

SESSIO TERTIA

Celebrata die IV. Mensis Februarij MDXLVI.

Decretum de Symbolo Fidei.

IN NOMINE SANCTÆ, ET INDIVIDUÆ TRINITATIS,
PATRIS, ET FILII, ET SPIRITUS SANCTI.

HÆc Sacrosancta Oecumenica, & Generalis Tridenti-
na Synodus, in Spiritus Sancto legitime congregata,
in ea presidentibus eisdem tribus Apostolicæ Sedis Lega-
tis, magnitudinem rerum tractandarum considerans, præ-
sertim earum, quæ duobus illis capitibus, de extirpandis
hæresibus, & moribus reformandis, continentur, quorum
causa præcipue est congregata; agnoscens autem cum Apo-
stolo, non esse sibi colluctationem adversus carnem, &
sanguinem, sed adversus spirituales nequitias in cœlesti-
bus, cum eodem omnes, & singulos in primis hortatur,
ut confortentur in Domino, & in potentiâ virtutis ejus,
in omnibus fumentes scutum fidei, in quo possint omnia
 tela nequissimi ignea extinguere, atque galeam spei salu-
tis accipiant, cum gladio spiritus, quod est Verbum Dei.
Itaque, ut hæc pia ejus sollicitudo principium, & progres-
sum suum per Dei gratiam habeat, antè omnia statuit,
& decernit, præmittendam esse confessionem Fidei, Patrum
exempla in hoc secuta, qui sacratoribus Conciliis hoc
scutum contra omnes hæreses, in principio suarum actio-
num apponere consueverunt: quo solo aliquandò, & infideles
ad fidem traxerunt, hæreticos expugnarunt, & fideles con-
firmarunt. Quare Symbolum Fidei, quo sancta Romana
Ecclesia utitur, tanquam principium illud, in quo omnes,
qui

Ephes. 6.

Ephes. 6.

Conc. Nicæn.
Conc. com. 151
J. l. 1. Conc.
R. pp. n. in prin.
H. n. l. n. 6. A.
ſſ. n. 17. cum
ſm. c. 1. Diſt. 15.
c. Baptizandos,
cum ſc. de
Conf. Diſt. 4.
cap. 1. de ſum.
Tria

qui fidem Christi profitentur, necessario conveniunt: ac fundamentum firmum, & unicum, contra quod portæ Inferi nunquam prævalebunt, totidem verbis, quibus in omnibus Ecclesijs legitur, exprimendum esse censuit: quod quidem ejusmodi est. CREDO in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem Cœli, & Terræ, visibilium omnium, & invisibilium; & in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, & ex Patre natum ante omnia sæcula; Deum de Deo, Lumen de Lumine, Deum verum de Deo vero; genitum non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt: qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de Cœlis, & Incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, & Homo factus est: crucifixus etiam pro Nobis, sub Pontio Pilato passus, & sepultus est: & resurrexit tertiâ die secundum Scripturas: & ascendit in Cœlum, sedet ad dexteram Patris: & iterum venturus est cum gloriâ judicare vivos, & mortuos; cujus Regni non erit finis: & in Spiritum Sanctum Dominum, & vivificantem; qui ex Patre, Filioque procedit; qui cum Patre, & Filio simul adoratur, & conglorificatur; qui locutus est per Prophetas: & unam sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum: & expecto Resurrectionem mortuorum, & vitam venturi sæculi. Amen.

Indictio futura Sessionis.

Eadem Sacrosancta Oecumenica, & Generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legitime congregata, in eâ præsidentibus eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, intelligens multos Prælatos ex diversis partibus accinctos esse itineri, nonnullos etiam in viâ esse, quo huc veniant, cogitantque omnia ab ipsa Sacra Synodo decernenda eo majoris apud omnes existimationis, & honoris videri posse, quò majori fuerint, & pleniori Patrum consilio, & præsentia sancita, & corroborata; statuit, & decrevit, futuram Sessionem post præsentem celebrandam esse die Jovis, quæ subsequetur Dominicam *Latave*, proximè futuram: interim tamen non differri discussionem, & examinationem eorum, quæ ipsi Synodo discutienda, & examinanda videbuntur.

SESSIO QUARTA

Celebrata die VIII. Mensis Aprilis Anno MDXLVI.

Decretum de Canonicis scripturis.

- I. **S**acrofancta Oecumenica, & Generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legitimè congregata, præsentibus in eà eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, hoc sibi perpetuò ante oculos proponens, ut, sublatis erroribus, puritas ipsa Evangelij in Ecclesià conservetur; quod promissum antè per Prophetas in Scripturis sanctis, Dominus Noster Jesus Christus, Dei Filius, proprio ore primum promulgavit, deinde per suos Apostolos, tanquam fontem omnis, & salutaris veritatis, & morum discipline, omni creaturæ prædicari jussit; perspicientque hanc veritatem, & disciplinam contineri in Libris scriptis, & sine scripto traditionibus,
Serm. 31. 1.
Math., & Marc. ult.
 Merbesius in *Sum. part. 1., qu. 4., pag. 4.*
 Natalis Alexander in *Theolog. Dogmat., & Moral. lib. 1. de Fide, & Symb., art. 2., pag. 8.*
- II. quæ ab ipsius Christi ore ab Apostolis acceptæ, aut ab ipsis Apostolis, Spiritu Sancto dictante, quasi per manus traditæ, ad Nos usque pervenerunt;
2. He. 1. c. Ecclesiasticum; Dist. 11., & c. Quod Marthæ de celeb. Miss. Conc. Sessente tempore Clement. VII. dec. 5
 Amort. in *Demonstrat. crit. Christi. Relig. part. 1., q. 3., pag. 12.*
 Bellarminus de *Verbo Dei lib. 4., cap. 2., pag. 80.*
 Canus de *Loc. Theologic. lib. 3., cap. 5., pag. 97., & seq.*
 Simonet. tom. 2. *Instit. Theolog. tract. 9., disput. 4., art. 1., pag. 334.*
- III. orthodoxorum Patrum exempla secuta, omnes libros tam veteris, quam novi Testamenti, quum utriusque unus Deus sit auctor,
 Gravina lib. 4. *Cathol. Prascript. Controv. 2. special. art. 1., & 2., pag. 28., & seq.*
 De Turre tract. 1. in *Instit. ad Verbi Dei scripti intelligentiam, qu. 2., art. 2., & 3., pag. 19., & seq.*
- IV. nec non traditiones ipsas, tum ad fidem, tum ad mores pertinentes, tamquam vel ore tenus à Christo, vel à Spiritu Sancto dictatas, & continuâ successione in Ecclesià Catholica conservatas pari pietatis affectu, ac reverentiâ suscepit, & veneratur.
 Bannes in 2. 2. *S. Thom. qu. 1., art. 10., conclus. 5., pag. 372.*
 Casini in *Encyclopedia Sacr. script. disp. prævia 9., pag. 72.*
 Aëstius in *Epistol. 2. ad Thessalonicenses cap. 2., pag. 75.*
 L'Herminier tom. 8. *Summ. Theolog. tract. de fid., pag. 209.*
 Pignatell. in *Consult. Canon. tom. 1., Consult. 148., n. 5.*
 Siandus

Standus in *Lexico Polemico Verb. Luterus pag. 450.*

- V. Sacrorum verò librorum Indicem huic Decreto adscribendum censuit: ne cui dubitatio suboriri possit, quinam sint, qui ab ipsa Synodo suscipiuntur. Sunt verò infrascripti; Testamenti veteris, quinque Moysi, id est, Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium; Josue, Judicum, Ruth, quatuor Regum, duo Paralipomenon, Esdræ primus, & secundus, qui dicitur Nehemias, Tobias, Judith, Hester, Job, Psalterium Davidicum centum quinquaginta Psalmorum, Parabola, Ecclesiastes, Canticum Canticorum, Sapientia, Ecclesiasticus, Isaias, Jeremias cum Baruch, Ezechiel, Daniel, duodecim Prophetæ minores, id est, Osea, Joel, Amos, Abdias, Jonas, Michæas, Nahum, Habacuc, Sophonias, Aggeus, Zacharias, Malachias, duo Machabæorum, primus, & secundus. Testamenti novi, quatuor Evangelia, secundum Matthæum, Marcum, Lucam, & Johannem: Actus Apostolorum a Luca Evangelista conscripti: quatuordecim Epistolæ Pauli Apostoli, ad Romanos, duæ ad Corinthios, ad Galatas, ad Ephesios, ad Philippenses, ad Colossenses, duæ ad Thessalonicenses, duæ ad Timotheum, ad Titum, ad Philemonem, ad Hebræos: Petri Apostoli duæ, Johannis Apostoli tres, Jacobi Apostoli una, Judæ Apostoli una, & Apocalypsis Johannis Apostoli.

Amort in *Demonstrat. Critic. Religion. Catholic. part. 1., qu. 19., pag. 105.*

Azorius in *Instit. Moral. tom. 1., lib. 8., cap. 1., pag. 922.*

Blanchini in *Vindicijs Canonic. Scripturar. præfat. gener. cap. 1., pag. 2.*

Crespius in *Summ. Catholica Fidei Verb. Lib. Canonici pag. 565.*

Gotti in *Opere inscripto Veritas Christianæ Religionis tom. 1., § 2.*

Graveson. in *tract. de Sacra Scriptura.*

- VI. Si quis autem libros ipsos integros cum omnibus suis partibus, prout in Ecclesia Catholica legi consueverunt, & in veteri vulgata Latina editione habentur, Gonet. in *tract. de Fid. disp. 2., art. 1., §. 3., pag. 251.*
Habert in *Prolegom. Theolog. cap. 6., §. 3., pag. 47.*
Natal. Alex. in *Theolog. Dogmat. & Moral. lib. 1. de Fide, art. 2., pag. 15.*

Suarez de *Fide tract. 1., disp. 4., sect. 3. pag. 192.*

- VII. pro Sacris, & Canonicis non suscepit; & traditiones prædictas sciens, & prudens contempserit; anathema sit.

Bellarminus de *Verbo Dei lib. 4., cap. 6., pag. 87.*

Canus de *Loc. Theolog. lib. 3., cap. 6., pag. 101.*

C

Crespe-

In can. Apost. c. 84., Innocen. I. ep. 3., c. 7. Galatius in Conc. 74. cap. Conc. Lateran. c. 39., Conc. Car. 3. c. 47. c. Sacrosancta Romana. Dist. 15. & sine Enit. Eugen. in Conc. Florent. ad Anst.

Crespius in *Summ. Catholica Fidei Verb.* Traditiones Patrum pag. 806., & seq.

Merbesius in *Summ. part. 1., qu. 10., pag. 11.*

Pignattel. in *Consul. Canon. tom. 10., Conf. 148., n. 20.*

Omnes itaque intelligant, quo ordine, & via ipsa Synodus, post jactum Fidei confessionis fundamentum, sit progressura, & quibus potissimum testimonijs, ac præsidijs in confirmandis dogmatibus, & instaurandis in Ecclesia moribus sit usura.

Decretum de editione, & usu sacrorum librorum.

- I. Insuper eadem Sacrosancta Synodus considerans, non parum utilitatis accedere posse Ecclesie Dei, si ex omnibus Latinis editionibus, quæ circumferuntur, sacrorum librorum, quænam pro authentica habenda sit, innorescat; statuit, & declarat, ut hæc ipsa vetus, & vulgata editio, quæ longo tot seculorum usu in ipsa Ecclesia probata est, in publicis lectionibus, disputationibus, prædicationibus, & expositionibus pro authentica habeatur; & ut nemo illam rejicere, quovis prætextu audeat, vel præsumat.
- Amort in *Demonstrat. Critic. Religionis Catholicæ. part. 1., qu. 19., pag. 106.*
- Azorius in *Instit. Moral. tom. 1., lib. 8., cap. 3., pag. 931.*
- Bannes in 1. part. S. Thom. qu. 50., art. 8., pag. 75.
- Bellarminus lib. 2. de Verb. Dei cap. 10., pag. 46.
- Calmet Tom. 2. Dissert. in Sac. Script. Dissert. divulgatam pag. 395.
- Canus de Loc. Theolog. lib. 2., cap. 13., pag. 53.
- Casini in *Encyclopedia Sac. Script. disput. Prævia quinta pag. 33., & seq.*
- Graveson in *Tract. de Sac. Scriptur. part. 1., §. 6., pag. 143.*
- Gravina *Catholicar. Præscript. lib. 4. de Sacror. Biblior. version., art. 2., pag. 296.*
- De la Rua tom. 1. controuv. Theolog., controuv. 2. positiva, dub. 16., pag. 216.
- Natalis Alexander Dissert. 39. in Hist. Eccles. secul. 4., art. 5., pag. 441.
- Pineda de Rebus Salomonis lib. 5., cap. 8., pag. 169.
- Simonet. de Fid. Disput. 3., pag. 330., & seq.
- Sixtus Senensis *Bibliothec. Sanctæ lib. 8., pag. 1101.*
- De Turre in *tract. 2. Institution. ad Verb. Dei scripti intelligentiam qu. 5., art. 8., §. 3. pag. 59.*
- Valentia in *Analyti Fidei lib. 8., cap. 5., pag. 74.*

II.

e. Hæresis &c.
Quidam, in fi.

Præterea, ad coercenda petulantia ingenia, decernit; ut nemo suæ prudentiæ innixus, in rebus Fidei, & morum,

rum ad ædificationem doctrinæ Christianæ pertinentium, Sacram Scripturam ad suos sensus contorquens, contra eum sensum, quem tenuit, & tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu, & interpretatione Scripturarum sanctarum,

Azorius in *Instit. Moral.* tom. 1., lib. 8., cap. 2., qu. 1., pag. 926.

Fuscus de *visitat.* lib. 1., cap. 17., n. 18.

Hosius de *Fide*, & *Symbol.* cap. 18., pag. 21. a tergo, & seq.

Lindanus lib. 3. *Panopliæ Evangelicæ* pag. 108., & seq.

Petavius in *Prolegom. in opuscul. Theolog.* cap. 1., pag. 4.

Staplesonius lib. 10., *Controv.* 6., cap. 12., & seq.

Torrensis in *Confess. Augustiniana* lib. 1., cap. 7., n. 10., pag. 68.

- III. aut etiam contra unanimem consensum Patrum, ipsam Scripturam sacram interpretari audeat; etiamsi huiusmodi interpretationes nullo unquam tempore in lucem edendæ forent.

Sic Synodus in Trul. c. 19. quam putant Constant. 6., c. 2. sist. circa h. de ver. fig. in 6.

Bannes in 1. part. qu. 1., art. 8., pag. 85.

Canus de *Loc. Theolog.* lib. 7., cap. 3., pag. 223.

Catalanus Tom. 4. in *Concil. General. in Histor. Concil. Lateranen.* v. pag. 347.

Grævina Lib. 4. *Cathol. Præscript. de Sacror. Biblior. interpretatione* art. 4., pag. 505.

Natal. Alex. *Dissert.* 12. in *secul.* 15., & 16., art. 2., pag. 682.

Thomassinus in *Prolegomenis Theolog.* cap. 20., & seq.

Vener. in *Exam. Episcop.* lib. 4., cap. 8., n. 31.

- IV. Qui contravenerint, per Ordinarios declarentur, & pœnis à jure statutis puniantur.

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Sacra Scriptura.*

- V. Sed, & impressoribus modum in hac parte, ut par est, imponere volens, qui jam sine modo, hoc est, putantes sibi licere quidquid libet, sine licentia Superiorum Ecclesiasticorum, ipsos Sacre Scripturæ libros, & super illis annotationes, & expositiones quorumlibet indifferenter, sæpe tacito, sæpe etiam e mentito prelo, &, quod gravius est, sine nomine authoris imprimunt; alibi etiam impressos libros huiusmodi temere venales habent; decernit, & statuit, ut posthac Sacra Scriptura, potissimum verò hæc ipsa vetus, & vulgata editio, quam emendatissimè imprimatur:

Natalis Alex. *Dissert.* 12. in *Histor. Eccles. secul.* 15., & 16., art. 2., pag. 682.

- VI. nullique liceat imprimere, vel imprimi facere quosvis libros de rebus sacris sine nomine authoris: neque illos in futurum vendere, aut etiam apud se retinere, nisi primum exami-

Vide infra de lib. prohibitis regula 10. Nunc etiam censura Bulæ Cœlestæ impressores librorum prohibitorum innotantur

examinati, probatique fuerint ab Ordinario; sub poena anathematis, & pecuniæ in canone Concilij novissimi Lateranensis apposita.

Cabassut in *Histor. Concilior.* pag. 567., n. 8.

Concina lib. 1. in *Decal. Diss.* 2., cap. 11.

Gavant, in *Manual. Episcop. Verb.* Librorum editio n. 1.

Pastor de *Benef. Eccles.* lib. 3., tit. 40., n. 42.

- VII. Et, si Regulares fuerint, ultra examinationem, & probationem hujusmodi, licentiam quoque à suis Superioribus impetrare teneantur, recognitis per eos libris, juxta formam suarum ordinationum.

Barbof, de *Offic., & Potest. Episcop.* part. 3., allegat. 90., n. 14.

Campanil. in *Divers. Jur. Canon.* rub. 11., cap. 13., n. 4.

Matthæuc, de *Offic. Cur. Eccles.* cap. 19., n. 2.

Novar. in *Lucern. Regular. Verb.* Impressio librorum num. 1. pag. 145.

Pellizar. de *Regular.* tom. 2., tit. 8., cap. 6., sect. 1., n. 58.

Reiffenstuel in *Jur. Canon.* lib. 5., tit. 7., §. 3., n. 136.

Suarez tom. 5. in 3. part., disput. 23., sect. 7., n. 1.

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* tom. 1., adnot. 48., §. unic., n. 81.

- VIII. Qui autem scripto eos communicant, vel evulgant, nisi antea examinati, probatique fuerint, eisdem poenis subiacent, quibus impressores.

Girald. ad *Theaur. de Pan. Eccles.* part. 2., cap. 4., Verb. Libros manuscriptos.

- IX. Et, qui eos habuerint, vel legerint, nisi prodiderint aucthores, pro authoribus habeantur.

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb.* Librorum impressio.

- X. Ipsa verò hujusmodi librorum probatio in scriptis detur, atque ideo in fronte libri vel scripti, vel impressi, authenticè appareat: idque totum, hoc est, & probatio, & examen, gratis fiat; ut probanda probentur, & reprobentur improbanda.

Gavant, in *Manual. Episcop. Verb.* Libror. editio n. 10.

Pax Jordan. in *Elucubr.* tom. 1., lib. 1., tit. 19., n. 64.

- XI. Post hæc, temeritatem illam reprimere volens, quæ ad profana quæque convertuntur, & torquentur verba, & sententiæ Sacræ Scripturæ, ad scurrilia scilicet, fabulosa, vana, adulationes, detractiones, superstitiones impias, & diabolicas incantationes, divinationes, sortes, libellos etiam famosos; mandat, & præcipit, ad tollendam hujusmodi irreverentiam, & contemptum, ne de cætero quisquam quomodolibet verba Scripturæ Sacræ ad hæc, & similia audcat usurpare, ut omnes hujus generis homines temeratores, & violatores verbi Dei, juris, & arbitrij poenis per Episcopos coercentur.

Cata-

Catalanus tom. 4. in Concil. Oecumenica, in Hist. Concil. Trident., pag. 372.

Dandini. de Suspens. de Hæres. cap. ultim.; sess. 2., subsect. 2., n. 40.

Engel in Jur. Canonic. lib. 1., tit. 1., §. 1., n. 7.

Pilaja Decif. Pontif. lib. 1.; decif. 7.; n. 19.

Simonet. tom. 2., tract. disput. 2., art. 4., pag. 309.

Tournelij tom. 1. Prælect.; qu. 4., pag. 63.

Indictio futura Sessionis.

Item hæc sacrosancta Synodus statuit, & decernit, proximam futuram Sessionem tenendam, & celebrandam esse feria quinta post Sacratissimum Festum proximum Pentecostes.

SESSIO QUINTA

Celebrata die XVII. Mensis Junij MDXLVI.

Decretum de Peccato Originali.

UT Fides Nostra Catholica, sine qua impossibile est placere Deo, purgatis erroribus, in sua sinceritate integra, & illibata permaneat; & ne Populus Christianus omni vento doctrinæ circumferatur; quum Serpens illè antiquus, humani generis perpetuus hostis, inter plurima mala, quibus Ecclesia Dei his nostris temporibus perturbatur, etiam de peccato originali, ejusque remedio non solum nova, sed vetera etiam diffidia excitaverit: Sacrosancta Oecumenica, & Generalis Tridentina Synodus, In Spiritu Sancto legitimè congregata, præsidentibus in ea eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, jam ad revocandos errantes, & nutantes confirmandos accedere volens, sacrarum Scripturarum, & sanctorum Patrum, ac probatissimorum Conciliorum testimonia, & ipsius Ecclesiæ judicium, & consensum sequuta, hæc de ipso peccato originali statuit, fatetur, ac declarat.

Hebr. 11.

Ephes. 4.
Genes. 3.

I.

I. Si quis non confitetur, primum hominem Adam, quum mandatum Dei in Paradiso fuisset transgressus, statim sanctitatem, & justitiam, in qua constitutus fuerat, amisisse, * incurrisseque per offensam prævaricationis hujusmodi iram, & indignationem Dei, atque ideo mortem; quam antea illi comminatus fuerat Deus, & cum morte captivitatem sub ejus potestate, qui mortis deinde habuit imperium, hoc est, diaboli,

Catech. 1. epist.
1., c. 4.

Gen. 3.

Hebr. 2., Conc.
Arauscanum 2.
c. 1.

Gonet.

Gonet. *de Virijs, & peccat. disput.* 8., *art.* 2., *pag.* 454.

* Gotti *de prim. Homin. qu.* 7., *dub.* 4., §. 1., *pag.* 241.

* Habert. *in Theolog. dogmat., & moral. tom.* 8., *de prim. homin., cap.* 5., *pag.* 151.

L' Herminier *de peccatis pag.* 393.

* Silvius *in* 1. 2. *quæst.* 81., *art.* 1.

- II. totumque Adam, per illam prævaricationis offensam, secundum corpus, & animam in deterius commutatum fuisse: anathema sit.

Boucat. *de Homin. creat. art.* 3., §. 3., & *seq.*

Droit. *de Re Sacramentar. tom.* 2., *lib.* 9., *cap.* 2., *pag.* 417.

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb.* Adam.

I I.

Rom. 5. 1.
Cor. 13.
Cone. Arausi-
can. 2., cap. 2.

Si quis Adæ prævaricationem sibi soli, & non ejus propagini asserit nocuisse; & acceptam à Deo sanctitatem, & justitiam, quam perdidit, sibi soli, & non nobis etiam cum perdidisse; aut inquinatum illum per Inobedientiæ peccatum, mortem, & penas corporis tantum in omne genus humanum transfudisse, non autem, & peccatum, quod mors est animæ: anathema sit: quum contradicat Apostolo dicenti: Per unum hominem peccatum intravit in Mundum, & per peccatum mors: & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt.

Berti *de Theolog. disciplin. lib.* 13., *cap.* 2., *pag.* 21.

Franciscus Bonæspei *de peccatis disput.* 12., *resol.* 1., *pag.* 209.

Gonet. *de Virijs, & peccat. disput.* 7., *art.* 1., §. 1., *pag.* 421.

Gotti *de prim. homin. qu.* 7., *dub.* 1., §. 3., *pag.* 212.

Habert. *in Theolog. dogmat., & moral. tom.* 3., *de Peccat.*

Origin., cap. 7., §. 1., *pag.* 209., & *tom.* 8., *de virijs cap.* 5., *pag.* 318.

Salmaticenses *de Peccat. disput.* 14., *dub.* 1., §. 1.

Silvius *in* 1. 2. *qu.* 81., *art.* 1.

Simonet. *de Peccat. disput.* 5., *art.* 1., *pag.* 436.

I I I.

- I. Si quis hoc Adæ peccatum, quod origine unum est, & propagatione, non imitatione transfusum* omnibus inest, unicuique proprium,

Azor. *in Instit. Moral. part.* 1., *lib.* 4., *cap.* 26. *sub lit.* D. *pag.* 407.

Bellarminus *tom.* 4. *Controvers. Controv.* 2., *lib.* 4., *cap.* 3., & *seq.*

Berti *de Theolog. discipl. lib.* 13., *cap.* 5., *prop.* 2., *pag.* 42.

Gotti *de Prim. Homin. qu.* 8., *dub.* 3., §. 1., *pag.* 277.

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb.* Adam.

* Medina *in* 1. 2. *qu.* 81., *art.* 1., *pag.* 426.

* Valentia *in* 1. 2. *disp.* 6., *quæst.* 11., *punct.* 1., *pag.* 615.

Vasquez

Rom. 5. 4.
c. Placito. c. Re-
generante, & c.
Quæst. in h. de
Concl. dist. 4.

Vasquez *tom. 2., diffinit. 131., n. 18., & 19.*

- II. vel per humanæ naturæ vires, vel per aliud remedium asserit tolli, quam per meritum unius mediatoris D. N. J. C., qui nos Deos reconciliavit in Sanguine suo, factus nobis iustitia, sanctificatio, & redemptio;

1. Tim. 2. Cor. 1.

Boucat. *de peccatis art. 2., pag. 173.*

Habert. *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 3. de Peccat. Original. cap. 7., §. 4., pag. 243.*

- III. aut negat ipsum Christi Jesu meritum per Baptismi Sacramentum in forma Ecclesiæ ritè collatum, tam adultis, quam parvulis applicari; anathema sit: quia non est aliud nomen sub Cælo datum hominibus, in quo oporteat, nos salvos fieri. Undè illa vox: Ecce Agnus Dei: Ecce qui tollit peccata Mundi. Et illa: Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

Ad. 4.

Johan. 2.

Gal. 3.

Lauræ *in Epitom. Canon., Verb. Baptismi effectus.*

I V.

- I. Si quis parvulos recentes ab uteris matrum baptizandos negat, etiam si fuerint à baptizatis parentibus orti; Coninch. *de Sacram., & Censur. tom. 1., qu. 68., n. 55.*

Conc. Millen. c. 2.
Conc. Afric. 77.
& c. Placuit. de
Concl. dist. 4.

Lauræ *in Epitom. Canon., Verb. Baptismi necessitas.*

Silvius *in 1. 2., qu. 81., art. 3., conclus. 3., pag. 326.*

- II. aut dicit in remissionem quidem peccatorum eos baptizati, sed nihil ex Adam trahere originalis peccati, quod regenerationis lavacro necesse sit expiari ad vitam æternam consequendam;

Berti *de Theolog. disciplin. lib. 13., cap. 4., pag. 37.*

Boucat *de peccatis in part. art. 2., pag. 173.*

Concina *tom. 1. in Apparat. ad Theolog., dissert. 1., cap. 5., pag. 190.*

Habert. *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 3. de Peccat.*

Original. cap. 7., §. 7., pag. 278.

L'Herminier *de peccatis pag. 275.*

Medina *in 1. 2. quæst. 81., art. 1., pag. 426.*

Natal. Alexand. *in Theolog. Dog., & Moral. de Peccatis cap. 1., art. 1., pag. 6.*

Simonet. *ead. tractat. disp. 5., art. 4., resp. 2., pag. 446.*

- III. undè sit consequens, ut in eis forma Baptismatis in remissionem peccatorum non vera, sed falsa intelligatur; anathema sit: quoniam non aliter intelligendum est id, quod dixit Apostolus: Per unum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum mors; & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt: nisi quemadmodum Ecclesia Catholica ubique diffusa semper intellexit. Propter hanc enim regulam fidei ex traditione Apostolorum etiam parvuli,

Rom. 5. c. Placuit. c. Quæritur. in fin. & c. Regenerante de Concl. Dist. 4.

Johan. 3. e. Fi-
lius, & c. Non
dubito de Conf.
Dist. 4. c. Deni-
tum, cum seq.
de Bapt.

li, qui nihil peccatorum in semetipsis adhuc committere po-
tuerunt, ideo in remissionem peccatorum veraciter baptizan-
tur, ut in eis regeneratione mundetur, quod generatione
contraxerunt. Nisi enim quis renatus fuerit ex aqua, & Spi-
ritu Sancto, non potest introire in Regnum Dei.

Bellarminus tom. 3. *Controvers. de Baptism. cap. 40.*

Gotti de prim. homin. qu. 7., dub. 3., §. 1., pag. 238.

Grananieta in *Decretal. lib. 3., tit. 42., sub n. 4. Vers. Ex*
quibus.

Habert, in *Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 8. de Vir., &*
Peccat., cap. 7., pag. 326.

Juvenin tom. 2., par. 7., *dissert. 7. de Peccat. Origin. qu. 2.*

Pignatel. in *Consult. Canon. tom. 1., consult. 153., n. 17.*

Vehagavia in *tractat. Unic. de Sacrament. Baptif. cap. 14.,*
pag. 302.

Silvius in 1. 2. qu. 81., art. 1., *Vers. Quæ. 4., pag. 321.*
V.

- I. Si quis per Jesu Christi Domini Nostri gratiam, quæ
in Baptismate confertur, reatum originalis peccati remitti
negat;

Silvius in 1. 2. qu. 74., art. 3., *conclus. 2., pag. 267.*

- II. aut etiam asserit non tolli totum id, quod veram, & pro-
priam peccati rationem habet; sed illud dicit tantum radi,
aut non imputari; anathema sit:

Bellarminus tom. 3. *Controvers. de Sacram. Baptism. lib. 1.,*
cap. 13., pag. 136.

Droit de Re Sacram. lib. 2., qu. 3., cap. 3., §. 2., pag. 152.

Rosignol. de Sacram. Nov. Leg. part. 2., de Baptism. qu. 9.,
art. 1., n. 8.

Tournely de Baptism. quæst. 4., art. 1., *conclus. 2., pag. 188.*
III. in renatis enim nihil odit Deus: quia nihil est damnatio-
nis ijs, qui verè consepulti sunt cum Christo per Baptis-
ma in mortem:

Rom. 8.
Rom. 6., & c.
perpue de Conf.
Dist. 4.

Gavardus de Gratia quæst. 4., art. 1., §. 1., pag. 353.

- IV. qui non secundum carnem ambulant, sed veterem homi-
nem exuentes, & novum, qui secundum Deum creatus est,
induentes, innocentes, immaculati, puri, innoxij, à Deo
dilecti effecti sunt, heredes quidem Dei, cohæredes autem
Christi, ita ut nihil prorsus eos ab ingressu Cæli remoretur.

Dist. 1.
Rom. 8., Gal. 3.

Habert, in *Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Baptism.,*
cap. 11., pag. 246.

Lauræa in *Epitom. Canon., Verb. Baptismi effectus.*

- V. Manere autem in baptizatis concupiscentiam, vel fomi-
tem hæc Sancta Synodus fatetur, & sentit: quæ quum ad
agonem relicta sit, nocere non consentientibus, & virili-
tèr

tèr per Christi Jesu gratiam repugnantibus non valet: quinimò qui legitime certaverit, coronabitur.

Boucat. *de Peccat. dissert.* 3., *sect.* 3., *pag.* 166.

Gotti *de prim. homin. quæst.* 8., *dub.* 2., §. 2., *pag.* 267.

L'Herminier *de Peccatis* *pag.* 185.

Natalis Alexand. *in Theolog. Dogmat., & Moral. de Baptismo* *cap.* 8., *propof.* 1., *pag.* 411.

Silvius *in* 1. 2., *qu.* 74., *art.* 3., *conclus.* 3., *pag.* 268.

Valentia *in* 1. 2., *disp.* 6., *qu.* 12., *punct.* 1., §. 5., *pag.* 646.

- VI. Hanc concupiscentiam, quam aliquandò Apostolus peccatum appellat, sancta Synodus declarat, Ecclesiam Catholicam nunquam intellexisse peccatum appellari, quod verè, & propriè in renatis peccatum sit, sed quia ex peccato est, & ad peccatum inclinat. Si quis autem contrarium senserit; anathema sit.

Rom. 6. 7. &
8. Coloss. 3.

Bellarminus *tom.* 4. *Controversiar., Controv.* 2., *lib.* 5., *cap.* 10. *pag.* 156.

Concina *de Baptism., & Confirmat. diff.* 1., *cap.* 14., *pag.* 110.

Franciscus Bonæ Spei *de peccatis disp.* 12., *dub.* 2., *pag.* 216.

Gonet. *de Vitijs, & Peccat. disput.* 7., *art.* 5., *pag.* 433.

Medina *in* 1. 2., *qu.* 83., *art.* 1., *pag.* 434.

Tappau *in explicat. art.* *pag.* 119.

Valentia *in* 1. 2., *disp.* 6., *quæst.* 12., *punct.* 1., §. 6.; *pag.* 648.

- VII. Declarat tamèn hæc ipsa Sancta Synodus, non esse suæ intentionis comprehendere in hoc Decreto, ubi de Peccato Originali agitur, Beatam, & Immaculatam Virginem Mariam Dei Genitricem; sed observandas esse Constitutiones felices recordationis Xisti Papæ IV. sub pœnis in eis Constitutionibus contentis, quas innovat.

In Extravag.
commun. de Reli-
qu., & venen.
SS. cap. 2.

Barbos. *de Offic., & potest. Episcop. part.* 3., *allegat.* 50., *n.* 109., & *allegat.* 105., *n.* 59.

Campanil. *in Divers. Jur. Canon. rub.* 12., *cap.* 13., *n.* 140.

Habert *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom.* 3. *de Vit., & Peccat., cap.* 7., §. 6., *pag.* 257.

L'Herminier *de Peccatis* *pag.* 299.

Juvenin. *part.* 7. *dissert.* 7., *de Peccat. Origin., qu.* 4., *pag.* 304.

Medina *in* 1. 2., *qu.* 81., *art.* 3., *pag.* 431.

Natal. Alexand. *in Theolog. Dogmat., & Moral. de peccat. cap.* 1., *art.* 1., *pag.* 18.

Simonet. *de peccat., disp.* 5., *art.* 6., *pag.* 448.

Valentia *in* 1. 2., *dis.* 6., *qu.* 11., *punct.* 2., *pag.* 625.

Panimolla *decis.* 84., *adnot.* 3., *n.* 38.

CAPUT I.

De inflituenda
Lectione Sanctæ
Scripturæ.

I. **E** Adem Sacrosancta Synodus, pijs Summorum Pontificum, & probatorum Conciliorum constitutionibus innærens, easque amplectens, & illis adiciens, ne cœlestis ille Sacrorum Librorum thesaurus, quem Spiritus Sanctus summa liberalitate hominibus tradidit, neglectus jaceat, statuit, & decrevit, quod in illis Ecclesijs, in quibus præbenda, aut præstimonium, seu aliud quovis nomine nuncupatum stipendium pro Lectoribus Sacræ Theologiæ deputatum reperitur, Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & alij Locorum Ordinarij eos, qui præbendam, aut præstimonium, seu stipendium hujusmodi obtinent, ad ipsius Sacræ Scripturæ expositionem, & interpretationem per se ipsos, si idonei fuerint, alioquin per idoneum substitutum, ab ipsis Episcopis, Archiepiscopis, Primatibus, & alijs Locorum Ordinarijs eligendum, etiam per subtractionem fructuum, cogant, & compellant.

Gallemtart. *ad Conc. Trid. sess. 5., cap. 1., n. 1. cum seqq.*

Gonter in *Concil. Provinc. Avenion. tit. 13., pag. 60.*

Petra *ad Constit. Apostol. tom. 4., pag. 245., n. 9.*

Piafec. in *prax. Episcop. part. 2., cap. 3., n. 16.*

Ventrigl. in *Prax. Eccles. tom. 2., adnot. 12., §. 1., n. 2.*

- II. De cætero verò præbenda, præstimonium, aut stipendium hujusmodi non nisi personis idoneis, & quæ per se ipsas id munus explicare possint, conferantur: & aliter facta provisio nulla sit, & invalida.

Corrad. in *Prax. Benef. lib. 2., cap. 5., n. 7.*

Droit de *Re Sacramentar. lib. 8., sess. 5., pag. 363.*

Pignatel. in *Consul. Canon. tom. 1., Cons. 130., n. 35.*

- III. In Ecclesijs autem Metropolitanis, vel Cathedralibus, si Civitas insignis, vel populosa, ac etiam in Collegiatis existentibus in aliquo Insigni Oppido, etiam nullius Diœcesis, si ibi Clerus numerosus fuerit, ubi nulla præbenda, aut præstimonium, seu stipendium hujusmodi deputatum reperitur, præbenda quomodocumque, præterquam ex causa resignationis, * primò vacatura, cui aliud onus incompatibile injectum non sit, ad eum usum ipso facto perpetuò constituta, & deputata intelligatur:

Clericat. *de Benef. discord. 43., n. 49.*

Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 17., n. 12.*

* Gallemart. *ad Concil. Trident. sess. 5., cap. 1., n. 11.*

Lambertin. *de Synod. Diœcesan. lib. 13., cap. 9., n. 16.*

Paus

e. Quia, & c.
ff. de Magist. &
instr. sess. 23. de
ref. c. 18.

Paulut. in *Jurispud. Sacr. tom. 2., lib. 6., cap. 2. sub n. 5.*

Verf. In Monasterijs pag. 386.

Pax Jordan. in *Elucubr. tom. 2., lib. 7., tit. 3., n. 3.*

* Petra ad *Constit. Apostol. tom. 4., pag. 246., n. 13.*

Pignatel. in *Consult. Canon. tom. 3., Conf. 62., n. 5.*

Rota in *Urgellen. Canonicius Theologalis 19. Januarij 1728.*

§. *subsistere coram Cornelio.*

S. C. C. in *Theatina Erektionis Theologalis 10. Decembris 1746.*

- IV. & quatenus in ipsis Ecclesijs nulla, vel non sufficiens præbenda foret, Metropolitanus, vel Episcopus ipse per assignationem fructuum alicujus simplicis beneficij, ejusdem tamen debitis supportatis oneribus, vel per contributionem beneficiatorum suæ Civitatis, & Diocesis, vel aliàs, prout commodius fieri poterit, de Capituli consilio ita provideat, ut ipsa Sacre Scripturæ lectio habeatur, Rota in *Prænestina Canonicius Theologalis 28. Junij 1723.*

*Infr. sess. 24.
c. 15. de Retor.*

§. *Haud relevante coram Cardinal. Corio.*

- V. ita tamen, ut quæcumque aliæ lectiones, vel consuetudine, vel quavis alia ratione institutæ, propter id minimè prætermittantur.

Pignatel. in *Consult. Canon. tom. 3., conf. 62., n. 8.*

- VI. Ecclesiæ verò, quarum annui proventus tenues fuerint, & ubi tam exigua est Cleri, & Populi multitudo, ut Theologice lectio in eis commodè haberi non possit, saltem magistrum habeant, ab Episcopo cum Consilio Capituli eligendum, qui Clericos, aliosque Scholares pauperes Grammaticam gratis doceat, ut deinceps ad ipsa Sacre Scripturæ studia, annuente Deo, transire possint:

Cabassut in *Theor., & Prax. Jur. Canon. lib. 2., cap. 24., n. 19.*

Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 32. sub num. 6. Verf. Ad Doctrinam.*

Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 10., §. 1., n. 30.*

Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccles. Discipl. part. 1., lib.*

2., cap. 10., n. 2.

Tondut. *quest., & resol. Benefic. part. 1., cap. 17., num. 1.*

- VII. ideoque illi Magistro Grammatices, vel alicujus simplicis beneficij fructus, quos tandiu percipiat, quandiu in docendo perstiterit, assignentur, dum tamen beneficium ipsum suo debito non fraude obsequio;

Pignatel. in *Consult. Canon. tom. 10., Consult. 149., n. 8.*

- VIII. vel ex Capitulari, vel Episcopali mensa condigna aliqua merces persolvatur; vel alias Episcopus ipse aliquam rationem ineat suæ Ecclesiæ, & Diocesi accommodam; ne pia hæc, utilis, atque fructuosa provisio quovis quæsito colore negligatur.

Pignatel. in *loco supra citato.*

D 2

In

Conc. Constit. 9. c. 1. & c. 2. Quia de Magist. Conc. Later. sub Alex. III. c. 18. & sub Innoc. III. c. 11., & inf. sess. 23., c. 18. de ref. Clem. Ne in agro. de statu mon.

Isad professio- nem Fidei tene- rent Italia Pij IV. In Sacro- sancto 1564.

IX. In Monasterijs quoque Monachorum, ubi commode fieri queat, etiam lectio Sacre Scripturæ habeatur; qua in re si Abbates negligentes fuerint, Episcopi Locorum, in hoc ut Sedis Apostolicæ delegati, eos ad id opportunis remedijs compellant.

Cui addidit
Paulus V. le-
ctionem Hebra-
icam, Grecam,
& Arabicam
consl. Apostoli-
cæ, 1616.

Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 56., num. 16.*

Cámpañil. *in Diversor. Jur. Canon. rub. 12., cap. 13., n. 5.*

Fulcus *de Visitat. lib. 2., cap. 15., n. 73.*

Leo *in Thesaur. For. Eccles. part. 2., cap. 2., n. 59., & 60.*

Matthæus. *de Offic. Cur. Eccles. cap. 19., n. 3.*

Novar. *in Lucerna Regular. Ver. Abas n. 7., pag. 2.*

Pax Jordan. *in Elucubr. tom. 2., lib. 7., tit. 3., n. 3.*

Piasc *in Prax. Episcop. part. 2., cap. 3., n. 41.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 57.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccles. discipl. part. 1., lib. 2., cap. 10., num. 2.*

X. In Conventibus verò aliorum Regularium, in quibus studia commode vigere possunt, Sacre Scripturæ lectio similiter habeatur; quæ lectio à Capitulis Generalibus, vel Provincialibus assignetur dignioribus magistris.

Gavant. *in Manual. Episcop. Verb. Regularium Jura n. 31.*

Gibert *in Jur. Canon. tom. 2., tit. 13., sect. 19., n. 5.*

XI. In Gymnasijs etiam publicis, ubi tam honorifica, & ceterorum omnium maximè necessaria lectio hætenus instituta non fuerit, Religiosissimorum Principum, ac Rerum-publicarum pietate, & charitate ad Catholicæ Fidei defensionem, & incrementum, sanæque Doctrinæ conservationem, & propagationem instituatur; & ubi instituta fuerit, & negligetur, restituatur.

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 10., Conf. 149., n. 17.*

XII. Et, ne sub specie pietatis impietas disseminetur, statuit eadem Sancta Synodus, neminem ad hujusmodi lectionis officium tam publicè, quàm privatim admittendum esse, qui prius ab Episcopo loci de vita, moribus, & scientia examinatus, & approbatus non fuerit:

Nine enava-
vie Bulla Pii
IV. de Profess.
sæci 13. De-
cemb. 1564.

Tondut *quest., & resol. benef. part. 1., cap. 17., n. 18.*

Cortiada *decis. 166., num. 1., tom. 3.*

Rota *decis. 285., n. 1., coram Millino.*

XIII. quod tamen de lectoribus in claustris Monachorum non intelligatur.

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 10., Conf. 149., in d. n. 17.*

XIV. Docentes verò ipsam Sacram Scripturam, dum publicè in Scholis docuerint, & Scholares, qui in ipsis Scholis student, privilegijs omnibus de perceptione fructuum, præben-
darum,

c. hu. de mag.

darum, & beneficiorum suorum, in absentia à jure communi concessis, plenè gaudeant, & fruantur.

Barbof. *de Jur. Eccles. Univ. lib. 1., cap. 13., n. 51.*

Gibert. *in Jur. Canon. tom. 2., tit. 21., regul. 59., pag. 328.*

Habert *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 4., de Contract. cap. 11., §. 1., pag. 271.*

Pignatcl. *in Conf. Canon. tom. 1., Conf. 134., n. 5.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccles. univ. part. 1., tit. 4., n. 62.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccles. Discipl. part. 2., lib. 3., cap. 71., n. 9.*

Rota *in Monopolitana Beneficiorum 2. Decembris 1737. §. coram Peralta,*

C A P U T II.

*De verbis Dei
concionantibus,
& quæstionibus
scientificarum.*

*c. Inf. Sess. 24.
c. 4. de Refor.*

11. Tol. c. 3.

*c. Inter cetera
de off. iud. ord.
vide infra viii.
Inf. Sess. 24. de
reform. c. 4.*

*Conc. Constans-
tinop. 6., cap.
8. c.*

- I. **Q**uia verò Christianæ Reipublicæ non minùs necessaria est prædicatio Evangelij, quam læticia,
Frances de Eccles. Cathedr. cap. 18., num. 216.
- II. & hoc est præcipuum Episcoporum munus;
S. C. C. in Civitatis Castellane juris concionandi 19. Junij 1751.
Vid. Auctores Relat. in sess. 24. de Reform. cap. 4., n. 1.
- III. statuit, & decrevit eadem Sancta Synodus, omnes Episcopos, Archiepiscopos, Primates, & omnes alios Ecclesiasticos Prælatos teneri per se ipsos, si legitimè impediti non fuerint, ad prædicandum Sanctum Jesu Christi Evangelium.
Ibid. num. 2.
- IV. Si verò contigerit Episcopos, & alios prædictos legitimo detineri impedimento; juxta formam Generalis Concilij viros idoneos assumere teneantur ad hujusmodi prædicationis officium salubriter exequendum:
Alzedo de Præcellent. Episcopat. Dignitat. cap. 13., n. 10.
Barbof. de Offic. & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 75., n. 4.
Filescacus de Sacr. Episcopor. Auth. cap. 1., §. 4., & cap. 15. per tot.
Leo in Thesaur. For. Eccles. part. 1., cap. 8., n. 5.
Pignatcl. in Consult. Canon. tom. 4., Conf. 206., n. 2.
Rota in Recent. Decis. 234., n. 51., par. 6.
- V. si quis autem hoc adimplere contempserit, districtè sub-
jaceat ultioni.
- VI. Archipresbyteri quoque, Plebani, & quicumque Parochiales vel alias curam animarum habentes, Ecclesias quocumque modo obtinent, per se, vel alios idoneos, si legitimè impediti fuerint, diebus saltem Dominicis, & festis solemnibus, plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pascant salutaribus verbis;
Amo-

Amosaz. *de Caus. Pijis lib. 7., cap. 11., n. 39.*

Passerin. *de Homin. Stat. tom. 2., qu. 187., art. 4., inspect. 2., num. 25., § 26.*

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 10., Conf. 90., n. 10.*

Sac. Cong. Conc. *in Nullius Orbitelli 28. Aprilis 1736.*

Vid. Auctores in supradict. sess. 24. relat. in numer. 4.

Vid. Constit. BENED. XIV., quæ incipit = Quum semper = 103., §. 6., tom. 1., pag. 223.

VII.

Exire. §. habetur etiam, de ver. sig. in 6. Concil. aeternum, sess. 4.

docendo ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem; annunciandoque eis cum brevitate, & facilitate sermonis vitia, quæ eos declinare, & virtutes, quas sectari oporteat; ut poenam æternam evadere, & cœlestem gloriam consequi valeant.

Piafec. *in prax. Episcop. part. 2., cap. 3., n. 16.*

Sacra Cong. Conc. *in Eysletten. Permutationis Parochie 22. Septemb. 1742.*

VIII.

Id verò si quis eorum præstare negligat, etiam si ab Episcopi jurisdictione, quavis ratione exemptum se esse prætenderet; etiam si Ecclesie, quovis modo exemptæ dicerentur, aut alicui Monasterio, etiam extra Diocesim existenti, fortan annexæ, vel unitæ, modò re ipsa in Diocesi sint, provida Pastoralis Episcoporum sollicitudo non desit, ne illud implicetur: Parvuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eis.

IX.

Ger. Tren. 4.

Itaque, ubi ab Episcopo moniti trium mensium spatio muneri suo defuerint, per censuras Ecclesiasticas; seu alias ad ipsius Episcopi arbitrium cogantur, ita ut etiam, si ei sic expedire visum fuerit, ex beneficiorum fructibus alteri, qui id præster, honesta aliqua merces persolvatur, donec principalis ipse resipiscens officium suum impleat.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 10., cap. 9., n. 8.*

Quillant. *de Oblig. Clericor. part. 1., num. 168., § de Oblig., § Privileg. Episcop. part. 1., cap. 18., n. 6.*

X.

Si quæ verò Parochiales Ecclesie reperiantur subiectæ Monasterijs in nulla Diocesi existentibus; si Abbates, & Regulares Prælati in prædictis negligentes fuerint; à Metropolitanis, in quorum Provincijs Diœceses ipsæ sitæ sunt, tanquam quoad hoc Sedis Apostolicæ Delegatis compellantur:

Pignatel. *in Conf. Canon. tom. 10., Conf. 151., n. 15.*

XI.

neque hujus Decreti executionem consuetudo, vel exemptio, aut appellatio, aut reclamatio, sive recursus impedire valeat, quousque desuper à competenti iudice, qui summariè, & sola facti veritate inspecta procedat, cognitum, & decisum fuerit.

Tho-

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccles. Discipl. part. 1., lib. 1., cap. 48., n. 9.*

- XII. Regulares verò cujuscumque Ordinis, nisi à suis Superioribus, de vita, moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Ecclesijs suorum Ordinum, predicare non possint: cum qua licentia personaliter se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam predicare incipiant.

Conc. Lateran. ultimum, sess. 11. de modo predic.

Bassi *de Sodalitij qu. 19., n. 3.*

Campanil. *in Divers. Jur. Canon. rub. 12., cap. 13., n. 6.*

Gibert *in Jur. Canon. tom. 2., tit. 13., sect. 17., n. 1.*

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccles. part. 2., cap. 4. Verb. Prædicatio. vers. Idipsum.*

Panimol. *Decis. 91., adnot. 1., n. 18.*

Piton. *in Discept. Eccles. tom. 4., Discept. 101., n. 2.*

Romaguier *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 13., cap. unic., n. 7.*

Ventrigl. *in Prax. Eccles. tom. 1., adnot. 47., §. unic., n. 75.*

S. C. C. *in Firmana Concionatoris 11. Augusti 1742.*

- XIII In Ecclesijs verò, quæ suorum Ordinum non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum, etiam Episcopi licentiam habere teneantur, sine qua in ipsis Ecclesijs non suorum Ordinum nullo modo predicare possint:

c. Excommunicamus. §. Quia verò, de hæret. nigr. scilicet. 24., c. 4. de reform.

Cenedo *Qu. Canon. 26. sub n. 13.*

Fagnan. *in Cap. Quum Capella de Privileg. n. 21.*

Gavant. *in Manual. Episcop. Verb. Regularium jura n. 32.*

Vanespén *in Jur. Eccles. Univ. part. 1., tit. 3., cap. 9. Vers. Et quidem.*

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 96., n. 11.*

- XIV ipsam autem licentiam gratis Episcopi concedant.

Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 18., n. 25.*

Genuens. *in Manual. Pastor. cap. 78., n. 3.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccles. cap. 12., n. 8.*

Ricciul. *in Lucubr. Eccles. lib. 5., cap. 12. n. 11.*

Tranchedin *Consult. 69., n. 28., tom. 1.*

- XV. Si verò, quod absit, predicator errores, aut scandala disseminaverit in Populum, etiam si in Monasterio sui, vel alterius Ordinis prædicet; Episcopus ei prædicationem interdicit:

Lauræ *in Epitom. Canon. Verb. Predicatores.*

Pax Jordan. *in Elucubr. tom. 1., lib. 6., tit. 1., n. 96.*

Piaféc. *in Prax. Episcop. part. 2., cap. 3. sub n. 41. Vers. Si item.*

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 8., Conf. 2., n. 4.*

Zoësius *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 29. in Additam. Vers. Tertio.*

- XVI quòd si hæreses prædicaverit, contra eum, secundum juris dispo-

dispositionem; aut loci consuetudinem; procedat; etiam si prædicator ipse generali, vel speciali privilegio exemptum se esse pretenderet: quo casu Episcopus auctoritate Apostolica, & tanquam Sedis Apostolicæ delegatus procedat. *Barbol. de Offic. & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 76., n. 48., & 49.*

Campanil. in Divers. Jur. Canon. rub. 12., cap. 13., n. 21.

Leo in Thesaur. For. Eccles. part. 2., cap. 2., n. 61.

Miranda in Manual. Prælator. qu. 50., art. 7., tom. 5.

Novar. in Lucern. Regular. Verb. Prædicatores n. 2., pag. 229.

Zerbi in Gemm. Episcop. tit. 52., resol. 10., n. 5.

Pilaja Decis. Pontific. lib. 1., decis. 7., n. 50.

XVII. Curent autem Episcopi, ne quis prædicator vel ex falsis informationibus, vel aliis calumniose vexetur, justamve de eis conquerendi occasionem habeat.

XVIII. Caveant præterea Episcopi, ne aliquem, vel eorum, qui quum sint nomine Regulares, extra claustra tamen, & obedientiam Religionum suarum vivunt; vel Presbyterorum secularium, nisi ipsis noti sint, & moribus, atque doctrina probati, etiam quorumlibet privilegiorum prætextu, in sua Civitate, vel Diœcesi prædicare permittant, donec ab ipsis Episcopis super ea re Sancta Sedes Apostolica consulatur: à quâ privilegia hujusmodi, nisi tacita veritate, & expresso mendacio, ab indignis extorqueri verisimile non est. *Laurza in Epitom. Canon. Verb. Prædicatores.*

Panimolla decis. 91., annot. 1., n. 17.

XIX. Quæsttores vero eleemosynarij, qui etiam Quæstuarij vulgo dicuntur, cujuscumque conditionis existant, nullo modo, nec per se, nec per alium prædicare præsumant, & contrafacientes ab Episcopis, & Ordinarijs locorum, privilegij quibuscumque non obstantibus, opportunis remedijs omnino arceantur.

Conc. Later. sub Innoc. 3. c. 61. c. Cum ex eo de persuit., & remiss. Clem. Abusibus, eo tit. infra Sess. 22. de Reform. c. 9. c. Ut officium, & compellendi de hæres. in 6. Ex Bulla Sancti Pij V. Essi Deminiri 1567. sublata sunt indulgentiæ etiam perpetuæ, quæ quæstuarij præbent occasionem.

Pignat. in Consult. Canon. tom. 8., Consult. 12., n. 12.

Raynald. in Observ. Criminal. lib. 3., cap. 28., §. 6., n. 15.

Romaguer. ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 11., cap. 1., num. 3.

Indictio future Sessionis:

Item hæc Sacrosancta Synodus statuit, & decernit; primam futuram Sessionem tenendam, & celebrandam esse die Jovis, feria quinta post Festum B. Jacobi Apostoli:

Prorogata deinde fuit Sessio ad diem XIII. mensis Januarij MDXLVII.

SESSIO

SESSIO SEXTA

Celebrata die XIII. Mensis Januarij MDXLVII.

Decretum de Justificatione.

P R O Æ M I U M.

Q Uum hoc tempore, non sine multarum animarum jactura, & gravi Ecclesiasticæ unitatis detrimento, erronea quædam disseminata sit de Justificatione Doctrina; ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei, Ecclesiæ tranquillitatem, & animarum salutem, Sacrosancta, Oecumenica, & Generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legitimè congregata, præsentibus in ea nomine Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri, Domini Paulli Divina Providentia Papæ Tertij, Reverendissimis Dominis, Dominis Jo. Maria, Episcopo Prænestino de Monte, & Marcello tit. S. Crucis in Jerusalem Presbytero, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & Apostolicis de Latere Legatis: exponere intendit omnibus Christifidelibus veram, sanamque doctrinam ipsius Justificationis, quam Sol justitiæ Christus Jesus, Fidei nostræ auctor, & consummator docuit, Apostoli tradiderunt, & Catholica Ecclesia, Spiritu Sancto suggerente, perpetuò retinuit: districtius inhibendo, ne deinceps audeat quisquam aliter credere, prædicare, aut docere, quàm præsentī Decreto statuitur, ac declaratur.

Malac. 4.
Hebr. 12.

C A P U T I.

De naturæ, & legis ad justificandos homines imbecillitate.

P Rimum declarat Sancta Synodus, ad Justificationis doctrinam probè, & sincère intelligendam, oportere, ut unusquisque agnoscat, & fateatur, quod quum omnes homines in prævaricatione Adæ innocentiam perdidissent; facti immundi, & ut Apostolus inquit, natura filij iræ, quemadmodum in Decreto de peccato originali exposuit, usque adeò servi erant peccati, & sub potestate Diaboli, ac mortis, ut non modò gentes per viam naturæ, sed ne Judæi quidem per ipsam etiam litteram Legis Moysei, inde liberari, aut surgere possent; tametsi in eis liberum arbitrium minimè extinctum esset, viribus licet attenuatum, & inclinatum.

Coelest. 1. epist. 1.
c. 4, 1. Co. 15.
Rom. 5.
Hic. 64.Ephes. 2. supra
Sess. 5. in princ.
Rom. 7. & 6. Hebr. 2.Conc. 2. Anu.
c. 25.Billuart de *Artib. Human. dist. 2., art. 2., pag. 191.*Habert in *Theol. Dogm., & Mor. to. 2. de Grat. c. 7., §. 9., pag. 667.*

E

Johan.

Johan. a S. Thom. in 1. 2. *disp.* 19., *art.* 3., *pag.* 397.
Vega in *Concil. Trid. lib.* 2., *cap.* 1., *¶* *seq.*

CAPUT II.

De dispensatione, & mysterio adventus Christi.

I.
a. Cor. 1.

Gen. 49. cum
fin.
Gal. 4.
Rom. 9.
Rom. 3., & 5.
Coloss. 1. Tim.
3., & 2. Tim.
1. cap. Multi-
plex. de poenit.
Dial. 1.

QUO factum est, ut cœlestis Pater, Pater misericor-
diarum, & Deus totius consolationis, Christum Je-
sum, Filium suum, & antè legem, & legis tempore mul-
tis sanctis Patribus declaratum, ac promissum, quum venit bea-
ta illa plenitudo temporis, ad homines miserit, ut & Ju-
dæos, qui sub lege erant, redimeret, & gentes, quæ non
sectabantur justitiam, justitiam apprehenderent, atque om-
nes adoptionem filiorum reciperent.

Labbeus in *Concil. General. tom.* 20., *pag.* 33.

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb.* Christus cur venit in Mundum;
Hunc proposuit Deus propitiatorem per fidem in sanguine
ipsum pro peccatis nostris, non solum autem pro nostris;
sed etiam pro totius mundi.

Berti de *Theolog. Discipl. lib.* 17., *cap.* 3., *pag.* 349.

Boucat de *Grat. disp.* 4., *pag.* 305., *art.* 4.

L'Herminier *tom.* 4. *cod. tract.* *pag.* 526.

Natalis Alex. in *Theolog. Dogmat., & Moral. de Fid. quæ*
2., cap. 2., *art.* 5., §. 9., *pag.* 484.

Vega in *Concil. Trid. lib.* 3.

CAPUT III.

Qui per Christum justificantur.

I.
[a. Cor. 4.

VERUM, etsi ille pro omnibus mortuus est;
Berti de *Theolog. discipl. lib.* 17., *cap.* 3.

Ætius in *4. sent. disp.* 19., §. 3.

Nicolaus L'Herminier *tom.* 4., *tract.* 1. de *grat. quæ* 427.

II. non omnes tamen mortis ejus beneficium recipiunt;

Cardinalis Sfondratus in *libr., cui titulus Nodus prædesti-*
nationis dissolutus part. 1., §. 4. *Verb. Concilium pag.* 17.

III. sed ij dumtaxat, quibus meritum passionis ejus communi-
catur:

Habert in *Theolog. Dogmat., & Moral. tom.* 2. de *Incarn.*
§. 2., *pag.* 210.

Natalis Alex. *cod. tit. de Fid. quæ* 2., *cap.* 2., *art.* 5., §. 9.,
pag. 484.

IV. nam, sicut re vera homines, nisi ex semine Adæ propagati
nalce-

nascerentur, non nascerentur iniusti; quum ea propagatione, per ipsum dum concipiuntur, propriam iniustitiam contrahant:

Berti *de Theolog. discipl. lib. 13., cap. 6., pag. 53.*

Habert *in Theolog. Dog., & Moral. tom. 3., de Vitijs, & peccat. cap. 7., §. 5., pag. 251.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Homo.*

- V. ita, nisi in Christo renascerentur, numquam justificarentur; quum ea renascentia per meritum passionis ejus gratia, qua iusti fiunt, illis tribuatur.

Fuscus *de Vistat. lib. 1., cap. 18., sub n. 23.*

- VI. Pro hoc beneficio Apostolus gratias nos semper agere hortatur Patri, qui dignos nos fecit in partem fortis Sanctorum in lumine, & eripuit de potestate tenebrarum, transtulitque in regnum Filij dilectionis sue; in quo habemus redemptionem, & remissionem peccatorum.

Vega *lib. 4. in Concil. Trid.*

Coloss. 1.

C A P U T IV.

Infinuatur descriptio Justificationis impij, & modus ejus in statu gratiæ.

- I. Quibus verbis Justificationis impij descriptio infinuatur, ut sit translatio ab eo statu, in quo homo nascitur filius primi Ade, in statum gratiæ, & adoptionis filiorum Dei, per secundum Adam Jesum Christum, Salvatorem nostrum:

Gal. 4., Tit. 3.

Bellarminus *in Controv. de Verbo Dei lib. 1., cap. 18., pag. 29.*

Droit *de Re Sacramentar. lib. 2., append. 1., §. 1., pag. 198.*

Fagnan. *in Cap. Omnis de Penit., & Remis. n. 10.*

Gonet. *de Justif. disp. 1., art. 2., §. 1., pag. 135.*

Habert *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 2. de Grat. cap. 8., pag. 671.*

Isambert. *de grat. disp. 2., ad qu. 113. l. 2., art. 2., pag. 472.*

Labbeus *in Concil. General. tom. 20., pag. 34. lit. A.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Justificatio.*

Medina *in 1. 2. qu. 113., art. 1., pag. 630.*

Valentia *in 1. 2. disp. 8., qu. 5., punct. 3., pag. 1098.*

- II. quæ quidem translatio post Evangelium promulgatum, sine lavacro regenerationis, aut ejus voto, fieri non potest: sicut scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu Sancto, non potest introire in Regnum Dei.

Joh. 3. c. Filios,
&c. Non dubito
de Coaf. Dist. 4.

Antoin. *de Baptism. pag. 471.*

Layman *in Theolog. Moral. lib. 5., tract. 2., cap. 6. sub n. 6. Vers. Dico secundo.*

Mastrius in *Theolog. Moral. disp.* 17., n. 4. de *Baptism.*
Reiffenstuel *cod. tit. tract.* 14. *dist.* 2., qu. 5., n. 60.
Tournely de *Sacram. Baptism.* art. 2., pag. 121.
Vega in *Concil. Trid.*

CAPUT V.

De necessitate præparationis ad justificationem in adultis ;
& unde sit.

I. **D**Eclarat præterea, ipsius justificationis exordium in adultis à Dei per Christum Jesum præveniente gratia sumendum esse,
Habert. in *Theolog. Dogmat.*, & *Moral.* tom. 2. de *Gratia* cap. 4., §. 7., pag. 408.
Vega *lib. 6. in Concil. Trident.*

II. hoc est, ab ejus vocatione, qua, nullis eorum existentibus meritis, vocantur;
L'Herminier tom. 4., *tract. de grat.* pag. 141.
Silvius in 1. 2. qu. 109., art. 6., qu. 1., pag. 527.

III. ut, qui per peccata à Deo averſi erant, per ejus excitantem, atque adjuvantem gratiam ad convertendum se ad suam ipsorum justificationem, eidem gratiæ liberè assentiendo, & cooperando, disponantur:
Labbei in *Concil. General.* pag. 34. lit. B. C.
Lauræa in *Epitom. Canon. Verb.* Justificatio.
De Walemburch de *Justif.* cap. 38., pag. 410.

IV. ita ut tangente Deo cor hominis per Spiritus Sancti illuminationem, neque homo ipse nihil omnino agat, inspirationem illam recipiens, quippe qui illam & abijcere potest,
Infra Can. 3.
Prosp. lib. 2. de
Vot. genium c.
28., & 29.

Boucat. de *Gratia differt.* 1., art. 1., pag. 27.
Gammacheus in 1. 2. qu. 111., cap. 6., pag. 380.
L'Herminier tom. 4. *tract. de grat.* pag. 319.
Thomassin. in *Theolog. Dogmat. de Consens. Schol. de Grat.* cap. 20., n. 15., & *seq.*, pag. 409.

V. neque tamen sine gratia Dei movere se ad justitiam coram illo libera sua voluntate possit, unde in sacris literis quum dicitur: Convertimini ad me, & ego convertar ad vos: libertatis nostræ admonemur. Quum respondemus: Converte nos Domine ad te, & convertemur: Dei nos gratia præveniri confitemur.

Bellarminus de *Controv.* tom. 4. de *grat.*, & *liber. arbit.* lib. 6., cap. 15., pag. 368.

Droit de *Re Sacramentar.* tom. 2., lib. 6., cap. 4., §. 1., pag. 17.
Fraslen

Zach. 1. a Joel
2. e. Converti-
mini. de Pro-
phet. Distinct. 1.
Thre. 5. d. 21.

Frassen *de grat. disp. 4., art. 2., qu. 1., concl. 1., pag. 491.*
 Vega *lib. 6., cap. 1., pag. 51.*
Vid. recensit. Canon. 3. presentis session.

C A P U T VI.

Modus preparationis.

- I. **D**isponuntur autem ad ipsam iustitiam, dum excitati divina gratia, & adjuti, fidem ex auditu concipientes, liberè moventur in Deum, credentes vera esse, quæ divinitus revelata, & promissa sunt;
 Concina *de Penit. lib. 1., dist. 1., cap. 2., q. 6., pag. 31.,*
& dist. 2., cap. 6., §. 2., pag. 143.
 Gonet *de Justif. disp. 1., art. 6., §. 1., pag. 154.*
 Isambert *in 1. 2. disp. 4., ad qu. 113., art. 1., pag. 475.*
 Silvius *in 1. 2. disp. 4., ad qu. 113., art. 1., pag. 475.*
 De Walemburch *de Justif. cap. 38., pag. 410.*
- II. atque illud in primis, à Deo justificari impium per gratiam ejus, per redemptionem, quæ est in Christo Jesu:
 Bellarminus *in loc. cit. pag. 388.*
- III. & dum peccatores se esse intelligentes, à divinæ justitiæ timore, quo utiliter concutuntur, ad considerandam Dei misericordiam se convertendo, in spem eriguntur, fidentes Deum sibi propter Christum propitium fore;
 Bertus *de Theolog. discipl. lib. 19., cap. 4., pag. 491., & seq.*
 De Walemburch *de Justif. cap. 72., pag. 467., & cap. 84.,*
§. 3., pag. 497.
- IV. illumque, tamquam omnis justitiæ fontem, diligere incipiunt; ac propterea moventur adversus peccata per odium aliquod, & detestationem, hoc est, per eam poenitentiam, quam ante Baptismum agi oportet: denique dum proponunt suscipere Baptismum, inchoare novam vitam, & servare divina mandata.
 Antoinè *de Penit. cap. 1., art. 1., n. 4., pag. 500.*
 Bonaccin. *Oper. Moral. tom. 1., disp. 5., de Sacram. Penit. qu. 5., punct. 3., prop. 3., n. 3.*
 Frassen *de grat. dist. 3., art. 1., qu. 3., pag. 635.*
 Laureæ *in Epitom. Canon. Verb. Justificatio.*
 Layman *in Theolog. Moral. lib. 5., tract. 1., cap. 6., assertion. & tract. 6., cap. 1., sub n. 5.*
 Suarez *tom. 3. de Grat. cap. 5., n. 5., in fin. pag. 212., & cap. 24., n. 13. lit. E., pag. 218.*
- V. De hac dispositione scriptum est: Accedentem ad Deum oportet credere, quia est, & quod inquirantibus se remunerator

Rom. 10.

Rom. 13.

Pr. 41.
 Infr. c. 14., &
 Scilicet 14., c. 4. de
 Contritione.

Hebr. 11.

Marc. 2., &
Marc. 9.
Ecd. 1.
Act. 1. cap.
Agut. & c. Proprie.
de Conf. Di. 4.
Matt. & Marc.
ult. c. Prima.
c. Si quis. 79.
& c. Proprie. de
Consec. Di. 4.
1. Regum 7. 2.

nerator sit: &: Confide fili; remittuntur tibi peccata tua: &: Timor Domini expellit peccatum: &: Pœnitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum in nomine Jesu Christi, in remissionem peccatorum vestrorum, & accipietis donum Spiritus Sancti: &: Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, docentes eos servare quæcumque mandavi vobis. Denique: Præparate corda vestra Domino.

CAPUT VII.

Quid sit Justificatio impij, & quæ ejus causæ.

Tit. 3.

- I. **H**anc dispositionem, seu preparationem justificatio ipsa consequitur, quæ non est sola peccatorum remissio, sed & sanctificatio; & renovatio interioris hominis per voluntariam susceptionem gratiæ, & donorum, unde homo ex injusto fit justus, & ex inimico amicus, ut sit hæres secundum spem vitæ æternæ.

Concina de Pœnit. diff. 1., cap. 2., qu. 7., pag. 33., & diff. 2., cap. 6., §. 2., pag. 150.

Gonet. de Justif. disp. 1., art. 2., §. 3., pag. 137.

Habert in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Baptism. cap. 11., pag. 248.

Isambert. in 1. 2. disp. 6. ad qu. 113., art. 4., pag. 501.

Mezger tract. 9., disp. 8., art. 2., §. 1., pag. 91.

Reiffenstuel in Theol. Moral. tract. 14., dist. 2., qu. 2., n. 26.

Simonet. de grat. disp. 6., art. 2., pag. 121.

Vega lib. 5. in Concil. Trid. cap. 2., pag. 34.

- II. Hujus justificationis causæ sunt; finalis quidem, gloria Dei, & Chriti, ac vita æterna: efficiens verò, misericors Deus, qui gratuito abluit, & sanctificat signans, & ungens Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hæreditatis nostræ: Bellarminus de Controv. tom. 4. de Justif. lib. 1., cap. 2., pag. 373.

Boucat de grat. diff. 6., art. 3., conclus. 2., cap. 585.

Droit de Re Sacram. lib. 2., qu. 4., cap. 3., §. 1., pag. 160.

Gammacheus in 1. 2. quæst. 112., cap. 1., pag. 391., & seq.

Labbeus ad Concil. General. pag. 34., tom. 20.

Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Justificatio.

De Walemburch de Justif. cap. 6., pag. 370.

Vega lib. 7., cap. 4. in Concil. Trid.

- III. meritoria autem, dilectissimus Unigenitus suus, Dominus noster Jesus Christus, qui quum essemus inimici, propter nimiam charitatem, qua dilexit nos, sua sanctissima passio-

1. Cor. 6.
Tit. 3.
Ephes. 1.
Ephes. 2. Ro. 5.

Ephes. Ro. 4. d.

passione in ligno Crucis nobis justificationem meruit, & pro nobis Deo Patri satisfecit: instrumentalis item, Sacramentum Baptismi, quod est Sacramentum Fidei,

Cyriillus *lib. de recta Fide* pag. 17.

Cyriillus *ad Concil. General.* pag. 34., tom. 20.

Silvius *tom. 4. in Commentar. D. Thom. qu. 69., art. 1. de effectib. Baptism.* cap. 262.

IV. sine qua nulli unquam contingit justificatio:

Driedo *in tract. 2. de captivitat. & redempt. gener. human.* cap. 1., part. 2., membr. 3., propos. 3., pag. 42., tom. 2.

Gonet. *de Justif. disp. 1., art. 7., §. 3., pag. 167.*

Mastrius *in Disputat. Theologal. tom. 3., disp. 3. de Merito Christi. qu. 9., art. 5., pag. 203., num. 350.*

Thomassin. *de Incarnat. Verb. tom. 1., lib. 5., cap. 6., column. 2., pag. 45.*

Valentia *in 1. 2. disp. 8., qu. 4., punct. 1., pag. 1044.*

V. demum unica formalis causa est justitia Dei; non qua ipse justus est, sed qua nos justos facit; qua videlicet ab eo donati, renovamur spiritu mentis nostræ, & non modo reputamur, sed verè justi nominamur, & sumus, justitiam in nobis recipientes, unusquisque suam secundum mensuram, quam Spiritus Sanctus partitur singulis, prout vult, & secundum propriam cujusque dispositionem, & cooperationem.

Colet *in Instit. Theolog. tom. 4. de Sacram. art. 2., pag. 142.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Gratia sanctificans.*

Reiffenstuel *in Theolog. Moral. tract. 14., dist. 2., qu. 1., n. 4.*

Suarez *de Gratia tom. 3., lib. 8., cap. 7., n. 9., pag. 216.*

VI. Quamquam enim nemo possit esse justus, nisi cui merita passionis Domini nostri Jesu Christi communicantur: id tamen in hac impij justificatione fit, dum ejusdem sanctissimæ passionis merito per Spiritum Sanctum charitas Dei diffunditur in cordibus eorum, qui justificantur, atque ipsis inhæret:

Bellarminus *tom. 4. Controv. de Justif. lib. 2., cap. 2., pag. 410.*

Droit *de Re Sacrament. lib. 2., qu. 4., cap. 3., §. 1., pag. 159.*

Frassen *de Grat. disp. 3., art. 2., qu. 3., cond. 1., pag. 647.*

Gotti *de Baptism. qu. 6., dub. 3., §. 1., pag. 277.*

Silvius *in 1. 2. qu. 113., art. 2., concl. 3., pag. 604.*

Tournely *de Sacram. Baptism. art. 3., pag. 173.*

De Walemburch *de Justif. cap. 39., pag. 431.*

VII. unde in ipsa justificatione cum remissione peccatorum hæc omnia simul infusa accipit homo per Jesum Christum, cui inferitur, fides, spes, & charitatem:

Labbeus *ad Concil. General. pag. 34., tom. 20.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Baptismi effectus.*

Pigna-

Hebr. 11.

1. Cor. Ephes. 4.
Philip. 3.

Rom. 5.

1. Cor. 12. Eph. 4.

Philip. 3.

Rom. 5.

Instr. c. 10.

Pignatel. in *Conf. Canon. tom. 2., Conf. 9., n. 21.*

Vega in *Concil. Trid. lib. 5., cap. 2., pag. 34.*

VIII.

nam fides, nisi ad eam spes accedat, & charitas, neque unit perfectè cum Christo, neque corporis ejus vivum membrum efficiat:

Silvius in 1. 2. *quest. 5., art. 7., pag. 47.*

IX.

Jacob. 2.

qua ratione verissimè dicitur, Fidem sine operibus mortuam, & otiosam esse:

Fulcus de *Visit. lib. 1., cap. 18., n. 14., & lib. 2., cap. 33., num. 10.*

Suarcz tom. 3. de *Grat. lib. 8., cap. 18., n. 6., pag. 256.*

X.

Gal 5., & 6.
Circumcisio de
Parric. Dist. 2.

&: In Christo Jesu neque circumcisionem aliquid valere, neque præputium, sed fidem, quæ per charitatem operatur. Hanc fidem ante Baptismi Sacramentum ex Apostolorum traditione Catechumeni ab Ecclesia petunt, quum petunt fidem vitam æternam præstantem, quam sine spe, & charitate fides præstare non potest: unde & statim verbum Christi audiunt: Si vis ad vitam ingredi, serva mandata. Isambert in 1. 2. *disp. 8. ad qu. 113., art. 1., pag. 519.*

XI.

Lucæ 15. c. Quo-
modo renovari,
de Parric. Dist. 2.

Itaque veram, & Christianam justitiam accipientes, eam ceu primam stolam pro illa, quam Adam sua inobedientia sibi, & nobis perdidit, per Christum Jesum illis donatam, candidam, & immaculatam jubentur statim renati conservare, ut eam perferant ante tribunal Domini Nostri Jesu Christi, & habeant vitam æternam:

Fraffen de *Grat. disp. 2., art. 1., qu. 1., conclus. 2., pag. 541.*

Silvius in 1. 2. *qu. 110., art. 2., conclus. 3., pag. 562.*

CAPUT VIII.

Quomodo intelligatur, impium per fidem, & gratis justificari:

I.

Rom. 4.

Quum verò Apostolus dicit, justificari hominem per fidem, & gratis; ea verba in eo sensu intelligenda sunt, quem perpetuus Ecclesiæ Catholicæ consensus tenuit, & expressit: ut scilicet per fidem ideò justificari dicamur, quia fides est humanæ salutis initium, fundamentum, & radix omnis justificationis,

Hebr. 12., infra
Esa. 9.

Concina de *Fide disp. 1., cap. 7., pag. 55.*

Droit de *Re Sacramentar. lib. 6., cap. 4., §. 2., pag. 19.*

Gonet de *Justif. disp. 1., art. 6., §. 2., pag. 155.*

Habert. in *Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 2. de Grat. cap. 7., §. 7., pag. 653.*

L'Herminier tom. 4. *tract. de Justif. pag. 560.*

Labbeus in *Concil. Genral. tom. 20., pag. 35.*

Lauræ

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Fidei effectus*.

Natalis Alex. de *Fide qu. 1., art. 3., pag. 22.*

Reiffenstuel in *Theol. Moral. tract. 4., dist. 2., qu. 1., n. 1.*

De Walemburch de *Justif. cap. 38., pag. 450.*

Vid. Auctor. relat. in Canon. 9. presentis sess.

- II. sine qua impossibile est placere Deo, & ad filiorum ejus consortium pervenire:

Bellarminus de *Controvers. tom. 4., pag. 320., § 396.*

Layman in *Theol. Moral. lib. 2., tract. 1., cap. 8., n. 2.*

- III. gratis autem justificari ideo dicamur, quia nihil eorum, quæ justificationem præcedunt, sive fides, sive opera, ipsam justificationis gratiam promerentur:

Suarez tom. 2. de *Grat. in Prolegom. 3., cap. 1., n. 2.*

- IV. si enim gratia est, jam non ex operibus: alioquin, ut idem Apostolus inquit, gratia jam non est gratia.

Rom. 11. Ephes. 2., Tit. 3.

Berti de *Theolog. discipl. lib. 19., cap. 5., prop. 1., pag. 496.*

Isambert in 1. 2. *disp. 3. ad qu. 114., art. 1., pag. 563.*

Silvius in 1. 2. *qu. 113., art. 4., qu. 7., pag. 614.*

Vega in *Concil. Trid. lib. 8.*

CAPUT IX.

Contra inanem hæreticorum fiduciam.

- I. QUAMVIS autem necessarium sit credere, neque remitti, neque remissa unquam fuisse peccata, nisi gratis divina misericordia propter Christum:

Bellarminus de *Controv. to. 3., lib. 4. de Justif. cap. 17., pag. 488.*

Labbeus in *Concil. Geneal. tom. 20. 4 pag. 36.*

- II. nemini tamen fiduciam, & certitudinem remissionis peccatorum suorum jactanti, & in ea sola quiescenti, peccata dimitti, vel dimissa esse dicendum est: quum apud hæreticos, & schismaticos possit esse, imò nostra tempestate sit, & magna contra Ecclesiam Catholicam contentione prædicetur vana hæc, & ab omni pietate remota fiducia.

Infra Can. 11. & 13.

Menocch. *Consil. 82., num. 58., tom. 1.*

Silvius in 1. 2. *qu. 112., art. 5., conclus. 6., pag. 593.*

Valentia in 1. 2. *disp. 8., qu. 4., punct. 4., pag. 1069.*

Vid. Auctor. recensit. in Canon. 11., § 13. hujus session.

Infra Can. 14.

- III. Sed neque illud asserendum est, oportere eos, qui verè justificati sunt, absque ulla omnino dubitatione apud semet ipsos statuere se esse justificatos, neminemque a peccatis absolvi, ac justificari, nisi eum, qui certò credat se absolutum, & justificatum esse;

L'Herminier tom. 4. *tract. de Justif. pag. 583.*

Silvius in 1. 2. *q. 112., art. 5., conclus. 6., pag. 593.*

F.

atque

III.

atque hac sola fide absolutionem, & justificationem perfici, quasi qui hoc non credit, de Dei promissis, deque mortis, & resurrectionis Christi efficacia dubitet:

Labbeus *ad Concil. General. tom. 20., pag. 36.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Justificatio.*

Valentia *in 1. 2. disp. 8., quest. 4., punct. 4., pag. 1069.*

IV.

nam, sicut nemo pius de Dei misericordia, de Christi merito, deque Sacramentorum virtute, & efficacia dubitare debet: sic quilibet, dum se ipsum, suamque propriam infirmitatem, & indispositionem respicit, de sua gratia formidare, & timere potest;

Habert. *in Theolog. Dogm., & Mor. tom. 1. de Deo uno cap. 8. §. 10., pag. 474., & tom. 2. de Grat. cap. 7., §. 2., pag. 619.*

Isambert *in 1. 2. disp. 12., ad qu. 113., art. 5., pag. 550.*

Juvenin. *in Instit. Theolog. part. 6., diss. 2., art. 4.*

Reiffenstuel *in Theol. Mor. tract. 14., dist. 6., qu. 4., concl. 9.*

Suarez *tom. 3., lib. 8. de Caus. habitual. Grat. pag. 256.*

V.

quum nullus scire valeat certitudine fidei, cui non potest subesse falsum, se gratiam Dei esse consequutum.

Berti *de Theolog. discipl. lib. 19., cap. ult., prop. 2., pag. 537.*

Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 18., n. 11. in fin.*

Gammacheus *in 1. 2. qu. 112., cap. 5., pag. 397.*

Gavardus *de Grat. qu. 4., art. 5., pag. 350.*

Gonet. *de Grat. disp. 5., art. 1., §. 1., pag. 127.*

Johan. a S. Thom. *in 1. 2. disp. 24., art. 3., pag. 485.*

Maranta *in Controuv. Jur. part. 4., resp. 2., n. 32.*

Medina *in 1. 2. qu. 112., art. 5., pag. 623.*

Mezger *tract. 9., disp. 8., art. 6., §. 1., pag. 100.*

Vega *in Concil. Trid. lib. 9., cap. 8.*

CAPUT X.

De acceptæ Justificationis incremento.

- I. **S**icut ergo justificati, & amici Dei, ac domestici facti; euntes de virtute in virtutem, renovantur, ut Apostolus inquit, de die in diem, hoc est, mortificando membra carnis suæ, & exhibendo ea arma justitiæ in sanctificationem, per observationem mandatorum Dei, & Ecclesiæ, in ipsa justitia per Christi gratiam accepta, cooperante fide bonis operibus, crescunt, atque magis justificantur: sicut scriptum est: Qui iustus est, justificetur adhuc. Et iterum: Ne verearis usque ad mortem justificari. Et rursus: Videtis, quoniam ex operibus justificatur homo, & non ex fide tantum.

Fassien *de Grat. disp. 2., art. 1., q. 3., conc. 1., pag. 547.*

Lab-

Eph. 2.
Psal. 83. Infra
Can. 24. 1. Cor.
4. in 1.
Coloss. 3.
Roman. 6. d.

Apoc. ult.
Eccles. 18. c.
Jac. 2. d.

Labbeus in *Concil. General. tom. 20.*, pag. 36.
 Suarez de *Grat. tom. 3.*, lib. 7., n. 8., & lib. 9., cap. 2., n. 4.
Vid. recensit. Canon. 24. hujus Session.

- II. Hoc verò iustitiæ incrementum petit sancta Ecclesia, quum
 orat : Da nobis, Domine, fidei, spei, & charitatis augmen-
 tum.
 Concina de *Peccat. diss. 1.*, cap. 7., pag. 323.
 Vega in *Concil. Trid. lib. 10.*

Dominica 19.
 post Pentecost.

C A P U T X I.

*De observatione mandatorum, deque illius
 necessitate, & possibilitate.*

- I. **N**emo autem, quantumvis justificatus, liberum se esse
 ab observatione mandatorum putare debet;
 Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Homo.*
 Reiffenstuel in *Theol. Moral. tract. 9.*, dist. 1., qu. 1., n. 2.
- II. nemo audeat temeraria illa, & à Patribus sub anathemate
 prohibita voce uti ; Dei præcepta homini justificato ad
 observandum esse impossibilia:
 Bellarm. de *Contr. to. 4. de Justif. lib. 4.*, cap. 12., pag. 480.
 Berti de *Theolog. discipl. lib. 17.*, cap. 3., pag. 329.
 L'Herminier tom. 4. tract. de *Grat.*, pag. 383.
 Simonet. de *Grat. diss. 4.*, art. 2., pag. 35.
Vid. Auctor. relat. in can. 18. præsentis Session.
- III. nam Deus impossibilia non jubet, sed jubendo monet, &
 facere, quod possis, & petere, quod non possis; & adjuvat,
 ut possis. Cujus mandata gravia non sunt : cujus iugum
 suave est, & onus leve:
 Boucat de *Grat. diss. 9.*, pag. 294.
 Frassen de *Grat. diss. 2.*, art. 3., sect. 4., pag. 606.
 Fuscus de *Visitat. lib. 2.*, cap. 32., n. 2. in fin.
 Silvius in 1. 2. qu. 109., art. 4., quæst. 3., pag. 520.
- IV. qui enim sunt filij Dei, Christum diligunt : qui autem
 diligunt eum, ut ipsemet testatur, servant sermones ejus;
 quod utique cum divino auxilio præstare possunt.
 Labbeus ad *Concil. Gener. tom. 20.*, pag. 36.
 Suarez tom. 3. de *Grat. lib. 10. de conservat. grat. habitual.*
 n. 30., pag. 370.
 Vega lib. 11., cap. 11., pag. 257.
- V. Licet enim in hac mortali vita quantumvis sancti, & ju-
 sti, in levia saltem, & quotidiana, quæ etiam venialia di-
 cuntur, peccata quandoque cadant, non propterea desinunt
 esse iusti;

Ex Aug c. 43.
 lib. De nat. &
 gratia.

1. Joh. 5., Infr.
 Can. 18.
 Conc. Araus.,
 c. 15.
 Hieron. in ep.
 ad Celso.

Joh. 5.
 Matth. 23.
 Joh. 14., Conc.
 Africanor., c. 84
 82., & 83., Conc.
 Milevian. cap.
 7. 8., & 9.

Concina *de peccat. diff.* 1.^a, *cap.* 3., *pag.* 305.

Frassen *de Grat. disp.* 2., *art.* 1., *qu.* 3., *concl.* 3., *pag.* 1550.

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Justus*.

Layman in *Theol. Moral. tract.* 3., *lib.* 3., *cap.* 5., *n.* 2.

Natal. Alex. *de Peccat. cap.* 1., *art.* 5., *pag.* 40.

Valentia in 1. 2.ª *disp.* 6., *qu.* 18., *punct.* 1., *pag.* 710.

VI. nam iustorum illa vox est, & humilis, & verax: Dimitte nobis debita nostra. Quo fit, ut iusti ipsi eo magis se obligatos ad ambulandum in via iustitiæ sentire debeant, quò liberati jam à peccato, servi autem facti Deo, sobriè, iustè, & pie viventes proficere possunt per Christum Jesum, per quem accessum habuerunt in gratiam istam. Deus namque sua gratia semel iustificatos non deferit, nisi ab eis prius deferatur.

Bellarminus *de Controv. tom.* 4., *lib.* 2., *cap.* 12., *pag.* 69.

71., & 90.

L'Herminier *tom.* 4. *Tract. de Grat. pag.* 229.

Medina in 1. 2. *qu.* 109., *art.* 10., *pag.* 602.

Natalis Alex. *de Fid. art.* 5., §. 10., *qu.* 499.

Silvius in 1. 2. *qu.* 105., *art.* 10., *concl.* 3., *pag.* 550.

VII. itaque nemo sibi in sola fide blandiri debet, putans fide sola se heredem esse constitutum, hæreditatemque consequuturum, etiam si Christo non compatiatur, ut & glorificetur:

Coccius in *Theol. Cath. de Justif. art.* 3.

Juvenin. in *Instit. Theolog. part.* 6., *dissert.* 2., *cap.* 1., *art.* 1.

Labbeus in *Concil. General. tom.* 20., *pag.* 237.

Medina in 1. 2. *quest.* 13., *art.* 4., *pag.* 641.

VIII. nam & Christus ipse, ut inquit Apostolus, quum esset Filius Dei, didicit ex ijs, quæ passus est, obedientiam; & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ. Propterea Apostolus ipse monet iustificatos, dicens: Nescitis, quòd ij, qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium: sic currite, ut comprehendatis. Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aerem verberans, sed castigo corpus meum, & in servitutem redigo: ne fortè quum alijs prædicaverim, ipse reprobus efficiar. Item Princeps Apostolorum Petrus: Satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem, & electionem faciatis: hæc enim facientes, non peccabitis aliquando.

1. Cor. 9.

Ibid.

2. Petr. 1.

Suarez *tom.* 3. *de Grat. lib.* 9., *cap.* 9., *n.* 19.

IX. Unde constat eos orthodoxæ Religionis Doctrinæ adverterari, qui dicunt, iustum in omni bono opere saltem venialiter peccare:

Vid.

Matth. 6. Luc.
21., c. Adhuc. c.
De quotidianis.
de Peccat. Diff. 3.
Rom. 6.
Tit. 2.
Rom. 5.
Aug. 1. De nat.
& gratia, c. 16.
& Prolog. Ser. 7. ad
c. Galiorum, &
resp. ad 7. object.
Vincen.

Infra Canon. 20.
Rom. 8.

Vid. recensit. Canon. 15. in presenti Session.

- X. atque etiam eos, qui statuunt, in omnibus operibus justos peccare, si in illis suam ipsorum socordiam excitando, & sese ad currendum in stadio cohortando, cum hoc, ut in primis glorificetur Deus, mercedem quoque intuentur æternam; quum scriptum sit: Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas propter retributionem. Et de Moyse dicat Apostolus, quod aspiciebat in remunerationem.

Vid. Auctor. relat. in Canon. 31. presentis Session.

*Infra Can. 29.
Infra Can. 31.
P. 118.
Heb. 11. 27.
Infra Can. 16. c.
Corr. pianur. 10
E. 27. 4. 3.*

C A P U T XII.

Prædestinationis temerariam presumptionem cavendam esse.

Nemo quoque, quamdiu in hac mortalitate vivitur, de arcano Divinæ prædestinationis mysterio usque adeo præsumere debet, ut certò statuatur, se omnino esse in numero prædestinatorum: quasi verum esset, quòd justificatus, aut ampliùs peccare non possit; aut si peccaverit, certam sibi respicientiam promittere debeat; nam nisi ex speciali revelatione, sciri non potest, quos Deus sibi elegerit.

*Ezech. 18.
Galat. 3.*

Fuscus de Visitat. lib. 1., cap. 18., n. 11. in fin.

Maranta in Controv. Forens. part. 4., respons. 5., n. 52.

Suarez tom. 3. de Grat. lib. 9., cap. 11., pag. 333.

Vid. Auctor. in Canon. 15., & 16. bujus Session. recensitos.

C A P U T XIII.

De perseverantiæ munere.

- I. Similiter de perseverantiæ munere, de quo scriptum est:

Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit: quod quidem aliunde haberi non potest, nisi ab eo, qui potens est eum, qui stat, statuere, ut perseveranter stet, & eum, qui cadit, restituere:

Bellarminus in Controv. tom. 4. de Justif. lib. 3., cap. 14.

Col. 1., lit. D. pag. 458.

Boucat de Grat. disp. 4., art. 4. concl. 3., pag. 231.

Frassen de Grat. disp. 1., art. 2., qu. 3., concl. 1., pag. 534.

Gonet. de Justif. disp. 2., aet. 9., pag. 200.

Johan. a S. Thom. in 1. 2. disp. 21., art. 2., pag. 433.

Mezger tract. 9., disp. 9., art. 5., §. 4., pag. 114.

- II. nemo sibi certi aliquid absoluta certitudine polliceatur:

Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Perseverantia.

*Matth. 10., &
14. c. Suggestum.
7., qu. 1., & c.
Nouareverebatur.
de Penit.
Dist. 3. Infra Can.
16., & 21. E.
zech. 33.*

*Rom. 14. Philip.
1. 2. Cor. 9.*

Suarez

- III. Suarez *tom. 2. de Grat. cap. 2, pag. 353.*
tamenſi in Dei auxilio firmiſſimam ſpem collocare, & re-
ponere omnes debent. Deus enim, niſi ipſi illius gratiæ
deſuerint, ſicut cœpit opus bonum, ita perficiet, operans
velle, & perficere.
Phil. 1., & 2.
1. Cor. 10.
Cornel. a Lapide *tom. 11. in Epistol. S. Pauli ad Philip-
penſ. part. 2., pag. 459.*
Habert *in Theolog. Dogm., & Moral. tom. 2. de Grat. cap. 7., §.
2., pag. 626.*
Labbeus *ad Concil. General. tom. 20., pag. 37.*
Natal. Alex. *de Fid. qu. 2., cap. 2., §. 11., pag. 176.*
Silvius *in 1. 2. qu. 109., art. 10., concl. 3., pag. 549.*
Simonet. *de Grat. diſp. 4., art. 2., pag. 95.*
IV. Verumtamen, qui ſe exiſtimant ſtare, videant, ne cadant;
Bellarminus *tom. 3. de Sacram. in Gener. lib. 1., cap. 28.,
col. 1., lit. D., & E., pag. 53.*
Suarez *tom. 3. de Grat. lib. 9., cap. 11., pag. 353.*
V. & cum timore, ac tremore ſalutem ſuam operentur in la-
boribus, in vigilijs, in eleemoſynis, in orationibus, &
Philip. 2.
oblationibus, in jejunijs, & caſtitate:
Fraſſen *de Grat. diſp. 1., art. 2., qu. 3., concl. 3., pag. 537.*
VI. formidare enim debent, ſcientes, quod in ſpem gloriæ, &
nondum in gloriā renati ſunt, de pugna, quæ ſuperſt
a. Petr. 1. &
cum carne, cum mundo, cum diabolo: in qua victores
eſſe non poſſunt, niſi cum Dei gratia Apoſtolo obtempe-
rent dicenti: Debitores ſumus non carni, ut ſecundum
Rom. 8.
carnem vivamus: ſi enim ſecundum carnem vixeritis,
moriemini: ſi autem ſpiritu facta carnis mortificaveri-
tis, viveritis.
Concina *de Pecc. diſp. 1., cap. 1., pag. 323.*
Medina *in 1. 2., qu. 109., art. 4., pag. 587.*
Natalis Alex. *de Fide qu. 2., cap. 2., §. 11., pag. 176.*
Silvius *in 1. 2. qu. 109., art. 10., concl. 3., pag. 459.*

CAPUT XIV.

De lapſis, & eorum reparatione.

- I. **Q**UI verò ab accepta juſtificationis gratia per peccatum
exciderunt, rursus juſtificari poterunt,
Infr. Can. 23.,
& 29.
Bellarminus *de Controv. tom. 4. de Pœnit. lib. 2., cap. 3.,
pag. 508.*
Labbeus *ad Concil. General. tom. 20., pag. 38.*
Suarez *in 3. part. S. Thoma tom. 4., diſp. 1., qu. 84., art. 1.*
II. quum, excitante Deo, per Pœnitentiæ Sacramentum me-
rito

ritu Christi amissionem gratiam recuperare procuraverint:

Hennio in *Theol. tract. de Pœnit. diff. 4., qu. 5., concl. 2.*

Vega in *Concil. Trid. lib. 13., cap. 1.*

- III. hic enim justificationis modus est lapsi reparatio: quam secundam post naufragium deperditæ gratiæ tabulam sancti Patres apte nuncuparunt:

Fagnan. in *Cap. Omnis de Pœnit., & Remis. n. 8.*

Habert in *Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 6. de Pœnit. cap. 1., §. 5., pag. 40.*

Laurza in *Epitom. Canon. Verb. Pœnitentiæ Sacramentum.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 6., n. 3., & 8.*

Vid. Author. relat. in Canon. 2., n. 2. de Pœnitent.

- IV. etenim pro ijs, qui post Baptismum in peccata labuntur, Christus Jesus Sacramentum instituit Pœnitentiæ, quum dixit: Accipite Spiritum Sanctum: quorum remisistis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt. Clericat. de *Pœnit. decis. 12., n. 2.*

Concina eod. *tract. diff. 1., cap. 3., §. 2., pag. 38.*

Engel in *Jur. Canon. lib. 5., tit. 38., n. 5.*

Ælsius in *4. Sentent. dist. 14., §. 3., pag. 185.*

Gavardus in *4. Sent. de Pœnit. qu. 1., art. 1., §. 3., pag. 377.*

Gibert. in *Jure Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 3., sect. 3., n. 4.*

Habert in *Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Pœnit. cap. 2., pag. 62.*

Merbesius de *Sacram. diff. 4., qu. 21., pag. 67.*

- V. Unde docendum est, Christiani hominis pœnitentiam post lapsum multò aliam esse à baptismali,

Juvenin. de *Pœnit. part. 8., diff. 5.*

Labbeus ad *Concil. General. tom. 20., pag. 38.*

Tournely de *Sacram. Pœnit. pag. 35.*

Vid. Author. relat. in cap. 8. n. de Pœnit.

- VI. eaque contineri non modò cessationem à peccatis, & eorum detestationem, aut cor contritum, & humiliatum, verum etiam eorumdem sacramentalem Confessionem saltem in voto, & suo tempore faciendam, & sacerdotalem absolutionem;

Layman in *Theolog. Moral. lib. 5., tract. 6., cap. 5., n. 4.*

Laurza in *Epitom. Canon. Verb. Pœnitentiæ ritus.*

- VII. itemque satisfactionem per jejunia, elemosynas, orationes, & alia pia spiritualis vitæ exercitia: non quidem pro pœna æterna, quæ vel Sacramento, vel Sacramenti voto una cum culpa remittitur; sed pro pœna temporali, Bellarmin. *tom. 3. de Pœnit. lib. 4., cap. 6., pag. 574.*

Juvenin. de *Pœnit. diff. 5., part. 8.*

- VIII. quæ, ut sacræ Litteræ docent, non tota semper, ut in Baptismo fit *, dimittitur illis, qui gratiæ Dei, quam acceperunt,

Hieronym. tom. 1. in Epistol. ad Demetr. quæ incipit, Inter omnes. Et in cap. Secundo apostol. naufragium, de Pœnit. Dist. 1.

John. 20. Math. 16. c. Ut constitueretur Dist. 50. c. Ut evidenter 1., quæ 1. cum sim. infr. Sess. 14. de Pœnit. c. 3.

Pl. 50. c. Sacrificium. De Pœnit. Dist. 1.

Florent. Conc. in Decretis Eugenij.

Ephes. 4. 8. 1. Cor. 3.

Anoc 2.c. Quia
sanctitas 50. dist.
& c. Miror. de
Fornit. Dist. 1.
1. Corinth. 7.
Matth. 3. & 4.
Lucæ 5. infra
Can. 17.

perunt, ingrati, Spiritum Sanctum contristaverunt, & templum Dei violare non sunt veriti. De qua poenitentia scriptum est: memor esto, unde excideris: age poenitentiam, & prima opera fac. Et iterum: Quæ secundum Deum tristitia est, poenitentiam in salutem stabilem operatur: Et rursus: Poenitentiam agite: & facite fructus dignos poenitentiae.

*Vid. Auctor. relat. in cap. 2., n. 4. *, & cap. 8., num. 2. de Poenit.*

C A P U T XV.

*Quolibet mortali peccato amitti gratiam,
sed non fidem.*

- I. **A**Dversus etiam hominum quorundam callida ingenia, qui per dulces sermones, & benedictiones seducunt corda innocentium; asserendum est, non modò infidelitate, per quam, & ipsa fides amittitur, Henno in *Theolog. tom. 1. de Peccat. actual. disp. 4., art. 2., conclus. 2.*
Lauræ in *Epitom. Canon. Verb. Gratia sanctificans.*
Vega in *Concil. Trid. lib. 14.*
- II. sed etiam quocumque alio mortali peccato, quamvis non amittatur fides, * acceptam justificationis gratiam amitti: * Bellarm. in *Controv. tom. 4. de Ammiss. Grat., & stat. peccat. cap. 8., pag. 38.*
Frassen de *Grat. disp. 2., art. 1., qu. 3., concl. 2., pag. 550., & disp. 3., art. 3., qu. 2., concl. unic. pag. 659.*
* Labbeus ad *Concil. General. tom. 20., pag. 38.*
Suarez tom. 3. de *Grat. lib. 11., cap. 4., pag. 417.*
- III. divinæ legis doctrinam defendendo, quæ à Regno Dei solum infideles excludit, sed & fideles quoque, fornicarios, adulteros, molles, masculorum concubitores, fures, avaros, ebriosos, maledicos, rapaces, cæterosque omnes, qui lethalia committunt peccata:
Labbeus ad *Concil. General. cap. 20. circa fin. pag. 30.*
- IV. à quibus cum divinæ gratiæ adjumento abstinere possunt, & pro quibus à Christi gratia separantur.
Bellarm. in *Controv. tom. 4., lib. 2., cap. 3., pag. 508.*

Philip. 4. c. Cor.
21. c. Quod dicit
Distinct. 41.

CAPUT XVI.

De fructu Justificationis, hoc est, de merito bonorum operum, deque ipsius meriti ratione.

- I. **H**Ac igitur ratione justificatis hominibus, siue acceptam gratiam perpetuo conservaverint, siue amissam recuperaverint, proponenda sunt Apostoli verba: Abundate in omni opere bono, scientes, quod labor vester non est inanis in Domino; non enim injustus est Deus, ut obliviscatur operis vestri, & dilectionis, quam ostendistis in nomine ipsius. Et: Nolite amittere confidentiam vestram, quæ magnam habet remunerationem. Atque ideo bene operantibus usque in finem, & in Deo sperantibus proponenda est vita æterna, & tamquam gratia filijs Dei per Christum Jesum misericorditer promissa, Erassen in *Append. ad tract. de Grat. quest. 1., conclus. 1., pag. 668.*
- Isambert. in 1. 2. *disp. 3. ad qu. 114., art. 8., pag. 571.*
 Gonet. *de Justif. disp. 2., art. 4., §. 4., pag. 182.*
 Suarez tom. 3. *de Grat. lib. 12., cap. 16., n. 3., pag. 491.*
- II. & tamquam merces * ex ipsius Dei promissione bonis ipsorum operibus, & meritis fideliter reddenda.
- * Gammacheus in 1. 2. *qu. 114., cap. 1., pag. 424.*
 * Medina in 1. 2. *qu. 114., art. 2., pag. 651.*
 Mezger *tract. 9., disp. 9., art. 2., §. 1., pag. 105.*
 Silvius in 1. 2. *qu. 114., art. 2., concl. 8., quest. 4., pag. 626., §. art. 3., concl. 4., pag. 629.*
- III. Hæc est enim illa corona justitiæ, quam post suum certamen, & cursum repositam sibi esse ajebat Apostolus, à justo Judice sibi reddendam, non solum autem sibi, sed & omnibus, qui diligunt adventum ejus: quum enim ille ipse Christus Jesus, tamquam caput in membra, & tamquam vitis in palmites, in ipsos justificados jugiter virtutem influat: Gammacheus in 1. 2. *qu. qu. 114., cap. 2., pag. 426.*
 Henno in *Theolog. tractat. de princip. actuum human. disput. 2., art. 3.*
- Suarez tom. 3. *de Grat. lib. 12., cap. 16., n. 3., §. cap. 30., num. 25.*
- IV. quæ virtus bona eorum opera semper antecedit, & comitatur, & subsequitur, Juvenin in *Institut. Theolog. part. 6., dissertat. 1. de Grat. actual. cap. 3.*
 Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Justus.*
 Silvius in 1. 2. *qu. 109., art. 6., concl. 3., pag. 524.*

1. Cor. 15.
 Hebr. 6. c. Non
 est tam utilis.
 de Peric. dist. 2.
 Heb. 10. in fin.
 infr. Can. 16.
 Match. 10.

Pl. 102. Ro. 5

2. Timoth. 4.

Johan. 15.

- V. & sine qua nullo pacto Deo grata, & meritoria esse possent: Labbeus *ad Concil. General. tom. 20., pag. 59.*
- VI. nihil ipsis justificatis ampliùs deesse credendum est, quo minus plene illis quidem operibus, quæ in Deo sunt facta, divinæ legi pro hujus vitæ statu satisfecisse, & vitam æternam suo etiam tempore, (si tamen in gratia decesserint) consequendam, verè promeruisse censeantur: quum Christus Salvator noster, dicat: Si quis biberit ex aqua, quam Ego dabo ei, non sitiet in æternum: sed fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Ita neque propria nostra justitia, tamquam ex nobis propria statuitur: neque ignoratur, aut repudiatur justitia Dei: Bellarminus *tom. 4. Controv. lib. 5., cap. 2., pag. 495.,* *U' cap. 3., pag. 496.*
Maurus *de aug. merit. de cond. qu. 104., pag. 339.*
Mezger *tract. 9., disp. 9., art. 4., §. 2., pag. 109.*
Suarez *tom. 3. de Grat., lib. 12., cap. 5., n. 2., pag. 455.*
- VII. quæ enim justitia nostra dicitur, quia per eam nobis in hærentem justificamur, Labbeus *ad Concil. General. tom. 20., pag. 39.*
Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Justus.*
- VIII. illa eadem Dei est, quia à Deo nobis infunditur per Christi meritum. Bellarminus *tom. 4. Controv. de Justific. lib. 2., cap. 10., pag. 425.*
Suarez *tom. 3. de Grat. lib. 7., cap. 7., n. 4., pag. 84.*
- IX. Neque verò illud omittendum est, quòd licet bonis operibus in Sacris Litteris usque adeò tribuatur, ut, etiam qui uni ex minimis suis potum aquæ frigidæ dederit, promittat Christus eum non esse sua mercede cariturum: & Apostolus testetur id, quod in præsentem est momentaneum, & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operari in nobis: Labbeus *ad Concil. Gener. tom. 20., pag. 39.*
- X. absit tamen, ut Christianus homo in se ipso vel confidat, vel gloriatur, & non in Domino; cujus tanta est erga omnes homines bonitas, ut eorum velit esse merita, quæ sunt ipsius dona. Suarez *tom. 3. de Grat. lib. 12., cap. 14., lit. E. pag. 492.*
- XI. Et quia in multis offendimus omnes, unusquisque, sicut misericordiam, & bonitatem, ita severitatem, & judicium ante oculos habere debet, Mansi in *Biblioth. tom. 2., tract. 41., disc. 29., pag. 884.*
- XII. neque se ipsum aliquis, etiam si nihil sibi conscius fuerit, judicare: Lauræa in *Epit. Can. Verb. Homo.* quo-

Math. 10. in fin.
& Marc. 9. circa
fin.

2. Cor. 4.

X.
2. Cor. 1. in fin.
2. Cor. 10 in fin.
Gal. 6., Jer. 9.

XI.
Ex Ep. Cælest.
1., c. 12.
Jac. 4

1. Cor. 4

XIII quoniam omnis hominum vita non humano iudicio examinanda, & iudicanda est, sed Dei, qui illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium: & tunc laus erit unicuique à Deo, qui, ut scriptum est, reddet unicuique secundum opera sua.

Bellarmin. *de Justif. lib. 3., cap. 3., qu. 436.*

Labbeus *ad Concil. Gener. cap. 20., pag. 39.*

Post hanc Catholicam de Justificatione doctrinam, quam nisi quisque fideliter, firmiterque receperit, justificari non poterit, placuit Sanctæ Synodo hos Canones subungere; ut omnes sciant, non solum quid tenere, & sequi, sed etiam quid vitare, & fugere debeant.

DE JUSTIFICATIONE.

CANON I.

Si quis dixerit, hominem suis operibus, quæ vel per humanæ naturæ vires, vel per legis doctrinam fiant, absque divina per Jesum Christum gratia posse justificari coram Deo; anathema sit.

Supra c. 1. & 4.
Ro. 3. 1. Conia.
15.

Frassen. *de Grat. disp. 1., art. 2., qu. 2., concl. 1., pag. 519.*

Fuscus *de Visitat. lib. 1. cap. 23., sub num. 23.*

Natalis Alexander *in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fid.*

qu. 2., art. 2., §. 11., pag. 165.

Vega *lib. 6., in sess. 6., cap. de Justif. cap. 3., pag. 52.*

CANON II.

Si quis dixerit, ad hoc solum divinam gratiam per Christum Jesum dari, ut facilius homo iuste vivere, ac vitam æternam promereri possit; quasi per liberum arbitrium sine gratia utrumque, sed ægrè tamen, & difficulter possit; anathema sit.

Conc. Afr. cap.
10. & c. ult. de
Concl. Dist. 4. c.
Conc. Millenar.

Berti *de Theolog. Discipl. lib. 12. cap. 6., pag. 515.*

Æstius *in secund. sem. dist. 27., §. 18., & seq.*

Gammacheus *in secund. qu. 109., cap. 6., pag. 355.*

Hamberg. *de Grat. disp. 7., art. 2., & seq., pag. 340.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Gratia pag. 412.*

Tournely *de Grat. Chris. part. 2., qu. 4., art. 2., concl. 1., & 2.*

CANON III.

Si quis dixerit, sine præveniente Spiritus Sancti inspiratione, atque ejus adiutorio, hominem credere,

Conc. Araus. 3
c. 6 super c. 3.
Ro. 5.

Billuart *de Grat. part. 2., qu. 4., art. 2., pag. 350.*

Boucat *cod. tractat. dissert. 4., section. 4., conclus. 1., pag. 218.*

Habert *in Theol. Dogm., & Mor. tom. 2. de Incarnat. cap. 15.*

§. 1. pag. 200., & de Grat. cap. 4., §. 7., pag. 408.

- Medina in 1. 2. qu. 109., art. 1., pag. 572.
 Tournely de Grat. part. 2., qu. 4., art. 2., pag. 350.
 Valentia in 1. 2. disp. 8., qu. 5., punct. 4., §. 2., pag. 1112.
- II. sperare,
 Frassen de Grat. art. 2., qu. 1., concl. 1., pag. 490.
 Ifambert de Spe disp. 5., art. ult., pag. 211.
- III. diligere,
 Bellarmin. tom. 4. Controv. lib. 6., Controv. 3., cap. 7.
 Berti de Theolog. discipl. lib. 18., cap. 3., prop. 2., pag. 407.
 Gammacheus in 1. 2. qu. 109., de Grat. cap. 5., pag. 348.
 L'Herminier tom. 4., tract. de Grat. pag. 208.
 Natalis Alex. in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fid. qu. 2., art. 2., §. 10., pag. 168.
 Silvius in 1. 2. qu. 109., art. 3., conclus. 6., pag. 510., & 515.
- IV. aut poenitere posse, sicut oportet, ut ei justificationis gratia conferatur; anathema sit.
 Antoin. de Panit. cap. 1., qu. 6., pag. 579.
 Concina eod. tract. lib. 1., diff. 1., cap. 2., qu. 4., pag. 30.
 Droit. de Re Sacram. to. 2., lib. 6., cap. 4., §. 5., pag. 17.
- C A N O N I V.
- I. Si quis dixerit liberum hominis arbitrium a Deo motum, & excitatum nihil cooperari assentiendo Deo excitanti, atque vocanti quoad obtinendam justificationis gratiam se disponat, ac preparet;
 Billuart de Actibus humanis diff. 2., art. 2., pag. 191.
 Concina de Jure natur., & gent. lib. 1., diff. 1., cap. 6., §. 1., pag. 86.
 Gammacheus in 1., & 2. qu. 3., cap. 6., pag. 381.
 Gotti in Theol. tom. 9., tract. de Justif. qu. 2., dub. 1., §. 2., num. 3.
 L'Herminier to. 4., tract. de Justif., & merit. pag. 562.
 Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Liberum arbitrium.
- II. neque posse dissentire, si velit;
 Bellarminus tom. 4. Controv. lib. 6., Controv. 3., cap. 9., & seq.
 Boucat de Grat. diff. 3., art. 4., §. 3., pag. 178., & diff. 4., pag. 299.
 Ifambert. de Liber. Arbitr. disp. 7., art. 7., pag. 27.
 Vega in cap. 5., & 6. de Justificat. lib. 6., cap. 2.
- III. sed veluti inanime quoddam nihil omnino agere, mereque passive se habere; anathema sit.
 Frassen de Grat. disp. 2., art. 3., sect. 2., pag. 588.
 Natal. Alex. in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fid. qu. 2., cap. 2., §. 11., pag. 179.

Na.

Conc. Arausica-
 num 2. c. 3-4 5.
 6. 9., & 25.
 Eccles. 15.

Natal. Alex. in Theol. Dogmat., & Moral. de Fid. qu. 2.

cap. 2., §. 11., pag. 179.

Valentia in 1., & 2. disp. 8., qu. 5., punct. 4., §. 3.,
pag. 1135.

CANON V.

DE JUSTIFICA-
TIONE.

Vide Aug. l. c.
contra 2 Ep. Pe-
lag. cap. 2.

- I. Si quis liberum hominis arbitrium post Adæ peccatum amissum, & extinctum esse dixerit;
Berti de Theol. Discipl. lib. 16., cap. 2., prop. 1., pag. 269.
Billuart de Actibus humanis diss. 2., art. 2., pag. 191.
Concina de Jur. nat., & gent. diss. 1., cap. 6., §. 1., pag. 86.
Isambert. de Liber. arbit. disp. 7., art. 7., pag. 27.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Adam.
Mezger de Necess. Grat. disp. 2., art. 2., §. 2., pag. 15.
II. aut rem esse de solo titulo, immò titulum sine re, figmentum denique à Satana inventum in Ecclesiam; anathema sit,
Bellarminus tom. 4. Controversiar. lib. 5., Controv. 3., cap. 13., & seq.
Coccius de Natur. homin. in Theol. Cathol. art. 5.
Gonet. de Actibus human. diss. 2., art. 1., §. 3.
L'Herminier eod. tractat. pag. 279.
Rottensis in resp. ad art. Lutheri art. 36.
Vega lib. 2. in cap. 1., cap. 13., & seq.

CANON VI.

- I. Si quis dixerit, non esse in potestate hominis, vias suas malas facere,
Berti de Theolog. disciplin. lib. 16., cap. 2., pag. 269.
Billuart. de Actib. human. diss. 2., art. 2., pag. 291.
Concina de Jur. nat., & gent. diss. 1., cap. 6., §. 1., pag. 86.
Isambert. de Liber. Arbitr. disp. 7., art. 7., pag. 27.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Homo.
II. sed mala opera ita, ut bona, Deum operari, non permittivè solum, sed etiam propriè, & per se, adeò ut sit proprium ejus opus non minus proditio Judæ, quàm vocatio Pauli; anathema sit.
Bellarminus tom. 4. Controvers. lib. 2., Controvers. 2.
Coccius in Theol. Cath. tom. 2., lib. 2., art. 1.
Gammacheus in 1. 2. quæst. 79., pag. 207.
Gonet. de Peccatis disp. 6., art. 3., §. 1., pag. 417.
Habert in Theol. Dogm., & Mor. tom. 1. de Deo Uno cap. 20. §. 3., pag. 486.
L'Herminier de Peccatis pag. 574.
Natal. Alexand. in Theolog. Dogmat., & Moral. eod. tract.
cap. 1., art. 3., pag. 29.
Valentia in 1. 2. disp. 7., qu. 9., punct. 1. pag. 595., & seq.

Vide Aug. ibid.
c. 3., & Prof. Sentent. 14. ad c.
Gallorum, &
respons. Vincent.
Conc. Arausica-
num circa fin.

CA-

C A N O N VII.

- I. Si quis dixerit, opera omnia, quæ ante justificationem fiunt, quacumque ratione facta sint, verè esse peccata, Bertì *de Theol. disc. lib. 18., cap. 2., prop. 1., pag. 383.* Billuart. *tom. 3., dissert. 3., art. 3., §. 1., pag. 198.* Frassen. *de Grat. disp. 1., art. 2., qu. 2., concl. 2., pag. 495.* Gonet. *eod. tract. disp. 1., art. 3., §. 1. pag. 42.* Gotti *in Theol. tom. 9. de Justif. qu. 2., dub. 3., §. 2., n. 14.* L'Herminier *tom. 4. de Grat. pag. 233.* Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Opera humana.* Mezger *de Grat. necessit. disp. 2., art. 2., §. 2., pag. 14.*
- II. vel odium Dei mereri; Medina *in 1. 2. qu. 109., art. 2., pag. 576.* Vega *lib. 6. in cap. 5., & 6. de Justif., cap. 39., pag. 85.*
- III. aut, quanto vehementius quis nititur se disponere ad gratiam, tanto eum gravius peccare; anathema sit. Isambert. *in 1. 2. disp. 3. ad qu. 113., art. 1., pag. 473.* Medina *in 1. 2. qu. 109., art. 5., & 6., pag. 591.* Vega *in loco supracitato cap. 41., pag. 87.*

C A N O N VIII.

Pf. 17., Luc. c.
12., & Matth.
p. in fin.

- Si quis dixerit, gehennæ metum, per quem ad misericordiam Dei, de peccatis dolendo, confugimus, vel à peccando abstinemus, peccatum esse, aut peccatores peiores facere; anathema sit. Bertì *de Theol. disc. lib. 23., cap. 12., prop. 2., pag. 505.* Billart. *de Pœnit. diff. 4., art. 5., pag. 177.* Concina *de Spe cap. 3., pag. 163.* Frassen. *de Grat. disp. 3., art. 1., qu. 3., pag. 635.* Gonet. *de Pœnit. disp. 7., art. 3., §. 1., pag. 395.* Gotti *de Justif. qu. 2., dub. 4., §. 1., n. 1.* Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Moral. de Pœnit. cap. 4., art. 3., prop. 5., pag. 58.* Vega *lib. 6. in cap. 5., & 6. de Justif. cap. 23., pag. 66.*

C A N O N IX.

Supra c. 7., & 8.

- Si quis dixerit, sola fide impium justificari, ità ut intelligat nihil aliud requiri, quod ad justificationis gratiam consequendam cooperetur, & nulla ex parte necesse esse, eum suæ voluntatis motu preparari, atque disponi; anathema sit. Bellarminus *tom. 4. Controv. lib. 1. de Justif. cap. 13., & seq., & lib. 2., cap. 4.* Billuart. *tom. 3., dissert. 6., art. 7., pag. 411., & dissert. 7., art. 4., §. 2.* Gavardus *de Grat. qu. 3., art. 4., pag. 347.* Habert. *in Theol. Dogm., & Moral. tom. 2. de Grat. cap. 4., §. 5., pag. 400.*

L'Her.

- L'Herminier *tom. 4. de Justif., & Merit. pag. 559.*
 Ifambert *in 1. 2. disp. 5. ad qu. 113., art. 1., pag. 486.,*
& disp. 6. ad eamd. quest. art. 4., pag. 506.
 Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Fidei effectus.*
 Mezger *tract. 9., disp. 8., art. 5., §. 1., pag. 97.*
 Silvius *in 1. 2. qu. 113., art. 3., pag. 608.*
 Simonet. *de Grat. disp. 6., art. 11., respons. 3., pag. 129.*
 De Walemburch *de Justif. cap. 75., §. 1., pag. 473.*
 Valentia *in 1. 2. disp. 8., qu. 5., punct. 4., §. 1., pag. 1108.*

C A N O N X.

- I. Si quis dixerit, homines sine Christi iustitia, per
 quam nobis meruit, justificari, Sup. c. 7., Gal. 1.,
& 5. Eph. 1., & 4.
 Billuart *tom. 3., diss. 7., art. 2., §. 1., pag. 430.*
 Droit de Re Sacr. *lib. 2., qu. 4., cap. 3., §. 1., pag. 159.*
 Gavardus *de Grat. qu. 3., art. 3., pag. 348.*
 Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Homo.*
 Medina *in 1. 2. qu. 113., art. 2., pag. 632.*
 De Walemburch *de Justif. cap. 36., pag. 408.*
 Vega *lib. 4. in Concil. Trid. cap. 3.*
 II. aut per eam ipsam formaliter iustos esse; anathema sit.
 Amort *in Demonst. Chrit. part. 1., qu. 9., pag. 51.*
 Boucat *de Grat. diss. 6., art. 2., pag. 381.*
 Frassen *eod. tract. disp. 3., art. 2., qu. 1., concl. unic., pag. 640.*
 L'Herminier *de Justif. tom. 4., pag. 574.*
 Silvius *in 1. 2. qu. 113., art. 2., concl. 2., pag. 603.*
 Valentia *in 1. 2. disp. 8., qu. 5., punct. 2., & 3., pag. 1099.*
 Vega *lib. 7. in Concil. Trid. cap. 22., pag. 3.*

C A N O N XI.

- I. Si quis dixerit, homines justificari, vel sola imputatione iustitiæ Christi,
 Bellarm. *tom. 4. Controv. lib. 2. de Justif., cap. 7., pag. 419.*
 Billuart *tom. 3., diss. 4., art. 1., pag. 282., & dissert. 7.,*
art. 2., §. 1., pag. 430.
 Gonet *de Justif. disp. 1., art. 2., §. 1., pag. 133.*
 Gotti *eod. tract. qu. 1., dub. 3., §. 3.*
 Habert *in Theol. Dog., & Mor. tom. 2. de Grat. cap. 4.,*
pag. 352.
 Ifambert *in 1. 2. disp. 7. ad qu. 13., art. 9., pag. 511.*
 Silvius *in 1. 2. qu. 113., art. 2., concl. 2., pag. 603.*
 II. vel sola peccatorum remissione, exclusâ gratia, & charitate,
 que in cordibus eorum per Spiritum Sanctum diffundatur, atque illis inhereat; Rom. 5.
 Æltius *in 4. Sent. dist. 4., §. 5., pag. 54.*
 Gaimmacheus *in 1. 2., qu. 110., cap. 1., pag. 364.*
 L'Herminier *tom. 4. de Justif. pag. 569.*

Mezger

Mezger *tract.* 9., *disp.* 7., *art.* 1., §. 2.
 Tournely *de Baptism.*, *art.* 3., *pag.* 171.
 De Walemburch *de Justific.* *cap.* 49., *pag.* 431., & *cap.* 69., *pag.* 465.

III. aut etiam, gratiam, qua justificamur, esse tantum favorem Dei; anathema sit.

Amort. in *Demonstr. Chr. part.* 1., *qu.* 9., *pag.* 51.
 Boucat *de Grat. diff.* 6., *art.* 3., *concl.* 2., *pag.* 385.
 Droit *de Re Sacr. lib.* 2., *qu.* 4., *cap.* 3., §. 1., *pag.* 159.
 Frassen *de Grat. disp.* 3., *art.* 2., *qu.* 1., *concl. unic.*, *pag.* 640.
 Gavardus *cod. tract. qu.* 3., *art.* 1., *pag.* 332.
 Laurza in *Epitom. Canon. Verb.* Gratia sanctificans.

C A N O N XII.

I. Si quis dixerit, fidem justificantem nihil aliud esse, quam fiduciam divinæ misericordiæ peccata remittentis propter Christum;

Bellarmin. *tom.* 4. *Contr. lib.* 1. *de Justif. cap.* 5., & *seq.*
 Billuart. *tom.* 3. *diff.* 17., *art.* 4., §. 1., *pag.* 446.
 Boucat *de Grat. diff.* 6., *art.* 1., *concl.* 1., *pag.* 474.
 Gonet. *de Justif. disput.* 1., *art.* 6., §. 1., *pag.* 154.
 Gotti *cod. tract. qu.* 2., *dub.* 2., §. 3., *n.* II.
 Habert in *Theol. Dogm.*, & *Mor. tom.* 2. *de Grat. cap.* 4., §. 5., *pag.* 400.

Ilambert. in 1. 2. *disp.* 4. *ad qu.* 113., *art.* 2., *pag.* 476.

II. vel eam fiduciam solam esse, qua justificamur, anathema sit.

Concina *de Fide diff.* 1., *cap.* 4., *pag.* 43.
 Frassen *de Grat. disp.* 3., *art.* 1. *qu.* 2., *concl.* 1., *pag.* 631.
 Gammach. in 1. 2. *de Fide qu.* 4., & 5., *cap.* 21., *pag.* 537.
 Gavardus *de Grat. qu.* 4., *art.* 1., §. 1., *pag.* 355.
 Johan. a S. Thoma in 1. 2. *disp.* 28., *art.* 1., *pag.* 506.

C A N O N XIII.

I. Si quis dixerit, omni homini ad remissionem peccatorum assequendam necessarium esse, ut credat certo, & absque ulla hæsitacione propriæ infirmitatis, & indispositionis, peccata sibi esse remissa, anathema sit.

Billuart *de Justif. tom.* 6., *diff.* 6., *art.* 4., *pag.* 417.
 Boucat *de Grat. diff.* 6., *art.* 4., *pag.* 388.
 Concina *de Fide diff.* 1., *cap.* 4., *pag.* 43.
 Ilambert. in 1. 2. *disputat.* 4., *ad quæst.* 113., *artic.* 7., *pag.* 481.

Laurza in *Epitom. Canon. Verb.* Homo.

Mezger *tract.* 9., *disp.* 8., *art.* 6., §. 1., *pag.* 10.

Natalis Alexander in *Theol. Dogmat.*, & *Mor. de Fide qu.* 1., *art.* 3., *pag.* 24.

Silvius in 1. 2. *qu.* 113., *art.* 4., *concl.* 2., *pag.* 611.

Vega

Vega *lib. 9. in Concil. Trid. cap. 6., pag. 145.*

CANON XIV.

Supra c. 9.

- I. Si quis dixerit, hominem à peccatis absolvi, ac justificari ex eo, quòd se absolvi, ac justificari certo credat; Habert *in Theol. Dogmat., & Moral. tom. 2. de Grat. cap. 4., §. 8., pag. 414.*

Isambert. *in 1. 2. disp. 12. ad qu. 113., art. 1., pag. 547.*

Vega *in cap. 5., & 6. in Concil. Trid. cap. 15., lib. 6.*

- II. aut neminem verè esse justificatum, nisi qui credat se esse justificatum; & hac sola fide absolutionem, & justificationem perfici, anathema sit.

Concina *de Fide diss. 1., cap. 4., pag. 43.*

Johan. a S. Thom. *in 1. 2. disp. 28., art. 2., pag. 506.*

Natalis Alexander *in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fide qu. 1., art. 3., pag. 24.*

CANON XV.

Si quis dixerit, hominem renatum, & justificatum teneri ex fide ad credendum, se certò esse in numero prædestinatorum, anathema sit.

Aug. c. 13. lib. de Corrept., & Gratia. Supra c. 12.

Boucat *de Gratia diss. 6., art. 4., pag. 388.*

Concina *de Fide diss. 1., cap. 4., pag. 43.*

Frassen *de Grat. diss. 3., art. 3., qu. 2., concl. unic., pag. 662.*

Habert *in Theol. Dogmat., & Moral. tom. 1. de Deo Uno cap. 8., §. 10., pag. 473.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Homo.*

Natalis Alexander *in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fide qu. 1., art. 3., pag. 24.*

De Walemburch *de Justif. cap. 85., pag. 503.*

CANON XVI.

Si quis magnum illud usque in finem perseverantiæ donum se certò habiturum absoluta, & infallibili certitudine dixerit, nisi hoc ex speciali revelatione didicerit, anathema sit.

Aug. lib. de dono persever. cap. 13. Supra cap. 12., & 21. Galat 3. Ezech. 18.

Habert *in Theol. Dogmat., & Moral. tom. 1. de Deo Uno cap. 8., §. 10., pag. 473.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Perseverantia.*

Medina *in 1. 2. qu. 112., art. 5., pag. 623.*

Natalis Alexander *in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fide qu. 2., cap. 2., §. 17., pag. 261.*

Silvius *in 1. 2. qu. 112., art. 5., pag. 596.*

Vega *lib. 12. in Concil. Trident. cap. 10.*

CANON XVII.

Si quis justificationis gratiam non nisi prædestinatis ad vitam contingere dixerit: reliquos verò omnes, qui vocantur, vocari quidem, sed gratiam non accipere, utpote

Conc. Arel. c. 15.

H

divi-

divina potestate prædestinatos ad malum, anathema sit.
Æstius in 3. Sentent. dist. 31., §. 1., pag. 107.
Habert in Theol. Dogm., & Moral. tom. 1. de Deo Uno cap. 20., §. 3., pag. 486., & tom. 2. de Incarn. cap. 15., §. 1., pag. 204.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Gratia sanctificans.
Natalis Alexander in Theol. Dogm., & Mor. de Fide qu. 2., cap. 2., §. 17., pag. 258.
De Walemburch de Justif. cap. 86., pag. 507.

CANON XVIII.

Supra c. 12.
 i. Johan. 3.

Si quis dixerit, Dei præcepta hominī etiam justificato, & sub gratia constituto, esse ad observandum impossibilia, anathema sit.

Coccinius in Theol. Cath. de Justif. art. 2., pag. 219.
Gammacheus in 1. 2. qu. 109., cap. 6., pag. 355.
Habert in Theol. Dogm., & Moral. tom. 2. de Gratia cap. 7., §. 1., pag. 586.
L'Herminier tom. 4. in tract. de Grat. pag. 383.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Præcepta Dei.
Natalis Alexander in Theol. Dogm., & Mor. de Fide qu. 2., art. 5., §. 10., pag. 499.
Pignatell. in Consult. Canon. tom. 1., Conf. 4., n. 2.
Tournely de Grat. Christi part. 2., qu. 8., art. 1., pag. 575.
Vega lib. 11. in Concil. Trid. cap. 9., & 10.

CANON XIX.

I.
 Clement. Ad
 Rom. 5. 4. de
 heret.

Si quis dixerit, nihil præceptum esse in Evangelio præter fidem, cætera esse indifferentia, neque præcepta, neque prohibita, sed libera;

Berti de Theol. Discip. lib. 20., cap. 12., cap. 104.
Billuart tom. 3., diss. 7., art. 4., §. 2., pag. 450.
Continuator Tournely de Leg. cap. 4., art. 3., sect. 1., pag. 108.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Deus.
Silvius in 1. 2. qu. 5., art. 7., pag. 47.
Simonet. de Legibus disp. 4., art. 1., pag. 257.

II. aut decem præcepta nihil pertinere ad Christianos, anathema sit.

Bontemp. in Fascic. Fl. Moral. tract. 7. de Præceptis Decal., tit. 1.
Concina in Decal., proleg. 2., cap. 1., pag. 26.
Habert in Theolog. Dogmat., & Mor. tom. 2. de Incarnat. cap. 15., §. 4., pag. 228.
L'Herminier de Legibus pag. 651.
Natalis Alexander in Theol. Dogm., & Moral. lib. 4., cap. 2., art. 2., pag. 104.
Vega Lib. 11. in Concil. Trid. cap. 7., pag. 251. a tergo.

CANON XX.

Supra c. 12.

Si quis hominem justificatum, & quantalibet perfectum

fectum dixerit non teneri ad observantiam mandatorum Dei, & Ecclesie, sed tantum ad credendum; quasi verò Evangelium sit nuda, & absoluta promissio vite æternæ sine conditione observationis mandatorum, anathema sit.

Concina *proleg.* 2. in *Decal. cap.* 1., pag. 26.

L'Herminier *ibid.*

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Homo, & Verb. Evangel.*

Silvius in 1. 2. qu. 5., art. 7., pag. 47.

Vega *lib.* 11. in *Concil. Trid. cap.* 7., pag. 251.

CANON XXI.

Si quis dixerit, Christum Jesum à Deo hominibus datum fuisse, ut redemptorem, cui fidant, non etiam ut legislatorem, cui obediant, anathema sit.

*Ite. 314 Mat-
th. 1. 2. 6.*

Æstius in 3. *Sent. dist.* 36., §. 2., pag. 126.

Gammacheus in 1. 2., qu. 106., & *seq.*, pag. 334.

Gavardus de *Leg. Evang. qu.* 2., art. 5., pag. 283.

Gonet. de *Legibus disp.* 12., art. 1., pag. 575.

Habert in *Theol. Dogm., & Mor. tom.* 2. de *Incarnat. cap.*

15., §. 4., pag. 228.

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Christus quoad alia:*

Simonet. de *Legibus disp.* 4., art. 1., pag. 257.

Vega *loco nuper citato.*

CANON XXII.

- I. Si quis dixerit, justificatum, vel sine speciali auxilio Dei in accepta justitia perseverare posse,

Supra cap. 22.

Billuart. *tom.* 3., *diff.* 3., art. 9.

Boucat. de *Gratia disp.* 3., art. 6., pag. 189.

Gammacheus in 1. 2. qu. 109., *cap.* 11., pag. 361.

Gonet. de *Gratia disp.* 1., art. 8., §. 2., pag. 77.

Habert in *Theol. Dogm., & Mor. tom.* 1. de *Deo Uno cap.* 8.,

§. 9., pag. 461., & *tom.* 2. de *Gratia cap.* 7., §. 2., pag. 600.

Johan. à S. Thom. in 1. 2. *disp.* 2., art. 2., pag. 432.

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Justificatus* pag. 491.

Mezger de *Necessit. Grat. disp.* 3., art. 3., §. 1., pag. 29.

Silvius in 1. 2. qu. 109. art. 10., *concl.* 3., pag. 549.

Tournely de *Grat. part.* 2., qu. 4., art. 10., pag. 456.

- II. vel cum eo non posse, anathema sit.

Berti de *Theol. Disc. lib.* 18., *cap.* 7., pag. 432.

Boucat de *Gratia disp.* 1., art. 4., pag. 44.

Gavardus *cod. tract. qu.* 2., art. 10., pag. 329.

Isambert. *pariter de Grat. disp. ult. ad qu.* 109., art. 1., pag. 364.

Medina in 1. 2. qu. 109., art. 10., pag. 603.

Natalis Alexander in *Theol. Dogm., & Mor. de Fide qu.*

2., *cap.* 2., §. 11., pag. 175.

Valentia in 1. 2. *disp.* 8., qu. 1., *punct.* 6., pag. 943.

CANON XXIII.

- I. Si quis hominem semel justificatum dixerit amplius
Supra c. 14. peccare non posse, neque gratiam amittere, atque ideo
 eum, qui labitur, & peccat, numquam verè fuisse justi-
 ficatum;
 Berti in *Theol. Disc. lib. 19., cap. ult., prop. 1., pag. 531.*
 Aëstius in 3. *Sent. disp. 31., §. 1., pag. 107.*
 Habert in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 2. de Grat. cap. 4.,*
§. 9., pag. 427.
 L'Herminier de *Justif. tom. 4., pag. 589.*
 Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Justificatus.*
 Mezger de *Necess. Grat. art. 5., §. 1., pag. 25., disp. 2.*
 Natalis Alexander in *Theol. Dogm., & Mor. de Fide qu.*
2., cap. 2., §. 17., pag. 259.
 Vega lib. 12. in *Concil. Trid. cap. 4., & seq.*
- II. aut contra, posse in tota vita peccata omnia, etiam venia-
 lia, vitare, nisi ex speciali Dei privilegio, quemadmo-
 dum de Beata Virgine tenet Ecclesia, anathema sit.
 Billuart tom. 3., *disp. 3., art. 6., §. 2., pag. 239.*
 Boucat. de *Grat. disp. 4., art. 4., concl. 2., pag. 231.*
 Frassen de *Grat. disp. 1., art. 2., quest. 2., concl. 3., pag.*
531., & concl. 4., pag. 533.
 Gammach. in 1. 2. *qu. 109., cap. 7., pag. 356., & 358.*
 Gonet. de *Grat. disp. 3., art. 7., §. 1., pag. 72., & pag. 75.*
 Habert in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 2. de Grat. cap. 5.,*
§. 3., pag. 471.
 Johan. a S. Thom. in 1. 2. *disp. 20., art. 3., pag. 427.*
 Hambert. de *Grat. disp. 8., art. 8., pag. 359.*
 Medina in 1. 2. *qu. 109., art. 9., pag. 599.*

CANON XXIV.

- I. Si quis dixerit, justitiam acceptam non conservari;
Supra c. 10. atque etiam non augeri coram Deo per bona opera;
 Berti de *Theol. Disc. lib. 19., cap. ult., prop. 3., pag. 541.*
 Frassen de *Grat. disp. 2., art. 1., qu. 3., concl. 1., pag. 547.*
- II. sed opera ipsa fructus solummodo, & signa esse justifica-
 tionis adeptæ, non autem ipsius augendæ causam, anathe-
 ma sit.
 Habert in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 1. de Deo Uno cap.*
18., §. 5., pag. 419., & to. 2. de Grat. cap. 4., §. 10.,
pag. 432.
 Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Opera humana.*

CANON XXV.

- I. Si quis in quolibet bono opere justum saltem venia-
Supra c. 11. in fin. liter peccare dixerit;
 Berti de *Theol. Disc. lib. 19., cap. 6., pag. 504.*

Frassen

Frassen *de Grat. disp.* 1., *art.* 2., *qu.* 2., *concl.* 1., *pag.* 494.

Gavardus *de Grat. qu.* 5., *art.* 1., *pag.* 375.

Laurra *in Epitom. Canon. Verb. Opera humana.*

Roffensis *in Resp. ad art. Luth. art.* 32.

- II. aut, quod intolerabilius est, mortaliter, atque ideo poenas æternas mereri; tantumque ob id non damnari, quia Deus ea opera non imputet ad damnationem, anathema sit.

Gavardus *qu.* 3. *de Peccat. art.* 1., *pag.* 166., & *seq.*

Natalis Alexander *in Theol. Dogm., & Moral. eod. tract.*

cap. 1., *art.* 5., *pag.* 40.

Roffensis *in Resp. ad art. Luth. art.* 31.

Valentia *in* 1. 2. *disp.* 8., *qu.* 1., *punct.* 5., §. 3., *pag.* 925.

CANON XXVI.

Si quis dixerit, justos non debere pro bonis operibus, quæ in Deo fuerint facta, expectare, & sperare æternam retributionem à Deo per ejus misericordiam, & Jesu Christi meritum, si bene agendo, & divina mandata custodiendo usque in finem perseveraverint, anathema sit.

Supra c. 16.

Berti *de Theol. Disc. lib.* 19., *cap.* 7., *pag.* 526.

Boucat *de Grat. diff.* 7., *art.* 2., *pag.* 393.

Isambert. *in* 1. 2. *disp.* 3. *ad qu.* 114., *art.* 7., *pag.* 569.

Matth. 24.

Laurra *in Epitom. Canon. Verb. Justus.*

Natalis Alexander *in Theol. Dogm., & Moral. de Fide qu.*

2., *cap.* 2., §. 11., *pag.* 178.

CANON XXVII.

Si quis dixerit, nullum esse mortale peccatum, nisi infidelitatis; aut nullo alio, quantumvis gravi, & enormi, præterquam infidelitatis, peccato, semel acceptam gratiam amitti, anathema sit.

1. Cor. 6., supra c. 15.

Bellarmin. *tom.* 4. *Controv., controvers.* 2., *lib.* 1., *cap.* 8.

Habert *in Theol. Dogm., & Mor. tom.* 2. *de Grat. cap.* 4.,

§. 8., *pag.* 414.

Laurra *in Epitom. Canon. Verb. Peccatum.*

Vega *lib.* 14. *in Concil. Trid. cap.* 7., *pag.* 426.

CANON XXVIII.

- I. Si quis dixerit, amissa per peccatum gratia, simul & fidem semper amitti;

Berti *de Theol. Disc. lib.* 23., *cap.* 10., *prop.* 1.

Gammacheus *in* 1. 2. *de Fide qu.* 6., *cap.* 25., *pag.* 551.

Laurra *in Epitom. Canon. Verb. Fides.*

Vega *lib.* 14. *in Concil. Trid. cap.* 8., *pag.* 427.

- II. aut fidem, quæ remanet, non esse veram fidem, licet non sit viva;

Gammacheus *loco supracit. quest.* 4., & 5. *cap.* 21., *pag.*

154.

aut

- III. aut eum; qui fidem sine charitate habet, non esse Christianum, anathema sit.
Natalis Alexander in *Theol. Dogm.*, & *Mor. de Fide qu.* 2., art. 5., pag. 45.

CANON XXIX.

- I. Si quis dixerit, eum, qui post Baptismum lapsus est, non posse per Dei gratiam resurgere;
Supra c. 14. Ælius in 3. *Sent. dist.* 32., §. 3., pag. 108.
Lauræa in *Epitom. Canon. Verb.* Gratia sanctificans.
Vega lib. 13. in *Concil. Trid. cap.* 3., & *seq.*
- II. aut posse quidem, sed sola fide amissam iustitiam recuperare sine Sacramento Pœnitentiæ, prout Sancta Romana, & universalis Ecclesia à Christo Domino, & ejus Apostolis edocta, hucusque professæ est, servavit, & docuit, anathema sit.
Valentia in 1. 2. *disp.* 8., qu. 5., punct. 4., §. 1., pag. 1106.

CANON XXX.

- Si quis post acceptam justificationis gratiam cuilibet peccatori pœnitenti ita culpam remitti, & reatum æternæ pœnæ deleri dixerit, ut nullus remaneat reatus pœnæ temporalis exsolvendæ, vel in hoc sæculo, vel in futuro in Purgatorio, antequam ad regna cœlorum aditus patere possit, anathema sit.
Istea Sess. 14. cap. 8. Besombes de *Sacram. cap.* 8., art. 6., §. 5., pag. 396.
Billuart de *Pœnit. diff.* 3., art. 1., §. 3., pag. 96.
Concina eod. *tract. lib.* 1., *diff.* 1., *cap.* 2., qu. 7., pag. 33.
Droit de *Re Sacram. tom.* 1., *lib.* 5., *cap.* 1., §. 3., pag. 497.
Gonet. de *Pœnit. diff.* 3., art. 5., §. 1., pag. 365.

CANON XXXI.

- Si quis dixerit, justificatum peccare, dum intuitu æternæ mercedis bene operatur, anathema sit.
Istea Sess. 14. cap. 8. Lauræa in *Epitom. Canon. Verb.* Homo.
Vega lib. 11. in *Concil. Trid. cap.* 39., pag. 293. a tergo.

CANON XXXII.

- I. Si quis dixerit, hominis justificati bona opera ita esse dona Dei, ut non sint etiam bona ipsius justificati merita;
Frassen de *Gratia in Append. de Mer. quæst.* 1., *concl.* 1., pag. 668.
Lauræa in *Epitom. Canon. Verb.* Opera humana.
Metzger *tract.* 9., *diff.* 9., art. 1., §. 1., pag. 101.
- II. aut ipsum justificatum bonis operibus, quæ ab eo per Dei gratiam, & Jesu Christi meritum, cujus vivum membrum est, fiunt, non verè mereri augmentum gratiæ,
Boucat de *Grat. diff.* 7., art. 2., pag. 393.
Gavardus eod. *tract. qu.* 5., art. 5., pag. 389.

Gonet.

- Gonet. *de Justif. disp. 2., art. 7., pag. 196.*
 Maurus *de Augm. merit. de cond. qu. 104., pag. 339.*
 Medina *in 1. 2. qu. 114., art. 8., pag. 661.*
 Silvius *in 1. 2. qu. 114., art. 8., pag. 639.*
 Simonet. *de Gratia disp. 7., art. 7., resp. 6., pag. 142.*

III. vitam æternam,

- Berti *de Theol. Discipl. lib. 19., cap. 7., prop. 2., pag. 521.*
 Johan. a S. Thom. *in 1. 2. disp. 30., pag. 526.*
 Isambert. *in 1. 2. disp. 3. ad qu. 114., art. 7., pag. 569.*
 Metzger *tract. 9., disp. 9., art. 5., §. 1., pag. 111.*
 Valentia *in 1. 2. disp. 8., qu. 6., punct. 4., §. 1., pag. 1173.*

IV. & ipsius vitæ æternæ, si tamen in gratia decesserit, consequutionem,

Häbert *in Theolog. Dogm., & Moral. tom. 1. de Deo Uno cap. 18., §. 9., pag. 468.*

Vega *lib. 15. in Concil. Trid. cap. 1., pag. 445.*

V. atque etiam gloriæ augmentum, anathema sit.

- Gravardus *de Gratia qu. 5., art. 5., pag. 389.*
 Maurus *de Aug. merit. de cond. qu. 104., pag. 339.*
 Simonet. *de Grat. disp. 7., art. 7., resp. 6., pag. 42.*

C A N O N XXXIII.

Si quis dixerit, per hanc doctrinam catholicam de Justificatione, à Sancta Synodo hoc præfenti decreto expressam, aliqua ex parte gloriæ Dei, vel meritis JESU Christi Domini Nostri derogari, & non potius veritatem Fidei nostræ, Dei denique, ac Christi JESU gloriam illustrari, anathema sit.

Gonet. *de Justif. disp. 1., art. 2., §. 2. pag. 136.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Justificatio.*

DECRETUM DE REFORMATIONE:

C A P U T I.

I. **E** Adem Sacrosancta Synodus, eisdem præfidentibus Apostolicæ Sedis Legatis, ad restituendam collapsam admodum Ecclesiasticam disciplinam, depravatosque in Clero, & Populo Christiano mores emendandos se accingere volens, ab ijs, qui majoribus Ecclesijs præfunt, initium censuit esse sumendum: integritas enim præfidentium salus est subditorum.

Alzedo *de Præfatis. Episcop. Dignit. cap. 1., n. 48.*

II. Confidens itaque per Domini, ac Dei nostri misericordiam, providamque ipsius Dei in terris Vicarij solertiam, omnino futurum, ut ad Ecclesiarum regimen [onus quippe angelicis humeris formidandum]

Prælati debent in Ecclesijs suis residere: si secus fecerint, paræ æquæ pænæ in eis innoventur, & nova decernantur.

c. Miramur de. Diab. 1.

Cap. Inter corporalia de translat. Episc.

Leo

Leo in *Thesaur. For. Eccles. part. 1., cap. 3., n. 14.*
Passerin. de Stat. Homin. qu. 185., art. 3., n. 77.

- III. qui maximè digni fuerint, quorumque prior vita, ac omnis ætas à puerilibus exordiis usque ad perfectiores annos per disciplinæ stipendia Ecclesiasticæ laudabiliter acta testimonium præbeat, secundum Venerabiles Beatorum Patrum sanctiones assumantur: omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesijs quibuscumque, quovis nomine, ac titulo præfectos monet, ac monitos esse vult, ut attendentes sibi, & universo gregi, in quo Spiritus Sanctus posuit eos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo, vigilent, sicut Apostolus præcipit, in omnibus laborent, & ministerium suum impleant:

c. In Sacerdotibus, & c. Episcopum. 61. Dist. cap. 60. 59. Dist. Com. Sard. cap. 15., & inf. dist. 24. de Rel. c. 1. Act. 20.
 2. Tim. 4. Joh. 10. c. Si Rectores 55., Dist. c. Adveritas. 7. qu. 2., cap. Nisi de reatu.

Fuscus de *Visitat. lib. 2., cap. 33., n. 20.*

Pignat. In *Consult. Canon. tom. 4., cons. 17., num. 1.*

Vid. sess. 23., cap. 1. de Reformat. n. 6.

- IV. implere autem illud se nequaquam posse sciant, si greges sibi commissos, mercenariorum more, deserant; atque ovium suarum, quarum sanguis de eorum est manibus à Supremo Judice requirendus, custodiæ minime incumbant: quum certissimum sit non admitti pastoris excusationem, si lupus oves comedit, & pastor nescit.

Ezech. 33. & 34., Act. 20.
 c. Episcopus 43.
 Dist. c. 1. 13. qu. 1. & infra dist. 24., c. non fin de Reformat.

Engel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 4., §. 1., n. 1.*

- V. Ac nihilominus, quia nonnulli, quod vehementer dolendum est, hoc tempore reperiuntur, qui propriæ etiam salutis immemores, terrenaque cælestibus, ac divinis humanis præferentes, in diversis curijs vagantur, aut in negotiationum temporalium sollicitudine, ovili derelicto, atque ovium sibi commissarum cura neglecta, se detinent occupatos: placuit Sacrosanctæ Synodo antiquos canones, quæ temporum, atque hominum injuria pene in desuetudinem abiierunt, adversus non residentes promulgatos innovare, quemadmodum virtute præsentis decreti innovat; ac ulterius pro firmiori eorundem residentia, & reformandis in Ecclesia moribus, in hunc, qui sequitur, modum statuere, atque sancire. Si quis à Patriarchali, Primatiali, Metropolitana, seu Cathedrali Ecclesia, sibi quocumque titulo, causa, nomine, seu jure commissi, quacumque ille dignitate, gradu, & præminetia præfulgeat, legitimo impedimento, seu justis, & rationabilibus causis cessantibus, sex mensibus continuis, extra suam Diocesim morando, abfuerit, quartæ partis fructuum unius anni, fabricæ Ecclesiæ, & pauperibus loci per Superiorem Ecclesiasticum applicandorum, pœnam ipso jure incurrat. Quod si per alios sex

c. Perveit, cum
 mo. 15. sep. 7. q. 1.
 De elec. nou. h. c.
 sub. per totam, &
 c. Quam ex cod.
 de elec. in 6.

Novas adhuc
 penas ad e. 17.
 P. 14. in 3. dila.
 in sup. reat.
 1364

Vide Sess. 23. c.
 2. de Reformat. cau-
 sa subindicantur.
 c. Exeat de cler.
 non res. d. 2. q. 1.
 3. For. ut. non con-
 tell.

sex menses in hujusmodi absentia perseveraverit, aliam quartam partem fructuum similiter applicandam eo ipso amittat, Crescente verò contumacia, ut severiori sacrorum canonum censuræ subiciatur, Metropolitanus Suffraganeos Episcopos absentes, Metropolitanum verò absentem Suffraganeus Episcopus antiquior residens, sub poena interdicti ingressus Ecclesie eo ipso incurrenda, infra tres menses per litteras, seu Nuncium Romano Pontifici denunciare teneatur; qui in ipsos absentes, prout cujusque major, aut minor contumacia exegerit, suæ supremae Sedis auctoritate animadvertere, & Ecclesijs ipsis de Pastoribus utilioribus providere poterit, sicut in Domino noverit salubriter expedire.

c. Ex parte. de
clor. non relid.

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccles. part. 2., cap. 2. Verb. Residentiam n. 1.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 10., cap. 9., n. 6.*

Laurza *in Epitom. Canon. Verb. Residentia.*

Pignat. *in Consult. Canon. tom. 4., consult. 17., n. 3., & 10.*

Sanctarel. *Var. Resolut. qu. 4., n. 7.*

Squillant *de Obligat., & Privil. Episc. part. 1., cap. 1., n. 23.*

Ventrigl. *in Jurisd. Archiep. cap. 84., num. 1., & in Prax.*

Eccles. part. 1., adnot. 10., §. 1., n. 11., & 12.

Panimoll. *Decis. 80., n. 1.*

Rota *in Tuden. Servitiorum super privatione 17. Aprilis 1752. §. 2. coram Amadeo.*

CAPUT II.

- I. **E**Piscopis inferiores, quævis beneficia Ecclesiastica personalem residentiam de jure, sive consuetudine exigentia, in titulum, sive commendam obtinentes, ab eorum Ordinarijs, quemadmodum eis pro bono Ecclesiarum regimine, & divini cultus augmento, locorum, & personarum qualitate pensata, expediens videbitur, opportunis juris remedijs relidere cogantur:

Nulli beneficium
exigunt personalem
residentiam
obtinens, abesse
licet, nisi juxta
de causa ab Episcopo
approbandi: qui tunc
actionem Vicarium,
subdella parte
fructuum, subdella
tunc ad curam d-
nistratum.

Barbof. *de Offic., & Potest. Episcop. part. 3., alleg. 53., n. 71.*

Clericat. *de Benef. discord. 10., n. 16.*

Engel *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 4., §. 1. sub n. 5.*

Gavant. *in Manual. Episcop. Verb. Parochorum residentia n. 1., & 3.*

Laurza *in Epitom. Canon. Verb. Episcopi obligationes.*

Card. de Luc. *in adnot. ad Conc. Trid. discor. 4., n. 5:*

Ricciardel. *in Lyc. Eccles. tom. 1., cap. 2., §. 4., n. 9:*

Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. cap. 15., §. 4., n. 4.*

S. C. C. *in Tyburtina indult. 7. Septemb. 1753.*

I

nulli.

II.
c. si. de ref. in 6.

III.
Roboratur de-
claratione Pij IV
1564. 24. Nov.
c. Quum ex eo de
elect. in c. Be-
nefic. de regal.
eod. & infra Sess.
7. c. 5. & 7. de
Reform.

nullique privilegia, seu indulta perpetua de non residendo; aut de fructibus in absentia percipiendis, suffragentur. Schmalzgrueber in *Jur. Eccles. Univers. part. 1., tit. 4., n. 62.* Indulgentijs verò, & dispensationibus temporalibus, ex ve-
ris, & rationabilibus caulis tantum concessis, & coram Or-
dinario legitime probandis, in suo robore permansuris:
Petra in *Commentar. ad Constit. Apostol. tom. 3., pag. 555.*

num. 3.
Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccles. discipl. part. 2., lib. 3., cap. 34., n. II.*

IV.
quibus casibus nihilominus officium sit Episcoporum, tam-
quam in hac parte à Sede Apostolica delegatorum, pro-
videre; ut per deputationem idoneorum Vacariorum, &
congruè portionis fructuum assignationem, cura anima-
rum nullatenus negligatur;

Campanil. in *Divers. Jur. Canon. vnbr. 7., cap. 6., n. 116.*
Fuscus de *Visitat. lib. 2., cap. 2., n. 7.*

Valensuel *Consil. 54., n. 13., tom. 1.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 84.*

V.
nemini, quo ad hoc, privilegio, seu exemptione quacum-
que suffragante,

Vide const. S. Pij
V. Ad exequen-
dam. 1567.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 17., n. 13.*

Leo in *Thesaur. For. Eccles. part. 2., cap. 2., n. 62.*

Tondut *Qu., & Resol. benef. part. 2., cap. 1., n. 15.*

Excessus seculari-
um Clericorum,
& Regularium
decentum extra
Monasteria, ab
Ordinario loci
corrigantur.

Infra Sess. 14
cap. 4., & 5. de
Reformat.

C A P U T III.

Ecclesiarum Prælati ad corrigendum subditorum excessus
prudenter, ac diligenter intendant: & nemo secularis
Clericus, cujusvis personalis, vel Regularis extra Monaste-
rium degens, etiam sui Ordinis privilegij prætextu, tutus
censeatur, quo minus, si deliquerit, ab Ordinario loci,
tamquam super hoc à Sede Apostolica delegato, secundum
canonicas sanctiones visitari, puniri, & corrigi valeat.

Aldret. *Jur. Allegat. cap. 6., n. 15.*

Amottaz. de *Caus. Pij lib. 5., cap. 3., n. 68.*

Ciarlin. *Controv. Forens. cap. 50., n. 3.*

Cirin. *Nex. Eccles. jurisdict. cap. 6., n. 190.*

Crispin. *Visit. Pastor. part. 1., §. 15., n. 2.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 6., n. 163.*

Engel in *Jur. Canon. lib. 5., tit. 33., §. 4., n. 32.*

Konig. in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 31. sub n. 14.*

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Regulares fol. 729.*

Leo in *Thesaur. For. Eccles. part. 1., cap. 8., n. 63.*

Milazo *Affert. Jur. 5., n. 27.*

Mat.

Matthæus. *Offic. Cur. Eccles. cap. ultim. n. 20.*
 Nicolius *Lucubr. Canon. lib. 1., tit. 29., pag. 62., tom. 2.*
 Novar. *in Lucr. Regular. Verb. Delinquens n. 1., pag. 65.*
 Piafec. *in Prax. Episcop. part. 2., cap. 3., sub n. 42.*
 Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 8., conf. 125., n. 5.*
 Squillant. *de oblig., & privileg. Episcop. part. 3., cap. 10. n. 41.*
 Ugolin. *de Offic., & Potest. Episcop. cap. 20., §. 8., n. 1.*
 Panimol. *Decis. 84., adnot. 3., n. 13.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 12., n. 50.*
 Sperel. *Decis. 38., n. 17., tom. 1.*

*Ecclesias quas-
cumque Episco-
pi, & alij ma-
iores Prælati,
quoties obui-
suri, visitant,
omnibus, qui
huc Decreto ob-
stant possunt sub-
lato.*

*Sess. 25., c. 6. de
Reform. & c. 4. de
Reform. Sess. 14.*

C A P U T IV.

- I. **C**apitula Cathedralium, & aliarum majorum Ecclesia-
rum, illorumque personæ, nullis exemptionibus, con-
suetudinibus, sententiis, juramentis, concordiiis, quæ tan-
tum suos obligent auctores, non etiam successores, tueri
se possint, quo minus à suis Episcopis, & alijs majoribus
Prælatiis, per se ipsos solos,
 Barbof. *de Offic., & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 73., n. 4.*
 Fluscu *de Visitat. lib. 1., cap. 15., n. 3.*
 Gratian. *in Disceptation. Fovens. to. 1., disc. 154., n. 40.*
 Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 13., cap. 9., n. 5.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccles. part. 2., cap. 2., n. 64.*
 Ludovicus a Saravia *de Jurisd. Adjunctor. qu. 26. sub n. 19.*
 Spada *Consil. 155., n. 2., tom. 1.*
 Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. part. 2., cap. 49., §. 5., n. 3.*
 Rota *Decis. 743., n. 1., part. 1. Diversor.*
 Cor. Dunozet. *Jun. Decis. 209., n. 2.*
 Burgen. *Juris visitandi de Bribiesca 27. Junij 1716. §. Absque
coram Cero.*
 S. C. C. *in Gerunden. Jurisdictionis super adjunctis, & visi-
tatione Cathedralium 27. Januarij, & 16. Martij 1748.*
- II. vel illis, quibus sibi videbitur, adjunctis, juxta canonicas
sanctiones,
 Antoncl. *de Regim. Eccles. lib. 5., cap. 7., n. 34.*
 Fagnan. *in Cap. Quum Venerabilis de Censib. n. 4.*
 Gavant. *in Manual. Episcop. Verb. Visitatio n. 4.*
 A Saravia *de Jurisd. Adjunctor. qu. 24., n. 13.*
 Squillant. *de Oblig., & Privileg. Episc. part. 1., cap. 3., n. 27.*
 Thomasin. *de Vet., & Nov. Eccles. Discipl. part. 1., lib. 3.,
cap. 45. sub n. 10.*
 Ventrigl. *in Prax. Eccles. tom. 2., adnot. 24., n. 13.*
- III. toties, quoties opus fuerit, visitari, corrigi, & emendari,
etiam auctoritate Apostolica, possint, & valeant.

*Infra Sess. ult.
de Reform. c. 6.*

Daniel de Nobilib. *tom. 1., disput. 26., n. 4.*
 Laurea in *Epitom. Canon. Verb. Episcopi jurisdictio.*
 Piafec. in *Prax. Episcop. part. 2., cap. 3., n. 5.*
 Spada in *Consil. 155., n. 38., tom. 1.*
 Tondut *qu., & resol. Benef. part. 1., cap. 61., n. 3.*
 Rota *decis. 1029. n. 2. cor. Emerix. Jun.*
Eadem cor. Molin. decis. 846., n. 83., part. 2., tom. 3.

*Episcopi in alie-
na Diocesi nec
Pensuolus ex-
ecuant, nec Or-
dines consecrant.*

C A P U T V.

I.
 Vide Conc. I.
 Nicen. c. 15. &
 16., & Arelat.
 c. 23., & II An-
 toin. sub Jul. I.
 cap. 3. Sard. cap.
 18. & 19. & III
 Carthag. cap. 20.
 21., & Iur III,
 cap. 15. cap. Pia-
 fec. cum seq. 7
 qu. 1. & not. Sol.
 14. de Refor. c. 2.
 3., & 8.

Nulli Episcopo liceat, cujusvis privilegij prætextu,
 Pontificalia in alterius Diocesi exercere, nisi de
 Ordinarii loci expressa licentia, & in personas eidem Or-
 dinario subiectas tantum:

Alzedo de *Præcellent. Episcop. Dignit. cap. 13., pag. 156.,*
num. 90.

Argyr in *Discept. Eccles. lib. 4., Discept. 6., n. 3., to. 2.*
 Bayo in *Prax. Eccles. part. 3., tom. 2., qu. 66., n. 3.*

Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rubr. 9., cap. 6. sub n. 6.*
 Capon. in *Discept. Forens. tom. 1., discept. 16., n. 4., &*
tom. 5., discept. 390., n. 1.

Cirin. Nex. *Eccles. jurisd. cap. 6., n. 96.*
 Fuscus de *Visitat. lib. 1., cap. 22. sub n. 9.*

Laurea in *Epitom. Canon. Verb. Episcopus quoad Diocesim*
alienam.

Pastor de *Benef. Eccles. lib. 3., tit. 42., n. 36.*

Pax Jordan. in *Elencbr. part. 1., lib. 3., tit. 6., n. 119.*
 Pellizar. in *Manual. Regular. tom. 2., tract. 8., cap. 5.,*
num. 68.

Piafec. in *Prax. Episcop. part. 2., cap. 4., n. 80.*

Pignatel. *tom. 2., consult. 1., n. 1., tom. 4., consult. 106.,*
n. 6., & tom. 7., consult. 45., n. 17.

Squillant de *Oblig., & Privileg. Episcop. part. 2., cap. 3.,*
num. 1.

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 24., n. 3.*

Ugolin de *Offic., & Potest. Episcop. cap. 2., §. 2., n. 5.,*
 Wiestner in *Instit. Canon. lib. 1., tit. 8., n. 13.*

& cap. 4., §. 12. sub n. 3.

Zerol. in *Prax. Episcop. part. 1. Verb. Archiepiscopus. Vers.*
Ad secundum, & part. 2. Verb. Episcopus. Vers. Secun-
do.

Pilaya *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 104.*

Rota in *Ferrarien. Jurisdictionis super bono juve 6: Maij 1735:*
§. 3. cor. Eminentissimo Crescentio.

II: si fecus factum fuerit, Episcopus ab exercitio Pontificalium;
 Engel

Engel *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 11., §. 2., n. 13.*

Gavant. *in Manual. Episc. Verb. Ordo in genere n. 55.*

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccles. part. 2. Verb. Ordines recepti cap. 16., n. 7.*

Pignatcl. *in Consult. Canon. tom. 7., conf. 72., n. 3., & tom. 10., Conf. 154., n. 1.*

Vulp. *in Prax. Eccles. cap. 8., n. 22.*

III. & sic ordinati ab executione Ordinum sint ipso jure suspensi.

Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 595., n. 48.*

Gutierrez *Qu. Canon. lib. 1., cap. 26., n. 24.*

Majulin. *de Irregularit. lib. 4., cap. 20., n. 1.*

Piafccc. *in Prax. Episcop. part. 1., cap. 1., n. 46.*

Pignatcl. *in Consult. Canon. tom. 2., conf. 66., n. 10.*

Ventrigl. *in Prax. Eccles. part. 1., adnot. 23., §. 2., n. 19.*

Indictio futuræ Sessionis.

Placetne Vobis, proximam futuram Sessionem celebrari die Jovis feria quinta post primam Dominicam subsequēntis Quadragesimæ, quæ erit dies tertia mensis Martij? *Responderunt, Placet.*

SESSIO SEPTIMA

Celebrata die III. Mensis Martij MDXLVIII.

Decretum de Sacramentis.

P R O Æ M I U M.

AD consummationem salutaris de Justificatione doctrinæ, quæ in præcedenti proxima Sessione uno omnium Patrum consensu promulgata fuit; consentaneum visum est de Sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis agere, per quæ omnis vera justitiæ, vel incipit, vel cœpta augetur, vel amissa reparatur: propterea Sacrosancta Oecumenica, & Generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, ad errores eliminandos, & extirpandas hæreses, quæ circa sanctissima ipsa Sacramenta hac nostra tempestate, tum de damnatis olim à Patribus nostris hæresibus fuscitate, tum etiam de novo adinventæ sint, quæ Catholicæ Ecclesiæ puritati, & animarum saluti magnopere officiant; sanctarum Scripturarum doctrinæ, Apostolicis traditionibus, atque aliorum Conciliorum, & Patrum consensui inhærendo, hos præsentēs Canones statuendos, & decernendos

e Nulla de Conf.
Dist. 4.

dos censuit; reliquos, qui supersunt ad cœpti operis perfectionem, deinceps, divino Spiritu adjuvante, editura.

DE SACRAMENTIS

IN GENERE.

CANON I.

Conc. Florent.
in Decretis Eugenij ad Armenios.

C. Ad abolendam. de hæret.

Si quis dixerit, Sacramenta novæ legis non fuisse omnia à Jesu Christo Domino nostro instituta; aut esse plura, vel pauciora, quàm septem, videlicet, Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam Unctionem, Ordinem, & Matrimonium; aut etiam aliquod horum septem non esse verè, & propriè Sacramentum, anathema sit.

Bellarminus de Effect. Sacram. lib. 2., cap. 24., tom. 3.

Berti de Theol. Discipl. tom. 3., lib. 30., cap. 5., prop. 1.

Bontempius in Fascicul. Flor. Moral. tract. 10., tit. 5., n.

38. Vers. Ex SS. Canonibus.

Boucat de Sacram. in gener. tom. 8., cap. 2., punct. 5., conclus. 2., part. ultim., & sect. 4., punct. 1.

Boyvin de Sacram. cap. 1., qu. 2., conclus. 1., pag. 5., & disp. 2., qu. 3., pag. 98.

Colet in Instit. Theolog. tom. 4., cap. 1. de Sacram. in gener. pag. 12.

Concina eod. tractat. tom. 8., diss. unic., cap. 7.

Droit de Re Sacram. tom. 1., lib. 1., qu. 2., cap. 2., pag. 18.

Fagnan. in Cap. Omnis de Pœnit. & Remit. sub n. 21.

Gotti in 3. part. S. Thomæ de Sacram. qu. 3., dub. 1.

A S. Gregorio in universal. tractat. lib. 3. de Sacram. in gener. cap. 8., n. 5.

Melchior Canus Relect. de Sacram. Causant. Gratia part. 4., conclus. 7.

Natalis Alexander in Theol. Moral. tom. 2., lib. 2. de Sacram. in Gener. cap. 4., art. 1.

CANON II.

Si quis dixerit, ea ipsa novæ Legis Sacramenta à Sacramentis antiquæ Legis non differre, nisi quia cœremoniz sunt aliæ, & alij ritus externi, anathema sit.

Bellarminus de Sacram. Effect. lib. 2., cap. 14., tom. 3.

Clericat. de Sacram. in gener. decis. 1., n. 5.

Colet in Instit. Theol. eod. tract. tom. 4., cap. 1. pag. 11.

Æstius in 4. Sentent. dist. 1., §. 27., pag. 25.

Habert in Theol. Dogmat. & Moral. tom. 5. de Sacram. cap. 4., pag. 21.

Maldo-

- Maldonatus *eod. tract. cap. 3., tom. 1.*
 De Marinis *tom. 2. in 3. partem qu. 62., cap. 9., pag. 44.*
 Melchior Canus *Relect. de Discrimin. inter. Nov., & Veter. Sacram. part. 5.*
 Natalis Alexander *in Theol. Dogmat., lib. 2. de Sacram. in gener. propos. 4., tom. 2.*
 Pignatelli *in Consult. Canon. tom. 2., Conf. 164. Vers. Solùm.*
 Suarez *in 3. partem qu. 62., art. 1., sect. 2., pag. 57.*
 Valentia *in 3. partem disput. 3. de Sacram. in gener. qu. 3. punct. 3., pag. 566.*

C A N O N III.

Si quis dixerit, hæc septem Sacramenta ita esse inter se paria, ut nulla ratione aliud sit alio dignius, anathema sit.

e Nihil de Conf. Dila. cum sum.

- Campanil. *in Divers. Jur. Canon. rubr. 1., n. 14.*
 Concina *de Sacram. in gener. tom. 8., dissert. unic., cap. 7., n. 19.*
 Droit. *de Re Sacrament. lib. 1., qu. 2., tom. 1.*
 Gotti *in 3. partem S. Thom. de Sacram. in gen. tom. 2. de Ord. Sacr. Nov. Legis §. 2., dub. 2.*
 Isambertus *de Sacram. in gener. ad qu. 62., disp. 2., art. 4., pag. 65.*
 Layman *in Theolog. Moral. lib. 5., tract. 4., cap. 1., n. 3.*
 De Marinis *tom. 2. in 3. partem part. 1., quest. 65., cap. unic., pag. 122.*
 Schmalzgrueber *in Jur. Eccles. Univ. tom. 3., part. 5., tit. 41., §. 1., n. 3.*
 Suarez *in 3. partem qu. 65., art. 3., pag. 761.*
 Tournely *de Sacram. in gener. qu. 2., art. 4., pag. 58.*
 Vasquez *in 3. partem qu. 65., art. 3., pag. 273.*

C A N O N IV.

Si quis dixerit, Sacramenta Novæ Legis non esse ad salutem necessaria, sed superflua; & sine eis, aut eorum voto per solam fidem homines à Deo gratiam, justificationis adipisci, licet omnia singulis necessaria non sint, anathema sit,

Sayre Sess. 6. de Jubil. cap. 5., & can. 7.

- Boucat *de Sacram. in gener. tom. 6., art. 4., dissert. unic.*
 Boyvin *de Sacram. cap. 1., qu. 6., conclus. 1., pag. 15.*
 Campanil. *in Divers. Jur. Can. rub. 1. sub num. 10. Vers. Quia.*
 Concina *de Sacram. in gener. tom. 8., cap. 4., dissert. unic.*
 Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 1. in proem. sub n. 12.*
 Gotti *in 3. partem S. Thom. de Sacram. necessitat. tom. 2., dub. 2., §. 2.*
 Silvius *in 3. partem qu. 65., art. 4., pag. 197.*

Suarez

Suarez in 3. partem qu. 62., art. 1., sect. 1., pag. 56.

CANON V.

Si quis dixerit, hæc Sacramenta propter solam fidem nutriendam instituta fuisse, anathema sit,

Concina de Sacram. in gener. tom. 8., cap. 8., dissert. unic.

Cucch. in Instit. major. lib. 5., tit. 1., n. 12.

Æltius in 4. Sentent. dist. 1., §. 2., pag. 2.

Gotti in 3. partem S. Thom. tom. 2. de Sacram. essent., & necessit. dub. 6., §. 1.

Natalis Alexander in Theol. Dogm. tom. 2., lib. 2. de Sacram. in gener. prop. 3.

Navarra Oper. tom. 1., cap. 22. de Sacram. sub n. 2.

Vasquez in 3. partem qu. 62., art. 4., disput. 131., cap. 4., pag. 186.

CANON VI.

Si quis dixerit, Sacramenta Novæ Legis non continere gratiam, quam significant; aut gratiam ipsam non ponentibus obicem non conferre; quasi signa tantum externa sint acceptæ per fidem gratiæ, vel justitiæ, & notæ quædam Christianæ professionis, quibus apud homines discernuntur fideles ab infidelibus, anathema sit.

Boucat de Sacram. in gener. tom. 6., dissert. unic., artic. 5., sect. 2.

Boivin de Sacram. cap. ultim., qu. 1., pag. 41.

Colet in Instit. Theolog. tom. 4., cap. 7. de Sacram. in gener. pag. 699.

Droit de Re Sacram. lib. 8., cap. 1., §. 1., pag. 279.

Gibert. in Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 1., sect. 2., pag. 316.

Gonct. de Sacram. in commun. disput. 3. de Gratia Sacrament. §. 1.

A S. Gregorio in univers. tract. lib. 3. de Sacram. in gener. cap. 6., n. 9.

Habert in Theol. Dogm., & Mor. tom. 5., cap. 4., pag. 21.

De Marinis tom. 2. in 3. partem qu. 62., art. 5., cap. 1., pag. 48.

Reiffenstuel in Theol. Mor. tract. 14., dist. 2., qu. 1., n. 5.

Suarez in 3. partem qu. 62., art. 4., sect. 1., pag. 62.

Tournely de Sacram. in gener. qu. 3., art. 1., pag. 72.

CANON VII.

Si quis dixerit, non dari gratiam per hujusmodi Sacramenta semper, & omnibus, quantum est ex parte Dei, etiam si ritè ea fuscipiant, sed aliquando, & aliquibus, anathema sit.

Concina de Sacram. in gener. tom. 8., cap. 8., qu. 4., n. 28.

Droca

- Droen *de Re Sacram. tom. 1., lib. 1., cap. 1., qu. 3.*
 Gotti in 3. partem S. Thom. *de Sacram. efficac. tom. 2., qu. 4., dub. 2., §. 1.*
 A S. Gregorio in *Univ. Tractat. lib. 3. de Sacram. in cap. 3., n. 5.*
 Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 1., cap. 6., n. 6.*
 Suarez in 3. partem qu. 62., art. 4., sect. 5., pag. 74.
 Valquez in 3. partem qu. 64., disp. 135., cap. 4., num. 48. pag. 241.

C A N O N V I I I.

Si quis dixerit, per ipsa novæ Legis Sacramenta ex opere operato non conferri gratiam, sed solum fidem divinæ promissionis ad gratiam consequendam sufficere, anathema sit.

- Berti *de Theol. Discipl. tom. 3., lib. 30., cap. 19., prop. 5.*
 Boucat *tom. 6., diss. unic. de Sacram. art. 5., sess. 3.*
 Boyvin *de Sacram. cap. ultim. qu. 4., pag. 46., & qu. 7., pag. 55.*
 Clericat. *de Sacram. in gener. decis. 17., n. 1.*
 Colet in *Instit. Theol. tom. 4., cap. 5. eod. tract. pag. 161.*
 Coninch. *de Sacram. in gener. ad qu. 62. 3. part. S. Thom. art. 1., dub. 1., pag. 23.*
 Droit *de Re Sacram. lib. 1., qu. 3., cap. 1., §. 1., pag. 29.*
 Gonet. *disput. 3. de Grat. Sacram. §. 1.*
 Ilambertus *eod. tract. ad qu. 62., disp. 3., art. 2., pag. 63.*
 Juvenin. *de Sacram. in gener. diss. 1., qu. 7., cap. 1., art. 2.*
 Schmier in *Jur. Canon. Univ. tom. 2., lib. 3., tract. 1., part. 2., cap. 1., sect. 2., §. 1., n. 43.*
 Tournely *de Sacram. Pœnit. qu. 2., art. 2., pag. 45., & qu. 3., art. 2., pag. 88.*
 Vanroy *tom. 4. Theol. in tract. de Sacram. in gener. cap. 3., qu. 1. pag. 29.*

C A N O N I X.

- I. Si quis dixerit, in tribus Sacramentis, Baptismo scilicet, Confirmatione, & Ordine non imprimi characterem in anima,
 Bellarminus *de Effect. Sacram. tom. 3., lib. 2., cap. 19., prop. 6.*
 Boucat *de Sacram. in gener. art. 5., concl. 2.*
 Boyvin *eod. tract. qu. ult., pag. 60.*
 Engel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 16., n. 1., & lib. 3., tit. 42., n. 7.*
 Gonet. *de Sacram. in gener. disput. 4. de Character. Sacram. artic. 1.*
 Gotti in 3. partem S. Thomæ *eod. tract. tom. 2., qu. 5. de Character. Sacram. dub. 1., n. 3.*

K

Gra-

Inf. Sess. 13. Can
 4. ex Decretis
 Genij in Concil
 Florent.

- Granatier in *Decretal. tit. 42. sub n. 2. in fin. pag. 644.*
A. S. Gregorio in Universal. tract. lib. 3. de Sacram. in gener. cap. 5., n. 2.
 De Marinis *tom. 2. in 3. part. qu. 63., art. 6., cap. 1., pag. 83.*
 Pax Jordan. in *Lucubr. tom. 1., lib. 3., tit. 2., n. 56.*
 Pichler in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 16., n. 1.*
 Pirhing. *eod. tract. lib. 1., tit. 16.*
 Vasquez in *3. partem qu. 73., art. 4., disput. 134., cap. 1., pag. 219.*
 Rota in *recent. decis. 355., n. 5. in fin. part. 4., tom. 1.*
 II. hoc est signum quoddam spirituale, & indelebile, unde ea iterari non possunt, anathema sit.
 Bellarmin. *tom. 3., lib. 2., cap. 19., de Sacram. in gener.*
 Berti *tom. 3. de Theol. Discipl. lib. 30., cap. 22., prop. 2.*
 Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rub. 2., n. 12.*
 Clericat. *de Sacram. in gener. decis. 19., n. 1.*
 Concina *eod. tract. tom. 8., qu. 1., cap. 9., n. 5.*
 Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 1., cap. 7., n. 1.*
 Natalis Alexander in *Theol. Dogmat. tom. 2., lib. 2. de Sacram. in gener. art. 3.*
 Paulut. in *Jurisprud. Sac. tom. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 8., n. 3.*
 Rosignol. *de Sacram. Nov. Leg. part. 3. de Confirmat. art. 4., n. 1., & art. 5. pariter n. 1.*
 Vanroy *tom. 4. Theolog. in tract. de Sacram. in gener. cap. 3., qu. 5., pag. 41.*

C A N O N X.

Vide Conc. Carth. 4., c. 98., & Conc. Constant. an. 1017. Joh. Wiclef. 1. ad Scif. 14. de Euchar. c. 6.

Si quis dixerit, Christianos omnes in verbo, & omnibus Sacramentis administrandis habere potestatem, anathema sit.

- Berti *de Theol. Discipl. lib. 30., cap. 13. propos. 3.*
 Clericat. *de Sacram. in gener. decis. 2., n. 2.*
 Droit de Re Sacramentar. *tom. 1., lib. 1., quest. 6., cap. 1., §. 1., pag. 59.*
 Æstius in *4. Sentent. dist. 1., §. 22., pag. 19.*
 Gibert. in *Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 1., sect. 7., n. 1., pag. 317.*
 Gotti in *Theol. Schol. in 3. part. S. Thom. tom. 2. de Sacram. Ministro qu. 7., dub. 1., §. 2.*
 Habert in *Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 5., cap. 9., pag. 66.*
 Juvenin. *de Sacram. in gener. quest. 5. de Sacram. Ministro cap. 1.*
 Valentia in *3. partem disp. 3. de Sacram. in gener. qu. 5., punct. 3., pag. 595.*
 Vasquez in *3. partem qu. 64., disp. 138., cap. 1., pag. 258.*

CA.

C A N O N X I.

Si quis dixerit, in Ministris, dum Sacramenta conficiunt, & conferunt, non requiri intentionem saltem faciendi, quod facit Ecclesia, anathema sit.

Conc. Flor. in
Decretis Eugenii

Berti de Theol. Discipl. lib. 30., cap. 16., prop. 1., & 2.

Boyvin de Sacram. cap. 2., qu. 3., pag. 30.

Colet in Instit. Theol. tom. 4., cap. 2., pag. 70.

Concina de Sacram. in gener. dissert. unic. lib. 1., cap. 11., §. 3.

Droit de Re Sacram. lib. 1., qu. 6., cap. 3., sect. 1., §. 2., pag. 93.

Habert in Theol. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Sacram. in gener. cap. 10., pag. 69., & tom. 8. eod. tract. cap. 3., pag. 533.

Isambert. eod. tract. ad quest. 64. 3. part. disp. 6., art. 1., pag. 132.

De Marinis tom. 2. in 3. part. qu. 64., art. 10., cap. 9., pag. 113.

Piasc in Prax. Episc. part. 1., sub n. 50. Ver. Requiritur.

Rosignol. de Sacram. Nov. Leg. part. 2. de Baptism. qu. 3., art. 4., §. 1., n. 5.

Suarez in 3. partem qu. 64., disp. 13., sect. 2., pag. 150.

C A N O N X I I.

Si quis dixerit, Ministrum in peccato mortali existentem modò omnia essentialia, quæ ad Sacramentum conficiendum, aut conferendum pertinent, servaverit, non conficere, aut conferre Sacramentum, anathema sit.

Idem error dam-
natur in Wiclef.
& Conc. Constan.
Sess. 8., c. Vultus.
c. Remissio sacra-
m. Chr. ius. cum
p. un. seq. 1. §. 1. &
ult. 15., & ult.

Concina de Sacram. in gener. tom. 8., dissert. unic., lib. 1., cap. 1., §. 5., qu. 6., n. 11.

Colet in Instit. Theol. tom. 4., cap. 2., pag. 25.

Ægydius Coninch. de Sacram. in gener. ad qu. 63., art. 5., pag. 57.

Frances de Eccles. Cathed. cap. 19., n. 133.

Gibert, in Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 1., sect. 4., n. 1., pag. 316.

Gonet. de Sacram. in gener. disput. 6., art. 3. de Sacram. Ministro.

Isambertus eod. tract. ad qu. 64., dist. 4., art. 3., pag. 124.

Reiffenstuel in Theol. Mor. tract. 14., dist. 1., qu. 4., n. 43.

Vasquez in 3. partem quest. 64., disputat. 137., cap. 2., pag. 254.

C A N O N X I I I.

Si quis dixerit, receptos, & approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus, in solemnī Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato à Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse, anathema sit.

- Besombes *de Sacram. sect. 1. ; cap. 1. ; propos. 3¹, & sect. 4., cap. 1.*
 Bertè *de Theol. Discipl. lib. 30., cap. 23., prop. 2.*
 Contenson *lib. 11., part. 4., dissert. 1., cap. 1., specul. 3., pag. 46.*
 Droit *de Re Sacram. lib. 1., qu. 7., pag. 123.*
 Gotti *in Theolog. Scholast. tom. 2. in 3. part. S. Thom. qu. 9., dub. 1., & seq.*
 A S. Gregorio *in univ. tractat. lib. 3. de Sacram. in gener. cap. 9., n. 13.*
 Habert *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Baptism. cap. 4., pag. 195.*
 Juvenin. *de Sacram. in gener. dissert. 1., qu. 7., cap. 3.*
 Matthæus. *de Offic. Cur. Eccles. cap. 21. sub n. 18.*
 Suarez *in 3. part. qu. 65. disp. 15., sect. 2., pag. 175.*
 Tournely *de Sacram. in gener. qu. 1., art. 4., pag. 24.*
 Valentia *in 3. part. disp. 3. eod. tract. qu. 1., punct. 4., pag. 542.*

DE BAPTISMO.

CANON I.

Aug. Enchiridii
 c. 47. . c. Alrod.
 & c. Non rege-
 nerabuntur . de
 Conf. Diff. 4.

Si quis dixerit, Baptismum Johannis habuisse eam-
 dem vim cum Baptismo Christi, anathema sit.

Campanil. *in divers. Jur. Canon. rub. 1., n. 29.*

Crespius *in Summa Ecclesiast. Disciplin. Verb. Baptismus 3. Vers. Baptismus Johannis.*

Cuech. *in Instit. major. lib. 2., tit. 3. de Baptismo n. 13., fol. 21.*

Frances *de Eccles. Cathedr. cap. 19., n. 10.*

Fuscus *de Visitat. lib. 2., cap. 7., n. 15.*

Gibert. *in Jur. Canon. tom. 3. de Baptism., titul. 2., sect. 1., num. 14.*

Laurza *in Epitom. Canon. Verb. Baptismus.*

Habert *in Theol. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Baptismo cap. 1., pag. 177.*

Natalis Alexander *in Theol. Moral. lib. 2. de de Baptismo cap. 2., proposit. unic., pag. 278.*

Navarra *Oper. tom. 2., cap. 22. de Baptismo n. 6.*

Rosignol. *de Sacram. Nov. Leg. part. 2. de Baptism. qu. 1., art. 1., n. 1.*

Tournely *de Sacram. Baptism. qu. 1., art. 5., pag. 71.*

CANON II.

Si quis dixerit, aquam veram, & naturalem non esse de
 necessitate Baptismi; atque ideo verba illa Domini nostri
 Jesu Christi: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu
 Sancto: ad metaphoram aliquam detorserit, anathema sit.

An-

c. Penult. de Bapt.
 c. Filios, & c. non
 dubito. de Conf.
 Diff. 4.
 Johan. 3.

- Antoine in *Theol. Mor.* in tract. de Baptism. pag. 469.
 Bellarminus de *Controv.* tom. 3. de Sacram. Baptism. lib. 1.,
 cap. 2., pag. 112.
 Bonacina *Oper. Moral.* tom. 1., disput. 2. de Baptism. quest.
 2., punct. 3., n. 1.
 Bontempius in *Fascicul. Flor. Moral.* tract. 10., tit. 3., n. 16.
 Colet in *Instit. Theolog.* de Baptism. tom. 4., cap. 2., art. 1.,
 pag. 214.
 Clericat. de Baptism. decis. 29., n. 3.
 Dandin. de *Suspect. de Hæres.* cap. 3., sect. 3., subsect. 2.;
 n. 1., & seqq.
 Droit. de *Re Sacramentar.* lib. 2. quest. 2., cap. 1., §. 2.,
 pag. 130.
 Ælius in 4. *Sentent. dist.* 2., §. 3., pag. mibi 35.
 Gotti in *Theolog.* tom. 13. in tract. de Baptism. qu. 1., dub.
 3., §. 2., num. 5.
 Juvenin. de *Sacram. dissert.* 2., qu. 3., cap. 1., art. 2.
 Quartus de *Benediction.* tit. 2., sect. 7., Prælod. 2.
 Reiffenstuel in *Jur. Canon.* lib. 1., tit. 1., §. 7., n. 139.
 Cortiada decis. *Cathalon.* 217., n. 26., tom. 3.
 Pilaja *Decis. Pontific.* tom. 1., decis. 2., lib. 2., n. 5.

C A N O N I I I

Si quis dixerit, in Ecclesia Romana, quæ omnium
 Ecclesiarum mater est, & magistra, non esse veram de
 Baptismi Sacramento doctrinam, anathema sit:

c. Non decet. xi
 Dist. c. Ad abo-
 lentiam de hæres.

- Cavaler. *Instit. Canon.* lib. 2., tit. 2. de Sacram. in gener.
 §. Rursus Sacramentum n. 11., & 12., pag. 15.
 Clericat. de *Sacram. Matrim.* decis. 13., n. 29.
 Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Baptismus.*
 Navarra *Oper.* tom. 1., cap. 22. de Sacrament. Baptism.
 num. 6.

Petra ad *Constit. Apostol.* tom. 3., pag. 138., n. 32.

C A N O N I V.

Si quis dixerit, Baptismum, qui etiam datur ab Hæ-
 reticis in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, cum
 intentione faciendi, quod facit Ecclesia, non esse verum
 Baptismum, anathema sit.

Conc. Flor. in
 Decr. Eug. c. Di-
 st. 1. §. quod ve-
 rd com. 1. cap.
 seqq. 1., qu. 1.

- Campanil. in *Diversor. Jur. Canon.* rub. 1. sub n. 103.
 Colet in *Instit. Theolog.* tom. 4. de Sacram. in gener. cap. 2.,
 pag. 42.
 Dandin. de *Suspect. de Hæres.* cap. 3., sect. 3., subsect. 4.,
 n. 29., & seqq.
 Droit de *Re Sacram.* lib. 2., qu. 3., cap. 1., §. 2., pag. 141.
 Engel in *Jur. Canon.* lib. 3., tit. 42., n. 2.
 Juvenin. de *Sacram.* qu. 6., artic. 3., §. 6., pag. 70.

Lay-

Layman in *Theolog. Moral. lib. 5., tract. 1., cap. 4., n. 5.*
 Natalis Alexander eod. tract. lib. 2., cap. 5., prop. 3., pag.
 mibi 338.

Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 1., §. 7., n. 143.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 2., decis. 1., n. 6.*

C A N O N V.

Johan. 3. c. Nolla
 prater. de Conf.
 Dilind. 3.

Si quis dixerit, Baptismum liberum esse, hoc est non
 necessarium ad salutem, anathema sit.

Antoine in *Theol. Moral. de Baptism. pag. 471.*

Bellarmin. de *Controv. tom. 3., lib. 1., cap. 4. de Sacram.
 Baptism. pag. 114. in fin.*

Bonaccina de *Baptism. disp. 2., qu. 1., punct. 1., prop. 1., to. 1.*

Bontempius in *Fascicul. Flor. Moral. tract. 10., tit. 2., n.
 3. Vers. Tandem.*

Frances de *Eccles. Cathedr. cap. 19., n. 79.*

Fuscus de *Visitat. lib. 1., cap. 7., n. 1., §. 2.*

A S. Gregorio in *Universal. tract. cap. 15., n. 9.*

Habert in *Theolog. Dogm., & Mor. lib. 5. de Baptism. cap.
 9., pag. 232.*

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 2., cap. 6., n. 6.*

Mastrius in ead. eod. tract. disp. 17., qu. 1., art. 1., n. 4.

Rosignol. de *Sacram. Nov. Leg. part. 2. de Baptism. qu. 1.,
 art. 4., n. 3.*

Tournely de *Sacram. Baptism. qu. 2., art. 1., pag. 99.*

C A N O N VI.

Si quis dixerit, baptizatum non posse, etiam si velit,
 gratiam amittere, quantumcumque peccet, nisi nolit cre-
 dere, anathema sit.

Bellarmin. de *Controv. tom. 3., lib. 1., cap. 14. de Sacram.
 Baptism. pag. 137.*

Billuart. in *Cursu Theolog. tom. 3. in 3. partem de Baptismo
 diss. 4., art. 1., pag. 577.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5. de Baptism. tit. 2., n. 125.*

Granaiet. in *Decretal. tit. 42. n. 7., pag. 650.*

Navarra *ibid. loc. sup. cit.*

Rosignol. de *Sacram. Nov. Leg. part. 2. de Baptism. qu. 2.,
 artic. 10., n. 12.*

C A N O N VII.

Si quis dixerit, baptizatos per Baptismum ipsum so-
 lius tantum fidei debitores fieri, non autem universæ Le-
 gis Christi servandæ, anathema sit.

Bellarminus de *Controv. tom. 3., lib. 1., cap. 15. de Sacram.
 Baptism. pag. 139.*

Billuart. in *Cursu Theolog. tom. 3. in 3. partem diss. 4., art.
 1., pag. 577.*

Gal. 5.

Droit

Droit de Re Sacramentar. lib. 2., quest. 4.^a, cap. 2.^a, §. 2., pag. 158.

Gibert. in Jur. Canon. tom. 3., tit. 2., de Baptism. sect. 13., n. 14., pag. 9.

Lauræa in Epitom. Canon. verb. Baptizatorum obligationes.
Natalis Alexander in Theol. Moral. lib. 2. de Baptism. cap. 8., prop. 9., pag. 467.

CANON VIII.

Si quis dixerit, baptizatos liberos esse ab omnibus Sanctæ Ecclesiæ præceptis, quæ vel scripta, vel tradita sunt, ita ut ea observare non teneantur, nisi se sua sponte illis submittere voluerint, anathema sit.

Bellarminus de Controv. tom. 3., lib. 1., cap. 16. de Sacram. Baptism. pag. 140.

Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 3., n. 127.

Navarra Oper. tom. 1., cap. 22. de Sacram. Baptism. n. 6;

Natalis Alexander in Theol. Moral. lib. 2. de Baptism. prop. 10., pag. 492.

CANON IX.

Si quis dixerit, ita revocandos esse homines ad Baptismi suscepti memoriam, ut vota omnia, quæ post Baptismum fiunt, vi promissionis in Baptismo ipso jam factæ, irrita esse intelligant; quasi per ea, & fidei, quam professi sunt, detrahatur, & ipsi Baptismo, anathema sit.
Bellarminus de Controv. tom. 3. de Sacram. Baptism. lib. 1., cap. 17., pag. 141.

Billuart loco sup. cit.

Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 2., n. 116.

Natalis Alexander in Theol. Moral. lib. 2. de Baptism. cap. 8., prop. 11., pag. 500.

CANON X.

Si quis dixerit, peccata omnia, quæ post Baptismum fiunt, sola recordatione, & file suscepti Baptismi, vel dimitti, vel venialia fieri, anathema sit.

Bellarminus de Controv. tom. 3. de Sacram. Baptism. cap. 18., pag. 141.

Droit de Re Sacramentar. lib. 2., quest. 4., cap. 3., §. 1., pag. 162.

Ælius in 4. Sentent. distinct. 4., §. 8., pag. 56.

Navarra loc. sup. cit.

CANON XI.

Si quis dixerit, verum, & ritè collatum Baptismum iterandum esse illi, qui apud infideles fidem Christi negaverit, quum ad poenitentiam convertitur, anathema sit.
Antoine in Theol. Moral. de Baptism. pag. 471.

c. Majores §. ult.
de Baptism.

Bil.

- Billuart. in *Curs. Theolog.* to. 3. in 3. part. *Dissert.* 3. art. 2. pag. 528.
 Campanil. in *Divers. Jur. Canon. Rubr.* 1. n. 24.
 Colet in *Instit. Theolog.* tom. 4. de *Sacram.* art. 4. pag. 306.
 Cucch. in *Instit. Major.* lib. 5., tit. 2. sub n. 138. *vers.* Quin etiam.
 Dandin. de *suspect. de Hæres.* cap. 3. sect. 3., *Subsect.* 4. n. 4., § n. 39.
 Gibert. in *Jur. Canon.* tom. 3. de *Sacram.* tit. 2. sect. 14., n. 15. pag. 10.
 Gotti in *Theolog.* tom. 13. in tract. de *Baptism.* qu. 1. dub. 8. §. 1. pag. 183.
 Layman in *Theolog. Moral.* lib. 5. tract. 2. cap. 5. n. 2. *vers.* De Numerica.
 Schmalzgrueber in *Jur. Canon.* lib. 3. tit. 42. n. 57.

C A N O N XII.

Si quis dixerit, neminem esse baptizandum, nisi ea ætate, qua Christus baptizatus est, vel in ipso mortis articulo; anathema sit.

- Bellarminus de *Controu.* tom. 3. de *Sacram. Baptism.* lib. 1. cap. 8. pag. 125.
 Clericat. de *Baptism.* dec. 23. n. 12.
 Cucch. in *Instit. Major.* lib. 5. tit. 2. n. 23.
 Droit de *Re Sacram.* lib. 2. qu. 6. cap. 2. §. 1. pag. 188.
 Ætius in 4. *Senten. Distinct.* 4. §. 24. pag. 71.
 Frances de *Eccles. Cathedr.* cap. 19. n. 20.
 Habert in *Theolog. Dogm.*, § *Moral.* tom. 5. de *Baptism.* cap. 7. pag. 220.
 Laura in *Epitom. Canon.* verb. *Baptismus* in qua ætate suscipiendus,
 Navarra *loc. sup. cit.*
 Reiffenstuel in *Jur. Canon.* lib. 1. tit. 1. n. 146.

C A N O N XIII.

Si quis dixerit, parvulos, eo quod actum credendi non habent, suscepto Baptismo inter fideles computandos non esse; ac propterea, quum ad annos discretionis pervenerint, esse rebaptizandos;

- Cucch. in *Instit. Major.* lib. 5. tit. 1. n. 22.
 Dandin. de *Suspect. de Hæres.* cap. 3. sect. 3. *subsect.* 3. n. 12.
 Habert. in *Theolog. Dogmat.* § *Moral.* tom. 5. de *Baptism.* cap. 7. pag. 220.
 Rosignol. de *Sacram. Nov. Leg.* part. 2. de *Baptismo* qu. 3. art. 1. sect. 4. n. 10.

Tournely de *Sacram. Baptism.* qu. 2. art. 3. pag. 155.

- II. aut præstare omitti eorum Baptisma, quam eos non actu

proprio credentes, baptizari in sola fide Ecclesiæ, anathema sit.
 Berti *de Theol. Discipl. lib. 31., cap. 16., propos. unic. pag.*, 504.
 Æstius in 4. *Senten. Distinct. 4. §. 28. pag.* 75.
 Juvenin. *de Sac. Diff. 2. Qu. 7. cap. 1. art. 8. pag.* 73.
 Natal. Alex. in *Theo. Mor. lib. 2. de Bap. c. 4. prop. 1. pag.* 300.
 Silvius in 8. *part. Qu. 68. art. 9. pag.* 224.

C A N O N X I V.

Si quis dixerit hujusmodi parvulos baptizatos, quum adoleverint, interrogandos esse, an ratum habere velint, quod Patrini eorum nomine, dum baptizarentur, polliciti sunt: & ubi se nolle responderint, suo esse arbitrio relinquendos; nec alia interim pœna ad Christianam vitam cogendos, nisi, ut ab Eucharistia, aliorumque Sacramentorum perceptione arceantur, donec resipiscant, anathema sit.
 Bellarmin. *de Controv. 10. 3. de Sac. Baptis. lib. 1., cap. 8., n. 125.*
 Concina in *Theolog. Christi. de Sacram. lib. 2., dissert. 1., cap. 12., n. 5., pag.* 102.

Contentonius in *Theolog. Ment., & Cord. tom. 7., lib. 11., par. 1., dissert. 3., cap. 1., pag.* 279., & seq.

Droit de Re Sacramentar. *lib. 2., cap. 2., n. 2., pag.* 191.

Habert in *Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Baptism. cap. 7., pag.* 220.

Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Baptizandorum dispositiones.*

Perez. *de Matrim. disput. 27., sect. 4. sub n. 6.*

Tournely *de Sacram. Baptism. qu. 2., art. 3., pag.* 157.

DE CONFIRMATIONE.

C A N O N I.

Si quis dixerit, Confirmationem baptizatorum otiosam ceremoniam esse, & non potius verum, & proprium Sacramentum; aut olim nihil aliud fuisse, quam catechesim quamdam, qua adolescentiæ proximi fidei suæ rationem coram Ecclesia exponebant, anathema sit.

Bontemp. in *Fascicul. flor. moral tractat. 10., tit. 5., n. 38., vers. Ex SS. Canonibus.*

Boyvin *de Sacram. disput. 2., qu. 2., pag.* 96.

Clericat. *de Confirmat. decis. 53., n. 4.*

Concina in *Theolog. Christian. de Sacram. lib. 2., dissert. 2., cap. 1., n. 10., pag.* 120.

Dandin. *de Suspect. de Hæres. cap. 3., sect. 3., subsect. 1., n. 8. cum seqq.*

De Gonteriis in *Conc. Provincial. Avenion. tit. 27., pag.* 111.

Isambert. *tom. 2., disput. in 3. part. S. Thomæ, disput. 1. ad qu. 72., artic. 1., pag.* 275.

Natal. Alex. in *Theolog. Dogmat. lib. 2. de Sacram. tract.*

L

3. cap.

c. Nullas ministrorum de Sacram.
 Dist. 4.

3ⁱ, cap. 1., art. 1., *proposit. unic.*, pag. 300.
 Tournely *de Sacram. Confirmat. qu.* 1., art. 2., pag. 212.
 Venespen. *in Jur. Eccles. Univ. par.* 2., tit. 3., cap. 1., n. 1.
 Vitasse *in tract. Theol. to. 7. de Sacram. Confir. art.* 2., pag. 12.

CANON II.

Si quis dixerit, injurios esse Spiritui Sancto eos, qui sacro Confirmationis chrismati virtutem aliquam tribuunt, anathema sit.
 Bertii *de Theologic. disciplin. lib.* 32., cap. 2., prop. 2., pag. 20.
 Bonaccin. *Oper. Moral. tom.* 1., *disput.* 3. *de Confirmat. qu. unic.*, punct. 3., *proposit.* 1., n. 1., pag. 45.
 Cucch. *in Instit. major. lib.* 3., tit. 3., n. 24.
 Droit *de Re Sacram. lib.* 1., cap. 2., pag. 39.
 Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit.* 13., sect. 1., n. 2., pag. 327.
 Habert. *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom.* 5. *de Confirmat.*, cap. 3., pag. 306.
 Silvius *in 3. part. S. Thom. qu.* 62., art. 7., pag. 247.
 Tournely *de Sacram. Confirm. qu.* 2., art. 2., pag. 261.
 Vitasse *in tract. Theolog. de Euchar. art.* 2., sect. 2., *asser.* 1., pag. 12., & *to. 7. de Sacram. Confirm. art.* 2., sect. 2.

CANON III.

Si quis dixerit, sanctæ Confirmationis ordinarium ministrum non esse solum Episcopum, sed quemvis simplicem sacerdotem, anathema sit.
 Colet *in Instit. Theol. to. 4., cap. 4. de Confirmat. pag.* 350.
 Concin. *in Theol. de Sacram. lib.* 2., *diff.* 2., cap. 4., n. 5., pag. 126.
 Danieli *in Instit. Canon. lib.* 2., tit. 4., n. 4., pag. 331.
 Droit *de Re Sacram. lib.* 8., cap. 2., §. 1. pag. 252., & *sect.* 6. p. 387.
 Agidius Conin. *to. 1. de Sacram. in 3. part. qu.* 72., art. 11., pag. 149.
 Isambert. *to. 2. in 3. part. S. Thom. disp.* 6. *ad qu.* 72., art. 1. p. 306.
 Lambertin. *de Synod. Dioces. lib.* 7., cap. 7., n. 2.
 Leo *in Thesaur. For. Eccles. par.* 1., cap. 4., n. 9.
 Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Moral. lib.* 2., *tract.* 3. *de Confirm. cap.* 2., *propos. unic.*, pag. 306.
 Pax Jordan. *in Euchar. tom.* 1., lib. 3., tit. 2., n. 7.
 Petra *ad Constit. Apost. tom.* 3., pag. 140., n. 45., & 55.
 Piafesc *in Prax. Episc. par.* 1., cap. 3., n. 1.
 Pignateli. *in Consult. Canon. tom.* 10., *consult.* 155., n. 1.
 Pirhing. *in Jur. Canon. lib.* 1., tit. 15., n. 5., *vers.* Idque.
 Rosignol. *de Sacram. Nov. Leg. par.* 3. *de Confir. qu.* 5., art. 1., n. 5.
 Zoellius *in Jur. Canon. lib.* 1., tit. 15., n. 7.
 Rota *decis.* 439., n. 80., *tom.* 4. *cor. Ansaldo.*

DECRETUM DE REFORMATIONE.

Sept. Sess. 6. c. 1.
 & infr. Sess. 23.
 c. 2.

Adem Sacrosancta Synodus, eisdem præsi dentibus Legatis, inceptum residentiz, & reformationis negotium

a. Manus de conf.
 Dist. 6. Con. Flor.
 in d. er. Eug. Vi.
 de Ecol. Pap. 1. ep.
 ad Episc. Thulenz
 Innoc. 1. Ep. 1.
 c. 3. & inf. sess.
 23. cap. 4.

tium ad Dei laudem, & Christianæ Religionis incrementum profequi intendens, ut sequitur, statuendum censuit, salva semper in omnibus Sedis Apostolicæ auctoritate.

CAPUT I.

Qui sit caput regiminis Ecclesiarum Cathedralium.

Sess. 22. c. 2 plus
exigitur.

- I. **A**D Cathedralium Ecclesiarum regimen nullus, nisi ex legitimo matrimonio natus,
Barbof. *de offic. & potest. Episcop. par. 2., allegat. 1., n. 32.*
De Graffis *in aur. Decis. par. 1., lib. 3., cap. 2., n. 12.*
Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Episcopi eligendi.*
Leo *in Thesaur. For. Eccles. par. 1., cap. 3., n. 8.*
Ugolin. *de offic. & potest. Episcop. par. 1., cap. 1., n. 5.*
- II. & ætate matura,
Engel *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 14., §. 1., n. 2.*
Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccles. par. 2., Verb. Electio, cap. 3., vers. Nota primo.*
Guttierrez *qu. canon. lib. 1., cap. 26., n. 39.*
De Laur. *de Ætat. & Benef. requisit. cap. 5., §. Denique, pag. 41.*
Lotter *de Re Benef. lib. 2., cap. 44., n. 30.*
Passerin. *de Elect. canon. cap. 25., n. 434.*
Pastor *de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 22., n. 6.*
Pignatcl. *in Conf. Canon. tom. 10. conf. 18. n. 3.*
Squillant *de Privileg. Cleric. cap. 4., n. 77.*
Zecch. *de Stat. & muner. Episcop. cap. 3., n. 1.*
Pilajæ *decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 102.*
Rota *decis. 221., n. 6., tom. 2. coram Crispo.*
- III. gravitate morum,
Fagnan. *in cap. Quum in cunctis, n. 6., de Elect.*
De Graffis *in aur. Decis. par. 1., lib. 3., cap. 2., n. 26.*
Squillant. *de oblig. & privileg. Episcop. par. 1., cap. 8., n. 1.*
- IV. litterarumque scientia, juxta constitutionem Alexandri Tertii, quæ incipit: *Quum in cunctis*, in Concilio Lateranensi promulgatam, præditus assumatur.
Frances *de Eccles. Cathedr. cap. 33., n. 70., & seqq.*
Fuscus *de Visitat. lib. 2., cap. 28., n. 4.*
Passerin. *de elect. canon. cap. 25., n. 25.*
Ugolin. *de offic. & potest. Episcop. par. 1., cap. 1., n. 2.*

c. Cum in cunctis de elect.

CAPUT II.

Deiorem plur. Cathedralis Ecclesie, jubetur amari, excepta una, dimittere, certo modo, & tempore.

- I. **N**emo, quacumque etiam dignitate, gradu, aut præ-
eminentia præfulgens, plures Metropolitanas, seu
Cathedrales Ecclesias in titulum, sive commendam, aut
alio quovis nomine, contra Sacrorum Canonum instituta,
L 2 reci-

c. Cum in cunctis, cum verb. de elect. cap. Sicut de excess. prælat. c. 1. & 2. 22. q. 1. c. Sanctorum 70.

Dist. c. Quia, §. Quid in tantum c. Ad hoc & c. De multa de preb. c. Quia nonnulli hic mag. c. Quid singula de preb. in 6. Clem. Grat. de elect. cap. Exco. c. h. qui verb. in Extrav. com. de p. reb. & infer. c. 29. cap. 17. de ecl.

recipere, & simul retinere præsumat: quàm valde felix sit ille censendus, cui unam Ecclesiam benè, ac fructuosè, & cum animarum sibi commissarum salute regere contigerit,

Azor. *in Instit. Moral. par. 2., lib. 6., cap. 10., lit. D., pag. 430.*

Fagnan. *in cap. Dudum, n. 36.*

Frances de *Eccles. Cathed. cap. 8., n. 375.*

Card. de Luc. *in adnot. ad Conc. Trid. disc. 7., n. 3.*

Pignatell. *in Consult. Canon. tom. 10., consult. 156., n. 3.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccles. discipl. de Benef. part. 2., lib. 3., cap. 10., n. 3.*

- II. Qui autem plures Ecclesias contra presentis decreti tenorem nunc detinent, una, quam maluerint, retenta, reliquas infra sex menses, si ad liberam Sedis Apostolicæ dispositionem pertineant, alias infra annua dimittere teneantur; alioquin Ecclesiæ ipsæ, ultimo obtenta dumtaxat excepta, eo ipso vacare censeantur.

Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Ecclesiæ plures.*

Girald. *ad Thesaur. de pen. Eccles. par. 2., verb. Beneficia plura incompatibilia, cap. 7., n. 1.*

Pignatell. *in Consult. Canon. tom. 10., cons. 156., n. 1.*

Habilibus duntaxat per unum beneficium conseruantur.

C A P U T III.

- I. Inferiora beneficia Ecclesiastica, præsertim curam animarum habentia, personis dignis, & habilibus, Fermasin. *in cap. Fin. de stat., & qual. ordin. qu. 1., n. 36., tom. 1., pag. 434.*

Fuscus de *Visitat. lib. 2., cap. 2., n. 25.*

Gavant. *in Manual. Episcop. verb. Beneficiorum collatio n. 3.*

Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Beneficia quibus danda.*

Marant. *in Controu. Jur. respons. 62., n. 30.*

Squillant. de *Oblig., & Privileg. Episcop. par. 1., cap. 13., n. 4.*

A Saravia de *Jurisdic. adjunct. qu. 19., n. 5.*

Wiestner *in Jur. Eccles. lib. 1., tit. 14., art. 4., n. 63.*

Zerol. *in Prax. Episcop. verb. Beneficia, vers. Ad octavum.*

- II. & quæ in loco residere, ac per se ipsas curam ipsam exercere valeant, juxta constitutionem Alexandri III. in Lateranensi, quæ incipit, *Quia nonnulli*, & aliam Gregorii X. in Generali Lugdunensi Concilio, quæ incipit, *Licet* Canon, editam conseruantur.

Barbos. de *Offic., & Potest. Episc. par. 3., allegat. 33., n. 71.*

Frances de *Eccles. Cathed. cap. 21., n. 170.*

Pignatell. *in Consult. Canon. tom. 10., Consult. 156., n. 6.*

Ven.

C. Quia nonnulli de Cler. von resid. C. Licet canon. de Elect. in 6.

Ventrigl. in *Prax. Eccles.* tom. 1., adnot. 20., §. 1.
Ugolin. de *Offic.*, & *Potest. Episc.* par. 1., cap. 15., §. 3., n. 1.
Rota decis. 204., n. 11., tom. 1. coram Molines.

- III. Aliter autem facta collatio, sive provisio, omnino irritetur: & Ordinarius collator pœnas constitutionis Concilii Generalis, quæ incipit, *Grave nimis*, se noverit incursum.
Barbof. de *offic.*, & *Potest. Episc.* par. 3., alleg. 63., n. 4.
Gibert. in *Jur. Canon.* tom. 2., tit. 10., sect. 3., n. 1., pag. 202.
Hurtad *Resol. Moral.* tom. 1., par. 2., resol. 6., n. 70.
Leo in *Theaur. For. Eccles.* par. 3., cap. 8., n. 52.

C. Grave nimis
de Pœben.

Plurium benefi-
ciorum retentio
contra sacros cano-
nes ipsi privati-
tur.

Infrascript. 24. de
resol. cap. 17.

C. De multa de
Pœben.

C A P U T IV.

- I. Quicumque de cetero plura curata, aut aliâs incom-
patibilia Beneficia Ecclesiastica, sive per viam unio-
ad vitam, seu commendæ perpetuæ, aut alio quocumque
nomine, & titulo, contrâ formam sacrorum Canonum, &
præsertim constitutionis Innocentii III, quæ incipit, *De multa*,
recipere, ac simul retinere præsumperit; benefi-
ciis juxta ipsius constitutionis dispositionem, ipso jure,
etiâ præsentis canonis vigore, privatus existat.
Amostaz de *caus. Piis* lib. 3., cap. 12.
Clericat de *Benef. discord.* 14., n. 16., & *discord.* 45., n. 54.
Corrad. in *prax. Dispensat.* lib. 6., cap. 4., n. 20.
Engel in *Jur. Canon.* lib. 3., tit. 3., §. 6., n. 68.
Fucus de *visitat.* lib. 2., cap. 3., n. 7.
Gavant. in *Manual. Episc.* verb. Beneficiorum pluralitas n. 2:
Lauræa in *Epitom. Canon.* verb. Beneficia plura,
Leo in *Theaur. For. Eccles.* par. 3., cap. 1., n. 24.
Murga de *Benef. Eccles.* qu. 3., n. 960., & qu. 4., n. 6.
Pastor eod. tract. lib. 3., tit. 15., n. 2.
Rosa de *exequut. Lit. Apostol.* par. 1., cap. 3., n. 52.
Squillant. de *oblig. Cleric.* part. 2., n. 2.
Ventrigl. in *Prax. Eccles.* adnot. 17., §. 1., n. 2.
Rota in *recent. Decis.* 357., n. 6., par. 15.
Cor Molines decis. 5., n. 6., tom. 1., & decis. 713., n. 6.,
par. 1., tom. 3.
Cor. Cardin. Crescentio decis. 127., n. 7., tom. 1.
Pampilonen. *Beneficii de Allo* 13. Februarii 1705., §. 4. In
primo cor. Cardin. Scotto.
Genuen. *Canonicatus Theologalis* 26. Junii 1744., §. 4.,
cor. Nunez.
S. C. C. in *Augustana Beneficii* 3., & 24. Martii 1736.

CAPUT,

C A P U T V.

- I. **O**rdinariis locorum quoscunque plura curata, aut alias incompatibilia beneficia ecclesiastica obtinentes, dispensationes suas exhibere districte compellant, & alias procedant juxta constitutionem Gregorii X. in Generali Lugdunensi Concilio editam, quæ incipit, *Ordinarii*, quam eadem Sancta Synodus innovandam censet, & innovat; Barbof. *de Offic. & Potest. Episc. par. 3., allegat. 57., n. 224.* Capon. *in Discept. Forens. tom. 1., discept. 1., n. 10.* Lotter *de Re Benef. lib. 3., qu. 23., n. 6.* Mascart. *de Probat. tom. 3., Conclus. 1372., n. 26.* Murga *de Benef. Eccles. qu. 9., n. 49.* Pignat. *in Consult. Canon. tom. 10., Consult. 157., n. 1.* Reiffenstuel *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 5., §. 12., n. 348.* Text. *in cap. Ordinarii de Offic. Ordinari. in 6.* Rota *Decis. 455. n. 4., tom. 2. cor. Eminent. Caprara: Leodien. Canonicatus 6. Martii 1744., §. 4. cor. Peralta:*
- II. addens insuper, quod ipsi Ordinarii etiam per idoneorum Vicariorum deputationem, & congruæ portionis fructuum assignationem omnino provideant, ut animarum cura nullatenus negligatur, & beneficia ipsa debitis obsequiis minimè defraudentur: Campanil. *in diversor. Jur. Canon. rubr. 7., cap. 6., n. 116.* Fuscus *de V'sitat. lib. 2., cap. 2., n. 7.* Tondut. *qu. & reso. Benef. par. 1., cap. 36., n. 6.* Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., sub n. 84.* Themud. *Decis. Olysiop. par. 2., decis. 227., n. 2.*
- III. appellationibus, privilegiis, & exemptionibus quibuscunque, etiam cum judicum specialium deputatione, & illorum inhibitionibus in præmissis nemini suffragantibus. Cucc. *in Instit. Major. lib. 2., tit. 17., n. 13.* Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Episcopi obligationes.* Leo *in Thesaur. For. Eccles. par. 2., cap. 2., n. 62.*

CAPUT VI.

- I. **U**niones perpetuæ a quadraginta annis citra factæ examinari ab Ordinariis, tamquam a Sede Apostolica delegatis, possint:
- Engel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 12., n. 12.*
Lerana in *Consult. Moral. tom. 4. consult. 45., n. 57.*
Vanespén. in *Jur. Eccles. Univ. par. 2., tit. 29., n. 3.*
Rôta in *recent decis. 226., n. 10., par. 15.*
- II. **Q**uæ per subreptionem, vel obreptionem obtentæ fuerint, irritæ declarentur:
- Coo-

Cocchier. *ad Regul. Cancell. regul.* 11., n. 20.

Marescot, *vpr. resol. lib.* 2., cap. 37., n. 38.

Rota *decis.* 7., n. 24., tom. 3., tit. de Union. Benef. cor.

Cavdy, Falepneria.

- III. Illæ vero, quæ a dicto tempore citra concessæ nondum in toto, vel in parte sortitæ sunt effectum, & quæ deinceps ad cujusvis instantiam fient, nisi eas ex legitimis, aut alijs rationabilibus causis coram loci Ordinario, vocatis, quorum interest, verificandis, factas fuisse constiterit, per subreptionem obtentæ præsumantur, ac propterea, nisi aliter a Sede Apostolica declaratum fuerit, viribus omnino careant.

Frances *de Eccl. Cathed. cap.* 8. n. 313.

Rebuf. *in Prax. Benef. tit. de union. Enef.* n. 45.

¶ 48.

Reiffenstuel *in Jur. Canon. lib.* 3. tit. 12. §. 3. n. 67.

Rota *Decis.* 640. n. 15., to. 2. cor. Dunozet. Jun.

C A P U T VII.

- I. Beneficia ecclesiastica curata, quæ Cathedralibus, Collegiatis, seu alijs Ecclesijs, vel Monasterijs, beneficijs, seu collegijs, aut pijs locis quibuscumque perpetuo unita, & annexa reperiuntur, ab Ordinariis locorum annis singulis visitentur:

Crispin. *in Visit. Pastoral. part.* 1., §. 13., n. 20.

Felician. *in Manual. Visit. lib.* 1., tit. 11., pag. 61.

Fuscus *de Visit. lib.* 1., cap. 26., n. 29.

Pigsec. *in Prax. Episc. par.* 2., cap. 3., n. 46.

Squillant. *de oblig. ¶ privileg. Episc. par.* 1., cap. 3., n. 6.

Zecchius *de Republ. Eccles. in tit. De Prælati cap.* 1., pag. 96.

Panimol. *decis.* 84., adnot. 1., n. 17.

Rota *decis.* 53., n. 26., ¶ 27. cor. Pentingerio.

Cor. Eminent. Caprara *decis.* 400., n. 1., tom. 1.

Cor. Kouniz *decis.* 214., n. 11., tom. 1.

Cor. Molines *decis.* 771., n. 8., ¶ 9. par. 3., tom. 1.

Cor. Eminent. Crescentio *decis.* 263., n. 56., tom. 2.

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. *decis.* 6., to. 1.

- II. qui sollicitè providere procurent, ut per idoneos Vicarios, etiam perpetuos, nisi ipsis Ordinariis pro bono Ecclesiarum regimine aliter expedire videbitur, ab eis cum tertie partis fructuum, aut majori, vel minori, arbitrio ipsorum Ordinariarum, portione, etiam super certa re assignanda, ibidem deputandos, animarum cura laudabiliter exerceatur: Clericat. *de Benef. discord.* 64., n. 12.

Beneficia curata unita visitantur: per Vicarios etiam perpetuos cura exerceantur; quarum deputatio fiat cum portione fructuum assignanda, etiam super re certa.
Inl. Sels. 14. de rel. c. 9.

Vide Sels. 25. c. 16. de rel. de lura. c. 5.
Qualiter sit assignanda, declarat Bulla S. Pii V. 1563. Ad emendandum.

Fagnan.

Fagnan. *in cap. Ex Parte n. 11. de offic. Vicar.*

Engel *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 37., §. 2., n. 19.*

Paltor *de Benef. Eccles. lib. 1., tit. 4., n. 13.*

Pignatell. *in Consult. Canon. to. 8., cons. 44., n. 1., & 19., & to. 10., cons. 158., n. 19.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 5., n. 188., to. 2.*

Wiestner *in Jur. Eccles. lib. 1., tit. 28., n. 5. in fin.*

Rota *decis. 22., n. 1., tom. 1. cor. SS. D. N. CLEMEN-
TE XIII.*

Ratisbonen. *Vicarie 1. Aprilis 1743. §. 5. cor. de Vais, &
4. Maii 1746. §. 3. cor. Card. Millino.*

- III. *appellationibus, privilegiis, exemptionibus, etiam cum judi-
cum deputatione, & illorum inhibitionibus quibuscumque in
premissis minime suffragantibus.*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 2. tit. 17. n. 13.*

Spada *consil. 158. n. 3. tom. 1.*

Tondut. *qu. & Resol. Benef. par. 2. cap. 1. n. 13.*

Rota *decis. 308, n. 21. cor. Crispo.*

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. *decis. 6. n. 23?*

*Ecclesie reparen-
tur: cura animarum
solicite exerceatur.*

CAPUT VIII.

- I. **L** Ocorum Ordinarii Ecclesias quascumque quomodolibet exemptas, auctoritate Apostolica singulis annis visitare teneantur.

*Inf. Sess. 24 de
ref. c. 9., & Sess.
21. de ref. c. 8.
Conc. Tol. 4. c.
35 Conc. Brac.
canon. 2. c. 1.
Conc. Arel. sub
Leone III. c. 17.
c. Dree monuec
Episcopum, Sec.
Flicit. 10. q. 1*

Alzedo *de Præcellent. Episcop. dignit. par. 2. cap. 2. n. 43.*

Amoñaz. *de caus. piis lib. 6. cap. 3. n. 47.*

Crispin. *visit. Pastoral. par. 1. §. 13. n. 14.*

Fagnan. *in cap. Quoniam n. 23. de offic. Deleg. c. Quanto
sub n. 31. de offic. Ordinari.*

Marescot. *var. Resol. lib. 2. cap. 15. n. 5.*

Murga *de Benef. Eccl. qu. 2. n. 203.*

Pignatell. *in Consult. canon. tom. 2. consult. 26. n. 27.*

Pinffon *de Benef. par. 3. §. 15. n. 19.*

Piton. *de Contr. Patron. tom. 1. allegat. 41. n. 16. vers. Pariter.*

Rota *decis. 709. u. 37. to. 3. par. 1. cor. Molines*

Auximana *Maintenance 5. Maii 1745. §. 17. cor. Card.
Elephantutio.*

Leodien. *Jurisdictionis 11. Martii 1748. §. 4. cor. Cardinal.
Caprava.*

- II. & opportunis juris remediis providere, ut quæ reparatione indigent, reparentur.

Laurza *in Epitom. Canon. verb. Episcopus quoad visitationem*

Lezana *in Consult. moral. 45. n. 58.*

Pastor *de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 42., n. 21.*

Pilaja

Pilaja *decif. Pontif. lib. 1., decif. 7., n. 26.*

Rota *decif. 6., n. 15., tom. 1. cor. SS. D. N. CLEMEN-
TE XIII.*

III. & cura animarum, si qua illis immineat, aliisque debi-
tis obsequiis minimè defraudentur:

Azor. *in Instit. Moral. par. 2., lib. 5., cap. 40., lit. B.*

Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 579., n. 23.*

Fuscus *de Visitat. lib. 2., cap. 20., n. 10.*

Squillant. *de Oblig., & Privil. Episc. par. 1., cap. 3., n. 5.*

Ventrigl. *in prax. tom. 2., adnot. 24., n. 10.*

Rota *decif. 723., n. 2. cor. Cerro.*

Cor. Cardin. Crescentio *decif. 206., n. 19., tom. 2., &
decif. 314., n. 11., tom. 3. cor. eodem.*

IV. appellationibus, privilegiis, consuetudinibus, etiam ab im-
memorabili tempore præscriptis, iudicum deputationibus,
& illorum inhibitionibus penitus excusis.

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 2., conf. 26., n. 24.*

Rota *in Burgen. Juris visitandi de Bribiesca 11. Januarii 1715.
& final. cor. Cerro.*

CAPUT IX.

I. AD majores Ecclesias promoti munus consecrationis
infra tempus a jure statutum suscipiant:

Alzedo *de Præcellent. Dignit. cap. 4., pag. 40., n. 2.*

Campanil. *in divers. Jur. Can. rubr. 6., cap. 4., n. 9.*

Girald. *ad Thesaur. de pen. Eccl. par. 2., verb. Episc. c. 2., n. 1.*

Pastor *de Benef. Eccles. lib. 1., tit. 6., n. 2.*

Petra *ad Constit. Apost. tom. 5., pag. 208. sub n. 12.*

Vanespén. *in Jur. Eccles. univ. par. 1., tit. 15., cap. 1., n. 15.*

Ventrigl. *de Jurisdic. Archiep. cap. 80., n. 2.*

Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. cap. 2., n. 2.*

Rota *decif. 110., n. 1. coram Seraphino.*

Vid. Sess. 23. cap. 2. de Reformat.

II. & prorogationes ultra sex menses concessæ nulli suffragentur.

Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccles. par. 2., cap. 2., verb.*

Episcopus, vers. Nota quartò.

Lauræa *in Epit. Can. verb. Consecratio Episcoporum.*

CAPUT X.

I. NON liceat Capitulis Ecclesiarum, Sede vacante, infra
annum a die vacationis, ordinandi licentiam, aut lit-
teras dimissorias, seu reverendas, ut aliqui vocant, tam ex
juris communis dispositione, quam etiam cujusvis privile-
gii, aut consuetudinis vigore, alicui concedere:

Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 4., cap. ult., n. 30.*

M

Barbos.

*Munus consecra-
tionis non diffu-
rendum.*

*e Quoniam Di-
stinct. 100.*

*Sede vacante Ca-
pitula nulli i deat
dimissorias, nisi
occurra occasione
ordinandi, aut ob-
tinenti beneficii, ve-
rit contra vacan-
tiam parat.*
*Sess. 23. de refor-
c. 20. c. Quom
nullus de temp-
ordin. in 6.*

Barbot. *de offic. & potest. Episc. par. 2., alleg. 7. sub n. 11.*
 Campanil. *in divers. Jur. Can. rubr. 9., cap. 8., n. 5.*
 Droit de Re Sacramentar. *cap. 3., §. 2., pag. 262., lib. 8.*
 Gavant. *in Manual. Episc. verb. Capitulum Sede vacante n. 26.*
 Monet. *de commut. ultim. volunt. cap. 10., n. 180.*
 Pialec. *in prax. Episc. par. 1., cap. 1. sub n. 13., vers. Capitulum.*
 Pignatell. *in Consult. Canon. tom. 3., consult. 8., n. 1.*
 Piton. *in Discept. Eccles. tom. 2., pag. 96., n. 125.*
 Wiestner *in Jur. Eccles. lib. 1., tit. 11., n. 73.*
 Sperel. *decis. 114., n. 30., tom. 2.*

II. qui beneficii ecclesiastici recepti, sive recipiendi occasio-
 ne arctatus non fuerit, concedere :

Azor. *in Instit. Moral. par. 2., lib. 3., cap. 49., lit. A.*
 Clericat. *de Benef. discord. 32., n. 17.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 2. sub n. 36.*
 Genuens. *in Prax. Cur. Archiep. cap. 87. sub n. 33.*
 Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 7. De Ordin. cap. 9. pag. 232.*
 Oliva *de For. Eccles. par. 2., qu. 20., n. 8.*
 Schmier *in Jur. Canon. univ. tom. 2., lib. 3., tract. 1., par. 1., cap. 4., sect. 2., §. 4., n. 97.*
 Solier. *ad Patror. de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 42., lit. X.*
 Squillant. *de Oblig., & Privil. Episc. par. 3., cap. 19., n. 30.*
 Ventrigl. *in prax. Eccles. adnot. 23., §. 1., n. 27., tom. 1.*
 Vulp. *cod. tract. cap. 8., n. 34.*
 Zerol. *in prax. Episc. verb. Capitulum, vers. Ad primum.*
 Panimol. *decis. 139., n. 68., tom. 2.*

III. si secus fiat, Capitulum contraveniens ecclesiastico subja-
 ceat interdicto :

Infra Self. 23.
 ibid.

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccl. par. 1., verb. Ordines collati cap. 19.*

Habert *in Theol. Dogm., & Mor. tom. 7. De Ordine pag. 223.*
 Lauræa *in Epit. Can. verb. Capitulum Cathedr. Ecclesiar.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccles. par. 3., cap. 8., n. 48.*

IV. & sic ordinati, si in minoribus Ordinibus constituti fuerint,
 nullo privilegio Clericali, præsertim in criminalibus, gau-
 deant : in majoribus verò, ab exequutione Ordinum, ad
 beneplacitum futuri Prælati, sint ipso jure suspensi.

Capon. *in discept. Forens. tom. 2., discept. 108., n. 53.*
 Monacel. *in Form. Legal. For. Eccl. to. 3., form. 3., tit. 2., n. 1.*
 Pastor *de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 42., n. 38.*
 Pax Jordan. *in Elucubr. tom. 1., lib. 3., tit. 6., n. 13.*
 Pignatell. *in Consult. Canon. tom. 3., conf. 8., n. 1.*
 Squillant. *de Oblig. Cleric. par. 4., n. 71., & 72.*
 Vulp. *in prax. For. Eccles. cap. 44., n. 21.*
 Zecchius *de Respub. Eccl. in tit. De Capit. Canonic. pag. 201.*

CA.

CAPUT XI.

*Facultates de
promovendo sine
juxta causa no-
mini suffragantur*

- I. **F**acultates de promovendo a quocumque non suffragantur, nisi habentibus legitimam causam, ob quam a propriis Episcopis ordinari non possint, in litteris exprimendam;
- Gavant. *in Manual. Episc. verb.* Ordo in genere n. 2.
 Genuens. *in prax. Cur. Archiep. cap.* 83. *sub n.* 4.
 Paulut. *in Jurisprud. Sacr. tom.* 2., *lib.* 5., *tract.* 7., *cap.* 6., *n.* 14. *in fin.*, *pag.* 277.
 Piafec. *in prax. Episc. par.* 1., *cap.* 1., *n.* 12.
 Pignatel. *in Consult. Canon. tom.* 2., *consult.* 1., *n.* 8., & *tom.* 10., *conf.* 158., *n.* 43.
 Vulp. *in Prax. For. Eccles. cap.* 8., *n.* 1.
- II. & tunc non ordinentur, nisi ab Episcopo in sua diocesi residente, aut pro eo Pontificalia exercente,
- Campanil. *in divers. Jur. Canon., rub.* 9., *cap.* 5. *sub n.* 6.
 Gutierrez *Quest. Canon. lib.* 1., *cap.* 26., *n.* 27.
- III. & diligenti previo examine.
- Engel *in Jur. Canon. lib.* 1., *tit.* 11., §. 3., *n.* 39.
 Laurza *in Epitom. Canon. verb.* Ordinandorum examen.
 Reiffenstuel *in Jur. Canon. lib.* 1., *tit.* 11., *n.* 106., & 115.
 Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. par.* 1., *verb.* Dimissio-
 riz, *vers.* Quarto.

*Supra Sess. 6. c.
5. de refor. Infra
Sess. 14. c. 1. de
Refor.*

CAPUT XII.

*Facultas de non
promovendo an-
num non excedat*

- F**acultates de non promovendo, præterquam in casibus a jure expressis, concessæ, ad annum tantum suffragantur.
- Amayden. *de Styl. Datai. lib.* 1., *cap.* 16., §. 7., *n.* 14.
 Barbof. *de offic., & potest. Paroch. cap.* 3., *n.* 13., & *seqq. n.* 24.
 Fermosin. *de Offic., & Sac. Eccles. tom.* 1., *pag.* 372., *cap.* 5. *de etat., & qual. qu.* 2., *n.* 27., & 28.
 Scoppa *ad Cod. Fabrian. lib.* 1., *tit.* 2., *explanat.* 91., *n.* 3.
 Ugolin. *de Offic., & Potest. Episcop. cap.* 26., §. 20., *n.* 2.

*e. Licet canon.
& Cap. ex co.
de elect. in 6.*

CAPUT XIII.

*A quocumque
presentati non in-
stituuntur sine
previo examine
Ordinarii, & ap-
probatione, ceteris
exceptis.*

- I. **P**resentati, seu electi, vel nominati a quibusvis ecclesiasticis personis, etiam Sedis Apostolicæ Nuntiis, ad quævis ecclesiastica beneficia, non instituuntur, nec confirmantur, neque admittantur, etiam prætextu cujusvis privilegii, seu consuetudinis, etiam ab innumerabili tempore præscriptæ,
- Leo *in Thesaur. For. Eccles. par.* 2., *cap.* 6., *n.* 11.

*Infr. Sess. 15. c.
9. de refor.*

Lotter *de re benef. lib. 2., qu., 31., n. 7.*

Pignat. *in Consult. Canon. tom. 2., cons. 1., n. 11.*

Piton. *de Contror. Patronor. tom. 2., allegat. 100., n. 302.*

Rota *decif. 52., n. 4. coram Ubago.*

- II. nisi fuerint prius a locorum Ordinariis examinati, & idonei reperti.

Campanil. *in diversor. Jur. Canon. rubr. 5., cap. 3., n. 7.*

Hurtad. *in Resol. Moral. tom. 2., tract. 12., cap. 1., resol.*

31., n. 1824. cum seqq.

Murga *de Benef. Eccles. qu. 3., n. 52.*

Thomat. *decif. 107., n. 10.*

Rota *decif. 158., n. 9., tom. 1., decif. 1172., n. 1., tom.*

5., & decif. 1312., n. 1., tom. 5. coram Molines.

- III. Et nullus appellationis remedio se tueri possit, quo minus examen subire teneatur;

Barbof. *de offic. & potest. Episc. par. 3., allegat. 72., n. 124.*

Pignat. *in Consult. Canon. tom. 10., cons. 160., n. 1.*

Rota *decif. 308. sub n. 2. coram Roxas.*

- IV. Praesentatis tamen, electis, seu nominatis ab Universitatibus, seu Collegiis generalium studiorum exceptis.

Vide Scil. 24. c.
18. de refor.

Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Praesentatus.*

Pastor *de Benef. Eccles. lib. 2., tit. 15., n. 2.*

Reiffenstuel *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 7., §. 1., n. 18.*

Ugolin. *de Offic. & Potest. Episc. cap. 51., §. 31. sub n. 2.*

Quoniam Causa
n. 112. exempto-
rum ab Episcopis
negoties possunt.

C A P U T XIV.

- I. **I**N exemptorum causis constitutio Innocentii IV., quæ incipit, *Volentes*, in Generali Concilio Lugdunensi edita, servetur, quam eadem Sacrosancta Synodus innovandam censuit, & innovat:

Cap. Volentes de
Privil. in 6. Jul.
Scil. 14. de refor.
c. 6. in fin.

Marant. *in Contror. Jur. respons. 80. n. 31. part. 3.*

Petra *ad constit. Apostol. tom. 1. pag. 360. n. 31.*

- II. addendo insuper, quod in civilibus causis mercedum, & miserabilium personarum, clerici seculares, aut regulares extra monasterium degentes, quomodolibet exempti, etiam si certum judicem a Sede Apostolica deputatum in partibus habeant;

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 7. cap. 2. n. 7.*

Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 3., alleg. 105. n. 21.*

Chocchier. *de Jurisd. Ordin. in exempt. p. 2., qu. 45., n. 71.*

Fuscus *de Visitat. lib. 2., cap. 15., n. 44.*

Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Episcopi Jurisdictio.*

Lezana *in Consult. Moral. tom. 1., cap. 11., n. 10.*

Ludovic. Bellus *consul. 61. sub n. 10., vers. Nec etiam.*

Pasqua-

Pasqualig. *Qu. Moral. canon.* 135., n. 1.

Pialec. in *Prax. Episc.* par. 2., cap. 3., n. 42.

Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 31., §. 6., n. 163.*

Thomassin. de *vet., & nov. Eccles. discipl. de Benef. lib. 3.,*
par. 1., cap. 40., n. 6.

Vulp. in *Prax. For. Eccles. cap. 42., n. 24.*

Pilaja *decif. Pontif. lib. 1., decif. 7., n. 59.*

Rota in *recent. decif.* 285., n. 12., par. 15.

- III. in aliis vero, si ipsum judicem non habuerint, coram locorum Ordinariis, tamquam in hoc ab ipsa Sede delegatis, conveniri, & jure medio ad solvendum debitum cogi, & compelli possint;

Andreuc. de *Episcop. titular. par. 2., cap. unic., §. 1., n. 127.*

Forti de *Judice Conservator. art. 2., n. 10.*

Leo in *Thesaur. For. Eccles. par. 2., cap. 2., n. 65.*

Lotter. de *Re Benef. lib. 1., qu. 25., n. 55.*

Rota *decif.* 254., n. 11., tom. 2. cor. SS. D. N. CLEMEN-
TE XIII.

- IV. privilegiis, exemptionibus, Conservatorum deputationibus, & eorum inhibitionibus, adversus præmissa nequaquam valituris.

Campanil. in *divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 29.*

Cenedo *Qu. Canon. lib. 1., qu. 26., n. 33.*

Fuscus de *Visitat. lib. 2., cap. 17., n. 8.*

Marant. in *Controv. Jur. cap. 78., n. 21., & seq., par. 3.*

Novat. in *Lucern. Regular. verb. Causa n. 3., pag. 35.*

C A P U T X V.

Curent Ordinarii, ut hospitalia quæcumque a suis administratoribus, quocumque illi nomine censeantur, etiam quomodolibet exemptis, fideliter, & diligenter gubernentur; constitutionis Concilii Viennensis, quæ incipit, *Quia contingit*, forma servata; quam quidem constitutionem eadem Sancta Synodus innovandam duxit, & innovat, cum derogationibus in ea contentis.

Barbos. de *Offic., & Potest. Episc. allegat. 75., n. 1., par. 3.*

Capon. *Discept. Foren. 134., n. 11., & 29.*

Chocchier. de *Jurisd. Ordin. in exempt. par. 2., qu. 45., n. 79.*

Daniel. de *Nobilib. disput. 49., n. 10.*

Fagnan. in *cap. De Xenodochiis de Religios. domib. n. 8.*

Frances de *Eccles. Cathed. cap. 27., n. 131.*

De Gonteriis in *Concil. Provinc. Avenion. tit. 41., pag. 193.*

Lauraz in *Epitom. Can. verb. Episcopi obligationes.*

Card. de Luc. in *Adnot. ad Conc. Trid. dist. 10., n. 1.*

Tho-

Ordinarii curent
ut hospitalia qua
cumque, etiam
exempta a suis
administratorib.
fideliter gubernentur.
Sul. 25. cap. 8.
de relor.

Clement. Quia
contingit de Re-
lig. dom.

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccles. discipl. de Benef. par. 1.; lib. 2., cap. 91. sub n. 7.*
 Vanespen. *in Jur. Eccles. Univ. par. 2., tit. 37., cap. 2., n. 22.*
 Vulp. *in prax. For. Eccles. cap. 11., n. 1.*

Indictio futura Sessionis.

Item hæc Sacrosancta Synodus statuit, & decrevit; proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse die Jovis, feria quinta post sequentem Dominicam in Albis, quæ erit vigesima prima mensis Aprilis præsentis anni MDXLVII.

BULLA FACULTATIS

TRANSFERENDI CONCILII.

PAULLUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Venerabili fratri Johanni Maria Episcopo Prænestino, & dilectis filiis, Marcello tit. sanctæ Crucis in Jerusalem Presbytero, ac Reginaldo sanctæ Mariæ in Cosmedin Diacono Cardinalibus, Nostreis, & Apostolicæ Sedis Legatis de Latere, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Regimini Universalis Ecclesiæ, meritis licet imparibus; disponente Domino, præsidentes, nostri officii partes esse putamus, ut, si quid gravius, causa Reipublicæ Christianæ, constituendum sit, id non modo tempore opportuno, verum etiam loco commodo, & idoneo perficiatur. Quum itaque Nos nuper, postquam suspensionem celebrationis Sacri, Œcumenici, & Universalis Concilii, alias per Nos in Civitate Tridentina, ex causis tunc expressis, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu indicti, ex certis aliis etiam tunc expressis causis, utque ad aliud opportunius, & commodius tempus per Nos declarandum, de simili consilio, & assensu factam, audita pace inter charissimos in Christo filios nostros, Carolum Rom. Imperatorem semper Augustum, & Franciscum Regem Christianissimum, conciliata, pari consilio, & assensu sustuleramus, & amoveramus; nequeuntes ipsi, tunc legitime impediti, ad dictam Civitatem personaliter accedere, & eidem Concilio interesse, Vos nostros, & Apostolicæ Sedis Legatos de Latere, in eodem Concilio de simili consilio constituerimus, & deputaverimus, Vosque ad eandem Civitatem, tamquam pacis angelos,

los, destinaverimus, prout in diversis nostris desuper confectis Litteris plenius continetur: Nos, ne tam sanctum celebrationis Concilii hujusmodi opus ex incommoditate loci, aut alias quovis modo impediatur, aut plus debito differatur, opportunè providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, parique consilio, & assensu, Vobis insimul, aut duobus ex Vobis, reliquo legitimo impedimento detento, seu inde forte absente, quodcumque vobis videbitur, Concilium prædictum de eadem Civitate Tridentina ad quamcumque aliam commodiorem, & opportuniorem, seu tutiorem Civitatem, de qua Vobis etiam videbitur, transferendi, & mutandi, ac illud in ipsa Civitate Tridentina supprimendi, & dissolvendi: nec non Prælati, & aliis personis Concilii hujusmodi, ne in eo ad ulteriora in dicta Civitate Tridentina procedant, etiam sub censuris, & pœnis ecclesiasticis inhibendi, ac idem Concilium in alia Civitate hujusmodi, ad quam illud transferri, & mutari contigerit, continuandi, tenendi, & celebrandi, & ad illud Prælatos, & alias personas Concilii Tridentini hujusmodi, etiam sub perjurii, & aliis in Litteris Indictionis Concilii hujusmodi expressis pœnis, evocandi, eidemque sic translato, & mutato Concilio, nomine, & auctoritate prædictis, præsidendi, ac in eo procedendi, ceteraque in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna, alias juxta priorum Vobis directarum Litterarum continentiam, & tenorem, faciendi, statuendi, ordinandi, & exequendi, plenam, & liberam Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus potestatem, & facultatem; ratum, & gratum habituri quidquid per Vos in præmissis factum, statutum, ordinatum, exequutumve fuerit, idque facturi, auctore Domino, inviolabiliter observari: Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDXLIV. viii. Kalend. Mart., Pontificatus nostri anno xi.

Fab. Episcopus Spol.

B. Motta:

SES.

SESSIO OCTAVA

Celebrata die XI. Mensis Martii MDXLVII.

Decretum de Translatione Concilii.

Placetne vobis decernere, & declarare, de hujusmodi morbo ex præmissis, & aliis allegatis ita manifestè, & notoriè constare, ut Prælati in hac Civitate sine vitæ discrimine commorari, & in ea iccirco inviti minimè retineri possint, & debeant? itemque, attento recessu multorum Prælatorum post proximè præteritam Sessionem, & attentis protestationibus aliorum complurium Prælatorum in Congregationibus generalibus factis, hinc omnino, timore ipsius morbi, abire volentium, qui justè detineri non possunt, & ex quorum discessu Concilium, vel dissolveretur, vel ex paucitate Prælatorum bonus ejus progressus impediretur; & attento etiam imminente periculo vitæ, & aliis causis per aliquos ex Patribus in ipsis Congregationibus allegatis, utpote notoriè veris, & legitimis, placetne vobis similiter decernere, & declarare, pro conservatione, & prosecutione ipsius Concilii, securitate vitæ ipsorum Prælatorum, Concilium ipsum ad Civitatem Bononiæ, veluti ad locum magis paratum, salubrem, & idoneum, pro tempore transferendum esse, & ex nunc transferri, & ibidem Sessionem jam indictam, statuta die vigesima prima Aprilis, celebrandam esse, & celebrari; & successive ad ulteriora procedendum, donec Sanctissimo Domino Nostro, & Sacro Concilio expedire videbitur, ut ad hunc, seu alium locum, communicato etiam consilio cum Inviçtissimo Cæsare, Christianissimo Rege, & aliis Regibus, ac Principibus Christianis, ipsum Concilium reduci possit, & debeat? *Responderunt, Placet.*

SESSIO NONA

Celebrata Bononiæ die XXI. Mensis Aprilis MDXLVII.

Decretum prorogationis Sessionis.

HÆC Sacrosancta Œcumenica, & Generalis Synodus, quæ dudum in Civitate Tridenti congregata erat, nunc Bononiæ in Spiritu Sancto legitimè congregata, præsidentibus in ea nomine Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Paulli, Divina Providentia, Pape III., eisdem Reverendissimis Dominis, D. Johanne Maria Episcopo Prænestino, de Monte, & Marcello,

cello, tit. S. Crucis in Jerusalem Presbytero, S.R.E. Cardinalibus, & Apostolicis de Latere Legatis, considerans, quod die undecima mensis Martii præsentis anni, in generali publica Sessione, in eadem Civitate Tridenti, & in loco consueto celebrata, omnibusque agendis de more peractis, ex causis tunc instantibus, urgentibus, & legitimis, interveniente etiam auctoritate Sanctæ Sedis Apostolicæ, eisdem Reverendissimis Præsentibus etiam specialiter concessa, decrevit, & ordinavit, Concilium ex eo loco in hanc Civitatem transferendum esse, sicuti transtulit; itemque Sessionem pro præsentis die vigesima prima Aprilis illic indictam, ut de Sacramentorum, & Reformationis materiis, de quibus tractandum proposuerat, Canones sancirentur, & promulgarentur, in hac ipsa Civitate Bononiæ celebrari debere; consideransque nonnullos ex Patribus, qui in hoc Concilio interesse consueverunt, his superioribus majoris Hebdomadæ, & Solemnitatis Paschalis diebus, in propriis Ecclesiis occupatos, aliquos etiam aliis impedimentis detentos, huc nondum accessisse, quos tamen brevi affuturos sperandum est; ac propterea factum esse, ut non ea, quam Sancta Synodus desiderabat, Prælatorum frequentia potuerint materiæ ipsæ Sacramentorum, & Reformationis examinari, & discuti: ut omnia maturo consilio, cum dignitate, & gravitate debita fiant, bonum, opportunum, & expediens censuit, censetque Sessionem prædictam, quæ hoc ipso die, ut præfertur, celebranda erat, ad diem Jovis, infra octavam Pentecostes proximè futuram, quoad ipsas materias expediendas, differendam, & prorogandam esse, quemadmodum differt, ac prorogat; quam diem & rei gerendæ maximè opportunam, & Patribus, præsertim absentibus, percommodam judicavit, & judicat: hoc tamen adjecto, quod terminum ipsum ipsa Sancta Synodus, pro ejus arbitrio, & voluntate, sicuti rebus Concilii putaverit expedire, etiam in privata Congregatione restringere, & imminuere possit, & valeat.

SESSIO DECIMA

Celebrata Bononiæ die II. Mensis Junii MDXLVII.

Decretum Prorogationis Sessionis.

QUamvis hæc Sacrosancta, Œcumenica, & Generalis Synodus Sessionem, quæ die vigesima prima mensis Aprilis proximè præteriti, super Sacramentorum, & Reformationis materiis, in hac inclita Civitate Bononiæ, ex

N

decreto

decreto in Urbe Tridentina, in publica Sessione, die undecima mensis Martii promulgato, celebranda erat, propter aliquas causas, ac præsertim propter absentiam nonnullorum Patrum, quos brevi affuturos sperabat, ad hunc præsentem diem differendam, & prorogandam esse decreverit: volens tamen cum iis, qui non venerunt, etiam adhuc benignè agere, eadem Sacrosancta Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsentibus in ea S.R.E. Cardinalibus, & Apostolicæ Sedis Legatis, statuit, & decernit, Sessionem ipsam, quam hac die secunda mensis Junii præsentis anni millesimi quingentesimi quadragiesimi septimi, celebrare decreverat, ad diem Jovis post Festum Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, quæ erit decimaquinta mensis Septembris proximè futuri, quoad prædictas, & alias materias expediendas, differendam, & prorogandam esse, quemadmodum differt, & prorogat; ita tamen, quod prosequutio discussionis, & examinationis tam eorum, quæ ad dogmata, quam ad Reformationem pertinent, interim non omittatur; & terminum ipsum ipsa Sancta Synodus, pro ejus libito, & voluntate, etiam in privata Congregatione, abbreviare, & prorogare liberè possit, & valeat.

Die xiv. Septembris MDXLVII. in Congregatione Generali Bononiæ prorogata fuit Sessio, quæ futura erat die sequenti, ad beneplacitum Sacri Concilii.

BULLA RESUMPTIONIS
CONCILII TRIDENTINI
SUB JULIO III. PONT. MAX.
JULIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

QUum ad tollenda Religionis nostræ diffidia, quæ in Germania longo tempore, non sine totius Christiani Orbis perturbatione, & scandalo, viguerunt, bonum, opportunum, & expediens esse videatur, sicuti etiam charissimus in Christo filius noster Carolus Romanorum Imperator semper Augustus Nobis per suas litteras, & Nuncios significari fecit, ut Sacrum, Œcumenicum, Generale Concilium, per fel. rec. Paullum Papam III., Prædecessorem Nostrium, indistinctum, & per Nos tunc Cardinalatus honore fungentes, atque ipsius Prædecessoris nomine, una cum

cum duobus aliis S.R.E. Cardinalibus ipsi Concilio præfidentibus, inceptum, ordinatum, & continuatum, in quo plures publice, & solennes habitæ fuerunt Sessiones, pluraque tam in causa fidei, quam reformationis promulgata decreta, multaque etiam ad utramque causam pertinentia examinata, & discussa, ad Civitatem Tridentinam reducat: Nos, ad quos, ut Summos pro tempore Pontifices spectat Generalia Concilia indicare, & dirigere, ut Ecclesiæ pacem, & Christianæ Fidei, atque orthodoxæ Religionis incrementum, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam procuremus, &, quantum in Nobis est, tranquillitati ipsius Germaniæ, quæ sanè provincia retroactis temporibus in vera religione, ac sacrorum Conciliorum, & Sanctorum Patrum doctrina excolenda, exhibendaque Maximis Pontificibus, Christi Redemptoris Nostri in terra Vicariis, debita obedientia, & reverentia, nulli Christianorum Provinciarum fuit umquam secunda, paternè consulamus, sperante per ipsius Dei gratiam, & benignitatem futurum, ut Reges omnes, ac Principes Christiani iustis, piisque Nostri in hac re votis annuant, faveant, atque assistant; Venerabiles fratres, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos filios Abbates, omnesque alios, & singulos, quod de jure, vel consuetudine, vel privilegio, Conciliis Generalibus interesse debent, quosque idem Prædecessor Noster in suis Indictionis, & aliis quibuscumque desuper confectis, & publicatis Litteris, Concilio interesse voluit, per viscera misericordiæ Domini Nostri JESU Christi hortamur, requirimus, & monemus, ut proximis futuris Kalendis Maii, quem diem ad ipsum Concilium in eo, in quo nunc reperitur, statu resumendum, & proseguendum, prævia matura deliberatione, & ex certa Nostra scientia, & de Apostolicæ auctoritatis plenitudine, ac Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium consilio, & assensu, statuimus, decernimus, & declaramus, in ipsa Civitate Tridenti, legitimo cessante impedimento, convenire, & se congregare, ac ipsius Concilii continuationi, & prosecutioni, omni mora postposita, incumbere velint. Nos enim operam sedulò daturi sumus, ut eodem tempore in eadem Civitate Nostri omnino adsint Legati per quos, si per ætatem Nostram, valetudinemque, & Sedis Apostolicæ necessitates, personaliter adesse nequiverimus, Spiritu Sancto duce, ipsi Concilio præsidebimus. quacumque ipsius Concilii translatione, & suspensione cæterisque contrariis non obstantibus quibuscumque, ac præsertim illis, quæ idem Prædecessor Noster in suis Litteris

Teste Marcel. ..
in Epist. 1. ad Epist.
Prov. Anthio ch., & Pelag. II.
in Epist. sua de-
eret. & Bonifac.
Episc. ad Zachariam
Pap., & Synod. Chalcedon.
A.D. 451. & 452. Nicæna 1. A.D. 64.
& Nicæna II. in
Epist. ad Michael
Imp.

teris prædictis, quas cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, & decretis, in suo robore permanere volumus, atque decernimus, &, quatenus opus sit, innovamus, voluit non ob stare: irritum nihilominus decernentes, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrorum hortationis, requisitionis, monitionis, statuti, declarationis, innovationis, voluntatis, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ MDL. xviii. Kalend. Decemb., Pontificatus Nostri anno primo.

M. Card. Crescen.

Rom. Amaseus.

SACROSANCTI, OECUMENICI, ET GENERALIS
CONCILII TRIDENTINI
SESSIO UNDECIMA,

Quæ est prima

SUB JULIO III. PONT. MAX.

Celebrata Kalend. Maii MDLI.

Decretum de resumendo Concilio.

PLacetne Vobis, ad laudem & gloriam Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, ad incrementum, & exaltationem Fidei, & Religionis Christianæ, Sacrum, Œcumenicum, & Generale Concilium Tridentinum, juxta formam, & tenorem Litterarum Sanctissimi Domini Nostri, resumendum, & procedendum esse ad ulteriora? *Responderunt*, Placet.

Indictio future Sessionis.

Placetne Vobis proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse in futuris Kalend. Septembris? *Responderunt*, Placet.

SES-

SESSIO DUODECIMA

101

RESUMPTIO
CONCILII.*Quæ est secunda*

SUB JULIO III. PONT. MAX.

*Celebrata die prima Septembris MDLI.**Decretum Prorogationis Sessionis.*

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsentibus in ea eisdem Sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nuntiis, quæ in proximè præterita Sessione sequentem hanc hodie habendam, & ad ulteriora procedendum esse decreverat, quum ob inclytæ Germanicæ Nationis, cujus præcipuè causa agitur, absentiam, ac non magnam cæterorum Patrum frequentiam, procedere hætenus distulerit, de Venerabilium in Christo Fratrum, & filiorum suorum, Maguntini, & Treverensis Archiepiscoporum, & Sacri Romani Imperii Principum Electorum, & complurium ipsius, aliarumque Provinciarum Episcoporum, sub hanc ipsam diem adventu in Domino exultans, & dignas ipsi Omnipotenti Deo agens gratias, firmanique spem concipiens, quamplurimos alios, tam ipsius Germanicæ, quam aliarum Nationum Prælatos, & sui officii debito, & hoc exemplo commotos, prope diem esse venturos; futuram Sessionem ad quadragesimam diem, quæ erit undecima mensis Octobris proximè sequentis, indicit; & Concilium ipsum in statu, in quo reperitur, proseguendo, quum in præteritis Sessionibus de septem Sacramentis Novæ Legis in genere, & in specie de Baptismo, & Confirmatione definitum fuerit, statuit, & decernit de Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento, nec non, quod ad Reformationem attinet, de reliquis, quæ ad faciliorem, & commodiorem Prælatorum residentiam pertinent, agi, & tractari debere: ac monet, & hortatur omnes Patres, ut interim, Domini Nostri JESU Christi exemplo, quantum tamen humana fragilitas patietur, jejuniis, & orationibus vacent; ut tandem placatus, qui in sæcula sit benedictus, Deus corda hominum ad veræ fidei agnitionem, & Sanctæ matris Ecclesiæ unitatem, ac rectè vivendi normam reducere dignetur.

Matth. 4.

SES-

SESSIO TERTIADECIMA,

Quæ est tertia

SUB JULIO III. PONT. MAX.

Celebrata die XI. Octobris MDLI.

Decretum de Sanctissimo EUCCHARISTIÆ Sacramento.

Marth. 13.

Lucæ 12. Jo 14.,
& 16. Dicit. 21.
in princip. verbi.
Eos rogavi, &
inf. 8. eff. 22. cap.
1., & sup. Sess.
3. c. 1.

SACROSANCTA, ŒCUMENICA, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata, præsentibus in ea eisdem Sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nunciis, etsi in eum finem, non absque peculiari Spiritus Sancti ductu, & gubernatione, convenerit, ut veram, & antiquam de Fide, & Sacramentis doctrinam exponeret, & ut hæresibus omnibus, & aliis gravissimis incommodis, quibus Dei Ecclesia miserè nunc exagitatur, & in multas, ac varias partes scinditur, remedium afferret, hoc præsertim jam inde a principio in votis habuit, ut stirpitus convelleret zizania execrabilium errorum, & schismatum, quæ inimicus homo his nostris calamitosis temporibus in doctrina Fidei, usu, & cultu Sacrosanctæ Eucharistiæ superfeminavit: quam aliqui Salvator Noster in Ecclesia sua, tanquam symbolum reliquit ejus unitatis, & charitatis, qua Christianos omnes inter se conjunctos, & copulatos esse voluit. Itaque eadem Sacrosancta Synodus sanam, & sinceram illam de venerabili hoc, & divino Eucharistiæ Sacramento doctrinam tradens, quam semper Catholica Ecclesia, ab ipso JESU Christo Domino nostro, & ejus Apostolis erudita, atque a Spiritu Sancto, illi omnem veritatem in dies suggerente, edocta, retinuit, & ad finem usque sæculi conservabit: omnibus Christi fidelibus interdicit, ne posthac de Sanctissima Eucharistia aliter credere, docere, aut prædicare audeant, quam ut est hoc præsentis decreto explicatum, atque definitum.

CAPUT I.

I. *De reali præsentia Domini nostri Jesu Christi in sanctissimo EUCCHARISTIÆ Sacramento.*

Johan. 1.

PRINCIPIO docet Sancta Synodus, & apertè, ac simpliciter profitetur, in almo Sanctæ Eucharistiæ Sacramento, post panis, & vini consecrationem, Dominum Nostrum JESUM Christum, verum Deum, atque hominem verè, realiter, ac substantialiter sub specie illarum rerum sensibilibus contineri;

Bel-

Bellarmin. *de Controv. tom. 3. de Sacram. Euchar. lib. 1., cap. 2., pag. 185.*

Berti *de Theolog. Discipl. lib. 33., cap. 8., pag. 259.*

Droit *de Re Sacramentar. lib. 4., quest. 6., pag. 398.*

Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Eucharistiz natura.*

Valentia *in 3. part. disp. 6., qu. 4., punct. 1., pag. 934.*

Vid. Author. relar. in Can. I. hujus Sessionis.

- II. neque enim hæc inter se pugnant, ut ipse Salvator noster semper ad dexteram Patris in Cœlis assideat juxta modum existendi naturalem, & ut multis nihilominus aliis in locis sacramentaliter præsens sua substantia nobis adsit, ea existendi ratione, quam etsi verbis exprimere vix possumus, possibilem tamen esse Deo, cogitatione per fidem illustrata assequi possumus, & constantissimè credere debemus*: ita enim majores nostri omnes, quotquot in vera Christi Ecclesia fuerunt, qui de Sanctissimo hoc Sacramento differuerunt, apertissimè professi sunt, hoc tam admirabile Sacramentum in ultima cœna Redemptorem nostrum instituisse, quum post panis, viniq; benedictionem, se suum ipsius Corpus illis præbere, ac suum Sanguinem, disertis, & perspicuis verbis testatus est:

* Befombes *de Sacram. cap. 7., art. 4., confect. 1., pag. 383.*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 33.*

Daniel. *in Instit. Can. lib. 2., tit. 5., n. 3., pag. 340.*

Gibert. *in Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 1.*

* Ifambert. *in 3. part. disput. 4. ad qu. 75., art. 1., pag. 486.*

* Lauræa *in Epitom. Can. verb. Christus in Sacram. Euchar. Suarez in 3. part. qu. 73., art. 5., disput. 41., pag. 456.*

- III. quæ verba a Sanctis Evangelistis commemorata, & a Divo Paulo postea repetita, quum propriam illam, & apertissimam significationem præ se ferant, secundum quam a Patribus intellecta sunt; indignissimum sanè flagitium est, ea a quibusdam contentiosis, & pravis hominibus ad fictitios, & imaginarios tropos, quibus veritas Carnis, & Sanguinis Christi negatur, contra universum Ecclesie sensum, detorqueri; quæ tamquam columna, & firmamentum veritatis, hæc ab impiis hominibus excogitata commenta, velut fatanica, detestata est, grato semper, & memore animo præstantissimum hoc Christi beneficium agnoscens.

Droit *de Re Sacram. qu. 6., sect. 1., art. 2., pag. 407., & seq.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 13.*

Suarez *in 3. part. qu. 75., art. 1., disput. 46., sect. 3., pag. 523.*

Valentia *in 3. part. disp. 6., qu. 3., punct. 1., pag. 800., & seq.*

CA.

cap. 1. de sum
Trin. & supra Sess.
3. in Symbolo
Ephes. 1. Marth.
10. in fin.

Matth. 19. Luc. 18.

cum Marthæ,
de celeb. Missæ.
unica de rel. &
vera. Saccl.

Marth. 26. Mar-
ci 14. Lucæ 22.
Cor. 11.

1. Timoth. 3.

CAPUT II.

De ratione institutionis Sanctissimi hujus Sacramenti.

- I. **E**Rgo Salvator noster, discessurus ex hoc mundo ad Patrem, Sacramentum hoc instituit, in quo divitias divini sui erga homines amoris velut effudit, memoriam faciens mirabilium suorum; & in illius sumptione colere nos sui memoriam præcepit, suamque annunciare mortem, donec ipse ad judicandum mundum veniat.
Genet. de Euchar. cap. 10., qu. 7., pag. 187.
Gibert. in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 3.
- II. Sumi autem voluit Sacramentum hoc, tamquam spiritua-
Johan. 6. lem animarum cibum, quo alantur, & confortentur vi-
 ventis vita illius, qui dixit; Qui manducat me, & ipse
 vivet propter me:
Antoin. de Euchar. cap. 2., qu. 2., pag. 549.
Boucat eod. tract. art. 6., pag. 191.
Fuscus de Visit. lib. 1., cap. 5., n. 1.
Habert. in Theolog. Dogm., & Moral. tom. 5. de Euchar. cap. 20., pag. 619.
Isambert. in 3. part. disp. 1. ad qu. 75., art. 6., pag. 432.
Valentia in 3. part. disp. 6., qu. 7., punct. 1., pag. 1017.
Vanroy de Euchar. in append. art. 1., pag. 274.
- III. & tamquam antidotum, quo liberemur a culpis quotidia-
 nis, & a peccatis mortalibus præservemur.
Colet in Instit. Theolog. tom. 1. de Euchar. cap. 7., pag. 653.
Concin. de Euchar. dissert. 1., cap. 10., n. 5., pag. 329.
Droit de Re Sacram. lib. 4., qu. ult., pag. 446.
Paulus a Lugduno de Sacram. dissert. 3., qu. 8., pag. 256.
Tournely de Euchar. qu. 7., conclus. 3., pag. 317.
Vitalis in Tract. Theolog. de Augustiss. Euchar. Sacram. qu. 6., art. 1., pag. 452.
Pilaja decis. Pontif. lib. 2., dec. 2., n. 10.
- IV. Pignus præterea id esse voluit futuræ nostræ gloriæ, &
 perpetuæ felicitatis, adeoque symbolum unius illius Cor-
 poris, cujus ipse caput existit, cuique nos, tamquam
 membra, arctissima fidei, spei, & charitatis connexionem
 adstrictos esse voluit, ut id ipsum omnes diceremus, nec
 essent in nobis schismata.
1. Cor. 5. & 11.
Ephes. 5. Rom. 12.
1. Cor. 1.
Befombes de Sacram. cap. 7., art. 2., pag. 379.
Lauræa in Epir. Can. verb. Eucharistiae natura.
Layman in Theol. Moral. lib. 5., tract. 4., cap. 1. sub n. 5., vers. Quarto unicum.
Merbesius de Euchar. qu. 7., sect. 15., pag. 162.

Natal.

C A P U T III.

De excellentia Sanctissimæ EUCHARISTIÆ super reliqua Sacramenta.

- I. **C**ommune hoc quidem est Sanctissimæ Eucharistiæ cum cæteris Sacramentis, symbolum esse rei sacræ, & invisibilis gratiæ formam visibilem : c. Sacrificium de Conf. Dist. 2.
 Suarez in 3. part. qu. 74., disput. 42., art. 1., pag. 473.
 Tournely de Sacram. in gener. qu. 1., art. 1., pag. 6.
- II. verum illud in ea excellens, & singulare reperitur, quod reliqua Sacramenta tunc primum sanctificandi vim habent, quum quis illis utitur : at in Eucharistia ipse sanctitatis author ante usum est ; nondum enim Eucharistiam de manu Domini Apostoli susceperant, quum verè tamen ipse affirmaret Corpus suum esse, quod præbebat. c. Multi 1. qu. 1. Mat. 10. Marc. 14.
 Concina de Euchar. dissert. 1., cap. 6., §. 5., pag. 300.
 Droit de Re Sacram. lib. 4., qu. 1., §. 4., pag. 356.
 Gibert. in Jur. Can. 10. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 4.
 Isambert. in 3. part. qu. 73., art. 2., pag. 318.
 Lauræa in Epitom. Canon. verb. Eucharistiæ natura :
 Petra ad Constit. Apost. tom. 3., n. 1., pag. 298.
- III. Et semper hæc fides in Ecclesia Dei fuit, statim postconsecrationem verum Domini nostri Corpus, verumque ejus Sanguinem sub panis, & vini specie unà cum ipsius anima, & divinitate existere ; Infra can. 1.
 Bellarmin. de Controv. tom. 3. de Sacram. Euchar. lib. 4., cap. 21., pag. 547.
 Aëstius in 4. Sent. dist. 10., §. 7., pag. 183.
 Genet. de Euchar. cap. 7., qu. 3., pag. 167.
 Gotti de Euchar. qu. 3., dub. 6., §. 1., pag. III.
 Tournely de Sacram. Euchar. qu. 17., art. 6., pag. 193.
 Vid. Author. relat. in Can. I. hujus Sessionis.
- IV. sed Corpus quidem sub specie panis, & Sanguinem sub vini specie, ex vi verborum ;
 Boyvin de Sacram. cap. 3., qu. II., pag. 147.
 Colet in Instit. Theolog. tom. 1. de Eucharist. cap. 1., pag. 466.
 Lauræa in Epitom. Canon. verb. Eucharistiæ natura .

Merbesius de *Euchar. qu.* 7., pag. 138.

Reiffenstuel in *Theol. Moral. tract.* 14., dist. 4., quest. 6. n. 50.

- V. ipsum autem Corpus sub specie vini, & Sanguinem sub specie panis, animamque sub utrâque, vi naturalis illius connexionis, & concomitantie, qua partes Christi Domini, qui jam ex mortuis resurrexit, non amplius moriturus, inter se copulantur: Divinitatem porro propter admirabilem illam ejus cum corpore, & anima hypostaticam unionem.

Rom. 6.6. Semel Christus c. iteratur, c. Singul., & c. Qui manducant de Conf. Distinct. 1.

Concina de *Euchar. dissert.* 1., cap. 6., §. 5., pag. 300.

Isambert. in 3. part. qu. 73., art. 4., pag. 540.

Natal: Alex. in *Theolog. Dogm.*, & *Mor. de Euchar. cap.* 2., art. 3., sect. 3., pag. 216.

Suarez in 3. part. qu. 76., art. 2., disput. 41., sect. 3., p. 636.

- VI. Quapropter verissimum est, tantumdem sub alterutra specie, atque sub utraque contineri; totus enim, & integer Christus sub panis specie, & sub quavis ipsius speciei parte, totus item sub vini specie, & sub ejus partibus existit.

Infra Can. 3. Sess. 21. c. 3. Vid. Homil. 5. de Pascha, inter eas, quæ Euf. Emissionis describuntur, & de Conf. Dist. 1., §. Ubi pars est.

Vid. *Aurb. relat. in Can. III. bujus Sess.*

C A P U T IV.

De Transubstantiatione.

- I. Quoniam autem Christus Redemptor noster, Corpus suum id, quod sub specie panis offerebat, verè esse dixit; ideo persuasum semper in Ecclesia Dei fuit, idque nunc denuò Sancta hæc Synodus declarat, per consecrationem panis, & vini, conversionem fieri totius substantie panis in substantiam Corporis Christi, Domini nostri, & totius substantie vini in substantiam Sanguinis ejus:

Lucæ 22. Joh. 61. Cor. 11.

c. Panis de Conf. Dist. 1. c. Quod Martir de celeb. Miss. Inf. can. 1.

Droit de *Re Sacr. lib.* 4., qu. 6., sect. 2., §. 1. pag. 431.

Æstius in 4. *Sent. dist.* 11., §. 3., pag. 144.

Fuscus de *Visit. lib.* 1., cap. 5., n. 7.

Habert. in *Theolog. Dogm.*, & *Moral. tom.* 5. de *Euchar. cap.* 13., pag. 525., & cap. 14., pag. 532.

Lauræ in *Epitom. Canon. verb. Eucharistie natura.*

Reiffenstuel in *Theolog. Moral. tract.* 14., distinct. 4., qu. 6., n. 52.

Sabinus in *Luc. Moral. tract.* 44. de *Euchar. n.* 31.

Valentia in 3. partem disput. 6., quest. 3., punct. 2., p. 869.

Vanroy de *Euchar. cap.* 4., pag. 224.

quæ

II. quæ conversio convenienter, & propriè a Sancta Catholica Ecclesia Transubstantiatio est appellata.

Berti *de Theolog. discipl. lib. 33., cap. 10., pag. 308.*

Concin. *de Euchar. dissert. 1., cap. 6., §. 3., pag. 287.*

Danieli *in Instit. Can. lib. 2., tit. 5., n. 3., pag. 341.*

Genet. *de Euchar. cap. 7., pag. 164.*

Paullus a Lugduno *de Sacram. dissert. 3., art. 2., pag. 213.*

Natal. Alex. *in Theolog. Dogmat., & Moral. de Euchar. cap.*

2., art. 2., pag. 193.

Suarez *in 2. part. qu. 75., art. 2., disp. 49., sect. 2., pag.*

586., & disp. 50., sect. 1., pag. 601.

Vid. Autor. relat. in Can. II. hujus Session.

C A P U T V.

De cultu, & veneratione huic Sanctissimo Sacramento exhibenda.

I. **N**ULLUS itaque dubitandi locus relinquitur, quin omnes Christi fideles, pro more in Catholica Ecclesia semper recepto, patriæ cultum, qui vero Deo debetur, huic sanctissimo Sacramento in veneratione exhibeant: neque enim idè minus est adorandum, quod fuerit a Christo Domino, ut sumatur, institutum: nam illum eundem Deum præsentem in eo adesse credimus, quem Pater æternus introducens in orbem terrarum, dicit: Et adorent eum omnes Angeli Dei: quem Magi procidentes adoraverunt: quem denique in Galilæa ab Apostolis adoratum fuisse, Scriptura testatur.

Infr. can. 6.

March. 26.

Psalm. 96. Heb. 1.

March. 2.

March. 28. Lucæ 24.

Boucat *de Eucharist. art. 6., sect. 1., pag. 175.*

Colet *in Instit. Theolog. de Eucharist. cap. 1., p. 466.*

Droit *de Re Sacramentar. lib. 4. qu. 1., §. 3., pag. 355.*

Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 1., n. 8.*

Gibert. *in Jur. Canon. to. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 6.*

Layman *in Theolog. Moral. lib. 5., tract. 4., cap. 7.*

Reiffentuel *cod. tit. tract. 5., dist. 1., qu. 3., n. 30.*

Sabinus *in Luc. Moral. tract. 12., n. 8.*

Suarez *in 3. part. qu. 79., art. 8., disp. 65., sect. 1., p. 787.*

II. Declarat præterea Sancta Synodus, piè, & religiose admodum in Dei Ecclesiam inductum fuisse hunc morem, ut singulis annis peculiari quodam, & festo die præcellsum hoc, & venerabile Sacramentum singulari veneratione, ac solemnitate celebraretur, utque in processionibus reverenter, & honorificè illud per vias, & loca publica circumferretur.

Urbanus Papa

cicatus in Cle-

mentinos unic. de

Reliqu. & ven.

Sanct.

Infr. Canon. 6.

- Berti *de Theol. Discip. lib. 33., theol. 3., pag. 333.*
 Concina *de Sacram. Euch. diss. 1., c. 6., §. 5., qu. 3., pag. 300., & qu. 4., pag. 301.*
 Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 40.*
 Aëstius *in 4. Sent. dist. 10., §. 11., pag. 140.*
 Gibert. *in Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 6.*
 Gotti *de Euch. qu. 3., dub. 7., §. 3., pag. 125.*
 Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Christus in Sacramento Eucharistia.*
 Natal. Alexander *in Theol. Dogm., & Moral. de Euchar. cap. 2., art. 3. consecr. 7., pag. 224.*
 Petra *ad Const. Apost. tom. 3., pag. 295. n. 5.*
 Rota *decis. 214 tom. 3., n. 4. coram Anfaldo*
 Savonen. *Aggregationis 16. Aprilis 1714. §. Descendentes coram Cardin. Scotto.*
 III. æquissimum est enim, sacros aliquos statutos esse dies; quum Christiani omnes singulari, ac rara quadam significatione gratos, & memores testentur animos erga communem Dominum, & Redemptorem pro tam ineffabili, & planè divino beneficio, quo mortis ejus victoria, & triumphus representatur. Ac sic quidem oportuit, victtricem veritatem de mendacio, & hæresi triumphum agere; ut ejus adversarii, in conspectu tanti splendoris, & in tanta universæ Ecclesiæ letitia positi, vel debilitati, & fracti tabescant, vel pudore affecti, & confusi aliquando resipiscant.
 Habert *in Theol. Dog., & Moral. tom. 5. de Euch. c. 3., p. 376.*

C A P U T VI.

*De asservando sacre EUCHARISTIAE Sacramento;
 & ad infirmos deferendo:*

- I. **C**onsuetudo asservandi in sacrario sanctam Eucharistiam adeò antiqua est, ut eam sæculum etiam Nicæni Concilii agnoverit.
 Berti *de Theol. Discip. lib. 33., cap. 12., pag. 330.*
 Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 5. sub n. 141. vers. Et quum dictum sit.*
 Duran. *de Rit. Eccl. lib. 1., c. 16., part. 4., & 6. cum seqq.*
 Aëstius *in 4. Sent. Dist. 10., §. 11., pag. 139.*
 Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 5., n. 3.*
 Gibert. *in Jur. Canon. to. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 5., n. 14.*
 Isambert. *in 3. part. qu. 73., art. 3., pag. 321.*
 Petra *ad Constit. Apost. tom. 3., pag. 303. n. 26.*

Pigna-

Infra Canon. 7. cap. Sane de celebrat. Miss. c. Prefert de cras. Pula. & Conc. Nicæno. l. c. 3.

Pignat. *in Consult. Canon. tom. 4.*, *conf. 31. n. 1.*

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 1.*, *cap. 7. §. 3. sub n. 24.*, *vers.*

Atque Tabernaculum.

Tournely *de Sacr. Euchar. qu. 4.*, *art. 2.*, *pag. 159.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. part. 2.*, *adnot. 21. n. 1.*

- II. Porro deferri ipsam sacram Eucharistiam ad infirmos, & in hunc usum diligenter in Ecclesiis conservari, præterquamquod cum summa æquitate, & ratione conjunctum est, tum multis in Conciliis præceptum invenitur, & vetustissimo Catholicæ Ecclesiæ more est observatum. Quare Sancta hæc Synodus retinendum omnino salutarem hunc, & necessarium morem statuit.

Boucat *de Euchar. art. 6.*, *sect. 4.*, *§. 2. pag. 187.*

Engel *in Jur. Canon. lib. 3.*, *tit. 41.*, *§. 2. n. 15.*

Gotti *de Euchar. qu. 3.*, *dub. 7.*, *§. 1.*, *pag. 113.*

Habert. *in Theol. Dogm.*, & *Moral. tom. 5. de Euchar. c. 3.*, *pag. 348.*

Layman *in Theol. Moral. lib. 5.*, *tract. 4.*, *cap. 3. sub n. 2.*, *vers. Altera pars.*

Natal. Alexander *in Theol. Dogm.*, & *Moral. de Euch. c. 2.*, *art. 3. confect. 2. pag. 211.*

Vid. Can. VII. præsentis Sessionis.

C A P U T VII.

De præparatione, quæ adhibenda est, ut dignè quis sacram EUCHARISTIAM percipiat.

- I. SI non decet ad sacras ulla functiones quempiam accedere, nisi sanctè; certè, quo magis sanctitas, & divinitas cœlestis hujus Sacramenti viro Christiano comperta est, eo diligentius cavere ille debet, ne absque magna reverentia, & sanctitate ad id percipiendum accedat: præsertim quùm illa plena formidinis verba apud Apostolum legamus: Qui manducat, & bibit indignè, judicium sibi manducat, & bibit, non dijudicans Corpus Domini. Quare communicare volenti revocandum est in memoriam ejus præceptum: Probet autem se ipsum homo. Ecclesiastica autem consuetudo declarat, eam probationem necessariam esse, ut nullus sibi conscius peccati mortalis, quantumvis sibi contritus videatur, absque præmissa sacramentali Confessione, ad sacram Eucharistiam accedere debeat. Quod a Christianis omnibus, etiam ab iis Sacerdotibus,* quibus ex officio incubuerit celebrare, hæc Sancta Synodus perpetuò servandum esse decrevit; modo non desit illis copia confessoris.

Conc. Rhemen.
II. Conc. Lateran.
sub Innoc. III.
c. 16. Ancyran.
c. 6. Carch. IV.
c. 77 & 78. Agathen.
c. 15. & c. Præsent. dist. 97.

1. Cor. 11. cap. Quid est, cap. E. sancta cap. Sicut Judas, & cap. Timotheum. De conf. Dist. 2.

1. Cor. 1. c. Quotidie. & c. Panem de conf. Dist. 2. cap. Omnis, qui cum seq. de Pan. Dist. 1.

Infra canon. 11.

Inf. ibid.

Antoin.

Antoin. *de Euchar. cap. 2., qu. 3., pag. 550.*

Besombes *de Sacram. cap. 1., art. 5., pag. 320:*

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 41., §. 2., n. 16.*

* Fliegen *ad Wigandt in Tribunal. Confessar., & Ordinan. pag. 8.*

Gcnet. *de Euchar. cap. 11., qu. 8., pag. 209.*

Gotti *cod. tract. qu. 4., dub. 4., §. 1., pag. 132.*

Paullus a Lugduno *de Sacram. dissert. 3., qu. 6., pag. 235.*

Valentia *in 3. part. disput. 6., qu. 8., punct. 3., pag. 133.*

II. Quod si, necessitate urgente, Sacerdos absque prævia confessione celebraverit, quamprimum confiteatur.

Berti *in Theolog. Discipl. lib. 33., cap. 17., n. 4., p. 392.*

Colet *in Instit. Theolog. de Euchar. par. 1., cap. 6., p. 549.*

Concina *de Euchar. dissert. 1., cap. 11., qu. 2., pag. 338.*

Isambert. *in 3. part. disput. 2. ad qu. 79., art. 5., p. 623.*

Sabinus *in Luc. Moral. tract. 44. de Euchar. n. 58.*

Suarez *in 3. par. qu. 80., art. 5., disput. 46., sect. 7.; pag. 812.*

C A P U T VIII.

De usu admirabili hujus Sacramenti.

I. Quid est, quid sit, c. Duplex est & c. In illo, de cons. dist. 2. Augustinus contra Donat. (supra) Prof. per. in l. Sant. Gal. 5.

Ios. can. 8.

Matth. 22.

Quoad usum autem rectè, & sapienter Patres nostri tres rationes hoc Sanctum Sacramentum accipiendū distinxerunt *. Quosdam enim docuerunt sacramentaliter dumtaxat id sumere, ut peccatores: alios tantum spiritualiter, illos nimirum, qui voto propositum illum cœlestem panem edentes, fide viva, quæ per dilectionem operatur, fructum ejus, & utilitatem sentiunt: tertios porro sacramentaliter simul, & spiritualiter; hi autem sunt, qui ita se prius probant, & instruunt, ut vestem nuptialem induti ad divinam hanc mensam accedant.

Besombes *de Sacram. cap. 1., art. 3., confect. 3., pag. 323.*

* Habert. *in Theolog. Dogm., & Mor. tom. 5. de Euchar., cap. 15., pag. 550:*

Isambert. *in 3. par. ad qu. 80., disput. 1., art. 1., p. 624.*

Merbesius *de Euchar. qu. 7., sect. 12., pag. 158.*

Valentia *in 3. part. disput. 6., qu. 8., punct. 1., pag. 125.*

Vid. Can. VIII. hujus Sessionis.

II. In sacramentali autem sumptione semper in Ecclesia Dei mos fuit, ut laici a Sacerdotibus communionem acciperent; Concina *de Euchar. dissert. 1., cap. 7., qu. 1., p. 304., & seq.* Droit *de Re Sacram. lib. 4., qu. 4., cap. 2., pag. 385.* Gotti *cod. tract. qu. 4., dub. 1., §. 1., pag. 117.*

Lauræa

Lauræ in *Epit. Can. verb.* Eucharistia à quo dispensanda:
Layman in *Theol. Moral. lib. 5., tract. 4., cap. 7., n. 1.*
Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Moral. de Euchar. cap. 4.,*
prop. 2., pag. 284.

Vitalis in *Tract. Theol. tom. 4. de Augustiss. Euchar. Sacr.*
qn. 7., art. 2., assert. 1., pag. 462.

- III. Sacerdotes autem celebrantes seipfos communicarent: qui
mos, tamquam ex traditione Apostolica descendens, jure,
ac merito retineri debet.

esp. Reclum de
Conf. Distinct
2. Infr. can. 10.
Hebr. 5., & 7.

Vid. Author. relat. in Can. X. hujus Sessionis.

- IV. Demum autem paterno affectu admonet Sancta Synodus,
hortatur, rogat, & obsecrat per viscera misericordie Dei
nostri, ut omnes, & singuli, qui Christiano nomine cen-
sentur, in hoc unitatis signo, in hoc vinculo charitatis,
in hoc concordie symbolo jam tandem aliquando conve-
niant, & concordent, memoresque tantæ majestatis, &
tam eximii amoris JESU Christi Domini nostri, qui di-
lectam animam suam in nostræ salutis pretium, & carnem
suam nobis dedit ad manducandum, hæc sacra mysteria
Corporis, & Sanguinis ejus ea fidei constantia, & firmi-
tate, ea animi devotione, ea pietate, & cultu credant, &
venerentur, ut panem illum superfubstantialem frequenter
suscipere possint, & is verè eis sit animæ vita, & perpe-
tua sanitas mentis, cujus vigore confortati, ex hujus mi-
seræ peregrinationis itinere ad cœlestem patriam perveni-
re valeant, eundem panem Angelorum, quem modò sub
sacris velaminibus edunt, absque ullo velamine manducaturi.
Colet in *Instit. Theol. cap. 7. de Euchar. pag. 626.*

Johan 6. c. pri-
mo de conf. Dist.
2.

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 4., cap. 5., n. 6.*
Reiffenstuel *cod. tit. tract. 10., dist. 3., qn. 5., n. 53.*
Suarez in 2. *part. disput. 69., sect. 4., pag. 849.*

Phil. 77. cap. Re
vera de conf.
Dist. 2.

Quoniam autem non est satis veritatem dicere, nisi
detegantur, & refellantur errores; placuit Sanctæ Synodo
hos Canones subjungere, ut omnes jam, agnita Catholica
doctrina, intelligant quoque, quæ ab illis hæreses caveri,
vitarique debeant.

De Sacrosancto EUCHARISTIE Sacramento.

C A N O N I.

Si quis negaverit in Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramen-
to contineri verè, realiter, & substantialiter Corpus, &
Sanguinem unà cum anima, & divinitate Domini nostri
JESU Christi, ac proinde totum Christum; sed dixerit,
tantummodò esse in eo, ut in signo, vel figura, aut vir-
tute, anathema sit.

Supra cap. 3.
Concil. Constian-
ticæ.

Bon-

Bontemp. in *Fascic. Flor. Mor. de Sac. Euch. tit. 6. verb. Item.*
 Gibert. in *Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 1., n. 5., pag. 14.*

Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 5. de Euchar. cap. 4., pag. 384.*

Isambert. to. 2. in 3. par. ad qu. 76., disp. 1., art. 1., p. 536.

De Marinis to. 2. in 3. par. qu. 75., art. 1., cap. 1., p. 253.

Merbesius in *Sum. Christian. par. 3., qu. 7., p. 138.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 2., art. 1., prop. unic., pag. 165.*

Passerin. in *Com. 13., qu. 75., art. 1., cap. 1., pag. 96.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 4., qu. 6., n. 49.*

Sabinus in *Luc. Mor. tract. 44. de Euchar. n. 29.*

Suarez in 3. part. qu. 75., art. 1., disp. 46., sect. 1., p. 519.

C A N O N II.

Idem Concil.
 damaseni articuli,
 Joha. Wicel.

Si quis dixerit, in sacrosancto Eucharistiae Sacramen-
 to remanere substantiam panis, & vini, unā cum Cor-
 pore, & Sanguine Domini Nostri JESU Christi; negave-
 ritque mirabilem illam, & singularem conversionem to-
 tius substantiae panis in Corpus, & totius substantiae vini in
 Sanguinem, manentibus dumtaxat speciebus panis, & vi-
 ni; quam quidem conversionem Catholica Ecclesia aptissi-
 mē Transubstantiationem appellat, anathema sit.

Bonaccin. de *Sacram. Euch. to. 1., disp. 4., qu. 3., punct. 6.;*
 §. 2., n. 1.

Boyvin. de *Sacram. cap. 3., qu. 10., concl. 1., p. 144.*

Contentson. de *Euch. dissert. 1., cap. 2., specul. 2., pag. 233.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 127.*

Aëlius in 4. *Sent. distin. 11., §. 1., pag. 141.*

Fuscus de *Instit. lib. 1., cap. 5., n. 7.*

Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch., c. 14., p. 531.*

Isambert. to. 2. in 3. part. qu. 75., disp. 6., art. 1., p. 497.

Lambertin. de *Sacrif. Miss. sect. 1., cap. 323., pag. 123.*

Laurca in *Epitom. Canon. verb. Eucharistiae natura.*

De Marinis to. 2. in 3. part. qu. 75., art. 8., cap. 1., pag. 258.

Passerin. in *Com. 17. qu. 75., art. 9., cap. 1., pag. 153.*

Suarez in 3. part. qu. 75., art. 2., disp. 49., sect. 2., pag.
 586, & disp. 10., sect. 1., pag. 601.

Tournely de *Sacram. Euch. qu. 3., art. 7., p. 202., & 204.*

Valentia in 3. part. disp. 6., qu. 3., punct. 2., §. 1., pag.
 869., & §. 5., pag. 882.

Vitasse in *Tract. Theolog. tom. 4. de Augustinis. Euch. Sa-
 cram. qu. 2., art. 2., pag. 598.*

C A N O N III.

Si quis negaverit, in venerabili Sacramento Eucharis-
 tiae

stiz sub unaquaque specie, & sub singulis cujusque speciei partibus, separatione facta, totum Christum contineri, anathema sit.

Berti *de Theol. Discip. lib. 33., cap. 12., theor. 1., pag. 327.*

Bonaccin. *de Sac. Euch. tom. 1., disp. 4., qu. 3., punct. 5., n. 4.*

Colet *in Instit. Theol. de Euch. par. 1., cap. 1., pag. 467.*

Dandin. *de Suspect. de Hæres. c. 3. sect. 3. subsect. 2. n. 13., § 14.*

Droit *de Re Sac. lib. 4. qu. 1. §. 3. pag. 355.*

De Marinis *tom. 2. in 3., p., qu. 76., art. 8., c. 1., pag. 283.*

§ cap. 6., pag. 293.

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., § Mor. de Euch. cap. 2., ar. 3: confect. 4. pag. 218.*

Passerin. *in Comm. 21., qu. 76., art. 1., § 2., cap. 1., pag. 172., § com. 22., in art. 3., cap. 1., pag. 196.*

C A N O N I V.

- I. Si quis dixerit, peracta consecratione, in admirabili Eucharistia Sacramento non esse Corpus, & Sanguinem Domini nostri JESU Christi, sed tantum in usu, dum sumitur, non autem ante, vel post;

Supra c. 8.

Contentson. *de Euch. dist. 2., cap. 1., specul. 3., pag. 338.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sac. tit. 4., sect. 2., n. 5.*

Habert. *in Theol. Dogm., § Mor. tom. 5. de Euch. c. 3., p. 370.*

Natal. Alex. *eod. tract. cap. 2., art. 3., confect. 1., pag. 110.*

Suarez *in 3. part. qu. 75., art. 1., disp. 40., sect. 8., p. 540.*

Valentia *in 2. part. disp. 6., qu. 1. de Euch. punct. 3., p. 751*

- II. & in hostiis, seu particulis consecratis, quæ post communionem reservantur, vel supersunt, non remanere verum Corpus Domini, anathema sit.

Bellarmin. *de Controv. tom. 3. de Sac. Euch. lib. 4., c. 2., p. 311*

Gibert. *in Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 4. de Sanctiss.*

Euchar. Sacram. sect. 5., n. 16.

Gotti *de Euch. qu. 3., dub. 5., §. 2., pag. 108.*

C A N O N V.

Si quis dixerit, vel præcipuum fructum Sanctissimæ Eucharistia esse remissionem peccatorum, vel ex ea non alios effectus provenire, anathema sit.

Colet *in Instit. Theol. to. 1. de Euch. cap. 7., pag. 698.*

Contentson. *eod. tract. dissert. 3., cap. 2., specul. 2. Quæres primo, pag. 613.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 12., §. 5., pag. 156.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 4., n. 13., p. 16.*

Juvenin. *eod. tract. tom. 2., p. 8., diff. 4. de Euch. art. 1., p. 400.*

De Marinis *to. 2. in 3. part. qu. 79. art. 8., cap. 1., pag. 339.*

Natal. Alex. *de Euch. cap. 3., prop. 1., pag. 257.*

Passerin. *eod. tract. tom. 3. in qu. 73., art. 3., cap. unic., pag. 28.*

Cont. Florent.
in Decretis Euge-
nii ad Armen-
nos. Supra c. 3.
& infra test. 21.
c. 1. de Commun.

Cont. Florent.
ibid., Supra c. 20.

Romaguer. *ad const. Syn. Ger. lib. 3., tit. 17., c. 27., n. 1., & seqq.*
 Valentia in 3. *part. disp. 6., qu. 7., punct. 1., pag. 111.*

C A N O N VI.

- I. Si quis dixerit, in Sancto Eucharistiae Sacramento Christum, Unigenitum Dei Filium, non esse cultu latræ, etiam externo, adorandum: atque ideo nec festiva peculiari celebritate venerandum, neque in Processionibus, secundum laudabilem, & universalem Ecclesiæ Sanctæ ritum, & consuetudinem, solemner circumgestandum, vel publice, ut adoretur, populo proponendum,
 Colet in *Instit. Theol. tom. 1. de Euch. cap. 1. pag. 466:*
 Concin. *eod. tract. diff. 1., cap. 6., §. 5., n. 2., pag. 179.*
 Content. *de Euch. diff. 2., cap. 1., Specul. 3., Corol. alteri., pag. 364.*
 Fuscus *de Visit. lib. 1., cap. 5. sub n. 8.*
 Gibert. in *Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 8.*
 Lambertin. *de Sacrif. Miss. lib. 2., c. 15., n. 26., pag. 167:*
 Natal. Alex. in *Theol. Dog., & Mor. de Euch. c. 2., art. 3., confect. 6., p. 221., & confect. 7., p. 224., & confect. 8., p. 230.*
 Petra *ad Constit. Apost. tom. 3., pag. 295., n. 5.*
 Tournely *de Sacram. Euch. qu. 3., art. 3., pag. 149.*
 Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 4., cap. 15., n. 15., vers. Et Canone.*

- II. & ejus adoratores esse idololatrias, anathema sit.
 Besomb. *de Sacram. cap. 1., art. 3., pag. 323.*
 Lauræa in *Epir. Canon. verb. Eucharistiae cultus.*
 Merbæsius in *Summ. Christ. par. 3., colloq. 2., sect. 11., p. 262:*
 Sabin. in *Luc. Moral. tract. 44. de Euch. n. 33.*

C A N O N VII.

- Si quis dixerit, non licere Sacram Eucharistiam in sacrario reservari, sed statim post consecrationem adstantibus necessario distribuendam; aut non licere, ut illa ad infirmos honorifice deferatur, anathema sit.
 Contentson. *loc. cit. pag. 338.*
 Cucch. in *Instit. M. j. lib. 5., tit. 5. sub n. 141., vers. Sciendum & vers. Et quum edictum sit.*
 Aëstius in 4. *Sent. dist. 10., §. 11., pag. 139.*
 Frances Var. *Resol. cap. 25., n. 4., & seq.*
 Merbæsius in *Summ. Christ. 3. par., colloq. 2., sect. 12., p. 263:*
 Nat. Alex. in *Theol. Dog., & Mor. de Euch. c. 2., art. 5., conf. 2., p. 215*
 Petra *ad Constit. Apost. tom. 3., pag. 298., n. 2.*
 Romaguer. *ad Const. Syn. Gerun. lib. 3., tit. 17., c. 26., n. 1., & seqq., & cap. 28., n. 1., & 2.*
 Tournely *de Sac. Euch. qu. 4., art. 2., pag. 159., & 161.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 1., adnot. 21., n. 1.*

C A N O N VIII.

Si quis dixerit, Christum in Eucharistia exhibitum, spiritualiter tantum manducari, & non etiam sacramentaliter, ac realiter, anathema sit.

Supra cap. 8.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 57.*

Æstius in 4. *Sent. dist. 9., §. 1., pag. 120.*

Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Eucharistix natura.*

Menoch. *Consil. 82., n. 136., § seq.*

Sabinus *loc. mox cit. n. 50.*

Suarez in 3. *part. qu. 78., art. 6., disp. 42., sect. 1., p. 745.*

C A N O N IX.

Si quis negaverit, omnes, & singulos Christi fideles utriusque sexus, quum ad annos discretionis pervenerint, teneri singulis annis, saltem in Paschate, ad communicandum, juxta præceptum Sanctæ Matris Ecclesiæ, anathema sit.

Infra Sess. 14.
Can. 8. de Pœnit.
C. Omissis de
Pœnit.

Antoin. in *Theol. Moral. de Euchar. pag. 481.*

Berti de *Theol. Discipl. lib. 33., cap. 14., thes. 5., p. 356.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 76.*

Ferrar. in *Biblioth. Can. verb. Eucharistia pag. 170., n. 9.*

Fliegen. ad Wigandt in *Trib. Conf., § Ordin. c. 10., p. 324.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 3., n. 32.*

Gotti de *Euch. qu. 4., dub. 8., §. 2., pag. 161.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 12., cap. 6., n. 10.*

Paullus à Lugduno de *Euch. diss. 3., qu. 7., p. 244., t. 6. Theol.*

Merbesius in *Sum. Christian. par. 3. de Euch. qu. 1., pag. 276.*

Natal. Alex., in *Theol. Dogm., § Mor. cod. tract. art. 5., propos. 3., pag. 127.*

Petra ad *Constit. Apost. tom. 4., pag. 557., n. 5.*

Suarez in 3. *par. qu. 80., art. 11., disp. 70., sect. 2., p. 814.*

Vanroy de *Euchar. cap. 6., qu. 2., pag. 244.*

Vitasse in *Tract. Theol. tom. 4. de Augustin. Euch. Sacram. pag. 436., assert. 3.*

De Grassis *Decis. Aur. lib. 1., cap. 9., n. 5.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 2., decis. 2., n. 13.*

C A N O N X.

Si quis dixerit, non licere Sacerdoti celebranti seipsum communicare; anathema sit.

Supra cap. 8.

Colet in *Instit. Theol. tom. 1. de Euch. cap. 5., pag. 536.*

Habert. in *Theol. Dogm., § Mor. to. 5. de Euch. cap. 16., p. 562.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Eucharistia à quo dispensanda.*

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 4., cap. 7., n. 1.*

Natal. Alex. in *Theol. Dog., § Mor. de Euch. c. 4., reg. 2., p. 292.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 1., cap. 3., n. 31.*

C A N O N XI.

Si quis dixerit, solam fidem esse sufficientem præpara-

Supra c. 29

P 2

rationem

rationem ad sumendum Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, anathema sit.

Bellarmin. *de Controu.* to. 3., lib. 4., cap. 17., p. 342.

Gibert. *in Jur. Can.* to. 3. de *Sacr. tit.* 4., sect. 10., n. 8.

De Grassis *in Decis. Aur.* lib. 1., cap. 11., n. 10.

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. prop.* 2. pag. 334.

Valentia *in* 3. part. *disp.* 6., qu. 8., punct. 3., pag. 1031.

Vener. *in Exam. Episc.* lib. 1., cap. 9., n. 21.

- II. Et, ne tantum Sacramentum indigne, atque ideo in mortem, & condemnationem sumatur, statuit, atque declarat ipsa Sancta Synodus, illis, quos conscientia peccati mortalis gravat, quantumcumque etiam se contritos existiment, habita copia Confessoris, necessario præmittendam esse Confessionem Sacramentalem.

Supra c. 7.

Boyvin *de Sacram.* cap. 3., qu. 21., pag. 166.

Colet *in Instit. Theol. de Euch.* par. 1., cap. 6., pag. 586.

Æstius *in* 4. *Sent. dist.* 12., §. 6., pag. 158.

De Grassis *in Decis. aur.* lib. 1., c. 12., n. 3., & c. 38., n. 1.

De Joriis *in Tract. de Sacr. Matrim.* par. 2., qu. 5., n. 4. *in fin.*

Lambertin. *de Sacrif. Miss.* lib. 3., cap. 11., n. 3., pag. 321.

Lauræa *in Epit. Can. verb.* Eucharistia à quibus sumenda.

Reiffenstuel *in Theol. Mor. tract.* 10., dist. 3., qu. 2., n. 16.

Suarez *in* 3. par. qu. 8., art. 5., *disp.* 66., sect. 3., p. 801.

- III. Si quis autem contrarium docere, prædicare, vel pertinaciter asserere, seu etiam publicè disputando defendere præsumperit, eo ipso excommunicatus existat.

Covar. *in cap. Alma Mater* par. 1., §. 1., n. 7. *de Senten.*

Excommun. lib. 6.

Gibert. *in Jur. Can.* to. 5. de *Sacram. tit.* 4., sect. 10., n. 7.

De Gonteris *in Conc. Prov. Avenion.* tit. 21., cap. 3.

De Grassis *in Decis. Aur.* lib. 1., cap. 11., n. 10.

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap.* 5.,

prop. 2., pag. 334.

Episcopi præsidentibus meritis subditorum rectorum, monitis iniquitatis, ab eorum correctione non appellatur.

DECRETUM DE REFORMATIONE.

CAPUT I.

- I. E Adem Sacrosancta Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem Sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nunciis, intendens nonnulla statuere, quæ ad jurisdictionem pertinent Episcoporum, ut juxta proximæ Sessionis decretum, illi in commissis sibi Ecclesiis eo libentius resideant, quò facilius, & commodius sibi subiectos regere, & in vitæ, ac morum honestate continere potuerint:

Engel

- Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 1., n. 1.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 40., n. 31., §. 35.*
 Portius *Consil. 162., n. 21.*
 Ricciardel. in *Lyc. Eccles. par. 1., cap. 8., §. 1., n. 18.*
 II. illud primum eos admonendos censet, ut se pastores, non percussores esse meminerint,
 Bellet. *Disquisit. Cleric. par. 1. de Discipl. Cleric. §. 15., n. 93.*
 Daniel. de *Nobil. disput. 25., n. 44.*
 Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 37., n. 7.*
 Gavant. in *Man. Episc. verb. Visitatio circa Canonicos, n. 17.*
 Genuenf. in *Manual. Pastor. cap. 17. sub. n. 1., vers. In Concil. Trident.*
 Ugolin. de *Offic., §. Poteft. Episc. cap. 4., §. 4., n. 3.*
 De Grassis in *Aur. Decis. par. 2., lib. 4., cap. 3., n. 27.*
 III. atque ita praeesse sibi subditis oportere, ut non in eis dominantur, sed illos, tamquam filios, & fratres, diligant: elaborentque, ut hortando, & monendo ab illicitis deterreant; ne, ubi deliquerint, debitum eos poenis coercere cogantur.
 De Angelis in *Opusc. 5., n. 42. post tract. de Impens. Dotat.*
 Pignatel. in *Consult. Canon. tom. 1., cons. 85., n. 4.*
 Squillant de *Oblig., §. Privileg. Episc. par. 1., cap. 50., n. 2.*
 Vulp. in *Prax. For. Eccles. cap. 41., n. 21.*
 IV. Quos tamen, si quid per humanam fragilitatem peccare contigerit, illa Apostoli est ab eis servanda praeceptio, ut illos arguant, obsecrent, increpent in omni bonitate, & patientia; quum saepe plus erga corrigendos agat benevolentia, quam austeritas; plus exhortatio, quam comminatio; plus charitas, quam potestas.
 Barbosa. de *Off., §. Poteft. Episc. par. 1., glos. 12., n. 6.*
 Fagnan. in *Cap. Si aliquando de Sent. Excom. n. 21.*
 De Grassis in *Aur. Decis. part. 2., lib. 4., c. 5., n. 6.*
 Romaguer. ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 1., tit. 1., c. 3., n. 14.*
 Ugolin. de *Offic., §. Poteft. Episc. cap. 4., §. 4., n. 3.*
 V. Sin autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum misericordia iudicium, cum lenitate severitas adhibenda est, ut sine asperitate disciplina populis salutaris, ac necessaria conservetur; & qui correcti fuerint, emendentur; aut, si resipiscere noluerint, ceteri, salubri in eos animadversionis exemplo, à vitiis deterreantur; quum sit diligentis, & pii simul pastoris officium morbis ovium levia primum adhibere fomenta; post, ubi morbi gravitas ita postulet, ad acriora, & graviora remedia descendere, sin autem, ne ea quidem proficiant illis submovendis, ceteras saltem oves à contagionis periculo liberare.

Fuscus

Tit. 1. Timoe.
 3. 1. Petr. 5. Dist.
 45. in prim. Dist.
 91. c. ult. Dist.
 95. c. Elio sub
 jectum.

2. Tim. 4.

27. q. 4. c. Quid
 Christi. 45. Dist.
 c. Licet nonsum-
 quam.

c. Refecunda, &
 c. Corripiantur
 24. q. 3.

Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 4., n. 19.*

Lauræa *in Epit. Can. verb. Episcopi obligationes.*

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 10., conf. 144., n. 2.*

Zecchius *de Stat., & Offic. Episc. cap. 7., n. 9.*

- VI. Quum igitur rei criminum plerumque ad evitandas pœnas, & Episcoporum subterfugienda judicia, quærelas, & gravamina simulent, & appellationis diffugio judicis processum impendant: ne remedio ad innocentie præsidium instituto, ad iniquitatis defensionem abutantur, utque hujusmodi eorum calliditati, & tergiversationi occurratur; ita statuit, & decrevit: In causis visitationis, & correctionis, sive habilitatis, & inhabilitatis, necnon criminalibus, ab Episcopo, seu illius in spiritualibus Vicario Generali, ante definitivam sententiam, ab interloquutoria, vel alio quocumque gravamine non appelletur; Bontemp. *in Fascic. Flor. Mor. tract. 5. de Judiciis tit. 9. de Appellat. sub n. 55. verb. Item.*
- Cirin. *in Nex. Eccles. Jurisd. cap. 6., n. 190.*
- Coita *de Remed. Subsid. remed. 128., n. 8., & 9.*
- Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 33., n. 42., & lib. 2., tit. 28., n. 22.*
- Frances *Var. Resol. cap. 49., n. 28.*
- Piafec. *in Prax. Episc. par. 2., cap. 4. sub n. 100.*
- Sbroz *de Offic. Vicar. lib. 3., qu. 2., n. 19.*
- Vela *Dissert. Jur. 41., n. 33., tom. 2.*
- Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 121., n. 5.*
- Giurba *Decis. Sicil. decis. 56., n. 6.*

- VII. neque Episcopus, seu Vicarius appellationi hujusmodi; tamquam frivole deferre teneatur; sed ea, ac quacumque inhibitione ab appellationis Judice emanata, nec non omni stylo, & consuetudine, etiam immemorabili, contraria non obstante, ad ulteriora valeat procedere, Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 13. sub n. 10.*
- Genuenf. *in Prax. Cur. Archiep. cap. 70., n. 8.*
- Valensuel. *Consil. 195., n. 31., tom. 2.*
- Vulp. *in Prax. For. Eccles. cap. 21., n. 6.*
- Zerol. *in Prax. Episc. verb. Appellatio vers. Ad decimum.*
- VIII. nisi gravamen hujusmodi per definitivam sententiam reparari, vel ab ipsa definitiva appellari non possit: quibus casibus sacrorum, & antiquorum Canonum statuta illibata persistant.

Lauræa *in Epitom. Can. verb. Appellatio ab Episcopo.*

Piafec. *in Prax. Episc. par. 2., cap. 4., n. 99.*

Pignatel. *in Consult. Can. tom. 3., consult. 66., n. 11.*

Rota *in Colonien. Jurisd. super Attentatis 29. Aprilis 1744.*

§. 3. coram Reverendissimo de Thunn.

CA.

c. Quum speciali
§. Porro, c. Ad
nostram, c. Sug-
geritum de appel.

Infrâ Sess. 22. c.
2. de refor., &
Sess. 24. c. 10. de
reforma.

c. Ut debitus de
appel.

CAPUT II.

- I. **A** Sententia Episcopi, vel ipsius in spiritualibus Vicarii Generalis, in criminalibus appellationis causa, ubi appellationi locus fuerit, si Apostolica auctoritate in partibus eam committi contigerit, Metropolitano, seu illius etiam Vicario in spiritualibus Generali; aut, si ille aliqua de causa suspectus foret, vel ultra duas legales dietas distet, seu ab ipso appellatum fuerit, uni ex vicinioribus Episcopis, seu illorum Vicariis,
Cabal. Consil. 166., n. 8., tom. 1.
Cocchier. de Permut. Benef. part. 1., cap. 7. sub n. 7.
Laurza in Epit. lib. 2., cap. 23., n. 8.
Fuscus de Visit. Can. verb. Appellatio ab Episcopo.
Sbroz de Offic. Vicar. lib. 3., qu. 3., n. 1.
Vulp. in Prax. For. Eccles. cap. 21., n. 34.
Pilaja Decis. Pontif. tom. 1., decis. 7., n. 85.
- II. non autem inferioribus iudicibus committatur.
Piafec. in Prax. Episc. par. 2., c. 4. sub n. 100., vers. Eadem.
Pignat. in Consult. Canon. tom. 10., cons. 145., n. 1.
Vehr. in Exam. Episc. lib. 5., cap. 1., n. 14.

CAPUT III.

- I. **R** Eus, ab Episcopo, aut ejus Vicario in spiritualibus Generali, in criminali causa appellans, coram iudice, ad quem appellavit, acta primæ instantiæ omnino producat: & iudex, nisi illis visis, ad ejus absolutionem minime procedat.
Gavant. in Manual. Episc. verb. Appellatio n. 1.
Ventrigl. de Jurisd. Archiep. cap. 143., n. 1.
Giurba Decis. Sicil. 29., n. 1.
- II. Is autem, a quo appellatum fuerit, intrā triginta dies acta ipsa postulanti gratis exhibeat;
Pignat. in Consult. Canon. tom. 10., cons. 161., n. 1.
Sbroz de Offic. Vicar. lib. 3., qu. 9.
Vener. in Exam. Episc. lib. 5., cap. 1., n. 10.
- III. alioqui absque illis causa appellationis hujusmodi, prout iustitia suaserit, terminetur.
Laurza in Epitom. Canon. verb. Appellans.
Zerol. in Prax. Episc. par. 2., verb. Visitatio, vers. Quarto.

CAPUT IV.

- I. **Q** Uum verò tam gravia nonnunquam sint delicta, ab ecclesiasticis commissa personis, ut ob eorum atrocitatem

*In appellationibus
 appellat. ab Episcopo, quoniam
 Metropolitano, aut non ex vicinioribus committenda sit.*
 c. 2. de consuet.

*e. Statutum. de
 rescript. in 6.*

Acta prima instantiæ in triginta dies dentur gratanter appellanti.

*Quaratione clerici ob gravissima facta exco-
 muni.*
Etiam.

*3. qu. 8. c. Seg-
 gere & 13. qu. 7
 c. Felix Episcopus*

Cone. II. Hispan.
lenc. c. 6.C. Si quis cum
seq. 18. qu. 7. c.
Degradatio. de
Pra. in 6.

citatem a sacris Ordinibus deponendæ, & Curie sint tra-
dendæ sæculari: in quo secundum Sacros Canones certus
Episcoporum numerus requiritur: quos si omnes adhibere
difficile esset, debita juris exequutio differretur; si quando
autem intervenire possent, eorum residentia intermitteretur:
propterea statuit, & decrevit: Episcopo per se, seu
illius Vicarium in spiritualibus Generalem, contra Clericum,
in sacris, etiam Presbyteratus, Ordinibus constitutum,
etiam ad illius condemnationem, nec non verbalem de-
positionem, & per se ipsum, etiam ad actuale, atque
solemnem degradationem ab ipsis Ordinibus, & gradibus
Ecclesiasticis, in casibus, in quibus aliorum Episcoporum
præsentia, in numero à Canonibus definito requiritur,
etiam absque illis procedere liceat; adhibitis tamen, &
in hoc sibi assistentibus totidem Abbatibus, usum mitræ,
& baculi ex privilegio Apostolico habentibus, si in Civi-
tate, aut Diœcesi reperiri, & commodè interesse possint;
Ambrosin. de Immunit. Eccles. cap. 17. n. 37.
Engel in Jur. Canon. lib. 5., tit. 37., n. 12.
Fagnan. in Cap. Aqua de Conser. Eccles., vel Altar. n. 27.
Lambertin. de Synod. Diœces. lib. 7., cap. 34., n. 4.
Lezzana Consult. Moral. 45., n. 116.
Murga Disquisit. Moral. tom. 2., disquis. 11., disp. 16., n. 10.
Novar. in Lucern. Regul. verb. Abbas, n. 4., pag. 1.
Pastor de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 43., n. 25.
Vanespén. in Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 11., cap. 1., n. 15.
II. alioquin aliis personis in ecclesiastica dignitate constitutis,
quæ ætate graves, ac juris scientia commendabiles existant.
Antonel. de Regim. Eccles. lib. 6., cap. 3., n. 2.
Barbof. de Off. & Potest. Episc. par. 3., allegat. 110., n. 23.
Laurra in Epitom. Canon. verb. Degradatus.
Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 5., n. 56.
Monacel. Form. Legal. For. Eccl. tit. 15., form. 12., n. 15., no. 2.
Oliva de For. Eccles. par. 2., qu. 11., n. 14.
Piafec. in Prax. Episc. par. 2., c. 4. sub n. 93., vers. Degradatio
Pignatel. in Consult. Canon. tom. 2., cons. 163., pag. 158.
Cortiada Decis. Cathalon. 34., n. 7., tom. 1.

Summarie requi-
sant Episcopos de
gratis, aut abso-
lutionem criminis
aut remissionem
pœnæ respicienti-
bus.

CAPUT V.

ET quoniam per fictas causas, quæ tamen satis proba-
biles videntur, interdum accidit, ut nonnulli ejusmo-
di gratias extorqueant, per quas pœnæ illis Episcoporum
iuxta severitatem infliguntur, aut remittuntur omnino, aut mi-
nuuntur: quum non ferendum sit, ut mendacium, quod
tantopere

tantopere Deo displicet, non modò ipsum impunitum sit, verum etiam alterius delicti veniam impetret mentienti; iccirco, ut sequitur, statuit, & decrevit: Episcopus apud Ecclesiam suam residens, de subreptione, & obreptione gratiæ, quæ super absolutione alicujus publici criminis, vel delicti, de quo ipse inquirere cœperat, aut remissione pœnæ, ad quam criminofus per eum condemnatus fuerit, falsis precibus impetratur, per seipsum, tamquam Sedis Apostolicæ Delegatus, etiam summarie cognoscat; ipsamque gratiam, postquam per falsi narrationem, aut veri taciturnitatem obtentam esse legitime constiterit, non admittat.

Exod. 23., Lev. 19. Prov. 6. 10. 11. & 19. cap. Si quis dixerit cum seq. & cap. Nemo peritorum 11. q. 3.

cap. Super litteris. & cap. Quomodo dilecta. de refer.

Argyr. in *Discept. Eccl. lib. 5., discept. 6., n. 9., § 15., to. 12.*
Daniel de Nobil. *Disp. Select. par. 1., disp. 10. sub n. 13.*
Fagnan. in *Cap. Quoniam de Offic. Deleg. n. 29.*
Gavant. in *Manual. Episc. verb. Gratia n. 3.*
Lauræa in *Epir. Can. verb. Episcopus circa judicia facienda.*
Leo in *Theaur. For. Eccles. par. 2., cap. 2., n. 66.*
Lezzana *Consult. Moral. 45., n. 76.*
Thomassin. in *Vet., & Nov. Eccl. Discip. de Benef. p. 2., lib. 3.*
Vener. in *Exam. Episc. lib. 5., cap. 1., n. 18.*

CAPUT VI.

QUoniam verò subditi Episcopo, tametsi jure correpti fuerint, magnopere tamen eum odisse, & tamquam injuria affecti sint, falsa illi crimina objicere solent; ut, quoquo pacto possint, ei molestiam exhibeant, cujus vexationis timor plerumque illum ad inquirenda, & punienda eorum delicta segniorem reddit: idcirco, ne is magno suo, & Ecclesiæ incommodo gregem sibi creditum relinquere, ac non sine Episcopalis dignitatis diminutione vagari cogatur, ita statuit, & decrevit: Episcopus nisi ob causam, ex qua deponendus, sive privandus venirit, etiam si ex officio, aut per inquisitionem, seu denunciationem, vel accusationem, sive alio quovis modo procedatur, ut personaliter compareat, nequaquam citetur, vel moneatur.

Non citetur personaliter Episcopus, nisi depositionis, aut privationis causa. cap. Sunt nonnulli. 2. qu. 7.

Infr. sect. 24. c. 5. de refer.

Barbos. *de Offic., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 112., n. 6.*
Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rubr. 11., cap. 23., n. 153., vers. Et hoc casu.*
Capon. in *Discept. Foren. tom. 2., discept. 105., n. 11.*
Gratian. *Discept. Foren. tom. 1., cap. 169., n. 15.*
Lauræa in *Epir. Can. verb. Episcopus quomodo judicandus.*
Leuren. *de Vicar. Episcop. cap. 1., qu. 85., n. 4.*
Petra *ad Const. Apost. tom. 1., pag. 235, n. 44.*

Q

Raynald.

Raynald. in *Observ. Crim. lib. 3., c. 32., §. 4., n. 406., & 410*
Sbroz de *Vicar. Episc. lib. 2., qu. 58., n. 7., & qu. 59., n.*
1., *vers. Nec dicatur.*

Vermigl. *Consil. 159., n. 1.*

Ugolin. de *Offic., & Potest. Episc. c. 2., §. 2., n. 4., vers.*
Decimo.

*Qualitates testi-
um contra Episc-
opum deservien-
tur.*

CAPUT VII.

I. **T**estes in causa criminali, ad informationem, vel in-
dicia, seu aliàs in causa principali, contra Episco-
pum, nisi testes, & bonæ conversationis, existimatio-
nis, & famæ fuerint, non recipiantur;
Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Testes repellendi.*
Petra ad *Const. Apost. to. 1., pag. 243., n. 13., 17.*
Raynald. in *Supplem. ad cap. 32., n. 134.*
Rugier. de *Testam. Canon. lib. 1., sect. 3. sub n. 7., vers. Hæc:*
Vermigl. *Consil. 159., n. 2.*
Ugolin. de *Offic., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 112., n. 11.*

II. & si odio, temeritate, aut cupiditate aliquid deposuerint,
gravibus poenis mulcentur.

Barbos. de *Offic., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 112., n. 11.*

Pignatel. in *Consul. Canon. tom. 10., consil. 161., n. 8.*

*Graves Episco-
porum Causa a
Pont. Max. ex-
ponantur.
Canc. Sard. c. 2.
Ad abolendam
de hæret. & infid.
Sess. 14. c. 5. de
statut.*

CAPUT VIII.

Cause Episcoporum, quàm pro criminis objecti qua-
litate comparere debeant, coram Pontifice Max. re-
ferantur, ac per ipsum terminentur.

Barbos. de *Offic., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 112., n. 1.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopus quomodo judicandus:*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 10.*

Lotter de *Re Benef. lib. 1., qu. 22., n. 30., & 99.*

Oliva de *For. Eccl. par. 3., qu. 8. sub n. 50.*

Petra ad *Constit. Apost. tom. 1., pag. 236., n. 37.*

Sbroz de *Vicar. Episc. lib. 2., qu. 38., n. 7.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 5., cap. 3., m*
19., *vers. Ad cap. 8.*

Ventrigl. de *Offic., & Potest. Episc. cap. 2., §. 2., n. 4.;*
vers. Undecimo.

Cortiada *Decis. Cathalon. 122., n. 20.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 4., decis. 2., n. 16:*

Decretum

Decretum prorogationis definitionis quatuor articulorum de Sacramento Eucharistiae, & Salvi Conductus Protestantibus dandi.

E Adem Sancta Synodus errores omnes, qui super hoc Sanctissimo Sacramento repullularunt, tanquam vepres ex agro Dominico evellere, ac omnium fidelium saluti prospicere cupiens, quotidianis precibus, Deo omnipotenti piè oblati, inter alios, ad hoc Sacramentum pertinentes articulos, diligentissima veritatis Catholicæ inquisitione tractatos, plurimis, accuratissimisque pro rerum gravitate disputationibus habitis, cognitis quoque præstantissimorum Theologorum sententiis, hos etiam tractabat. An necessarium sit ad salutem, & divino jure præceptum, ut singuli Christifideles sub utraque specie ipsum Venerabile Sacramentum accipiant. Et: Num minus sumat, qui sub altera, quàm qui sub utraque communicat. Et: An erraverit Sancta Mater Ecclesia, laicos, & non celebrantes Sacerdotes, sub panis specie dumtaxat communicando. Et: An parvuli etiam communicandi sint. Sed quoniam ex nobilissima Germaniæ Provincia ii, qui se Protestantes nominant, super his ipsis articulis, antequam definiantur, audiri à Sancta Synodo cupiunt, & eam ob causam fidem publicam ab illa postularunt, ut ipsis tutò huc venire, & in hac Urbe commorari, ac libere coram Synodo dicere, atque proponere, quæ senserint, & postea, quùm libuerit, recedere liceat; Sancta ipsa Synodus, licet magno desiderio eorum adventum multos antea mentes expectarit, tamen, ut pia mater, quæ ingemiscit, & parturit, summo opere id desiderans, ac laborans, ut in iis, qui Christiano nomine censentur, nulla sint schismata, sed, quemadmodum eundem omnes Deum, & Redemptorem agnoscunt, ita idem dicant, idem credant, idem sapiant, confidens Dei misericordiæ, & sperans fore, ut illi in sanctissimam, & salutarem unius fidei, spei, charitatisque concordiam redigantur, libenter eis in hac re morem gerens, securitatem, & fidem, ut petierunt, publicam, quam *Salvum Conductum* vocant, quod ad se pertinet, ejus, qui infra scriptus erit, tenoris, dedit, atque concessit: & eorum causa definitionem illorum articulorum ad secundam Sessionem distulit, quam, ut illi commodè ei interesse possint, in diem festum Conversionis Divi Paulli, qui erit xxv. die mensis Januarii anni sequentis, indixit. Illudque præterea statuit, ut in eadem Sessione de Sacrificio Missæ agatur, propter magnam utriusque rei connexionem.

nem. Interea Sessione proxima de Pœnitentiz ; & Extreme Unctionis Sacramentis tractandum. Illam autem die festo Divæ Catharinæ Virginis, & Martyris, qui erit xxv. Novembris, habendam esse decrevit, simulque, ut in utraque materiam Reformationis prosequatur.

SALVUS CONDUCTUS

DATUS PROTESTANTIBUS.

Sacrofancta Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, presidentibus in ea eisdem Sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nunciis, omnibus, & singulis, sive Ecclesiasticis, sive secularibus personis universæ Germaniæ, cujuscunque gradus, status, conditionis, & qualitatis sint, quæ ad Œcumenicum hoc, & Generale Concilium accedere voluerint, ut de iis rebus, quæ in ipsa Synodo tractari debent, omni libertate conferre, proponere, & tractare, ac ad ipsum Œcumenicum Concilium liberè, & tutò venire, & in eo manere, & commorari, ac articulos, quot illis videbitur, tam scripto, quam verbo offerre, proponere, & cum Patribus, sive iis, qui ab ipsa Sancta Synodo delecti fuerint, conferre, & absque ullis conviciis, & contumelijs disputare, nec non, quando illis placuerit, recedere possint, & valeant, publicam fidem, & plenam securitatem, quam *salvum Conductum* appellant, cum omnibus, & singulis clausulis, & decretis necessariis, & opportunis, etiamsi specialiter, & non per verba generalia exprimi debent, quæ pro expressis haberi voluit, quantum ad ipsam S. Synodum spectat, concedit. Placuit præterea Sanctæ Synodo, ut, si pro majori libertate, ac securitate eorum, certos, tam pro commissis, quam pro committendis per eos delictis, judices eis deputari cupiant, illos sibi benevolos nominent, etiamsi delicta ipsa quantumcumque enormia, ac hæresim sapientia fuerint.

SESSIO QUARTADECIMA,

Quæ est quarta

SUB JULIO III. PONT. MAX.

Celebrata die XXV. Novembris MDLI.

Doctrina de Sanctissimis Pœnitentiæ, & Extreme Unctionis Sacramentis.

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, presidentibus

dentibus in ea eisdem Sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nuncijs, quamvis in decreto de Justificatione multus fuerit de Pœnitentiæ Sacramento, propter locorum cognatione, necessaria quadam ratione, sermo interpositus; tanta nihilominus circa illud nostra hac ætate diversorum errorum est multitudo, ut non parum publicæ utilitatis retulerit, de eo exactiorem, & pleniorẽ definitionem tradidisse, in qua demonstratis, & convulsis, Spiritus Sancti presidio, universis erroribus, Catholica veritas perspicua, & illustris fieret; quam nunc Sancta hæc Synodus Christianis omnibus perpetuò servandam proponit.

Supra sect. 6. cap. 14. de Justificatione.

Droit de Re Sacram. lib. 6., art. 2., §. 2., pag. 58.

C A P U T I.

De necessitate, & institutione Sacramenti Pœnitentiæ.

I. **S**I ea in regeneratis omnibus gratitudo erga Deum esset, ut iustitiam in Baptismo, ipsius beneficio, & gratia, susceptam, constanter tuerentur; non fuisset opus, aliud ab ipso Baptismo Sacramentum ad peccatorum remissionem esse institutum. Quoniam autem Deus, dives in misericordia, cognovit figmentum nostrum, illis etiam vitæ remedium contulit, qui sese postea in peccati servitute, & dæmonis potestatem tradidissent, Sacramentum videlicet Pœnitentiæ; quo lapsis post Baptismum beneficium mortis Christi applicatur.

Instit. Can. 1. de poen. Plal. 101. Ephes. 2.

Gibert. in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 2., n. 5. Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 1., art. 5., prop. 4., pag. 23.

II. Fuit quidem Pœnitentia universis hominibus, qui se mortali aliquo peccato inquinassent, quovis tempore ad gratiam, & iustitiam assequendam necessaria, *Boucat de Pœnit. art. 1., sect. 3., §. 2., pag. 155. Dupasquier de Sac. Pœnit. disp. 7., qu. 2., conclus. 1. Fliegen ad Wigandt in Trib. Conf., & Ordin. cap. 11., p. 327 Layman in Theol. Mor. to. 2., lib. 5., tract. 6., c. 2., n. 1. Merbesius de Sacram. dissert. 4., qu. 11., pag. 42. Sporer in Theol. Sac. par. 3., c. 2., sect. 2., qu. 1., p. 135.*

Supra sect. 6. cap. 14. de Justific. C. de. Cabilon. sub Vitaliano II. cap. 3.

III. illis etiam, qui Baptismi Sacramento ablui petivissent, ut, perversitate abjecta, & emendata, tantam Dei offensio- nem, cum peccati odio, & pio animi dolore detestarentur: unde Propheta ait: Convertimini, & agite pœnitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris, & non erit vobis in ruinam iniquitas. Dominus etiam dixit: Nisi pœnitentiam

Ezech. 18.

Lucæ 13.

tiam egeritis, omnes similiter peribitis. Et Princeps Apostolorum Petrus peccatoribus Baptismo initiandis, pœnitentiam commendans, dicebat; Pœnitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum.

Concina *de Pœnit. lib. 1., diss. 1., c. 2., qu. 9., pag. 30.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 1., n. 7.*

Vitasse *de Pœnit. qu. 1., art. 2., pag. 5.*

IV. Porro nec ante adventum Christi Pœnitentia erat Sacramentum,

Bonaccin. *de Pœnit. Sacram. qu. 2., prop. 2., n. 2.*

A S. Gregorio *in Universal. Tract. cap. 39., n. 1.*

Laurea *in Epit. Can. verb. Pœnitentiz Sacramentum.*

Navarra *de Sacram. Pœnit. c. 22. sub n. 11., vers. Circa hoc.*

Tournely *eod. tract. pag. 35.*

V. nec est post adventum illius cuiquam ante Baptismum.

Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 2., pag. 13.*

Fagnan. *in Cap. Omnis de Pœnit., & Remiss. n. 4.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 3., n. 1.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 1., art. 3., prop. 2., pag. 15.*

Sabinus *in Luc. Mor. tract. 60., n. 10.*

VI. Dominus autem Sacramentum Pœnitentiz tunc præcipue instituit, quum à mortuis excitatus, insufflavit in discipulos suos, dicens: Accipite Spiritum Sanctum; quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt.

Jo. 20. Matth.
26. c. Ue consi-
deretur 30. Diss
& infra c. 8. in
fin. & can. 3.

Bontemp. *in Fascic. Flor. Moral. tit. 10. de Sacram. Pœnit. affect. 1., n. 81.*

Clericat. *de Pœnit. decis. 12., n. 2.*

Concina *eod. tract. diss. 1., cap. 3., §. 2., pag. 38.*

Engel *in Jur. Canon. lib. 5., tit. 38., n. 5.*

Æltius *in 4. Sen. dist. 14., §. 3., pag. 185.*

Gavardus *in 4. Sent. de Pœnit. qu. 1., art. 1., §. 3., pag. 377.*

Genet. *in Theol. Mor. to. 4. de Sacram. Pœnit. tract. 6., cap. 2.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 3., n. 4.*

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Pœnit. c. 2., p. 61.*

Merbesius *de Sacram. diss. 4., qu. 21., pag. 67.*

Simonet. *de Pœnit. disp. 1., art. 2., pag. 306.*

De Graffis *in Decis. Aur. lib. 1., cap. 1., n. 5.*

VII. Quo tam insigni facto, & verbis tam perspicuis, potestatem remittendi, & retinendi peccata, ad reconciliandos fideles, post Baptismum lapsos, Apostolis, & eorum legitimis successoribus fuisse communicatam, univerforum Patrum consensus semper intellexit:

Berti *in Theol. discipl. lib. 34., par. alt., c. 1., pag. 16., & seg. Billuart.*

Billuart *de Poenit. dissert. 1., art. 1., §. 2., pag. 14.*
 Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Poenit. c. 2., pag. 64.*
 Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Poenit. cap. 1., art. 5., prop. 1., pag. 17.*

Valentia *in 3. part. disp. 7., qu. 9., punct. 2., pag. 1402.*
 Vitasse *de Poenit. qu. 1., art. 3., assert. 3., pag. 10.*

VIII. & Novatianos, remittendi potestatem olim pertinaciter negantes, magna ratione Ecclesia Catholica, tamquam hæreticos, exploirit, atque condemnavit.

Concina *de Poenit. lib. 1., dissert. 1., cap. 5., pag. 44.*

Habert. *in Theol. Dog., & Mor. to. 6. de Poenit. c. 2., pag. 59.*

IX. Quare verissimum hunc illorum verborum Domini sensum Sancta hæc Synodus probans, & recipiens, damnat eorum commentitias interpretationes, qui verba illa ad potestatem prædicandi verbum Dei, & Christi Evangelium annuntiandi, contra hujusmodi Sacramenti institutionem, falsò detorquent.

Vid. Can. III. hujus Sessionis.

Euseb. Cæsariensis Hist. Eccl. lib. 6. cap. 38.
 Cyprian. contra Novat.

C A P U T II.

De differentia Sacramenti Poenitentiae, & Baptismi.

I. CÆterum hoc Sacramentum multis rationibus à Baptismo differre dignoscitur;

Lauræa *in Epist. Can. verb. Poenitentiz Sacramentum.*

Tournely *de Sacram. Poenit. pag. 35.*

Vid. Author. relat. in Can. II. n. 1. hujus Sessionis.

II. nam præterquam quod materia, & forma, quibus Sacramenti essentia perficitur, longissimè diffidet: constat certè, Baptismi ministrum judicem esse non oportere, quum Ecclesia in neminem judicium exerceat, qui non prius in ipsam per Baptismi januam fuerit ingressus. Quid enim mihi, inquit Apostolus, de iis, qui foris sunt, judicare?

Berti *de Theol. discipl. lib. 34., c. 2., prop. 2., pag. 484., & seq.*

Boucat *de Poenit. art. 1., sect. 3., §. 5., pag. 158.*

Concina *cod. tract. lib. 1., diss. 1., c. 4., qu. 4., pag. 41.*

Droit *de Re Sacram. tom. 2., lib. 6., qu. 3., c. 1., pag. 30.*

Æltius *in 4. Sent. dist. 14., §. 4., pag. 185.*

Fagnan. *in Cap. Omnis de Poenit., & Remiss. n. 3.*

Guarnier. *de Eccl. Militan. lib. 1., c. 5., n. 19., pag. 24.*

Habert. *in Theol. Dog., & Mor. tom. 6. de Poen. c. 1., §. 4., p. 45.*

Layman *in Theol. Moral. lib. 5., tract. 2., cap. 6. sub n. 8., vers. Dubitant.*

Simonet. *de Poenit. disp. 1., art. 2., pag. 306.*

Supr. Sess. 6. de Justif. c. 4. & infra. can. 8.

1. Cor. 1. in fin.
 c. Multi 1. q. 1.
 c. Gaudem. 1. de conver. coo.

Secus

Secus est de domesticis fidei, quos Christus Dominus lavacro Baptismi, sui Corporis membra semel effecit; nam hos, si se postea crimine aliquo contaminaverint, non jam repetito Baptismo ablui, quum id in Ecclesia Catholica nulla ratione liceat, sed ante hoc tribunal, tamquam reos, fisci voluit, ut per Sacerdotum sententiam non semel, sed quoties ab admissis peccatis ad ipsum pœnitentes confugerint, possent liberari.

Antoin. de Pœnit. art. 2., pag. 511.

* Befombes de Sacr. c. 8. art. 1., pag. 387., & c. 1., art. 4., p. 251

* Billuart de Pœnit. dissert. 1., art. 4., §. 3., pag. 71.

Monacel. in Form. Legal. For. Eccl. to. 2., tit. 16., form. 2., n. 14.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 1., art. 5., prop. 7., pag. 26.

Vitasse eod. tract. qu. 1., art. 6., assert. 2., pag. 38.

- IV. Alius præterea est Baptismi, & alius Pœnitentiæ fructus; per Baptismum enim Christum induentes, nova prorsus in illo efficiamur creatura, plenam, & integram peccatorum omnium remissionem consequentes:

Fuscus de Visit. lib. 2., cap. 3. sub n. 34.

Gotti de Pœnit. qu. 1., dub. 1., §. 3., pag. 234.

Lauræa in Epit. Canon. verb. Baptismi effectus.

Valentia in 3. par. disp. 7., qu. 1., punct. 5., pag. 1270.

De Grassis in Decis. Aur. lib. 2., c. 38., n. 4., & lib. 4., c. 1., n. 9.

- V. ad quam tamen novitatem, & integritatem per Sacramentum Pœnitentiæ, siue magnis nostris fletibus, & laboribus, divina id exigente iustitia, pervenire nequaquam possumus: Concina de Sacr. Pœnit. lib. 2., diss. 3., c. 4., §. 3., pag. 624.
- Gibert. in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 3., n. 7.
- Habert. in Theol. Dogm., & Mor. tom. 6. de Pœnit. cap. 4., pag. 102., & 516.

Merbel. de Sacram. diss. 4., qu. 54., pag. 156:

Sabin. in Luc. Mor. tract. 60., n. 12.

- VI. ut merito Pœnitentia laboriosus quidam Baptismus à Sanctis Patribus dictus fuerit.

Antoin. de Pœnit. art. 1. sub n. 7., pag. 100.

Morin. de Sacram. Pœnit. lib. 3., cap. 1., n. 1.

- VII. Est autem hoc Sacramentum Pœnitentiæ lapsis post Baptismum ad salutem necessarium, ut nondum regeneratis ipse Baptismus.

Billuart de Pœnit. diss. 1., art. 4., §. 2., pag. 68.

Bontemp. in Fascic. Flor. Mor. tract. 10., tit. 11., assert. 3.

Colet in Instit. Theol. tom. 5. de Pœnit. cap. 2., pag. 18.

Gavard. in 4. Sent. de Pœnit. cap. 2., pag. 18.

Genet. in Theol. Mor. tom. 4., tract. 6., cap. 2.

A S. Gregorio

- A S. Gregorio in *Univ. Tract. cap. 39., n. 4.*
 Lambertin. de *Synod. Dioec. lib. 13., cap. 19., n. 6.*
 Laurza in *Epit. Can. verb. Pœnitentiæ Sacramenti effectus.*
 Mezger de *Pœnit. disp. 41., art. 2., §. 1., pag. 376.*
 Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 1., §. 8., n. 147.*
 Valentia in *3. part. disp. 7., qu. 1., punct. 6., pag. 1276.*

CAPUT III.

De partibus, & fructibus hujus Sacramenti.

- I. **D**Ocet præterea Sancta Synodus, Sacramenti Pœnitentiæ formam, in qua præcipue ipsius vis sita est, in illis ministri verbis positam esse: *Ego te absolvo, &c.*
 Besomb. de *Sacram. cap. 1., art. 9., pag. 251.*
 Bonaccin. de *Pœnit. Sacram. qu. 4., punct. 1.*
 Dandin. de *Susp. de Hæres. c. 3., sect. 1., subsect. 3., n. 15.*
 Dupasquier de *Pœnit. Sacram. disp. 4., qu. 4.*
 Æstius in *4. Sent. dist. 25., §. 3., pag. 201.*
 Gibert. in *Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 5., n. 1.*
 Gotti in *Theol. de Pœnit. qu. 1., dub. 2., §. 3., pag. 240.*
 Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. c. 11., §. 1., p. 463.*
 Laurza in *Theol. eod. tract. disp. 17., art. 5., to. 2.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 7., art. 1., prop. 1., pag. 280.*
 Vitalle de *Pœnit. qu. 2., art. 3., pag. 48.*
- II. Quibus quidem de Ecclesiæ Sanctæ more preces quædam laudabiliter adjunguntur: ad ipsius tamen formæ essentiam nequaquam spectant, neque ad ipsius Sacramenti administrationem sunt necessariæ.
 Engel in *Jur. Canon. lib. 5., tit. 38., n. 6.*
 Gibert. tom. 3. de *Sacram. tit. 6., sect. 5., n. 2.*
 Laurza in *Epit. Canon. verb. Pœnitentiæ Sacramentum.*
 Simonet. de *Pœnit. disp. 8., art. 1., §. 5., pag. 394.*
- III. Sunt autem quasi materia hujus Sacramenti ipsius Pœnitentis actus, nempe Contritio, Confessio, & Satisfactio.
 Besomb. de *Sacram. cap. 8., art. 1., pag. 387.*
 Billuart de *Pœnit. disp. 1., art. 2., pag. 37.*
 Clericat. de *Pœnit. decis. 13., n. 1.*
 Concina eod. tract. lib. 1., disp. 1., cap. 6., pag. 46.
 Droit de *Re Sacram. to. 2., lib. 6., cap. 2., art. 1., p. 37.*
 Genet. in *Theol. Mor. tom. 4., tract. 6., cap. 3.*
 Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 3., n. 6.*
 Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 6., qu. 2., n. 110.*
 Simonet. de *Pœnit. disp. 1., art. 3., resp. 2., pag. 307.*
 Tournely de *Sacram. Pœnit. art. 3., conclus. 3.*

Suprà sect. 6. de
 Jussif. cap. 14. &
 infra can. 4.

R

Qui

IV.

Qui quatenus in pœnitente ad integritatem Sacramenti, ad plenamque, & perfectam peccatorum remissionem ex Dei institutione requiruntur, hac ratione Pœnitentiz partes dicuntur.

Habert. in *Theol. Dogm.*, & *Mor. to. 6. de Pœnit. cap. 1.*, §. 4., pag. 45.

Sabinus in *Luc. Mor. tract. 61. de Mater. Sacram. Pœnit.*

- V. Sanè verò res, & effectus hujus Sacramenti, quantum ad ejus vim, & efficaciam pertinet, reconciliatio est cum Deo, Billuart *de Pœnit. diss. 1., art. 3., pag. 54.*

Genet. *de Sacram. Pœnit. tract. 6., cap. 4.*

Gibert. in *Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 5., n. 7.*

- VI. quam interdum in viris piis, & cum devotione hoc Sacramentum percipientibus, conscientiz pax, ac serenitas cum vehementi spiritus consolatione consequi solet.

Gibert. *loc. sup. cit. n. 8.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Pœnitentiz Sacramenti effectus.*

- VII. Hæc de partibus, & effectû hujus Sacramenti Sancta Synodus tradens, simul eorum sententias damnat, qui Pœnitentiz partes incussos conscientiz terrores, & fidem esse contendunt.

Vid. Author. relat. in Can. IV. n. II. bujus Sessionis.

CAPUT IV.

De Contritione.

- I. ^{Supra. sect. de Justific. c. 6., & 14.} **C**ontritio, quæ primum locum inter dictos pœnitentis actus habet, animi dolor, ac detestatio est de peccato commisso, cum proposito non peccandi de cætero.

Besomb. *de Sacram. cap. 8., art. 6., §. 1., pag. 393.*

Billuart *de Pœnit. diss. 4., art. 1., pag. 144.*

Bontemp. in *Fascic. Flor. Mor. eod. tract. tit. 10., n. 90.*

Clericat. *de Sacram. Pœnit. decis. 2., n. 1.*

Droit *de Re Sacram. tom. 2., lib. 6., qu. 4., cap. 1., pag. 45.*

Dupasquier *de Pœnit. disp. 3., qu. 1., concl. 1.*

Fliegen ad Wigandt in *Tribun. Conf., & Ordin. cap. 11., pag. 326.*

Cardin. Lauræa in *Theol. tom. 2., disp. 8., art. 1.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 6., cap. 5.*

- II. Fuit autem quovis tempore ad impetrandam veniam peccatorum hic Contritionis motus necessarius;

Antoin. *de Pœnit. art. 1., pag. 497.*

Concin. *eod. tract. lib. 1., diss. 1., cap. 7., n. 1., pag. 50.*

Æstius in *4. Sent. dist. 16., §. 2., pag. 233.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 1., n. 4.*

A S. Gregorio

A S. Gregorio in *Univers. Tract. cap. 41.*, n. 7.
Habert. in *Theol. Dogm.*, & *Mor. tom. 6. de Penit. cap.*

1., §. 2., pag. 28.

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 2., n. 1.*

Maltrius in 2. *Sent. disp. 6. de Peccat. qu. 9., art. 3., concl.*
2., n. 271., & *seqq.*, pag. 368.

Simonet. de *Penit. disp. 1., art. 2., respons. 1.*, pag. 325.

Vitasse de *Contrit. art. 2., assert. 5.*, pag. 78.

- III. & in homine post Baptismum lapsō, ita demum preparat ad remissionem peccatorum, si cum fiducia divine misericordie, & voto prestandi reliqua, conjunctus sit, quæ ad ritè suscipiendum hoc Sacramentum requiruntur.
Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 7., n. 3.*
Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Contritio.*

- IV. Declarat igitur Sancta Synodus, hanc Contritionem, non solum cessationem à peccato, & vitæ novæ propositum, & inchoationem, sed veteris etiam odium continere, juxta illud: Proiicite à vobis omnes iniquitates vestras, in quibus pravaricati estis, & facite vobis cor novum, & spiritum novum. Et certè, qui illos Sanctorum clamores consideraverit: Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum; Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ; & alios hujus generis, facile intelliget, eos ex vehementi quodam antea vitæ odio, & ingenti peccatorum detestatione manasse.

Antoin. de *Penit. art. 1., n. 5.*, pag. 500.

Berti de *Theol. Discipl. lib. 34., cap. 4.*, pag. 513.

Colet in *Instit. Theol. to. 5. de Penit. cap. 1.*, pag. 73.

Æstius in 4. *Sent. dist. 16.*, §. 1., pag. 231.

Gavard. in 4. *Sent. de Penit. qu. 1., art. 1.*, §. 1., pag. 364.

Gotti de *Penit. qu. 2., dub. 1.*, §. 1., pag. 241.

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 6., qu. 4., n. 37.*

Valentia in 3. *part. disp. 7., qu. 2., punct. 1.*, pag. 1292.

- V. Docet præterea, etsi Contritionem hanc aliquando charitate perfectam esse contingat, hominemque Deo reconciliare, priusquam hoc Sacramentum actu suscipiatur; ipsam nihilominus reconciliationem ipsi Contritioni, sine Sacramenti voto, quod in illa includitur, non esse adscribendam.

Billuart de *Penit. dissert. 4., art. 4.*, §. 2., pag. 69.

Bontemp. in *Fascic. Flor. Mor. de Sacram. Poenit. tract. 10.*
tit. 10., pag. 498.

Labat. de *Poenit. disp. 1., dub. 2.*, §. 2., pag. 31.

Merbes. de *Sacram. dissert. 4., qu. 13.*, pag. 47.

R 2

Mezger.

Infra 4. 1.

Estch. 18.

Psal. 50. c. Et
venit. de Poen.
Dist. 1. c. Toram.
de Poen. Dist. 3.
Psal. 6.

Itaiz 18.

Mezger de Poenit. disp. 41., art. 2., §. 1., pag. 376.
Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Poenit. cap. 4.,
art. 3., prop. 1., pag. 53.

Sabin. in Luc. Mor. tract. 62., n. 24.

Tournely de Sacram. Poenit. art. 2., pag. 50., & de Baptis. p. 121.

- VI. Illam verò Contritionem imperfectam, quæ Attritio dicitur, quoniam vel ex turpitudinis peccati consideratione, vel ex gehennæ, & poenarum metu communiter concipitur, si voluntatem peccandi excludat cum spe veniæ, declarat, non solum non facere hominem hypocritam, & magis peccatorem,*

Bonaccin. de Sacram. Poenit. qu. 5., sect. 1., punct. 1.

Droit de Re Sacram. lib. 6., qu. 4., cap. 1., pag. 46.

Dupasquier de Poenit. disp. 3., qu. 3.

Engel in Jur. Canon. lib. 5., tit. 38., n. 6.

A. S. Gregorio in Univ. Tract. cap. 39., n. 3.

Habert. in Theol. Dog., & Mor. to. 6. de Poenit. c. 8., §. 2., p. 168

Lauræa in Epir. Canon. verb. Attritio.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 7., cap. 13., n. 2.

Sporer in Theolog. par. 3., cap. 3.

* Vid. Can. V. bujus Sessionis.

- VII. verum etiam donum Dei esse, & Spiritus Sancti impulsu, non adhuc quidem inhabitantis, sed tantum moventis, quo poenitens adjutus viam sibi ad justitiam parat.

Æstius in 4. Sent. dist. 16., §. 9., pag. 240.

Gotti de Poenit. qu. 4., dub. 3., §. 1., pag. 267.

Layman in Theol. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 1., n. 1.

Merbes. de Sacram. dissert. 4., qu. 17., pag. 62.

Mezger de Poenit. disp. 46., art. 1., §. 2., pag. 405.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Poenit. cap. 4.,
art. 3., prop. 5., pag. 58.

Valentia in 3. par. disp. 7., qu. 2., punct. 3., pag. 1306.

De Graffis in Decis. Aur. lib. 1., cap. 2., n. 5.

- VIII. Et quanvis sine Sacramento Poenitentiae per se ad justificationem perducere peccatorem nequeat, tamen cum ad Dei gratiam in Sacramento Poenitentiae impetrandam disponit: hoc enim timore utiliter concussi Ninivite, ad Joannæ prædicationem, plenam terroribus, poenitentiam egerunt, & misericordiam à Domino impetrarunt.

Colet in Instit. Theol. to. 5. de Poenit. cap. 5., pag. 101.

Fliegen ad Wigandt in Tribun. Confess., & Ordin. c. 11., pag. 328.

Gotti de Poenit. qu. 4., dub. 1., §. 2., pag. 263.

Card. de Lauræa de Poenit. disp. 9., n. 146.

De Lugo eod. tract. disp. 5., n. 133.

Maltrius in Theol. Mor. disp. 21., n. 43.

Joan. 3. Math.
12. Lucæ 11. c.
Quintobrem. de
Pœn. Diss. 1.

- Merbesius *de Sacram. diff. 4., qu. 10., confect. 4., pag. 39.*
- IX. Quamobrem falsò quidam calumniantur Catholicos scriptores, quasi tradiderint Sacramentum Pœnitentiæ absque bono motu* suscipientium gratiam conferre: quod nunquam Ecclesia Dei docuit, neque sensit: sed & falsò docent, Contritionem esse extortam, & coactam, non liberam, & voluntariam.
- Droit de Re Sacram. lib. 6., qu. 4., cap. 4., art. 1., §. 2., p. 69*
- Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Pœnit. c. 8., §. 3., p. 178*
- Lauræa *in Epit. Can. verb. Contritiò.*
- * Monacel. *in Form. Legal. For. Eccles. to. 2., formul. 2., tit. 16., n. 15.*
- * Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 4., art. 2., propos. 1., pag. 52.*

C A P U T V.

De Confessione.

- I. **E**X institutione Sacramenti Pœnitentiæ jam explicata, universa Ecclesia semper intellexit, institutam etiam esse à Domino integram peccatorum Confessionem, Besomb. *de Sacram. cap. 1., art. 4., §. 2., prop. 1., pag. 255.*
- Canus *Refec. de Sacram. Pœnit. par. 6.*
- Concina *de Pœnit. lib. 1., dissert. 4., cap. 2., pag. 269.*
- Dupasquier *de Sacram. Pœnit. disp. 5., qu. 6., concl. 6.*
- Genet. *in Theol. Mor. tom. 4., tract. 6., cap. 6.*
- Juvenin. *de Pœnit. qu. 5., cap. 1., art. 3., pag. 415.*
- Lauræa *in Epit. Can. verb. Confessio Sacramentalis.*
- Petra *ad Const. Apost. to. 4., pag. 398. sub n. 3.*
- Sabinus *in Luc. Mor. tract. 63. de Integrit. Confess. n. 27.*
- Tournely *de Pœnit. qu. 6., art. 1., pag. 159.*
- Valentia *in 3. part. disp. 7., qu. 9., punct. 2., pag. 1416.*
- II. & omnibus post Baptismum lapsis jure divino necessariam existere:
- Æstius *in 4. Sent. dist. 17., §. 5., pag. 245.*
- Merbesius *de Sacram. dissert. 4., qu. 22., pag. 69.*
- Vid. Can. VI. præsentis Sessionis.*
- III. quia Dominus Noster JESUS Christus à terris ascensusurus ad Cœlos Sacerdotes sui ipsius Vicarios reliquit tamquam Præfides, & Judices, ad quos omnia mortalia crimina deferantur, in quæ Christi fideles ceciderint: quo pro potestate clavium, remissionis, aut retentionis peccatorum sententiam pronuncient:
- Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 9., n. 3.*
- Habert.

Lucæ 5. & 17.
Luc. 9. & Joh. 1.
infra can. 6.

Joh. 20. Matth.
16 c. Verbum
de Pœn. Dist. 2.
& c. Adhuc de
Pœn. Dist. 3.

Gavardus in 4. *Sent. eod. tract. qu. 1., art. 3., §. 2., p. 287*

Gotti de Pœnit. qu. 6., dub. 2., §. 1., pag. 312.

Merbesius de Sacram. dissert. 4., qu. 25., pag. 75.

- IX. Itaque dum omnia, quæ memoriæ occurrunt, peccata Christi fideles confiteri student, procul dubio omnia divinæ misericordiæ ignoscenda exponunt.

Æstius loc. sup. cit.

Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 11., n. 6.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 5., art. 6., §. 1., pag. 126.*

- X. Qui verò secus faciunt, & scienter aliqua retinent, nihil divinæ bonitatis per Sacerdotem remittendum proponunt; si enim erubescat ægrotus vulnus medico detegere, quod ignorat, medicina non curat.

Hierom. dicto loco.

Antoin. de Pœnit. art. 2., pag. 508.

Billuart de Pœnit. diss. 7., art. 2., §. 1., pag. 458.

Concina eod. Tract. lib. 1., diss. 4., cap. 4., qu. 1., pag. 283.

Gavard. in 4. Sent. de Pœnit. qu. 1., art. 5., §. 3., pag. 431.

Gibert. in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 11., n. 7.

- XI Colligitur præterea, etiam eas circumstantias in Confessione explicandas esse, quæ speciem peccati mutant; quod sine illis peccata ipsa neque à pœnitentibus integrè exponantur, nec iudicibus innotescant; & fieri nequeat, ut de gravitate criminum rectè censere possint, & poenam, quam oportet, pro illis, pœnitentibus imponere:

Besomb. de Sacram. cap. 1., art. 4., §. 2., pag. 255.

Mastrius in 2. Sent. disp. 5., qu. 4., art. 4., concl. 1., n. 206., p. 283.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 5., art. 6., §. 1., pag. 126.

Vitasse de Confess. art. 5., pag. 303.

Videri etiam possunt Auctor. relati in Can. VII. n. III. huius Sessionis.

- XII. unde alienum à ratione est, docere circumstantias has ab hominibus otiosis excogitatas fuisse; aut unam tantum circumstantiam confitendam esse, nempe peccasse in fratrem. Sed & impium est, Confessionem, quæ hac ratione fieri præcipitur, impossibilem dicere, aut carnificinam illam conscientiarum appellare:

Vid. Auctor. relati in Can. VIII. n. I. huius Sessionis.

- XIII. constat enim, nihil aliud in Ecclesia à pœnitentibus exigi, quàm ut, postquam quisque diligentius se excusserit, & conscientie suæ sinus omnes, & latebras exploraverit, ea peccata confiteatur, quibus se Dominum, & Deum suum mortaliter offendisse meminerit:

Antoin. de Pœnit. art. 2., pag. 508.

Berti

& inventum humanum esse, atque à Patribus in Concilio Lateranensi congregatis, initium habuisse, docere non verentur :

Labat de Penit. disp. 2., dub. 2., §. 1., pag. 225.

Tournely eod. tract. qu. 6., art. 2., pag. 164.

Vid. Author. relat. in Can. VI. n. II. hujus Sessionis.

XVIII. Inequ enim per Lateranense Concilium Ecclesia statuit, ut Christi fideles confiterentur, quod jure divino necessarium, & institutum esse intellexerat; sed ut præceptum Confessionis, saltem semel in anno, ab omnibus, & singulis, quàm ad annos discretionis pervenissent, impleretur: Fagnan. in cap. Omnis de Penit. & Remiss. n. 25.

Cap. Omnis de
Penit. & Remiss.

Vid. Can. VIII. n. II. hujus Sess.

XIX. unde jam in universa Ecclesia, cum ingenti animarum fidelium fructu, observatur mos ille salutaris confitendi sacro illo, & maxime acceptabili tempore Quadragesimæ: quem morem hæc sancta Synodus maxime probat, & amplectitur, tamquam pium, & merito retinendum.

Vid. recensitum Can. VIII. loco supra cit.

C A P U T VI.

De Ministro hujus Sacramenti, & Absolutione.

I. Circa Ministrum autem hujus Sacramenti, declarat Sancta Synodus falsas esse, & à veritate Evangelii penitus alienas doctrinas omnes, quæ ad alios quovis homines, præter Episcopos, & Sacerdotes, Clavium ministerium perniciosè extendunt*; putantes verba illa Domini: Quæcumque alligaveritis super terram, erunt ligata & in Cælo; & quæcumque solveritis super terram, erunt soluta & in Cælo: & quorum remisieritis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt: ad omnes Christi fideles indifferenter, & promiscuè, contra institutionem hujus Sacramenti, ita fuisse dicta, ut quivis potestatem habeat remittendi peccata, publica quidem per correptionem, si correptus acqui-verit; secreta verò per spontaneam Confessionem cuicumque factam.

Id est can. 16.

Matth. 16. & 18.

Johan. 20.

Supra Sess. 7. de
Sacram. can. 10.

c. Secundum Ec-
clesiæ, 19. Dist.
& cap. Non om-
nes, 1. quæst. 1.

* Vid. Author. relat. in Can. X. n. II. hujus Sessionis.

Vid. recensit. Can. X. n. III.

II. Docet quoque, etiam Sacerdotes, qui peccato mortali tenentur, per virtutem Spiritus Sancti in Ordinatione collatam, tamquam Christi ministros, functionem remittendi peccata exercere, eosque pravè sentire, qui in malis Sacerdotibus hanc potestatem non esse contendunt.

Vid. eund. Can. n. I.

S

Quamvis

Quamvis autem Absolutio Sacerdotis alieni beneficii sit dispensatio; tamen non est solum nudum ministerium, vel annunciandi Evangelium, vel declarandi remissa esse peccata; sed ad instar actus judicialis, quo ab ipso, velut à Judice, sententia pronuntiatur;

Vid. Author. relat. in Can. IX. n. I. hujus Sessionis.

- IV. atque ideo non debet poenitens adeo sibi de sua ipsius fide blandiri, ut, etiamsi nulla illi adsit contritio, aut Sacerdoti animus seriò agendi, & verè absolvendi desit; putet tamen se, propter suam solam fidem, verè, & coram Deo esse absolutum:

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 7., cap. 4., n. 4.

Lauræa in Epit. Can. verb. Absolutio.

- V. nec enim fides sine poenitentia remissionem ullam peccatorum præstaret; nec is esset, nisi salutis suæ negligentissimus, qui Sacerdotem joco se absolventem cognosceret, & non alium, seriò agentem, sedulò requireretur.

Droit de Re Sacram. lib. 1., cap. 3., Sect. 2., §. 2. p. 106.
Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 5., n. 5.

C A P U T VII.

De casuum reservatione.

- I. **Q**Uoniam igitur natura, & ratio judicii illud exposcit, ut sententia in subditos dumtaxat feratur; persuasum semper in Ecclesia Dei fuit, & verissimum esse Synodus hæc confirmat, nullius momenti Absolutionem eam esse debere, quam Sacerdos in eum profert, in quem ordinariam, aut subdelegatam non habet jurisdictionem.

Barbos. de Offic. & Potest. Episc. part. 2. allegat. 25. n. 1.

Fagnan. in cap. Cum plantare de Privileg. n. 12.

Gibert. in Jur. Can. to. 3., de Sacram. tit. 6., sect. 19., n. 3.

Gotti de Penit. qu. 7., dub. 2., §. 2., pag. 323.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Poenit. cap. 7., pag. 139.

Labat. de Penit. disp. 2., dub. 4. §. 1. pag. 272.

Lauræa in Epitom. Can. verb. Absolutio.

Merbes. de Sacram. dissert. 4., qu. 30., pag. 86.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Poenit. cap. 5., art. 8., prop. 2., pag. 171.

Pax Jordan. in Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 4., n. 104.

Pignatell. in Consul. Can. to. 1., cons. 292. n. 3.

Sabinus in Luc. Mor. tract. 67. de Jurisd. Confess. n. 20.

Valentia in 3. par. disp. 7., qu. 10., punct. 2., pag. 141.

Vulp.

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 35. n. 1.*

- II. Magnoperè verò ad Christiani populi disciplinam pertinere sanctissimis Patribus nostris visum est, ut atrociora quædam, & graviora crimina non à quibuscvis, sed à summis dumtaxat Sacerdotibus absolverentur: unde meritò Pontifices Maximi, pro suprema potestate sibi in Ecclesia universa tradita, causas aliquas criminum graviores suo potuerunt peculiari iudicio reservare.

Antoin. de *Penit. cap. 3., art. 2., pag. 525.*

Besomb. de *Sacr. cap. 1., art. 4., §. 4., confect. 6., pag. 272.*

Billuart de *Poenit. diss. 6., art. 6., §. 2., pag. 350.*

Concin. eod. tract. *diss. 2., cap. 6., pag. 558.*

Fagnan. in *cap. Quum pro causa de Sent. Excom. n. 31.*

Gibert. in *Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 24., n. 2.*

- III. Neque dubitandum est, quando omnia, quæ à Deo sunt, ordinata sunt, quin hoc idem Episcopis omnibus in sua cuique Diocæsi, in ædificationem tamen, non in destructionem liceat, pro illis in subditos tradita supra reliquos inferiores Sacerdotes autoritate, præsertim quoad illa, quibus excommunicationis censura annexa est. Hanc autem delictorum reservationem, consonum est divinæ auctoritati, non tantum in externa politica, sed etiam coram Deo vim habere.

Vid. Autor. relat. in Can. XI. hujus Sessionis.

- IV. Verumtamen piè admodum, ne hac ipsa occasione aliquis pereat, in eadem Ecclesia Deicultoditum semper fuit, ut nulla sit reservatio in articulo mortis: atque ideo omnes Sacerdotes quoslibet penitentes à quibuscvis peccatis, & censuris absolvere possunt:

Clericat. de *Sacram. Ord. decis. 34., n. 21.*

Colet in *Instit. Theol. to. 5. de Pen. Ministr. c. 9., p. 312.*

Droit de *Re Sacram. lib. 1., sect. 2., §. 4., pag. 91.*

Flicgen ad Wiganth in *Tribun. Confess., & Ordin. c. 11., pag. 372.*

Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 19. n. 10.*

Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 6., de Poen. c. 7. p. 133.*

Pax Jordan. in *Elucub. to. 1., lib. 3., tit. 4. n. 24.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 5., pag. 567. n. 3.*

Simonet. de *Poen. disp. 9., art. 6., resp. 1. pag. 429.*

De Graffis in *Decis. Aur. lib. 1., cap. 13. n. 86.*

- V. extra quem articulum Sacerdotes quum nihil possint in casibus reservatis, id unum penitentibus persuadere nitantur, ut ad superiores, & legitimos iudices pro beneficio Absolutionis accedant.

Antoin. de *Penit. cap. 3., art. 2., cap. 527.*

Besomb. de *Sacr. cap. 1., art. 4., §. 4., conf. 6. pag. 273.*

Cyprian. in Ep. que incipit. *In quatuordecim.* & in Epist. cujus initium, *Miserere.* Orogensis Hom. 10. in Gen.

c. Si quis suadente 17. q. 4. c. Ita quorundam de Judicis. c. Consequitur de sent. excomm. c. Quicumque. eod. tit. in 6. c. 2. end tit. in Clement. & c. Et si dominici de Pen. in Extrav. com. cum sim.

Rom. 13.

Infrâ Sess. 14. c. 6. de relor.

c. Felicit. de Penit. in 6. c. Paucal. de off. ord. c. Cientes de penit. in Cle. c. Inter cunctas 3. Quos, de penit. in Extrav. com. Cælest. Ep. 2. c. 2. & IV. Conc. Carthag. c. 76. & II. Tolitan. c. 12.

Quos casus Superiores Regulatum reservare possint, vide in Decreto Clementis VIII. incip. *Sanctissimus.* 26. Maii. 1593.

CAPUT VIII.

De Satisfactionis necessitate, & fructu.

- I. **D**enum quoad Satisfactionem, quæ ex omnibus Pœnitentiæ partibus, quemadmodum à Patribus nostris Christiano populo fuit perpetuo tempore commendata, ita una maxime nostra ætate, summo pietatis pretextu, impugnatur ab iis, qui speciem pietatis habent, virtutem autem ejus abnegarunt: Sancta Synodus declarat, falsum omnino esse, & à verbo Dei alienum, culpam à Domino numquam remitti, quin universa etiam pœna condonetur. Perspicua enim, & illustria in sacris Literis exempla reperiuntur, quibus, præter divinam traditionem, hic error quàm manifestissimè revincitur.

Suprà Sess. 6. c. 14. & can. 30. de justificatione, infra can. 12. Gen. 3. 2. Reg. 12. Num. 12. & 30.

Berti de Theol. Discipl. lib. 34., part. alter. c. 10., propos. 1. p. 180.

Billuart de Pœnit. dissert. 3., art. 1., §. 3. pag. 96.

Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 14., n. 1.

Juvenin. de Pœnit. qu. 6., cap. 1., art. 1. pag. 441.

Labat cod. tract. disput. 2., dub. 5. pag. 290.

Tournely de Pœnit. qu. 7., art. 1. pag. 244.

Valentia in 3. part. to. 2. disp. 6., qu. 17., punct. 5.

Vitasse de Satisf. art. 1., assert. 1. pag. 311.

- II. Sanè & divinæ justitiæ ratio exigere videtur, ut aliter ab eo in gratiam recipiantur, qui ante Baptismum per ignorantiam deliquerint; aliter verò, qui semel à peccati, & dæmonis servitute liberati, & accepto Spiritus Sancti dono, scientes templum Dei violare, & Spiritum Sanctum contristare, non formidaverint;

1. Cor. 5.

Ephes. 4.

Befomb. de Sacram. cap. 1., art. 4. §. 3. pag. 260.

Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 14., n. 5.

Gotti de Pœnit. qu. 3., dub. 1., §. 2., pag. 288.

Merbesius de Sacram. dist. 4., qu. 55., pag. 157.

Natal. Alex. de Pœnit. cap. 6., art. 2., propos. 1. pag. 229.

Simonet. de Pœnit. dist. 2., art. 3., resp. 2., pag. 313.

- III. Et divinam clementiam decet, ne ita nobis, absque ulla satisfactione, peccata dimittantur, ut, occasione accepta, peccata leviora putantes, velut injuriæ, & contumeliosæ Spiritui Sancto, in graviora labamur, thesaurizantes nobis iram in die iræ:

Hebr. 10.

Rom. 2.

Befomb. loc. cit.

Gibert. in Jur. Canon. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 14., n. 8.

Labat de Pœnit. disp. 2., dub. 5., pag. 290.

Lauræ in Epitom. Canon. verb. Satisfactio.

Merbes. loc. cit.

Natal. Alex.

- Natal. Alex. *de Pœnit. cap. 6., art. 1., propos. 1. pag. 229.*
 Tournely *de Sacram. Pœnit. qu. 7., art. 1.*
- IV. procul dubio enim magnopere à peccato revocant, & quasi fræno quodam coercent hæc satisfactoriæ pœnitæ, cautioresque, & vigilantiores in futurum pœnitentes efficiunt; Antoin. *de Pœnit. cap. 1., art. 3., pag. 513.*
 Besombes *loc. cit. pag. 261.*
 Clericat. *cod. tract. decis. 3., n. 7., vers. Septimo.*
 Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 7., pag. 246.*
 Concina. *de Pœnit. lib. 1., diff. 5., c. 6., qu. 1., pag. 392.*
 Æstius *in 4. Sent. dist. 15., §. 14., pag. 215.*
 Merbes. *de Sacram. dist. 4., qu. 56., pag. 160.*
 Natal. Alex. *de Pœnit. cap. 6., art. 3., pag. 238.*
 Sabinus *in Luc. Mor. tract. 64. de Satisfact. Sacram. n. 16. in fin.*
- V. medentur quoque peccatorum reliquiis, & vitiosos habitus, malè vivendo, comparatos, contrariis virtutum actionibus tollunt.
 Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 7., pag. 246.*
 Concina *ibid.*
 Æstius *ibid.*
 Habert. *in Theol. Dogm. & Moral. tom. 6. de Pœnit. cap. 10., §. 3., pag. 319.*
 Merbes. *loc. cit. pag. 161.*
 Natal. Alex. *ibid.*
- VI. Neque verò securior ulla via in Ecclesia Dei umquam existimata fuit ad amovendam imminentem à Domino pœnam, quam ut hæc pœnitentiæ opera homines cum vero animi dolore frequentent.
 Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 7., pag. 146.*
 Concina *loc. cit.*
 Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 15., n. 3.*
 Merbes. *ibid. pag. 163.*
 Natal. Alex. *de Pœnit. cap. 6., art. 3., pag. 238.*
- VII. Accedit ad hæc, quòd, dum satisfaciendo parimur pro peccatis, Christo JESU, qui pro peccatis nostris satisfecit, ex quo omnis nostra sufficientia est, conformes efficitur, certissimam quoque inde arrham habentes, quod, si comparimur, & conglorificabimur.
 Besomb. *de Sacram. cap. 1., art. 4., §. 3., pag. 260.*
 Colet *loc. sup. cit.*
 Æstius *in 4. Sent. dist. 15., §. 14., pag. 215.*
 Merbes. *loc. cit. pag. 162.*
- VIII. Neque verò ita nostra est satisfactio hæc, quam pro peccatis nostris exsolvimus, ut non sit per Christum JESUM: nam qui ex nobis, tamquam ex nobis nihil possumus, cooperante,

Ezech. 33. Jonez
 3. Jer. 3. 18. &
 25.
 11. 30. Eccl. 17.
 March. 7. 4. 11.
 & 18. cum sim.

Ro. 5. 11. Johan.
 1. in princip.
 2. Cor. 1.

Ro. 1.

2. Cor. 3. Phi-
 lip. 4. 1. Cor. 1.
 in fin.

2. Cor. 10. 30
fig. Gal. 6.

Act. 17.
Matth. 3. & 4.
Luc. 3. 10. 17.

cooperante, qui nos confortat, omnia possumus : ita non habet homo, unde gloriatur, sed omnis gloriatio nostra in Christo est: in quo vivimus, in quo meremur, in quo satisfacimus, facientes fructus dignos poenitentiae, qui ex illo vim habent, ab illo offeruntur Patri, & per illum acceptantur à Patre.

Engel in *Jur. Canon.* lib. 5., tit. 38., n. 12.

Habert, in *Theol. Dogm.*, & *Mor.* to. 6. de *Pœnit.* cap. 1., §. 1.,
pag. 302., & 406.

Laura in Epitom. Canon. verb. Satisfactio.

Mastrius in 2. Sent. disp. 7. de Justif. qu. 9., art. 2., pag. 432.

Natal. Alex. de Indulg. cap. I., art. unic., prop. un., p. 385.

Simonet. *de Pœnit. dist. 7., art. 1., pag. 389.*

IX.

a. Tempora cum
multis seq. 26,
q. 7. c. De po-
nitentib. de Conf.
Dist. 3. Conc.
Carth. III. c. 71
& Conc. Carth.
IV. c. 74. Conc.
Cabilonens. cap
341 & 38. Conc
Afric. c. 6.

Debent ergo Sacerdotes Domini, quantum spiritus, & prudentia suggererit, pro qualitate criminum, & poenitentium facultate, salutare, & convenientes satisfactions injungere: ne, si forte peccatis conniveant, & indulgentius cum poenitentibus agant, levissima quaedam opera pro gravissimis delictis injungendo, alienorum peccatorum participes efficiantur.

Antoin. de Parit. cap. I., art. 3., pag. 513.

Bcfomb. de Sacram. cap. 1., art. 4., §. 3., pag. 259.

Billuart de Pœnit. diff. 9., art. 6., §. 2., pag. 557.

Bontemp. in Fasc. Flor. Mor. de Sacram. Panit. traq. 10.
tit. 13., n. 120.

Concina de Poenit. lib. I., diff. 5., cap. 6., qu. 3., p. 394.

Fliegen ad Wigandt in *Tribun. Confess.*, & *Ordin. de Poen.*
cap. II., pag. 359.

Genet. de Sacram. Poenit. cap. 7.

A' S. Gregorio in Univ. Tract. cap. 56., n. 5.

Juvenin, de Poenit. qu. 6., cap. 7., art. 2., pag. 463.

Labat de Poenit. disp. 2., dub. 5., §. I., pag. 291.

Cardin. Lauræa in *Theol.* to. 1., disp. 22., art. 2.

Merbes. de Sacram. diss. 4., qu. 17., pag. 163., et qu. 64.
pag. 179., et qu. 65., pag. 183.

Natal. Alex. de Poenit. cap. 6., art. 6., reg. 5., pag. 254.

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract.* 14., *dist.* 22., *art.* 2.

Simonet, de Poenit. dist. 7., art. 4., resp. 2., pag. 383.

Tournely de Sacram. Poenit. qu. 7., art. 3.

X

Habeant autem prae oculis, ut satisfactio, quam imponunt, non sit tantum ad novae vitae custodiam, & infirmitatis medicamentum, sed etiam ad praeteritorum peccatorum vindictam, & castigationem:

Antoin. de Poenit. cap. I., art. 3., pag. 511.

Colect in Instit, Theol, to, 5. de Poenit. cap. 7., pag. 237.

Concise

Concin. *loc. sup. cit.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 16., n. 3.*

Sabin. *in Luc. Mor. tract. 64. de Satisfact. Sacram. n. 3.*

- XI. nam claves Sacerdotum, non ad solvendum dumtaxat, sed & ligandum concessas, etiam antiqui Patres & credunt, & docent.

Berti *de Theol. Discipl. lib. 34., par. alt., prop. 2., pag. 185.*

Merbes. *de Sacram. diff. 4., qu. 22., pag. 68.*

Vid. Autor. relat. in Can. XV. n. I. hujus Sessionis.

- XII. Nec propterea existimarut, Sacramentum Pœnitentiæ esse forum iræ, vel pœnarum; sicut nemo umquam catholicus sensit, ex hujusmodi nostris satisfactionibus, vim meriti, & satisfactionis Domini nostri JESU Christi, vel obscurari, vel aliqua ex parte imminui: * quod dum Novatores intelligere volunt, ita optimam Pœnitentiam, novam vitam esse docent, ut omnem satisfactionis vim, & usum tollant.

Math. 16., & Jo. 10. Sup. a. 1. in fin. & infr. can. 3. & ult. de Pœnit.

Infr. cau. 23.

* Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Satisfactio.*

Valentia *tom. 3., disp. 6., qu. 17., punct. 5.*

C A P U T IX.

De operibus Satisfactionis.

DOcet præterea, tantam esse divinæ munificentie largitatem, ut non solum poenis sponte à nobis pro vindicando peccato susceptis, aut Sacerdotis arbitrio pro mensura delicti impositis, sed etiam, quod maximum amoris argumentum est, temporalibus flagellis à Deo inflatis, & à nobis patienter toleratis, apud Deum Patrem per Christum JESUM satisfacere valeamus.

c. Sunt plures. in fin. de Pœn. Diff. 3.

Billuart *de Pœnit. dissert. 9., art. 8., §. 4. pag. 574.*

Bontemp. *in Fasc. Flor. Mor. tract. 10. de Sacr. Pœn. tit. 13.*

sub n. 116., pag. 510.

Clericat. *cod. tract. decis. 7., n. 3.*

Concin. *cod. tract. diff. 5., c. 1., qu. 3., pag. 356.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 15., §. 24., pag. 230.*

Habert. *in Theol. Dogm. & Moral. tom. 6. de Pœnit. cap.*

10., §. 2., pag. 311.

Merbesius *de Sacram. diff. 4., qu. 67., pag. 190.*

Nat. Alex. *in Theol. Dogmat., & Moral. de Pœnit. cap. 6., art.*

4., prop. 4.

Simonet. *cod. tract. diff. 7., art. 1., pag. 379.*

De Grassis *in Decis. Aur. par. 2., lib. 1., cap. 7., n. 3.*

De divina

- I. **V**isum est autem Sanctæ Synodo, præcedenti doctrinæ de Pœnitentia adungere ea, quæ sequuntur de Sacramento Extreme Unctionis; quod non modo Pœnitentiæ, sed & totius Christianæ vitæ, quæ perpetua Pœnitentia esse debet, consummativum existimatum est à Patribus. Bontemp. in *Fasc. Flor. Mor. de Sacr. Extrem. Unct. tit. 17.*, n. 14. Clericat. *cod. tract. decis. 63.*, n. 8., & *decis. 78.*, n. 1. Colet in *Instit. Theol. to. 5. cod. trac. cap. 1.*, pag. 377. Ferrari in *Bibliothec. Can. verb. Extrema Unctio* p. 244., n. 4. Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 8.*, sect. 1., n. 1., p. 379. Habert. in *Theol. Dog.*, & *Mor. to. 6. de Extr. Unct. cap. 7.*, p. 539. Layman in *Theol. Mor. lib. 5.*, tract. 8., cap. 1., n. 1. Reiffenstuel in *Th. Mor. tract. 14.*, dist. 11., qu. 1., n. 1. Jacobus Sainte-Beuve in *tract. de Extr. Unct. disp. 1.*, art. 1., n. 6., pag. 348.

- II. Primum itaque circa illius institutionem declarat, & docet, quòd clementissimus Redemptor noster, qui servis suis quovis tempore voluit de salutaribus remediis adversus omnia omnium hostium tela esse prospectum, quemadmodum auxilia maxima in Sacramentis aliis præparavit, quibus Christiani conservare se integros, dum viverent, ab omni graviore spiritus incommodo possint, ità Extreme Unctionis Sacramento finem vitæ, tamquam firmissimæ quodam præsidio, munivit: nam etsi adversarius noster occasiones per omnem vitam querat, & capret, ut devorare animas nostras quoquo modo possit: nullum tamen tempus est, quo vehementius illæ omnes suæ versutis nervos intendat ad perdendos nos penitus, & à fiducia etiam, si possit, divinæ misericordiæ deturbandos, quàm quum impendere nobis exitum vitæ prospicit.

Clericat. *de Extr. Unct. decis. 82.*, n. 10.

Dupasquier *cod. tract. qu. 5. de Effectib. concl. 1.*, & *seqq.*

Gonet. *de Extr. Unct. disp. 1.*, art. 1., §. 1., pag. 462.

A' S. Gregorio in *Univ. Tract. lib. 3. de Sacram. Extr. Unct.*, cap. 57., n. 12.

De Marinis in *Supplem. qu. 30.*, cap. 1., pag. 571.

Felix Potest. in *Exam. Ecclæs. to. 1.*, par. 4., cap. 9.

Suarez *de Extr. Unct. disp. 41.*, sect. 4.

C A P U T I.

De Institutione Sacramenti Extreme Unctionis.

- I. **I**nstituta est autem sacra hæc Unctio infirmorum, tamquam verè, & propriè Sacramentum novi Testamenti, à Christo Domino nostro

Brognolus

Inf. can. 1. de
Sacr. Extreme
Unct.

Xph. 6.

1. Petr. 5. c. Nul-
li dubium 3. q. 1.

Gen. 3. & iust.
C. 3. in fin.

Brognolus in *Spec. Cleric. tract.* 15., *resol.* 2., *cap.* 1.
 Ferrari in *Biblioth. Can. verb. Extrema Unctio* n. 3. p. 244.
 Habert. in *Theol. Dog.*, & *Mor. to. 6. de Extr. Unct.* c. 1., p. 532.
 Juvenin de *Sacram. diss.* 7., *qu.* 5., *pag.* 505.
 Lauræa in *Epit. Can. verb. Extrema Unctio*.
 De Marinis in *Supplem. qu.* 29., *cap.* 2., *pag.* 563.
 Natal. Alex. de *Extr. Unct.* *cap.* 1., *art.* 1., *pag.* 407.
 Jacobus Sainte-Beuve in *tract. de Extr. Unct. disp.* 1., *art.* 2.
 Valentia in 3. *par. de Sac. Extr. Unct. qu.* 1., *punct.* 1., p. 1621

- II. apud Marcum quidem insinuaturn, per Jacobum autem
 Apostolum, ac Domini fratrem, fidelibus commendatum,
 ac promulgatum.

Marci 6.

Besomb. de *Extrem. Unct.* *art.* 2., *pag.* 399.
 Clericat. eod. *tract. decis.* 62., n. 21.
 Colet in *Instit. Theol. to. 5. eod. tract. cap.* 1., *pag.* 378.
 Concina de *Extr. Unct. diss.* 1., *cap.* 2., *pag.* 13.
 Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 8., sect.* 1., n. 3., p. 379.
 Lambertin. de *S. mod. Diac. lib. 8., c. 1., n. 1.*, & *lib. 7., c. 16., n. 2*
 Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 8., cap.* 1., n. 1.
 Jacobus Sainte-Beuve in *tract. de Extr. Unct. disp.* 2., *art.* 1.,
 n. 3., *pag.* 363.

- III. Infirmatur, inquit, quis in vobis? Inducat Presbyteros
 Ecclesie, & orent super eum, ungentes eum oleo in no-
 mine Domini: & oratio fidei salvabit infirmum, & alle-
 viabit eum Dominus; & si in peccatis sit, dimittentur ei.
 Quibus verbis, ut ex Apostolica traditione per manus ac-
 cepta, Ecclesia didicit, docet Materiam, Formam, propri-
 um Ministerium, & effectum hujus salutis Sacramenti:
 intellexit enim Ecclesia, materiam esse oleum ab Episco-
 po benedictum; nam Unctio aptissime Spiritus Sancti gra-
 tiam, qua invisibiliter anima ægrotantis inungitur, repræ-
 sentat:

Jacob. 1. c. Pres-
 byteros 95. Unct
 c. 1. & de sacra
 Unctione. Cui.
 Cabilon. cap. 48.
 Innoc. 1. Epist.
 1. cap. 8.

Boucat de *Extr. Unct.* *art.* 2., *sect.* 1., *pag.* 366.
 Brognol. in *Spec. Cleric. tract.* 15., *cap.* 2.
 Duran. de *Rit. Eccles. lib.* 1., *cap.* 20., n. 20.
 Fliegen ad Wiganth in *Trib. Conf.*, & *Ordin. cap.* 12., *pag.* 412.
 Gonet. de *Sac. Extr. Unct. disp.* 1., *art.* 2., §. 1., *pag.* 464.
 Habert. in *Theol. Dog.*, & *Mor. to. 6. de Extr. Unct.* *pag.* 544.
 Juvenin de *Sacram. diss.* 7., *qu.* 3., *cap.* 1., *pag.* 501.
 De Marinis in *Supplem. qu.* 29., *cap.* 3., *pag.* 565.
 Sabinus in *Luc. Mor. tract.* 46. de *Extr. Unct.* n. 3.
 Suarez *to. 4. in 3. par. disp.* 40., *sect.* 1., n. 1.
 Valentia de *Extr. Unct.* *punct.* 2., *pag.* 1628.

- IV. Formam deinde esse illa verba: Per istam Unctionem, &c.
 Bontemp. in *Fasc. Flor. Mor. tract.* 10., *tit.* 17. de *Extr. Unct. asser.*
 4., n. 151.

T

Colet

- Colet in *Instit. Theol.* to. 5. eod. tract. cap. 2., pag. 391.
 Juvenin de *Sacram.* diss. 7., qu. 4., pag. 504.
 Laurza in *Epit. Can. verb.* Extrema Unctio.
 Merbes. de *Extr. Unct.* qu. 15., pag. 262.
 Nat. Alex. in *Theo. Dogm.* & *Mor.* de *Extr. Unct.* c. 1., ar. 3., p. 415.
 Jacobus Sainte-Beuve eod. tract. diss. 1., art. 4., pag. 336.
 Tournely de *Sacram. Extr. Unct.* art. 2.
 De Graffis in *Decis. Aur.* par. 2., lib. 1., cap. 8., n. 6.

CAPUT II.

De Effectu hujus Sacramenti.

- I. **R**ES porrò, & effectus hujus Sacramenti illis verbis
 Jacob 3. explicatur: Et oratio fidei salvabit infirmum, & al-
 leviabit eum Dominus;
 Bonaccin. diss. 7., qu. unic. punct. 6. de *Sacr. Extrem. Unct.*
 qu. 5., conclus. 1., & seq.
 Dupasquier de *Effect. Extrem. Unct.* qu. 5., conclus. 1., & seq.
 Gonet. de *Extrem. Unct.* diss. 2., art. 1., §. 3. pag. 473.
 Habert. in *Theol. Dogm.* & *Moral.* to. 6. de *Extrem. Unct.*
 cap. 1., pag. 533.
 Reiffenstuel in *Theol. Mor.* tract. 14., dist. 11., qu. 2. n. 17.
 Sabinus in *Luc. Mor.* tract. 46. de *Extrem. Unct.* n. 21.
 Jacobus Sainte-Beuve in tract. de *Extr. Unct.* diss. 5., art.
 3., pag. 485.
 De Graffis in *Decis. Aur.* par. 2., lib. 1., cap. 8., n. 8.
 II. & si in peccatis sit, dimittentur ei:
 Cathecism. Rom. de *Extr. Unct.* sect. 14.
 Danieli in *Instit. Can.* lib. 2., tit. 7., n. 14., pag. 385.
 Felix Potest. in *Exam. Eccl.* to. 1. de *Extr. Unct.* par. 4., cap. 9.
 Gonet. eod. tract. diss. 2., art. 1., §. 1., pag. 469.
 Tournely de *effect. Extrem. Unct.* qu. ult., art. 1.
 Valentia in 3. par. diss. 9. de *Sacr. Extr. Unct.* qu. 1., pag. 1630.
 III. res etenim hæc gratia est Spiritus Sancti, cujus Unctio
 delicta, si qua sint adhuc expianda, ac peccati reliquias
 abstergit;
 Bonaccin. diss. 7., qu. un. de *Sacram. Extr. Unct.* punct. 6.
 propos. 1. vers. Primus, pag. 215.
 Boucat de *Extr. Unct.* art. 6., conclus. 1., pag. 378.
 Colet in *Instit. Theol.* to. 5. eod. tract. cap. 4., pag. 407.
 Concina de *Extr. Unct.* diss. 1., cap. 5., pag. 22.
 Juvenin de *Sacram.* diss. 7., qu. 8., cap. 1., pag. 514.
 Merbes. de *Extr. Unct.* qu. 22., pag. 267.
 Jacobus Sainte-Beuve eod. tract. diss. 5., art. 1., pag. 475.
 Valentia

- Valentia in 3. par. de Extr. Unct. punct. 3., pag. 1630.
- IV. & ægroti animam alleviat, & confirmat, magnam in eo divine misericordie fiduciam excitando; qua infirmus sublevatus & morbi incommoda, ac labores leviùs fert, & tentationibus dæmonis calcaneo insidiantis faciliùs resilit; *Vid. Autor. relat. in Doctrina de Sacram. Extr. Unct. hujus Sessionis n. II.*
- V. & sanitatem corporis interdum, ubi saluti animæ expedierit, consequitur.
- Boucat de Extr. Unct. art. 6., concl. 2., pag. 379.
- Concina eod. tract. diff. 1., cap. 5., pag. 22.
- Fliegen ad Wigandt in Trib. Conf., & Ordin. cap. 12., p. 413.
- Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Extr. Unction. cap. 6., pag. 567., & 580.
- Juvenin de Sacram. diff. 7., qu. 8., cap. 5., pag. 517.
- Lambertin. de Synod. Dioc. lib. 8., cap. 7., n. 2.
- Lauræa in Epit. Can. verb. Extrema Unctio.
- De Marinis in Supplem. qu. 30., cap. 2., pag. 573.
- Natal. Alex. in Tb. Dog., & Mor. de Extr. Unct. c. 2., pag. 417.
- Jacobus Sainte-Beuve eod. tract. disp. 5., art. 4., pag. 486.
- Valentia in 3. par. de Extr. Unct. qu. 1., punct. 3., pag. 1632.

CAPUT III.

De Ministro hujus Sacramenti, & tempore, quo dari debeat.

- I. **J**AM verò, quod attinet ad præscriptionem eorum, qui & suscipere, & ministrare hoc Sacramentum debent, haud obscure fuit illud etiam in verbis prædictis traditum: nam & ostenditur illic, proprios hujus Sacramenti ministros esse Ecclesie Presbyteros:
- Antoin. in Theol. Moral. de Extrem. Unct. pag. 551.
- Bontemp. in Faste. Flor. Mor. de Extrem. Unct. tract. 10. tit. 17., n. 193.
- Boucat de Extr. Unct. art. 5., pag. 374.
- Droit de Re Sacram. lib. 8., sect. 4., pag. 357.
- Gibert. in Jur. Can. to. 3. tit. 8. de Sacram. sect. 2., n. 1., pag. 66.
- Lambertin. de Synod. Dioc. lib. 7., cap. 19., n. 1.
- Cardin. Lauræa in Epit. Can. verb. Extrema Unctio.
- De Marinis in Supplem. qu. 31., cap. unic., pag. 573.
- Sabinus in Luc. Mor. tract. 46. de Extr. Unct. n. 23.
- II. quo nomine eo loco, non ætate seniores, aut primores in populo intelligendi veniunt, sed aut Episcopi, aut Sacerdotes ab ipsis ritè ordinati per impositionem manuum presbiterij.

e. Illud superfluum qd. dicit. & ius. can. ult.
i. Tit. 4. e. Ecce ego. §. Presbyter n. Dile. 95.

T 2

Vid.

Vid. Can. IV. hujus Sessiois.

III. Declaratur etiam, esse hanc Unctionem infirmis adhibendam, illis verò præsertim, qui tam periculose decumbunt, ut in exitu vitæ constituti videantur: unde & Sacramentum * exequentium nuncupatur.

* Boucat *de Extr. Unct. art. 5., concl. 1., pag. 376.*

Colet *in Inst. Theol. de Extr. Unct. cap. 1., pag. 377.*

Concina *eod tract. diff. 1., cap. 4., pag. 19.*

* Danieli *in Inst. Canon. lib. 2., tit. 7., n. 1., pag. 376.*

Flicgen *ad Wigandt in Trib. Conf., & Ord. cap. 12., pag. 417.*

Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 6. de Extr. Unct. c. 4., pag. 561.*

Juvenin. *de Sacram. diff. 7., qu. 7., cap. 3., pag. 512.*

Laurra *in Epit. Can. verb. Extrema Unctio.*

De Marinis *in Supplem. qu. 32., cap. unic., pag. 576.*

Merbef. *de Extr. Unct. qu. 5., pag. 256.*

Natal. Alex. *in Tb. Dog., & Mor. eod. tr. cap. 4., pag. 420.*

* Reiffenstuel *in Theol. Mor. tract. 14., dist. 11., qu. 1., n. 1.*

* Jacobus Sainte-Beuve *de Extr. Unct. disp. 7., ar. 2., pag. 508.*

* Zoefius *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 15., n. 11.*

IV. Quòd si infirmi post susceptam hanc Unctionem convalescant; iterum hujus Sacramenti subsidio juvari poterunt, quàm in aliud simile vitæ discrimen inciderint.

Barbos. *de Paroch. cap. 22., n. 38.*

Gonet. *de Sacr. Extr. Unct. disp. 3., art. 1., pag. 474.*

A. S. Gregorio *in Univ. Tract. cap. 57., n. 11.*

Guillelm. Antifiodorien. *lib. 4. in Sum. tract. 7., cap. 2.*

Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 6. cap. 4. de Extr. Unct. p. 565.*

Juvenin. *de Sacram. diff. 7., qu. 9., cap. 1., pag. 519.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 8., cap. 8., n. 3.*

De Marinis *in Supplem. qu. 33., cap. unic., pag. 579.*

Mastrius *in 4. Sent. disp. 6., n. 19.*

Merbef. *de Extr. Unct. qu. 25., pag. 270.*

De Grassis *in Decif. Aur. par. 2., lib. 1., cap. 8., n. 21.*

Jac. 5. V. Quare nulla ratione audiendi sunt, qui contra tam apertam, & dilucidam Apostoli Jacobi sententiam docent, hanc Unctionem, vel figmentum esse humanum, vel ritum à Patribus acceptum, nec mandatum Dei, nec promissionem gratiæ habentem: & qui illam jam cessasse asserunt, quasi ad gratiam curationum dumtaxat in primitiva Ecclesia referenda esset: & qui dicunt, ritum, & usum, quem sancta Romana Ecclesia in hujus Sacramenti administratione observat, Jacobi Apostoli sententiæ repugnare, atque ideo in alium commutandum esse: & denique, qui hanc Extremam Unctionem à fidelibus sine peccato contemnì posse affirmant:

Clericat.

Clericat. *de Extr. Unct. decis.* 81., n. 7.

Colet *in Inst. Theol.* to. 5. *eod. tract. cap.* 5., pag. 409.

Concina *de Extr. Unct. diff.* 1., cap. 4., pag. 20.

Gibert. *in Jur. Can.* to. 3. *de Sacr. tit.* 8., *sect.* 1., n. 4., p. 379

Jacobus Sainte-Beuve *de Extr. Unct. disp.* 1., *art.* 2., p. 349.

Et vid. insuper Can. I., II., III. *hujus Sessionis.*

VI. hæc enim omnia manifestissime pugnant cum perspicuis tanti Apostoli verbis. Nec profecto Ecclesia Romana, aliarum omnium mater, & magistra, aliud in hac administranda Unctione, quantum ad ea, quæ hujus Sacramenti substantiam perficiunt, observat, quam quod beatus Jacobus præscripsit. Nec verò tanti Sacramenti contemptus absque ingenti scelere, & ipsius Spiritus Sancti injuria esse posset.

Merbes. *de Extr. Unct. qu.* 4., pag. 256.

Hæc sunt, quæ de Pœnitentiæ, & Extreme Unctionis Sacramentis, hæc Sancta Œcumenica Synodus profitetur, & docet, atque omnibus Christi fidelibus credenda, & tenenda proponit. Sequentes autem Canones inviolabiliter servandos esse tradit, & asserentes contrarium perpetuo damnat, & anathematizat.

c. Non decret. 12
Dist. c. 2. in fin.
de sum Trin. &
cap. huius de sac.
compet.

De Sanctissimo Pœnitentiæ Sacramento.

C A N O N I.

Si quis dixerit, in Catholica Ecclesia Pœnitentiam non esse verè, & propriè Sacramentum pro fidelibus, quoties post Baptismum in peccata labuntur, ipsi Deo reconciliandis à Christo Domino nostro institutum, anathema sit.

Supra cap. 1. de
Pœnit.

Berti *de Theol. Discipl.* lib. 34., cap. 2., *prop.* 1., pag. 482.

Besomb. *de Sacram.* cap. 8., *art.* 3., pag. 388.

Bontemp. *in Fasc. Fl. Mor. tract.* 10., *tit.* 10., n. 81., *vers.* Item.

Clericat. *de Pœnit. decis.* 12., n. 2., & *decis.* 13., n. 15.

Colet *in Inst. Theol.* to. 5. *de Pœnit. cap.* 2., pag. 2.

Æstius *in 4. Sent. dist.* 14., §. 3., pag. 18.

Fliegen ad Wigandt *in Trib. Conf.*, & *Ord. c.* 11. *de Pœn.* p. 327.

Gavard. *in 4. Sent. qu.* 1. *de Pœnit. art.* 1., §. 3., p. 376.

Card. Lauræa *in Epit. Can. verb.* Pœnit. Sacramenti effectus.

Labat *de Pœnit. disp.* 1., *dub.* 1., §. 1., pag. 4.

Mezger *de Pœnit. disp.* 41., *art.* 1., §. 1., pag. 374.

Natal. Alex. *in Theol. Dogm.* & *Moral. lib.* 11. *tract. de*

Sacr. Pœnit. cap. 1., *art.* 5., *prop.* 1., pag. 19.

Sabinus *in Luc. Mor. tract.* 60. *de Sacram. Pœnit.* n. 7.

Simonet. *de Pœnit. disp.* 1., *art.* 1., pag. 305.

Tournely *de Sacram. Pœnit.* pag. 33.

Valentia

Valentia in 3. part. disp. 7.; qu. 1., punct. 1., pag. 1245.
 Vitasse de Pœnit. qu. 1., art. 6., assert. 1., pag. 34.

C A N O N I I.

I. Si quis Sacramenta confundens, ipsum Baptismum Pœnitentiæ Sacramentum esse dixerit, quasi hæc duo Sacramenta distincta non sint,
 Berti de Theol. Discipl. lib. 34., cap. 2., prop. 2., pag. 486.
 Besomb. de Sacram. cap. 8., art. 2., pag. 388.
 Boucat de Pœnit. art. 1., sect. 3., §. 5., pag. 158.
 Gotti de Pœnit. qu. 1., dub. 1., §. 3., pag. 234.
 Tournely de Sacram. Pœnit. pag. 35.
 Vitasse de Pœnit. qu. 1., art. 6., assert. 2., pag. 38.

II. atque ideo Pœnitentiam non recte secundam post naufragium tabulam appellari, anathema sit.

Clericat. de Sacram. Pœnit. decis. 3., n. 3., vers. Tertio.
 Habert. in Th. Dog., & Mor. to. 6. de Pœnit. c. 2., pag. 61.
 Layman in Theol. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 3., n. 3.
 Merbes. de Sacram. diff. 4., qu. 1., pag. 1.
 Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. lib. 3. de Sacram. Pœnit. cap. 1., art. 5., prop. 6., pag. 25.
 Reiffenstuel in Jur. Can. to. 2., tit. 18., n. 136.
 Valentia in 3. part. disp. 7., qu. 1., punct. 5., pag. 1271.

C A N O N I I I.

Si quis dixerit, verba illa Domini Salvatoris: Accipite Spiritum Sanctum: quorum remisistis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt: non esse intelligenda de potestate remittendi, & retinendi peccata in Sacramento Pœnitentiæ, sicut Ecclesia Catholica ab initio semper intellexit: detorserit autem, contra institutionem hujus Sacramenti, ad auctoritatem prædicandi Evangelium, anathema sit.

Boucat de Pœnit. art. 1., sect. 3., §. 1., pag. 155.
 Aëtius in 4. Sent. dist. 14., §. 3., pag. 185.
 A. S. Gregorio in Univ. Tract. cap. 39., n. 1.
 Mastrius de Pœnit. Sacram. disp. 21., qu. 5., art. 1.
 Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. lib. 11., tract. de Sacram. Pœnit. cap. 1., art. 5., prop. 1., pag. 17.
 Tournely eod. tract. pag. 37.
 Vitasse de Pœnit. qu. 1., art. 3., assert. 2., pag. 8.

C A N O N I V.

I. Si quis negaverit, ad integram, & perfectam peccatorum remissionem requiri tres actus in pœnitente, quasi materiam Sacramenti Pœnitentiæ, videlicet, Contritionem, Confessionem, & Satisfactionem, quæ tres Pœnitentiæ partes dicuntur; *

Antoin.

Jo. 20. Matth.
 16. supra c. 1. &
 Sess. 6. de Justif.
 c. 14.

Supra cap. 3. de
 Pœnit.

- Antoin. *de Pœnit. cap. 1., pag. 377.*
 Bonaccin. *de Mater. Sacram. Pœnit. qu. 3., punct. 2., n. 1.*
 Clericat. *de Pœnit. decis. 13., n. 1.*
 Genet. *in Theol. Mor. to. 4. de Sacram. Pœnit. tract. 6., c. 3.*
 Gonet. *de Pœnit. disp. 1., art. 3., pag. 339.*
 * Meizer *de Pœnit. disp. 41., art. 3., §. 1., pag. 379.*
 * Sabinus *in Luc. Mor. tract. 61. de Mater. Sacram. Pœnit. n. 15.*
 Tournely *de Sacram. Pœnit. art. 3., conclus. 1., pag. 56.*
 II. aut dixerit, duas tantum esse Pœnitentia partes, terrores
 scilicet incussos conscientia, agnito peccato, & fidem con-
 ceptam ex Evangelio, vel absolutione, qua credit quis si-
 bi per Christum remissa peccata, anathema sit.
 Billuart *de Pœnit. dissert. 1., art. 2., pag. 35.*
 Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 4., pag. 61.*
 Æstius *in 4. Sent. dist. 15., §. 1., pag. 199.*
 Tournely *de Sacram. Pœnit. qu. 2., art. 3., pag. 51.*
 Valentia *in 3. par. disp. 7., qu. 7., punct. 2., pag. 1357.*

C A N O N V.

Si quis dixerit, eam Contritionem, quæ paratur per
 discussionem, collectionem, & detestationem peccatorum,
 qua quis recogitat annos suos in amaritudine animæ suæ,
 ponderando peccatorum suorum gravitatem, multitudinem,
 sæditatem, amissionem æternæ beatitudinis, & æternæ da-
 mnationis incursum, cum proposito melioris vitæ, non es-
 se verum, & utilem dolorem, nec preparare ad gratiam,
 sed facere hominem hypocritam, & magis peccatorem;
 demum, illam esse dolorem coactum, & non liberum, ac
 voluntarium, anathema sit.

Supra c. 14. de
 Pœnit.
 ff. 38. d.

- Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 5., pag. 65.*
 Concina *lib. 1. de Sacram. Pœnit. diff. 1., cap. 6., qu. 2., p. 47.*
 Droit *de Re Sacram. lib. 6., qu. 4., cap. 3., art. 1., §. 3., p. 60.*
 Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 6. de Pœnit. c. 8., §. 3., p. 178.*
 Juvenin *de Pœnit. qu. 4., cap. 2., art. 1., pag. 47.*
 Merbes. *de Sacram. differ. 4., qu. 5., pag. 4.*
 Vitalle *de Pœnit. qu. 3., pag. 51, & pag. 115.*

C A N O N VI.

- I. Si quis negaverit, Confessionem Sacramentalem vel
 institutam, vel ad salutem necessariam esse jure divino;
 Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 1., n. 112.*
 Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 6., pag. 135.*
 Æstius *in 4. Sent. dist. 14., §. 7., pag. 188.*
 Gammacheus *in 3. part. de Pœnit. cap. 11., pag. 552.*
 Gavard. *in 4. Sent. eod. tract. qu. 1., art. 5., pag. 421.*
 Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 9., n. 2.*
 Gonet. *de Pœnit. disp. 8., art. 1., pag. 408.*

Supra cap. 5. de
 Pœnit. Clemen.
 I. in ep. 1. ad Ja-
 cobum. Concil.
 Cabilon. c. 8.

Gotti

Gotti *cod. tract. qu. 5., dub. 1., §. 2., pag. 290.*

Labat *de Pœnit. disp. 1., dub. 2., §. 2., pag. 29.*

De Lugo *cod. tract. disp. 15., sect. 1., pag. 261.*

Mastrius *in Theol. Mor. qu. 7., art. 1.*

Merbes. *de Sacram. diss. 4., qu. 22., pag. 70.*

Valentia *in 3. par. disp. 7., qu. 9., punct. 2., pag. 1417.*

Graffius *in Decis. Aur. par. 1., lib. 1., cap. 8.*

- II. aut dixerit, modum secretè confitendi soli Sacerdoti, quem Ecclesia Catholica ab initio semper observavit, & observat, alienum esse ab institutione, & mandato Christi, & inventum esse humanum, anathema sit.

Antoin. *de Pœnit. art. 2., vers. Nota ex Concil. pag. 510.*

Bontemp. *in Fasc. Fl. Mor. de Sacram. Pœnit. tract. 10., tit. 11., n. 96.*

Boucat *de Pœnit. art. 2., §. 3., pag. 178.*

Boyvin *de Sacram. cap. 7. de Confess. qu. 1., pag. 245.*

Clericat. *de Pœnit. decis. 16., n. 2., & decis. 12., n. 1.*

Droit de Re *Sacram. lib. 6., qu. 5., cap. 1., §. 2., p. 107.*

Card. Lauræa *in Epit. Can. verb. Confessio Sacramentalis.*

Layman *in Theol. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 6., n. 1.*

Mezger *de Pœnit. disp. 47., art. 1., §. 1., pag. 421.*

Sabinus *in Luc. Mor. tract. 63. de Confess. n. 17.*

Tournely *de Pœnit. qu. 6., art. 2., pag. 159., & seq.*

C A N O N V I I.

- I. Si quis dixerit, in Sacramento Pœnitentiæ ad remissionem peccatorum necessarium non esse jure divino confiteri omnia, & singula peccata mortalia, quorum memoria cum debita, & diligenti præmeditatione habeatur,

Billuart *de Pœnit. diss. 7., art. 2., §. 1., pag. 157.*

Colet *in Inst. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 6., pag. 167.*

Genet. *de Pœnit. disp. 10., art. 2., pag. 423.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 10., n. 7.*

A. S. Gregorio *in Univ. Tract. cap. 46., n. 9.*

Habert. *in Theol. Dog., & Mor. to. 6. de Pœnit. c. 4., pag. 86.*

Merbes. *de Sacram. diss. 4., qu. 25., pag. 75.*

Tournely *de Sacram. Pœnit. qu. 6., art. 1.*

Valentia *in 3. par. disp. 7., qu. 21., punct. 1., pag. 1462.*

- II. etiam occulta, & quæ sunt contra duo ultima Decalogi præcepta,

Berti *de Tb. Discipl. lib. 34., par. alt. cap. 1., prop. 5., p. 54.*

Gotti *de Pœnit. qu. 6., dub. 2., §. 2., pag. 392.*

Labat *cod. tract. disp. 2., dub. 3., §. 1., pag. 244.*

Reiffenstuel *in Theol. Mor. tract. 14., dist. 7., qu. 1., n. 19.*

Simonet. *de Pœnit. disput. 6., art. 6., resp. 2., pag. 370.*

Sporer *in Theol. par. 3., cap. 2., sess. 1., qu. 2., §. 4., pag. 380.*

- III. & circumstantias, quæ peccati speciem mutant, sed eam

Con-

Supra c. 5.

Deut. 5.

feſſionem tantum eſſe utilem ad erudiendum; & conſolandum pœnitentem, & olim obſervatam fuiſſe tantum ad Satisfactionem canonicam imponendam;

Antoin. *de Pœnit. cap. 1., art. 2., qu. 3., pag. 584.*

Bontemp. *in Faſcic. Fl. Mor. de Sacram. Pan. tract. 10., tit. 12.*

Genet. *de Sacram. Pœnit. tract. 6., cap. 6.*

Gonet. *de Pœnit. diſp. 10., art. 2., pag. 423.*

Fliegen *ad Wigandt in Trib. Conf., & Ord. cap. 4., pag. 63.*

Lambertin. *de Synod. Dioceſ. lib. 6., cap. 6., n. 1.*

Maſtrius *in 2. Sent. diſp. 5., qu. 4., ar. 4., concl. 1., n. 206., p. 285.*

Merbeſ. *de Sacram. diſp. 4., qu. 25., pag. 75.*

Sabinus *in Luc. Mor. tract. 63. de Integrit. Confeſſ. n. 29.*

Simonet. *de Pœnit. diſp. 6., art. 7., pag. 371.*

De Graſſis *in deciſ. aur. cap. 20. n. 25.*

- IV. aut dixerit, eos, qui omnia peccata confiteri ſtudent, nihil relinquere velle divinæ miſericordiæ ignoſcendum; aut demum, non licere confiteri peccata venialia, anathema ſit. Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 6. de Pœnit. cap. 4., pag. 86.* Cardin. Laurza *in Epit. Can. verb. Confeſſio Sacramentalis de quibus facienda.*

C A N O N V I I I.

- I. Si quis dixerit, Confeſſionem omnium peccatorum, qualem Eccleſia ſervat, eſſe impoſſibilem, & traditionem humanam, à pijs abolendam; Supra c.

Antoin. *de Pœnit. art. 2., pag. 507.*

Boucat *cod. tract. art. 2., §. 3. pag. 178.*

Æſtius *in 4. Sent. diſt. 17., §. 9. pag. 252.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sac. tit. 6., ſeſſ. 11. n. 1.*

Laurza *in Epitom. Can. verb. Confeſſio Sacramentalis de quibus facienda.*

Tournely *de Pœnit. qu. 6., art. 2. pag. 159., & ſeq.*

- II. aut ad eam non teneri omnes, & ſingulos utriuſque ſexus Chriſti fideles, juxta magni Concilii Lateranenſis conſtitutionem, ſemel in anno; & ob id ſuadendum eſſe Chriſti fidelibus, ut non conſiteantur tempore Quadrageſimæ; anathema ſit. Billuart *de Pœnit. diſſert. 5., art. 3., §. 2., pag. 285.* Concina *cod. tract. lib. 1., diſp. 4., cap. 2., pag. 269.* Dupatquier *de Sacram. Pœnit. diſp. 5., qu. 4., concl. 2.* A' S. Gregorio *in Univ. Tract. cap. 55., n. 6.* Maſtrius *in Tb. Mor. de Pœn. Sacram. diſp. 21., qu. 7., art. 1.* Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. lib. 11. de Pœnit. cap. 5., art. 8., prop. 3., pag. 172.* Sabinus *in Luc. Mor. tract. 38., n. 69.* Viguer *in Inſt. ad Chriſtian. Theol. c. 16., §. 4., verſ. 17., p. 576.* De Graſſis *in Deciſ. Aur. lib. 1., cap. 9., n. 6.*

C A N O N I X.

- I. Si quis dixerit, Absolutionem Sacramentalem Sacerdotis, non esse actum judicialem, sed nudum ministerium pronunciandi, & declarandi remissa esse peccata confitentis; modò tantum credat, se esse absolutum;
 Besomb. *de Sacram. cap. 8., art. 4., pag. 390.*
 Billuart *de Poenit. differ. 1., art. 3., pag. 54.*
 Clericat. *cod. tract. decis. 19., n. 54.*
 Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Poenit. cap. 3., pag. 33.*
 Droit *de Re Sacram. lib. 1., cap. 3., sect. 1., §. 1., pag. 93.*
 Æstius *in 4. Sent. dist. 18., §. 3., pag. 282.*
 Fagnan. *in Cap. Quàm plantare de Privileg. n. 12.*
 Fulcus *de Visit. lib. 2., cap. 3. sub n. 34.*
 Gonet. *de Poenit. disp. 12., art. 3., pag. 458.*
 Gotti *cod. tract. qu. 8., dub. 1., §. 2., pag. 355.*
 Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Poenit. cap. 3., pag. 61., & pag. 74.*

Mezger *de Poenit. disp. 43., art. 1., §. 1., pag. 385.*
 Monacel. *in Form. Leg. For. Escl. to. 2., form. 2., tit. 16., n. 14.*
 Natal. Alex. *in Tb. Dog., & Mor. lib. 2. de Sacram. Poenit. cap. 7., art. 11., prop. unic., pag. 285.*

Tournely *de Sacram. Poenit. art. 2., pag. 44.*
 Vitalle *de Poenit. qu. 1., art. 3., assert. 4., pag. 14.*

- II. aut Sacerdos non seriò, sed joco absolvat; * aut dixerit; non requiri Confessionem pœnitentis, ut Sacerdos ipsum absolvere possit, anathema sit,

* A' S. Gregorio *in Univ. Tract. cap. 40., n. 4.*

* Lambertin. *de Synod. Dioec. lib. 7., cap. 4., n. 4.*

Merbes. *de Sacram. diff. 4., qu. 13., consecr. 3., pag. 49.*

C A N O N X.

- I. Si quis dixerit, Sacerdotes, qui in peccato mortali sunt, potestatem ligandi, & solvendi non habere;

Supra c. 1., & c. 6. de Poenit.

Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Poenit. cap. 9., pag. 269.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 20., §. 1., pag. 280.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 18., n. 6.*

A' S. Gregorio *in Univ. Tract. c. 39., & c. 49. utrobique, n. x.*

Sabinus *in Luc. Mor. tract. 66. de Ministr. Sacram. Poen. sub n. 12.*

- II. aut, non solos Sacerdotes esse ministros Absolutionis,

Concin. *de Poenit. lib. 2., diff. 2., cap. 1., pag. 530.*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 4., n. 104.*

Dupasquier *de Sacram. Poenit. disp. 8., qu. 1., concl. 1.*

Genet. *in Theol. Mor. to. 4. cod. tract. cap. 8.*

Gonet. *de Poenit. disp. 9., art. 1., pag. 413.*

Layman *in Tb. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 10., n. 1.*

Merbes. *de Sacram. diff. 4., qu. 29., pag. 84.*

Mezger

Mezger de Poenit. disp. 49., art. 1., §. 1., pag. 440.
 Simonet. de Poenit. disp. 9., art. 1., pag. 419.
 Tournely cod. tract. qu. 10., art. 1., pag. 343.
 Valentia in 3. par. disp. 7., qu. 10., punct. 1., pag. 1439.
 De Graffis in Decis. Aur. lib. 1., cap. 17., n. 2.
 Rota decis. 315., n. 9. coram Roxas.

- III. sed omnibus, & singulis Christi fidelibus esse dictum: Quicumque alligaveritis super terram, erunt ligata & in Caelo; & quaecumque solveritis super terram, erunt soluta & in Caelo. Et: Quorum remisieritis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt: quorum verborum virtute quilibet absolvere possit peccata, publica quidem per correptionem dumtaxat, si correptus acquieverit; secreta vero per spontaneam Confessionem, anathema sit.
- Billuart de Poenit. disp. 6., art. 1., pag. 292.
 Æstius in 4. Sent. dist. 20., §. 2., p. 280., & dist. 17., §. 1., p. 254
 Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 4., n. 1.
 Lambertin. de Synod. Dioec. lib. 7., cap. 15., n. 3.
 Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Poenit. cap. 5., art. 8., propos. 1., pag. 168.

Matth. 16. & 18.

Joh. 20.

C A N O N X I.

Si quis dixerit, Episcopos non habere jus reservandi sibi casus, nisi quoad externam politiam, atque ideo casuum reservationem non prohibere, quò minus Sacerdos à reservatis verè absolvat, anathema sit.

Supra c. 9. c. Si Episc. de Poenit. in 6. c. de exco. & c. De monial. de fent. exco. cum sim.

Antoin. de Poenit. cap. 3., art. 2., pag. 611.
 Antonel. de Regim. Eccles. lib. 8., cap. 1., n. 1.
 Boyvin de Sacram. cap. 7. de Confess. qu. 16., pag. 129.
 Colet in Instit. Theol. to. 5. de Poenit. cap. 9., pag. 290.
 Habert. in Th. Dogm., & Mor. to. 6. de Poenit. c. 7., p. 129
 Laurza in Epit. Can. verb. Casus reservati.
 Mezger de Poenit. disp. 49., art. 2., §. 1., pag. 444.
 Pignatel. in Consult. Can. to. 10., conf. 163., n. 10.
 Sabinus in Luc. Mor. tract. 67. de Reservat. Cas. n. 59.
 Simonet. de Poenit. disp. 9., art. 5., pag. 427.
 De Graffis in Decis. Aur. lib. 1., cap. 13., n. 71.

C A N O N X I I.

- I. Si quis dixerit, totam poenam simul cum culpa remitti semper à Deo,

Sup c. 8. de Poen.

Droit de Re Sacram. lib. 6., qu. 6., cap. 1., §. 1., p. 124.
 Æstius in 4. Sent. dist. 15., §. 7., pag. 206.
 Gonct. de Panit. disp. 13., art. 1., pag. 447.
 Habert. in Th. Dog., & Mor. to. 6. de Poen. c. 10., §. 4. p. 354
 Labat de Poenit. disp. 2., dub. 9., pag. 288.
 Mezger de Poenit. disp. 38., art. 5., pag. 351.

- II. Satisfactionemque poenitentium non esse aliam, quam si deum, qua apprehendunt, Christum pro eis satisfecisse, anathema sit.

Clericat. *de Sacram. Poenit. decis.* 3., n. 6., *U dec.* 4., n. 4. in fin.
Merbes. *de Sacram. differ.* 4., qu. 53., pag. 154.

Natal. Alex. *in Theol. Dogm.*, *U Mor. lib.* 11. *de Sacram. Poenit. cap.* 6., art. 2., prop. 3., pag. 237.

C A N O N X I I I.

- I. Si quis dixerit, pro peccatis, quoad poenam temporalem, minimè Deo per Christi merita satisfieri poenis ab eo inflictis, & patienter toleratis, vel à Sacerdote injunctis,

Bontemp. *in Fasc. Fl. Mor. tract.* 10. tit. 13., n. 106., vers. Examinentur.

Æstius *in 4. Sent. dist.* 15., §. 24., pag. 230.

Gonet. *de Poenit. disp.* 13., art. 1., pag. 447.

Gotti *cod. tract. qu.* 9., dub. 1., §. 1., pag. 341.

Habert. *in Th. Dog.*, *U Mor. to. 6. de Poen. c.* 10., §. 4., p. 328.

Mezger *de Poenit. disp.* 48., art. 1., §. 1., pag. 434.

Vitasse *in Tract. Theol. de Satisfact.* art. 1., *asser.* 3., pag. 317.

- II. fed neque sponte susceptis, ut jejuniis, orationibus elemosynis, vel aliis etiam pietatis operibus; atque ideò optimam poenitentiam esse tantum novam vitam, anathema sit.

Colet *in Institut. Theol. to. 5. de Poenit. c.* 7., pag. 224.

Merbes. *de Sacram. diff.* 4., qu. 53., pag. 154., *U qu.* 7., p. 186.

Natal. Alex. *in Theol. Dog.*, *U Mor. lib.* 11. *de Poenit. c.*

6., art. 2., prop. 3., pag. 237.

C A N O N X I V.

Supra c. 8.

Si quis dixerit, Satisfactiones, quibus poenitentes per Christum JESUM peccata redimunt, non esse cultus Dei, sed traditiones hominum, doctrinam de gratia, & verum Dei cultum, atque ipsius beneficium mortis Christi obsecrantes, anathema sit.

Droit *de Re Sacram. lib.* 6., cap. 1., §. 11., pag. 124.

Æstius *in 4. Sent. dist.* 15., §. 11., pag. 212.

Laurau *in Epit. Can. verb.* Satisfactio.

Natal. Alex. *in Th. Dogm.*, *U Mor. lib.* 11. *de Poenit. c.*

6., art. 2., prop. 3., pag. 237.

C A N O N X V.

Supra c. 1., & c. 8. in fine Poenit.

I. Si quis dixerit, Claves Ecclesiæ esse datas tantum ad solvendum, non etiam ad ligandum; & propterea Sacerdotes, dum imponunt poenas confitentibus, agere contra finem clavium, & contra institutionem Christi:

Antoin. *de Poenit. cap.* 1., art. 3., pag. 516.

Bontemp. *in Fascic. Fl. Mor. de Sacram. Poenit. tract.* 10., tit. 13.

Canus

- Canus in *Relict. eod. tract. part. 6. prop. finem*
 Colet in *Instit. Tb. to. 5. de Poenit. cap. 7., pag. 211.*
 Droit de *Re Sacram. lib. 6., qu. 6., cap. 1., §. 1., pag. 124.*
 Aëstius in *4. Sent. dist. 18., §. 5., pag. 265.*
 Layman in *Tb. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 15., n. 6.*
 Simonet. de *Poenit. disp. 7., art. 4., resp. 1., pag. 382.*
 Valentia in *3. par. disp. 7., qu. 14., punct. 4., pag. 1516.*
 II. & fictionem esse, quod, virtute Clavium, sublata poena
 æterna, poena temporalis plerumque exsolvenda remaneat,
 anathema sit.
 Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 14., n. 4.*
 Gotti in *Theol. tract. de Poenit. qu. 3., dub. 1., §. 2., pag. 247.*

De Sacramento Extrema Unctionis.

C A N O N I.

Si quis dixerit, Extremam Unctionem non esse verè,
 & propriè Sacramentum, à Christo Domino nostro insti-
 tutum, & à beato Jacobo Apostolo promulgatum; sed ri-
 tum tantum acceptum à Patribus, aut figmentum huma-
 num, anathema sit.

Supra de hoc Sa-
 crament. in prin.
 & cap. 1.
 Marc. 6. Jac. 5.

- Bonaccin. *disp. 6. de Sacram. Extr. Unct. qu. unic., punct. 1.,*
prop. 2., pag. 211.
 Colet in *Instit. Theol. to. 5. eod. tit. cap. 1., pag. 382.*
 Daniell in *Instit. Can. lib. 2., tit. 7., n. 2., pag. 377.*
 Ferrari in *Biblioth. Can. verb. Extrema Unctio n. 3. pag. 244.*
 Gotti in *Tb. to. 15. in tract. de Extr. Unct. qu. 1., dub. 1., §. 1., p. 3.*
 Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 6. de Extr. Unct. c. 1., p. 532.*
 Isambert. *to. 7. in 3. par. S. Thome de Extr. Unct. disp. 1., ar. 1., p. 351.*
 Juvenin de *Sacram. differ. 7., qu. 5., pag. 505.*
 Natal. Alex. in *Tb. Dog., & Mor. lib. 2. in tract. de Sacram. Extr.*
Unct. cap. 1., art. 1., prop. unic., pag. 712.
 Reiffenstuel in *Tb. Mor. tract. 14., dist. 11., qu. 1., n. 2.*
 Vanespén in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 7., cap. 1., n. 15.*

C A N O N I I.

Si quis dixerit, sacram infirmorum Unctionem non
 conferre gratiam, nec remittere peccata, nec alleviare in-
 firmos; sed jam cessasse, quasi olim tantum fuerit gratia
 curationum, anathema sit.

Supra c. 2. de hoc
 Sacramento.

- Berti de *Theol. Discipl. lib. 35., cap. 10., pag. 304.*
 Colet in *Instit. Tb. to. 5. de Extr. Unct. cap. 1., pag. 382.*
 Aëgyd. Coninch. *eod. tract. disp. 19., dub. 5., pag. 653.*
 Aëstius in *4. Sent. disp. 23., §. 4., pag. 4.*
 Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 2., n. 25.*
 Genet. de *Extr. Unct. disp. 2., art. 1., §. 3., pag. 471.*

De Marinis

Paullus à Lugduno *to. 6. Tb. diff. 5. de Extr. Unct. c. 4., p. 452.*
 De Marinis *to. 2. in 3. par. de Sac. Extr. Unct. ar. 9., c. 1., p. 561*
 Nat. Alex. in *Tb. Dog., & Mor. lib. 2. de Sac. Extr. Unct., p. 718.*
 Valentia in *3. par. disp. 9. eod. tract. qu. 1., punct. 3., pag. 1670.*
 De Graffis in *Decif. Aur. par. 2., lib. 1., cap. 8., n. 8.*

C A N O N I I I.

Sup. c. ult. Conc.
 Cabilon. c. 48.

Jac. 5.

Si quis dixerit, Extremæ Unctionis ritum, & usum, quem observat Sancta Romana Ecclesia, repugnare sententia beati Jacobi Apostoli, ideoque cum mutandum, possitque à Christianis, absque peccato, contemni, anathema sit. Droen *de Re Sacram. lib. 7., qu. 1., cap. 1., pag. 181.*
 Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 8., sect. 2., n. 10., p. 380*
 Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Extr. Unct. c. 1., pag. 532., & cap. 2., pag. 552.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Extrema Unctio.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 3., n. 4., pag. 147.*

Tournely *de Sac. Extr. Unct. qu. 1., art. 2., concl. 2., pag. 409.*

C A N O N I V.

I. Si quis dixerit, Presbyteros Ecclesie, quos Beatus Jacobus adducendos esse ad infirmum inungendum hortatur, non esse Sacerdotes ab Episcopo ordinatos, sed ætate seniores in quavis communitate,

Berti *de Theol. Discipl. lib. 5., cap. 8., prop. 1., pag. 286.*

Clericat. *de Extrem. Unct. decis. 69., n. 10.*

Colet in *Instit. Theol. to. 5. eod. tract. cap. 2., pag. 395.*

Ferrari in *Biblioth. Can. verb. Extrema Unctio n. 22., pag. 246.*

Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 6. de Extr. Unct. c. 4., pag. 555.*

Vancspen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 7., cap. 3., n. 2.*

II. ob idque proprium Extremæ Unctionis Ministrum non esse solum Sacerdotem, anathema sit.

Antoin. in *Theol. Mor. de Extr. Unct. pag. 551.*

Bonaccin. *de Sacram. Extr. Unct. punct. 4., prop. unic., n. 1.*

Dupalquier *eod. tract. qu. 3., concl. 1.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 3., tit. 8. de Sac. Extr. Unct. sect. 2., n. 5., p. 66*

Isambert. *to. 3. in 3. par. eod. tract. disp. 5., art. 1., pag. 376.*

Lambertin. *de Synod. Diæc. lib. 7., cap. 19., n. 1.*

Sabinus in *Luc. Mor. tract. 46. de Extr. Unct. n. 23.*

Episcoporum munus est, subditos, præsertim ad animarum curam constitutos, admonere officij.

Sic præfatur sanctus Conc. IX. Tolet.
 Sup. lect. 6. de
 reor. c. 3.

DECRETUM DE REFORMATIONE.

P R O Æ M I U M.

Quum propriè Episcoporum munus sit subditorum omnium vitia redarguere; hoc illis præcipuè cavendum erit, ne Clerici, præsertim ad animarum curam constituti, criminosi sint, neve inhonestam vitam; ipsis continentibus,

niventibus, dueant; nam si eos pravis, & corruptis moribus esse permittant, quo pacto laicos de ipsorum vitiis redarguent, qui uno ab eis sermone convinci possent, quòd Clericos ipsis patiantur esse deteriores? qua etiam libertate Laicos corripere poterunt Sacerdotes, quum tacitè sibi ipsi respondeant, eadem se admisisse, quæ corripiunt? Monebunt propterea Episcopi suos Clericos, in quocumque ordine fuerint, ut conversatione, sermone, & scientia, commisso sibi Dei populo præcant; memores ejus, quod scriptum est; Sancti estote, quia & ego sanctus sum. Et juxta Apostoli vocem: Nemini dent ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium eorum; sed in omnibus exhibeant se, sicut ministros Dei: ne illud Prophetæ dictum impleatur in eis: Sacerdotes Dei contaminant sancta, & reprobant legem. Ut autem ipsi Episcopi id liberiori exequi, ac quoquam prætextu desuper impediri nequeant; eadem Sacrosancta Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legato, & Nunciis, hos, qui sequuntur, Canones statuendos, & decernendos duxit.

CAPUT I.

Si prohibiti ascendere ad Ordines, ascendant, si interdicti, si suspensi, pœnitent.

Quum honestius, ac tutius sit subjecto, debitam Præpositis obedientiam impendendo, in inferiori ministerio deservire, quàm cum Præpositorum scandalo graduum altiorum appetere dignitatem; ei, cui ascensus ad sacros Ordines à suo Prælato, ex quacumque causa, etiam ob occultum crimen, quomodolibet, etiam extrajudicialiter, fuerit interdictus: aut qui à suis Ordinibus, seu gradibus, vel dignitatibus ecclesiasticis fuerit suspensus; nulla contra ipsius Prælati voluntatem concessa licentia de se promoveri faciendo, aut ad priores ordines, gradus, & dignitates, sive honores, restitutio suffragetur.

Clericat. *de Benef. discord.* 80., n. 3.

Droit de Re Sacram. lib. 8., cap. 3., §. 2., pag. 262.

Gibert. *in Jur. Can. to. 1., tit. 22., cap. 1.*

Hallier *de Sacr. Elect., & Ordin. par. 1., sect. 1., cap. 2., art. 1. sub n. 9. lit. C.*

Lambertin. *de Synod. Diac. lib. 12., cap. 8., n. 3. cum seqq.*

Lauræa *in Epit. Can. verb.* Prælati, qui sint instituendi.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 23.*

Monacel. *in Form. Legal. For. Eccl. to. 2., tit. 13., form. 3., n. 29*

Pignatelli. *in Consult. Can. to. 1., conf. 343., n. 1.*

Pirhing *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1. sub n. 17., vers. Atque Piton,*

Piton. *de Controv. Patron.* to. 1., *alleg.* 40., n. 44.

Vener. *in Exam. Episcop.* lib. 2., *cap.* 18., n. 4.

S. C. C. *in Capritana* 16. Decemb. 1730. *impress. in Thesaur. Resol.* to. 5. p. 81., & *in Amerina Functionum* 3. Decemb. 1757.

C A P U T II.

I.
Si Episcopus quoscumque Ordines contuleris sibi non subdito, etiam familiaris, sine expressa proprii Prælati consensu, utroque decreto parat subiacet.
Intra cap. 8. Supra sess. 6. de refor.

ET quoniam nonnulli Episcopi Ecclesiarum, quæ in partibus infidelium consistunt, clero carentes, & populo Christiano, quum ferè vagabundi sint, & permanentem sedem non habeant, non quæ JESU Christi, sed alienas oves, incio proprio Pastore, quærentes, dum per hanc Sanctam Synodum se Pontificalia officia in alterius diocesi, nisi de loci Ordinarii expressa licentia, & in personas eidem Ordinario subiectas tantum, exercere prohibitos vident, in legis fraudem, & contemptum, quasi Episcopalem Cathedram in loco nullius diocesis sua temeritate eligunt, & quoscumque ad se venientes, etiamsi suorum Episcoporum, seu Prælatorum litteras commendatitias non habeant, clericali caractere insignire & ad sacros etiam presbyteratus Ordines promovere præsumunt: quo plerumque fit, ut minus idonei, & rudes, ac ignari, & qui à suo Episcopo tamquam inhabiles, & indigni rejecti fuerunt, ordinati, nec divina Officia peragere, nec ecclesiastica Sacramenta rectè valeant ministrare: Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, etiamsi in loco nullius diocesis, etiam exempto, aut aliquo monasterio cujusvis Ordinis resederint, aut moram traxerint, vigore cujusvis privilegii sibi de promovendo quoscumque ad se venientes pro tempore concessi, alterius subditum, etiam prætextu familiaritatis continux commensalitatis suæ, Alterius *de Censur.* to. 2. *disp.* 9., *cap.* 6. *sub lit. E.*, pag. 157. Andreuc. *de Episcop.* *Titul.* par. 1., *cap.* 1., n. 3. Barbof. *de Offic.*, & *Pot. Epif.* par. 2., *alleg.* 5., n. 17. Campanil. *in Divers. Jur. Can.* rubr. 9., *cap.* 9., n. 6. Capon. *in Discept. For.* to. 2., *discept.* 108., n. 26. Pax Jordan *in Elucubr.* to. 1., *lib.* 3., *tit.* 6., n. 177. Piafec. *in Prax. Episc.* par. 1., *cap.* 1., n. 16. Reiffenstuel *in Jur. Can.* *lib.* 1., *tit.* 11., §. 4., n. 103. Vener. *in Exam. Episc.* *lib.* 1., *cap.* 12., n. 28. Ugolin. *de Offic.*, & *Pot. Episc.* *cap.* 26., §. 4. *sub n. 1.* Vulp. *in Prax. For. Eccl.* *cap.* 7., n. 18.

II.
absque sui proprii Prælati expresso consensu, aut litteris dimissoriis, ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam tonsuram promovere, seu ordinare valeat.

Supra sess. 6. c. 5. de rel. inf. sess. 23. c. 3. & 10. de refor. Conc.

Francis

Nic. I. cap. 15
Cooc. Aurelian.
nen. III. c. 13.
Con. VI. Magun-
tens. c. 14. 6.
1. 21. qu. 1. c.
2. cum seq. de
temp. Ord. 16.

Frances de Eccles. Cathed. cap. 32., n. 32.

Gavant. in Manual. Episc. n. 61. verb. Ordo in genere

Leo in Thes. For. Eccl. par. 1. f. 4. n. 24., & par. 3., c. 8. n. 16. & 26.

Majol. de Irregular. lib. 4., cap. 2., n. 9.

Pastor de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 42., n. 37.

Petrà ad Constit. Apost. to. 1., pag. 305., n. 23.

Ricciol. in Lucubr. Eccl. lib. 2., cap. 10., n. 4.

Thefaur. de Pan. Eccl. par. 2., verb. Ordines, cap. 18.

Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discip. par. 1., lib. 1. f. 27. sub n. 6.

Ventrigl. in Prax. Eccl. to. 1. adnot. 23., §. 2. n. 32.

III. Contratiens ab exercitio Pontificalium per annum;

Alterius de Censur. to. 2., disp. 9., cap. 6., lit. C., pag. 154.

Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 3., n. 25.

Girald. ad Thesaur. de Pan. Eccles. par. 2., verb. Ordines collati, cap. 18., n. 7.

Habert. in Theol. Dog., & Mor. to. 7. de Ordin., pag. 223.

Leo in Thesaur. For. Eccles. par. 1., cap. 4., n. 23.

Romaguier ad Const. Syn. Gerund. lib. 5., tit. 2., cap. 5., n. 27.

IV. taliter verò promoti ab exequutione Ordinum sic susceptorum, donec suo Prælati visum fuerit, ipso jure sint suspensi.

Antonel. de Regim. Eccles. lib. 2., cap. 11., n. 2.

Cabassut. in Hist. Concil. pag. 595., n. 45.

Lauræa in Epit. Can. verb. Episcopus quoad Ordinationes.

Petrà ad Constit. Apost. to. 5., pag. 284., n. 11.

Piassec. in Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 46.

Zerol. eod. tit. par. 2., verb. Dimissorie, vers. Primò.

Panimol. Decis. 4., adnot. 2., n. 1.

Rota in Sanctæ Severinæ Pensionis 7. Junii 1751. §. 6. coram

Emin. Caprara.

C A P U T III.

E piscopus quoscumque suos Clericos, præsertim in sacris, constitutos, absque suo præcedenti examine, & commendatitijs litteris, quacumque autoritate promotos, licet tamquam habiles ab eo, à quo ordinati sunt, probatos, quos tamen ad divina officia celebranda, seu ecclesiastica Sacramenta ministranda minus idoneos, & capaces repererit, à susceptorum Ordinum exercitio adtemperare, de quo ei videbitur, suspendere, & illis, ne in Altari, aut aliquo Ordine ministrent, interdicare possit.

Alterius de Censur. to. 2., disp. 9. cap. 6., §. Quamvis p. 158.

Gavant. in Manual. Episc. verb. Ordo in genere n. 44.

Genuenf. in Prax. cap. 109., n. 4.

X

Lauræa

Episcopus suis
Clericos ab alia
mole promotos
suspendere potest,
si minus idoneos
reperiens.

Supra c. promi. &
infra Sess. 23. de
refor. cap. 8.

Laurza in *Epit. Can. verb.* Episcopi iurisdicatio, pag. 310.

Leo in *Theaur. For. Eccles. par. 3., cap. 8., n. 28.*

Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 50., n. 33.*

Squillant de *Oblig., & Privil. Episc. par. 3., cap. 1., n. 23.*

Ugolin. de *Offic., & Potest. Episc. cap. 20., §. 18., n. 3.*

Nullus Clericus
exemptus a cor-
rectione Episco-
pi, etiam extra
visitationem.

CAPUT IV.

- I. OMnes Ecclesiarum Prelati, qui ad corrigendos subditorum excessus diligenter intendere debent, & à quibus nullus Clericus per hujus Sanctæ Synodi statuta, cujusvis privilegii prætextu, tutus censetur, quominus juxta canonicas sanctiones visitari, puniri, & corrigi possit; Cirin. in *Nex. Eccles. Jurisd. cap. 6., n. 190.*
Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 1., §. 15., n. 2.*
Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 1., cap. 8., n. 63.*
Scoppa in *Observ. ad Decis. Gratian. 188., n. 28.*
Ventrigl. in *Prax. par. 2., adnot. 24., §. 1., n. 22.*

- II. si in Ecclesiis suis * resederint, quoscumque seculares Clericos, qualitercumque exemptos, qui aliàs suæ jurisdictioni subessent, de eorum excessibus, criminibus, & delictis, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra visitationem, tamquam ad hoc Apostolicæ Sedis delegati, corrigendi, & castigandi facultatem habeant:

Barbos. de *Offic., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 74., n. 4.*

Crespi de *Waldaura Observ. 53., n. 10., & 12.*

Fagnan. in *Cap. Ex parte, quod est secundum, n. 12.*

Fulcus de *Visit. lib. 2., cap. 20., n. 30.*

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Exempti n. 10.*

Lezana *Consult. Mor. to. 4., consul. 45., n. 61.*

Lotter de *Re Benef. lib. 1., qu. 25., n. 43.*

Marant. in *Controuv. Jur. par. 3., resp. 80., n. 32.*

- * Rota *Decis. 254. n. 6. cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII.*
Auximana Manutenitionis 5. Maii 1745. §. 17. cor. Eminent.
Elephantusio.

In altera super *Bono Jure 28. Aprilis 1749. §. 23. cor. Clemente.*

- III. quibuscumque exemptionibus, declarationibus, consuetudinibus, sententiis, juramentis, concordiiis, quæ suos tantum obligent authores, ipsis Clericis, ac eorum confanguineis, cappellanis, familiaribus, procuratoribus, & aliis quibuslibet, ipsorum exemptorum contemplatione, & intuitu, minime suffragantibus.

Fulcus de *Visit. lib. 2., cap. 20., n. 30.*

Laurza in *Epit. Can. verb.* Episcopi iurisdicatio.

Marant. in *Controuv. Jur. par. 2., resp. 9., n. 58., & seq.*

Piton. de *Controuv. Patron. to. 1., alleg. 41. sub n. 16.*

Supra *sess. 6. c. 4.*
de *refor. & infir.*
sess. 24. de refor.
c. 3.

CAPUT V.

103 DE REFORMA-
TIONE.

Conservatorum
jurisdictionis series
finibus concluda-
tur.

I. **I**Nsuper, quum nonnulli, qui sub pretextu, quod super bonis, & rebus, ac juribus suis diversæ eis injuriæ, ac molestiæ inferantur, certos judices per litteras Conservatorias deputari obtinent, qui illos à molestiis, & injuriis hujusmodi tueantur, ac defendant, & in possessione, seu quasi bonorum, rerum, ac jurium suorum manuteneant, & conservent, neque super illis eos molestari permittant, ejusmodi litteras in plerisque contra concedentis mentem in reprobum sensum detorqueant:

cap. de c. ult. de
off. deleg.

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 23., n. 1.*

Lezana *Consult. Moral. 40., n. 77.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccles. cap. 15. sub n. 1., vers. Alii.*

Pignatell. *in Consult. Can. to. 3., conf. 1., n. 2.*

Sbroz *de Vicar. Episc. lib. 1., cap. 27., n. 1.*

Rota *Decis. 239. coram Ubaldo.*

II. iccirco nemini omnino, cujuscumque dignitatis, & conditionis sit, etiamsi Capitulum fuerit, Conservatoriæ litteræ, cum quibuscumque clausulis, aut decretis, & quorumcumque judicum deputatione, quocumque etiam alio pretextu, aut colore concessæ, suffragentur ad hoc, ut coram suo Episcopo, sive alio Superiore Ordinario, in criminalibus, & mixtis causis accusari, & conveniri, ac contra eum inquiri, & procedi non possit; aut quò minus, si qua jura ei ex cessione competierint, super illis liberè valeat apud judicem ordinarium conveniri.

Vid. Constitut.
Pauli V. Reli-
gioforum. 1607.

Barbos. *de Offic., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 101., n. 17.*

Fagnan. *in Cap. Tuarum de Privileg. n. 37.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Conservatores, n. 1.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 4., cap. 6., n. 5.*

III. In civilibus etiam causis, si ipse actor extiterit, aliquem ei apud suos Conservatores judices in judicium trahere minime liceat.

Forti *de Judice Conservator. art. 3., n. 22.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Conservatores, n. 2.*

Ventrigl. *in Prax. Eccles. par. 1., adnot. 27.*

IV. Quòd si in iis causis, in quibus ipse reus fuerit, contigerit, ut electus ab eo Conservator ab actore suspectus esse dicatur:

V. aut si qua inter ipsos Judices, Conservatorem, & Ordinarium, controversia super competentia jurisdictionis orta fuerit, nequaquam in causa procedatur, donec per arbitros in forma juris electos, super suspicione, aut jurisdictionis competentia fuerit judicatum.

- Antoncl. *de Regim. Eccles. lib. 7., cap. 2., n. 9.*
- VI. Familiaribus verò ejus, qui hujusmodi litteris Conservatoris tueri se solent, nihil illæ profint, præterquam duobus dumtaxat; si tamen illi propriis ejus sumptibus vixerint. Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 23., n. 6.*
Lauræa *in Epit. Can. verb. Litteræ Conservatoris.*
- VII. Nemo etiam similium litterarum beneficio ultra quinquennium gaudere possit.
Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 25.*
Matthæuc. *in Official. Cur. Eccl. cap. 15., n. 9.*
Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 13., n. 119.*
- VIII. Non liceat quoque Conservatoribus iudicibus ullum habere tribunal erectum.
Lauræa *in Epit. Can. verb. Iudices Conservatores.*
Leo *in Thesaur. For. Eccles. par. 2., cap. 3., n. 102.*
Nicolius *par. 2. Lucubr. lib. 1., tit. 29., §. 8.*
Pignatel. *in Consult. Can. to. 2., conf. 25., n. 1., & 4.*
- IX. In causis verò mercedum, aut miserabilium personarum; hujus Sanctæ Synodi super hoc decretum in suo robore permaneat,
Barbos. *de Offic., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 103., n. 22.*
Lezana *Consult. Moral. 45., n. 60., to. 4.*
Lotter *de Re Benef. lib. 1., qu. 25., n. 54.*
Pasqualig. *Qu. Moral. Can. 135., n. 1.*
Piatec. *in Prax. Episc. par. 2., cap. 3., n. 42.*
Thomassin. *in Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1., lib. 3., cap. 40., n. 6.*
Rota *in recent. Decis. 285., n. 12., par. 15.*
- X. Universitates autem generales, ac Collegia Doctorum, seu scholarium: & regularia loca, nec non hospitalia actu hospitalitatem servantia, ac Universitatum, Collegiorum, locorum, & hospitalium hujusmodi persone in præsentî Canone minime comprehenduntur, sed exemptæ omnino sint, & esse intelligantur.
Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 8., n. 58.*
Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 12., n. 8.*
Rota *in rec. decis. 49., n. 16., par. 7.*
Coram Ubiato *Decis. 239., n. 5.*

Pars decreti in Clericis, qui in sacris officiorum, aut beneficiis possidentes Ordinis sui congruentem rege non utantur.

c. Porrectum, & c. Ex part. de regul.

CAPUT VI.

- I. **Q**uia verò, etsi habitus non facit monachum;
Beillet. *Disquisit. Cleric. par. 1. de Discipl. Cleric. §. 15., n. 20.*
Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 4., n. 6.*
Fuscus

Fufcus de *Vifit.* lib. 2., cap. 14., n. 27.

Pax Jordan in *Elucubr.* to. 2., lib. 10., tit. 37., n. 2.

Riccaul. de *Jur. Patron. extra Eccl. grec. exift.* cap. 8., n. 2.

Sperel. *Deif.* 16., n. 3., to. 1.

- II. oportet tamen Clericos vestes proprio congruentes ordini semper deferre, ut per decentiam habitus extrinseci morum honestatem intrinsecam ostendant;

Barbof. de *Jur. Eccl. Univ.* cap. 4., n. 2.

Carol. de Grass. de *Effect. Cleric.* in *prælod.* n. 277.

Romaguer ad *Constit. Synod. Gerund.* lib. 3., tit. 1., c. 2., n. 40.

Zerol. in *Præf. Episc. par. 1., verb. Clericus, vers. Ad decimumquartum.*

- III. tanta autem hodie aliquorum inolevit temeritas, religionisque contemptus, ut propriam dignitatem, & honorem clericalem parvi pendentes, vestes etiam publicè deferant laicales, pedes in diversis ponentes, unum in divinis, alterum in carnalibus:

Habert. in *Theol. Dog.* & *Mor. de Sacram. Ord.* to. 7. pag. 148.

Pax Jordan in *Elucubr.* to. 2., lib. 10., tit. 37., n. 2.

- IV. propterea omnes Ecclesiasticæ personæ, quantumcumque exemptæ, quæ aut in sacris fuerint, aut dignitates, personatus, officia, aut beneficia qualiacumque ecclesiastica obtinuerint, si posteaquam ab Episcopo suo, etiam per editum publicum, moniti fuerint, honestum habitum clericalem, illorum ordini, ac dignitat congruentem, & juxta ipsius Episcopi ordinationem, & mandatum, non detulerint, per suspensionem ab Ordinibus, ac officio, & beneficio, ac fructibus, redditibus, & proventibus ipsorum beneficiorum; nec non, si semel correpti, denuò in hoc deliquerint, etiam per privationem officiorum, & beneficiorum hujusmodi coerceri possint, & debeant, Constitutionem Clementis V., in Concilio Viennensi editam, quæ incipit *Quoniam*, innovando, & ampliando.

Conc. VIII. Martini c. 3. c. 6. d. 14. Vide constit. Xist. V. Cum Sacrosanctam, & Pastoralis. 1589. 21. q. 4. per totam Conc. Constantin. ult. sess. 43. de vit. & hon. Cleric.

Clem. Quoniam De vit. & honest. Cleric.

Alterius de *Censur.* to. 2. disp. 12. c. 1. litt. E pag. 207.

Antonel. de *Regim. Eccl.* lib. 8. cap. 1. n. 5.

Barbof. de *Offic. & Potest. Episc. par. 2., allegat. 9. n. 12.*

Cabassut. in *Histor. Concil.* pag. 248 n. 5.

Cuechier. in *Instit. Major.* lib. 3. tit. 10. n. 9.

Engel in *Jur. Can.* lib. 3. tit. 1. n. 8.

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Clericatus* n. 2.

Girald. ad *Theaur. de Pan. Eccl.* cap. 3., verb. Habitum sub *vers. Nota.*

De Gonteris in *Concil. Provin. Avenion.* tit. 35., cap. 1., p. 152

Laurza in *Epir. Can. verb. Clerici quoad habitum, & tonsuram.*

Zerol. in *Præf. Episc. verb. Assassini, vers. Hinc in fin. par. 1.*

CA.

CAPUT VII.

Voluntarius homicida nunguam, casuales quomodo ordinandi. I.

Exodi 21. c. 1. de homic.

QUUM etiam qui per industriam occiderit proximum suum, & per insidias, ab Altari avelli debeat; qui sua voluntate homicidium perpetraverit, Bellet. *disquisit. cleric. part. 1. de Discipl. Cleric.* §. 5. n. 1. Fufcus *de Visitat. lib. 2., cap. 15. n. 37.* Majol. *de Irregul. lib. 5., cap. 48., n. 1., & sub. n. 11. in fin.* Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 1., cap. 5., §. 8. n. 1.* Valenzuel. *Consil. 128. n. 1., to. 2.*

II.

Extendit illud in abortu procur. Bul. Xist. V. *Effrenat. 1588.,* quam ad facti animum restrim. Greg. XIV. *Bul. Sedes Ap. 1591.*

III.

c. Inquisitionis de accus., & cap. Quid non ab homicis de jud.

Rota *in Comen. Benefic. 4. Februar. 1737. §. 5. coram Emin. Buffio.* etiamsi crimen id nec ordine judiciario probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum fuerit, nullo tempore ad Sacros Ordines promoveri possit;

Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Occidentium poenæ.*

Ugolini. *de Offic. & Potest. Episc. cap. 57. n. 6.*

nec illi aliqua ecclesiastica beneficia, etiamsi curam non habeant animarum, conferre liceat; sed omni Ordine, ac beneficio, & officio ecclesiastico perpetuo careat:

Chocchier. *de Permut. Benef. par. 1., cap. 33. sub n. 6.*

Droit *de Re Sacramen. lib. 8., qu. 9. cap. 1. §. 3. pag. 303.*

Girald. *ad Theol. de Pen. Eccl. part. 2., cap. 1. verb. Homicidium, vers. Item, pag. 204.*

Vener. *in Exam. Episcop. lib. 2. cap. 24. sub. n. 24.*

IV.

c. Si deat go. Dist. & c. Significasti de homic.

si verò homicidium non ex proposito, sed casu, vel vim vi repellendo, ut quis se à morte defenderet, fuisse commissum narretur, quam ob causam etiam ad sacrorum Ordinum, & Altaris ministerium, & beneficia quæcumque, ac dignitates jure quodammodo dispensatio debeat;

Droit *de Re Sacram. lib. 8. qu. 9. cap. 1., §. 1., pag. 292.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Irregularitas, n. 120.*

Habert. *in Theol. Dogm. & Mor. to. 4., cap. 9., §. 3. de Just. & Restit. pag. 203.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 9. n. 31.*

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. discipl. par. 2., lib. 1., cap. 75., n. 9. vers. Primus.*

S. C. C. *in Aversana Irregularitat. 2. Augusti 1755.*

V. committatur loci Ordinario, aut ex causa Metropolitano, seu viciniore Episcopo;

Campanil. *in Diverf. Jur. Can. c. 23. n. 66., & n. 84., 129. & 132.*

Daniel *de Nobil. to. 2., disput. 69., n. 10.*

Majol. *de Irregul. lib. 5., cap. 48. sub n. 6., vers. Sexta.*

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. discipl. de Benef. part. 2. lib. 1., cap. 61. n. 15.*

VI.

qui non nisi causa cognita, & probatis precibus, ac narratis, nec aliter, dispensare possit:

Antonel.

Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 2., cap. 8. sub n. 9.*
 Leo in *Theſaur. For. Eccl. par. 3., cap. 9., n. 31.*
 Marant. in *Controv. Jur. to. 4., reſp. 31., n. 48.*

CAPUT VIII.

PREterea, quia nonnulli, quorum etiam aliqui veri sunt Pastores, ac proprias oves habent, alienis etiam ovibus preesse querunt, & ita alienis subditis quandoque intendunt, ut suorum curam negligant; quicumque, etiam Episcopali preeditis dignitate, qui alienos subditos puniendi privilegium habuerit, contra Clericos sibi non subiectos, preelertim in sacris constitutos, quorumcumque etiam atrocium criminum reos, nisi cum proprii ipsorum Clericorum Episcopi, si apud Ecclesiam suam reſederit, aut personæ ab ipſo Episcopo deputandæ interventu nequaquam procedere debeat: aliàs processus, & inde ſequuta quæcumque viribus omnino careant.

Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopi Jurisdicctio.*
 Ludovic. à Saravia *de Jurisd. Adjunct. qu. 22., n. 4., § 35.*
 Vener. in *Exam. Episc. lib. 5., cap. 1., n. 25. cum ſeq.*

*Nalli alieni
 Clericos ex privile-
 gio punire lice-
 at.*
 Supra cap. 2. &
 Sess. 6. c. ult. de
 refer.

Conc. Magon-
 nen. ſub Arnul-
 pho Imperatore:
 c. 14., & 15.

CAPUT IX.

ET, quia jure optimo distinctæ fuerunt Diœceses, & Parochiæ; ac unicuique gregi proprii attributi Pastores, & inferiorum Ecclesiarum Rectores, qui, suarum quicque ovium, curam habeant, ut ordo Ecclesiasticus non confundatur, aut una, & eadem Ecclesia duarum quodammodo diœcesum fiat, non sine gravi eorum incommodo, qui illi subditi fuerint; beneficia unius diœcesis, etiamſi Parochiales Ecclesiæ, vicariæ perpetuæ, aut simplicia beneficia, seu præstimonialia, aut præstimonialia portiones fuerint, etiam ratione augendi cultum divinum, aut numerum beneficiorum, aut alia quacumque de causa, alterius Diœcesis beneficio, aut Monasterio, seu Collegio, vel Loco etiam pio perpetuo non uniantur; decretum hujus Sanctæ Synodi super hujusmodi unionibus in hoc declarando.

*Beneficia unius
 Diœcesimulla de
 causa uniantur
 beneficiis alterius
 A Dionysio Papa
 in can. Ecclesiæ
 139. c. 1. c. 1. c. 1.
 de his, quæ sunt
 a Prælat. Con. I.
 Constantinop. c.
 2. infra Sess. 24.
 de refer. cap. 13.
 in ſia. & cap. 17.*

Supra Sess. 7. c.
 6 & 7. & infra
 Sess. 24. de refer.
 cap. 13. & 15.

Barboſ. *de Offic. § Potest. Episc. par. 3., alleg. 66., n. 28.*
 Cocchier. *ad Regul. Cancell. gloss. 1., n. 19.*
 Cresp. de Waldaura *Observ. 15., n. 315., par. 15.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 12., n. 13.*
 Fagnan. in *Cap. Sicut unire de Excessib. Prælator. n. 10.*
 Gavant. in *Manual. Episc. verb. Beneficiorum unio n. 2.*
 Hojeda *de Incompatibil. par. 2., n. 6.*

Murga

- Murga de Benef. qu. 5., n. 3.
Pignatell. in Consult. Can. to. 4., cons. 3., n. 14.
Pinsson. de Benef. cap. 3., §. 3., n. 5.
Piton. in Discept. Eccl. to. 3., discept. 99., n. 34.
Ventrigl. in Prax. Eccl. to. 2., adnot. 8., §. 1., n. 25.

Regularia benefi-
cia Regulari-
bus conferantur.

CAPUT X.

E.
e. Com de benefi-
cio de benefi-
cio de prob. in
6. de iust. Scil.
ult. c. 21 circa
mod. de Regul. &
Mon.

Regularia beneficia, in titulum Regularibus professis
providendi consueta, quum per obitum, aut resigna-
tionem, vel aliis illa in titulum obtinentis vacare contigerit,
Alvin. de Potest. Episc. cap. 6., pag. 73.

- Anfeld. Consil. 7., n. 5.
Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 7., n. 14.
Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 3., n. 19.
Ludovicus Belli Consil. 60., n. 2.
Marant. in Controv. Jur. respons. 89., n. 14., par. 4.
Rota Decis. 68., n. 5. coram Mantica.
Corduben. Cappellania 23. Januarii 1730., §. Sed alterum,
coram Cardin. Aldobrando.

Leodien. Canonatus 6. Decembris 1747. cor. Reverendiss. Molino.
S. C. C. in Herbipolen. Parochialis Ecclesie, & Primitivaria
21. Novembris, & 5. Decembris 1750.

II. Religiosis tantum illius Ordinis,

- Cabassut. in Histor. Concilior. pag. 599., cap. 10.
Capon. in Discept. Forens. to. 2., cap. 108., n. 69.
Konig. in Jur. Canon. lib. 2., tit. 12., n. 91.
Murga de Benef. qu. 3., n. 901.
Pinsson de Benef. tit. de Divers. Benef. cap. 3., §. 30., n. 5.
Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1.,
lib. 3., cap. 22. sub n. 9.
Zerol. in Prax. Episc. par. 1., verb. Beneficia, vers. Quinto.
Rota in Valentina Vicaria 12. Februarii 1744., §. 27. cor.
Emin. Crescentio.

III. vel iis, qui habitum omnino suscipere, & professionem emittere teneantur,

Deut. 21. c. Clon
caulam de electi
& cap. quod cum
de apud. cap. lo-
nova. 16. q. 7.

- Droit de Re Sacram. lib. 8., par. 2., sect. 1., pag. 316.
Konig. in Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 16.
Pax Jordan. in Elucubr. to. 2., tit. 27., n. 20.
Pignatell. in Consult. Can. to. 9., consult. 77., n. 2.
Squillant. de Privileg. Cleric. cap. 4. sub n. 63.
Tondut. in Quaest., & Resol. Benef. par. 3., cap. 196., n. 2.
Vener. in Exam. Episc. lib. 6., cap. 11., n. 10.
Rota Decis. 418., n. 9., to. 1. cor. Emin. Caprara.

IV. & non aliis, ne vestem lino, lanaque contextam induant; conferantur.

Gonzalez

Gonzalez *ad Regul. VIII. Cancellar. gloss. 7., n. 4.,* & 5., &
gloss. 8., n. 39., & 40.

Laurza *in Epit. Can. verb. Beneficia Sæcularia, & Regularia.*
Rota *in Colonien. Pastoratus 3. Junii 1744., §. 2., cor. Re-*
verendiss. Molino.

169

DE REPARA-
TIONE.

C A P U T X I.

Translati ad al-
ium Ordinem in
Claustro sub abe-
derato manent,
& beneficiorum
secularium inca-
paces existant.
Additio ad c. 77
Concilio Aga-
theasii.

Vid. Conf. Sen-
ti P. V. Que-
cunque 1369.

- I. **Q**uia verò Regulares, de uno ad alium Ordinem trans-
lati, facile à suo Superiore licentiam standi extra
Monasterium obtinere solent, ex quo vagandi, & apo-
statandi occasio tribuitur; nemo cujuscumque Ordinis Præ-
latus, vel Superior vigore cujusvis facultatis aliquem ad
habitum, & professionem admittere possit; nisi ut in Or-
dine ipso, ad quem transfertur, sub sui Superioris obedi-
entia in claustro perpetuò maneat;
Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 1., n. 152.*
Eagnan. *in Cap. Recolentes de Stat. Monachor. n. 40,*
Leo *in Thesaur. For. Escl. par. 2., cap. 1., n. 44.*
Marant. *in Controv. Jur. resp. 52., n. 5., par. 4.*
Zipæus *in Jur. Pontif. lib. 5. de Apostatis n. 1., pag. 466.*
Rota *Decis. 549., n. 11., to. 3. coram Cerro.*
II. ac taliter translatus, etiamsi Canonicorum Regularium
fuerit, ad beneficia secularia, etiam curata, omninò in-
capax existat.
Capon. *Discept. Forens. to. 2., cap. 108., n. 77.*
Clericat. *de Regular. discord. 11., n. 14.*
Decian. *Consil. 2., n. 32.*
Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 31., §. 4. sub n. 62., vers. In*
Concilio Tridentino.
Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 15., n. 79.*
Laurza *in Epit. Can. verb. Beneficiorum incapaces.*
Pignatel. *in Consult. Can. to. 1., consult. 44., n. 1.*
Thomassin. *de Ver., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 3., c. 22., n. 9.*
Rota *in Leodien. Canonicatus 6. Decemb. 1747., §. 15. cor. Molino.*
S. C. C. *in Pistorien. Indulti 23. Feb. uavis, & 18. Maii 1737.*

C A P U T X I I.

Nemo nisi ex fœ-
deratione, vel de-
ductione, suis pat-
ronatus obtineat.
Seff. 25. c. 9. de
reform.
cap. P. mentis.
com seq. 16. qu.
7. & cap. Nobis
de xor. patron
& infra Seff. ult.
c. 9. de reform.
in princip.

- I. **N**emo etiam cujusvis dignitatis Ecclesiasticæ, vel sæ-
cularis, quacumque ratione, nisi Ecclesiam, benefi-
cium, aut cappellam de novo fundaverit, & construxerit;
seu jam erectam, quæ tamen sine sufficienti dote fuerit,
de suis propriis, & patrimonialibus bonis competenter
dotaverit; jus patronatus impetrare, aut obtinere possit, aut
debeat.

Y

Amosflaz

Amoſtaz *de Cauſ. Piis* to. 2., lib. 5., cap. 4., n. 56.
 Antonel. *de Regim. Eccl.* lib. 3., cap. 6., n. 25.
 Barboſ. *de Offic. & Potest. Episc.* par. 3., alleg. 70., n. 1.
 Caphal. *Conſil.* 680., to. 5., n. 14.
 Gavant. *in Manual. Episc.* verb. *Juſpatronatus*, n. 5.
 Gibert. *in Jur. Can.* to. 3., tit. 2., ſect. 4., n. 2.
 Leo *in Theſaur. For. Eccl.* par. 2., cap. 6., n. 2.
 Lotter *de Re Benef.* lib. 2., qu. 8., n. 1.
 Piaſec. *in Prax. Episc.* par. 2., cap. 5., n. 5.
 Piton. *in Diſcept. Eccl.* diſcept. 33., n. 10., § 15., & *de*
Controv. Patron. to. 1., alleg. 54., n. 39., verſ. *Et redeundum*.
 Pax Jordan. *in Elucubr.* to. 2., lib. 10., tit. 7., n. 29.
 Rigrant. *ad Regul.* 1x. *Cancellar.* §. 2., § n. 340. *ad* 345.
 Salern. *Conſil.* 49., n. 74.
 Ugolin. *de Off. & Potest. Episc.* cap. 51., n. 6., par. 2.
 Pilaja *Deciſ.* to. 2., lib. 3., deciſ. 1., n. 167.
 Rota *Deciſ.* 117., n. 16. *cum ſeqq. cor. Criſpo.*
 Auximana *ſuper Bono Jure* 21. Junii 1748., §. 5., & 28.
 Aprilis 1749., §. 4., & *ſeqq. cor. Clemente.*
 Firmana *Collectar.* 25. Jun. 1751., §. 15. *cor. Emin. Elephan-
 tatio.*
 Maceraten. *Juſpatronat. Eccl.* 5. Maii 1751. §. 5. *cor. De Canillior.*
 Tuſcanen. *Cappellaniæ* 6. Maji 1746., §. 5. *cor. Eminen-
 Elephantatio.*

II. In caſu autem fundationis, aut dotationis, hujusmodi in-
 ſtitutio Episcopo, & non alteri inferiori, reſervetur.

Campanil. *in Diverſ. Jur. Can.* rubr. 11., cap. 13., n. 436.
 Clericat. *de Benef. diſcord.* 18., n. 9.
 Franciſcus Palma *Conſult.* 84., n. 15.
 Paulut. *de Juſiſprud. Sac.* to. 2., lib. 6., tract. 10., cap. 6., n. 8.
 Piton. *de Controv. Patron.* to. 1., alleg. 31., n. 34., & alleg. 41., n. 10.
 Squillant. *de Oblig. & Privil. Episc.* par. 3., cap. 13., n. 1.
 Ventrigl. *in Prax. Eccl.* to. 2., adnot. 1., §. 3., n. 39., & 45.
 Vivian. *de Jur. Patr.* par. 1., lib. 2., cap. 8., n. 3.
 Rota to. 4., *Deciſ.* 439., n. 98. *cor. Anſaldo*
 Cor. Molines to. 1., *Deciſ.* 158., n. 5.
 Cor. Falconerio to. 2., tit. *de Jur. Patr.*, deciſ. 15., n. 4.
 Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. to. 2., *Deciſ.* 259., n. 1.
 Colonien. *Vicaria de Buttgen. ſuper litteris ſubrogationis* 5. Ju-
 lii 1751., §. 6. *cor. Reverendiſſ. De Canilliaq.*

C A P U T XIII.

Preſentatio ſit
Ordinario, aliſque
preſentatio, &
inſtitutio ſit natu-
ra.

I. **N**ON liceat præterea patrono, cujuſvis privilegii præ-
 textu, aliquem ad beneficia ſui Juris Patronatus, ni-
 ſi Episcopo loci Ordinario, ad quem præviſio, ſeu inſti-
 tutio

Inſra Seſſ. 25 de
ref. c. 9. c. illud
& c. Relat. de ju-
pat. Conc. Mag.

tutio ipsius beneficii, cessante privilegio, jure pertineret, quoquo modo præsentare:

Daniel de Nobil. *Disput. Canon.* 31., n. 99., to. 1.

Engel in *Jur. Can. lib.* 3., tit. 7., n. 3.

Pialec. in *Prax. Episc. par.* 2., cap. 5. sub n. 13., vers. *Institutio.*

Piton. de *Controv. Patron.* to. 1., alleg. 41. sub n. 16.

Sbrotius de *Vicar. Episc. qu.* 111. sub n. 7.

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* to. 2., adnot. 1., §. 3., n. 14.

Zerol. in *Prax. Ep. verb. Juspatronat.*, vers. *Ad Septimum, par. 1.*

Cortiada *Decis. Cathalon.* 133., n. 46.

Rota *Decis.* 22., n. 2. post *Monacel. Formul. Legal.* to. 2.

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. to. 2. *Decis.* 259., n. 1.

Colonien. *Vicarie de Buttgen. super litteris subrogation.* 1. Ju-
lii 1751., §. 6. cor. Reverendiss. De Canillac.

II. alias præsentatio, ac institutio forsitan sequatur, nullæ sint, & esse intelligantur.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 11., cap. 13., n. 395.

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Juspatronatus*, n. 34.

Laurza in *Epit. Can. verb. Præsentatio*, pag. 694.

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par.* 2., cap. 6., n. 11.

C A P U T XIV.

DEclarat præterea Sancta Synodus in futura Sessione, quam ad xxv. diem Jan. subsequentis anni MDLII. habendam esse jam decrevit, unâ cum Sacrificio Missæ agendum, & tractandum etiam esse de Sacramento Ordinis, & prosequendam esse materiam Reformationis.

SESSIO QUINTADECIMA,

Quæ est quinta

SUB JULIO III. PONT. MAX.

Celebrata die XXV. Januarii MDLII.

Decretum Prorogationis Sessionis.

QUùm ex eo, quod proximis Sessionibus decretum fu-
it, Sancta hæc, & Universalis Synodus per hos di-
es accuratissime, diligentissimeque tractaverit ea, quæ ad
sanctissimum Missæ Sacrificium, & ad Sacramentum Ordinis
spectant, ut hodierna Sessione, quemadmodum Spiritus
Sanctus suggessisset, decreta de his rebus, & quatuor præ-
terea articulos, ad Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum
pertinentes, in hanc tandem Sessionem dilatos, publicaret;

Y 2

atque

atque interim affuturos esse putaverit ad hoc Sacrosanctum Concilium eos, qui se Protestantes vocant; quorum causa eorum publicationem articulorum distulerat; & ut liberè, ac sine cunctatione ulla huc venirent, fidem eam publicam, sive Salvum Conductum concesserat: tamen, quàm illi nondum venerint, & eorum nomine supplicatum huic Sanctæ Synodo fuerit, ut publicatio, quæ hodierno die facienda fuerat, in sequentem Sessionem differatur, certâ spe allata affuturos eos esse omnino multò ante illam Sessionem, Salvo Conductu amplioris formæ interim accepto; eadem Sancta Synodus, in Spiritu Sancto legitime congregata, iisdem Legato, & Nunciis præsentibus, nihil magis optans, quàm ex præstantissima Natione Germanica omnes de Religione dissensiones, & schismata tollere, ac ejus quieti, paci, otioque consulere, parata ipsos, si venerint, & humaniter excipere, & benigne audire; confidensque eos non Fidei Catholicæ pertinaciter oppugnandæ, sed veritatis cognoscendæ studio esse venturos, & ut Evangelicæ veritatis studiosos decet, sanctæ matris Ecclesiæ decretis, & disciplinæ ad extremum esse acquieturos, sequentem Sessionem ad edenda, & publicanda ea, quæ supra commemorata sunt, in diem festum Sancti Josephi, qui erit die XIX mensis Martii, distulit, ut illi satis temporis, & spatii habeant, non solum ad veniendum, verum etiam ad ea, quæ voluerint, antequam is dies veniat, proponenda. Quibus ut omnem diutius cunctandi causam adimat, fidem publicam, sive Salvum Conductum ejus, qui recitabitur, tenoris, & sententiæ, libenter dat, & concedit. Inter cetera verò de Matrimonii Sacramento agendum, & de eo, præter superiorum decretorum publicationem, definiendum esse eadem Sessione, statuit, & decernit, & prosequendam esse materiam Reformationis.

SALVUS CONDUCTUS DATUS PROTESTANTIBUS.

Sacrosancta Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsentibus in ea eisdem sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nunciis, inherendo Salvo Conductui in penultima Sessione dato, & illum juxta tenorem infra scriptum ampliando, uni versis fidem facit, quod omnibus, & singulis Sacerdotibus, Electoribus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, militaribus, populatibus, & aliis quibuscumque viris cujuscunque status; & condi-

conditionis, aut qualitatis existant, Germanicæ Provinciæ, & Nationis civitatibus, & aliis locis ejusdem, & omnibus aliis Ecclesiasticis, & secularibus, præsertim Augustanæ confessionis, personis, qui, aut quæ unâ cum ipsis ad hoc Generale Tridentinum Concilium venient, aut mittentur, ac profecturi sunt, aut hucusque venerunt, quocumque nomine censeantur, aut valeant nuncupari, tenore præsentium publicam fidem, & plenissimam, verissimamque securitatem, quam Salvum Conductum appellant, liberè ad hanc Civitatem Tridentinam veniendi, ibidemque manendi, standi, morandi, proponendi, loquendi, unâ cum ipsa Synodo de quibuscumque negotiis tractandi, examinandi, discutendi, & omnia quæcumque ipsis libuerit, ac articulos quoslibet, tam scripto, quàm verbo, liberè offerendi, propalandi, eosque Scripturis sacris, & beatorum Patrum verbis, sententiis, & rationibus declarandi, adstruendi, & persuadendi, &, si opus fuerit, etiam ad objecta Concilii Generalis respondendi, & cum iis, qui à Concilio delecti fuerint, disputandi Christianè, aut charitativè absque omni impedimento conferendi, opprobriis, conviciis, ac contumeliis penitus semotis: & signanter, quod causæ controversæ secundum sacram Scripturam, & Apostolorum traditiones, probata Concilia, & Catholicæ Ecclesiæ contentiam, & sanctorum Patrum auctoritates, in prædicto Concilio Tridentino tractentur: illo etiam addito, ut, religionis prætextu, aut delictorum circa eam commissorum, aut committendorum minimè puniantur, impartitur, ac omnino concedit: sic etiam, ut propter illorum præsentiam, neque in itinere, aut quocumque locorum, eundo, manendo, aut redeundo, nec in ipsa Civitate Tridentina à divinis officiis quovis modo cessetur: & ut, his peractis, vel non peractis, quandocumque ipsis libuerit, aut Majorum suorum mandato, & assensu ad propria reverti optabunt, aut aliquis eorum optabit, mox absque ulla retentione, & occasione, aut mora, salvis rebus eorum, & suorum pariter honore, & personis, vice versa possint juxta beneplacitum liberè, & securè redire, de scientia tamen ab eadem Synodo deputandorum, ut tunc opportunè eorum securitati absque dolo, & fraude provideatur. Vult etiam Sancta Synodus, in hac publica fide, Salvoque Conductu omnes quascumque clausulas includi, & contineri, ac pro inclusis haberi, quæ pro plena, efficaci, & sufficienti securitate in eundo, stando, & redeundo necessariæ, & opportune fuerint. Illud etiam, ad majorem securitatem, & pacis, ac conciliationis bonum, exprimens, quod, si quispiam,

Supra Sess. 3.
in princp.

si quispiam, aut illorum aliqui, sive in itinere Tridentum veniendo, sive ibidem morando, aut redeundo, aliquid enorme, quod absit, egerint, aut commiserint, quo posset huius fidei publicæ, & assecurationis beneficium eis concessum, annullari, aut cassari; vult, & concedit; ut, in huiusmodi facinore deprehenso, ab ipsis dumtaxat, & non ab aliis, condigna animadversione cum emenda sufficienti, per partem ipsius Synodi meritò approbanda, & laudanda, mox puniantur: illorum assecurationis forma, conditionibus, & modis omninò manentibus illibatis. Pariformiter etiam vult, ut, si quisquam, vel aliqui ex ipsa Synodo, sive in itinere, aut manendo, aut redeundo, aliquid enorme, quod absit, egerint, aut commiserint, quo posset huius fidei publicæ, & assecurationis beneficium violari, aut quoquo modo tolli, in huiusmodi facinore deprehenso, ab ipsa Synodo dumtaxat, & non ab aliis, condigna animadversione, & emenda sufficienti, per partem Dominorum Germanorum Augustanæ Confessionis tunc hic præsentium, meritò laudanda, & approbanda, mox puniantur; præsentis assecurationis forma, conditionibus, & modis omninò manentibus illibatis. Vult præterea ipsa Synodus, quòd liceat ipsis Ambasciatoribus omnibus, & singulis, toties, quotiescumque opportunum fuerit, seu necessarium, ad auram capiendam exire de Civitate Tridentina, & reverti ad eandem, necnon nuncium, vel nuncios suos ad quæcumque loca pro suis necessariis negotiis ordinandis liberè mittere, seu destinare, ac ipsos missos, seu destinatos, seu missum, & destinatum suscipere toties, quoties eis videbitur expedire; ita, quòd aliqui, vel aliquis per deputandos Concilij socientur, qui eorum securitati provideant, vel provideat. Qui quidem Salvus Conductus, & securitates itare, ac durare debent, & à tempore, & per tempus, quo in ipsius Synodi, & suorum ruitionis curam ipsos suscipi contigerit, & usque ad Tridentum perducì, ac toto tempore mansionis eorum ibidem, & rursum post sufficientem audientiam habitam, spatii viginti dierum præmisso, quàm ipsi petierint, aut Concilium, habita huiusmodi audientia, ipsis recessum indixerit, à Tridento usque in quem quisque elegerit sibi locum tutum, Deo favente, restituet, dolo, & fraude prorsus exclusis, Quæ quidem omnia pro universis, & singulis Christi fidelibus, pro omnibus Principibus, tam Ecclesiasticis, quam secularibus personis, cuiuscumque status, & conditionis existant, aut quocumque nomine censeantur, inviolabiliter observanda esse promittit, & bona fide spondet.

spondet. Insuper, omni fraude, & dolo exclusis, vera, & bona fide promittit, ipsam Synodum nullam vel manifeste, vel occulte occasionem quasituram, aut aliqua auctoritate, potentia, jure, vel statuto, privilegio legum, vel canonum, aut quorumcumque Conciliorum, præsertim Constantiensis, & Senensis, quacumque forma verborum expressa, in aliquod hujus fidei publicæ, & plenissimæ assecurationis, ac publicæ, & liberæ audientię, ipsis per ipsam Synodum concessę, præjudicium quovis modo usuram, aut quemquam uti permissuram: quibus in hac parte pro hac vice derogat. Quod si Sancta Synodus, aut aliquis ex ea, vel suis, cujuscumque conditionis, vel status, aut præminentię existens, præscriptę assecurationis, & Salvi Conductus formam, & modum in quocumque puncto, vel clausula violaverit; quod tamen avertere dignetur Omnipotens, & sufficiens emenda non fuerit mox subsequuta, & ipsorum arbitrio merito approbanda, & laudanda; habeant, ipsam Synodum, & habere poterunt incidisse in omnes penas, quas jure divino, & humano, aut consuetudine, hujusmodi Salvorum Conductuum violatores incurrere possunt, absque omni excusatione, aut quavis in hac parte contradictione,

Conc. Const. nien. sess. 19. in cap. Quod non obli-viscatur Sal-uti Conductibus.

SESSIO SEXTADECIMA.

Quæ est sexta, & ultima

SUB JULIO III. PONT. MAX.

Celebrata die XXVIII. Aprilis MDLII.

Decretum Suspensionis Concilii,

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea Reverendissimis Dominis, Sebastiano Archiepiscopo Sipontino, & Aloysio Episcopo Veronensi, Apostolicis Nunciis, tam eorum proprio, quàm Reverendissimi, & Illustrissimi Domini Marcelli, tit. S. Marcelli, Sanctę Romanę Ecclesię Cardinalis Crescentij, Legati, ob adversam ejus gravissimam valetudinem absentis, nomine, non dubitat, Christianis omnibus patere, hoc Concilium Œcumenicum Tridentum primò à Paulo fel. rec. convocatum, & collectum fuisse; deinde à Sanctissimo Domino Nostro Julio III. efflagitante Carolo Quinto Augustissimo Imperatore, ea præcipuè de causa fuisse restitutum, ut religionem in multis Orbis partibus, & præsertim in Germania, in diversas opiniones miserabiliter distra-

distractam, in statum pristinum revocaret; abusus, & mores Christianorum corruptissimos emendaret; quumque ad hoc agendum quamplurimi Patres, nulla laborum suorum, periculorumque habita ratione, è diversis regionibus alacriter confluxissent; resque strenuè magno fidelium concursu, feliciterque procederet, ac spes esset non levis illos Germanos, qui eas novitates excitant, in Concilium venturos, sic animatos, ut veris Ecclesiæ rationibus unanimiter acquiescerent; lux denique quædam rebus affulsisse videretur, caputque attollere inciperet profligata antea, & afflicta Respublica Christiana: ii repente tumultus, ea bella, hostis generis humani versutia, exarserunt, ut Concilium velut hære, ac suum cursum interrompere satis incommode cogeretur; spesque omnis ulterioris progressus hoc in tempore tolleretur: tantumque aberat, ut Sancta Synodus Christianorum malis, & incommodis mederetur, ut multorum mentes, præter sui animi sententiam, irritaret potius, quàm placaret. Quum igitur ipsa Sancta Synodus omnia, & præcipue Germaniam, armis ardere, & discordiis, videret, omnes fere Episcopos Germanos, præsertim Principes Electores, suis consultum Ecclesiis è Concilio abiisse, decrevit tantæ necessitati non reluctari, & ad meliora tempora rejicere; ut Patres, quod eis nunc agere non licet, suis ovis prospectum ad suas Ecclesias regredi valerent; ne diutius utrobique inutili otio conterantur. Atque ità, quoniam sic temporum conditio tulit, hujus Œcumenici Concilii Tridentini progressum per biennium suspendendum fore decernit, prout præsentis Decreto suspendit; ea tamen lege, ut, si citius pacata res sit, ac tranquillitas pristina revertatur, quod sperat, Dei Optimi Maximi beneficio, non longo forsan spatio futurum, ipsius Concilii progressus eodemmet tempore suam vim, firmitatem, vigoremque habere censeatur. Sin autem, quod Deus avertat, peracto biennio, prædicta legitima impedimenta non fuerint submota; quum primum cessaverint, talis suspensio eo ipso sublata esse intelligatur, ac suus vigor, & robur Concilio sit restitutum, & esse intelligatur sine alia nova Concilii convocatione, accedente ad hoc Decretum consensu, & auctoritate Sanctitatis suæ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ.

Interea tamen eadem Sancta Synodus exhortatur omnes Principes Christianos, & omnes Prælatos, ut observent, & respectivè, quatenus ad eos spectat, observare faciant in suis regnis, dominiis, & Ecclesiis omnia, & singula, quæ per hoc Sacrum, Œcumenicum Concilium fuerunt hæcenus statuta, & decreta,

BUL.

BULLA CELEBRATIONIS
CONCILII TRIDENTINI
SUB PIO IV. PONT. MAX.
PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Ecclesie regimen, licet tanto oneri impares, sola Dei dignatione vocati, statim circumferentes mentis oculos per omnes Reipublice Christiane partes, cernentesque non sine magno horrore, quam longe, lateque pestis hæresum, & schismatis pervasisset, & quanta Christiani populi mores correctione indigerent; in eam curam, & cogitationem, pro suscepti muneris officio, incumbere cœpimus, quemadmodum ipsas hæreses extirpare, tantumque, & tam perniciosum schisma tollere, moresque adeo corruptos, & depravatos emendare possemus. Quum autem intelligeremus; ad hæc sananda mala aprissimum esse remedium, quod sancta hæc Sedes adhibere consuevisset, Œcumenici, Generalisque Concilii; ejus congregandi, &, Deo juvante, celebrandi consilium cepimus. Indictum illud quidem antea fuit à fel. rec. Paulo III., & ejus Successore Julio, Prædecessoribus nostris; sed variis de causis sæpius impeditum, & interpellatum perfici non potuit: siquidem Paullus, quum id primò in Urbem Mantuam, deinde Vincentiam indixisset; quasdam ob causas in litteris ejus expressas, id primò suspendit, postea Tridentum transtulit: deinde quum quibusdam de causis ibi quoque ejus celebrandi tempus dilatum fuisset, tandem, suspensione sublata, in eadem Civitate Tridentina inchoatum fuit: Verum, Sessionibus aliquot habitis, & nonnullis decretis factis, ipsum se postea Concilium, aliquibus de causis, accedente etiam Sedis Apostolicæ auctoritate, Bononiam transtulit. Julius autem, qui ei successit, in eandem Civitatem Tridentinam id revocavit: quo quidem tempore facta alia quædam decreta sunt: sed quum novi in propinquis Germaniæ locis tumultus excitati fuissent, & bellum in Italia, & Gallia gravissimum exarsisset, rursus Concilium suspensum, & dilatum fuit, adnitente nimirum humani generis hoste, aliasque ex aliis difficultates, & impedimenta objiciente, ut tantum Ec-

Supra in prima
Bulla.

Supra Sess. 1.

Sess. 11. cum
seqq.

Habac. 3.

Matth. 16. cap.
Quinto de tras.
Episcop. e. un.
Ut i. cel. ben. c.
Ad Apoll. l. c. 5.
Pon. de re iud.
in 6. Pelagius II
in 1. Epist. circa
proced.

Conc. Carthag.
III. c. 43. inf. Sess.
24. cap. 1. in 8. a.
de re iud.

clerici eommodum, quod prorsus auferre non poterat, saltem quamdiutissime retardaret. Quantopere verò interest auctæ fuerint, & multiplicatæ, ac propagatæ hæreses, quantopere schisma creverit, sine maximo animi dolore, nec meminisse possumus, nec referre. Sed tandem pius, & misericors Dominus, qui numquam ita irascitur, ut misericordie obliviscatur, Regibus, & Principibus Christianis pacem, & unanimitatem donare dignatus est. Quæ Nos occasione oblata, maximam in spem venimus, ipsius misericordia freti, fore, ut his tantis quoque Ecclesiæ malis eadem Concilij via finis imponatur. Nos itaque ad schisma, hæresesque tollendas, ad corrigendos, & reformandos mores, ad pacem inter Christianos Principes conservandam, celebrationem ejus non esse duximus diutius differendam. Habitæ igitur cum Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, deliberatione matura, factis etiam consilii nostri certioribus charissimis in Christo filiis nostris, Ferdinando Romanorum Imperatore electo, & aliis Regibus, atque Principibus, quos quidem, sicut de eorum summa pietate, & sapientia Nobis pollicebamur, paratissimos ad ipsius Concilij celebrationem adjuvandam invenimus; ad Dei Omnipotentis laudem, honorem, & gloriam, atque universalis Ecclesiæ utilitatem, de eorundem Fratrum Nostrorum consilio, & assensu, Sacrum, Œcumenicum, & Generale Concilium, ex auctoritate ejusdem Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, qua Nos quoque in terris fungimur, freti, & subnixi, in Civitate Tridentina, ad Sacratissimum diem Resurrectionis Dominicæ proximè futurum indicimus, & ibi celebrandum, sublata suspensione quacumque, statuimus, atque decernimus. Quocirca Venerabiles Fratres Nostros, omnibus ex locis, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos filios Abbates, ceterosque, quibus in Concilio Generali sedere, & sententiam dicere, jure communi, vel ex privilegio, vel ex antiqua consuetudine licet, vehementer in Domino hortamur, & monemus, atque etiam distictè præcipiendo mandamus in virtute sanctæ obedientiæ, in vi quoque juramenti, quod præstiterunt, & sub poenis, quas in eos, qui ad Concilia Generalia convenire neglexerint, sacris sciunt esse Canonibus constitutas, ut ad Concilium ibi celebrandum conveniant intra eam diem; nisi fortè impedimento fuerint legitimo præpediti, quod tamen impedimentum per legitimos procuratores Synodo probare debebunt. Monemus præterea omnes, & singulos, quorum interest, interesseque pote-

poterit, ut in Concilio adesse ne negligant. Charissimos verò in Christo filios nostros, Romanorum Imperatorem electum, ceterosque Reges, & Principes, quos optandum sanè esset Concilio interesse posse, hortamur, & rogamus, ut, si ipsi Concilio interesse non potuerint, at Oratores suos, prudentes, graves, & pios viros, utique mittant, qui ipsorum nomine illi intersint, curentque diligenter pro sua pietate, ut ex eorum regnis, atque dominiis Prælatis, sine recusatione, ac mora, tam necessario tempore, Deo, & Ecclesiæ officium suum præstent; eosdem etiam curaturos esse minime dubitantes, ut per ipsorum regna, & dominia tutum, ac liberum iter Prælati, eorumque familiaribus, comitibus, & aliis omnibus, ad Concilium euntibus; & ab illo redeuntibus pateat; benigneque, ac comiter omnibus in locis recipiantur, atque tractentur; sicut, quod ad Nos attinet, ipsi quoque curabimus, qui nihil omnino prætermittere decrevimus, quod ad tam pi-um, & salutare opus perficiendum, à Nobis, in hoc loco constitutis, præstari possit; nihil, ut Deus scit, querentes aliud, nihil propositum habentes in hoc Concilio celebrando, nisi honorem ipsius Dei, dispersarum ovium reductionem, ac salutem, & perpetuam Christianæ Reipublicæ tranquillitatem, ac quietem. Ut verò hæc Litteræ, & quæ in eis continentur, ad omnium, quorum oportet, notitiam perveniant, nec quisquam ea excusatione uti possit, quòd illa ignoraverit, præsertim quum non ad omnes, quos de his Litteris certiores fieri oporteret, tutus forsitan pateat aditus; volumus, & mandamus, ut in Basilica Vaticana Principis Apostolorum, & in Ecclesia Lateranensi, tunc, quum in eis Populus, ut Missarum solemnibus intersit, congregari solet, palam clara voce à Curie nostræ Cursoribus, seu Notariis aliquibus publicis recitentur; & postquam recitate fuerint, ad valvas earum Ecclesiarum, itemque Cancellariæ Apostolicæ, & in loco solito Campi Floræ affigantur; ibique, quò legi, & omnibus innotescere possint, aliquamdiu relinquantur: quum autem inde amovebuntur, eorum exempla in eisdem locis affixa remaneant. Nos enim per recitationem hanc, publicationem, & affixionem, omnes, & singulos, qui his litteris comprehenduntur, post duos menses à die publicationis, & affixionis earum, volumus perinde adstrictos, & obligatos esse, ac si ipsismet illæ coram edictæ, & lectæ fuissent. Transumptis quoque earum, quæ manu publici alicujus Notarii scripta, subscriptave, & sigillo, ac subscriptione alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica con-

stitutæ, munitæ fuerint, ut sine dubitatione ulla fides habeatur, mandamus, atque decernimus. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ indictionis, statuti, & decreti, præcepti, admonitionis, & adhortationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ MDLXIII. Kal. Decemb., Pontificatus nostri Anno primo.

Antonius Florellus Lavellinus.

Baronius.

SACROSANCTI, OECUMENICI, ET GENERALIS
CONCILII TRIDENTINI
SESSIO DECIMASEPTIMA.

Quæ est prima

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XVIII. Januar. MDLXII.

Decretum de celebrando Concilio.

Placetne vobis, ad laudem, & gloriam Sanctæ, & Individue Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, ad incrementum, & exaltationem fidei, & religionis Christianæ, Sacrum, Oecumenicum, & Generale Concilium Tridentinum in Spiritu Sancto legitime congregatum, ab hodierno die, qui est decimus octavus mensis Januarii, anni à Nativitate Domini millesimi quingentesimi sexagesimi secundi, Cathedræ Romanæ B. Petri Apostolorum Principis, consecrato, sublata quacumque suspensione, juxta formam, & tenorem Litterarum Sanctissimi Domini Nostri Pii IV. Pont. Max. celebrari: & in eo ea, debito servato ordine, tractari, quæ, proponentibus Legatis, ac Præfidentibus, ad horum temporum levandas calamitates, sedandas de religione controversias, coercendas linguas dolosas, depravatorum morum abusus corrigendos, Ecclesiæ veram, atque Christianam pacem conciliandam, apta, & idonea ipsi sanctæ Synodo videbuntur? *Respondunt, Placet.*

Indictio

Placerne vobis, proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse feria quinta, post secundam Dominicam Quadragesimæ, quæ erit die vigesima sexta mensis Februarii? *Responderunt*, Placet.

SESSIO DECIMAOCTAVA,

Quæ est secunda

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XXVI. Febr. MDLXII.

*Decretum de Librorum delectu, & omnibus ad
Concilium fide publica invitandis.*

Sacrosancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, non humanis quidem viribus confisa, sed Domini nostri JESU Christi, qui os, & sapientiam Ecclesiæ suæ daturum se promisit, ope, & auxilio freta, illud præcipue cogitat, ut Catholicæ Fidei doctrinam, multorum inter se diffidentium opinionibus, pluribus locis inquinatam, & obscuratam, in suam puritatem, & splendorem aliquando restituat; & mores, qui à veteri instituto deflexerunt, ad meliorem vitæ rationem revocet; corque patrum ad filios, & cor filiorum ad patres convertat. Quum itaque omnium primum animadverterit, hoc tempore, suspectorum, & perniciosorum librorum, quibus doctrina impura continetur, & longè, lateque diffunditur, numerum nimis extrevisse; quod quidem in causa fuit, ut multæ censuræ in variis provinciis, & præsertim in Alma Urbe Roma, pio quodam zelo editæ fuerint; neque tamen huic tam magno, ac pernicioso morbo salutarem ullam profuisse medicinam; censuit, ut delecti ad hanc disquisitionem Patres de censuris, librisque quid facto opus esset, diligenter considerarent; atque etiam ad eandem Sanctam Synodum suo tempore referrent; quò facilius ipsa possit varias, & peregrinas doctrinas, tamquam zizania, à Christianæ veritatis tritico separare, deque his commodius deliberare, & statuere, quæ ad scrupulum ex complurium animis eximendum, & tollendas multarum querelarum causas, magis oportuna videbuntur. Hæc autem omnia ad notitiam quo-

Lucæ 21.

Lucæ 1.
Infra Sess. ult.
circa fin.

Infra Sess. 25.
in fin.

Mat. 21. c. 12.
not. in fin. 25.
q. 2.

Psal. 131.

Isaïæ 49.

Rom. 15.

Colos. 3.

Psal. 94., &
Hebr. 3.
Ephes. 4.
Rom. 15.

quorumcumque deducta esse vult, prout etiam presenti decreto deducit, ut, si quis ad se pertinere aliquo modo putaverit, quæ vel de hoc librorum, & censurarum negotio, vel de aliis, quæ in hoc Generali Concilio tractanda prædixit, non dubitet à Sancta Synodo se benignè auditum iri. Quoniam vero eadem Sancta Synodus ex corde optat, Deumque enixe rogat, quæ ad pacem sunt Ecclesiæ, ut universi, communem matrem in terris agnoscetes, quæ, quos peperit, oblivisci non potest, unanimes, unoque, glorificemus Deum, & Patrem Domini nostri JESU Christi; per viscera misericordiæ ejusdem Dei, & Domini nostri, omnes, qui nobiscum communionem non habent, ad concordiam, & reconciliationem, & ut ad hanc Sanctam Synodum veniant, invitat, atque hortatur; utque charitatem, quod est vinculum perfectionis, amplectantur, pacemque Christi, exultantem in cordibus suis, præ se ferant, in quam vocati sunt, in uno corpore. Hanc ergo non humanam, sed Spiritus Sancti vocem audientes, ne obdurent corda sua, sed in suo sensu non ambulantes, neque sibi placentes, ad tam piam, & salutarem matris suæ admonitionem excitentur, & convertantur; omnibus enim charitatis officiis Sancta Synodus eos, ut invitat, ita complectetur.

Insuper eadem Sancta Synodus decrevit, fidem publicam in Congregatione Generali concedi posse, & eandem vim habituram, ejusdemque roboris, & momenti futuram, ac si in publica Sessione data, & decreta fuisset.

Indictio future Sessionis.

Eadem Sacrosancta Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eidem Apostolicæ Sedis Legatis, statuit, & decernit, proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse feria quinta, post Sacratissimum Festum Ascensionis Domini, quæ erit die xiv. Mensis Maij.

SALVUS CONDUCTUS CONCESSUS

GERMANICÆ NATIONI

In Congregatione Generali die IV. Martij MDLXII.

Sacrosancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus

Hic Salvus Conductus, excepta introductione ad alios Nationes, habetur supra Sess. 15.

dentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, Universis fidem facit, quod omnibus, & singulis Sacerdotibus, Electoribus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, militaribus, popularibus, & aliis quibuscumque viris, cujuscumque status, & conditionis, aut qualitatis existant, Germanicæ Provinciæ, & Nationis Civitatibus, & aliis locis ejusdem, & omnibus aliis Ecclesiasticis, & secularibus, præsertim Augustinæ Confessionis, personis, qui, aut quæ unâ cum ipsis ad hoc Generale Tridentinum Concilium venient, aut mittentur, ac profecturi sunt, aut hucusque venerunt, quocumque nomine censeantur, aut valeant nuncupari, tenore præsentium publicæ fidei, & plenissimæ, verissimæque securitatem, quam Salvum Conductum appellant, liberè ad hanc Civitatem veniendi, ibidemque manendi, standi, morandi, proponendi, loquendi, unâ cum ipsa Synodo de quibuscumque negotiis tractandi, examinandi, discutiendi, & omnia, quæcumque ipsis libuerit, ac articulos quoslibet, tam scripto, quàm verbo liberè offerendi, propalandi, eosque Scripturis Sacris, & beatorum Patrum verbis, sententijs, & rationibus declarandi, adstruendi, & persuadendi, & si opus fuerit, etiam ad objecta Concilii Generalis respondendi; & cum iis, qui à Concilio delecti fuerint, disputandi, aut charitative, absque omni impedimento, conferrandi, opprobriis, conviciis, ac contumeliis penitus semotis; & signanter, quod causæ controversæ, secundum Sacram Scripturam, & Apostolorum traditiones, probata Concilia, Catholicæ Ecclesiæ consensum, & Sanctorum Patrum auctoritates in prædicto Concilio Tridentino tractentur: illo etiam addito, ut religionis prætextu, aut delictorum circa eam commissorum, aut committendorum, minime puniantur, impertitur, ac omnino concedit: sic etiam, ut propter illorum præsentiam, neque in itinere, aut quocumque locorum, eundo, manendo, aut redeundo, nec in ipsa Civitate Tridentina à divinis officijs quovis modo cessetur; &, ut, his peractis, vel non peractis, quandocumque ipsis libuerit, aut Majorum suorum mandato, & assensu ad propria reverti optabunt, aut aliquis eorum optabit, mox absque ulla renitentia, & occasione, aut mora, salvis rebus eorum, & suorum pariter honore, & personis, vice versa possint juxta beneplacitum liberè, & securè redire, de scientia tamen ab eadem Synodo deputandorum, ut tunc opportune eorum securitati absque dolo, & fraude provideatur. Vult etiam Sancta Synodus, in hac publica Fide, Salvoque Conductu omnes quascumque clausulas

Supra Sect. 1. in princip.

clausulas includi, & contineri, ac pro inclusis haberi, quæ pro plena, efficaci, & sufficienti securitate in cundo, itando, ac redeundo, necessaria, & opportuna fuerint. Illud etiam ad maiorem securitatem, & pacis, ac conciliationis bonum exprimens, quod, si quispiam, aut illorum aliqui, sive in itinere, Tridentum veniendo, sive ibidem morando, aut redeundo, aliquod enorme, quod absit, egerint, aut commiserint, quo posset hujus fidei publicæ, & assecurationis beneficium eis concessum, annullari, aut cassari; vult, & concedit, ut, in hujusmodi facinore deprehensi, ab ipsis dumtaxat, & non ab aliis, condigna animadversione, cum emenda sufficienti, per partem ipsius Synodi merito approbanda, & laudanda, mox puniantur; illorum assecurationis forma, conditionibus, & modis omnino manentibus illibatis. Pariformiter etiam vult, ut si quisquam, vel aliquis ex ipsa Synodo, sive in itinere, aut manendo, aut redeundo, aliquod enorme, quod absit, egerint, aut commiserint, quo posset hujus fidei publicæ, & assecurationis beneficium violari, aut quoquo modo tolli, in hujusmodi facinore deprehensi, ab ipsa Synodo dumtaxat, & non ab aliis, condigna animadversione, & emenda sufficienti, per partem Dominorum Germanorum, Augustanæ Confessionis, tunc hic præsentium, merito laudanda, & approbanda, mox puniantur; præsentis assecurationis forma, conditionibus, & modis omnino manentibus illibatis. Vult præterea ipsa Synodus, quod liceat ipsis Ambasciatoribus omnibus, & singulis, toties, quotiescumque opportunum fuerit, seu necessarium, ad auram capiendam, exire de Civitate Tridentina, & reverti ad eandem, nec non nuntium, vel nuntios suos ad quæcumque loca pro suis necessariis negotiis ordinandis liberè mittere, seu destinare; ac ipsos missos, seu destinatos, seu missum, & destinatum suscipere toties, quoties eis videbitur expedire; ita quod aliqui, vel aliquis, per deputandos Concilii societur, qui eorum securitati provideant, vel provideat. Qui quidem Salvus Conductus, & securitates stare, ac durare debeant, & à tempore, & pertempus, quo in ipsius Synodi, & suorum tuitionis curam ipsos suscipi contigerit, & usque ad Tridentum perducitur, ac toto tempore mansionis eorum ibidem; & rursus post sufficientem audientiam habitam, spatio viginti dierum præmisso, quàm ipsi petierint, aut Concilium, habita hujusmodi audientia, ipsis recessum indixerit, à Tridento usque in quem quisque elegerit sibi locum tutum, Deo favente, restituet, dolo, & fraude prorsus exclusis. Quæ quidem

quidem omnia pro universis, & singulis Christi fidelibus, pro omnibus Principibus, tam ecclesiasticis, quàm secularibus quibuscumque, atque omnibus aliis ecclesiasticis, & secularibus personis, cujuscumque status, & conditionis existant, aut quocumque nomine censeantur, inviolabiliter observanda esse promittit, & bona fide spondet. Insuper, omni fraude, & dolo exclusis, vera, & bona fide promittit, ipsam Synodum nullam, vel manifestè, vel occultè occasionem quæsituram, aut aliqua autoritate, potentia, jure, vel statuto, privilegio legum, vel canonum, aut quorumcumque Conciliorum, præsertim Constantinensis, & Senensis, quacumque forma verborum expressa, in aliquod hujus fidei publicæ, & plenissimæ asscurationis, ac publicæ, & liberæ audientix, ipsis per ipsam Synodum concessæ, præjudicium quovis modo usuram, aut quemquam uti permissuram: quibus in hac parte pro hac vice derogat. Quod si Sancta Synodus, aut aliquis ex ea, vel suis, cujuscumque conditionis, vel status, aut præminentix existens, præscriptæ asscurationis, & Salvi Conductus formam, & modum in quocumque puncto, vel clausula violaverit, quod tamen avertere dignetur Omnipotens, & sufficiens emenda non fuerit mox subtequuta, & ipsorum arbitrio meritò approbanda, & laudanda, habeant ipsam Synodum, & habere poterunt, incidisse in omnes pœnas, quas jure divino, & humano, aut consuetudine, hujusmodi Salvorum Conductuum violatores incurrere possunt, absque omni excusatione, aut quavis in hac parte contradictione.

Conc. Constant.
sess. 19. in c. 1.
Quodcumque obtem-
perant Salvorum Con-
ductibus.

Extensio ad alias Nationes.

EAdem Sacrosancta Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis de Latere Legatis, omnibus, & singulis aliis, qui nobiscum in iis, quæ sunt Fidei, communionem non habent, ex quibuscumque regnis, nationibus, provinciis, civitatibus, ac locis, in quibus publicè, & impunè prædicatur, vel docetur, sive creditur contrarium ejus, quod Sancta Romana sentit Ecclesia, dat fidem publicam, sive Salvum Conductum, sub eadem forma, & eisdem verbis, quibus datur Germanis.

SESSIO DECIMANONA;

Quæ est tertia

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XIV. Maij MDLXII.

Decretum Prorogationis Sessionis.

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, decreta ea, quæ hodie in præsentī Sessione statuenda, ac sancienda erant, iustis nonnullis, ac honestis causis, in feriam quintam, post proximam solemnitatem Corporis Christi, quæ erit pridie nonas Junii, proroganda esse censuit, ac prorogavit; dictaque die Sessionem habendam esse, ac celebrandam omnibus indicit. Interea rogandus est Deus, & Pater Dominus nostri JESU Christi, author pacis, ut sanctificet corda omnium; quo adjuvante, Sancta Synodus & nunc, & semper meditari, atque peragere valeat, quæ ad ejus laudem, & gloriam pertineant.

SESSIO VIGESIMA,

Quæ est quarta

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die IV. Junii MDLXII.

Decretum Prorogationis Sessionis.

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, propter varias difficultates, ex diversis causis exortas, atque etiam ut congruentius, majorique cum deliberatione omnia procedant, nempe ut dogmata cum iis, quæ ad Reformationem spectant, simul tractentur, & sanciantur; ea, quæ statuenda videbuntur, tam de reformatione, quam de dogmatibus, in proxima Sessione, quam omnibus indicit in diem sextamdecimam subsequētis mensis Julii, definenda esse decrevit: Hoc tamen adjecto, quod dictum terminum ipsa Sancta Synodus, pro ejus arbitrio, & voluntate, sicuti rebus Concilii putaverit expedire, etiam in generali Congregatione, restringere, & prorogare libere possit, & valeat.

*Idem supra Sess.
9.*

SES.

SESSIO VIGESIMAPRIMA,

187

DE COMM. SUB
UTRA. SPEC. &c

Quæ est quinta

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XVI. Julij MDLXII.

*Doctrina de Communionem sub utraque specie.
& Parvulorum.*

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata, præfidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, quum detremendo, & Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento varia diversis in locis errorum monstra nequissimi demonis artibus circumferantur, ob quæ in nonnullis provinciis multi à Catholicæ Ecclesiæ fide, atque obedientia videantur discessisse; censuit ea, quæ ad communionem sub utraque specie, & parvulorum pertinent, hoc loco exponenda esse. Quapropter cunctis Christi fidelibus interdicit, ne posthac de iis aliter vel credere, vel docere, vel prædicare audeant, quàm est his decretis explicatum, atque definitum.

C A P U T I.

*Laicos, & Clericos non conficientes, non adstringi jure
divino ad Communionem sub utraque specie.*

- I.** Itaque Sancta ipsa Synodus, à Spiritu Sancto, qui spiritus est sapientiæ, & intellectus, spiritus consilii, & pietatis edocta, atque ipsius Ecclesiæ judicium, & consuetudinem sequuta, declarat, ac docet, nullo divino præcepto laicos, & Clericos non conficientes, obligari ad Eucharistiæ Sacramentum sub utraque specie sumendum; neque ullo pacto, salva fide, dubitari posse, quin illis alterius speciei Communio ad salutem sufficiat:
Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 81.*
Danieli in *Instit. Canon. lib. 2., tit. 5., n. 12.*
Æstius in 4. *Sent. dist. 11., §. 7., pag. 147.*
Frassen de *Commun. sub utraq. spec. conclus. 2., pag. 574.*
Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 5., art. 5., prop. 1., pag. 445.*
Reiffenhiel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 4., qu. 7., n. 56.*
Adamus Tanner de *Euchar., & Miss. qu. 8., dub. 6., p. 1237.*
Ycner. in *Exam. Episc. lib. 1., cap. 9., n. 40.*

Itaie 11.

Conc. Constant.
sess. 13. Iam
Can. 2.

A 2 2

nam,

II.
Math. 26. Marc.
14. Luc. 22. 1.
Cor. 11.

nam, etsi Christus Dominus in ultima cœna venerabile hoc Sacramentum in panis, & vini speciebus instituit, & Apostolis tradidit; non tamen illa institutio, & traditio eo tendunt, ut omnes Christi fideles statuto Domini ad utramque speciem accipiendam adstringantur.

Billuart. *de Euch. dissert. 6., art. 2., §. 1., pag. 387.*

Chacheranus *cod. tract. lib. 2., cap. 3., n. 113., pag. 204.*

Contenton *de Euch. dissert. 4., cap. 1., pag. 677., & seqq.*

Valentia *in 3. part. disp. 6., qu. 8., punct. 5., pag. 1070.*

- III. Sed neque ex sermone illo, apud Johannem texto, recte colligitur, utriusque speciei Communionem à Domino præceptam esse; utcumque juxta varias sanctorum Patrum, & Doctorum interpretationes intelligatur; namque, qui dixit: Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, & biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis: dixit quoque: Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et qui dixit: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: dixit etiam; Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Et denique qui dixit: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo: dixit nihilominus: Qui manducat hunc panem, vivet in æternum.

Johan. 6.

Ibid.

Ibid.

Ibid.

Ibid.

Ibid.

Frassen. *in Scor. Accad. de Commun. sub utraq. spec. concl. 2., p. 575*

Juvenin *de Sacram. dissert. 4., qu. 9., art. 1., §. 3., pag. 263.*

Suarez *in 3. par. disp. 71. ad qu. 80., sect. 1., & 2., pag. 857.*

Vid. Author. *relat. in Can. 1. hujus Sessionis.*

C A P U T II.

Ecclesia potestas circa dispensationem Sacramenti Eucharistie:

- I. PRÆterea declarat, hanc potestatem perpetuò in Ecclesia fuisse, ut in Sacramentorum dispensatione, salva illorum substantia, ea statueret, vel mutaret, quæ suscipientium utilitati, seu ipsorum Sacramentorum venerationi, pro rerum, temporum, & locorum varietate, magis expedire judicaret: id autem Apostolus non obscurè visus, est innuisse, quum ait: Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei: atque ipsum quidem hac potestate usum esse satis constat quum in multis aliis, tum in hoc ipso Sacramento, quum ordinatis nonnullis circa ejus usum: cœtera, inquit, quum venero, disponam.

1. Cor. 4. 2. Cor.
6.

2. Cor. 13.

Bellarmin. *to. 3. Controv. de Sacram. Euch. lib. 4., c. 28., p. 767.*

Colet

Colet *in Inst. Tb. to. 4. de Sacram. ingen. cap. 6., art. 1., pag. 193*
 Droit *de Re Sacram. lib. 4., qu. 8., cap. 2., §. 3., pag. 443.*
 Gonet. *de Euch. disp. 9., art. 3., §. 1., pag. 314.*
 Gotti *cod. tract. qu. 4., dub. 7., §. 1., pag. 151.*
 Juvenin *de Sacram. dissert. 4., qu. 9., art. 4., pag. 271.*
 Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 5.,*
prop. 2., pag. 449.

Silvius *in 3. par. qu. 80., art. 12., quer. 3., pag. 329.*

- II. Quare agnoscens Sancta Mater Ecclesia hanc tuam in administratione Sacramentorum auctoritatem, licet ab initio Christianz religionis non infrequens utriusque speciei usus fuisset: tamen progressu temporis, latissime jam mutata illa consuetudine, gravibus, & iustis causis adducta, hanc consuetudinem sub altera specie communicandi approbavit, & pro lege habendam decrevit: quam reprobare, aut sine ipsius Ecclesie auctoritate pro libito mutare non licet.

Conc. Constant.
Sess. 19.

Billuart *de Euch. dissert. 6., art. 2., §. 1., pag. 393.*

Franciscus Bonz *Spei cod. tract. disp. 7., dub. 5., resol. 1., p. 146*

Cacheranus *de Euch. ut Sac. lib. 2., c. 3., §. 6., n. 122., & seq. pag. 296., & seq.*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 81. in fin.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 11., §. 7., pag. 147., & seq.*

Gammachæus *in 3. part. de Sacrif. Miss. cap. 10., pag. 504.*

Petra *ad Constit. Apost. to. 4., pag. 410., n. 10.*

Reiffenstuel *in Theol. Mor. tract. 14. dist. 4., qu. 7., n. 58.*

Suarez *in 3. par. disp. 71. ad qu. 80., art. 11. sect. 3., pag. 484.*

De Grassis *in Decis. Aur. par. 2., lib. 1., cap. 7., n. 21. in fin.*

C A P U T III.

*Totum, & integrum Christum, ac verum Sacramentum
sub qualibet specie sumi.*

- I. **I**Nsuper declarat, quamvis Redemptor Noster, ut antea dictum est, in suprema illa cœna hoc Sacramentum in duabus speciebus instituerit, & Apostolis tradiderit; tamen fatendum esse, etiam sub altera tantum specie totum, atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi; Belomb. *de Sacram. cap. 1., art. 3., pag. 322.*

Mat. 26. Marci
14. 1. Cor. 11.
Supra cap. 2.

c. Qui manducant.
c. Invisite.
cap. Singuli.
de conf. Dist. 2. Supra
Sess. 12. c. 3. & can. 3. de Sac.
Eucharist.

Vid. Author. relat. in Can. III. presentis Sessionis:

- II. ac propterea, quod ad fructum attinet, nulla gratia, necessaria ad salutem, eos defraudari, qui unam speciem solum accipiunt.

Contenton *de Euchar. dissert. 4., cap. 1., pag. 704.*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 82.*

Æstius

- Æstius in 4. Sent. dist. 11., §. 7., pag. 150.*
Gammachaus in 3. par. de Sacram. Miss. cap. 13., pag. 506.
Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Euchar. cap. 5.,
art. 5., prop. 2., pag. 456.
Silvius in 3. par. qu. 80., art. 12., quæres 2., pag. 228.
Suarez in 3. par. disp. 63., sect. 6., pag. 771.
Valentia in 3. par. disp. 6., qu. 8., punct. 5., §. 6., pag. 1075.

C A P U T IV.

Parvulos non obligari ad Communionem sacramentalem:

- I. **D**enique eadem Sancta Synodus docet, parvulos usu
Infra can. 4.
Tit. 3. rationis carentes, nulla obligari necessitate ad sacramentalem Eucharistiarum Communionem:
Suarez in 3. part. disp. 69., sect. 2., pag. 842.
Vid. Author. relat. in Can. IV. hujus Sessionis.
- II. siquidem, per Baptismi lavacrum regenerati, & Christo incorporati, adeptam jam filiorum Dei gratiam in illa ætate amittere non possunt:
Billuart de Euchar. dissert. 6., art. 1., §. 1., pag. 357.
Droit de Re Sacram. lib. 4., qu. 8., §. 1., pag. 437.
Simonet. de Euchar. disp. 1., art. 6., pag. 156., & disp. 7., art. 2., resp. 2., pag. 255.
- III. neque ideò tamen damnanda est antiquitas, si cum morem in quibusdam locis aliquando servavit: ut enim sanctissimi illi Patres sui facti probabilem causam pro illius temporis ratione habuerunt; ita certè, eos nulla salutis necessitate id fecisse, sine controversia credendum est.
Cacheranus de Euchar. ut Sacram. lib. 2., cap. 3., §. 1., pag. 272.
Concina de Euchar. dissert. 1., cap. 8., qu. 1., pag. 309.
Gotti eod. tract. qu. 4., dub. 2., §. 2., pag. 124.
Juvenin de Sacram. dissert. 4., qu. 6., cap. 1., pag. 226.

De Communionem sub utraque specie, & Parvulorum.

C A N O N I.

- Supra c. 1. Conc.
Quint. Sess. 13. Si quis dixerit, ex Dei præcepto, vel necessitate salutis omnes, & singulos Christi fideles utramque speciem sanctissimi Eucharistiarum Sacramenti sumere debere, anathema sit.
Billuart de Euchar. dissert. 6., art. 2., §. 1., pag. 387.
Ægidius Coninch. de Sacram. ad qu. 80., art. 12., dub. unic. pag. 334.
Concin. de Euchar. dissert. 1., cap. 9., qu. 8., pag. 322.

Cucch

- Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 82.*
 Du-hamel in *Tb. tract. de Euch. lib. 3., diss. 3., cap. 3., pag. 362.*
 Ferrari in *Biblioth. Can. verb. Eucharistia, n. 43., pag. 174.*
 Gammachaus in *3. part. de Sacrif. Miss. cap. 13., pag. 501.*
 Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. cap. 17.*
pag. 568., & to. 8. eod. tract. cap. 5., pag. 606.
 Juvenin de *Sacram. dissert. 4., qu. 9., art. 1., §. 2., pag. 262.*
 Mezger de *Sacr. Commun. art. 2., §. 1., pag. 300.*
 Silvius in *3. part. qu. 80., art. 12., vers. Queritur primò p. 325.*
 Tournely de *Sacram. Euch. qu. 6., art. 2., concl. unic., pag. 282.*
 Valentia in *3. par. disp. 6., qu. 8., punct. 6., pag. 2048., & seq.*

C A N O N I I.

Si quis dixerit, sanctam Ecclesiam Catholicam non
 iustis causis, & rationibus adductam fuisse, ut laicos, at-
 que etiam Clericos non conficientes, sub panis tantummo-
 do specie communicaret; aut in eo errasse, anathema sit.

Supra cap. 1. &
 Conc. Constian-
 tica. ibid.

- Contenton de *Euch. dissert. 4., cap. 1., specul. 2.*
 Aëtius in *4. Sent. dist. 12., §. 7., pag. 147.*
 Franciscus Bonæ Spei de *Euch. disp. 4., dub. 5., resol. 2., p. 147.*
 Frassen in *Scot. Acad. de Comm. sub utr. spec. concl. 2., pag. 578.*
 Gonet. de *Euch. disp. 9., §. 1., pag. 316.*
 Gotti eod. tract. qu. 4., dub. 6., §. 3., pag. 148.
 Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. cap. 17., pag. 568.*
 Isambert. to. 11. in *3. part. disp. 7. ad qu. 80., art. 4., pag. 653.*
 Labat de *Euch. disp. 5., dub. 3., pag. 703.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. lib. 11. de Sacram.*
Euch. cap. 5., art. 5., prop. 11., pag. 428.
 Paullus à Lugduno in *Tb. to. 6. de Euch. diss. 3., qu. 7., p. 247.*
 Petrea ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 410. sub n. 9.*

C A N O N I I I.

Si quis negaverit, totum, & integrum Christum,
 omnium gratiarum fontem, & authorem, sub una panis
 specie sumi, quia, ut quidam falso asserunt, non secun-
 dum ipsius Christi institutionem, sub utraque specie sumat-
 ur, anathema sit.

Supra c. 3. & seq.
 13 c. 3. & can.
 3. Conc. Con-
 stant. ibid.

- Belombi de *Sacram. cap. 7., art. 4., consecr. 2., pag. 384.*
 Bonaccin. de *Sacram. Euch. disp. 4., qu. 3., punct. 5., prop.*
2., n. 2., pag. 62.
 Droit de *Re Sacram. lib. 4., cap. 2., §. 3., pag. 443.*
 Gotti de *Euch. qu. 4., dub. 6., §. 3., pag. 148.*
 Laurza in *Epit. Can. verb. Eucharistia an sub utraque specie.*
 De Marinis to. 11. in *3. par. qu. 80., art. 12., cap. 1., pag. 348.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. lib. 11. de Euch.,*
cap. 5., art. 5., prop. 11., pag. 428.
 Reiffenstuel in *Tb. Mor. tract. 14., diss. 4., qu. 7., n. 60.*

Vitalis

Vitalisse in *Tract. Theol. to. 4. de Augustiss. Euchar. Sacram.*
qu. 3., art. 3. de *Euchar. necessit. assert. 1.*, pag. 449.

C A N O N I V.

Sup. in princ. &
c. 4.

Si quis dixerit parvulis, antequam ad annos discre-
tionis pervenerint, necessariam esse Eucharistia Commu-
nionem, anathema sit.

Berti de *Theol. Discipl. lib. 33., cap. 14., thesi 1.*, pag. 353.

Billuart de *Euch. disp. 1., art. 1., §. 1.*, pag. 357.

Fraſſen de *Susceptore Euch. qu. 1., concl. 1.*, pag. 568.

Habert. in *Th. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. c. 22.*, pag. 645.

Mambert. *to. 2. in 3. par. ad qu. 73. disp. 4., art. 2.*, pag. 142.

Juvenin de *Sacr. diss. 4. de Euch. ut Sacr. qu. 9., art. 1., §. 2., p. 262.*

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 4., cap. 5. sub n. 1.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. lib. 11. de Sacram.*

Euch. cap. 1., art. 5., prop. 1., pag. 353.

Simonet. de *Euch. disp. 1., art. 6.*, pag. 156.

Silvius in 3. *part. qu. 80., art. 9.*, pag. 320.

Vitalisse in *tract. Theol. to. 4. de Augustiss. Euchar. Sacram.*
art. 3., sect. 1., assert. 1., pag. 432.

Sup. Sess. 23. in
6a Vide etiam
inf. Sess. 22. in De-
creto ult.

Duos verò articulos alias propositos, nondum tamen
excussos, videlicet: An rationes, quibus Sancta Catholica
Ecclesia adducta fuit, ut communicaret laicos, atque eti-
am non celebrantes Sacerdotes, sub una tantum panis spe-
cie, ita sint retinendæ, ut nulla ratione Calicis usus cui-
quam sit permittendus: &, An, si honestis, & Christia-
næ charitati consentaneis rationibus concedendus alicui vel
nationi, vel regno Calicis usus videatur, sub aliquibus
conditionibus concedendus sit; & quenam sint illæ: Ea-
dem Sancta Synodus, in aliud tempus, oblata sibi quam-
primum occasione, examinandos, atque definiendos reservat.

Inf. Sess. 22.

DECRETUM DE REFORMATIONE.

P R O Æ M I U M.

E Adem Sacrosancta, Œcumenica, & Generalis Triden-
tina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata,
presidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, ad
Dei Omnipotentis laudem, & Sanctæ Ecclesiæ ornamen-
tum, ea, quæ sequuntur, de Reformationis negotio in
presenti statuenda esse censuit.

Episcopi gratis,
cum Ordines con-
ferunt, tum dimis-
suras, & testimo-
niales litteras dant;
pro quibus eorum
in vestri nihil pro-
curat; Notatis au-
tem, quod in De-
creto prefinitum
est, accipiant.

C A P U T I.

Q Uoniam ab Ecclesiastico Ordine omnis avaritiæ sus-
picio abesse debet;

Fagnan.

Fagnan. in *Cap. Licet de Panis* n. 3.

Lottet de *Re Benef. in Apparat.* n. 5.

Piafec. in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3. sub n. 3., vers. Maximè.*

- II. nihil pro collatione quorumcumque Ordinum, etiam clericalis tonsuræ; * nec pro litteris dimissoriis, aut testimonialibus, nec pro sigillo, nec alia quacumque de causa, etiam sponte oblatum, Episcopi, & alii Ordinum collatores, aut eorum ministri, quovis prætextu accipiant. Barbof. de *Offic., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 7., n. 26.*

* Cabassut in *Histor. Concilior. pag. 378., n. 3.*

Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 78., n. 4.*

* Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 3., cap. 6., n. 1.*

* Laurza in *Epit. Can. verb. Episcopus quoad ordinationes.*

* Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 1., cap. 5., n. 16.*

Piafec. in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 55.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. par. 1., cap. 5., §. 6., n. 29.*

Squillant. de *Oblig., & Privil. Episc. par. 2., cap. 19.*

- III. Notarii vero in iis tantum locis, in quibus non viget laudabilis consuetudo nihil accipiendi, pro singulis litteris dimissoriis, aut testimonialibus, decimam tantum unius aurei partem accipere possint; dummodò eis nullum salarium sit constitutum pro officio exercendo;

Fliegen ad Wigandt in *Trib. Conf., & Ord. cap. 7., pag. 156.*

Girald. ad *Theaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 9., verb. Simonia, vers. Amplia secundò.*

Hallier de *Sacr. elect., & Ord. par. 1., sect. 7., c. 2., art. 7., n. 8.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Ordinatio per pretium.*

Zerol. in *Prax. Episc. par. 1., verb. Dimissoria, vers. Ad Septimum.*

- IV. nec Episcopo ex notarii commodis aliquod emolumentum ex eisdem Ordinum collationibus directè, vel indirectè provenire possit: tunc enim gratis operam suam eos præstare omninò teneri decernit:

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Ordo in genere, n. 28.*

Murga de *Benef. qu. 3., n. 1136.*

Sbroz. de *Vicar. Episc. lib. 2., qu. 42., n. 3.*

Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 3. lib. 1., cap. 60., n. 7.*

- V. contrarias taxas, ac statuta, & consuetudines, etiam immemorabiles, quorumcumque locorum, quæ potius abusus, & corruptelæ simoniacæ pravitati faventes, nuncupari possunt, penitus cassando, & interdicendo:

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 11., cap. 27., n. 23.*

Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 4. de Virtut. Religion. cap. 8., pag. 639.*

Vide, quæ circa
Simonicos statu-
tur S. Pius V.
16. consil. Cæm
primæ n. 1566.
Cone. II. Later.
c. 1., & Lat. IV.
c. 63. Chalced.
c. 2. Broc. caren.
2. c. 3. Aurelian.
1. c. 3. & Tolon.
2. can. 3. c. sicut.
Episcop. 1. qu. 2.
& c. 1. de sim.
De quibus Mile-
vit. Concil. c. 14

&, qui secus fecerint, tam dantes, quam accipientes, ul-
tra divinam ultionem, poenas à jure inflictas ipso facto
incurrant,

Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccles. par. 2., cap. 9., verb.*
Simoniam, *vers. Amplia secundò,*

*Accensus à sacris
Ordinibus, qui
non habent, unde
vivere possint.*

CAPUT II.

I.
*x. Diaconi sunt.
§. Nunc autem.
§3. Diligent.*

Q UUM non deceat eos, qui divino ministerio adscripti
sunt, cum Ordinis dedecore mendicare, aut sordia
dum aliquem quæstum exercere;

Alterius *de Censur. to. 2., disp. 10., cap. 3., pag. 268.*

Droit *de Re Sacr. lib. 5., qu. 10., pag. 520.*

Gibert. *in Jur. Canon. to. 2., tit. 11. de Cleric. Eccles.*

Ministr. sect. 9., n. 1., pag. 265.

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 45., n. 11.*

Pignat. *in Consult. Canon. to. 1., consult. 165., n. §.*

Ricciard. *in Lyc. Eccles. cap. 5., §. 8., n. 57.*

Wiestner *in Insit. Canon. lib. 1., tit. 11., n. 115.*

Rota *Decis. 294., n. 1. coram Celso.*

II, compertumque sit, complures plerisque in locis ad sacros
Ordines nullo fere delectu admitti, qui variis artibus, ac
fallaciis confingunt se beneficium ecclesiasticum, aut eti-
am idoneas facultates obtinere: statuit Sancta Synodus, ne
quis deinceps Clericus secularis, quamvis alias sit idoneus
moris, scientia, & ætate, ad sacros Ordines promovetur,
nisi prius legitime constet eum beneficium ecclesiasticum,
quod sibi ad victum honestè sufficiat, pacificè possidere.

Barboz. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., cap. 33., n. 151.*

Barufius *in Torsus, Jur. resol. 144., n. 19.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 14., §. 1., n. 12.*

Fliegen *ad Wigandt in Trib. Conf., & Ord. c. 13., pag. 424.*

Hallier *de Sacr. Elect., & Ordin. to. 1., par. 1., cap. 2.,*

art. 4., §. 6, sub n. 22. lit. D.

Lambert. *de Synod. Dioces. lib. 12., cap. 9., n. 1.*

Marant. *in Contrav. Jur. par. 2., respons. 29., n. 45.*

Pignat. *in Consult. Can. to. 3., conf. 2., n. 32., & to. 5. conf. 77. n. 15.*

Squillant. *de Oblig. Cleric. par. 2., n. 12.*

Vanesp. *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 5., n. 13.*

Ugolin. *de Off., & Potest. Episc. cap. 25., §. 8., n. 1., vers.*

Quòd primum.

Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 7., n. 4.*

Rota *to. 1., in recent. Decis. 348., n. 1., par. 19.*

III. Id verò beneficium resignare non possit, nisi facta mentione,
quod ad illius beneficii titulum sit promotus;

Antonel.

Bulla S. Pii. V.
1568. que incip.
Romano, exten-
dit ad Clericos
regul. non pro-
fessus, quæ ta-
men non ligat
Religiosos S.
civitatis JESU,
licet vota ran-
tium similia ge-
miserint, quia
verè nihilomi-
nus sunt Religio-
si profecti, ut
declaravit Gre-
gorius XIII. Bul-
la *Ascendite.*
1584 & Gre-
gorius XIV. Bul-
la *Ecclesia* 1591

- Antonel. *de Jur.*, & *Oner. Cleric. lib. 1.*, par. 3., c. 40., n. 2.
 Chocchier. *de Permut. Benef. par. 3.*, cap. 28., n. 1., & 8.
 Habert. *in Tb. Dog.*, & *Mor. to. 7. de Ordin. c. 10.*, §. 4., n. 256.
 Laurra *in Epit. Canon. verb. Beneficiorum resignatio.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 3.*, cap. 8., n. 35.
 Piton. *in Discept. Eccl. to. 4. discept. 147.*, n. 10., & 19.
 Rota *in Nuscana Canonatus 2. Junii 1745.*, §. Frustra cor.
De Caniliac.
 Ruben. *Manutentionis, seu Reintegrationis quoad Jus partici-*
pandi 10. Decemb. 1749., §. 3. cor. Emin. Bussio.
 IV. neque ea resignatio admittatur, nisi constet, quod aliunde
 vivere commodè possit, & aliter facta resignatio nulla sit.
 Chocchier. *ad Regul. xlv. Cancellar. n. 9.*
 Konig. *in Jur. Can. lib. 1.*, tit. 9. sub n. 10. vers. Excipitur.
 Reiffenstuel *in Jur. Can. lib. 1.*, tit. 11., §. 3., n. 71.
 Rosa *de Exequut. Lit. Apost. par. 1.*, cap. 15., n. 4.
 Saminiat. *to. 2. Controv. 187.*, n. 4.
 Rota *to. 1. Decis. 128.*, n. 3. coram Cerro.
 Cor. Kaunitz *to. 2.*, *Decis. 112.*, n. 2., *to. 1.*, & *dec. 147.*, n. 1.
 Valentina *Resignationis 27. Junii 1746.*, §. 3., & 4. coram
 Rever. Molino.
 V. Patrimonium verò, vel pensionem obtinentes ordinari post-
 hac non possint, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assu-
 mendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum;
 Droit *de Re Sacram. lib. 8.*, c. 3., §. 2., pag. 262.
 Gavant. *in Manual. Episc. verb. Ordines majores.*
 De Gonteris *in Conc. Prov. Avenion. cap. 6.*, pag. 141.
 Habert. *in Tb. Dog.*, & *Mor. to. 7. de Ord. c. 10.*, §. 4., pag. 252.
 Pasqualig. *Qu. Moral. Can. 121.*, n. 1.
 Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1.*, lib. 3., tit. 6., n. 324.
 Squillant *de Oblig.*, & *Privil. Episc. par. 2.*, cap. 9., n. 2.
 Rota *Decis. 195.*, n. 3., & *decis. 185.*, n. 4. cor. Remboldo.
 VI. eo quoque prius prospecto, patrimonium illud, vel pen-
 sionem verè ab eis obtineri, taliaque esse, quæ eis ad vi-
 tam sustentandam satis sint:
 Barbof. *de Offic.*, & *Potest. Episc. par. 2.*, alleg. 19., n. 8.
 Lotter *de Re Benef. lib. 1.*, qu. 2., n. 21.
 VII. atque illa deinceps sine licentia Episcopi alienari, aut ex-
 tingui, vel remitti nullatenus possint; donec beneficium
 ecclesiasticum sufficiens sint adepti; vel aliunde habeant,
 unde vivere possint:
 Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 2.*, cap. 2., n. 34.
 Cenedo *Qu. Canon. 11.*, n. 1.
 Gratian. *Discept. Forens. cap. 159.*, n. 2.
 Habert. *in Tb. Dog.*, & *Mor. to. 7. de Ord. c. 10.*, §. 4., pag. 256.

Vide Bullam In-
 nocentii XII.
 Speciales an.
 1694.

c. Non licet. c.
 Episcopus. cap.
 Cum secundum.
 & c. Tuis. de
 przb. cap. Si E-
 piscopus eod. in
 vi. Conc. Later.
 sub. Alex. III.
 part. 1. cap. 9.

- De Marinis *Resol. Jur. lib. 2., cap. 48., n. 1.*
 Milaz. *Affert. Jur. to. 1., aff. 25., n. 32., & 33., & aff. 26., n. 2.*
 Paulut. *Dissert. Legal. 5., n. 28., to. 15.*
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 5., §. 8., n. 83.*
 Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. cap. 26., §. 13.*
 Rota *Decis. 55., n. 17. post Lotter de Re Benef.*
In Recent. Decis. 224., n. 13., & decis. 439., n. 1., par. 14.
 Firmana, seu Camerinen, *Patrimonii Sacri 19. Januar. 1756.*
 §. 7. cor. Reverendiss. Paracciano.
 Imolen. *Nullitatis Contractus 2. Jul. 1738. §. Certum cor. Em. Bussio*
 S. C. C. in *Fanen. Patrimonii Sacri, & Missarum 21. Aug. 1740*
 antiquorum canonum poenas super his innovando.
 Alterius *de Censur. to. 2., disp. 10., cap. 3., pag. 168.*
 Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 7. de Ord. pag. 254.*
 Marant. in *Controv. Jur. par. 3., resp. 61., n. 7.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 2., discept. 42., n. 6.*
 Rota in *Romana Pecuniaria 22. Mart. 1751. cor. Rever. Molino.*

VIII.

Ratio distribu-
tiones quotidia-
nas augendi pre-
scribitur illis, qui-
bus debentur,
non serventium
continua pa-
mitur.

CAPUT III.

- I. **Q**Uum beneficia ad divinum cultum, atque ecclesia-
stica munia obeunda sint constituta; ne qua in par-
te minuaturs divinus cultus, sed ei debitum omnibus in
rebus obsequium preestetur;
 Engel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 5., n. 3.*
 Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 3., n. 111.*
 Pignatel. in *Consult. Can. to. 9., cons. 134., n. 9.*
 II. statuit Sancta Synodus in Ecclesiis, tam Cathedralibus,
 quam Collegiatis, in quibus nullæ sunt distributiones quo-
tidiane,
 Capon. in *Discept. For. to. 2., discept. 123., n. 18.*
 Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 2., §. 21., n. 4.*
 Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 67.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 10., n. 68.*
 Rota *Decis. 458., n. 5. cor. Pampilio.*
 III. vel ita tenues, ut verisimiliter negligentur, tertiam par-
tem fructuum, & quorumcumque proventuum, & obven-
tionum, tam dignitatum, quam canonicatum, persona-
tum, portionum, & officiorum, separari debere; & in di-
tributiones quotidianas converti,
 Gibert. in *Jur. Can. to. 1., tit. 22., cap. 6., pag. 189.*
 Lezzana in *Consult. Moral. to. 4., consult. 45., n. 67.*
 Piafec. in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3. sub n. 7., vers. De Di-*
tributionibus.
 Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. to. 3., lib. 2., c. 35., n. 9*
 Tondut.

Tondut. *Qu.*, & *Resol. Benef. par. 1., cap. 52., n. 2.*

Vivian. *de Jurepatr. lib. 14., cap. 15., n. 55.*

Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 13., n. 2.*

Rubeus *to. 3. recent. in Addit. ad Decis. 576., n. 76., par. 4.*

S. C. C. *in Zamoren. Unionis 22. Nov., & 20. Dec. 1738.*

- IV. quæ inter dignitates obtinentes, & cæteros divinis inter-
cessentes, proportionabiliter, juxta divisionem ab Episco-
po, etiam tamquam Apostolicæ Sedis delegato, in ipsa
prima fructuum deductione faciendam, dividantur:

Barbos. *de Canonic. dignit. cap. 22., n. 14.*

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 3. sub n. 24.*

Lambertin. *in Instit. Eccl. instit. 107., §. 7., pag. 775.*

Marant. *Controuv. Jur. resp. 24., n. 25.*

Moneta *de Distribut. Quotid. par. 3., qu. 6., n. 28.*

Signatel. *in Consult. Can. to. 6., consult. 14., n. 4.*

Sanctarel. *Var. Resol. qu. 13., n. 2.*

Rota *Decis. 977., n. 4. cor. Coccino.*

Cor. Ansaldo *to. 4. Decis. 407., n. 23.*

Cor. Caprara *to. 2., Decis. 670., n. 10.*

- V. salvis tamen consuetudinibus earum Ecclesiarum, in quibus
non residentes, seu non servientes, nihil, vel minus ter-
tia parte percipiunt:

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 2.,
lib. 3., c. 34., n. 12.*

Zecchius *de Reipubl. Eccl. inst. de Canonic. pag. 181.*

- VI. non obstantibus exemptionibus, ac aliis consuetudinibus,
etiam immemorabilibus; & appellationibus quibuscumque.

Tondut. *Qu.*, & *Resol. Benef. par. 1., cap. 102., n. 47.,
& part. 3., cap. 168., n. 6.*

Rota *in Pampilonen. Beneficii de Allo 13. Februarii 1705., §.
Quia cor. Cardin. Scotto.*

- VII. Crescenteque non servientium contumacia, licet contra eos
procedere, juxta juris, ac sacrorum canonum dispositionem,
Lauræa *in Epit. Canon. verb. Distributiones quotidianæ.*

Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. cap. 19., §. 2., n. 7.*

*Inf. sess. 23. de
ref. c. 1. c. Gum
ad hoc & seq. de
cler. non resid.*

C A P U T IV.

- I. Episcopi etiam tamquam Apostolicæ Sedis delegati in
omnibus Ecclesiis Parochialibus, vel baptismalibus,
in quibus populus ita numerosus sit, ut unus Rector non pos-
sit sufficere Ecclesiasticis Sacramentis ministrandis, & cul-
tui divino peragendo; cogant Rectores, vel alios, ad quos
pertinet, sibi tot Sacerdotes ad hoc munus adjungere, quot
sufficiant ad Sacramenta exhibenda, & cultum divinum
celebrandum,

Barbos.

*Conjunctim non
animarum quon-
do fiat assen-
di. Ratio novæ
Parochias exi-
gens traditur.*

*c. fin. de Eccl
dist.*

Barbof. *de Off.*, & *Potest. Paroch.* par. 1., cap. 11., n. 4.
 Capon. *Discept. For.* 36., n. 8., & 15., to. 1.
 Corrad. *in Prax. Benef. lib.* 3., c. 2., n. 1., & 7., *vers.* Ex prædictis
 Engel *in Jur. Canon. lib.* 3., tit. 41., n. 3.
 Frances *Var. Resol. cap.* 44., n. 121.
 Gavant. *in Manual. Episc. verb.* Parochiaz n. 3.
 Lambertin. *in Instit. Eccles. instit.* 94., pag. 160.
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par.* 4., cap. 2., n. 68.
 Lotter *de Re Benef. lib.* 1. qu. 28., n. 28.
 Murga *de Benef. qu.* 6., n. 9.
 Ruger. *de Testam. Canon. lib.* 1., disp. 2., cap. 5., n. 7.
 Pilaja *Decis. Pontif. lib.* 1., decis. 7., n. 82.
 Rota *in recent. Decis.* 484., n. 1., & 6., par. 1.
 Cor. Ansaldo *to.* 4. *Decis.* 407., n. 9.
 Cor. Card. Tanario *to.* 2., *Decis.* 204., n. 7.
 Cor. Card. Crescentio *to.* 1., *Decis.* 89., n. 7.
 Constantien. *Parochialitatis, seu Reintegrationis Parochie* 3.
Julii 1748., §. 10. *cor. Emin. Elephantutio.*
 S. C. C. *in Thelesina* 18. *Februarii* 1758.

- II. In iis verò, in quibus ob locorum distantiam, sive difficultatem Parochiani sine magno incommodo ad percipienda Sacramenta, & divina officia audienda accedere non possunt, novas parochias, etiam invititis Rectoribus,
 Barbof. *de Offic.*, & *Potest. Episc. par.* 3., *alleg.* 68., n. 1.
 Clericat. *de Benef. discord.* 89., n. 10.
 Fagnan. *in C. Ad Audientiam quod est prim. de Eccl. edific. n.* 29.
 Murga *de Benef. qu.* 6., n. 16.
 Ugolin. *de Off.*, & *Potest. Episc. par.* 2., c. 53. *sub n. 2. vers.* Item
 Rota *coram Martino Andrea decis.* 59., n. 3.
 Cor. Card. Falconerio *in tit. fin. de Miscellan. decis.* 34. *sub n. 7.*
 juxta formam Constitutionis Alexandri III., quæ incipit,
Ad Audientiam, constituere possint.

III.

c. Ad audientiam
de eccl. reif.

Amostaz *de Cons. Pius lib.* 5., cap. 4., n. 1.
 Antonel. *de Regim. Eccl. lib.* 1., cap. 2., n. 8.
 Frances *de Eccl. Cathed. cap.* 6., n. 81. *cum seqq.*
 Fuscus *de Visit. lib.* 2., cap. 2., n. 22.
 Paulut. *in Jurisprud. Sacr. to.* 2., *tract.* 11., cap. 1. *sub n. 6.*
 Tondut. *Qu.*, & *Resol. Benef. par.* 1., cap. 56., n. 8.
 Valenzuel. *to.* 1. *Consil.* 45., n. 5.
 Rota *to.* 2. *Decis.* 221., n. 25. *cor. Crispo.*
 Ælina *Parochialis* 28. *Aprilis* 1752. §. 5. *cor. Em. Elephantutio*
 S. C. C. *in Firmana Disinembrationis* 15. *Decembris* 1759.

- IV. Illis autem Sacerdotibus, qui de novo erunt Ecclesiis noviter erectis præficiendi, competens assignetur portio arbitrio Episcopi ex fructibus, ad Ecclesiam matricem quòmodo-

modocumque pertinentibus: & si necesse fuerit, compellere possit populum ea subministrare, quæ sufficient ad vitam dictorum Sacerdotum sustentandam: quacumque reservatione generali, vel speciali, vel affectione, super dictis Ecclesiis, non obstantibus. Neque hujusmodi ordinationes, & erectiones possint tolli, nec impediri, ex quibuscumque provisionibus, etiam vigore religionis, aut quibusvis aliis derogationibus, vel suspensionibus, Barra *Controv. For.* 52. sub n. 16., vers. Non obstant. Bellet, in *Disquisit. Cleric. par. 1. de Cler. debit.* §. 14., n. 7. Guttierrez *Practic. Qu. lib. 1., qu. 17., n. 15.* Piafec, in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3. sub n. 28., vers. Possit.* Thomassin, de *Nov. & Vet. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1., lib. 2., cap. 26., n. 4.* Zerol. in *Prax. Episc. par. 1., verb. Parochia, vers. Ad sextum,*

CAPUT V.

*Possint Episcopi
facere uniones
perpetuas in casibus
à jure permis-
siss.*

- I. UT etiam Ecclesiarum status, ubi sacra Deo officia ministrantur, ex dignitate conservetur; possint Episcopi, etiam tamquam Apostolicæ Sedis delegati, juxta formam juris, sine tamen præjudicio obtinentium, facere uniones perpetuas quarumcumque Ecclesiarum Parochialium, & Baptismalium, & aliorum beneficiorum curatorum, vel non curatorum cum curatis propter earum paupertatem, & in ceteris casibus à jure permisissis, Chocchier. *ad Regul. VIII. Cancell. gloss. 1. sub n. 19.* Cirin. in *Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6., n. 221.* Corrad. in *Prax. Benef. lib. 3., cap. 2. sub n. 10.* Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 12. sub n. 11., vers. Præterea,* Fagnan. in *Cap. Sicut unire de Excessib. Prælator. n. 31.* Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 70.* Lezzana *Consult. Mor. 45., n. 62., to. 4.* Moneta *de Commut. Ultim. Volunt. cap. 11., n. 325.* Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 5., §. 8., n. 208.* Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 2., adnot. 8., §. 1., n. 32., & §. 2., n. 22.* Pilaja *Decis. Pontif. lib. 3., decis. 1., n. 25.* Rota *Decis. 277., n. 21., to. 2. coram Crispo.* Burgen. *Beneficii de Huerta 3. Febr. 1744., §. 21., cor. Rev. De Canilliac, & 4. Decemb. ejusd. anni, §. 3. cor. Rev. Molino.* S. C. C. in *Leopoliens. Unionis 1. Septembris 1736.*
- II. etiamsi dictæ Ecclesiæ, vel beneficia essent generaliter, vel specialiter reservata, aut qualitercumque affecta. Barbol. de *Off., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 66., n. 29.* Ciarlin. *Controv. Foren. lib. 2., cap. 204., n. 8.*

a. Sicut unire de excess. Prælator. Conc. Later. sub Leone X. sess. 9. de ref. cu. rix. & inf. sess. 24. de ref. cap. 13. supra sess. 14. cap. 6. de reform.

Engel

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 12. sub n. 13., vers. In Session XXI.*
 Gratian. *Discept. Foren. to. 2., cap. 278., n. 5., § 8.*
 Rota *Decis. 837., n. 6. cor. Manzanedo.*
 Cor. Rembaldo *Decis. 341., n. 7.*

- III. Quæ uniones etiam non possint revocari, nec quoque modo
 infringi vigore cuiuscumque provisionis, etiam ex causa
 resignationis, aut derogationis, aut suspensionis.
 Lauræa *in Epit. Can. verb. Beneficiorum unio.*

CAPUT VI.

Quia illiterati, & imperiti parochialium Ecclesiarum
 Rectores sacris minus apti sunt officiis, & alij,
 propter eorum vitæ turpitudinem, potius destruunt,
 quam ædificant; Episcopi, etiam tamquam Apostolicæ Se-
 dis delegati, eisdem illiteratis, & imperitis, si aliâs hone-
 stæ vitæ sint,
 Barbof. *in Jur. Eccl. Univ. lib. 3., cap. 11., n. 12.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 6. sub n. 2.*
 Gavant. *in Manual. Episc. verb. Coadjutor in Addis. n. 15.*
 Habert. *in Theol. Dogm., § Mor. to. 4. de Virtut. Religios.,*
cap. 8., pag. 647.

- Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 3., cap. 9., n. 21.*
 Passerini. *de Homin. Stat. to. 1., qu. 185., art. 4., n. 522*
 Thomassin. *de Ver., § Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3., c. 86., n. 12*
 Ugolin. *de Offic., § Poteft. Episc. par. 2., cap. 54., n. 2.*
 Zerol. *in Prax. Episc. par. 1. verb. Parochia, vers. Ad septimum.*
 II. Coadjutores aut Vicarios pro tempore deputare, partemque fru-
 ctuum eisdem pro sufficienti victu assignare, vel aliter provi-
 dere possint, quacumque appellatione, & exemptione remota,
 Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 2., cap. 4., n. 11.*
 Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 5., cap. 2. n. 3.*
 Clericat. *de Benef. discord. 28., n. 15., § discord. 44., n. 20.*
 Leo *in Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 7.*
 Murga *de Benef. Eccl. qu. 3., n. 257.*
 Pasqualig. *Qu. Moral. Canon. Centur. 4., qu. 373., n. 4.*
 Pastor *de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 30., n. 6.*
 Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 22., n. 8.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7. sub n. 84.*

- III. Eos verò, qui turpiter, & scandalosè vivunt, postquam
 præmoniti fuerint, coerceant, ac castigent; & si adhuc
 incorrigibiles in sua nequitia perseverent, eos beneficiis,
 juxta sacrorum canonum Constitutiones, exemptione, &
 appellatione quacumque remota, privandi facultatem ha-
 beant.

Beller.

c. Unio in fin. 17
 qu. 3. c. & tempo
 ris, cum leg. 16.
 qu. 1.
 Imperitis Para-
 chis Vacari, assi-
 gnata parte fru-
 ctuum, deputantur
 in singulis parochi-
 as vacantes privari
 beneficiis possunt.

I. Illiteratos 36.
 Dist. c. Nisi cum
 prædente reman-
 c. 2. 38. Dist. c.
 Cum in co eccle-
 siæ qu. 10. c. Conc.
 Tolet. VIII. can.
 8.

c. Quia frater 7.
 q. 1. c. Ut clerici
 cor., & seq. de
 vit., & honestat.
 clericæ.
 c. Felices de poe-
 nit. in 6., &
 Clem. Multor.
 de pœnit.

Bellet. in *Disquisit. Cleric. par. 3. de par. Cler. §. 53., n. 6.*
 Genuens. in *Prax. cap. 65., n. 2.*
 Laurza in *Epir. Can. verb. Parochus, ejusque obligationes.*
 Leuren. de *Vicar. Episc. cap. 3., qu. 343., n. 1.*
 Passerin. de *Homin. Stat. to. 1., qu. 185., art. 4., n. 70.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 2., adnot. 4., §. 1., n. 23.*
 Rota to. 1. recent., *Decis. 258., n. 45., par. 19.*
 S. C. C. in *Burgi S. Domnini Parochialis 6. Maij 1737.*

CAPUT VII.

*Episcopi transfe-
rant beneficia ex
Ecclesiis, qua
requirunt resti-
tutionem: alias vero
reparari curent:
quid in hoc ser-
vandum sit.*

- I. QUUM illud quoque valde curandum sit, ne ea, quæ sa-
cris ministeriis dicata sunt, temporum injuria obso-
lescant, & ex hominum memoria excidant; Episcopi, eti-
am tamquam Apostolicæ Sedis delegati, transferre possint
beneficia simplicia, etiam juris patronatus, ex Ecclesiis,
quæ vetustate, vel aliâs collapsæ sint, & ob eorum inopi-
am nequeant instaurari, vocatis iis, quorum interest, in
matrices, aut aliâs Ecclesias locorum eorundem, seu vi-
ciniorum, arbitrio tuo; atque in eisdem Ecclesiis erigant
altaria, vel capellas sub eisdem invocationibus; vel in jam
erecta altaria, vel capellas transferant cum omnibus emol-
umentis, & oneribus prioribus Ecclesiis impositis.
- Gavant. in *Manual. Episc. verb. Ecclesia, n. 12.*
 Gratian. *Discept. Forens. to. 1. cap. 73., n. 9.*
 Lezzana in *Consult. Mor. to. 4., conf. 45., n. 64.*
 Marant. in *Controu. Jur. resp. 73., n. 50., par. 4.*
 Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 303., n. 26.*
 Piafec. in *Prax. Episc. par. 2., c. 3. sub n. 33., vers. Ad extremum*
- II. Parochiales verò Ecclesias, etiam si juris patronatus sint, ita
collapsas refici, & instaurari procurent ex fructibus, & pro-
ventibus quibuscumque ad easdem Ecclesias quomodocumque
pertinentibus;
- Barbos. de *Off., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 64., n. 8.*
 Clericat. de *Sacrif. Miss. decis. 44., n. 10.*
 Crispin. de *Visit. Pastoral. par. 2., §. 13., n. 7.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 44., n. 5.*
 Piton. de *Contr. Patr. to. 1., alleg. 30., n. 19., & to. 2., all. 100., n. 174.*
 Squillant. de *Oblig., & Privileg. Episc. par. 1., cap. 1., n. 1.*
 Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 3.,
lib. 2., cap. 36., n. 8.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 2., adnot. 18., §. unic., n. 12.*
 S. C. C. in *Bossanen. Reparationis Ecclesiæ Parochialis 25. Fe-
bruarii, & 11. Martii 1741.*
- III. qui si non fuerint sufficientes, omnes patronos, & alios;
 C c qui

c. 1. &c. pen. de
Eccl. edif. vel
repar. infra c. 8.
& supra sess. 7. c.
8. de relor.

fructus aliquos ex dictis Ecclesiis provenientes, percipiunt, aut in illorum defectum, parochianos omnibus remediis opportunis ad prædicta cogant, quacumque appellatione, exemptione, & contradictione remota,

Amoltaz de Caus. Piis lib. 6., cap. 6., n. 20.

Clericat, de Benef. discord. 99., n. 15.

Engel in Jur. Canon. lib. 3., tit. 48., n. 9.

Fuscus de Visit. lib. 1., cap. 10., n. 16.

Gavant, in Manual. Episc. verb. Ecclesia, n. 15.

Lambertin. in Instit. Eccles. instit. 100., pag. 487.

Mansius Consult. 248., n. 11., to. 3.

Marta de Jurisd. par. 2., cap. 48., n. 10.

Pignatel. in Consult. Can. to. 8., conf. 60., n. 7.

Cortjada Decis. 180., n. 1., to. 3.

Rota to. 4., Decis. 407.; n. 29. cor. Ansaldo.

Cor. Crispo to. 1., Decis. 7., n. 9.

Constantien. Unionis 7. Martii 1738., §. 1. cor. Rev. DeCanilliac;

Viterbien. Contributionis, & Expensarum 15. Junii 1745.,

§. 10. cor. Emin. Elephantutio.

Urbevetana Restaurationis Ecclesie 5. Martii 1752., §. 5. cor. Vicecomite.

IV. Quod si nimia ægestate omnes laborent; ad matricēs, seu viciniores Ecclesias transferantur,

Antoncl. de Regim. Eccl. lib. 2., cap. 2., n. 21.

Lauræa in Epit. Can. verb. Ecclesia Parochialis.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 73.

Pignatel. in Consult. Can. to. 9., conf. 70., n. 9.

V. cum facultate tam dictas Parochiales, quam alias Ecclesias dirutas, in profanos usus, non sordidos, crecta tamen ibi Cruce, convertendi.

Fagnan. in Cap. Quum ad Monasterium de Stat. Monachor. n. 21.

Frances de Eccles. Cathed. cap. 26., n. 267.

Fuscus de Visit. lib. 2., cap. 26., n. 22.

Genyent. in Prax. cap. 54., n. 2., & 7.

Moneta de Comput. Ult. Volunt. cap. 8., n. 330.

Monasteria commendata, in quibus non viget regularis observantia, & beneficia quæcunque quantis ab Episcopis visitantur.

C A P U T VIII.

- I. **Q**Uacumque in Diœcesi ad Dei cultum spectant, ab Ordipario diligenter curari, atque iis, ubi oportet, provideri æquum est: propterea commendata monasteria, etiam Abbatie, Prioratus, & Præposituræ nuncupatæ, in quibus non viget Regularis observantia, nec non beneficia, tam curata, quam non curata, secularia, & regularia qualitercumque commendata, etiam exempta, ab Episcopis,

copis, etiam tamquam Apostolicæ Sedis delegatis, annis singulis visitentur;

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Visitationis* Episcopi n. 19., § 22.

Marescot. *Var. Resol. lib. 2., cap. 15., n. 7.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1., lib. 3., cap. 40., n. 2.*

Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. cap. 49., §. 5., n. 4.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 12., n. 53.*

Rota to. 1., *Decis. 709., n. 39., par. 3. coram Molines.*

Tuden. *Jurisdictionis super Manutentione 11. Martii 1735., §. Hæc cor. Emin. Crescentio.*

Auximana *Manutentionis 5. Maii 1745., §. 17. cor. Emin. Elephanturio.*

- II. curentque iidem Episcopi congruentibus remediis, etiam per sequestrationem fructuum, ut, quæ renovatione indigent, aut restauratione, reficiantur;

Daniel. *de Nobil. Disput. 26., n. 1., to. 1.*

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 2., n. 16.*

Lauræ *in Epit. Canon. verb. Episcopus quoad Regulares exemptos.*

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42., n. 21.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 2., lib. 3., cap. 20. sub n. 12.*

- III. & cura animarum, si qua illis, vel eorum annexis immineret, aliaque debita obsequia rectè exercentur:

Azor. *in Instit. Mor. par. 2., lib. 3., cap. 40., lit. B.*

Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 579., n. 13.*

Squillant. *de Oblig., & Privileg. Episc. par. 1., cap. 3., n. 5.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. par. 2., adnot. 24., n. 10.*

Rota to. 1., *Decis. 6., n. 15. cor. SS. D. N. CLÉMENTE XIII.*

- IV. appellationibus quibuscumque, privilegiis, consuetudinibus, etiam immemorabili tempore præscriptis, conservatoriis, iudicum deputationibus, & eorum inhibitionibus non obstantibus.

Cucch. *in Instit. Major. lib. 2., tit. 17., n. 13.*

Forti *de Iudice Conservator. art. 4. sub. n. 15.*

Pignatell. *in Consult. Can. to. 7., cons. 8., n. 12.*

Rota *in d. Decis. 6., n. 23.*

- V. Et, si in eis vigeret observantia Regularis, provideant Episcopi paternis admonitionibus, ut eorum Regularium Superiores juxta eorum Regularia instituta debitam vivendi rationem observent, & observari faciant, & sibi subditos in officio contineant, ac moderentur.

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 15., n. 56.*

Leq. *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 74.*

C c 2

Piascc;

Supra sess. 7. de
reforme & in-
fra sess. 24. c. 9.
& sess. ult. de
regul. c. 20. Conc.
Tarracon. I cap.
7. & Conc. Beso-
caren. II. c. 1.

Infr. sess. ult. d. 1.

Piaſec. in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3., n. 45.*

Rota 10 2., *Decif. 143., n. 8. cor. Kaunitz.*

- VI. Quod ſi admoniti, intra ſex menſes eos non viſitaverint, vel correxerint; tunc iidem Epifcopi, etiam ut delegati Sedis Apoſtolice, eos viſitare poſſint, & corrigere, prout ipſi Superiores poſſent, juxta eorum inſtituta; quibuſcumque appellationibus, privilegiis, & exemptionibus penitus remotis, & non obſtantibus.

Lezzana in *Conſult. Mor. to. 4., conſult. 45., n. 65.*

De Graſſis *Decif. Aur. par. 1., lib. 3., cap. 5. ſub n. 147.*

Pilaja *Decif. Pontif. lib. 1., decif. 7., n. 28.*

C A P U T IX.

I. *Quæſtorum eleemoſynarum nomen, & uſus tollitur. Indulgentias, & ſpirituales gratias Ordinarii publicent. Duo de Capitulo eleemoſynas gratis accipiunt. Conc. Lateran. cap. 61. ſub Innoc. III. c. Cum ex eo de porrit. & rem. Clem. Abuſionibus eod. tit. & infra ſeſſ. ult. in decreto de Indulg. & ſupra ſeſſ. 5. cap. 2. de reſtor*

QUùm multa à diverſis antea Conciliis, tam Lateranenſi, ac Lugdunenſi, quam Viennenſi, adverſus pravos eleemoſynarum Quæſtorum abuſus remedia, tunc adhibita, poſterioribus temporibus reddita fuerint inutilia; potiùſque eorum malitia ita quotidie magno fidelium omnium ſcandalo, & quærela excreſcere deprehendatur, ut de eorum emendatione nulla ſpes amplius relictæ videatur; ſtatuit, ut poſthac in quibuſcumque Chriſtianæ religionis locis eorum nomen, atque uſus penitus aboleatur;

Cabaſſut. in *Hiſtor. Concilior. pag. 529. ſub n. 4., verſ. Doſoſ*

Fagnan. in *Cap. Quùm ex eo de Panit., & remiſſ. n. 19.*

Fulcuſ de *Viſit. lib. 2., cap. 30., n. 35.*

Genuenſ. in *Prax. cap. 88., n. 14.*

Nicol. in *Elucubr. Canon. to. 2., lib. 5., tit. 39., n. 71.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 6., tit. 1., n. 90.*

Ventrigl. de *Juriſd. Archiep. cap. 94., n. 3.*

Zerol. in *Prax. Episc. par. 1., verb. Quæſtores.*

Triſtany *Decif. Carbalon. 31. ſub n. 162., verſ. Et licet S. C.*

Rota *Decif. 282., n. 2., & Decif. 509., n. 1. coram Coccino.*

- II. nec ad officium hujusmodi exercendum ullatenus admittantur: non obſtantibus privilegiis, Eccleſiis, Monaſteriis, piis locis, & quibuſvis cujuſcumque gradus, ſtatus, & dignitatis perſonis, conceſſis, aut conſuetudinibus, etiam immemorabilibus.

Barboſ. de *Offic., & Poſteſt. Episc. par. 3., alleg. 109., n. 2.*

Leo in *Theſ. For. Eccl. par. 1., c. 7 ſub n. 30., verſ. Quæſtorumque*

Pignatel. in *Conſult. Can. to. 8., conſult. 12., n. 12.*

Ugolin. de *Offic., & Poſteſt. Episc. cap. 8., §. 4., n. 6.*

- III. Indulgentias verò, aut alias ſpirituales gratias, quibus poſt ideo Chriſti fideles decet privari, deinceps per Ordinarios locorum, adhibitis duobus de Capitulo, debitis temporibus populo publicandas eſſe decernit: Barb.

Barbof. *de Offic.*, & *Potest. Paroch. par. 1.*, *cap. 16.*, *n. 19.*

Clericat. *de Benef. discord. 97.*, *n. 2.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Indulgentiz*, *n. 20.*

Lambertin. *de Synod. Dioec. lib. 13.*, *cap. 18.*, *n. 1.*

Lauræa *in Epit. Canon. verb. Indulgentia.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1.*, *decis. 7.*, *n. 54.*

VI. quibus etiam eleemosynas, atque oblata sibi charitatis subsidia, nulla prorsus mercede accepta, fideliter colligendi facultas datur; ut tandem cœlestes hos Ecclesiæ thesauros non ad quæstum, sed ad pietatem exerceri, omnes verè intelligant.

Habert. *in Theol. Dogm.*, & *Mor. to. 6. de Panit. in Append. de Indulgent. §. 1.*, *pag. 404.*

Leo *in Theol. For. Eccl. par. 1.*, *c. 7. sub n. 30.*, *vers. Et ut majori.*

Thomassin. *de Ver.*, & *Nov. Eccl. Discipl. par. 3.*, *lib. 1.*, *cap. 74. sub n. 13.*

Vener. *in Exam. Episc. lib. 4.*, *cap. 8.*, *n. 50.*

Vide Const. S.
Pii V. *Epist. De-*
munari 1567. *a*

Indictio futuræ Sessionis.

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, statuit, & decrevit proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse feria quinta, post octavam festi Nativitatis Beatz Mariæ Virginis, quæ erit decimasextima mensis Septembris proximè futuri: Hoc tamen adjecto, quod dictum terminum, ac unicuique Sessioni in posterum præfigendum, ipsa Sancta Synodus, pro ejus arbitrio, & voluntate, sicuti rebus Concilii putaverit expedire, etiam in generali Congregatione, restringere, & prorogare liberè possit, & valeat.

Idem supra sess.
9.

SESSIO VIGESIMASECUNDA,

Quæ est sexta

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XVII. Septembris MDLXII.

Doctrina de Sacrificio Missæ.

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, ut vetus absoluta

soluta, atque omni ex parte perfecta de magno Eucharistie mysterio in Sancta Catholica Ecclesia fides, atque doctrina retineatur, & in sua puritate, propulsatis erroribus, atque hæresibus, conservetur; de ea, quatenus verum, & singulare sacrificium est, Spiritus Sancti illustratione edocta, hæc, quæ sequuntur, docet, declarat, & fidelibus populis prædicanda decernit.

CAPUT I.

De Institutione
Sacrosancti My-
ste Sacrificii.

I.
Hebr. 7. d.

QUoniam sub priori Testamento, teste Apostolo Paulo, propter Levitici sacerdotii imbecillitatem, consumatio non erat; oportuit, Deo, Patre misericordiarum, ita ordinante, sacerdotem alium secundum ordinem Melchisedech surgere, Dominum nostrum JESUM Christum, qui posset omnes quotquot sanctificandi essent, consummare, & ad perfectum adducere.

Colet in *Instit. Th. to. 5. de Euch. par. 2. c. 3.*, p. 776., & p. 781.
Lambertin. de *Sacrif. Miss. sect. 1.*, cap. 288., pag. 221.

II.
Hebr. 7. 1., &
10. c. Semel immo-
latus cum seq.
de cons. Dist. 2.

Is igitur Deus, & Dominus noster, etsi semel se ipsum in ara Crucis, morte intercedente, Deo Patri oblaturus erat, ut æternam illic redemptionem operaretur: quia tamen per mortem sacerdotium ejus extinguendum non erat; in cena novissima, qua nocte tradebatur, ut dilectæ sponsæ suæ Ecclesiæ visibile, sicut hominum natura exigit, relinqueret sacrificium, quo cruentum illud, semel in Cruce peragendum, repræsentaretur; ejusque memoria in finem usque sæculi permaneret; atque illius salutaris virtus in remissionem eorum, quæ à nobis quotidie committuntur, peccatorum applicaretur; Sacerdotem secundum ordinem Melchisedech se in æternum constitutum declarans Corpus, & Sanguinem suum sub speciebus panis, & vini Deo Patri obtulit;

Cont. Toletan.
XII., c. 5.
1. Cor. 11.

Pl. 109. c. 10 cali-
cem & c. Accipi-
te de cons. Dist. 2.

Berti de *Theol. Discipl. lib. 27.*, c. 7., prop. 3., pag. 338.

Concina de *Sacrif. Miss. cap. 2.*, §. 1., pag. 417.

Æstius in 4. *Sent. dist. 12.*, §. 11., pag. 165.

Frassen in *Scot. Accad. de Sacr. Miss. qu. 2.*, concl. 3., pag. 603.

Gibert. in *Jur. Canon. to. 5. de Sacram.*, tit. 5. de *Euch.*, qua-
tenus est *Sacrif. sect. 1.*, n. 5.

Gotti de *Sacrif. Miss. qu. 1.*, dub. 1., §. 3., pag. 167.

Habert. in *Theol. Dog.*, & *Mor. to. 8. de Euch.*, pag. 573.

Juvenin de *Sacram. dissert. 5.*, qu. 1., c. 2., art. 1., §. 1., pag. 276.

Pasqualig. de *Sacrif. Nov. Leg. to. 1.*, tract. 1., qu. 21., n. 1.,
31., n. 4., & qu. 44., n. 7.

Adamus Tanner. de *Euch.*, & *Miss. qu. 9.*, dub. 1., pag. 1274.

Themud. *Decis. Olysipten. 45.*, n. 16.

III. ac sub earumdem rerum symbolis, Apostolis, quos tunc novi Testamenti Sacerdotes constituebat, ut fumerent, tradidit;

Colet in *Instit. Theol. to. 5. de Euch. par. 2., cap. 3., pag. 583.*

IV. & eisdem, eorumque in Sacerdotio successoribus, ut offerrent, præcepit per hæc verba: Hoc facite in meam commemorationem: uti semper Catholica Ecclesia intellexit, & docuit;

Antoin. de *Miss. Sacrif. cap. 3., pag. 489.*

Bontemp. in *Fasc. Flor. Mor. tit. 7. de mater., & form. Euch. verb. Ex SS. Canonibus.*

Franciscus Bonæ Spei de *Sacrif. Miss. dub. 4., pag. 156.*

Droit de *Re Sacr. lib. 8., cap. 3., qu. 4., p. 247., & p. 358.*

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1. sub n. 2., vers. Quoniam*

Gonet. *to. 5. de Sacrif. Miss. disp. 11., n. 14. cum seqq.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Sacram. Ord. cap. 1., art. 1., pag. 455., & art. 7., §. 1., pag. 474.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 4., tit. 1., n. 1.*

Schmalzgrueber in *Jur. Can. Univ. to. 3., par. 5., tit. 41., n. 10., & 39*

Silvius in 3. *par. qu. 83., art. 1., qu. 1., pag. 337.*

Simonet. de *Euch. disput. 8., art. 2., §. 2., pag. 268.*

Valentia in 3. *par. disp. 6., qu. 11., §. 8., pag. 1247., & seq.*

V. nam celebrato veteri Pascha, quod in memoriam exitus de Ægypto multitudo filiorum Israel immolabat, novum instituit Pascha, se ipsum ab Ecclesia per Sacerdotes sub signis visibilibus immolandum in memoriam transitus sui ex hoc mundo ad Patrem, quando per sui Sanguinis effusionem nos redemit, eripuitque de potestate tenebrarum, & in regnum suum transtulit.

Cacheran. de *Euch. ut Sacr. cap. 2., §. 5., n. 102., pag. 402.*

Habert. in *Th. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. c. 4., p. 683.*

Pasqualig. de *Sacrif. Nov. Leg. tract. 1., qu. 44., n. 11., & qu. 45., n. 4.*

VI. Et hæc quidem illa munda oblatio est, quæ nulla indignitate, aut malitia offerentium inquinari potest:

Pasqualig. de *Sacrif. Nov. Leg. to. 1., tract. 1., qu. 57., n. 5.*

Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 8., c. 1-3., n. 5., p. 347*

Petra. ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 39., n. 62.*

Themud. *Decis. Olysiop. 45., n. 12.*

VII. quam Dominus per Malachiam nomini suo, quod magnum futurum esset in gentibus, in omni loco mundam offerendam prædixit:

Berti de *Theol. Discipl. lib. 33., cap. 19., prop. 3., pag. 411.*

Billuart. de *Euch. dissert. 8., art. 1., pag. 460.*

Concina de *Sacrif. Miss. cap. 2., §. 1., pag. 417., & seq.*

Frassen in *Scot. Accad. de Sacrif. Miss. qu. 1., concl. unic., pag.*

Math. 26. La-
ca 22.

Exod. 13.

Col. 2.

Malac. 1.

Gammachæus in 3. par. de Sacrif. Miss. cap. 3., pag. 459.
 Juvenin de Sacram. differ. 5., qu. 1., cap. 2., art. 1., §. 2., pag. 279:
 Merbesius de Sacrif. Miss. qu. 3., pag. 370.
 Mezger cod. tract. art. 1., §. 3., pag. 311.

VIII.

1. Cor. 10. d. c.
 Non latet 34 q. 1

& quam non obscure innuit Apostolus Paulus Corinthiis scribens, quum dicit: Non posse eos, qui participatio-

ne mensæ demoniorum polluti sint, mensæ Domini par-

ticipes fieri: per mensam altare utrobique intelligens.

Boucat de Sacram. Euch. dissert. 3., art. 4., §. 2.

Æstius in 4. Sent. dist. 12., §. 11., pag. 165.

Natal, Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 6. ;

art. 1., prop. 1., pag. 475.

Suarez in 3. par. disp. 74., sect. 1., pag. 903.

Tanner de Euch., & Miss. qu. 9., dub. 1., pag. 1273.

Tournely de Sacram. Euch. qu. 1., art. 1., pag. 7.

Valentia in 3. par. disp. 6., qu. 3., §. 17., pag. 1118.

IX.

Gen. 4., & 22.
 Lev. 1. 3., & 3.
 alibi.

Hæc denique illa est, quæ per varias sacrificiorum, natura, & legis tempore, similitudines figurabatur; utpote quæ bona omnia per illa significata, velut illorum omnium consummatio, & perfectio complectitur.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. cap. 5., pag. 695. in fin.

Suarez in 3. par. disp. 74., sect. 2., p. 909. & disp. 76., sect. 2., p. 938.

Sacrificium Missæ
 se est propitiatorum
 tam pro vivis,
 quam pro defunctis.

C A P U T II.

I. **E**T quoniam in divino hoc sacrificio, quod in Missa peragitur, idem ille Christus continetur, & incruente immolatur, qui in ara Crucis semel se ipsum cruentè obtulit;

Hebr. 9.

Billuart de Euch. dissert. 8., art. 2., pag. 480.

Æstius in 4. Sent. dist. 12., §. 15., pag. 173.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. cap. 5., pag. 692.

Simonet. de Euch. disp. 6., art. 3., pag. 275.

Suarez in 3. part. disp. 76., sect. 1., pag. 436.

Tanner de Euch., & Miss. qu. 9., dub. 2., pag. 1290.

II. docet Sancta Synodus, sacrificium istud verè propitiatorium esse,

Mezger de Sacrif. Miss. art. 1., §. 7., pag. 313:

Vid. Author. relat. in Can. VI. hujus Sessionis.

III. per ipsumque fieri, ut, si cum vero corde, & recta fide; cum metu, & reverentia, contriti, ac pœnitentes ad Deum accedamus, misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno,

August. 10. de
 Civit. Dei, cap.
 30.

Habert,

- Habert. in *Tb. Dog.*, & *Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. c. 11.*, p. 748.
 Juvenin de *Sacram. dissert. 5.*, qu. 6., cap. 1., pag. 293.
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm.*, & *Mor. de Euch. cap. 6.*,
 art. 1., prop. 3., pag. 497.
 Pasqualig. de *Sacrif. Nov. Leg. to. 1.*, tract. 1., qu. 54., n. 6.
 IV. Hujus quippe oblatione placatus Dominus gratiam, & do-
 num pœnitentiæ concedens, crimina, & peccata, etiam
 ingentia dimittit:
 Antoin. de *Sacrif. Miss. qu. 3.*, pag. 554.
 Bellarm. to. 3. *Controrv. de Miss. c. 1.*, pag. 418. & c. 4., pag. 421.
 Cachéran. de *Euch. ut Sacrif. cap. 3.*, §. 3., n. 47., pag. 417.
 Lambertin. de *Sacrif. Miss. sect. 1.*, cap. 233., pag. 89.
 Mezger de *Sacrif. Miss. art. 3.*, §. 3., pag. 321.
 Paulut. in *Jurispr. Sac. to. 2.*, lib. 5., tract. 8., c. 1., §. 3., n. 5., p. 347
 Suarez in 3. par. disp. 79., sect. 3., pag. 964.
 V. una enim, eademque est hostia, idem nunc offerens Sacer-
 dotum ministerio, qui seipsum tunc in Cruce obtulit,
 sola offerendi ratione diversa.
 Berti de *Theol. Discipl. lib. 33.*, cap. 19., prop. 3., pag. 418.
 Billuart de *Euch. diss. 8.*, ar. 1., pag. 467., & ar. 2., pag. 481.
 Colet in *Instit. Tb. de Euch. par. 2.*, cap. 5., pag. 749., & 798.
 Concini. eod. tract. diss. 1., cap. 2., §. 1., pag. 421.
 Gammacheus in 3. par. de *Sacrif. Miss. cap. 7.*, pag. 480.
 Gavard. eod. tract. art. 4., pag. 344.
 Habert. in *Theol. Dogm.*, & *Mor. to. 8. de Euch. pag. 575.*
 Layman in *Theol. Mor. to. 2.*, tract. 5., n. 1.
 Pasqualig. de *Sacrif. Nov. Leg. to. 1.*, tract. 1., qu. 27., n. 4.
 Paulut. in *Jurispr. Sac. to. 2.*, lib. 5., tract. 8., c. 2., §. 3., n. 2., p. 345.
 Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14.*, dist. 5., qu. 2., n. 20.
 Sabinus in *Luc. Mor. tract. 45. de Sacrif. Miss. n. 9.*
 Schmalzgrueber in *Jur. Can. Univ. to. 3.*, par. 5., tit. 41., n. 33.
 VI. Cujus quidem oblationis, cruentæ, inquam, fructus per
 hanc incruentam uberrimè percipiuntur: tantum abest, ut
 illi per hanc quovis modo derogetur.
 Vid. *Author. relat. in Can. IV. præsentis Sessionis.*
 VII. Quare non solum pro fidelium vivorum peccatis, pœnis,
 satisfactionibus, & aliis necessitatibus, sed & pro defunctis
 in Christo nondum ad plenum purgatis ritè, juxta Apo-
 stolorum traditionem, offertur.
 Vid. *Can. III. n. III. bujus Sessionis.*

Infr. can. 3. &
 sess. 25 in præc.

CAPUT III.

De Missis in ho-
 norem Sanctorum.

I. ET quamvis in honorem, & memoriam Sanctorum
 nonnullas interdum Missas Ecclesia celebrare con-
 sueverit;

August. de Civ.
 Dei lib. 8. c. 27.
 Infr. can. 5. &
 sess. 25 de invoc.
 Sanctorum.

sueverit; non tamen illis sacrificium offerri docet, sed Deo soli, qui illos coronavit:

Concin. *de Sacrif. Miss.* cap. 4., n. 2., pag. 430.

Gotti *cod. tract. qu. 2., dub. 1., §. 1., pag. 197.*

Simonet. *de Euch. disp. 8., art. 7., §. 4., pag. 288.*

Suarez *in 3. par. disp. 78., sect. 3., pag. 952.*

Valentia *in 3. par. disp. 6., qu. 9., punct. 3., pag. 1214.*

Vid. Author. relat. in Can. V. present. Sessionis.

- II. unde nec Sacerdos dicere solet: Offero tibi sacrificium, Petre, vel Paulle; sed Deo de illorum victorijs gratias agens, eorum patrocinia implorat, ut ipsi pro nobis intercedere dignentur in Cælis, quorum memoriam facimus in terris.

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 49.*

Futcus *de Visit. lib. 1., cap. 21., n. 17.*

Pasqualig. *de Sacrif. Nov. Leg. to. 1., qu. 160., n. 1.*

Paulut. *in Jurisprud. Sac. to. 2., lib. 3., tract. 8., c. 1., §. 3., n. 72 in fin., pag. 349.*

De Causa Missæ.

C A P U T IV.

I. Nihil de cons. Dist. 2.

II. Ambros. *de Sacram. l. 4. c. 6.*
Aug. *sin ad Janu. super illis verbis Pauli Cetera, quæm veris, disponam, & serm. de Corp. Christi, & ep. ad Paulinum.*

III. Ex Apostolica verò traditione capta passæ, & sanctus s. Jacobus cum gloss. de cons. Dist. 1. Virgilius PP. *epist. ad Eucher. & Innoc. III. in c. Quam Martia de ecl. Miss.*

*De Missæ Cere-
moniis, 7. titu-
læ.*

ET quum Sancta sanctè administrari conveniat, De Gonterijs *in Concil. Prov. Avenion. tit. 31., cap. 9.* sitque hoc omnium sanctissimum Sacrificium; Ecclesia Catholica, ut dignè, reverenteque offerretur, ac perciperetur, sacrum Canonem multis ante sæculis instituit, ita ab omni errore purum, ut nihil in eo contineatur, quod non maximè sanctitatem, ac pietatem quamdam redoleat, mentesque offerentium in Deum erigat:

Vid. Can. VI. hujus Sessionis.

is enim constat quum ex ipsis Domini verbis, tum ex Apostolorum traditionibus, ac sanctorum quoque Pontificum piis institutionibus,

Bellarmin. *to. 3. Controv. de Miss. cap. 19., pag. 448.*

Habert. *in Th. Dog. & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. c. 15. p. 796.*

Lambertin. *de Sacr. Miss. scilicet. l. 210., p. 81., & c. 213. cum seqq.*

Merhes. *cod. tract. qu. 39., pag. 457.*

Suarez *in 3. par. disp. 83., sect. 3., pag. 1055.*

Valentia *in 3. par. disp. 6., qu. 11., punct. 3., pag. 1224., & seq.*

C A P U T V.

Aug. l. 51. de Lib. arbit. c. 10.

QUumque natura hominum ea sit, ut non facilè queat sine adminiculis exterioribus ad rerum divinarum meditationem sustolli; propterea pia mater Ecclesia ritus quosdam, ut scilicet quædam submissa voce, alia verò clariore in Missa pronunciarentur, instituit.

Vid.

Vid. Autor. relat. in Can. IX. n. I. hujus Sessionis.

- II. Cœremonias item adhibuit, ut mysticas benedictiones, lumina, thymiamata, vestes, aliaque id genus multa ex Apostolica disciplina, & traditione,* quo & majestas tanti Sacrificii commendaretur, & mentes fidelium per hæc visibilia religionis, & pietatis signa ad rerum altissimarum, quæ in hoc Sacrificio latent, contemplationem excitarentur.

* *Vid. Autor. relat. in Can. VII. hujus Sessionis.*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 6. sub n. 16., vers.* Sic igitur.

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif.*

cap. 15., pag. 784., & 790.

Rota to. 3. *Decis. 214., n. 11. coram Ansaldo.*

Infra can. 7.

De Missa, in qua solus Sacerdos communicat.

C A P U T VI.

- I. **O**ptaret quidem Sacrosancta Synodus, ut in singulis Missis fideles adstantes non solum spirituali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistiæ perceptione communicarent, quo ad eos sanctissimi hujus Sacrificii fructus uberior proveniret:

Colet *in Instit. Theol. de Euch. cap. 7., pag. 628.*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 60.*

Engel *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 42., §. 2., n. 12.*

Ferrari *in Biblioth. Can. verb. Eucharistia p. 172. in fin., n. 40.*

Habert. *in Th. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. c. 5. p. 700.*

Hurtad. *de Sacra. to. 2. de Euch. disp. 9. diff. 42., vers. Recentiores.*

Lambertin. *de Sacrif. Miss. sect. 1., cap. 349., pag. 134., &*

cap. 352., pag. 135.

Pignatell. *in Consult. Canon. to. 1., cons. 38., n. 1.*

- II. nec tamen, si id non semper fiat, propterea Missas illas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, ut privatas, & illicitas damnat, sed probat, atque adeo commendat;

Billuart *de Euch. diff. 8., art. 7., pag. 500.*

Concin. *de Sacrif. Miss. cap. 5., qu. 7., pag. 438.*

Vid. Can. VIII. hujus Sessionis.

- III. siquidem illæ quoque Missæ verè communes censeri debent, partim, quòd in eis populus spiritualiter communicet, partim verò, quòd à publico Ecclesiæ ministro non pro se tantum, sed pro omnibus fidelibus, qui ad Corpus Christi pertinent, celebrentur.

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 3., & n. 62.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 12., §. 17., pag. 176.*

Merbes. *de Sacrif. Miss. qu. 52., pag. 505.*

Silvius *in 3. par. qu. 83., art. 5., pag. 362.*

Sicut in primitiva Ecclesia factum testatur c. Omnes fideles, de cons. Dist. 1. &c. Peracta eod. Dist. 2. Vid. Constit. Bened. XIV., que incipit. Corriger effectis 64. §. 2., to. 1., pag. 239.

D d 2

Valentia

Valentia in 3. par. disp. 6., qu. 5., punct. 2., pag. 1215.
Vancspen. in Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 5., n. 6.)

De aqua misce-
da vino in Calice
offerenda.

C A P U T VII.

I. Syn. VI. cap. 32.
Concl. Carth.
III. c. 14: Basc-
carem. III. c. 148
Cypr. l. 2. epist.
3. Trib. c. 19. &
Flor. de S. Euch.

II. Idem habet
c. in Sacram. c.
Non oportet. c.
Quem omne. &
c. in Calicem,
de cons. Dist. 2.
c. Quem Martha
& Quævis illi de
eccl. Miss.
Joan. 19.
Apoc. 17.

Monet deinde Sancta Synodus præceptum esse ab Ec-
clesia Sacerdotibus, ut aquam vino in calice offe-
rendo miscerent,

Bontemp. in Fasc. Flor. Mor. de Sacr. Euch. tit. 7., verb. Dixi.
Vid. Auth. relat. in Can. IX. n. III. hujus Sessionis.

tum quod Christum Dominum ita fecisse credatur, tum
etiam quia è latere ejus aqua simul cum Sanguine exie-
rit, quod Sacramentum hac mixtione recolitur.

Befomb. de Sacram. cap. 1., art. 3., pag. 322.

Billuart. de Euch. diff. 3., art. 3., pag. 283.

Habert. in Tb. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. cap. 7., pag. 412.

Juvenin de Sacram. diff. 4., qu. 2., art. 1., §. 2., pag. 151, & seq.

Lambertin. de Sacrif. Miss. sect. 1., cap. 171., pag. 70.

Laurza in Epit. Canon. verb. Aqua miscenda.

Pax Jordan. in Elucub. to. 1., lib. 4., tit. 1. sub n. 390., vers. Secundo.

III. & quum aquæ in Apocalypsi Beati Johannis populi dicantur,
ipsius populi fidelis cum capite Christo unio repre-
sentatur.

Concin. de Euch. diff. 1., cap. 4., qu. 4., pag. 252, & seq.

Daniel. in Instit. Canon. lib. 2., tit. 5., n. 8., pag. 345.

Droit de Re Sacr. to. 1., lib. 4., cap. 3., §. 2., pag. 366.

Æstius in 4. Sent. dist. 8., §. 10., pag. III.

Gotti de Euch. qu. 1., dub. 7., §. 1., & seq., pag. 34., & seq.

Schmalzgrueber in Jur. Eccl. Univ. to. 3., par. 5., tit. 41., n. 3.

Simonet. de Euch. disp. 2., art. 7., resp. 3., pag. 194.

Vener. in Exam. Episc. lib. 1., cap. 10., n. 10.

Missæ vulgari
lingua non cele-
bratur. Ejus mys-
teria Populo ex-
plicentur.

C A P U T VIII.

I. Latini grecæ &
vicissim Græci
latine celebrare
prohibentur ex
const. S. Pat. V.
Provident. 1566.

Etsi Missa magnam contineat populi fidelis eruditio-
nem; non tamen expedire visum est Patribus, ut
vulgari passim lingua celebraretur.

Laurza in Epit. Can. verb. Missa in quo idiomate dicenda.

Vid. Auth. relat. in Can. IX. n. II. hujus Sessionis.

II. Quamobrem, retento ubique cujusque Ecclesiæ antiquo,
& à Sancta Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum matre,
& magistra, probato ritu, ne oves Christi esuriant, neve
parvuli panem petant, & non sit, qui frangat eis; mandat
Sancta Synodus Pastoribus, & singulis curam animarum ge-
rentibus, ut frequenter inter Missarum celebrationem, vel
per se

Thren. 4.

Supra sess. 5. c.
2. de reform. &
infra sess. 14. c. 7.
de reform.

per se, vel per alios, ex iis, quæ in Missa leguntur, aliquid exponant;

Fuscus *de Visib. lib. 2., cap. 3., n. 13.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 11., cap. 14., n. 13.*

Juvenin *de Sacram. dissert. 5., qu. 8., cap. 7., pag. 323.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 7., art. 5., pag. 661.*

III. atque inter cætera sanctissimi hujus Sacrificii mysterium aliquod declarent, diebus præsertim Dominicis, & festis.

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. cap. 7., pag. 715.*

Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. par. 1., cap. 16., n. 2.*

S. C. C. *in Nullius Orbitelli 28. Aprilis 1736.*

C A P U T IX.

*Prolegomena
Canonum sequen-
tium.*

Quia verò adversus veterem hanc in sacrosancto Evangelio, Apostolorum traditionibus, sanctorumque Patrum doctrina fundatam fidem, hoc tempore multi disseminati sunt errores, multaque à multis docentur, & disputantur; Sancta Synodus, post multos, gravesque his de rebus maturè habitos tractatus, unanimi Patrum omnium consensu; quæ huic purissimæ fidei, sacræque doctrinæ adversantur, damnare, & a Sancta Ecclesia eliminare per subiectos hos Canones constituit.

DE SACRIFICIO MISSÆ.

C A N O N I.

Si quis dixerit in Missa non offerri Deo verum, & proprium Sacrificium, aut quod offerri non sit aliud, quam nobis Christum ad manducandum dari, anathema sit.

Antoin. *de Miss. Sacrif. qu. 1., pag. 554.*

Berti *de Theol. Discipl. lib. 33., cap. 19., prop. 3., pag. 408.*

Billuart *de Euch. dissert. 8., art. 1., pag. 460.*

Franciscus Bonz Spei *de Miss. Sacrif. dub. 2., resol. 2., pag. 153.*

Boucat *eod. tract. disc. 3., art. 4., §. 3., pag. 141.*

Colet *in Inst. Th. to. 1. de Euch. par. 2., cap. 2., pag. 746.*

Concin. *de Sacrif. Miss. cap. 2., §. 1., pag. 416.*

Frassen *in Scot. Accad. de Sac. Miss. qu. 1., concl. unic., pag. 594.*

Gammachæus *in 3. par. de Sacrif. Miss. cap. 4., pag. 472.*

Gavard. *de Sacrif. Miss. art. 1., §. 1., pag. 325.*

Gotti *eod. tract. qu. 1., §. 3., pag. 166.*

Labat *de Euch. disp. 5., dub. 1., pag. 641.*

Natal. Alex. *in Th. Dog., & Mor. de Euch. c. 6., ar. 1., prop. 1., p. 476*

Paulut.

Paulut. in *Jurispud. Sacr.* to. 2., lib. 5., tract. 8., c. 2. §. 2. §. n. 5.
Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract.* 14., dist. 5., qu. 2., n. 18.
Suarez in 3. par. qu. 83., art. 1., disp. 74., sect. 4., pag. 910.
Valentia in 3. par. disp. 6., qu. 11., punct. 1., pag. 1127.
Vanroy de *Sacrif. Miss.* pag. 301.

C A N O N I I.

a. Cor. 11.

Lucæ 21. supra
c. 1. de hoc Sa-
crif.

Si quis dixerit illis verbis: Hoc facite in meam com-
memorationem: Christum non instituisse Apostolos Sacer-
dotes, aut non ordinasse, ut ipsi, alique Sacerdotes offer-
rent Corpus, & Sanguinem suum, anathema sit.

Chacheran. de *Euch. ut Sacrif.* c. 2., §. 5., n. 101., pag. 402.

Clericat. de *Sacrif. Miss.* decis. 31., n. 27.

Contenton de *Euch. diss.* 3., cap. 1., pag. 534.

Droit de *Re Sacr.* lib. 4., qu. 4., cap. 1., §. 2., pag. 383.

Genet. de *Sacrif. Miss.* cap. 2., qu. 1., pag. 235.

Juvenin de *Sacram. diss.* 5., qu. 4., cap. 2., pag. 287.

Lambertin. de *Sacrif. Miss.* sect. 1., cap. 1., pag. 156.

Merbes. eod. tract. qu. 8., pag. 387.

Pax Jord. in *Elucubr.* to. 1., lib. 4., tit. 1., n. 1.

Saurai in *Panoplia Sacerdotal.* par. 2., lib. 1., pag. 449.

Simonet. de *Euch. diss.* 8., art. 6., resp. 2., pag. 282.

Adamus Tanner de *Euch. & Miss.* qu. 9., dub. 1., pag. 1274.

C A N O N I I I.

I. Si quis dixerit Missæ sacrificium tantum esse laudis;
Supra c. 1. ibid. & gratiarum actionis, aut nudam commemorationem Sa-
crificii in Cruce peracti, non autem propitiatorium;

Antoin. de *Miss. Sacrif.* cap. 3., pag. 489.

Billuart de *Euch. diss.* 8. art. 3. pag. 482.

Franciscus Bonæ Spei de *Sacrif. Miss.* dub. 4. pag. 157.

Concin. de *Sacrif. Miss.* cap. 3., qu. 2. pag. 428.

Æstius in 4. Sent. dist. 12., §. 15., pag. 173.

Habert. in *Tb. Dog.* & *Mor.* to. 5. de *Euch. ut Sacrif.* c. 8., p. 176.

Isambert. tom. 2. in 3. part. ad qu. 83., disp. 5., art. 2. p. 715.

Labat. de *Euch. diss.* 9. dub. 3. §. 2. pag. 690.

Lambertin. de *Sacr. Miss.* sect. 1., cap. 230. pag. 88.

Lauræa in *Epit. Canon. verb. Missæ institutio.*

Pasqualig. de *Sacr. nov. Leg.* tom. 1., tract. 1. qu. 56. n. 1.

Silvius in 3. par. qu. 83., ar. 1., vers. Queres duodecimo pag. 347.

II. vel soli prodesse fument;

Berti de *Tb. Discipl.* lib. 33., c. 20., prop. 1., pag. 423.

Fraffen in *Scot. Accad. de Sacrif. Miss.* qu. 2., conclus. 1.,
pag. 601.

Gammachæus in 3. par. de *Sacrif. Miss.* cap. 10, pag. 491.

Gavard. eod. tract. art. 5., pag. 355.

Schmalzgrueber in *Jur. Can. Univ.* to. 3., par. 5., tit. 41., n. 34.
neque

III. neque pro vivis, & defunctis, pro peccatis, pœnis, satisfactionibus, & aliis necessitatibus offerri debere, anathema sit.

Bonaccin. *de Miss. Sacrif. qu. ult., punct. 5. secund., n. 6.*

Cacheran. *de Euch. ut Sacrif. cap. 3., §. 4., pag. 423.*

Clericat. *de Miss. Sacrif. decis. 14., n. 25.*

Colet *in Instit. Theol. to. 1. de Euch. par. 2., cap. 4., pag. 814.*

Concin. *de Sacrif. Miss. cap. 4., qu. 3., pag. 428.*

Fliegen *ad Wiganth in Trib. Conf., & Ordin. cap. 13., pag. 444.*

Gotti *de Sacrif. Miss. qu. 2., dub. 4., §. 2., pag. 207.*

Mezger *de Sacrif. Miss. art. 3., §. 3., pag. 321.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 6., art. 3., prop. 4., pag. 524.*

Vanroy *de Sacrif. Miss. qu. 9., pag. 318.*

C A N O N I V.

Si quis dixerit blasphemiam irrogari sanctissimo Christi sacrificio in Cruce peracto, per Missæ sacrificium, aut illi per hoc derogari, anathema sit.

Droit *de Re Sacram. lib. 5., qu. 4., pag. 463.*

Gammachæus *in 3. par. de Sacrif. Miss. cap. 6., pag. 475.*

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. cap. 4., pag. 680.*

Lauræa *in Epir. Can. verb. Sacrificium.*

Merbes. *de Sacrif. Miss. qu. 12., pag. 400.*

Paulut. *in Jurisprud. Sac. to. 2., lib. 5., tract. 8., cap. 1. §. 2.*

C A N O N V.

Si quis dixerit imposturam esse Missas celebrare in honorem Sanctorum, & pro illorum intercessione apud Deum obtinenda, sicut Ecclesia intendit, anathema sit.

Colet *in Instit. Tb. to. 1. de Euch. par. 2., cap. 8., pag. 846.*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 6. sub n. 49.*

Frassen *in Scot. Accad. de Sacrif. Miss. qu. 4., concl. 1., pag. 609.*

Gotti *de Sacrif. Miss. qu. 2., dub. 2., §. 1., pag. 198.*

Isambert. *to. 2., disp. 7. ad qu. 83. in 3. par. art. 2., pag. 723.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 6., art. 2., prop. unic., pag. 502.*

Pasqualig. *de Sacrif. Nov. Leg. to 1., qu. 160., n. 2.*

C A N O N V I.

Si quis dixerit Canonem Missæ errores continere, ideoque abrogandum esse, anathema sit.

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 3. sub n. 13.*

Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. pag. 797.*

Lauræa *in Epir. Can. verb. Missæ institutio.*

Merbes. *de Sacrif. Miss. qu. 39., pag. 457.*

Suarez *in 3. par. qu. 83., art. 4., disp. 83., sect. 2., pag. 1054.*

Tournely

Supra c. 3. ibid.

Supra c. 4. ibid.

Tournely de Sacrif. Missæ qu. 8., art. 13., pag. 473.

C A N O N V I I.

c. Sanæ de celeb.
Missæ Supra cap.
5. ibid.

Si quis dixerit cæremonias, vestes, & externa signa, quibus in Missarum celebratione Ecclesia Catholica utitur, irritabula impietatis esse magis, quàm officia pietatis, anathema sit.

Besomb. de Sacram. cap. 1., art. 3., pag. 320.

Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 16. in fin.

Dandin. de Suspect. de Hæres. cap. 3., sect. 2., subsect. unic., n. 7.

Juvenin. de Sacram. diss. 5., qu. 8., cap. 4., pag. 317., & seq.

Lavor. in Lucubr. tit. 2., cap. 3., n. 62.

De Marinis in 3. par. qu. 83., art. 6., cap. 1., pag. 385.

Pax Jordan. in Elucubr. par. 1., lib. 4., tit. 1. sub n. 260.

Suarez in 3. par. disp. 82., sect. 2., pag. 1036.

C A N O N V I I I.

Supra c. 6. de
hoc Sacrif.

Vid. Conflic.

Bened. X I V.

quæ incipit. Cer-

monies effecti; 64.

rom. 1. §. 1. pag.

829.

Si quis dixerit, Missas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, illicitas esse, ideoque abrogandas, anathema sit.

Berti de Th. Discipl. lib. 33., cap. 21., prop. 1., 2., & 3., p. 430 & seq.

Colet in Instit. Theol. to. 1. de Euch. par. 2., cap. 3., pag. 789.

Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 6. sub n. 62.

Droit de Re Sacram. lib. 5., qu. 9., §. 1., pag. 512.

Gammachæus in 3. par. de Sacrif. Missæ. cap. 11., pag. 494.

Gavard. eod. tract. art. 7., pag. 359.

Juvenin de Sacram. diss. 5., qu. 7., art. 3., pag. 296.

Lambertin. de Sacrif. Missæ. lib. 2., cap. 22., n. 9., pag. 222.

Pasqualig. de Sacrif. Nov. Leg. to. 1., qu. 37., n. 1.

C A N O N I X.

Si quis dixerit, Ecclesiæ Romanæ ritum, quo submissa voce pars Canonis, & verba consecrationis proferuntur, edammandum esse;

Antoin. de Missæ. Sacrif. cap. 3., pag. 491.

Billuart de Euch. diss. 8., art. 12., pag. 535.

Colet in Instit. Can. to. 1. de Euch. par. 2., cap. 9., pag. 914.

Gotti de Sacrif. Missæ. qu. 3., dub. 3., pag. 222.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 1. de Euch. ut Sacrif. cap. 15., pag. 790.

Lambertin. de Sacrif. Missæ. lib. 2., cap. 22., n. 16., pag. 247.

Suarez in 3. par. qu. 83., art. 4., disp. 83., sect. 1., pag. 1052.

II. aut lingua tantum vulgari Missam celebrari debere;

Bellarmin. to 3. Controv. lib. 6., cap. 11., pag. 435.

Boutat de Præx. Sacram. diss. 50., art. 2., concl. 1., pag. 8.

Dandin. de Suspect. de Hæres. cap. 3., sect. 1., subsect. 6., n. 30.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 6., cap. 10., n. 6.

Lauræa in Epir. Can. verb. Sacrificii ritus.

Pasqualig.

I.
Supra c. 8. ibid.
c. In Sacramen-
torum. de conf.
Dist. 2.

- Pasqualig. *de Sacrif. Nov. Leg.* to. 1., qu. 222., n. 1.
 Pax Jordan. *in Elucubr.* to. 1., lib. 4., tit. 1., n. 333.
 Valentia *in 3. par. disp.* 6., qu. 5., punct. 3., pag. 1220.
 III. aut aquam non miscendam esse vino in Calice offerendo,
 eo quod sit contra Christi institutionem, anathema sit.
 Boyvin *de Sacram.* cap. 3., qu. 3., concl. 2., pag. 101.
 Cabassut. *in Histor. Concilior.* pag. 291., n. 1.
 Æltius *in 4. Sent. dist.* 8., §. 10., pag. 11.
 Ferrari *in Biblioth. Can. verb. Eucharistia* pag. 170., n. 6.
 Gotti *de Euch.* qu. 1., dub. 7., §. 1., pag. 34.
 Isambert. *to. 2. in 3. par. S. Thom. ad qu. 74. disp. 4., art. 1., p. 379*
 Merbes. *in Sum. Christ. par. 3. de Sacrif. Miss. qu. ult., pag. 516.*
 Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Sacram. Euchar.*
art. 3., prop. 4., pag. 53.
 Tournely *cod. tract. qu. 3., art. 6., pag. 193.*

DECRETUM DE OBSERVANDIS, ET EVITANDIS IN CELEBRATIONE MISSÆ.

- I. **Q**uanta cura adhibenda sit, ut sacrosanctum Missæ Sa-
 crificium omni religionis cultu, ac veneratione ce-
 lebratur, quivis facile exultimare poterit, qui cogitarit,
 maledictum in sacris Litteris cum vocari, qui facit opus Ier. 48.
 Dei negligenter.
 De Gonterii *in Concil. Prov. Avenion. tit. 21., cap. 2.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 4., n. 73.*
 II. Quod si necessariò fatemur, nullum aliud opus a leò san-
 ctum, ac divinum à Christi fidelibus tractari posse, quàm
 hoc ipsum tremendum mysterium, quo vivifica illa hostia,
 qua Deo Patri reconciliati sumus, in altari per Sacerdotes
 quotidie immolatur;
 Antoin. *de Miss. Sacrif. cap. 3., pag. 492.*
 Colet *in Instit. Theol. de Euch. cap. 6., pag. 597.*
 Leo *in Thes. For. Eccl. par. 3., cap. 4., n. 75.*
 III. satis etiam apparet omnem operam, & diligentiam in co-
 ponendam esse, ut quanta maxima fieri potest interiori
 cordis munditia, & puritate, atque exteriori devotionis,
 ac pietatis specie peragatur. Quum igitur multa jam sive
 temporum vitio, sive hominum incuria, & improbitate
 irreplisse videantur, quæ à tanti Sacrificii dignitate aliena
 sunt; ut ei debitus honor, & cultus ad Dei gloriam, &
 fidelis populi ædificationem restituatur; decernit Sancta Sy-
 nodus, ut Ordinarii locorum Episcopi, ea omnia prohi-
 bere, atque è medio tollere sedulo curent, ac teneantur,
 quæ vel avaritia, idolorum servitus, vel irreverentia, quæ Eph. 5.
 E c ab

Supra sess. 23.
c. 7. de Sac. Eu-
char.

impietate vix sejuncta esse potest, vel supersticio, verè pietatis falsa imitatrix, induxit.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 46.*

Droit de Re Sacr. lib. 5., qu. 8., §. 1., pag. 509.

- IV. Atque, ut multa paucis comprehendantur; in primis, quod ad avaritiam pertinet, cujusvis generis mercedum conditiones, pacta, & quidquid pro Missis novis celebrandis datur, necnon importunas, atque illiberales eleemosynarum exactiones potius, quàm postulationes, aliaque hujusmodi, quæ à simoniaca labe, vel certè à turpi quæstione non longe absunt, omnino prohibeant.

Concin. de *Euch. diss. 2., cap. 6., n. 7., pag. 441.*

Droit de Re Sacram. to. 1., lib. 5., qu. 10. in append. pag. 523.

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Missa n. 2.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Euch. diss. 2., cap. 6., art. 6., reg. 8., pag. 605.*

Perez de *Annivers., & Cappell. lib. 1., cap. 15., n. 7.*

Piasce. in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3. sub n. 10., vers. Quod avaritiam.*

Pignatel. in *Consult. Canon. to. 8., conf. 142., n. 3.*

Vanelpen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., cap. 6., n. 6.*

Vener. in *Exam. Episc. lib. 1., cap. 10., n. 24.*

- V. Deinde, ut irreverentia vitetur; singuli in suis officibus interdiciant, ne cui vago, & ignoto Sacerdoti Missas celebrare liceat.

Cabassut in *Histor. Concil. pag. 642. sub n. 2., vers. Statuit.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 24.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Sacerdos peregrinus.*

Ugolin. de *Off., & Potest. Episc. par. 1., cap. 16., §. 2., n. 14.*

Vid. *Anth. relar. in Sess. XXIII., Cap. XVI. de Ref. n. 9.*

- VI. Neminem præterea, qui publice, & notorie criminofus sit, aut sancto Altari ministrare, aut sacris interesse permittant.

Droit de Re Sacr. lib. 5., qu. 10., pag. 520.

Merbec. de *Sacrif. Miss. qu. 9., pag. 388.*

- VII. neve patiantur privatis in domibus, atque omnino extra Ecclesiam, & ad divinum tantum cultum dedicata oratoria, ab eisdem Ordinariis designanda, & visitanda, sanctum hoc sacrificium à secularibus, aut Regularibus quibuscumque peragi:

Amoltaz de *Caus. Piis lib. 5., cap. 11., n. 7. cum seqq.*

Baja par. 4., *cas. 33., vers. Et quamvis.*

Barbos. de *Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 11., n. 19.*

Billuart de *Euch. diss. 8., art. 9., pag. 519.*

Cacheran. de *Euch. ut Sacrif. cap. 4., §. 7., n. 122., pag. 453.*

Clericat. de *Sacrif. Miss. decis. 12., n. 56.*

Habert.

Conc. Laodiceen.
can. 58. Conc.
Carthag. II. can.
p. c. Sicut, cum
seq. c. Hieroso.
c. Nullus Pres-
byter, & c. Cle-
ricos. de conf.
Dist. 1. Anacle-
tusepist. 1.

Habert. in *Th. Dog.*, & *Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrific.* c. 12., p. 759.

Lambertin. de *Sacrific. Miss.* sect. 2., cap. 42., pag. 174.

Card. de Lugo de *Euch. disp.* 20., n. 51.

Matthæus. de *Offic. Cur. Eccl.* cap. 10., §. 3., n. 71.

Natal. Alex. in *Theol. Dogm.*, & *Mor. eod. tract.* cap. 6., art. 5., reg. 7., pag. 568.

Petra ad *Constitut. Apost.* to 1., pag. 391., n. 78.

Piafec. in *Prax. Episc.* par. 2., cap. 3., n. 21. in fin.

Pignatell. in *Consul. Can.* to. 1., cons. 93., n. 20., & to. 3. cons. 39., n. 2.

Reginald. in *Prax. For. Pœnis.* lib. 29., n. 178.

Reiffenstuel in *Jur. Can.* to. 1., tit. 31., n. 135.

Zecchius de *Stat.*, & *Muner. Episc.* cap. 6. sub n. 6., vers. Ex Concilio

VIII.

ac nisi prius qui intersint, decenter composito corporis habitu, declaraverint se mente etiam, ac devoto cordis affectu, non solum corpore, adesse.

Droit de Re Sacr. to. 1., lib. 5., qu. 10., pag. 520.

Juvenin de *Sacram. diff.* 5., qu. 7., art. 3., §. 1., pag. 307

Pignatell. in *Consul. Can.* to. 8., cons. 43., n. 18.

Simonet. de *Euch. disp.* 8., art. ult., §. 6., pag. 299.

Vener. in *Exam. Episc.* lib. 1., cap. 10., n. 37.

IX. Ab Ecclesiis verò musicas eas, ubi sive organo, sive cantu lascivum, aut impurum aliquid miscetur,

Paulut. in *Jurisprud. Sacr.* to. 2., lib. 7., tract. 12., c. 1., §.

2. sub n. 8., vers. Generaliter pag. 589.

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ.* par. 3., cap. 9., n. 27.

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* par. 3., adnot. 22., n. 26.

X. item seculares omnes actiones, vana, atque adeò profana colloquia, deambulationes, strepitus, clamores arceant; ut domus Dei verè domus orationis esse videatur, ac dici possit.

De Gonterii in *Conc. Prov. Avenion.* tit. 20. in *Proam.*

Suarez in 3. par. *disp.* 81., sect. 8., pag. 1023.

Vener. in *Exam. Episc.* lib. 1., cap. 10., n. 20.

XI. Postremò, ne superstitioni locus aliquis detur, edicto,

& pœnis propositis caveant, ne sacerdotes aliis, quam debitis horis, celebrent;

Billuart de *Euch. diff.* 8., art. 8., pag. 516.

Colet in *Inst. Major. de Euch.* par. 2., cap. 9., pag. 877.

Girald. ad *Thesaur. de Pan. Eccles.* par. 2., cap. 7., verb.

Missam.

Silvius in 3. par. qu. 83., art. 6., pag. 367.

Adamus Tanner de *Euch.*, & *Miss.* qu. 10., dub. 4., pag. 1338.

XII. neve ritus alios, aut alias cœremonias, & preces in Missarum celebratione adhibeant, præter eas, quæ ab Ecclesia probatz, ac frequenti, & laudabili usu receptæ fuerint.

c. Auctoritate.
de priv. in 6.

Conc. Atrifod.
c. p. & Cœtion.
sub Vitaliano,
cap. 19.

Preces pecuniarias
adhibet S. P.
v. in Bulla,
Quæ præsum.
1566.
Hæc 50. Mar.
21.

- Antoin. *de Sacrif. Miss. qu. 6.*, pag. 557.
Clericat. *cod. tract. decis. 9.*, n. 41.
Habert. *in Theol. Dogm.*, & *Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. cap. 15.*, pag. 785., & 786.
Squillant. *de Oblig. Cleric. par. 1.*, n. 248.
Ugolin. *de Offic.*, & *Potest. Episc. par. 1.*, cap. 10., §. 2., n. 4.
- XIII. Quarumdam verò Missarum, & candelarum certum numerum, qui magis à superstitioso cultu, quam à vera religione inventus est, omnino ab Ecclesia removeant:
Dandin. *de Susp. de Hæres. cap. 2.*, sect. 7., subsect. unic., n. 1., & 2.
Gavant. *in Manual. Episc. verb. Missa n. 3.*
Lauræa *in Epit. Can. verb. Missæ abusus.*
Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1.*, lib. 4., tit. 1., n. 255.
Piassec. *in Prax. Episcop. par. 2.*, cap. 3. sub n. 24., *verse Superstitio.*
Pignatel. *in Consult. Can. to. 1.*, conf. 52., *vers. Temerarium.*
Simonet. *de Euch. disp. 8.*, art. ult., §. 9., pag. 299.
Suarez *in 3. par. disp. 81.*, sect. 6., pag. 1017.
Vener. *in Exam. Episc. lib. 1.*, cap. 10., n. 64.
- XIV. doceantque populum, quis sit, & à quo potissimum proveniat sanctissimi hujus sacrificii tam prætiolosus, ac celestis fructus.
Vid. Author. relat. in Cap. VIII. n. III. de Sacrif. Miss.
- XV. Moneant etiam eundem populum, ut frequenter ad suas parochias, saltem diebus Dominicis, & majoribus festis accedant.
e. s. de Paroch. Conc. Agath. c. 21. & 26.
Frances *de Eccl. Cathed. cap. 21.*, n. 23.
Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 11.*, cap. 14., n. 21.
Pignatel. *in Consult. Can. to. 1.*, conf. 52., n. 24.
Murga *de Benef. Eccl. qu. 2.*, n. 583.
Natal. Alex. *in Theol. Dogm.*, & *Mor. de Euch. cap. 6.*, art. 5., reg. 10., pag. 573.
Schmalzgrueber *in Jur. Can. Univ. to. 3.*, par. 5., tit. 41., n. 49.
- XVI. Hæc igitur omnia, quæ summam enumerata sunt, omnibus locorum Ordinariis ita proponuntur, ut non solum ea ipsa, sed quæcumque alia huc pertinere visa fuerint, ipsi pro data à Sacrosancta Synodo potestate, ac etiam ut delegati Sedis Apostolicæ, prohibeant, mandent, corrigant, statuunt, atque ad ea inviolatè servanda, censuris ecclesiasticis, aliisque poenis, quæ illorum arbitrio constituentur, fidelem populum compellant: non obstantibus privilegiis, exemptionibus, appellationibus, ac consuetudinibus quibuscumque.
De Gonteriis *in Conc. Prov. Avenion. tit. 31.*, c. 11., pag. 144.
Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 9.*, cap. 15., n. 5.

DECRETUM DE REFORMATIONE.

EAdem Sacrosancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata, presidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, ut Reformationis negotium prosequatur, hæc in præsentis Sessione statuenda censuit.

CAPUT I.

- I.** Nil est, quod alios magis ad pietatem, & Dei cultum assidue instruat, quam eorum vita, & exemplum, qui in se divino ministerio dedicaverunt:

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 29., §. 2., n. 16.*
Hallier. de *Sacr. Elct., & Ordin. par. 1., sect. 3., cap. 2., n. 3.*
Habert. in *Theol. Mor., & Dog. to. 7. de Sacram. Ord. pag. 150.*
Konig. in *Jur. Can. lib. 3., tit. 1., n. 27.*

- II.** Quum enim à rebus sæculi in altiore sublati locum conspiciantur, in eos tamquam speculum, reliqui oculos concipiunt, ex iisque sumunt, quod imitentur.

Alzedo de *Præcellent. Episc. Dignit. cap. 1., pag. 17., n. 49.*
Paulut. in *Jurisprud. Sacr. lib. 5., tract. 7., cap. 9.*
Pignat. in *Consult. Can. to. 4., conf. 17., n. 1.*
Romaguer ad *Const. Syn. Gerund. lib. 3., tit. 1., cap. 1., n. 1.*

- III.** Quapropter sic decet omnino Clericos in sortem Domini vocatos, vitam, moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone, aliisque omnibus rebus nil, nisi grave, moderatum, ac religione plenum præferant;

* Argyr. in *Discept. Eccl. lib. 8., discept. 7., n. 18.*
* Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 4., n. 341., & seq.*
* Joseph Catalan. de *Vita Cleric., & Sacerdot. pag. 19.*
Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 90. sub n. 3., vers. Quarto.*
Ricciardel. in *Lyc. Escl. to. 1., cap. 2., §. 5., n. 20.*
Romaguer ad *Const. Syn. Gerund. lib. 3., tit. 1., cap. 2., n. 4.*

- IV.** levia etiam delicta, quæ in ipsis maxima essent, effugiant, ut eorum actiones cunctis afferant venerationem.

Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 90. sub n. 3., vers. Quarto.*
Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 7. de Ordin. §. 4., pag. 149.*

- V.** Quum igitur quo majore in Ecclesia Dei, & utilitate, & ornamento hæc sunt, ita etiam diligentius sint observanda; statuit Sancta Synodus, ut quæ aliàs à Summis Pontificibus, & à Sacris Conciliis de Clericorum vita, honestate, cultu, doctrinaque retinenda, ac simul de luxu, commensationibus, choreis, aleis, lufibus, ac quibuscunque criminibus, necnon secularibus negotiis fugiendis, co-

*Decreta de vita,
& honestate Clericorum innovantur.*

*Infra sess ult. de
refor. cap. 1.,
cap. His igitur.
Dist. 24.*

*Marth. 9. tit. 2.
c. Qualiter. 17.
de accus. c. Cle-
ment. 21. Dist.*

*Sess. 14. in pro-
cemio: & sess. 24.
de refor. c. 11.
tot. tit. de vi &
hon. cler. c. 8.
& Clem. c. Non
oportet. in 2. de
conf. Dist. 5. c.
Canonum 14.
qu. 4. c. Credo
21. q. 3. Conc.
Carth. 1. Conc.
Carth. III. c. 15.
Chalced. can. 3.
Conc. Arel II.
c. 14. l. Conc.
Narbon. c. 5. &
II. Nice. c. 16.
& IV. Carth. c.
44. & seq.*

posè,

pioſe, ac ſalubriter fancita fuerunt; eadem in poſterum iſdem poenis, vel maioribus, arbitrio Ordinarii impo-
nendis, obſerventur:

Barboſ. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 40., n. 2.*

Capon. *in Diſcept. For. to. 3., diſcept. 136., n. 15.*

Cucchi. *in Inſtit. Major. lib. 3., tit. 10., n. 60.*

De Gonteris *in Conc. Prov. Avenion. tit. 35., pag. 151.*

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 4. de Contractib. cap. 19., §. 2., pag. 394.*

Laurza *in Epit. Can. verb: Clerici à quibus teneantur ab-
ſtinere,*

Leo *in Theſ. For. Eccl. par. 3., cap. 4., n. 22.*

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 40., n. 4.*

Paulut. *in Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 5., cap. 9., n. 4.*

Pignatel. *in Conſult. Can. to. 8., conſ. 61., n. 2.*

Salern. *Conſil. 17., n. 15., lib. 1.*

Thomaſſin. *de Vet., & Nov. Eccl. Diſcipl. par. 3., lib. 3.,
cap. 22., n. 8., & cap. 41., n. 16.*

Rota *in Friſingen. Parochialis 8. Aprilis 1715., §. Neque
coram Cardin. Scotto.*

VI. nec appellatio exequutionem hanc, quæ ad morum correctio-
nem pertinet, ſuſpendat.

Fagnan. *in Cap. Irrefragabili de Offic. Ordinar. n. 6.*

Fuſcus *de Viſit. lib. 2., cap. 33. ſub n. 18.*

Genueſ. *in Manual. Paſtor. cap. 90., n. 1.*

Marant. *in Controuv. Jur. reſp. 60., n. 65., par. 3.*

Pirhing. *in Jur. Can. lib. 2., tit. 28., ſect. 3., §. 2., n. 40. in fin.*

Wieltn. *in Inſtit. Can. lib. 2., tit. 38., art. 3., n. 37.*

VII. Si qua verò ex his in deſuetudinem abiſſe compererint; ea
quaruprimùm in uſum revocari, & ab omnibus accuratè cu-
ſtodiri ſtudeant, non obſtantibus conſuetudinibus quibuſ-
cumque; ne ſubditorum neglectæ emendationis ipſi con-
dignas, Deo vindice, poenas perſolvant.

Lambertin. *de Synod. Diœceſ. lib. 11., cap. 3., n. 9.*

Romaguer *ad Conſtit. Synod. Gerund. lib. 1., tit. 1., c. 7., n. 2.*

C A P U T II.

Quoniam ad Ca-
thedrales Ecclē-
ſias aſſumendi.

I. Q Uicumque poſthac ad Eccleſias Cathedrales erit aſ-
ſumendus, is non ſolùm natalibus, ætate, moribus,
vita, ac aliis, quæ à ſacris Canonibus requiruntur, ple-
nè ſit præditus,
Girald. *ad Theſ. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 3., verſ. Nota primò:*
Pichler. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., n. 63.*
Pirhing. *cod. tract. lib. 1., tit. 6., ſect. 7., n. 319.*

verum

s. Quidm in con-
ditis & c. Cum
nobis de Elect.
cap. Grave ni-
mir de iurib. &
infra leſſ 24. c.
1. de reſtor.

Paris habet. Con.
Sardie. c. 13. Con.
Rom. sub Nicol.
1. vers. Ut nullus
laicus. Concl.
Bresc. l. c. 20.
c. De Syracusan.
28. Dist. 61. Dist.
per totum. Super
lect. 7. c. 1. de res.

II. verum etiam in sacro Ordine antea, saltem sex mensium
spatio, constitutus;

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 7., cap. 6., n. 45.*

Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 28.*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 1., cap. 3., n. 9.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 3.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1. cap. 2., §. 2. n. 21.*

Squillant. de *Oblig., & Privileg. Episcop. par. 1., c. 1. n. 17.*

III. quarum rerum instructio, si ejus notitia nulla, aut recens
in Curia fuerit, à Sedis Apostolicæ Legatis, seu Nunciis
Provinciarum, aut ejus Ordinario, eoque deficiente, à vi-
ciniore Ordinariis sumatur.

Laurza in *Epitom. Canon. verb. Episcopi eligendi quali-
tates.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. part. 1., tit. 14., cap. 1. n. 1.*

IV. Scientia verò præter hæc ejusmodi polleat, ut muneris sibi
injungendi necessitati possit satisfacere;

Beller. *Disquisit. Cleric. part. 1. de Discipl. Cler. §. 4. n. 33.*

Daniel. de Nobil. *Disput. 25. n. 28. to. 1.*

Murga in *Commentar. ad Constit. Apostol. pag. 252. n. 961.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 1., §. 4., n. 43.*

Ugolin. de *Offic., & Potest. Episc. cap. 1., §. 1., n. 2.*

V. ideoque antea in Universitate studiorum Magister, sive
Doctor, aut Licentiatu in Sacra Theologia, vel Jure Ca-
nonico, meritò sit promotus;

Frances de *Eccl. Cathed. cap. 32., n. 68.*

De Grassis de *Effect. Cleric. in Prælod. n. 80.*

Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 30., n. 2.*

Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 2.,
lib. 1., cap. 91., n. 11.*

Wiestner in *Instit. Can. lib. 1., tit. 6., art. 18., n. 318.*

VI. aut publico alicujus Accademix testimonio idoneus ad ali-
os docendos ostendatur.

Barbos. de *Offic., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 1., n. 24.*

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 2., n. 29.*

Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11. sub n. 16., vers. Denique:*

Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 1., lib. 2., tract. 2., cap. 17.
sub n. 2., vers. Primo in fin.*

Zecchius de *Resp. Eccl. intit. de Prælat. ingen. c. 1., n. 5. in fin.*

Rota to. 5. *Decis. 1151, n. 7. coram Molines.*

VII. Quod si Regularis fuerit, à Superioribus suæ Religionis
similem fidem habeat.

Alzedo in *Præcell. Episc. Dignit. cap. 3., pag. 28., n. 24.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Episcopi eligendi qualitates.*

Zoccius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 8.*

Prædicti

VIII.

Statuenda distri-
butiones quoti-
diane ex certis
parte quorum-
cumque fructuum
portus absentium
quibus cedat
certi casus excep-
tū.

Prædicti autem omnes, unde instructio, seu testificatio erit fumenda, hæc fideliter, & gratis referre teneantur; alioquin eorum conscientias graviter oneratas esse scient, ac Deum, & Superiores suos habebunt ultores.

CAPUT III.

- I. **E**piscope, etiam tamquam delegati Apostolici, ex fructibus, & proventibus quibuscumque omnium dignitatum, personatum, & officiorum, in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis existentium, tertiam partem in distributiones, eorum arbitrio, assignandas, dividere possunt; Gibert. in *Jur. Can. to. 1., tit. 22., cap. 6., n. 189.*
 Lezana in *Consult. Mor. to. 4., consult. 45., n. 67.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 99., n. 84.*
 Tondut *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 52., n. 2.*
 Vivian. de *Jur. Patron. lib. 14., cap. 5., n. 53.*
 Rota in *Cracovien. Canonatus cor. Card. Calcagnino impress. apud Piton. in Discept. Eccl. 99., n. 84., to. 3.*

- II. ut scilicet, qui eas obtinent, si personaliter competens sibi servitium, juxta formam ab eisdem Episcopis præscribendam, quolibet die statuto non impleverint; illius diei distributionem amittant, nec ejus quoquo modo dominium acquirant,
 Barbof. de *Canon. & Dignit. cap. 22., n. 17.*
 Grananiet. in *Decretal. lib. 3., tit. 4.; par. 4., n. 4.*
 Lambertin. in *Instit. Eccl. instit. 107., §. 7., pag. 573.*
 Pasqualig. *Qu. Moral. Jurid. 64., n. 4.*
 Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 2., lib. 3., cap. 34. sub n. 17.*
 Rota in *Pampilonen. Beneficii de Allo 13. Febr. 1705. §. Quia coram Cardin. Scotto.*
 Gerunden. *Accessionis Candelarum 17. Martii 1732. §. Et demum coram Nunez.*

- III. sed fabricæ Ecclesiæ, quatenus indigeat, aut alteri pio loco, arbitrio Ordinarii, applicetur
 Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 7., cap. 6. sub n. 15., vers. Consului.*

Toto tit de cler
non resid de cap.
Quoniam ex co. d.
elect. in 6.

- Capon. *Discept. For. to. 2., discept. 123., n. 144.*
 Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 15., n. 25.*
 Moneta de *Distrib. Quotid. par. 3., qu. 6., n. 28., & 35.*
 Piafec in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3., n. 9.*
 Rota *Decis. 325., n. 1., par. 2. Diversor.*
 In recent. *Decis. 712., n. 12., par. 1.*
 Cor. Ansaldo *to. 4., Decis. 407. sub n. 13., & seq.*

S. C. C.

- S. C. C. in *Caurien. Distributionum* 22. Apr., & 4. Jun. 1740.
- IV. Crescente verò contumacia, contra eos, juxta sacrorum Canonum Constitutiones, procedant.
Lauria in *Epist. Can. verb.* Distributiones quotidianæ.
Ugolin. de *Off.*, & *Potest. Episc. cap.* 19., §. 2., n. 7.
- V. Quòd si alicui ex prædictis dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis, de jure, seu consuetudine, jurisdictio, administratio, vel officium non competat, sed extra Civitatem in Diocesi cura animarum imminet, cui is, qui dignitatem obtinet, incumbere voluerit; tunc pro tempore, quo in curata Ecclesia resederit, ac ministraverit, tamquam præsens sit, ac divinis intersit, in Ecclesiis Cathedralibus, ac Collegiatis habeatur.
Leo in *Thesaur. For. Eccl. par.* 2., cap. 8., n. 17.
Thomassin. de *Vet.*, & *Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par.* 2., lib. 3., cap. 34. sub n. 12.
- VI. Hæc in iis tantum Ecclesiis constituta intelligantur, in quibus nulla est consuetudo, vel statutum, ut dictæ dignitates non servientes aliquid amittant, quod ad tertiam partem dictorum fructuum, & proventuum ascendat:
Zecchius de *Rep. Eccl. in tit. de Canonicis pag.* 182.
- VII. non obstantibus consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus, & constitutionibus etiam juramento, & quavis auctoritate firmatis.
Vid. Sess. XXI. Cap. III. n. VI.

*Vid. Const. 65.
S. P. V. Cap. 111
1566.*

C A P U T IV.

- I. Quicumque in Cathedrali, vel Collegiata, Sæculari, vel Regulari Ecclesia divinis mancipatus officiis, in Subdiaconatus Ordine saltem constitutus non sit, vocem in hujusmodi Ecclesiis in Capitulo non habeat, etiam si hoc sibi ab aliis liberè fuerit concessum.
Cucchi. in *Instit. Major. lib.* 2., tit. 14., n. 9.
Frances Var. *Resol. cap.* 15., n. 41.
Konig. in *Jur. Can. lib.* 1., tit. 6., n. 4.
Moneta de *Distrib. Quotid. par.* 2., qu. 19., n. 17.
Pignatelli in *Consult. Can. to.* 1., cons. 227., n. 1.
Reiffenstuel in *Jur. Can. lib.* 1., tit. 14., n. 17.
Valenzuel. *to.* 1., *Consil.* 34., n. 99.
Ugolin. de *Off.*, & *Potest. Episc. cap.* 19., §. 3. sub n. 1.
Wiestner in *Instit. Can. lib.* 1., tit. 6., art. 2., n. 17.
Zipæus in *Jur. Pontif. de his, quæ fiunt à major. Part. Capitul. sub n. 1., vers. Quicumque pag.* 226.
Pilaja *Decis. Pontif. lib.* 1., *decis.* 10., n. 32.

In Eccl. Cathed. vel Colleg. sacro Ord. non vocati vocem in Capitul. non habent. Qualitat. & curæ obtinent. benefic. in illis.

Rota *Decis.* 202., n. 5. *coram Ortbobono*,
Cor, Crispo 10. 2., *Decis.* 301., n. 18.
Gennen., seu Bactien, *Reintegrationis Masse Communis super*
exhibitione 20. Junii 1735. §. 6. cor, *Peralta*.

S. C. C. in *Romana Vocis in Capitulo* 1., § 22. Jul. 1741.

- II. Ii verò, qui dignitates, personatus, officia, præbendas, por-
tiones, ac quælibet alia beneficia in dictis Ecclesiis obti-
nent, aut in posterum obtinebunt, quibus onera varia sunt
annexa, videlicet, ut alii Missas, alii Evangelium, alii
Epistolâ dicant, seu cantent; quocumque ii privilegio,
exemptione, prærogativa, generis nobilitate sint insigniti,
teneantur, julto impedimento cessante, infra annum Or-
dines suscipere requisitos:

Jux. e. Protereb
cum pl. de stat.
de qual. & cap.
Si is de iust. in §

Droit de Re Sacr. lib. 8., par. 2., sect. 1., pag. 324.

Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 14., §. 2., n. 34.

De Laur. de Etat. ad Benef. requisit. c. 9., vers. Conc. Trid. p. 102.

Piafec in Prax. Episc. par. 2., cap. 3. sub n. 7., vers. Assignatis.

Rosa de Exequunt. Litter. Apost. par. 1., cap. 6., n. 114.

Ruger. de Testam. Canon. lib. 1., disp. 2., cap. 6., n. 7.

A' Saravia de Jurisd. Adjutor. qu. 19., n. 8.

Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 2.
cap. 70. sub n. 9., vers. Etas.

Ventrigl. in Prax. Eccl. 10. 2., adnot. 7., n. 19.

Rota *Decis.* 174., n. 4. *coram Ratto*,

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. 10. 1., *Decis.* 49., n. 5.

- III. alioquin pœnas incurrant, juxta Constitutionem Concilii
Viennensis, quæ incipit; *Ut ii, qui;* quam præsentidecre-
to innovat;

Clement. ut ii,
qui. de stat. &
qualit. pref.

Clericat. de Benef. discord. 72., n. 10.

Fagnan. in Cap. Ex parte de Cappellis Monachor. n. 15.

Girald. ad Thesaur. de Pœn. Eccl. par. 2., verb. Benefici-
um, cap. 6., n. 1.

Moneta de Commut. Ult. Volunt. cap. 10., n. 117., § seq.

Pasqualig. Qu. Mor. Jurid. qu. 84., n. 1.

Paulut. in Jurisprud. Sacr. 10. 2., lib. 5., tract. 7. sub n. 9.
vers. At frequentior in fin.

Pignatel. in Consult. Can. 10. 3., conf. 20., n. 25.

Rota in *Leodien.*, seu *Aquisgranen. Canonicatus* 15. Jun. 1722.
§. Promotionem coram *De Gamaches*,

Urgellen. Archidiaconat. 16. Jun. 1722. §. In his igitur cor, eod.
cogantque Episcopi eos diebus statutis dictos Ordines per
se ipsos exercere, ac cetera omnia officia, quæ debent, in
cultu divino præstare sub eisdem, & aliis, etiam gravio-
ribus pœnis, arbitrio eorum imponendis.

Garzias de Benef. par. 3., cap. 2., n. 494., § seq.

Laurza

Infr. sect. 24. c.
11. de refor.

Laurza in *Epit. Can. verb. Ecclesiz Collegiatz.*

Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 27., n. 24.*

Rota Decis. 121., n. 1. coram Cardin. Tanario.

Senogallien. *Canonicatus de Luchis* 23. Junii 1710. §. Quid quid coram Cardin. Aldovrando.

Ostunen. *Cantoratus* 15. Junii 1750. §. 12. cor. Rever. Molino.

- V. Nec aliis in posterum fiat provisio, nisi iis, qui jam ætatem, & cæteras habilitates integrè habere dignoscantur: aliter irrita sit provisio.

Barbos. de *Canon., & Dignit. cap. 16., n. 5.*

Frances Var. *Resol. cap. 15., n. 39.*

Girald. ad *Thef. de Pan. Eccl. par. 2., verb. Beneficium c. 6., n. 2.*

Vital. in *Clement. II. de Ætat., & Qualit. n. 13.*

C A P U T V.

Dispensationes extra Cur. Episc. committant., & ab exaamine.

- I. Dispensationes, quacumque auctoritate concedendæ, si extra Romanam Curiam committendæ erunt, committantur Ordinariis illorum, qui eas impetraverint.

Cenedo *Qu. Canon. 38., n. 20.*

Corrad. in *Prax. Dispens. lib. 7., cap. 4., n. 10.*

Frances de *Eccl. Cathed. cap. 28., n. 327.*

Lezana in *Consult. Mor. 10. 4., conf. 45., n. 68.*

Pignatel. in *Consult. Can. 10. 6., conf. 97., n. 1.*

Marant. in *Controv. Jur. resp. 67., n. 17., par. 4.*

Moneta de *Comm. Ult. Volunt. cap. 7., n. 30.*

Ricciul. de *Person. extra Grem. Eccles. exist. lib. 4., c. 68., n. 1.*

Wiestner in *Instit. Can. Univ. lib. 1., tit. 3., art. 9. sub n. 151*

- II. Ex verò, quæ gratiosè conceduntur, suum non fortiantur effectum, nisi priùs ab eisdem, tamquam delegatis Apostolicis, summarie tantum, & extrajudicialiter cognoscatur, expressas preces subreptionis, vel obreptionis vitio non subjacere.

Bayo in *Prax. Eccl. par. 3., lib. 2., qu. 110., n. 14.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Dispensatio.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 49.*

Moneta de *Comm. Ult. Volunt. cap. 11., n. 455.*

Pinsson. de *Benef. tit. de Qualit. Ordinand. cap. 2., n. 44.*

Rosa de *Exequut. Lit. Apost. par. 1., c. 3., n. 10., & c. 6., n. 13.*

Ugolin. de *Off., & Potest. Episc. par. 2., cap. 57., §. 1., n. 1.*

C A P U T VI.

Circumscrib commutanda ult. voluntates.

- I. In commutationibus ultimarum voluntatum, quæ non nisi ex iusta, & necessaria causa fieri debent: Episcopi, tamquam

Infr. sess. ult. de reform. cap. 4.

tamquam delegati Sedis Apostolicæ, summarie, & extrajudicialiter cognoscant, nihil in precibus, tacita veritate, vel suggesta falsitate fuisse narratum; priusquam commutationes prædictæ executioni demandentur.

Amoſtaz de Caus. Piiſ lib. 3., cap. 2., n. 36.

Antonel. de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 10., §. 9., n. 77.

Capon. Discept. For. 103., n. 18.

Capra Conf. 121., n. 1.

Corrad. in Prax. Dispens. lib. 9., cap. 7., n. 38.

Cucch. in Instit. Major. lib. 2., tit. 6., n. 347.

Gavant. in Manual. Episc. verb. Commutatio n. 1., §. 4.

Genuens. in Prax. Eccl. qu. 214., n. 2., §. 5.

Et in Manual. Pastor. cap. 73., n. 1.

Labbeus in Concil. Gener. to. 2., pag. 125., lit. E.

Maceratens. Var. Resol. lib. 1., resol. 112., cap. 40. in fin.

Moneta de Commut. Ult. Volunt. cap. 2. sub n. 270., §. c. 4., n. 22., §. seqq.

Palma Nep. alleg. 73., n. 1., to. 1.

Pasqualig. Qu. Mor. Can. qu. 91., n. 9.

Perez de Lara de Annivers., §. Capell. lib. 1., f. 14., n. 35., §. seq.

Reiffenstuel in Jur. Can. tit. 26., §. 23., n. 809.

Valenzuel. Conf. 130., n. 57., to. 2.

Ventrigl. in Prax. Eccl. par. 2., adnot. 29., §. unic., n. 51.

Rota in recent. Decis. 290., n. 1., §. 2., par. 17.

Cor. Ubago Decis. 38., n. 8., §. decis. 58., n. 4.

Cor. Ansaldo to. 5., Decis. 593., n. 7.

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. Decis. 158., n. 11.

S. C. C. in Civitatis Plebis Legati 18. Febr., §. 15. Apr. 1758.

C A P U T VII.

Innovatur c. Ro-
mana de Appel.
in Sexto.

- I. **L**egati, & Nuncii Apostolici, Patriarchæ, ac Primates, & Metropolitani in appellationibus ad eos interpositis, in quibusvis causis, tam in admittendis appellationibus, quam in concedendis inhibitionibus post appellationem, servare teneantur formam, & tenorem sacrarum Constitutionum, & præsertim Innocentii IV., quæ incipit, *Romana*:

Lauræa in Epit. Can. verb. Appellans.

Piassec in Prax. Episc. par. 2., cap. 4., n. 98.

Vener. in Exam. Episc. lib. 5., cap. 1., n. 16.

Rota Decis. 37., n. 4. cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII.

- II. quacumque consuetudine etiam immemorabili, aut stylo, vel privilegio, in contrarium non obstantibus: aliter inhibitiones, & processus, & inde sequuta quæcumque sint ipso jure nulla.

Clariss.

Cap. Roman de
appel. in 6.

Ciarlin. *Controuv. For. to. 2., cap. 125., n. 45.*
 Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 7., n. 35.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 8., §. 1. in princip.*
 Rota to. 2. in *recent. Decis. 430., n. 2., par. 18.*

CAPUT VIII.

*Episc. pias om-
nes disposit. exeq.
quarumq. pia lo-
ca visitent, dum-
modo non sub im-
mediata Regum
protect. sint.*
*Clem. Quia con-
ting. de Religio.
dec.*

- I. **E**piscope, etiam tamquam Sedis Apostolicæ delegati, in casibus à jure concessis, omnium piarum dispositionum, tam in ultima voluntate, quam inter vivos, sint exequutores,
 Tex. in *Cap. Nos quidem de Testamento.*
 Bellet. *Disquisit. Cleric. Real. part. 1., §. 5. n. 68.*
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 8., n. 59.*
 Daniel. de Nobil. *Disput. 49. n. 5.*
 Genuens. in *Prax. cap. 69., n. 15.*
 Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. ult.*
 Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopi Jurisdictio.*
 Maranta in *Abolog. Tract. pro Jur. Eccl. resp. 1., n. 83.*
 Marta de *Jurisdict. par. 2., cap. 10., n. 12., § 43.*
 De Ponte *Consil. 27., n. 7. cum seqq. lib. 2.*
 Thomassin. de *Vet., § Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 3., lib. 2., cap. 10., n. 6.*
 Rota *Decis. 13., n. 2. coram Ratto.*
 Tridentina *Premissaria super Bono Jure 5. Maii 1745. §. 3. cor. Lana*
 II. habeant jus visitandi hospitalia, collegia quæcumque, ac confraternitates laicorum, etiam quas scholas, sive quocumque alio nomine vocant;
 Amoltaz de *Caus. Pias lib. 4., cap. 11., n. 40.*
 Barbos. de *Off., § Potest. Episc. par. 3., alleg. 75., n. 2., § 11.*
 Ciarlin. *Controuv. For. cap. 65., n. 1., to. 1.*
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 8., n. 52.*
 Eugen. *Consil. 88., n. 41., lib. 2.*
 Gabriel. *Consil. 195., n. 11., lib. 2.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 6., n. 15.*
 Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccl. cap. 14., n. 5.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2. lib. 7., tit. 9., n. 4., § 23.*
 Pirhing. in *Jur. Can. lib. 3., tit. 26., n. 24., § 25., to. 3.*
 Zecchius de *Republ. Eccl. cap. 1., vers. Visitare.*
 III. non tamen quæ sub Regum immediata protectione sunt, sine eorum licentia:
 Alzedo de *Præcellent. Episc. Dignit. par. 2., cap. 2., n. 50.*
 Capon. *Discept. Forens. 276., n. 21.*
 Fulcus de *Visit. lib. 2., cap. 14., n. 23.*
 Gavant. in *Manual. Episc. verb. Hospitalia n. 4.*

*Vide const. Cle-
ment. VI II.
Quarumq. 1604*

Lauræa

Laurxa in *Epit. Can. verb. Hospitalia.*

Pignatel. in *Cons. Can. to. 1., conf. 114., n. 1.*

Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1. lib. 3., cap. 36., n. 39.*

Valenzuel *Consil. 58., n. 10., to. 1.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 37., cap. 2., n. 31.*

Ugolin. de *Off., & Potest. Episc. cap. 24., n. 3., vers. Visitare.*

Zerol. in *Prax. Episc. verb. Hospitalia, vers. Ad tertium.*

IV. eleemosynas Montis pietatis, live charitatis, & pia loca omnia, quomodocumque nuncupentur,

Capon. in *Discept. For. to. 3., discept. 134., n. 8.*

Leo in *Thef. For. Eccl. par. 2., cap. 16., n. 17.*

Pax Jordan. in *Elucubr. lib. 7., tit. 10., n. 1., to. 2.*

Piafec in *Prax. Episc. par. 2. sub n. 38., vers. Similiter.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 9., conf. 152., n. 15.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 2., cap. 11., §. 1, n. 120.*

V. etiamli prædictorum locorum cura ad laicos pertineat, atque eadem pia loca exemptionis privilegio sint munita;

Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 1., cap. 3., n. 1.*

Daniel. de *Nobil. Disp. 49., n. 6.*

Fagnan. in *Cap. De Xenodochiis de Religios. Domib. n. 4.*

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par. 4., tit. 36., n. 16., to. 3.*

Vanespén. *cod. tract. par. 2., tit. 37., cap. 2. sub n. 35.*

VI. ac omnia, quæ ad Dei cultum, aut animarum salutem;

a. Nos quidem.
c. Si huc. c. Tua
& c. Johanna. de
Testam.

seu pauperes sustentandos instituta sunt; ipsi ex officio suo,

juxta sacrorum Canonum statuta, cognoscant, & exequantur:

Rota to. 3., *Decis. 314., n. 11. cor. Emin. Crescentio.*

S. C. C. in *Tudertina jurisdictionis 22. Septembris 1742.*

VII. non obstantibus, quacumque consuetudine, etiam imme-

morabili, privilegio, aut statuto.

Amoltaz de *Caus. Pirs lib. 4., cap. 11., n. 42.*

Frances de *Eccl. Cathed. cap. 27., n. 129.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 1., conf. 114., n. 37.*

Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 3., lib. 2., cap. 2., n. 42.*

Panimol. *Decis. 5., adnot. 12., n. 41.*

Rota *Decis. 620., n. 13. coram Coccino.*

Administratores
quaracumque
piorum locorum
reddant rationem.
Ordinario, nisi
alius in fundat,
sit eorum.

CAPUT IX.

I. Administratores, tam Ecclesiastici, quam laici, fabri-
ce cujusvis Ecclesie, etiam Cathedralis, hospitalis,
contraturnitatis, eleemosynæ Montis pietatis, & quorum-
cumque piorum locorum, singulis annis teneantur redde-
re rationem administrationis Ordinario:

Capon.

Sup. sess. 7. cap.
ult. de refor.
Clem. Quia con-
tingit, §. Ut au-
tem præmissa de
Relig. domib. la-
fra sess. 25. c. 8.
de reform.

- Capon. in *Discept. For.* to. 5., *discept.* 396., n. 6.
 Engel in *Jur. Can. lib.* 3., *tit.* 36., n. 10.
 Eugen. *Consil.* 88., n. 42., *lib.* 2.
 De Gonteriis in *Conc. Prov. Avenion. tit.* 41., *cap.* 3., p. 195.
 Guttierrez *Qu. Canon. lib.* 1., *cap.* 35., n. 19.
 Novar. de *Elect.*, & *Variat. For. qu.* 54., n. 14.
 Pax Jordan. in *Elucubr. lib.* 7., *tit.* 9., n. 25., *to.* 2.
 Pirhing. in *Jur. Can. lib.* 3., *tit.* 36., n. 24., & 26., *to.* 3.
 Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 37., *cap.* 2., n. 39.
 Cortiada *Decis. Cathalon.* 164., n. 2., *to.* 3.
 Rota *Decis.* 16., n. 1. *coram Carillo.*
 S. C. C. in *Juvenacen. Administrationis* 22. *Septembris*, & 17.
Novembris 1736.

II. consuetudinibus, & privilegiis quibuscumque in contrari-
um sublati:

- Capon. in *Discept. For.* to. 3., *discept.* 134., n. 96.
 Laura in *Epit. Can. verb.* Loca Pia.
 Leo in *Thesaur. For. Eccl. par.* 2., *cap.* 14., n. 24.
 Thomat. *Decis. Maceratens.* 27., n. 1.
 Panimol. *Decis.* 12., *adnot.* 5., n. 32.
 Rota *Decis.* 3., n. 4. *coram Carillo.*
 III. nisi secus forte in institutione, & ordinatione talis Eccle-
siaz, seu fabricae expressè cautum esset.
 Amostaz de *Caus. Pii* lib. 3., *cap.* 2., n. 42.
 Cirin. in *Nex. Eccl. Jurisd.* *cap.* 6., n. 185.
 Daniel. de *Nobil. Disp.* 49., n. 32.
 Fagnan. in *Cap. De Xenodochiis de Religios. Domib.* n. 14.
 Palqualig. *Qu. Mor. Can.* 88., n. 5., & *qu.* 89., n. 1.
 Pignat. in *Consult. Can.* to. 9., *cons.* 152., n. 21.
 Piton. de *Contr. Patr.* to. 1., *alleg.* 23. *sub* n. 1., *vers.* Nec obstat:
 Thomassin, de *Vet.*, & *Nov. Eccl. Disc.* *par.* 1., *lib.* 2., c. 91., n. 9. *in fin.*
 Vulp. in *Prax. For. Eccl.* *cap.* 11., n. 13.
 Rota in *Nucerina Canoniciatus* 6. *Decembris* 1752., §. 13. *coram*
Emin. Elephantutio.

S. C. C. in *Savonen.* 8., & 29. *Februarii* 1744.

- IV. Quod si ex consuetudine, aut privilegio, aut ex constitu-
tione aliqua loci, aliis ad id deputatis ratio reddenda et-
set; tunc cum iis adhibeatur etiam Ordinarius:
 Pax Jordan. in *Elucubr.* to. 2., *lib.* 7., *tit.* 12., n. 38.
 Petra in *Comment. ad Const. Apost.* to. 3., *pag.* 174., n. 12.
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl.* to. 2., *cap.* 11., §. 1., n. 84. *cum seqq.*
 Rota *Decis.* 625., n. 2., & 24.
 Cor. Molines to. 2., *Decis.* 322., n. 24.
 V. & aliter factae liberationes dictis administratoribus minimè
suffragentur,

Pignat;

Pignat. *in Consult. Canon. to. 7., consult. 15., n. 1.*
 Thomat. *Decis. Maceratsens. 27., n. 1.*
 Rot. *Decis. 473., n. 5. coram Merlino.*

Notarii Episco-
porum examini,
& iudic. subje-
ctum.

CAPUT X.

- I. QUUM ex Notariorum imperitia plurima damna, & multarum occasio litium oriatur; possit Episcopus quicumque Notarios, etiam si Apostolica, Imperiali, aut Regia auctoritate creati fuerint, etiam tamquam delegatus Sedis Apostolicæ, examinatione adhibita, eorum sufficientiam scrutari;

Alzedo *de Præcellent. Episc. Dignit. c. 12., pag. 136. sub n. 62.*

Laurra *in Epit. Can. verb. Notarius.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 76.*

Piatec. *in Prax. Episc. par. 2., cap. 4., n. 12.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1., lib. 2., cap. 106., n. 6.*

- II. illisque non idoneis repertis, aut quandocumque in officio delinquentibus, officii ejus in negotiis, litibus, & causis ecclesiasticis, ac spiritualibus exercendi usum perpetuo, aut ad tempus prohibere;

Barbos. *de Off., & Potest. Episc. part. 3., pag. 107., n. 15.*

Wiestner *in Instit. Can. lib. 1., tit. 11., n. 174.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 60.*

Thernud. *Decis. Olyssipon. to. 2., decis. 160., n. 3.*

- III. neque eorum appellatio interdictionem Ordinarii suspendat.

CAPUT XI.

Bonorum cujus-
cumq. Ecclesia,
aut ipsi loci asse-
pator. puniantur.

- I. SI quem Clericorum. vel laicorum, quacumque is dignitate, etiam Imperiali, aut Regali, præfulgeat, in tantum maiorum omnium radix cupiditas occupaverit, ut alicujus Ecclesiæ, seu cujusvis secularis, vel regularis beneficii, Montium pietatis, aliorumque piorum locorum jurisdictiones, bona, census, ac jura, etiam feudalialia, & emphyteuticalia, fructus, emolumenta, seu quascumque obventiones, quæ in ministrorum, & pauperum necessitates converti debent; per se, vel alios vi, vel timore incusso, seu etiam per suppositas personas Clericorum, aut laicorum, seu quacumque arte, aut quocumque quæsito colore, in proprios usus convertere, illosque usurpare præsumpserit, seu impedire, ne ab iis, ad quos jure pertinent, percipiantur:

Giananieto *in Decretal. lib. 2., tit. 10., n. 19.*

Girald.

Conc. V. Aurelian. c. 12 & seqq.
 Conc. Triburien.
 LC. 6. Con. Avel.
 III. c. 17 Conc.
 Turonen II cap
 25. Con. Marun.
 sub Leone IV. c.
 6., & 12 Conc
 Aquilgran. sub
 Steph. V. c. 88.
 Con. Lateranen
 sub Ieon X. sess.
 9. & 10 c. Prædica
 cum leg. 12. q. 2.
 1. Tim. 6

Girald. *ad Thef. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 1., verb. Usurpantes*

Bona, & *cap. 3., verb. Montis Pietatis Bona.*

De Luca *in Adnot. ad Conc. Trid. discurs. 43., n. 8.*

Marant. *in Controu. Jur. resp. 21., n. 4., 10., & seqq. par. 2., & resp. 11., n. 14., & seq. par. 5.*

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 38., n. 23.*

Romagner *ad Const. Syn. Gerund. lib. 5., tit. 9., cap. 12., n. 32.*

Sayr *de Censur. lib. 3., cap. 3., n. 26.*

Ventrigl. *in Prax. par. 1., adnot. 1., §. 4., n. 14.*

Ugolin. *de Censur. par. 2., cap. 17., §. 1., n. 1.*

Zerol. *in Prax. Episc. verb. Bona.*

De Graffis *in Aur. Decis. par. 1., lib. 4., cap. 18. sub n. 143.*

Panimol. *Decis. 78., n. 19.*

Sperel. *Decis. 8., n. 43.*

- II. is anathemati tamdiu subiaceat, quamdiu jurisdictiones, bona, res, jura, fructus, & redditus, quos occupaverit, vel qui ad eum quomodocumque, etiam ex donatione suppositæ personæ, pervenerint, Ecclesiæ, ejusque administratori, siue beneficiato, integrè restituerit; ac deinde à Romano Pontifice absolutionem obtinuerit.

Vid. Bull. Con-
clusal. 17.

Bellet. *in Disquisit. Cleric. part. 2., ac I an. Cleric. §. 35. n. 6.*

Capon. *in Discept. Foren. 134. n. 42. to. 3.*

Fulcus *de Visitat. lib. 2., cap. 7., n. 9. in fin.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. part. 1., cap. 15. n. 52.*

- III. Quod si ejusdem Ecclesiæ patronus fuerit, etiam jure patronatus, ultra prædictas poenas, eo ipso privatus existat.

Engel *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 38., n. 6.*

De Luca *in Adnot. ad Conc. Trident. discurs. 25., n. 1.*

Thesaur. *de Pan. Eccl. verb. Vacantia per usurpationem Jurispatronatus, cap. 2.*

Rota *to. 4., Decis. 878., n. 26. coram Lancetta.*

- IV. Clericus verò, qui nefandæ fraudis, & usurpationis hujusmodi fabricator, seu consentiens fuerit, eisdem poenis subiaceat, necnon quibuscumque beneficiis privatus sit, & ad quæcumque alia beneficia inhabilis efficiatur, & à suorum Ordinum executione, etiam post integram satisfactionem, & absolutionem, sui Ordinarii arbitrio suspendatur.

Barbol. *de Off., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 50. sub n. 130.*

Lauræa *in Ep. Can. verb. Clericus aliquid operans contra Eccl. Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 15., n. 53.*

DECRETUM SUPER PETITIONE CONCESSIONIS CALICIS.

Sup. sess. 21. can
4., & sess. 23. in
decr. prorog.

Insuper quum eadem Sacrosancta Synodus superiori Sessione duos articulos aliàs propositos, & tum nondum

G g

discuf-

discussos, videlicet: An rationes, quibus sancta Catholica Ecclesia adducta fuit, ut communicaret laicos, atque etiam non celebrantes Sacerdotes sub una panis specie, ita sint retinendæ, ut nulla ratione Calicis usus cuiquam sit permittendus: &: An, si honestis, & Christianæ charitati consentaneis rationibus concedendus alicui vel nationi, vel regno Calicis usus videatur, sub aliquibus conditionibus concedendus sit, & quenam illæ sint, in aliud tempus, oblata sibi occasione, examinandos, atque definiendos referaverit; nunc eorum, pro quibus petitur, saluti optimè consultum volens, decrevit, integrum negotium ad Sanctissimum Dominum nostrum esse referendum, prout præsentis decreto refert: qui pro sua singulari prudentia id efficiat, quod utile Reip. Christianæ, & salutare petentibus usum Calicis fore judicaverit.

Indictio futura Sessionis.

Insuper eadem Sacrosancta Tridentina Synodus dieiæ futuræ Sessionis ad feriam quintam post octavam festivitatis omnium Sanctorum, quæ erit dies xii. mensis Novemb., indicit; & in ea decernetur de Sacramento Ordinis, & de Sacramento Matrimonii, &c.

Prorogata fuit Sessio usque ad diem xv. Julii MDLXIII.

SESSIO VIGESIMATERTIA,

Quæ est septima

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XV. Julii MDLXIII.

Vera, & Catholica Doctrina de Sacramento Ordinis, ad condemnandas errores nostri temporis, à Sancta Synodo Tridentina decreta, & publicata in Sessione septima.

CAPUT I.

De instit. Sacerd. Novæ Lg.

Cyprian. lib. 1. advers. Judæos.

- I. **S**acrificium, & Sacerdotium ita Dei ordinatione conjuncta sunt, ut utrumque in omni lege extiterit.
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 5.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., n. 8.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Sacram. Ordin. cap. 1., art. 7., §. 1., pag. 474.*
 Silvius in *Supplem. qu. 334., art. 3., pag. 127.*
 II. Quum igitur in novo Testamento Sanctum Eucharistiæ Sacri-

crifi-

crificium visibile ex Domini institutione Catholica Ecclesia acceperit; fateri etiam oportet in ea novum esse visibile, & externum Sacerdotium, in quo vetus translatus est. Hoc autem ab eodem Domino Salvatore nostro institutum esse,

Berti in *Theol. Discept. lib. 36., cap. 8., prop. 1., pag. 388.*

Clericat. de *Sacram. Ord. decis. 6., n. 18.*

Colet in *Instit. Theol. to. 5. de Ordin. cap. 2., pag. 418.,*

U cap. 3., pag. 424.

Droit de *Re Sacram. lib. 8., qu. 1., pag. 228.*

A' S. Gregorio in *Univ. tract. cap. 65., n. 2.*

Hallier. de *Sacr. Elect., U Ordin. par. 2., sect. 2., cap. 1., n. 1.*

Lambertin. de *Synod. Diac. lib. 8., cap. 9., n. 2.*

Piassec in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 1.*

- III. atque Apostolis, eorumque successoribus in Sacerdotio, potestatem traditam consecrandi, offerendi, ministrandi Corpus, & Sanguinem ejus, necnon & peccata dimittendi, & retinendi, Sacre Littere ostendunt, & Catholicæ Ecclesiæ traditio semper docuit.

Math. 16. Mar-
ci 14. Lucæ cap.
22.
Johan. 10.

Colet in *Instit. Theol. cap. 3. de Euch. pag. 498.*

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1. sub n. 2., vers. Quoniam.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., U Mor. de Sacram. Ordin. cap. 1., art. 1., pag. 455., U art. 7., §. 1., pag. 474.*

C A P U T II.

De Septem Or-
dinationibus.

- I. QUUM autem divina res sit tam sancti Sacerdotii ministerium*, consentaneum fuit, quò dignius, & majori cum veneratione exerceri posset, ut in Ecclesiæ ordinatissima dispositione plures, & diversi essent Ministrorum Ordines, qui Sacerdotio ex officio deservirent ità distributi, ut qui jam Clericali Tonsura insigniti essent, per minores ad majores ascenderent;

Infr. cap. 1. &
cap. 17. de ref.

Clericat. de *Sacram. Ord. decis. 1., n. 5.*

- * Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1. sub n. 2., U 3. vers. Quia verò*
Gonet. de *Sacram. Ordin. disp. 2., art. 1., pag. 483.*

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 9., cap. 3., n. 1.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., U Mor. de Sacram. Ordin. cap. 1., art. 2., pag. 457.*

Tournely de *Sacram. Ordin. qu. 2., pag. 9.*

Vitasse eod. *tract. qu. 2., art. 1., pag. 21.*

- II. nam non solum de Sacerdotibus, sed & de Diaconis* Sacre Littere apertam mentionem faciunt, & quæ maximè in illorum Ordinatione attendenda sunt, gravissimis verbis docent, & ab ipso Ecclesiæ initio sequentium Ordinum nomina,

1. Tim. 3. &
Ad. 21.

- * Droit de Re Sacr. lib. 8., sect. 4., pag. 348.
Hallier. de Sac. Elect., & Ordin. par. 2., sect. 1., c. 1., n. 2., pag. 557.
Nugno in Supplem. qu. 28., art. 2., pag. 557.
Piette de Sac. Ordin. qu. 2., pag. 296.
Reiffenstuel in Theol. Mor. tract. 14., dist. 12., qu. 1., n. 9.
III. atque uniuscujusque eorum propria ministeria, Subdiaconi
scilicet, Acolythi, Exorciste, Lectoris, & Oltiarii in usu
fuisse cognoscuntur, quamvis non pari gradu;
Danieli in Instit. Can. lib. 2., tit. 8., n. 22., pag. 407.
Thomas ex Charmes de Sacram. diff. 7., cap. 2., pag. 462.
A' S. Gregorio in Univ. tract. cap. 65., n. 3.
Paulut. in Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 2. sub n. 6.
nam Subdiaconatus ad majores Ordines à Patribus, & sa-
cristis Conciliis refertur, in quibus & de aliis inferioribus
frequentissime legimus.
Colet in Instit. Theol. to. 5. de Ordin. cap. 5., pag. 468.
Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 4.
Droit de Re Sacram. lib. 8., cap. 3., §. 2., pag. 243.
Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 2., c. 33.

Ignatius ep. ad
Antioch. Tertul.
de Prescrip. lib.
1. c. 41. Cypri-
ep. 55.
Conc. Rom III.
sub Silvest. Eli-
berit. c. 33. Car-
IV. c. 5. & seqq.

IV.
c. Nullus ult. 60
Dist. 6. Si quis co-
rum: c. Erubescit
can. 1. & c. Ne-
mo. Dist. 32. c.
A mulis de et.
& qual. & c. Mi-
ramor. de ser.
non Ord.

Ordinem verè
proprie esse Sa-
cramentum.

C A P U T III.

I. **Q**UUM Scripturæ testimonio, Apostolica traditione, &
Patrum unanimi consensu perspicuum sit, per Sa-
crani Ordinationem, quæ verbis, & lignis exterioribus per-
ficitur, gratiam conferri;
Barbof. de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 2., n. 3.
Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 3., n. 1., & 2.
Thomas ex Charmes de Sacram. diff. 7., cap. 1., pag. 461.
Sayro de Sacram. in Gener. lib. 5., cap. 1., qu. unic., art.
2., vers. De Sacramento Ordinis.

II. dubitare nemo debet, Ordinem esse verè, & propriè unum
ex septem sanctæ Ecclesiæ Sacramentis: inquit enim Apo-
stolus: Admonco te, ut resuscites gratiam Dei, quæ est in
te per impositionem manuum mearum: non enim dedit
nobis Deus Spiritum timoris, sed virtutis, & dilectionis,
& sobrietatis.

Droit de Re Sacram. lib. 8., qu. 1., §. 1., pag. 227.
Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., n. 8.
Genet. de Sacram. Ordin. cap. 1., qu. 2., pag. 2.
Labat de Sacram. disp. 5., dub. 1., §. 1., pag. 410.
Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 8., cap. 9., n. 2.
Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 16.
Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Sacram. Ordin.
cap. 1., art. 1., pag. 456.

Nugno

1. Tim. 1. b. 1.
Tim. 4. d.

2. Tim. 1. b.

Nugno in *Supplem. qu. 34., art. 3., pag. 540.*

Piette de *Sacram. Ordin. qu. 1., pag. 293.*

Valentia eod. *tract. qu. 1., punct. 4., pag. 1666.*

De Graffis in *Decif. Aur. par. 2., lib. 1., cap. 9., n. 3.*

C A P U T IV.

- I. **Q**uoniam verò in Sacramento Ordinis, sicut & in Baptismo, & Confirmatione, character imprimitur, qui nec deleri, nec auferri potest;

Berti de *Theol. Discipl. to. 3., lib. 30., cap. 22., prop. 2.*

Campanil. in *Drvers. Jur. Can. rubr. 2., n. 22.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 6.*

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., n. 2.*

Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 2., n. 9.*

Piafec in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 52.*

Rosignol. de *Sacram. Nov. Leg. par. 3. de Confirmat. art. 4. n. 1. & art. 5. pariter n. 1.*

De Graffis in *Decif. Aur. par. 2., lib. 1., cap. 9., n. 17.*

- II. meritò sancta Synodus damnat eorum sententiam, qui asserunt novi Testamenti Sacerdotes temporariam tantummodo potestatem habere; & semel ritè ordinatos, iterum Laicos efficere posse, si verbi Dei ministerium non exerceant. *Vid. Author. relat. in Can. IV. n. III. bujus Sessionis.*

- III. Quod si quis omnes Christianos promiscuè novi Testamenti Sacerdotes esse, aut omnes pari inter se potestate spiritali præditos affirmet; nihil aliud facere videtur, quam Ecclesiasticam Hierarchiam, quæ est ut calstrorum acies ordinata, confundere; perinde ac si, contra beati Pauli doctrinam, omnes Apostoli, omnes Prophetæ, omnes Evangelistæ, omnes Pastores, omnes sint Doctores.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 8.*

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1. sub n. 2., vers. Similiter.*

Æstius in *4. Sent. dist. 24., §. 19., pag. 29.*

Gonet. de *Sacram. Ordin. disp. 2., art. 1., §. 1., pag. 483.*

Tournely eod. *tract. qu. 2., pag. 9.*

- IV. Proinde sancta Synodus declarat, præter ceteros Ecclesiasticos gradus, Episcopos, qui in Apostolorum locum successerunt,

Barbos. in *Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 12., n. 1.*

Billuart de *Sacram. Ordin. dissert. 4., art. 1., pag. 178.*

Danieli in *Instit. Canon. lib. 1., tit. 9., n. 1., pag. 139.*

Du-hamel de *Sacram. Ord. cap. 5., pag. 481.*

Æstius in *4. Sent. dist. 24., §. 25., pag. 33.*

Laurza in *Epitom. Can. verb. Episcopalis dignitas.*

Reiffenstuel

De Ecclesiastica
Hierarchia, &
Ordinatione.
Sopr. sess. 7. de
Sacram. in genere
can. 9. & inf.
can. 4.

Ca. 6.

1. Cor. 12. Eph.
4. c. Cum ex in-
junctis de heret.

- V.** ad hunc Hierarchicum ordinem præcipue pertinere; & positos, sicut idem Apostolus ait, à Spiritu Sancto regere Ecclesiam Dei;
Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 9.*
Gonet. de *Sacram. Ord. disp. 4., art. 1., §. 1., pag. 507.*
Habert. in *Theol. Dogm. & Mor. to. 7. de Ord. cap. 5., pag. 328.*
eosque Presbyteris superiores esse;
Guarnierius in *Oper. de Eccl. Milit. lib. 3., p. 1., c. 6., n. 2., verb. Dico, pag. 313., & seq.*
Vid. auctor. relat. in Can. VII. n. I. hujus Sessionis.
VII. ac Sacramentum Confirmationis conferre;
Barbos. de *Off. & Potest. Episc. par. 2., alleg. 30., n. 1.*
Colet in *Instit. Theol. to. 4., cap. 4. de Confirm. pag. 350.*
Ægidius Coninch. to. 1. de *Sacr. in 3. par. qu. 72., art. 11., p. 149*
Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 7., cap. 7., n. 2.*
Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 140., n. 45., & 55.*
Pirhing. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 15., n. 5., vers. Idque.*
Rota to. 4., *Decis. 439., n. 80. coram Ansaldo.*
VIII. Ministros Ecclesiæ ordinare, atque alia pleraque peragere ipsos posse, quarum functionum potestatem reliqui inferioris ordinis nullam habent.
Vid. recensit. Can. VII n. II., & III.
IX. Docet insuper sancta Synodus in Ordinatione Episcoporum, Sacerdotum, & cæterorum Ordinum, nec populi, nec cujusvis secularis potestatis, & Magistratus consentum, sive vocationem, sive auctoritatem ita requiri, ut sine ea irrita Ordinatio: *quin potius decernit eos, qui tantummodo à populo, aut seculari potestate, ac Magistratu vocati, & instituti, ad hæc ministeria exercenda ascendunt: & qui ea propria temeritate sibi sumunt; omnes non Ecclesiæ Ministros, sed fures, & latrones, per ostium non ingressos, habendos esse.
* *Vid. eumd. Can. VII. n. IV.*
X. Hæc sunt, quæ generatim Sacre Synodo visum est Christi fideles de Sacramento Ordinis docere. His autem contraria, certis, & propriis Canonibus in hunc, qui sequitur, modum damnare constituit; ut omnes, adjuvante Christo, fidei regula utentes, in tot errorum tenebris, Catholicam veritatem facilius agnoscere, & tenere possint.

Cælest. I. ep.
ad Episc. Gall.
cap. 1.

Supra sess. 7. de
Confirm. can. 3.
Conc. Hisp. II.
c. 5., 7. & alibi.

Laedice. Conc.
c. 12.

Johan. to c. Or-
dinationes 1 q.
1. & Relatum
de jur. pat.

DE SACRAMENTO ORDINIS.

C A N O N I.

- I. Si quis dixerit, non esse in novo Testamento Sacerdotium visibile, & externum *, vel non esse potestatem aliquam consecrandi, & offerendi verum Corpus, & Sanguinem Domini, & peccata remittendi, & retinendi;

* Besomb. *de Sacram. cap. 10., art. 2. pag. 401.*

Colet *in Instit. Theol. cap. 3., de Euchar. pag. 498.*

* Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11. §. 1., sub n. 2. vers. Quoniam.*

* Natal. Alex. *de Sacr. Ord. cap. 1., n. 7., §. 1. pag. 474.*

Vanroy *de Ord. cap. 2., qu. 5., pag. 327.*

- II. sed officium tantum, & nudum ministerium prædicandi Evangelium, vel eos, qui non prædicant, prorsus non esse Sacerdotes* anathema sit.

Berti *de Theol. discipl. lib. 36. cap. 8., proposit. 2. pag. 389.*

Besomb. *de Sacr. loc. supra citat.*

* Æstius *in 4. Sentent. dist. 24., §. 21. pag. 29.*

* Lauræa *in Epitom. Can. verb. Ordines semel accepti.*

* Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Sacr. Ord. loc. sup. cit.*

C A N O N II.

Si quis dixerit, præter Sacerdotium, non esse in Ecclesia Catholica alios Ordines & Majores, & Minores, per quos, velut per gradus quosdam, in Sacerdotium tendatur, anathema sit.

Billuart. *de Sacr. Ord. diff. 1., art. 2. pag. 71.*

Clericat. *cod. tract. decis. 1., n. 5.*

Daniel. *in Instit. Canon. lib. 2., tit. 8. n. 22., pag. 407.*

Labat *de Sacr. disp. 5., dub. 1., §. 2. pag. 419.*

Layman *in Theol. Mor. lib. 5., tract. 9. cap. 3. n. 1.*

Reiffenstuel *cod. rit. tract. 14. distinct. 12. quest. 1. n. 9. & 10.*

Valentia *de Sacr. Ord. qu. 1., punct. 2. cap. 1656.*

Vanespén, *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9. de Sacr. Ord. c. 1. n. 1.*

C A N O N III.

- I. Si quis dixerit Ordinem, sive Sacram Ordinationem non esse verè, & propriè Sacramentum à Christo Domino institutum, vel esse figmentum quoddam humanum, excogitatum à viris rerum Ecclesiasticarum imperitis;

Besomb. *de Sacr. cap. 10., art. 2. pag. 401.*

Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Ord. c. 2., p. 418. & c. 3. p. 424.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1. n. 2.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 24., §. 1. pag. 15.*

Thomas Excharmes *de Sacr. diff. 7., cap. 1. pag. 459.*

Gonet. *de Ord. disp. 1., art. unic. pag. 408.*

Habert. *in Theol. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. cap. 3. pag. 25.*

Hallier

Supr. c. 1. de hoc
Sacram.

Marth. 16. cap.
Manet cum seq.
24. q. 1.

c. In singulis c.
cum seq. dist.
77. Supra cap. 8
de hoc Sacram.
Infe de refut.
c. 12.

Sup. c. 1. de hoc
Sacram.

- Hallier, *de Sacr. Elect. & Ord. par. 2., sect. 2. cap. 1. n. 1.*
 Lambertin. *de Synod. Dioc. lib. 8., cap. 9. n. 2.*
 Leo in *Thesaur. For. Eccl. part. 1., cap. 4. n. 16.*
 Piafec. in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1. n. 1.*
 Piette *de Sacr. Ord. qu. 5., pag. 306.*
 De Grassin in *Decis. Aur. part. 2., lib. 1. cap. 9. n. 3.*
 II. aut esse tantum ritum quemdam eligendi Ministros ver-
 bi Dei, & Sacramentorum; anathema sit.

Vid. Auth. jam relat. in Can. I. n. II.

C A N O N I V.

- I. Si quis dixerit per Sacram Ordinationem non dari
 Spiritum Sanctum, ac proinde frustra Episcopos dicere:
 Accipe Spiritum Sanctum:

Colet in *Instit. Theol. to. 5., de Ord. cap. 5. pag. 466.*
 Droit de *Re Sacr. lib. 8., qu. 7., cap. 1. §. 1. pag. 279.*
 Genet. *eod. tract. cap. 5., qu. 17. pag. 94.*
 A. S. Gregorio in *Univ. Tract. cap. 66. n. 1.*
 Hallier *de Sacr. Elect. & Ord. part. 2., Sect. 3., c. 1. §. 2. pag. 150.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm. & Moral. de Sacr. Ordin. cap. 3.,*
art. 4., propos. unic. pag. 513.
 Valentia *de Sacr. Ordin. qu. 1., punct. 4. pag. 1666.*
 Vanroy *eod. tract. cap. 2., qu. 5., pag. 327.*

- II. aut per eam non imprimi characterem,
 Clericat. *de Sacr. Ord. decis. 36. n. 19.*
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8. n. 13.*
 Hallier. *de Sacr. Elect. & Ord. part. 2., Sect. 3. cap. 2. §. 1. p. 154.*
 De Marinis in *Supplem. qu. 35., cap. unic. pag. 589.*
 Pignatel. in *Consult. Can. to. 1., conf. 46. n. 4.*
 Silvius in *Supplem. qu. 35. art. 2., pag. 129.*
 Tournely *de Sacr. Ord. qu. 1., art. 2. pag. 136.*
 Vitasse *eod. tract. qu. 1., art. 2. pag. 58.*

- III. vel eum, qui Sacerdos semel fuit, laicum rursus fieri pos-
 se, anathema sit.

Conc. Tol. VIII.
cap. 7.

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., sub n. 2. vers. Ex quo*
Æstius in 4. Sent. dist. 25., §. 5., pag. 47.
 Silvius in *Supplem. qu. 35., art. 2., pag. 129.*
 Vitasse *de Sacr. Ord. loc. supr. citat.*

C A N O N V.

Si quis dixerit Sacram Unctionem, qua Ecclesia in
 sancta Ordinatione utitur, non tantum non requiri, sed
 contemnendam, & perniciosam esse, similiter & alias Or-
 dinis ceremonias, anathema sit.

Bellarmin. *tom. 3. Controv. de Sacram. Ordin. cap. 12., pag. 614.*
 Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. part. 2., cap. 1. verb. Ritus.*
 Valentia *de Sacr. Ord. qu. 5., punct. 1., pag. 1691.*

CA:

C A N O N V I.

241 De SACRAM-
TO ORDINIS.

Si quis dixerit in Ecclesia Catholica non esse Hierarchiam divina ordinatione institutam, quæ constat ex Episcopis, Presbyteris, & Ministris, anathema sit.

Contenson de Ord. dissert. 3., cap. 1., pag. 127.

Droit de Re Sacr. lib. 8., cap. 3., §. 1. pag. 240., & sect. 4. p. 348.

Æstius in 4. Sent. Dist. 24., §. 25. pag. 33.

Frances de Eccl. Cath. cap. 33., n. 51.

Habert. in Theol. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. pag. 282., & 291.

Natal. Alex. eod. tract. de Sac. Ord. cap. 2., art. 1. pag. 488.

Daniel de Nobil. disp. 144., n. 5. part. 1.

Paulus. in Jurisprud. Sac. lib. 5., tract. 5., cap. 3. sub n. 1. vers.

Ordinem quidem tom. 2. pag. 149.

Tournely de Sacram. Ord. qu. 2., pag. 9.

Valenzuel Consil. 34. to. 1., n. 20.

Rota Decis. 51. n. 13., tom. 1. coram Crispo.

C A N O N V I I.

I. Si quis dixerit Episcopos non esse Presbyteris superiores;

Billuart de Sac. Ord. diff. 4., art. 1., pag. 180.

Clericat. eod. tract. Decis. 32., n. 3.

Droit de Re Sacr. lib. 8. cap. 3., §. 1. pag. 241.

Engel in Jur. Canon. lib. 1., tit. 11., §. 1. n. 4.

Fuscus de Vist. lib. 1., cap. 19. n. 5.

Gonet. de Sac. Ord. Disp. 4., art. 2., §. 1. pag. 507.

Grossi in Theol. Moral. de Ord. qu. 2., art. 5. pag. 261.

Guarnierius de Eccl. Milit. lib. 3. par. 1., cap. 6. n. 2. verb.

Dico pag. 314.

Lauræa in Epit. Can. verb. Episcopalis dignitas.

Piette de Sac. Ord. qu. 14., pag. 343.

Silvius in Supplem. qu. 40. art. 4., pag. 150.

Squillant. de Oblig., & Privil. Episc. par. 1., n. 5.

Vitasse de Episcopat. qu. 1., art. 2., pag. 330.

II. vel non habere potestatem confirmandi, & ordinandi;

Barbos. de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 3., n. 1.

Billuart. de Sac. Ordin. dissert. 3., art. 1., pag. 114.

Colet in Instit. Theol. to. 5. cap. 3., pag. 426.

Dandin. de Suspect. de Hæres. cap. 3., sect. 3., subsect. 3., n. 4.

Æstius in 4. Sent. dist. 25., §. 1., pag. 43.

Labat de Sacram. disp. 5., dub. 4., §. 1., pag. 467.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 13., cap. 19., n. 5.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Sacram. Ordin.

cap. 3., art. 1., prop. 2., pag. 497.

Piasc in Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 6.

Piette de Sac. Ordin. qu. 12., pag. 329.

H h

vel

III.

vel eam, quam habent, illis esse cum Presbyteris communem;

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., n. 4.*

Habert, in *Theol. Dog., & Mor. de Sacr. Ord. cap. 8., pag. 205.*

Hallier de *Sac. Elect., & Ord. par. 2., sect. 3., c. 1., §. 1., p. 246.*

Paullus à Lugduno de *Ordin. cap. 4., pag. 478.*

Nugno in *Supplem. qu. 38., art. 1.*

Thomas Excharmes de *Sacr. dissert. 7., cap. 4., pag. 484.*

Vitasse de *Sac. Ordin. qu. 5., art. 1., pag. 177.*

IV.

vel Ordines ab ipsis collatos sine populi, vel potestatis secularis consensu, aut vocatione irritos esse; aut eos, qui nec ab Ecclesiastica, & Canonica potestate rite ordinati, nec missi sunt, sed aliunde veniunt, legitimos esse verbi, & Sacramentorum Ministros, anathema sit.

Æstius in *4. Sent. dist. 24., §. 31., pag. 39.*

Habert, in *Theol. Dog., & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 2., pag. 524.*

Juvenin de *Sacram. disser. 9., qu. 1., cap. 5., pag. 599.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopi consecratio, & verb. Ordinare Clericos.*

Silvius in *Supplem. qu. 36., verb. Utrum Electio, concl. 2., p. 132.*

Valentia de *Sacram. Ordin. qd. 3., punct. 1., pag. 1681.*

C A N O N V I I I.

Si quis dixerit Episcopos, qui auctoritate Romani Pontificis assumuntur, non esse legitimos & veros Episcopos, sed figmentum humanum, anathema sit.

Habert, in *Theol. Dogm., & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 9., pag. 220., & cap. 2., pag. 524.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopi à quibus, & quomodo electi.*

Rosa de *Resident. Episc. cap. 1., sect. 2., n. 84., & seq.*

DECRETUM DE REFORMATIONE.

E Adem Sacrosancta Tridentina Synodus Reformationis materiam prosequens, hæc, quæ sequuntur, in præsentibus decernenda esse statuit, & decernit.

C A P U T I.

Religionum Ecclesiarum in residentia negligentia committitur, ut in præsentibus statuatur.

I. QUUM præcepto divino mandatum sit omnibus, quibus animarum cura commissæ est, oves suas agnoscere; pro his Sacrificium offerre;

Joh. 21. A. 20. 29. Vid. Constitut. Benedicti XI V. quædam in Concilio semper 68. §. 10. 20. 2.

Barbol. de *Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 24., n. 23.*

Clericat. de *Benef. discord. 29., n. 1., & discord. 33., n. 3.*

Droit de *Re Sacr. lib. 5., qu. 10., pag. 523.*

Genuef. in *Manual. Pastor. cap. 12. sub n. 1., verb. Primò. Monacel.*

Monacel. in *Form. Legal. For. Eccl. par. 1., form. 1., tit. 2., n. 4.*

Murga de *Benef. Eccl. qu. 2., n. 593., & 597.*

Schmalzgrueber in *Jur. Can. Univ. to. 3., par. 5., tit. 41., n. 102.*

Schmier *cod. tit. to. 2., lib. 3., tract. 1., par. 1., c. 4., sect. 3., §. 4., n. 89.*

Zoefius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 2.*

Rota in *Hispalen. Applicationis Missæ pro Populo 24. Januarii 1746., §. 3. coram Vicecomite.*

S. C. C. in *Balneoregen. Missæ Parochialis, & Conventualis 8. Julii 1740.*

II. verbiq; divini prædicatione, * Sacramentorum admini-
stratione;

* Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 13.*

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Parochorum munera n. 12.*

* Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 9., cap. 17., n. 5.*

* Pignatel. in *Consult. Can. to. 3., conf. 48., n. 40.*

Reiffensuel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 2., n. 32.*

* Rota to. 1., *Decis. 198., n. 28. coram Molines.*

Romana *Juris baptizandi 6. Decembris 1734., §. Tantoque coram Emin. Crescentio.*

III. ac bonorum omnium operum exemplo pascere;

Barbol. de *Off., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 53., n. 2.*

Moneta de *Comm. Ult. Volunt. cap. 4., n. 95.*

Sanctarel. *Var. Resol. qu. 1., n. 1.*

Vivian. de *Jur. Patronat. par. 3., lib. 15., cap. 3., n. 101.*

Zecchius de *Muner. Episc. cap. 5., n. 3.*

S. C. C. in *Calaguritana, & Colceaten. Resident. 16. Jan. 1740*

IV. pauperum, aliarumque miserabilium personarum curam
paternam gerere; & in cætera munia pastoralia incumbere;
quæ omnia nequaquam ab iis præstari, & impleri possunt,
qui gregi suo non invigilant, neque assunt, sed mer-
cenariorum more deserunt;

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 2., n. 7.*

Fagaan. in *Cap. Quùm licet de Censib. n. 14.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 10., conf. 150., n. 2.*

Pirhing. in *Jur. Can. to. 3., lib. 2., tit. 4., sect. 1., §. 2., n. 11.*

Romaguer ad *Const. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 3., cap. 3., n. 1.*

Schmier in *Jur. Can. Univ. to. 2., lib. 3., tract. 1., par. 2., sect. 8., §. 1., n. 337.*

Vanelspen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 3., cap. 3. sub n. 1., vers. Porro.*

V. sacrosancta Synodus eos admonet, & hortatur, ut divino-
rum præceptorum memores, factique forma gregis, in ju-
dicio, & veritate pascant, & regant.

Joan. ro.
1. Petr. 5. 4.

Danieli in *Instit. Can. lib. 1., tit. 25., n. 3.*

Konig in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 4.*

H h 2

Lotter

c. Eph. 4. 3.
Dist. c. Secury.
q. c. Qui Episcopa-
tum. 8. q. 1. c.
Præcipue. 11. q.
3. c. Glor. Episc.
copi. 12. q. 2.

Supr. l. 6. de
reloc. cap. 1.
Vide Bullam Pii
IV, anno 1564.
In Supremo. &
Bullam Urbani
VIII. an. 1624.
Sanctis Synodis.

VI, Ne verò ea, quæ de residentia sanctæ, & utiliter jam antea sub fel. rec. Paulo III. sancita fuerunt, in sensus à Sacrosanctæ Synodi mente alienos trahantur, ac si vigore illius decreti quinque mensibus continuis abesse liceat; illis inherendo, declarat Sancta Synodus omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, ac Cathedralibus Ecclesiis quibuscumque, quocumque nomine, & titulo præfectos, Cucch. in *Instit. Major, lib. 2., tit. 4., n. 125.*
Frances de *Eccl. Cathed, cap. 32., n. 87.*
Petra ad *Const. Apost. to. 3., pag. 555. sub n. 14., vers. Verum, Portius Consil. 162., n. 21.*
Ricciardel, in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 8., §. 2., n. 29.*
Squillant de *Oblig. & Privil. Episc. par. 1., cap. 2., n. 1.*
Thomassin, de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3., cap. 33., n. 3., & 4.*
Ugolin, de *Offic., & Potest. Episc. cap. 4., §. 13., n. 1.*
Panimol. to. 2., *Decis. 80., n. 6.*

VII, etiamsi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sint, obligari ad personalem in sua Ecclesia, vel Diocesi residentiam, ubi injuncto sibi officio defungi teneantur, Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 4. de Contract. cap. 11., §. 2., pag. 290.*

Konig, in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 5.*
Lauræa in *Epit. Can. verb. Cardinales circa residentiam.*
Murga de *Benef. Eccl. qu. 10., art. 3., n. 168.*
Pichler in *Jur. Can. lib. 5., tit. 4., n. 4.*
Pirhing, *cod. tit. to. 3., lib. 3., tit. 4., sect. 1., §. 6. sub n. 39.*
Piton, in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 54. sub n. 36.*
Ricciardel, in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 2., §. 2., n. 10.*
Schmalzgrueber *cod. tract. to. 3., par. 1., tit. 4., §. 3., sub n. 52., vers. Extenditur.*
Vanespén, in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 16., cap. 5., n. 9., vers. Quod probans.*

Vener in *Exam. Episc. lib. 4., cap. 7., n. 1.*

Zoësius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 5.*

VIII, neque abesse posse, nisi ex causis, & modis infrascriptis, Nam quum Christiana charitas, urgens necessitas, debita obedientia, ac evidens Ecclesiæ, vel Reip. utilitas aliquos nonnumquam abesse postulent, & exigant;

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 6.*

Pirhing, *cod. tract. to. 3., lib. 3., tit. 4., sect. 1., §. 4., n. 22.*

Scarfanton, ad Ceccoper. in *Lucubr. Can. to. 2., lib. 3., tit. 7.*

Thomassin, de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3., cap. 28., sub n. 12., vers. Sed & illud.*

Vanespén,

c. De cetero cap.
Inter quatuor c.
Tuz. & c. Reli-
gium de clero.
non resid. c. Ad
supplicat. de re-
pue. c. Quorum-
dam. 74. dist.
c. Presentium.
7. & cap. Po-
bulatis. de voto.

- Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 16., cap. 6., n. 3.*
- IX. decernit eadem Sacrosancta Synodus has legitimæ absentię causas à Beatissimo Romano Pontifice, aut à Metropolitano, vel eo absente, Suffraganeo Episcopo antiquiori residente, qui idem Metropolitanus absentiam probare debet, in scriptis esse approbandas; nisi quum absentia inciderit propter aliquod munus, & Reip. officium, Episcopatus adjunctum; cujus quoniam causæ sunt notoriæ, & interdum repentinæ, ne eas quidem significari Metropolitano necesse erit: ad eundem tamen cum Concilio provinciali spectabit judicare de licentiis à se, vel a Suffraganeo datis, & videre, ne quis eo jure abutatur; & ut poenis Canonicis errantes puniantur.
- Gavant. in *Manual. Episc. verb. Episcopus n. 19.*
- Piton. de *Controv. Patron. to. 1., alleg. 35., n. 11.*
- Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 2., n. 8.*
- Schmalzgrueber in *Jur. Can. to. 3., par. 1., tit. 4., §. 1., n. 13.*
- Ventrigl. de *Jurisdic. Archiep. cap. 82., n. 1.*
- X. Interea meminerint discessuri, ita ovibus suis providendum, ut, quantum fieri poterit, ex ipsorum absentia nullum damnum accipiant. Quoniam autem, qui aliquantisper tantum absunt, ex veterum Canonum sententia non videntur abesse, quia statim reversuri sunt:
- Capon. in *Discept. For. to. 3., discept. 148., n. 12.*
- Fliegen ad Wigandt in *Trib. Conf., 1° Ord. cap. 8., pag. 182.*
- Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccl. cap. 22., n. 12.*
- Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 40., n. 25.*
- Pichler in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 6., n. 8.*
- Schimier in *Jur. Can. Univ. lib. 3., tract. 1., par. 2., cap. 3., sect. 8., n. 328.*
- De Grassis *Decis. 13., n. 4. de Privileg.*
- Tarraconen. *Canonicatus 24. Martii 1732., §. Præterea in fin. cor. Card. Millino.*
- XI. Sacrosancta Synodus vult illud absentię spatium singulis annis, sive continuum, sive interruptum, extra prædictas causas, nullo pacto debere duos, aut ad summum tres menses excedere;
- Cabassut. in *Histor. Concil. pag. 617. sub n. 3., vers. Hæc eadem.*
- Gavant. in *Manual. Episc. verb. Episcopus, n. 15.*
- Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 21., regul. 40., pag. 336.*
- Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 40., n. 47.*
- Pignat. in *Consult. Can. to. 10., cons. 150., n. 57.*
- Pfaffa *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 41.*
- XII. & haberi rationem, ut id æqua ex causa fiat, & absque ullo gregis detrimento;

a. Cum ex eo de
elect. in 6 cap.
Beneficium de
reg. cod. & cap.
2. in fin. supra
sect. 7. de reform.
Sardien. Comp.
n. 14.

Barbof.

Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop.* part. 3., alleg. 53. n. 4.
Marant. *in Contrav. Jur.* part. 3., resp. 62. n. 53.
Pichler *in Jur. Can.* lib. 3., tit. 4. n. 6.
Pignatel. *in Consult. Can.* to. 10., consult. 150. n. 59.

XIII.

M. l. m. 7.
Jecm. 44.

c. Siquis in Cle-
ro. 6. qu. 1. ex
Cous. Agathopol.

quod an ita sit, abscedentium conscientiz relinquit, quam sperat religiosam, & timoratam fore, quum Deo corda pateant; cujus opus non fraudulenter agere, suo periculo tenentur. Eisdem interim admonet, & in Domino hortatur, ne per illius temporis spatium, Dominici Adventus, Quadragesimæ, Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes item, & Corporis Christi diebus, quibus refici maxime; & in Domino gaudere Pastoris presentia oves debeant, ipsi ab Ecclesia sua Cathedrali ullo pacto absint, nisi Episcopalia munia in sua Diœcesi eos aliò vocent, Cabassut. *in Notitia Concil.* pag. 237., n. 23.
Leo *in Thesaur. For. Ecol.* part. 3., cap. 2. n. 7.
Pirhing. *in Jur. Can.* to. 3., lib. 3., tit. 4. sect. 1. §. 3. n. 18.
Schmalzgrueber *cod. tract. tom.* 3., par. 1., tit. 4., §. 1. n. 13.
Vener *in Exam. Episcop.* lib. 4., cap. 7. n. 7.
Ventrigl. *de Jurisdic. Archiep.* cap. 83., n. 3.
Zoefius *in Jur. Can.* lib. 3., tit. 4. n. 8.

XIV.

Supp. sess. 6. de
reformat. c. l. c. 2. c.
Conquerente. &
fieri p. r. tot. de
elect. non resid.

Si quis autem, quod utinam nunquam eveniat, contra hujus Decreti dispositionem, abfuerit, statuit Sacrosancta Synodus, præter alias poenas adversus non residentes sub Paulo III. impositas, & innovatas,
Konig *in Jur. Can.* lib. 1., tit. 1., n. 10.
Pignatel. *in Consult. Can.* to. 4., conf. 16. n. 2.
Via. *Arctior. rel. in Sess. VI. de Reformat.* cap. 1. n. 5.

XV.

ac mortalis peccati reatum, quem incurrit, cum, pro rata temporis absentiz, fructus suos non facere, nec tuta conscientia, alia etiam declaratione non sequuta, illos sibi detinere posse;
Alzedo *de Præcellent. Episcop.* Dignit. cap. 6., pag. 73. n. 11.
Engel *in Jur. Can.* lib. 3., tit. 4., §. 1. n. 4.
Capon. *in Discept. Foren.* to. 3., discept. 148. sub n. 3.
Gavant. *in Manual. Episcop.* verb. Parochorum residentia;
Girald. *ad Thesaur. de Pan. Ecol.* part. 2., verb. Residentiam non facientes cap. 2., vers. Ex his.
Habert. *in Theol. Dogm., & Mor.* to. 4. de Contract. cap. 11. §. 2. pag. 291.
Romaguer *Ad Const. Synod. Gerund.* lib. 3., tit. 3., cap. 3. n. 3.
Schmier *in Jur. Can. Univ.* to. 2., lib. 3. tract. 1., part. 2. sect. 8. §. 2. n. 378.
Ugolin. *de Offic. & Potest. Episc.* cap. 15., §. 4. n. 2.

XVI. sed teneri, aut, ipso cessante, per Superiorem Ecclesiasticum

cum illos fabricæ Ecclesiæ, aut pauperibus loci erogare: prohibita quacumque conventionē, vel compositionē, quæ pro fructibus male perceptis appellatur; ex qua etiā prædicti fructus in totum, aut pro parte ei remitterentur: non obstantibus quibuscumque privilegiis, cuiuscumque Collegio, aut fabricæ concessis.

Leo in *Theſaur. For. Eccl. par. 3. cap. 2. n. 15.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2. lib. 10. tit. 40. n. 19.*

Pichler in *Jur. Canon. lib. 3. tit. 4. n. 18.*

Pirhing. *cod. tract. to. 3. lib. 3. tit. 4. sect. 1. §. 10. sub n. 63. vers. Similiter.*

Sanctarell. *Par. Resol. lib. 1. qu. 4. n. 2.*

Schmalzgrueber in *Jur. Can. to. 3. par. 1. tit. 4. §. 1. n. 35.*

Ventrigl. in *Prax. part. 1. adnot. 20. §. 1. n. 8.*

XVII. Eadem omnino, etiā quoad culpam, amissionem fructuum, & pœnas, de curatis inferioribus, & aliis quibuscumque, qui beneficium aliquod Ecclesiasticum curam animarum habens, obtinent, Sacrosancta Synodus declarat, & decernit, ita tamen, ut, quandocumque eos, causa prius per Episcopum cognita, & probata, abesse contigerit, Vicarium idoneum, ab ipso Ordinario approbandum, cum debita mercedis assignatione relinquant.

Supr. Coll. d. de
refor. c. 2.

c. Beneficium de
Regul. in 6.

Capon. in *Discept. For. to. 3. discept. 148. n. 3.*

De Gonteris in *Conc. Prov. Avenion. tit. 37. cap. 7.*

Pellizzar. in *Manual. Regul. tom. 2. tract. 8. cap. 4. sect. 4. n. 124.*

Romagner ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 3. tit. 3. cap. 3. n. 9.*

Schmalzgrueber in *Jur. Can. to. 3. par. 1. tit. 4. §. 1. n. 16.*

Schmier in *Jur. Can. Univ. to. 2. lib. 3. tract. 1. par. 2. sect. 8. §. 1. n. 350.*

Wiestner in *Jur. Eccles. lib. 1. tit. 28. n. 15.*

Rota *Decis. 177. n. 2. & Decis. 353. n. 4. to. 2. coram Crispo.*

XVIII. Discedendi autem licentiam in scriptis, gratisque concedendam, ultra bimembre tempus, nisi ex gravi causa, non obtineant.

Clericat. de *Benef. discord. 33. n. 3.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3. tit. 4. §. 2. n. 8.*

Fagnan. in *Cap. Relat. n. 21. de Cleric. non resid.*

Monacel. in *Formul. Legal. For. Eccl. to. 1. tit. 6. n. 7.*

Piassec. in *Prax. Episcop. part. 2. cap. 3. n. 27.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3. tit. 4. n. 13.*

Pirhing. in *Jur. Can. to. 3. lib. 3. tit. 4. sect. 1. §. 3. n. 20.*

Tandui. qu. & *resol. Benef. part. 1. cap. 42. n. 5.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. tom. 1. adnot. 22. §. 1. n. 24. & 27.*

Pilazar *Decis. Pontif. lib. 1. decis. 10. n. 125.*

XIX. Quod si per edictum citati, etiā non personaliter, contumaces

contumacés fuerint; liberum esse vult Ordinariis, per cen-
suras Ecclesiasticas, & sequestrationem, & subtractionem
fructuum, aliaque juris remedia, etiam usque ad priva-
tionem, compellere;

Ab Alexandro in *Placit. Judicial. par. 1., placit. 23., n. 1.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 2., n. 8. in fin.*

Frances de *Intruf. qu. 60., n. 13.*

Genuens. in *Prax. cap. 112. in fin.*

Girald. ad *Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 1.*

Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 27., n. 115.*

Pignatel. in *Conf. Can. to. 4., conf. 17., n. 8., §. 10. 7. conf. 75. n. 11*

Pirhing. in *Jur. Can. to. 3., lib. 3., tit. 4., sect. 1., §. 10.*

sub n. 63., vers. Eadem.

Sanctarel. *Var. Resol. qu. 4., n. 7.*

XX.

nec exequutionem hanc, quolibet privilegio, licentia, fa-
miliaritate, exemptione, etiam ratione cujuscumque be-
neficii, passionem, statuto etiam juramento, vel quacum-
que auctoritate confirmato, consuetudine etiam immemo-
rabili, quæ potius corruptela censenda est, siue appella-
tione, aut inhibitione, etiam in Romana Curia, vel vi-
gore Eugenianæ constitutionis suspendi posse.

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 2., n. 12.*

Gratian. *Discept. Foenf. 990., n. 9.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 2., n. 17.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 555., n. 14.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 6., n. 9.*

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 125., n. 1.*

Zoelius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 4.*

Rota *Decis. 69., n. 9. coram Kaunitz.*

Postremò tam Decretum illud sub Paulo III., quàm hoc ipsum
in Conciliis Provincialibus, & Episcopalibus publicari, Sancta
Synodus præcipit: cupit enim, quæ adeo ex Pastorum mu-
nere, animarumque salute sunt, frequenter omnium au-
ribus, mentibusque infigi, ut in posterum, Deo juvante,
nulla temporum injuria, aut hominum oblivione, aut
desuetudine abolerantur.

Superi. sess. 6. de
reloc. c. 1.

Ecclesiis profecti
consecrat, monent
intra tres menses
susceptores con-
secrat, quo loco
peragenda.

C A P U T II.

I. Conc. Chal. est
16. c. 15. Conc.
Vormat. c. 10. cap.
76. c. Quoniam
75. Dist. Quo-
niam c. 100. Dist.
& lap. sess. 7. c.
9. de relor.

Ecclesiis Cathedralibus, seu Superioribus, quocumque
nomine, aut titulo præfecti, etiam si Sanctæ Romanæ
Ecclesiæ Cardinales sint, si munus consecrationis intra tres
menses non susceperint,

Andreuc. de *Episc. Titul. par. 4., cap. unic., §. 1., n. 186.*

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 6., cap. 4., n. 9.*

Konig.

Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 2., n. 90.*
 Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 2., cap. 5., n. 4.*
 Pastor de *Benef. Eccl. lib. 1., tit. 6., n. 2.*
 Petra ad *Constit. Apost. to. 5., pag. 208. sub n. 12.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 2., discept. 74., n. 66.*
 Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 15., cap. 1., n. 15.*
 Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 80., n. 2.*
 Ugolin. de *Off., & Potest. Episc. cap. 2., n. 2.*
 Wiestner in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 12., n. 19.*
 Rota Decis. 101., n. 1. coram Seraphino.

II. ad fructuum perceptorum restitutionem teneantur.

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 4., n. 55.*
 Giral. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., verb. Episcopus.*
cap. 2., n. 3.

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 3., n. 22.*
 Piafec in *Prax. Episc. in Procm. de Elect., & Elect. potest. sub n. 7.*
 Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 2.,*
cap. 42. sub n. 12., vers. Remeandum.

III. Si intra totidem menses postea id facere neglexerint, Ecclesiis ipso jure sint privati.

Barbol. de *Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 1., n. 39.*
 Passerin. de *Elect. Canon. cap. 25., n. 355.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. lib. 1., tit. 2., n. 2.*
 Pichler in *Jur. Can. lib. 1., tit. 6., n. 68.*
 Squillant. de *Oblig., & Privil. Episc. par. 1., cap. 1., n. 23.*
 Zerol. in *Prax. Episc. verb. Consecratio Prælatorum, vers.*
Ad secundum.

De Graffis in *Decis. Aur. par. 1., lib. 2., cap. 97., n. 52.*

IV. Consecratio verò, si extra Curiam Romanam fiat, in Ecclesia, ad quam promoti fuerint, aut in provincia, si commode fieri poterit, celebretur.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 5., n. 26.*
 Lauræa in *Epit. Can. verb. Consecratio Episcoporum.*
 Zoësius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 12.*

CAPUT III.

Episcopi per se
Ordines confe-
rant.

I. Episcopi per semetipsos Ordines conferant:

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rub. 9., cap. 8., n. 31.*
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 9.*
 Paulut. in *Jurispud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 6. n. 4.*
 Pignatel. in *Consult. Can. to. 10., cons. 158., n. 32.*

II. quod si ægritudine fuerint impediti; subditos suos non aliter, quam jam probatos, & examinatos, ad alium Episcopum ordinandos dimittant.

Infra cap. 8. &
10. Cartha. 112.
c. 22.

Cabassut in *Histor. Concil.* pag. 568., n. 3., *et* pag. 631., n. 13.
 Engel in *Jur. Can. lib.* 1., tit. 2., §. 3., n. 39.
 Genyent, in *Prax. cap.* 83., n. 4.
 Hallier de *Sacr. Elect.*, *et* *Ord.* 10. 1., par. 1., sect. 2., cap. 2., n. 13.
 Laurza in *Epit. Can. verb. Ordinandorum Examen*,
 Pignatel, in *Consult. Can.* 10. 5., cons. 77., n. 11.
 Reiffenstuel in *Jur. Can. lib.* 1., tit. 11., n. 115.
 Squillant, de *Oblig.*, *et* *Privil. Episc.* par. 3., cap. 1., n. 13.
 Ventrigl, in *Prax. Eccl.* par. 1., adnot. 23., §. 2. sub n. 11.
 Ugolin, de *Offic.*, *et* *Potest. Episc.* par. 2., cap. 26., §. 15.
 sub n. 2., vers. Hæc autem,

Qui primo Tem-
 por. iuramentum fecit

CAPUT IV.

I.
 a. 5. de temp.
 Origin. in 6.

- P**rima Tonsura non initientur, qui Sacramentum Con-
 firmationis non susceperint,
 Barbof, in *Jur. Eccl. Univ.* 10. 1., cap. 38., n. 36.
 Colet in *Instit. Theol. de Confirmat.* lib. 8., cap. 7.
 Engel in *Jur. Canon. lib.* 1., tit. 11., §. 3., n. 22.
 Gayant, in *Manual. Episcop.* verb. Ordines Minores n. 4.
 De Gonterjis in *Concil. Provinc. Avenion.* tit. 32. cap. 2.
 Monacel, in *Formul. Legal. For. Eccl.* tom. 1., tit. 3., adnot.
 ad *Formul.* 7. n. 1.
 Pax. Jordan, in *Elucubr.* 10. 1., lib. 3., tit. 6., n. 198.
 Pirhing, in *Jur. Can. lib.* 1., tit. 11., sect. 1. n. 13.
 Wiestner in *Jur. Eccl.* lib. 1., tit. 11., n. 49.
 Sperel, *Decis.* 114. n. 1., 10. 2.
II. & fidei rudimenta edocli non fuerint;
 Bellet, in *Disquisit. Cleric.* par. 1., tit. de *Disciplin. Cleric.*
 §. 4., n. 21.
 Campanil, in *Divers. Jur. Canon.* rubr. 5., cap. 2. n. 2.
 Lotter de *Re Benef.* lib. 3., qu. 36., n. 46.
 Piafec, in *Prax. Episcop.* par. 1., cap. 1. n. 40.
 Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ.* 10. 3. par. 3., tit. 11. n. 28.
 Squillant, de *Oblig.*, *et* *Privil. Episcop.* par. 2. cap. 7. n. 4.
 Ventrigl, in *Prax. Eccles.* 10. 1., adnot. 43., §. unic. n. 26.
III. quique legere, & scribere nesciant;
 Alterius de *Censur.* 10. 2. disp. 16., cap. 2. vers. *Secundò*
 eadem pag. 258.
 De Angelis in *Opusc.* 5., n. 24. post tract. de *Impensis Dotat.*
 Frances de *Eccl. Catbed.* cap. 28., n. 51.
 Leo in *Thesaur.* For. Eccl. par. 3., cap. 8., n. 6.
 Murga de *Benef. Eccl.* qu. 3., n. 805.
 Vulp, in *Prax. For. Eccl.* cap. 8. sub n. 30.
 Rota in *Pampilonen. Epistolancarum* 21. April. 1741. §. 6.
 per Card. Calcagnino,
 Gerun.

- Gerunden. *Beneficii* 4. Febr. 1752. §. 6. cor. *Emin. Caprara*
 IV. & de quibus probabilis conjectura non sit, eos non fecu-
 laris judicii fugiendi fraude, sed ut Deo fidelem cultum
 præstent, hoc vitæ genus elegisse.
Cucch. in Instit. Major. lib. 3., tit. 9., n. 24.
Genuens. in Manual. Past. cap. 66., n. 15., & in Prax.
cap. 9. sub n. 5.
Hallier de Sacr. Elect., & Ordin. par. 1., sect. 2., cap. 3., §.
7., n. 24., & 34., lit. B., & sect. 5., cap. 1., n. 24., lit. B.
Laurza in Epit. Can. verb. Ordines Clericales.
Pichler in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 3. n. 21., & lib. 3. tit. 5. n. 34
Pignatel. in Consult. Can. to. 6., conf. 17., n. 9.
Thefaur. de Pan. Eccl. par. 2., verb. Ordines à criminoso,
cap. 5. sub n. 1., vers. Si criminosus.
Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 1., c. 26., n. 5.
Zoësius in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 17.

C A P U T V.

Ordinandi quibus conditionibus instructi esse debeant.

- I. **A**D Minores Ordines promovendi bonum à Parocho,
 & à Magistro Scholæ, in qua educantur, testimonium
 habeant.
Barbof. de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 10., n. 20.
Bellet. in Disquisit. Cleric. par. 1., tit. de Discipl. Cler. §. 4., n. 21.
Cabassut in Hist. Conc. pag. 644. sub n. 1., vers. Tum à Parocho.
Droit de Re Sacr. lib. 8., qu. 9., cap. 1., §. 1., pag. 289.
Fliegen ad Wigandt in Trib. Conf., & Ord. c. 13., pag. 428.
Gibert. in Jur. Can. to. 3., tit. 7. de Sacram. sect. 9., n. 1.
Laurza in Epit. Can. verb. Ordinandus.
Squillant. de Oblig., & Privil. Episc. par. 2., cap. 7. sub n. 4.
Ventrigl. in Prax. Eccl. par. 1., adnot. 23., §. 1., n. 19.
Vulp. in Prax. For. Eccl. cap. 7., n. 2.
 II. Hi verò, qui ad singulos majores erunt assumendi, per
 mensem ante Ordinationem Episcopum adeant, qui Pa-
 rocho, aut alteri, cui magis expedire videbitur, commit-
 tat, ut nominibus, ac desiderio eorum, qui volent pro-
 moveri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum Ordina-
 ndorum natalibus, ætate, moribus, & vitæ à fide dignis
 diligenter inquirat; & litteras testimoniales, ipsam inqui-
 sitionem factam continentes, ad ipsum Episcopum quam
 primum transmittat.
De Angelis in Opusc. 5., n. 4. post tract. de Impens. Dotilib.
Barbof. de Jur. Eccl. Univ. cap. 33., n. 158.
Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 3., n. 3.
Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 12., n. 1.

c. Quando dist.
24.

Conc. III. Car-
thag. c. 22. &
IV. Carthag. c.
22. laica c. 7.

Est quatuordecim annorum ad ben. sciunt Ecclie possit acquiri: qui privileg. fori gaudere debent.

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Ordines Majores. n. 1.*
Hallier de *Sac. Elect.*, & *Ord. par. 1., sect. 1., ar. 3., §. 2., n. 5., lit. B.*
Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 12., n. 1.*
Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 6., n. 252., & seqq.*
Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 12., n. 3.*
Romaguer ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 1., tit. 2., cap. 1., n. 1.*
Ugolin. de *Off., & Potest. Episc. cap. 26., §. 8., n. 1.*

CAPUT VI.

I. **N**ULLUS prima Tonsura initiatus, aut etiam in minoribus Ordinibus constitutus, ante decimumquartum annum beneficium possit obtinere.

Ambrosio. de *Immun.*, & *Libert. Eccl. cap. 17., n. 13.*
Barbos. de *Off., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 60., n. 72.*
Campanil. in *Drves. Jur. Can. rubr. 7., cap. 6., n. 2.*
Clericat. de *Benef. discord. 3., n. 1.*
Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 14., §. 2., n. 28.*
Frances Var. *Resol. cap. 31., n. 2.*
Guttierrez *Qu. Can. lib. 1., cap. 26., n. 33.*
Hallier de *Sac. Elect.*, & *Ord. par. 1., sect. 2., cap. 3., §. 7., n. 35., lit. A.*
De Laur. de *Ætat. ad Benefic. requisit. cap. 11., vers. Ad simplices, pag. 141.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 3., n. 14.*
Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 49., n. 19., & 20.*
De Luca ad *Gratian. Discept. 190., n. 1.*
Marant. in *Controu. Jur. par. 5., resp. 85., n. 16.*
Passerin. de *Elect. Canon. cap. 25., n. 413.*
Squillant. de *Oblig., & Privil. Episc. par. 2., cap. 6., n. 1.*
Thomassin. de *Ver., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 2., n. 7.*
Vivian. de *Jurepatr. par. 2., lib. 6., cap. 7., n. 15.*
Rota to. 1., *Decis. 136., n. 12. coram Kaunitz.*
Cor. Grispo to. 1., *decis. 2., n. 6., & Decis. 621., n. 5., to. 3.*
Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. *Decis. 2., n. 4.*
Neapolitana *Abbatie 15. Junii 1750., §. 7., & §. 12. cor. Viscomite*

II. Is etiam fori privilegio non gaudeat, nisi beneficium Ecclesiasticum habeat; aut clericalem habitum, & Tonsuram deferens, alicui Ecclesie ex mandato Episcopi inserviat, vel in Seminario Clericorum, aut in aliqua Schola, vel universitate, de licentia Episcopi, quasi in via ad majores Ordines suscipiendos versetur.

Bayo in *Frax. Eccl. par. 1., lib. 1., cap. 3., n. 4.*
Bontempius in *Fasc. Flor. Mor. tract. 6. de Immunit. Eccl. tit. 3., pag. 284., n. 14.*
Cenedo *Qu. Canon. 4., n. 20.*

Droit de Re Sac. lib. 8., par. 2., sect. 1., pag. 314.
Fagnan. in Cap. Perpendimus de Sent. Excom. n. 15.
Graf. de Effect. Cler. effect. 1., n. 66. cum seqq.
Gavant. in Manual. Episc. verb. Fori Privilegio n. 1.
Genuenf. in Manual. Past. c. 66., n. 6., & in Prax. cap. 7., n. 1.
Habert. in Tb. Dog. & Mor. to. 7. de Sac. Ord. pag. 137., & seq.
Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 11. sub n. 3.
Paulut. in Jurisprud. Sac. to. 2., lib. 7., tract. 12., cap. 3.,
§. 2., n. 2., pag. 607.

Petra ad Constit. Ap. to. 2., p. 376., n. 47., & to. 4., p. 450., n. 14.

Piton. in Discept. Eccl. to. 2., discept. 92., n. 3.

Wiestner in Instit. Can. lib. 2., tit. 2., art. 10., n. 164.

Cortiada in Decis. Cathal. decis. 127., n. 1., & decis. 128., n. 1. par. 3.

Tristanus Decis. Cathalon. to. 1., decis. 10., n. 130.

Rota in recent. Decis. 10., n. 10., & 19., par. 18.

III. In Clericis vero Conjugatis servetur constitutio Bonifacii VIII. quæ incipit, *Clerici, qui cum unicis*: modo hi Clerici, alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio ab Episcopo deputati, eidem Ecclesiæ serviant, vel ministrent, & clericali habitu, & tonsura utantur; nemini, quoad hoc privilegio, vel consuetudine, etiam immemorabili, fusi fragante.

Alterius de Censur. to. 1., disp. 16., lib. 5., c. 1., lit. D., & E. p. 671.

Antonel. de Regim. Eccl. lib. 4., cap. 1., n. 12.

Cucch. in Instit. Major. lib. 3., tit. 9., n. 27.

Engel in Jur. Can. lib. 3., tit. 3., n. 5.

Frances de Competent. Jurisd. qu. 95., n. 10.

Lauræa in Epit. Can. verb. Clerici Conjugati.

Marant. in Controv. Jur. par. 4., resp. 76., n. 10.

De Marin. Resol. Jur. lib. 1., cap. 58., n. 1.

Pignatelli in Conf. Can. to. 2., conf. 42., n. 1.

Rota in Romana, seu Sabinen. Cap. Odoardus 2. Martii 1744., §. 2. coram Canilliac.

Cap. Cler. 1. 24
Cler. conjug. in
4

CAPUT VII.

De Examinando
dinanderum.

I. Sancta Synodus antiquorum Canonum vestigiis inherendo, decernit, ut quando Episcopus Ordinationem facere disposuerit, omnes, qui ad sacrum ministerium accedere voluerint, feria quarta ante ipsam Ordinationem, vel quando Episcopo videbitur, ad Civitatem evocentur. Barbof. de Off. & Potest. Episc. par. 2., alleg. 10., n. 2.
Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 12., n. 2.
Paravicin. in Polyamb. Sacror. Canon. to. 3., verb. Ordinandorum Examen, pag. 219.

c. Quando. 14.
dist.

Piafco;

- Piascc. in *Prax. Episc.* par. 1., cap. 1., n. 49.
Reiffenstuel in *Jur. Can. lib.* 1., tit. 12., n. 4.
Ventrigl. in *Prax. Eccl.* to. 1., adnot. 43., §. unic. n. 1.
Ugolin. de *Off.* & *Potest. Episc.* par. 2., c. 26. §. 18., n. 3.
II. Episcopus autem, Sacerdotibus, * & aliis prudentibus viris;
peritis divinæ legis, ac in Ecclesiasticis sanctionibus exer-
citatis, sibi ascitis,
Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rubr.* 3., n. 3.
Crispin. *Visit. Pastoral.* par. 2., §. 17. n. 42.
Carol. de Grass. de *Effectib. Cleric.* in *prælud.* n. 344;
* Haller de *Sacr. Elect.* & *Ord.* par. 1., sect. 2. c. 1. §. 5. n. 15;
Laurza in *Epit. Canon. verb.* Examen.
* Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ.* par. 2., tit. 9. cap. 4. n. 16.
III. ordinandorum genus, personam, ætatem, institutionem;
mores, doctrinam, & fidem diligenter investiget, & examinet.
De Angelis in *Opuscul.* 5. impress. post tractat. de *Impens. Dotal.*
Gavant. in *Manual. Episcop.* Verb. Ordines Majores n. 1.
Hurtad. *Resol. Moral.* to. 2., tract. 12. cap. 1., n. 1833.
Pax Jordan. in *Elucubr.* to. 1., lib. 3., tit. 6. n. 252. & seqq.
Pichler in *Jur. Can. lib.* 1., tit. 12. n. 3.
Romaguer ad *Const. Synod. Gerund.* lib. 1., tit. 2. cap. 3. n. 4.
Thesaur. de *Pæn. Eccl.* par. 2., Verb. Ordines Minores cap. 28.
Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ.* par. 2., tit. 9. cap. 4. n. 18.

Quomodo, & à
quo unusquisque
promoveri debeat

C A P U T VIII.

- I. **O**rdinationes Sacrorum Ordinum, statutis à jure tem-
poribus,
Alzedo de *Præcellent. Episcop.* Dignit. par. 2., cap. 5. n. 26.
Barbos. de *Offic. & Potest. Episc.* par. 2., allegat. 17. n. 1.
Frances Var. *Resol.* cap. 32. n. 2.
Fuscus de *Visitat.* lib. 2., cap. 28. n. 37.
Leo in *Thesaur. For. Eccl.* par. 1., cap. 4. n. 20.
Pastor de *Benef. Eccl.* lib. 3., tit. 42. n. 4.
Pignatell. in *Consult. Can. tom.* 10. cons. n. 1. & 3.
Squillant. de *Oblig. Cler. part.* 2. n. 28.
Ventrigl. in *prax. Eccl.* to. 1., adnot. 44. §. unic. n. 1.
Vulp. in *Prax. For. Eccl.* cap. 8., n. 12.
II. ac in Cathedrali Ecclesia vocatis, presentibusque ad id
Ecclesiæ Canonicis, publicè celebrentur:
Crispin. in *Visit. Pastoral.* par. 2., §. 21. n. 6.
Cucch. in *Instit. Major.* lib. 4., tit. 13. n. 11.
Gavant. in *Manual. Episc.* verb. Ordo in gener. n. 1.
Konig. in *Jur. Can. lib.* 1., tit. 11. sub n. 35.
Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can.* to. 3. verb. Ordinationes
omnes n. 2. pag. 228, Petra

Celsus in *Sp. li.*
1. c. 12. cap. ult.
75. dist. c. p. 1
com. seqq. de
temp. Ord. in 6.

Petra *ad Constit. Apost. se. 5.*, pag. 388., n. 38.

S. C. C. in *Urbinationis Sacrorum Liminum* 10. Decembris 1746.

Rota 10. 2., in *recent. Decis.* 433., n. 28., par. 9.

III. Si autem in alio Diocesis loco, presente Clero loci, dignior, quantum fieri poterit, Ecclesia semper adeatur.

Barbos. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 33.*, n. 198.

Laurza in *Epit. Can. verb. Episcopus quoad Ordinationes*.

Piasce. in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1.*, n. 46.

Pichler in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 4.*, n. 31.

Pirhing. *cod. tract. lib. 1., tit. 11., sect. 1., §. 9.*, n. 76.

Squillant. *de Oblig. & Privileg. Episc. par. 3., cap. 1.*, n. 15.

Ugolin. *de Off. & Potest. Episc. par. 2., cap. 26.*, §. 24., n. 2.

Rota 10. 1., *decis.* 280., n. 27. *coram Bichio*.

IV. Unusquisque autem à proprio Episcopo ordinetur.

Cabassut in *Histor. Concilior. pag. 595.*, n. 48.

Capon. in *Discept. For. 10. 2., discept. 108.*, n. 3.

Cened. *Qu. Canon. 38.*, n. 4.

Cocchier. *de Jurisd. Ordinar. in Exempt. qu. 124.*, n. 29., par. 2.

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 2.*, n. 12.

Marant. in *Controuv. Jur. resp. 4.*, n. 26., par. 4.

Pax Jordan. in *Elucubr. 10. 1., lib. 3., tit. 6.*, n. 35.

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11.*, n. 77.

Vener. in *Exam. Episc. lib. 1., cap. 12.*, n. 22.

V. Quod si quis ab alio promoveri petat, nullatenus id ei, etiam cuiusvis generalis, aut specialis rescripti, vel privilegii prout etiam statutis temporibus, permittatur, nisi ejus probitas, ac mores Ordinationis sui testimonio commendentur.

Droit de *Re Sacr. lib. 8., cap. 3., §. 2.*, pag. 262.

Flicgen ad Wigandt in *Trib. Conf., & Ord. cap. 13.*, pag. 427.

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., verb. Ordines recepti cap. 26.*, vers. Ex Tridentino.

Hallier *de Sacr. Elect. & Ordin. par. 1., sect. 1., cap. 2., art. 4.*, n. 13. *sub lit. D.*

Solier *ad Pastor. de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42., lit. T.*

Squillant. *de Oblig. Cleric. par. 4.*, n. 80.

Ventrigl. in *Prax. Eccl. 10. 1., adnot. 23.*, §. 1., n. 28.

S. C. C. in *Burgi S. Domini, seu Cremonen. Ordinationis* 1. Augusti 1750.

VI. Si secus fiat, ordinans à collatione Ordinum per annum, & Ordinatus à susceptorum Ordinum executione, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, sit suspensus. Alterius *de Censur. 10. 2., disp. 9., cap. 6., lit. C.*, pag. 134.

Alzedo *de Præcell. Episc. Dignit. par. 2., cap. 5.*, n. 17.

Engel

Conc. Carthag.
c. 11.

Syn. scilicet 14. de
ref. c. 2. & 3.

Supra c. 3. Conc.
Aurel. V. c. 5. c.
1. 21. qu. 2. 9.
qu. 2. per totam
c. 1. cum seq. de
temp. Ord. in 6.

- Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 3., n. 25.*
 Gavant. in *Manual. Episc. verb. Ordo in genere, n. 43.*
 Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 23.*
 Pasqualig. *Qu. Mor. Can. centur. 3., qu. 287., n. 1.*
 Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 6.*
sub n. 11., vers. Laicus.
 Romaguer ad *Const. Syn. Gerund. lib. 1., tit. 2., cap. 5., n. 27.*
 Schmier in *Jur. Can. Univ. lib. 1., tract. 4., cap. 5., sect. 2., §. 2., n. 56., § 59.*
 Theaur. de *Pan. Eccl. par. 2., verb. Ordines recepti c. 16., n. 7.*
 Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 8., n. 22.*

CAPUT IX.

*Episcopus Famili-
 lialem ordinans,
 conferat ei Sta-
 tum Beneficium.*

I.
*e. Non licet de
 prob.*

Epileopus familiarem suum non subditum ordinare non possit, nisi per triennium secum fuerit commoratus; & beneficium, quacumque fraude cessante, statim recipia illi conferat;

- Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 2., cap. 1., §. 2. n. 24.*
 Barbof. de *Offic. & Potest. Episcop. par. 2. allegat. 5. n. 1.*
 Capon. in *Discept. Forens. to. 2. discept. 108. n. 16.*
 Cened. *Qu. Can. 38. n. 29.*
 Droit de *Re Sacram. lib. 8. cap. 3., §. 2. pag. 259.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 3., n. 29.*
 Habert. in *Th. Dog., & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 9., n. 230.*
 Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4. n. 23.*
 Marant. in *Controv. Jur. par. 4., resp. 83., n. 11., § 15.*
 De Marin. in *Resol. Jur. lib. 1., cap. 104., n. 1.*
 Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. to. 3. verb. Ordinans sub-
 ditos pag. 223.*
 Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42. n. 39.*
 Paulut. in *Jurispr. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 6., n. 8.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 6., n. 157.*
 Petra ad *Constit. Apost. pag. 323., n. 45.*
 Piafec. in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 13.*
 Squillant. de *Oblig., & Privil. Episc. par. 2., cap. 10., n. 17.*
 Vener. in *Exam. Episc. lib. 1., cap. 12., n. 38.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 1., adnot. 23., §. 1., n. 20. cum seqq.*
 Wiestner in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 11., n. 62.*
 Panimol. *Decis. 139., n. 51., to. 2.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 2., decis. 2., n. 21., to. 1.*
- II. consuetudine quacumque, etiam immemorabili, in con-
 trarium non obstante.
- Alterius de *Censur. to. 2., disp. 9., de Suspend. cap. 6. sub
 lit. E., vers. Tertius, pag. 157.*

Campanil,

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 9., cap. 9., n. 1.*
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 11. n. 44.*
 Pirhing. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1., §. 4., n. 29.*
 Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 11., §. 4., n. 98.*

C A P U T X.

I. **A**bbatibus, ac aliis quibuscumque, quantumvis exemptis, non liceat in posterum, intra fines alicujus Dioecesis consistentibus, etiamsi nullius Dioecesis, vel exempti esse dicantur, cuiquam, qui Regularis subditus sibi non sit, Tonsuram, vel Minores Ordines conferre:

Episcopi inferiores Praedicti Tonsuram, vel Minores Ordines ne conferant, nisi Regularibus sibi subditi; non possint Capitul. quaeque dimissorias concedant; contravenient. plectantur.

Antoncl. de *Regim. Eccl. cap. 3. n. 4.*
 Barbof. de *Off., & Poteft. Episc. par. 2., alleg. 3., n. 10.*
 Cabassut. in *Hist. Concil. pag. 565. sub n. 49.*
 Clericat. de *Sacram. Ord. Decif. 14. n. 3. vers. Quinto.*
 Droit de *Re Sacr. lib. 8., cap. 2., art. 3. pag. 257.*
 Habert. in *Theol. Dogm. & Moral. to. 7. de Ordin. c. 6. p. 182.*
 De Marin. *Allegat. Jur. cap. 112. n. 1.*
 Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42. n. 41.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 6. n. 28.*
 Petra ad *Constit. Apost. to. 1., pag. 338. n. 20.*
 Prosper de *Territor. separat. qu. 5., n. 38.*
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 1., §. 5. n. 14.*
 Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 3. c. 18. n. 9.*
 Ugolin. de *Offic. & Poteft. Episc. par. 2. cap. 16. §. 19. n. 2.*
 Wiestner in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 12. n. 11.*
 Cortiada *Decif. Cathalon. to. 3., decif. 128. n. 44.*
 Rota *Decif. 82. n. 11. coram Orthobono*

II. nec ipsi Abbates, & alii exempti, aut Collegia, vel Capitula quaecumque, etiam Ecclesiarum Cathedralium*, litteras dimissorias aliquibus Clericis secularibus, ut ab aliis ordinentur, concedant:

Anfald. *Consil. 11. n. 21.*

* Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rubr. 9., cap. 8. n. 4.*
 Cened. in *Qu. Can. 38., n. 34.*
 Fagnan. in *Cap. Episcopalia de Privil. sub n. 57.*
 Fulcus de *Visitat. lib. 2., cap. 15. n. 93.*
 Gavant. in *Manual. Episcop. verb. Abbas. n. 32.*
 Gratian. in *Discept. Forens. cap. 212. n. 1.*
 Lezzana in *Consult. Moy. 45. n. 95. to. 4.*
 De Luca ad *Gratian. in Discept. 212. n. 2.*
 Thesaur. de *Pan. Eccl. par. 2., Verb. Ordines collati c. 20.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. adnot. 23. §. 2. n. 15.*
 Rota *Dec. 7. n. 10. to. 2., tit. 23. de Of. Ord. cor. Card. Falconerio.*

Supra c. 5 cum
seq. & infra c. 11.
cum seq.

III.

sed horum omnium Ordinatio, servatis omnibus, quæ in hujus sanctæ Synodi decretis continentur, ad Episcopos, intra quorum Diocesis fines existant, pertineat:

Azzor. in *Instit. Moral.* par. 2., lib. 3. cap. 49. lit. A.

Barbof. de *Jur. Eccl. Univ.* cap. 33., n. 67. lib. 1.

Capon. *Discept. Forens.* 108. n. 48.

Engel in *Jur. Can.* lib. 1., tit. 11. §. 2. sub n. 36.

Genuens. in *Prax.* cap. 87., sub n. 33.

Oliya de *For. Eccl.* par. 2., qu. 20. n. 8.

Squillant. de *Oblig. & Privileg. Eccl.* par. 3. cap. 19. n. 30.

Vulp. in *Prax. For. Eccl.* cap. 8., n. 34., & c. 44. n. 21.

Panimol. *Decis.* 139. n. 68., to. 2.

IV. non obstantibus quibuscumque privilegiis, præscriptionibus, aut consuetudinibus, etiam immemorabilibus.

Cardinalis Albitius de *Titul. Card.* sub n. 69. vers. Et quamvis.

Paulut. in *Jurisprud. Sacr.* to. 2., lib. 5. tract. 7., c. 4. n. 10. p. 240.

Pignatel. in *Consult. Can.* to. 8., consult. 59. n. 21.

V. Penam quoque impositam his, qui contra hujus sanctæ Synodi sub Paulo III. decretum, à Capitulo Episcopali, Sede vacante, litteras dimissorias impetrant; ad illos, qui eandem litteras non à Capitulo, sed ab aliis quibuscumque in jurisdictione Episcopi loco Capituli, Sede vacante, succedentibus, obtinerent, mandat extendi.

Vid. Sess. VII. Cap. X. n. 111. de *Reform.*

VI. Concedentes autem dimissorias contra formam decreti, ad officio, & beneficio per annum sine ipso jure suspensi.

Lauræa in *Epit. Can. verb.* Litteræ Dimissoriæ pag. 508.

Leo in *Thesaur. For. Eccl.* par. 3., cap. 8. n. 49.

Thesaur. de *Pan. Eccl.* par. 2. verb. Ordines collati cap. 21.

Interstitia in se
& prius inter-
stitia, & circa
alia præcepta
sanctæ.

CAPUT XI.

I. Minores Ordines iis, qui saltem latinam linguam intelligant,

De Angelis in *Opusc.* 5., n. 28. impres. post tract. de *Impensis Dotat.*

Carolus de Grassi. de *Effect. Cleric.* in *Prelud.* n. 78.

Gavant. in *Manual. Episcop.* verb. Ordines Minores n. 21.

Paravicinus in *Polyantb. Sacrorum Canonum* to. 3. verb. Ordines Clericales pag. 207.

Petra ad *Constit. Apost.* to. 1., pag. 342. n. 46.

Pirhing. in *Jur. Can.* lib. 1. tit. 11. sect. 1. sub n. 13. vers. Ad Minores.

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* part. 1. adnot. 43., §. unie. n. 27.

II. per temporum interstitia,

Deus de *Re Sacram.* lib. 8., par. 2. sect. 2., pag. 524.

Majol.

c. In singulis 77.
dist. & iudic. cap.
19.

- Majol. *de Regul. lib. 4., cap. 11. n. 1.*
 Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. to. 3., par. 3. tit. 11. n. 3.*
 Squillant. *de Oblig. Cleric. par. 2., sub n. 28. vers. Servatis.*
 III. nisi aliud Episcopo expedire magis videretur, conferantur;
 Alterius *de Censur. to. 2., disp. 10., cap. 4., lit. C., vers. Secunda.*
 Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 2., cap. 3., n. 6.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 5., tit. 30. in fin.*
 Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. c. 10., §. 3., n. 239.*
 Laurza *in Epit. Can. verb. Interstitia.*
 Murga *de Benef. Eccl. qu. 3. sub n. 107.*
 Passerin. *de Homin. Stat. to. 3., qu. 189., ar. 10. inspect. 10., n. 822.*
 Paravicin. *in Polyantb. Sac. Canon. verb. Interstitia n. 3.*
 Ventrigl. *in Prax. Eccl. par. 1., adnot. 23., §. 1. sub n. 29.*
 IV. ut eo accuratius, quantum sit hujus disciplinæ pondus,
 possint edoceri;
 Barbof. *de Off., & Potest. Epif. par. 2., alleg. 18., n. 1.*
 Clericat. *de Benef. discord. 27., n. 21.*
 Cuech. *in Instit. Major. lib. 4., tit. 12., n. 223.*
 Vener. *in Exam. Episc. lib. 1., cap. 18., n. 9.*
 V. ac in unoquoque munere, juxta præscriptum Episcopi, se exer-
 ceant; idque in ea, cui adscripti erunt, Ecclesia;
 Fliegen ad Wigandt *in Trib. Conf., & Ord. cap. 13., pag. 428.*
 Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. c. 10., §. 3., pag. 242.*
 Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 1. c. 87., n. 10.*
 VI. nisi fortè ex causa studiorum absint;
 Laurza *in Epit. Can. verb. Ordinatorum obligationes.*
 Thomassin. *loc. sup. cit.*
 VII. atque ita de gradu in gradum ascendant, ut in eis cum æta-
 te vitæ meritum, & doctrina major accrescat;
 Pirhing. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1., §. 10., n. 83.*
 VIII. quod & bonorum morum exemplum, & assiduum in Ec-
 clesia ministerium, atque major erga Presbyteros, & su-
 periores Ordines reverentia, & crebrior, quàm antea, Cor-
 poris Christi communio maximè comprobabunt. Quumque
 hinc ad altiores gradus, & sacratissima mysteria sit ingres-
 sus, nemo iis initiatur, quem non scientiæ spes majoribus
 Ordinibus dignum ostendat.
 Pinsson. *de Benef. tit. de Qualit. Ordinad. cap. 1., §. 7., n. 4.*
 Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 1. c. 14., n. 7.*
 IX. Hi verò non nisi post annum à susceptione postremi gradus
 minorum Ordinum ad sacros Ordines promoveantur;
 Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. c. 10., §. 3., pag. 239.*
 Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42., n. 9.*
 Paulut. *in Jurisprud. Sac. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 7.*
sub n. 7., vers. Perpetua.

Infr. c. 17. cap.
 1. 15. dist. Conc.
 I. Bracaren. c.
 37. I. Nic. c. 2.
 Sardic. c. 15.

Conc. Tol. VIII.
 c. 8. c. Qui Ec-
 clesiasticis & seq
 dist. 39.

- Pax Jordan. in *Elucubr.* to. 1., lib. 3., tit. 6., n. 425.
 Piafec. in *Prax. Epif.* par. 1., cap. 1. sub n. 10., vers. *Requiritur*.
 Reiffenstuel in *Jur. Can.* lib. 1., tit. 11., n. 144.
 Ugolin. de *Off.*, & *Potest.* Epif. par. 2., cap. 26., §. 27., n. 5.
 X. nisi necessitas, aut Ecclesie utilitas, iudicio Episcopi, ali-
 ud exposcat.
 Campanil. in *Divers. Jur. Can.* rubr. 6., cap. 3., n. 10.
 Genuenf. in *Prax.* cap. 87., n. 77.
 Lambertin. de *Synod. Dioces.* lib. 9., cap. 16., n. 6., &
 lib. 11., cap. 2., n. 16. in fin.
 Laurza in *Epit. Can. verb. Ordinandor. obligationes*.
 Leo in *Thesaur. For. Eccl.* par. 1., cap. 4., n. 22.
 Vener. in *Exam. Episc.* lib. 1., cap. 18., n. 22.
 Vulp. in *Prax. For. Eccl.* par. 1., cap. 4., n. 22.

*Etas ad major,
Ordines requirit,
digni dumtaxat
assumendi.*

C A P U T XII.

I. Nullus in posterum ad Subdiaconatus Ordinem ante vigesimalium secundum,

- Cabassut. in *Histor. Concilior.* pag. 596., n. 50.
 Cucch. in *Instit. Major.* lib. 2., tit. 16., n. 13.
 Engel in *Jur. Can.* lib. 1., tit. 14., n. 1.
 Lotter de *Re Benef.* lib. 2., qu. 49., n. 29.
 Pasqualig. in *Qu. Mor. Canon.* 122., centur. 1., n. 3.
 Pinson. de *Benef.* tit. de *Qualit. Ordin.* cap. 1., §. 2., n. 23.
 A Saravia de *Jurisd. Adjunct.* qu. 19., n. 9.
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. annot.* 43., §. unic. n. 23.
 Rota *Decis.* 29., n. 69. cor. Ottobono.

II. ad Diaconatus ante vigesimalium tertium,

- II. Tolst. c. 1. &
3 Caribar. cap.
4 & Agasheo
c. 116. ad unum
25. requirunt.
 Fliegen ad Wigandt in *Trib. Conf.*, & *Ord.* cap. 13., pag. 421.
 Frances Var. *Resol.* cap. 15., n. 51.
 Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl.* par. 2., cap. 1., vers. *Ad*
 Diaconatum pag. 303.

- Laurza in *Epit. Can. verb. Diaconus*.
 Piafec. in *Prax. Episc.* par. 1., cap. 1., n. 23.
 Pichler in *Jur. Canon.* lib. 1., tit. 11., n. 22.
 Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ.* to. 3., par. 3. sub n.
 27., vers. *De Etate*.
 Squillant. de *Oblig. Cleric.* par. 2. sub n. 27.

III. ad Presbyteratus ante vigesimalium quintum ætatis suæ au- num promoveatur.

- Annum 30 re-
quiret c. viginti
& c. Presbyter.
78 dist. 2 Conc.
17. Iust. c. 18.
& 9.
c. Gerusalemite
ætatē & quatuor
in Clero.
 Carolus de Grassi. de *Effect. Cleric.* in *Prelud.* n. 295.
 Leo in *Thesaur. For. Eccl.* par. 1., cap. 4., n. 31.
 Marant. in *Controv. Jur.* par. 4., resp. 46., n. 32.
 Murga de *Benef. Eccl.* qu. 3., n. 675.

Pastor

Pastor ead. tract. lib. 3., tit. 22., n. 2.

Pirhing in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1., n. 13.

Rosa de Exequut. Lit. Apost. par. 1., cap. 6., n. 114.

Tondut. Resol. Benef. par. 2., cap. 5., §. 2. sub n. 9.

Vulp. in Prax. For. Eccl. cap. 8., n. 4.

Animol. Decis. 150., n. 3., to. 3.

- IV. Sciant tamen Episcopi, non singulos in ea ætate constitutos, debere ad hos Ordines assumi: sed dignos dumtaxat, & quorum probata vita senectus sit.

Barbos. de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 34., n. 1.

Gutierrez Qn. Canon. lib. 1., cap. 26., n. 35.

Vanespén. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 4., n. 18.

Zoësius in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 15.

- V. Regulares quoque, nec in minori ætate,

Barbos. de Off., & Potest. Epis. par. 2., alleg. 18., n. 1.

Laurza in Epit. Can. verb. Regulares circa Ordinationes.

Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 2., c. 70. sub n. 7.

Ugolin. de Off., & Potest. Epis. par. 2., cap. 20., §. 1., n. 1.

- VI. nec sine diligenti Episcopi examine ordinentur:

Cucch. in Instit. Major. lib. 4., tit. 12., n. 12.

Gavant. in Manual. Epis. verb. Ordo in genere n. 39.

Habert. in Theol. Dog., & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 10.,

§. 1., pag. 236.

Petra ad Constit. Apost. to. 1., pag. 343. sub n. 51.

Schmalzgrueber in Jur. Eccl. Univ. to. 1., par. 3., tit. 12., n. 6.

- VII. privilegis quibuscumque, quoad hoc prænitus exclusis.

Hallier de Sac. Elect., & Ordin. par. 1., sect. 1., cap. 3.

art. 4., n. 4. in fin.

Pellizarius in Manual. Regul. tract. 8., cap. 1., sect. 4., n. 82.

Pirhing. in Jur. Can. lib. 1., tit. 12., n. 5.

Schmier in Jur. Can. Univ. lib. 1., tract. 4., c. 3., sect. 1., §. 1., n. 14.

Wiestner in Jur. Eccl. lib. 1., tit. 12., n. 7.

CAPUT XIII.

- I. **S**ubdiaconi, & Diaconi ordinentur, habentes bonum testimonium, & in minoribus Ordinibus jam probati,

Laurza in Epit. Can. verb. Subdiaconi.

Paravicin. in Polyantb. Sacror. Can. verb. Subdiaconi qui ordi-

inari possunt n. 2., & verb. Diacon. quoad Ordinationem n. 12.

- II. ac litteris, & iis, quæ ad Ordinem exercendum pertinent,

instructi.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 11., cap. 2., n. 17.

Nicol. in Lucubr. Can. lib. 1., tit. 11., n. 11.

Pax Jordan. in Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 6., n. 234.

Pirhing.

Ordinarium loci-
cideret esse de-
crevit Clement.
VIII. 1596.
Vid. Constit. Be-
ned. XIV., que
incipit: Impostu-
m: 27., to. 2.
§. Per in 80.,
pag. 109.

De conditionibus
ordinandorum. Sub-
diacon. & Diacon.
nulli Ordin. Sa-
cri duo conferen-
tur eodem die.

1. Tim. 3.
Cons. IV. Tolet.
c. 19. c. Quicumque
dist. 77.

Pirhing. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1., §. 3. sub. n. 13., vers. Ad minores.*

Romaguer *ad Const. Syn. Gerund. lib. 1., tit. 2., cap. 4., n. 2.*

Squillant. *de Oblig., & Privil. Episc. par. 2., cap. 7., n. 7.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 43., §. unic., n. 28.*

III. Qui sperent, Deo auctore, se continere posse;

c. A multis de
ant., & qual.

Cabassut. in *Hist. Concilior. pag. 108., n. 1. cum seqq.*

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., n. 5.*

Hallier *de Sac. Elect., & Ord. par. 1., sect. 2., cap. 3., §. 10., n. 43.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Ordinandorum obligationes.*

Lottet *de Re Benef. lib. 3., qu. 36., n. 4.*

Piasc. in *Prax. Episc. part. 1., cap. 1., n. 53.*

Sanchez *de Matrim. to. 3., lib. 7., disp. 27., n. 2., & seq.*

IV. Ecclesiis, quibus adscribentur, intersint: sciantque maxime decere, si saltem diebus Dominicis, & solemnibus, quum altari ministraverint, sacram Communionem perciperint.

Paravicin. in *Polyantb. Sac. Can. verb. Subdiaconus n. 13.,*

& verb. Diaconus quoad Ministeria.

V. Promoti ad sacrum Subdiaconatus Ordinem, si per annum

Sup. cap. 11.

saltem in eo non sint versati, ad altiore gradum,

Barbos. *de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 18., n. 1.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 1., conf. 389., n. 1., & to. 8., conf. 43., n. 110.*

Ugolin. *de Off., & Potest. Episc. par. 2., cap. 26., §. 27., n. 5.*

VI. nisi aliud Episcopo videatur, ascendere non permittantur:

Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 2., cap. 3., §. 1., n. 2.*

Thesaur. *de Pen. Eccl. par. 2., verb. Ordines cap. 11., vers.*

Inter Ordinem.

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 5., n. 11.*

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 7., sub n. 7.*

VII. Duo sacri Ordines non eodem die,

c. Literas, &
cap. Dilectus de
pomp. ord.

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 2., n. 19.*

Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. cap. 10., §. 3., pag. 246*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 29.*

Piasc. in *Prax. Episc. par. 1., c. 2. sub n. 50., vers. Huc spectat.*

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. to. 3., par. 3., tit. 11., n. 15.*

Wiestner in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 11., art. 3., n. 34.*

VIII. etiam Regularibus, conferantur:

Paulut. in *Jurisprud. Sac. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 7., sub n. 6., vers. Minores in fin.*

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 161.*

Thomassin. *de Ver., & Nov. Eccles. Disciplin. par. 2., lib. 1., cap. 18., n. 11.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 5., n. 17.*
privi.

- IX. privilegiis, ac indultis quibuscumque concessis, non obstantibus quibuscumque.

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 8., n. 50.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 4., n. 29.*

Pirhing. *cod. tract. lib. 1., tit. 11., sect. 1., §. 10., n. 84.*

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. to. 3., par. 3., tit. 11. sub n. 15., vers. Difficultas,*

C A P U T XIV.

Quoniam ad Presbyterium assumenda sint.

- I. QUI piè, & fideliter in ministeriis ante actis se gerant, & ad Presbyteratus Ordinem assumuntur, bonum habeant testimonium, 1. Tim. 3. Conc. Tol. V. c. 12.
- Barbof. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 34., n. 11.*
- Gavant. in *Manual. Epif. verb. Ordines Majores n. 38.*
- Laurza in *Epit. Can. verb. Presbyteri.*
- Romagner *ad Constit. Syn. Gerund. lib. 1., tit. 2., cap. 4., n. 5.*
- II. & hi sint, qui non modo in Diaconatu ad minus annum integrum,
- Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 2., n. 20.*
- Pignatell. in *Consult. Can. to. 8., conf. 43., n. 110.*
- III. nisi ob Ecclesie utilitatem, ac necessitatem aliud Episcopo videretur, ministraverint;
- Lambertin. *de Synod. Diacon. lib. 9., cap. 16., n. 6., §. lib. 11., cap. 2., n. 16. in fin.*
- Vid. Cap. XI. n. X. *brjus Sessionis.*
- IV. sed etiam ad populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, ac ad ministranda Sacramenta,
- Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 12. sub n. 6., vers. Ad Sacros Ordines.*
- Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. c. 5., §. 12., pag. 109.*
- Lotter *de Re Benef. lib. 2., qu. 50., n. 54.*
- Pirhing. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 3. sub n. 13., vers. Ad minores,*
- Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 1., adnot. 43., §. unic., n. 29.*
- V. diligentem examine præcedente, idonei comprobentur:
- Droit *de Re Sacr. lib. 8., qu. 9., cap. 2., §. 2., pag. 308.*
- De Gonteris in *Conc. Prov. Avenion. tit. 32., cap. 8.*
- Schmier in *Jur. Can. Univ. lib. 1., tract. 4., cap. 3., sect. 1., §. 3., n. 41.*
- VI. atque ita pietate, ac castis moribus conspicui, ut præclarum bonorum operum exemplum, & vitæ monita ab eis possint expectari.
- Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. c. 10., §. 3., pag. 139.*
- Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 3., n. 18.*
- VII. Curet Episcopus, ut ii saltem diebus Dominicis, & festis solemnibus;

Vid. Constit. Benedict. XIV., quæ incipit: Cùm emper: 103. §. 6. to. 4.

Antoin,

Antoin. *de Miss.¹ Sacrif. cap. 3., pag. 489.*
Colet *in Instit. Can. de Euch. par. 2., cap. 9., pag. 850.*
Genuens. *in Manual. Pastor. cap. 12., §. 2.*
Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. cap. 11., pag. 752.*
Lambertin. *de Sacrif. Miss. sect. 2., cap. 6., pag. 157.*
Murga *de Benef. Eccl. qu. 2., n. 580.*

VIII. si autem curam habuerint animarum, tam frequenter, ut suo muneri satisfaciant, Missas celebrent.

Barbos. *de Off., & Potest. Paroch. par. 1., cap. 11., n. 5.*
Hurtad. *in Resol. Mor. to. 1., tract. 2., cap. 3., n. 34.*
Squillant. *de Oblig. Cleric. par. 1., n. 124.*

IX.

* Solicitududo 27
dist. & d. 5 Of-
ficia. dist. 591.

Tondut. *in Resol. Benef. par. 1., cap. 31., n. 14.*
Cum promotis per saltum, si non ministraverint, Episcopus ex legitima causa possit dispensare.

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 10., cap. unic., n. 6.*
Cucch. *in Instit. Major. lib. 4., tit. 12., n. 247.*
Engel *in Jur. Can. lib. 5., tit. 29., vers. Præterea.*
Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. cap. 10., §. 2., pag. 238.*
Piassec. *in Prax. Epif. par. 1., cap. 1. sub n. 57., vers. Ejusdem.*
Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. to. 5., par. 3., tit. 29., n. 14.*
Vanespen. *eod. tract. par. 2., tit. 9., cap. 5., n. 9.*

C A P U T XV.

Nullo confesso
nec audito, nisi ob
Ordinatio appro-
bata.

I. Quamvis Presbyteri in sua ordinatione à peccatis absolvendi potestatem accipiant; decernit tamen Sancta synodus nunciam, etiam Regularem posse confessiones secularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium,

Clem. Sextum §.
Ac demum de se-
par. co. firmat.
in Bu l. S. P. V.
Romani Pontifi-
cis n. Aug. 1571.
c. 1. Episcopus
de par. to. 6.

Barbos. *de Off., & Potest. Epif. par. 2., alleg. 25., n. 16.*
Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 6. de Penit. cap. 6., pag. 115.*
Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 9., cap. 16., n. 7.*
Murga *de Benef. Eccl. qu. 2., n. 491.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 10., conf. 30., n. 33., & conf. 95., n. 2.*

II. aut ab Episcopis, per examen,
Fagnan. *in Cap. Omnis de Penit., & Remiss. sub n. 56., vers. Hodie*
Lezzana *in Consult. Mor. to. 4., conf. 45., n. 89.*
Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 4., n. 102.*
Piassec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 1., n. 10.*
Pignatel. *in Consult. Can. to. 4., conf. 164., n. 14.*

III. si illis videbitur esse necessarium,
Gavant. *in Manual. Epif. verb. Confessarius n. 6.*
Matthæus. *de Official. Cur. Eccl. cap. 6. sub n. 19.*
Ugolin. *de Off., & Potest. Epif. par. 2., cap. 34. sub n. 1.*
Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7. sub n. 49.*

IV. aut alias idoneus iudicetur, & approbationem, quæ gratis
detur, obtineat:

- * Alterius de Censur. to. 1., disp. 4., lib. 4., cap. 4., litt. D. p. 424
- Capon. in Discept. For. to. 3., discept. 133., n. 4.
- Cléricat. de Regular. discord. 38., n. 2.
- Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 4., n. 203.
- Fliegen. ad Wigandt in Trib. Conf., & Ordin. cap. 1., pag. 1.
- * Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 19., n. 10.
- De Gonteriis in Conc. Prov. Avenion. tit. 30., cap. 9.
- Laurza in Epit. Can. verb. Confessores Regulares.
- Novar. in Lucern. Regul. verb. Approbatio n. 1., pag. 19.
- * Paravicin. in Polyantb. Sac. Can. verb. Approbatio to. 1., p. 108
- Pellizar. in Manual. Reg. to. 2., tract. 8., c. 3., sect. 2., subf. 1., n. 9.
- * Ricciardel. in Lye. Eccl. to. 2., cap. 13., §. 2., n. 84.
- Squillant. de Privileg. Cleric. cap. 1. sub n. 57.
- * Vener. in Exam. Epif. lib. 6., cap. 9., n. 10.
- Vulp. in Prax. For. Eccl. cap. 35., n. 1.
- Rota to 5., decis. 1190., n. 1. coram Lancetta.
- Cor. Molines to. 1., decis. 198., n. 27.
- Theatina Jurisfactionis 14. Decemb. 1708, §. Pari difficul-
tate cor. Card. Scotto.
- Savonen. Aggregationis 16. April. 1714., §. Non relevante
coram eodem.

V. privilegiis, & consuetudine quacumque, etiam immemo-
rabili, non obstantibus.

- Habert. in Th. Dog., & Mor. to. 6. de Penit. cap. 6., pag. 113.
- Lotter de Re Benef. lib. 1., qu. 24., n. 71.
- Pignatell. in Consult. Can. to. 10., cons. 95., n. 10.
- Piton. de Controv. Patron. alleg. 41., n. 16.
- Thefaur. de Pen. Eccl. par. 2., verb. Absolutio cap. 2.
- Rota Decis. 216., n. 1. coram Caillio.
- Cor. Ubaldo Decis. 263., n. 4., & 7.

C A P U T X V I.

I. **Q**UUM nullus debeat ordinari, qui iudicio sui Episco-
pi non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis;

- Clericat. de Benef. discord. 27., n. 21.
- Cucch. in Instit. Major. lib. 4., tit. 12., n. 248.
- Hallier de Sac. Elest., & Ord. par. 1., sect. 3., cap. 2., n. 38.
- Lambertini. de Synod. Dioces. lib. 11., cap. 2., n. 7.
- Pasqualig. Qu. Mor. Can. centur. 4., qu. 357., n. 2., to. 2.

II. Sancta Synodus, vestigiis texti Canonis Concilii Chalce-
donensis inhzrendo, statuit, ut nullus in posterum ordina-
tur, qui illi Ecclesie, aut pio loco, pro cuius necessitate,

Qui ordinatur,
circa Ecclesiasti-
ficationem.

c. Neminem 70.
dile.

Conc. Nicen. c.
5 & 15. c. Sa-
ctur. 70. dile. c.
Tusde Cler. neco-
gr Conc. Antio-
ch. sub Jul. 1. c. 7.
Chalced. c. 126.
Aquiligr. sub The-
oph. V. p. 111. E.
pouen. c. 6., &
Aurelian. V. c.

aut utilitatē assumitur; non adscribatur, ubi suis fungatur muneribus;

Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. verb. Apostasia cap. 4., vers. Et Hic, pag. 93.*

Paravicin. *in Polyanth. Sac. Can. verb. Ordinarii pag. 214., to. 3.*

Pignatell. *in Conf. Can. to. 1., conf. 128., n. 1., § to. 3., conf. 15., n. 14.*

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 6. sub n. 3., vers. Proinde,*

S. C. C. *in Caputaquen. Admissionis ad Consortium 22. Jul. 1742*

III. nec incertis vagetur sedibus.

Habert. *in Tb. Dog. § Mor. to. 7. de Ord. c. 10., § 4., pag. 254.*

IV. Quod si locum, inconsulto Episcopo, deseruerit, ei sacro-
rum exercitium interdicitur.

Conc. Lugdun.
c. 41. & illi Can.
thig. c. 28.

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Ordo in genere n. 23.*

Marant. *in Controv. Jur. par. 4., resp. 4., n. 25.*

De Marin. *in Resol. Jur. lib. 1., cap. 107., n. 8.*

Piascc. *in Prax. Episc. par. 1., cap. 1. sub n. 9., vers. Ampliatue secundo,*

Thomassin. *de Pet. § Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3. c. 34., n. 14.*

V. Nullus præterea Clericus peregrinus sine commendatitiis sui Ordinarii litteris ab ullo Episcopo ad divina celebranda, & Sacramenta administranda admittatur.

Barboz. *de Off. § Potest. Episc. par. 2., alleg. 21., n. 1.*

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 9., cap. 6., n. 1., § 4.*

Lauræa *in Epit. Can. verb. Sacerdos peregrinus,*

Piton. *in Discept. Eccl. to. 4., discept. 101., n. 27.*

Ventrigl. *in Prax. to. 1., adnot. 24., n. 1.*

Wieltnier *in Instit. Can. lib. 1., tit. 22., n. 3.*

Ordinum mino-
rum functiones
exerceant. decon-
sensus in illis.

CAPUT XVII.

I. UT sanctorum Ordinum à Diaconatu ad Ostiariatum functiones, ab Apostolorum temporibus in Ecclesia laudabiliter receptæ,

Hallier *de Sac. El. § Ord. par. 2., sect. 1., cap. 1., n. 31., lit. D.*

Pirhing. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1. sub n. 1., vers. Verum.*

II. & pluribus in locis aliquandiu intermissæ, in usum juxta sacros Canones revocentur, nec ab hæreticis, tamquam otiosæ, traducantur; illius pristini moris restituendi desiderio flagrans Sancta Synodus decernit, ut in posterum hujuscemodi ministeria non nisi per constitutos in dictis Ordinibus exercentur;

c. 1. 25. dist. c.
Auctor. c. Exor-
ciz. c. L. 2. c.
Ostiarior. de c.
Plurimorum 22. dist.
Sup. c. 11. l. non.
epist. 4. c. 5.

Cucch. *in Instit. Major. lib. 3., tit. 8. sub n. 10., vers.*

Verum Sacros. Synod. Trident.

Panimol. *Desif. 70., n. 17., to. 2.*

omnesque

- III. omnesque, & singulos Prælatos Ecclesiarum in Domino hortatur, & illis præcipit, ut, quantum fieri commodè poterit, in Ecclesiis Cathedralibus, Collegiatis, & Parochialibus suæ Diocesis, si populus frequens, & Ecclesiæ proventus id ferre queant, hujusmodi functiones curent restituendas,

Droit de Re Sacr. lib. 8., par. 2., sect. 1., pag. 305.

Gavant. in Manual. Episc. verb. Clericus n. 30.

- IV. & ex aliqua parte reddituum aliquorum simplicium beneficiorum, vel fabricæ Ecclesiæ, si proventus suppetant, aut utriusque illorum, eas functiones exercentibus stipendia assignent;

Habert. in Th. Dog., & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 6., pag. 185.

Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 2., c. 35., n. 12.

- V. quibus, si negligentes fuerint Ordinarii judicio, aut ex parte multari, aut in totum privari possint.

- VI. Quod si ministeriis quatuor minorum Ordinum exercentis Clerici exlibes præsto non erunt; suffici possint etiam conjugati, vitæ probatæ, dummodo non bigami,

Barbof. de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 49., n. 16.

Girald. ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., verb. Matrimonium Bigami cap. 2.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 35.

Monacel. in Formul. Legal. For. Eccl. to. 2., tit. 13., form.

3., n. 33., pag. 74.

Murga de Benef. Eccl. qu. 3., sect. 12., n. 836.

Pax Jordan. in Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 24., n. 1.

Piasc. in Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 37.

Vulp. in Prax. Eccl. cap. 45., n. 4.

- VII. ad ea munia obeunda idonei; & qui Tonsuram, & habitum Clericalem in Ecclesia gestent.

Beller. in Disquisit. Cleric. par. 1. tit. de Discipl. Cler. §. 5., n. 75.

Droit de Re Sacr. lib. 8., qu. 9., cap. 1., §. 2., pag. 298.

Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 22., n. 10.

Laurza in Epit. Can. verb. Ordinum exercitia.

Matthæuc. de Official. Cur. Eccl. cap. 35., §. unic., n. 15.

c. i. cum seqq. de
bigam. non ord.

Norma institum.
diœcesani Cleri-
corum, eosque
in ipso educandi.

CAPUT XVIII.

- I. QUùm adolescentium ætas, nisi rectè instituat, pro-
na sit ad mundi voluptates sequendas; & nisi à re-
neris annis ad pietatem, & religionem informetur, ante-
quam vitiorum habitus totos homines possideat, numquam
perfectè, ac sine maximo, ac singulari propemodùm Dei
omnipotentis auxilio, in disciplina ecclesiastica perseveret:

IV. Tolin c. O.
mo. erat 114. t
Gen 8. Cant. A-
quisgr. c. 125. La-
uras. sub Leo. X
liff 9. de rector.
Clen.

Fagnan.

Fagnan. in Cap. Quam Virum de Regularib. n. 46., vers.
Et pro hac.

II. Sancta Synodus statuit, ut singule Cathedralis, Metropolita-
nitane, atque his majores Ecclesie, pro modo facultatum,
& Diocesis amplitudine, certum puerorum ipsius civitatis,
& Diocesis, vel ejus provincie, si ibi non reperiuntur,
numerum in collegio ad hoc prope ipsas Ecclesias, vel alio
in loco convenienti ab Episcopo eligendo, alere, ac reli-
giosè educare, & ecclesiasticis disciplinis instituire teneantur.

Constit. Alex.
III. par. 1., c. 2.
& in II. Lateran.
c. 11. in c. Quia
nonnullis de Ma-
gistris. Sup. sect.
3. c. 1. de refor.

Barbof. de Off., & Potest. Epif. par. 3., alleg. 77., n. 1.
Cabassut. in Histor. Concil. pag. 597., n. 2.
Engel in Jur. Can. lib. 3., tit. 39., n. 4.
Frances de Competent. Jurisd. cap. 84., n. 7.
Fufcus de Visit. lib. 1., cap. 16., n. 6.
De Gonteris in Conc. Prov. Avenion. tit. 33. de Seminar.
in proem.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 3., cap. 11., n. 3.
Pax Jordan. in Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 2., & 5.
Ugolin. de Off., & Potest. Epif. par. 1., cap. 11., §. 1., n. 8.
Rota to. 1. in recent. decis. 295., n. 3., & 16., pag. 19.

III. In hoc verò collegio recipiantur, qui ad minimum duode-
cim annos, & ex legitimo matrimonio nati sunt;
Crispin. in Visit. Pastoral. par. 2., §. 31., n. 11.
Frances de Eccl. Cathed. cap. 28., n. 57., & n. 133.
Gavant. in Manual. Epif. verb. Seminarium n. 2.
Zerol. in Prax. Epif. par. 1., verb. Seminar. vers. Ad secund.
Rota in recent. decis. 84., n. 3., par. 11.

IV. ac legere, & scribere competenter noverint:
Laura in Epif. Can. verb. Clericorum Seminarium.
Paravicinus in Polyantb. Sacrorum Canonum verb. Clericorum
Seminarium n. 5., pag. 409.
Vener. in Exam. Epif. lib. 6., cap. 30. tit. de Seminar. n. 33.
Zecchius de Stat., & Muner. Epif. cap. 7., n. 27., pag. 110.

V. & quorum indoles, & voluntas spem afferat, eos eccle-
siasticis ministeriis perpetuò inservituros.
Fagnan. in Cap. Olim de Verbor. Signif. n. 63.
Piasce. in Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 35., vers. Circa
visitationem.

Pignatell. in Consult. Can. to. 9., cons. 81., n. 17.
Ventrigl. in Prax. Eccl. to. 2., adnot. 24., §. 2., n. 59.

VI. Pauperum autem filios præcipuè eligi vult,
Crispin. in Visit. Pastoral. par. 2., §. 31., n. 14.
Frances de Eccl. Cathed. cap. 28., n. 57.
Zerol. in Prax. Epif. par. 1., verb. Seminarium, vers. Ad
secundum,

- VII. nec tamen ditiorum excludit; modò suo sumptu alantur,
& studium præferant Deo, & Ecclesiz inservienti.
Gavant. in *Manual. Episcop. verb. Seminarium*, n. 3.
Piasc. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 35., vers. Circa*
visitationem.
Vener. in *Exam. Epif. lib. 6. tit. de Seminar. cap. 30., n. 29.*
- VIII. Hos pueros Episcopus in tot classes, quot ei videbitur, di-
visos juxta eorum numerum, ætatem, ac in disciplina ec-
clesiastica progressum, partim quùm ei opportunum vide-
bitur, Ecclesiarum ministerio addicet; partim in collegio
erudiendos retinebit; aliosque in locum eductorum suffi-
ciet, ita, ut hoc collegium Dei ministrorum perpetuum
seminarium sit.
Frances de *Eccl. Catbed. cap. 28., n. 199.*
Zecchius de *Stat., & Muner. Epif. cap. 7., n. 27., pag. 111.*
- IX. Ut verò in eadem disciplina ecclesiastica commodius in-
stituantur; Tonsura statim, atque habitu clericali semper
utentur;
Frances de *Competent. Jurisd. qu. 84., n. 22.*
Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. de præcip. oblig. Cleric. sect.*
3., n. 39., pag. 304.
- X. grammaticæ, cantus, computi ecclesiastici, aliarumque bo-
narum artium disciplinam discant; sacram Scripturam, li-
bros ecclesiasticos, homilias Sanctorum, atque Sacramen-
torum tradendorum, maxime quæ ad confessiones audien-
das videbuntur opportuna, & rituum, ac exremoniarum
formam ediscant. cap. Que ipse
dist. 22.
Barbos. de *Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 13., n. 49.*
Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 16., n. 14.*
Gavant. in *Manual. Epif. verb. Clericorum Seminarium n. 9.*
De Gonter. in *Cont. Prov. Avenion. tit. 33. de Semin. c. 2. p. 148.*
Laura in *Epis. Can. verb. Clericorum Seminarium.*
Rigant. in *Comment. ad Reg. Canc. to. 2., reg. 13., n. 99.*
Vener. in *Exam. Epif. lib. 6., tit. de Seminar. cap. 30., n. 42.*
Zipæus in *Jur. Can. lib. 5., tit. de Magistris resp. 1., n. 2.*
- XI. Curent Episcopi, ut singulis diebus, Missæ sacrificio intersint;
Crispin. in *Visita. Pastoral. par. 2., §. 31., n. 8.*
Piasc. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 35., vers. An*
habeant.
Squillant. de *Oblig., & Privil. Epif. par. 1., cap. 10. in prim.*
- XII. ac saltem singulis mensibus confiteantur peccata, & juxta
Confessoris judicium sumant Corpus Domini Nostri JE-
SU Christi;
Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 16., n. 7.*
Gavant. in *Manual. Epif. verb. Seminarium n. 6.*

Labbei

- XIII. Labbeus in *Concil. Gener. to. 11., pag. 854. sub lit. D.*
 Cathedrali, & aliis loci Ecclesiis diebus festis interserviant;
 Daniel. de Nobil. in *Addit. ad Cap. 38., n. 17.*
 Frances de *Eccl. Cathed. cap. 28., n. 237.*
 Paravicin. in *Polyanth. Sacrorum Can. verb. Clericorum Se-
 minaria n. 5., pag. 409.*
 Scarfanton. ad *Ceccoper. in Lucubr. Can. to. 3., addit. 38., n. 23.*
 XIV. Quæ omnia, atque alia ad hanc rem opportuna, & neces-
 saria Episcopi singuli, cum consilio duorum Canonicorum
 seniorum, & graviorum, quos ipsi elegerint, prout Spi-
 ritus Sanctus suggererit, constituent; eaque ut semper ob-
 serventur, sæpius visitando operam dabunt.
 Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 2., §. 31., n. 2.*
 Lauræa in *Epit. Can. verb. Clericorum Seminaria.*
 Valenzuel *Consil. 22., n. 1., to. 1.*
 Rota *to. 2. recent. Decis. 373., n. 9., par. 4.*
 XV. Discolos, & incorrigibiles, ac malorum morum semina-
 tores acriter punient, eos etiam, si opus fuerit, expellen-
 do: omniaque impedimenta auferentes, quæcumque ad
 conservandum, & augendum tam pium, & sanctum insti-
 tutum pertinere videbuntur, diligenter curabunt.
 Piafesc. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 35., vers. In-
 quirendum.*
 Vener. in *Exam. Epif. lib. 6., cap. 30., tit. de Seminar. n. 11.*
 XVI. Et quia ad Collegii fabricam instituendam, & ad merce-
 dem præceptoribus, & ministris solvendam, & ad alen-
 dam juventutem, & ad alios sumptus certi redditus erunt
 necessarii; ultra ea, quæ ad instituendos, vel alendos pue-
 ros sunt in aliquibus Ecclesiis, & locis destinata, quæ eo
 ipso huic Seminario sub eadem Episcopi cura applicata
 censeantur: iidem Episcopi cum consilio duorum de Ca-
 pitulo, quorum alter ab Episcopo, alter ab ipso Ca-
 pitulo eligatur; itemque duorum de Clero Civitatis, quo-
 rum quidem alterius electio similiter ab Episcopatu, al-
 terius verò ad Clerum pertineat;
 Castald. *Consult. Forens. to. 1., conf. 32., n. 4.*
 Cyrin. in *Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6., n. 249.*
 Corrad. in *Prax. Benef. lib. 4., cap. 8., n. 24.*
 Daniel. de Nobil. *Disp. 38., n. 9., §. 10. to. 1.*
 Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 5., cap. 11., n. 3.*
 Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 16., n. 24.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 1., qu. 29., n. 51.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 78., n. 3.*
 Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 11., cap. 3., n. 12.*
 Vivian. in *Jur. Patronat. par. 3., lib. 14., cap. 5., n. 17.*

Rota *to. 1. decis. 149. n. 6. & decis. 171. n. 10.*
coram Crispo.

XVII. ex fructibus integris mensæ Episcopalis, & Capituli, & quarumcumque dignitatum personatum, officiorum, præbendarum, portionum, Abbatiarum, & Prioratum, cuiuscumque Ordinis, etiam Regularis, aut qualitatis, vel conditionis fuerint, & Hospitalium, quæ dantur in titulum, vel administrationem, juxta constitutionem Concilii Viennensis, quæ incipit, *Quia contingit*; & beneficiorum quorumcumque, etiam Regularium, etiam si juris patronatus cuiuscumque fuerint, Barboſi, *de Off. & Potest. Epis. par. 3., alleg. 77., n. 2.*

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 39., n. 4.*

* Fulcus *de Visit. lib. 1., cap. 16., n. 10.*

* Gayant. *in Manual. Epis. verb. Seminarium n. 24.*

Monacel. *in Form. Pract. Legal. For. Eccl. to. 1., tit. 12., n. 3.*

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 22.*

Piaſec. *in Prax. Epis. par. 2., cap. 2. sub n. 5., vers. Ergi autem.*

Pignat. *in Consult. Can. to. 7., conf. 9., n. 7.*

Piton. *in Discept. Eccl. par. 3., discept. 78., n. 27., & 31.*

Rigant. *in Comment. ad Regul. Cancell. to. 2., regul. 13., n. 81., pag. 183., & n. 83., pag. 185.*

Squillant. *de Oblig. & Privileg. Epis. par. 1., cap. 10., n. 2.*

Vanesp. *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 21., cap. 3., n. 2.*

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 191., n. 2., & 7.*

* Cabedo *Decis. Lusitan. par. 1., decis. 204.*

Rotain *Indertina Benefic. 9. Junii 1721. §. Præterea cor. Cerve.*

XVIII. etiam si exempta,

Daniel *de Nobil. to. 2. in addit. ad disp. 38., n. 13.*

Labbeus *in Concil. Gener. to. 21., pag. 855.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 2., annot. 29., §. unic., n. 24.*

XIX. etiam si nullius Diocesis,

Lezzana *in Consult. Mor. to. 4., conf. 45., n. 26.*

Rigant. *in Comment. ad Regul. Cancell. to. 2., reg. 13., n. 70., ubi plures refert S.C.C. resolutiones.*

Rota *to. 1. in recent. decis. 234., n. 21., par. 4.*

XX. vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & Hospitalibus, & aliis quibuscumque locis piis, etiam exemptis, annexa, & ex fabricis Ecclesiarum,

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 35.*

Pignat. *in Consult. Can. to. 8., conf. 13., n. 2.*

Vener. *in Exam. Epis. lib. 6., cap. 30., tit. de Seminar. n. 23.*

XXI. & aliorum locorum, etiam ex quibuscumque aliis ecclesiasticis redditibus, seu proventibus, etiam aliorum Collegiorum; in quibus tamen semina discipulorum, vel do-

centium,

Quæſciplinarum
videtur Bullis S.
Pi V. 426. 1. 1. 1. 1.
1568. Romanus
1567. Romanus
1568. De n. inde-
ſeſſet 1571. & Cle-
ment. VIII. Ro-
manus 1603.
Clement. Quia
contingit d. Relig.
Dm. Supr. ſeſſ.
3. cap. 18. de
reſolam.

Cap. ſin de me-
ſſit. c. Cum ex
co. de elec. in 6
& c. de quibul-
dam. d. 37.

- centium, ad commune Ecclesiæ bonum promovendum, actum non habentur; hæc enim exempta esse voluit: Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 77. n. 14* Corrad. *in Prax. Benef. lib. 4., cap. 8., n. 17.*
- XXII. præterquam ratione reddituum, qui superflui essent ultra convenientem ipsorum seminariorum sustentationem; Pignatel. *in Consult. Can. to. 1., consult. 221. n. 23. & to. 9., consult. 81. n. 18.* Rigrant. *in Comment. ad Regul. Cancellar. to. 2., regul. 13. n. 74.* Vener. *in Exam. Episcop. lib. 6., cap. 30. n. 24.* Panimol. *Decis. 27. to. 1. n. 15.*
- XXIII. seu corporum, vel Confraternitatum, quæ in nonnullis locis Scholæ appellantur, Barbof. *de Offic. & Potest. Episc. par. 3., alleg. 77., n. 10.* Pellizar. *in Manual. Regul. to. 2., tract. 8., cap. 5., sess. 6. n. 289.* Squillant. *de Oblig. & Privileg. Episcop. lib. 1., cap. 10. n. 6.* Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 101. n. 10.*
- XXIV. & omnium Monasteriorum, Monacel. *in Form. Pract. legal. For. Eccl. to. 1., form. 24. tit. 12. n. 4.* Vener. *in Exam. Episcop. lib. 6., cap. 30. n. 17.* Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 2., adnot. 29. §. unic. n. 33.*
- XXV. non tamen Mendicantium, Frances *de Eccl. Cathed. cap. 28., n. 314.* Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 3. sub n. 104.* Paravicin. *in Polyanth. Sacrorum Can. verb. Clericorum Seminariorum n. 7., pag. 409.* Petra *ad Constit. Apost. to. 4., pag. 347. n. 32.* Pignatel. *in Consult. Can. to. 9., conf. 81. n. 23.* Zerol. *in Prax. Episc. part. 1., verb. Seminarium vers. Dubium S. C. C. in Militen. Taxæ 10. Novemb. & 4. Decemb. 1745.*
- XXVI. etiam ex decimis quacumque ratione ad laicos, ex quibus subsidia Ecclesiastica solvissent, & milites cujuscumque Militiæ, aut Ordinis, pertinentibus Fuscus *de Visitat. lib. 1. cap. 16. n. 8.* Pax Jordan. *in Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 35.* Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 2., adnot. 29. §. unic. n. 37.*
- XXVII. (Fratribus sancti Johannis Hierosolymitani dumtaxat exceptis) Gavant. *in Manual. Episc. verb. Seminarium n. 32.* Squillant. *de Oblig. & Privileg. Episcop. par. 1., cap. 10. n. 5.* Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. part. 2. tit. 11. cap. 3.*
- XXVIII. partem aliquam, vel portionem detrahent: & eam portionem sic detractam, necnon beneficia aliquot simplicia, cujuscumque qualitatibus, & dignitatis fuerint, vel etiam præstimonialia, vel præstimoniales portiones nuncupatas, etiam ante vacationem,

- Cyrin. in Nex. Eccles. Jurisd. cap. 6., n. 249.
 Menoch. Consil. 294., n. 3., to. 3.
 Murga de Benef. qu. 4., n. 85.
 Pastor de Benef. Eccl. tit. 4., n. 8.
 Pax Jordan. in Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 31. n. 47.
 De Valentib. de Re Eccl. Vol. 12., n. 22.
 Ventrigl. in Prax. Eccl. to. 2., adnot. 8., §. 1., n. 36.
 Zerol. in Prax. Epif. par. 1., verb. Seminarium n. 15.
 XIX. sine cultus divini, & illa obtinentium præjudicio, huic Collegio applicabunt, & incorporabunt:
 Fuscus de Visit. lib. 1., cap. 16., n. 9.
 Leo in Thesaur. For. Eccl. part. 2., cap. 16., n. 23.
 De Valentib. de Re Eccl., Vol. 12., n. 9.
 Vanespen. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 11., cap. 3., n. 12.
 Ventrigl. in Prax. Eccl. adnot. 29., §. unic., n. 42.
 XX. quod locum habeat, etiam si Beneficia sint reservata, vel affecta;
 Antonel. de Regim. Eccl. lib. 3., cap. 8. sub n. 2., vers. Tertiò.
 Clericat. de Benef. discord. 76., n. 10.
 Corrad. in Prax. Benef. lib. 4., cap. 8., n. 38.
 Fagnan. in Cap. Sicut unire de Ecessib. Prælatum. n. 36.
 Givant. in Manual. Epif. verb. Seminarium n. 33.
 Rigan. in Comment. ad Reg. Cancell. to. 2., reg. 13., n. 106.
 S. C. C. in Putcolana Unionis 11., & 25. Januarii 1744.
 XXI. nec per resignationem ipsorum beneficiorum, uniones, & applicationes suspendi, vel ullo modo impediti possint, sed omnino quacunque vacatione, etiam si in Curia, effectum suum sortiantur, & quacunque constitutione non obstante.
 Leo in Thesaur. For. Eccl. part. 2., cap. 16. sub n. 23.
 Pignatel. in Consult. C. 14. to. 9., cons. 81., n. 39.
 Vanespen. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 11., c. 3. sub n. 1.
 XXII. Ad hanc autem portionem solvendam beneficiorum, dignitatum, personatum, & ornatuum, & singulorum supra commemoratorum possessores non modo pro se, sed pro pensionibus, quas aliis forsan ex dictis fructibus solverent, retinendo tamen pro rata quidquid pro dictis pensionibus illis erit solvendum,
 Corrad. in Prax. Benef. lib. 4., cap. 8., n. 13.
 Daniel de Nobil. to. 2. in addit. ad disp. 38., n. 14.
 Garzas de Benef. tract. 1., §. 1., cap. 5., n. 171.
 Vener in Exam. Epif. lib. 6., cap. 30., n. 17.
 Ventrigl. in Prax. Eccl. par. 2. adnot. 29., §. unic., n. 28.
 XXIII. ab Episcopo loci per censuras ecclesiasticas, ac alia juris remedia compellantur,

- Corrad. in *Prax. Benef. lib. 4., cap. 8., n. 18.*
 Fufcus de *Vifit. lib. 1., cap. 16., n. 8.*
 Pignatel. in *Consult. Can. to. 8., conf. 13., n. 2.*
 Squillant. de *Oblig., & Privil. Epif. par. 1., cap. 10., n. 17.*
 XXXIV. etiam vocato ad hoc, si videbitur, auxilio brachii fecularis:
 XXXV. quibufvis, quoad omnia, & fingula fupradicta, privile-
 giis, exemptionibus, etiamfi fpecialem derogationem re-
 quirerent, confuetudine, etiam immemorabili, & quavis
 appellatione, & allegatione, quæ executionem impediat,
 non obftantibus.
 XXXVI. Succedente verò cafu, quo per uniones effectum fuum for-
 tientes, vel aliter Seminarium ipfum in totum, vel in
 partem dotatum reperiatur; tunc portio ex fingulis bene-
 ficiis, ut fupra, detracta, & incorporata ab Epifcopo, pro-
 ut res ipfa exegerit, in totum, vel pro parte remittatur.
 Fufcus de *Eccl. Cathed. cap. 28., n. 421., & 494.*
 Gavant. in *Manual. Epif. verb. Seminarium, n. 50.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 51.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., difcept. 88., n. 28.*
 Rigant. in *Comment. ad Reg. Cancell. to. 2., reg. 13., n. 78., & 85.*
 Reiffenftuel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 39., §. 3., n. 37.*
 XXXVII. Quod fi Cathedralium, & aliarum majorum Ecclefiarum
 Prælati in hac Seminarii erectione, ejufque confervatione
 negligentes fuerint, ac fuam portionem folvere detrecta-
 verint; Epifcopum Archiepifcopus, Archiepifcopum, &
 Superiores Synodus Provincialis acriter corripere, eofque
 ad omnia fupradicta cogere debeat; & ut quamprimum
 hoc fanctum, & pium opus, ubicumque fieri poterit, præ-
 moveatur, ftudiofè curabit.
 Barbof. de *Off., & Potest. Epif. par. 3., alleg. 77., n. 4.*
 Daniel de Nobil. to. 1., *diff. 38., n. 7.*
 Genuenf. in *Prax. cap. 88., n. 3.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 51.*
 Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 85., n. 3.*
 XXXVIII. Rationes autem reddituum hujus Seminarii Epifcopus annis
 fingulis accipiat, præfentibus duobus à Capitulo, & totidem
 à Clero Civitatis deputatis.
 Crifpin. de *Vifit. Paftoral. par. 2., §. 31., n. 5.*
 Fufcus de *Vifit. lib. 1., cap. 16., n. 15.*
 Monacel. in *Formul. Legal. For. Eccl. to. 2., form. 10., tit. 16., n. 22., pag. 258.*
 Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. verb. Clericorum Semi-
 narium n. 6., pag. 409.*
 Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 35., verf. In Litteris.*
 Zerol. in *Prax. Epif. verb. Seminarium, verf. Ad Tertium.*
 S. C. C.

S. C. C. in *Viglevanen. Seminarii* 13. *Januarii* 1741.

XXXIX. Deinde, ut cum minori impensa hujusmodi scholis instituendis provideatur, statuit Sancta Synodus, ut Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & alii locorum Ordinarii, scholasterias* obtinentes, & alios, quibus est lectionis, vel doctrinæ munus annexum, ad docendum in ipsis scholis instituendos, per se ipsos si idonei fuerint, alioquin per idoneos substitutos ab eisdem scholasticis eligendos, & ab Ordinariis approbandos, etiam per subtractionem fructuum, cogant, & compellant.

Frances *de Eccl. Carbed. cap. 28., n. 508.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Seminarium n. 19.*

Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 25., n. 3.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 57.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 6., cap. 30., n. 48.*

XL. Quod si, iudicio Episcopi, digni non fuerint, alium, qui dignus sit, nominent, omni appellatione remota:

XLI. quod si neglexerint, Episcopus ipse deputet.

XLII. Docebunt autem predicti, quæ videbuntur Episcopo expedire.

XLIII. De cætero verò officia, vel dignitates illæ, quæ scholasteriz dicuntur, non nisi Doctoribus, vel Magistris, aut Licentiatis in Sacra Pagina, aut in Jure Canonico, & aliis personis idoneis, & qui per se ipsos id munus explere possint, conferantur: & aliter facta provisio nulla sit, & invalida: non obstantibus quibusvis privilegiis, & consuetudinibus, etiam inmemorabilibus.

Barbos. *de Off., & Potest. Epif. par. 3., alleg. 60., n. 62.*

Labbeus. in *Concil. Gener. to. 21., pag. 856., lit. C.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 4. sub n. 58., vers. Nequæ.*

Pichler. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 4.*

Squillant. *de Privil. Cleric. cap. 4., n. 105.*

XLIV. Si verò in aliqua Provincia Ecclesiæ tanta paupertate laborent, ut Collegium in aliquibus erigi non possit; Synodus Provincialis, vel Metropolitanus, cum duobus antiquioribus Suffraganeis, in Ecclesia Metropolitana, vel alia Provincie Ecclesiæ commodiori, unum, aut plura Collegia, prout opportunitatem judicabit, ex fructibus duarum, aut plurium Ecclesiarum, in quibus singulis Collegium commodè institui non potest, erigenda curabit, ubi pueri illarum Ecclesiarum educantur.

Cucchi. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 10., n. 37.*

Fuscus *de Visitat. lib. 1. cap. 16. n. 11.*

Genuenf. in *Prax. cap. 88., n. 32.*

Nicol. in *Lucubr. Utriusq. Jur. to. 2., lib. 5., tit. 5. de Seminar. sub n. 15., pag. 207.*

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 101. n. 1.*

Zerol. *in Prax. Episc. part. 1., verb. Seminarium.*

XLV.

In Ecclesiis autem amplas Dioceses habentibus, possit Episcopus unum, vel plura in Diocesi, prout sibi opportunum videbitur, habere Seminaria; quæ tamen ab illo uno, quod in Civitate erectum, & constitutum fuerit, in omnibus dependant.

Frances *de Eccl. Cathed. cap. 28., n. 513.*

Fulcus *de Visit. lib. 1., cap. 16., n. 12.*

Paravicin. *in Polyantb. Sacr. Can. verb. Clericorum Seminaria n. 10., pag. 409.*

XLVI

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 3.*

Postremo, si vel pro unionibus, seu pro portionum taxatione, aut, vel assignatione, & incorporatione, aut qualibet alia ratione difficultatem aliquam oriri contigerit, ob quam hujus Seminarii institutio, vel conservatio impediretur, aut perturbaretur: Episcopus cum supra deputatis, vel Synodus Provincialis pro regionis more, pro Ecclesiarum, & beneficiorum qualitate, etiam superscripta, si opus fuerit, moderando, aut augendo, omnia, & singula, quæ ad felicem hujus Seminarii profectum necessaria, & opportuna videbuntur, decernere, ac providere valeat.

Antoncl. *de Regim. Eccles. lib. 3., cap. 8., n. 7.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Seminarium n. 18.*

Labbeus *in Concil. Gener. to. 21, pag. 236., lit. E.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 1., cap. 11., n. 1., & seqq. Indictio futura Sessionis.*

Insuper eadem Sacrosancta Tridentina Synodus proximam futuram Sessionem in diem decimam sextam mensis Septembris indicit: in qua agatur de Sacramento Matrimonii, & de aliis, si qua erunt ad doctrinam Fidei pertinentia, quæ expediri possint: item de provisionibus Episcopatum, dignitatum, aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum, ac de diversis Reformationis articulis.

Prærogata fuit Sessio ad diem XI, Nov. MDLXIII.

SESSIO VIGESIMAQUARTA,

Quæ est octava

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XI. Novembris MDLXIII.

Doctrina de Sacramento Matrimonii.

- I. **M**atrimonii perpetuum, indissolubilemque nexum primus humani generis parens divini Spiritus instinctu pronuntiavit, quum dixit: Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea: quamobrem relinquet homo patrem suum, & matrem, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne una.
- Gen. i. Eph. 5. Cap. Fratrum 25. q. 10 c. Jch. de biga. c. prim. in prin. de conj. lepr. March. 19.*
- Layman in Theol. Mor. lib. 5., tract. 11., p. 3., cap. 6., n. 2. Reiffenstuel eod. tit. tract. 14., dist. 13., qu. 5., n. 53.
- II. Hoc autem vinculo duos tantummodo copulari, & conjungi Christus Dominus apertius docuit, quum postrema illa verba, tamquam à Deo prolata, referens dixit: Itaque jam non sunt duo, sed una caro: statimque ejusdem nexus firmitatem, ab Adamo tantò ante pronuntiatam, his verbis confirmavit: Quod ergo Deus conjunxit, homo non separet.
- Matt. 29. Marc. 10 c. Miran. de cog. spir. C. Si ut qui. 29. q. 3. c. de indissolub. de consang. & affin.*
- III. Gratiam verò, quæ naturalem illum amorem perficeret, & indissolubilem unitatem confirmaret, conjugesque sanctificaret, ipse Christus, venerabilium Sacramentorum institutor, atque perfectior, sua nobis passione promeruit; quod Paullus Apostolus innuit, dicens: Viri diligite uxores vestras, sicut Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum tradidit pro ea: mox subiungens: Sacramentum hoc magnum est: ego autem dico in Christo, & in Ecclesia.
- Ephes. 5. in fin. c. Nemo. in fine. 21. q. 4 c. Delatum de Big.*
- IV. Quum igitur Matrimonium in Lege Evangelica veteribus connubiis per Christum gratia præstet; merito inter novæ Legis Sacramenta annumerandum, Sancti Patres nostri, Concilia, & universalis Ecclesiæ traditio semper docuerunt: adversus quam impii homines hujus sæculi insipientes, non solum perperam de hoc venerabili Sacramento senserunt, sed de more suo, prætextu Evangelii, libertatem carnis introducentes, multa ab Ecclesiæ Catholicæ sensu, & ab Apostolorum temporibus probata consuetudine aliena, scripto, & verbo asseruerunt, non sine magna Christi fidelium jactura: quorum temeritati sancta, & universalis Synodus cupiens occurrere, insigniores prædictorum Schismaticorum hæreses, & errores, ne plures ad se trahat perniciofa eorum contagio, exterminandos duxit, hos in ipsos hæreticos, eorumque errores decernens anathematismos.
- Conc. Flor. sub Eugenio IV. Cap. Ad abolendam hæres.*

Bon.

Bontemp. in *Fest. Flor. Mor. de Instit. Sacram. Matrimon.* tit. 19, verb. Ex SS. Canonibus, pag. 544. sub n. 184.
Pignatell. in *Consult. Can.* to. 9., conf. 133., n. 18.

DE SACRAMENTO MATRIMONII.

C A N O N I.

Matth. 19. Mat.
c. 10. Eph. 5. c.
Ad ab. lendam
de heret.

Si quis dixerit Matrimonium non esse verè, & propriè unum ex septem Legis Evangelicæ Sacramentis à Christo Domino institutum, sed ab hominibus in Ecclesia inventum, neque gratiam conferre, anathema sit.

Barbos. de *Off.*, & *Potest. Epif.* par. 2., alleg. 32., n. 199.
Bellarmin. de *Controv.* to. 3. de *Sacram. Matrim.*
Bontemp. loc. sup. cit.
Clericat. de *Sacris. Miss. decis.* 47., n. 13., & de *Matrim. dec.* 4. n. 19.
Cucch. in *Instit. Major.* lib. 5., tit. 11., n. 16., fol. 570.
Droit de *Re Sac.* lib. 10., qu. 1., §. 11., pag. 500.
Genet. in *Jur. Can.* to. 3. de *Sacram.* tit. 11. de *Sacram. Matrim.* sect. 2., fol. 87.
Gotti in *Theol.* to. 15., tract. de *Matrim.* qu. 2., dub. 1., §. 1., n. 2.
De Joriis in *Tract. Matrim. Sacram.* par. 3., qu. 6., n. 6.
Juvenin de *Sacram.* diff. 11., qu. 1., fol. 672.
Lambertin. de *Synod. Dioces.* lib. 8., cap. 12., n. 3.
Natal. Alex. in *Th. Mor.* lib. 2., cap. 1., art. 4., prop. 1.
Oliva de *For. Eccl.* par. 3., qu. 37., n. 2.
Pichler in *Jur. Can.* lib. 4., tit. 1., n. 73. in fin.
Romaguer ad *Const. Syn. Gerund.* lib. 4., tit. 1., n. 2.
Pulaja *Decis. Pontif.* to. 1., lib. 2., decis. 2., n. 37.

C A N O N I I.

Matth. 19. c. Si
quis 32. q. 7. to.
40. r. de spons.
door. c. Gaudet
mus de divor.

Si quis dixerit, licere Christianis plures simul habere uxores, & hoc nulla lege divina esse prohibitum, anathema sit.

Antoin. in *Th. Mor. de Matrim.* cap. 2., pag. 564.
Berti de *Theol. Discipl.* lib. 37., cap. 11., prop. 4.
Billuart. in *Cons. Theol.* to. 6. in tract. de *Matrim.* cap. 3., p. 634.
Colet in *Inst. Th.* par. 4. de *Matrim.* cap. 3., pag. 634.
Dandin. de *Susp. de Heres.* cap. 3., sect. 1., subsect. 1., §. 1., n. 1.
Engel in *Jur. Can.* lib. 4., tit. 4., n. 1.
Futcus de *Visit.* lib. 2., cap. 3., n. 33.
Habert. in *Th. Dog.*, & *Mor.* to. 7. de *Matrim.* c. 2., pag. 675.
Pontius de *Matrim.* lib. 7., cap. 49., n. 1.
Tournely de *Sacram. Matrim.* qu. 5., art. 1., concl. 3.

C A N O N I I I.

Lev. 18. c. Pitec
cum 30. q. 3. 35.
q. 2., & 3. per so-
lam c. Non deb.
de consang. & aff.

Si quis dixerit, eos tantum consanguinitatis, & affinitatis gradus, qui Levitico exprimentur, posse impedire

Ma-

- Matrimonium contrahendum, & dirimere contractum,
 Cened. *Qu. Canon.* 30. sub n. 91.
 Clericat. *de Sacram. Matrim. decis.* 18., n. 16.
 Concini. *de Matrim. lib.* 2., *diff.* 111., *cap.* 1., n. 2., qu. 1.
 Droit de Re Sacram. *lib.* 9., qu. 6., *cap.* 1., §. 1., pag.
 473., §. cap. 4., pag. 498.
 Gotti *in Th. to.* 15. tract. *de Matrim. qu.* 7., *dub.* 1., §. 1., n. 155.
 Juvenin *de Sacram. diff.* 10., qu. 6., *cap.* 1., fol. 632.
 Natal. Alex. *in Th. Mor. lib.* 2., *cap.* 4., *art.* 1., *prop. unic.*
 Petra *ad Constit. Apost. to.* 2., fol. 215., n. 15.
 II. nec posse Ecclesiam in nonnullis illorum dispensare, aut
 constituere, ut plures impediant, & dirimant, anathema sit.
 Berti *de Theol. Discipl. lib.* 37., *cap.* 5., *prop.* 4.
 Billuart. *in Curs. Theol. to.* 6. *de Matrim. diff.* 6., *art.* III.
 Bontemp. *in Fasc. Flor. Mor. tract.* 10. *de Impedim. Matrim.*
tit. 21., *verb.* Ex Ss. Canonibus.
 Boyvin *de Sacram. cap. ult.*, qu. 12., pag. 367.
 Engel *in Jur. Can. lib.* 4., *tit.* 16., §. 3., n. 5.
 De Justis *de Dispensat. Matrim. lib.* 2., *cap.* 1., n. 15.
 Laurza *in Epit. Can. verb. Matrimoniales dispensationes*,
 Tournely *de Matrim. qu.* 7., *conclus.* unic.
 Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 13., *cap.* 5., n. 28.

C A N O N I V.

Si quis dixerit Ecclesiam non potuisse constituere impedimenta matrimonium dirimentia, vel in iis constituendis errasse, anathema sit.

Matth. 16. 1. Cor
4. sup. lect. 21. c. 2.

Pignatel. *in Consult. Can. to.* 9., *conf.* 133., n. 17.
 Vid. Author. *velat. in supradict. Can. n. l.*, qui hanc propositionem firman.

C A N O N V.

Si quis dixerit, propter hæresim, aut molestam cohabitationem, aut affectatam absentiam à conjugē, dissolvi posse Matrimonii vinculum, anathema sit.

C. Lege diff. 10.
c. de il. a cum seq
de divor. c. p. De
i. fidelib. de con-
sang., & affi.

Antoin. *in Theol. Mor. cap.* 2. *de Matrim.* pag. 562.
 Clericat. *de Sacram. Matrim. decis.* 10., n. 32.
 Dandin. *de Susp. de Hæres. cap.* 3., *sect.* 1., *subsect.* 1., §. 4., n. 11.
 Droit de Re Sac. *lib.* 9., qu. 6., *cap.* 2., §. 4., pag. 489.
 De Justis *de Dispensat. Matrim. lib.* 2., *cap.* 1., *art.* 7., *prop.* 1.
 Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 15., *cap.* 2., n. 15.
 Vener. *in Exam. Epif. lib.* 1., *cap.* 47., n. 9.

C A N O N VI.

Si quis dixerit, matrimonium ratum, non consummatum, per solemnem religionis professionem alterius conjugum non dirimi, anathema sit.

c. Commisum
despons.

Alterius *de Censur. to.* 2., *disp.* 10., *cap.* 7. *in princ.* fol. 190.
 Berti

- Berti *de Theol. Discipl. lib. 37., cap. 12., prop. III.*
 Boyvin *de Sacram. cap. ult. de Matrim. qu. 9., pag. 361.*
 Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 1., n. 82.*
 Concini. *cod. tract. lib. 2., diss. 1., cap. 8., §. 6., n. 1.*
 Fagnan. *in Cap. Verum de Convers. Conjug. n. 2.*
 Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 3., verb.*
Matrimonia plura fol. 267.
 Gotti *in Th. to. 15. de Matrim. qu. 5., dub. 3., §. 1., n. 1.*
 A' S. Gregorio *in Univ. Tract. cap. 93., n. 6.*
 Habert. *in Th. Dog., & Mor. to. 7. de Matrim. cap. 2., pag. 718.*
 De Joriis *in Tract. de Matrim. Sacram. par. 7., qu. 14., n. 3.*
 Juvenin *de Sacram. diss. 10., qu. 4., art. 3., §. 1.*
 Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 13., cap. 12., n. 9.*
 Pignatel. *in Consult. Canon. to. 3., conf. 42., n. 11.*
 Reiffenstuel *in Jur. Can. lib. 4., tit. 19., n. 2.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decs. 12., n. 9., & lib. 2., dec. 21., n. 90.*

C A N O N V I I.

Matth. 19. Luca
 10. 1. Cor. 7. c.
 Placuit comand
 tis seq. 32. q. 7.
 c. Gaudemus de
 divor.

Si quis dixerit Ecclesiam errare, quum docuit, & docet, juxta Evangelicam, & Apostolicam doctrinam, propter adulterium alterius conjugum matrimonium vinculum non posse dissolvi; & utrumque, vel etiam innocentem, qui causam adulterio non dedit, non posse, altero conjugate vivente, aliud matrimonium contrahere; mœcharique eum qui, dimissa adultera, aliam duxerit, & eam, quæ dimisso adultero, alii nupterit, anathema sit.

- Antoin. *in Th. Mor. de Matrim. cap. 2., pag. 563.*
 Droit de Re Sac. *lib. 9., qu. 4., cap. 1., §. 7., probat. 2.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 4., tit. 19., §. 2., n. 9.*
 Fagnan. *in Cap. Quum sis de Convers. Conjug. n. 6.*
 Genet. *in Tract. de Matrim. cap. 9., qu. 9.*
 De Justis *de Dispensat. Matrim. lib. 2., cap. 10., n. 47.*
 Juvenin *de Sacram. diss. 10., qu. 4., art. 3., §. 2.*
 Layman *in Theol. Mor. lib. 5., tract. 10., p. 3., cap. 7., n. 7.*
res. Porro.

- Laurza *in Epit. Can. verb. Matrimonia plura.*
 Tournely *de Sacram. Matrim. qu. 5., art. 2., concl. 3., arg. 2.*
 Vener *in Exam. Epif. lib. 1., cap. 47., n. 3.*

C A N O N V I I I.

Si quis dixerit Ecclesiam errare, quum ob multas causas separationem inter conjuges, quoad thorum, seu quoad cohabitationem, ad certum, incertumve tempus fieri posse decernit, anathema sit.

- Bellarmin. *de Controv. to. 3. de Sacram. Matrim. lib. unic. cap. 14., fol. 647.*
 Concini. *cod. tract. lib. 2., diss. 1., cap. 9., n. 1.*

Gibert.

Gibert. in *Jur. Canon. to. 3. de Sacr. tit. 14., sect. 2., n. 1.*
 Gotti in *Theol. to. 15., tract. de Matrim. qu. 5., dub. 6., §. 1., n. 2.*
 Habert. in *Th. Dog., & Mor. to. 7. de Matrim. cap. 1., §. 8.,*

pag. 775.

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 9., n. 111.*

Natal. Alex. in *Th. Mor. lib. 2., cap. 6.*

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 4., tit. 19., n. 28.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 15., cap. 2., n. 1.,*
 & per tot.

Rota *Decis. 292., n. 2. coram Crispo.*

Majoricen. *Drvortii 13. Jan. 1749. §. 2. coram Emin. Buffio.*

C A N O N I X.

Si quis dixerit Clericos in sacris Ordinibus constitutos, vel Regulares, castitatem solemniter professos, posse Matrimonium contrahere, contractumque validum esse, non obstante lege ecclesiastica, vel voto: & oppositum nil aliud esse, quam damnare matrimonium, postea omnes contrahere Matrimonium, qui non sentiunt se castitatis, etiam si eam voverint, habere donum, anathema sit: quum Deus id recte petentibus non deneget, nec patiatur, nos supra id, quod possumus, tentari.

Antoin. in *Th. Mor. de Matrim. cap. 3., pag. 170.*

Berti de *Theol. Discipl. lib. 37., cap. 6.*

Billuart. in *Cu. f. Theol. to. 6. de Matrim. diff. 7., art. 3.*

Bontemp. in *Fascio. Flor. Mor. tract. 7., tit. 3., sub n. 98.*
vers. Nequè.

Cleric. de *Sacrif. Miss. decis. 47., n. 17.*

Droit de *Re Sacr. lib. 8., par. 2., sect. 3., pag. 346.*

A' S. Gregorio in *Univ. tract. cap. 104., n. 4.*

De Joriis in *Tract. de Matrim. Sacram. par. 8., qu. 22.*

De Justis de *Dispensat. Matrim. lib. 2., cap. 14., n. 77.*

Juvenin de *Sacram. diff. 10., qu. 7., cap. 8., art. 4.*

Pax Jordan. in *Elucub. par. 1., lib. 3., tit. 7., n. 308.*

Pignatell. in *Consult. Can. to. 8., conf. 81., n. 26.*

Squillant. de *Oblig. Cleric. par. 1., n. 73.*

Tournely de *Matrim. qu. 8., art. 1. de impedim. Ord. concl. 2.*

C A N O N X.

Si quis dixerit statum conjugalem anteponendum esse statui virginittatis, vel celibatus; & non esse melius, ac beatius, manere in virginittate, aut celibatu, quam jungi matrimonio, anathema sit.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 11., n. 3., fol. 569.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 18., n. 1.*

De Joriis in *tract. de Matrim. Sacram. par. 1., qu. 1., n. 3.*

Laurza in *Epir. Can. verb. Matrimonii essentia.*

N n

Lco

Dist. 27. c. Pref-
 byt. & seqq. 7 q.
 1. per totam. Ex-
 trav. 130. Cler.
 per tot. Conc.
 Carth. 4. cap.
 104. & Mattheo
 con. 1. c. 11.

1. Cor. 101.

Matth. 19. 1. cor
 7. in fin. c. Nu-
 pti. c. 32. q. 1. c.
 Qui sunt. 32. q.
 5. c. committam
 de Sponsal.
 cap. Nuptiarum.
 27. q. 1.

Leo in *Theſaur. For. Eccl. par. 2., cap. 9., n. 11.*
 Monaccl. in *Form. Leg. to. 4. in ſupplem. ad to. 2. ſub n. 324. fol. 67.*
 Natal. Alex. in *Theol. Mor. lib. 2., cap. 8.*
 Reiffentuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 1., §. 7., n. 150.*

C A N O N X I.

I. Si quis dixerit, prohibitionem ſolemnitatis nuptiarum certis anni temporibus ſuperſtitionem eſſe tyrannicam, ab ethnicorum ſuperſtitione profectam;

Droit de Re Sacram. lib. 9., qu. 6., cap. 3., n. 2.
 Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 11., ſect. 23., n. 1., fol. 92.*
 Perez de Matrim. diſp. 43., ſect. 10., n. 1.
 Tournely de Matrim. qu. 8., art. 2., de impedim. tempor.
 Vanelpen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 13., cap. 2., n. 12., verſ.*
 Cumque.

II. aut benedictiones, & alias cœremonias, quibus Eccleſia in illis utitur, damnaverit, anathema ſit.

Girald. ad *Theſaur. de Pan. Eccl. verb. Ritus, cap. 1., par. 2.*
 Juvenin. de *Sacram. diſp. 11., qu. 5., fol. 681.*

C A N O N X I I.

Si quis dixerit, cauſas Matrimoniales non ſpectare ad Judices eccleſiaſticos, anathema ſit.

Bellarmin. de *controv. to. 3. de Sacram. Matrim. lib. univ.*
 Dandin. de *ſuſc. de Hæreſ. cap. 3., ſect. 1., ſubſect. 1., §. 1., n. 10.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 4., tit. 28., n. 1.*
 Habert. in *Tb. Dog. & Mor. to. 7. de Matrim. c. 8., §. 1., p. 852.*
 De Joriis in *Tract. de Matrim. Sacram. par. 1., qu. 2., n. 1., verſ.*
 Que conclusio, & par. 3., qu. 6., n. 6., verſ. Et ſciendum.

Lambertin. de *Synd. Diaceſ. lib. 9., cap. 9., n. 3.*

Leo ad *Theſaur. For. Eccl. par. 2., cap. 9., n. 6.*

Vulp. in *Prax. Eccl. cap. 41., n. 36.*

Cortada Decif. *Catbalon. 174., n. 1., par. 3.*

Spercl. *Decif. 9., n. 9.*

Rota in *Salamantina Jurisdictionis ſuper Bono Jure in Cauſ. Matrimonial. 27. Febr. 1750., §. 3. coram de Vais.*

DECRETUM DE REFORMATIONE
MATRIMONII.

CAPUT I.

I. **T**Ametsi dubitandum non eſt, clandestina Matrimonia, libero contrahentium conſenſu facta, rata, & vera eſſe Matrimonia, quamdiu Eccleſia ea irrita non fecit, & proinde jure damnandi ſint illi, ut eos Sancta Synodus

a. Malegrom. 35.
 q. 6. c. 1. in ſu.
 de conſang. &
 aff. c. Accedentibus de exel.
 Biglari.

Matrimonii cum
 arctis ſolemnita-
 tibus contrahen-
 di forma in Con-
 ſilio Lateranenſi
 præſcripta conſer-
 vatur. Quæ ad
 præſentat. diſ-
 penſare poſſunt
 Epiſcopi. Qui
 præſentat. non præ-
 ſentabit auctor
 & ductus, vel
 tribus teſtibus
 auctorabit, in
 ſede canonica.

duſ anathemate damnat, qui ea vera, ac rata eſſe negant;

Droit de Re Sacr. to. 2., lib. 10., §. 1., pag. 511.

Lauræa in Epit. Can. verb. Matrimonia clandestina.

Pignateli in Conſult. Can. to. 9., conſ. 133., n. 16.

Vanelpen. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 12., cap. 4. n. 7.

Panimol. Deciſ. 121., n. 12., to. 2.

Rota in Placentina Matrimonii 15. Martii 1715., §. Series, &

18. Novemb. ejuſd. Anni, §. Conſultare cor. Card. Scotto.

II. quique falſo affirmant, matrimonia à filiisfamilias ſine conſenſu parentum contracta, irrita eſſe,

Armandus Herman. in 4. Sent. tract. 9., diſp. 2. qu. 3., n. 4.

Barboſ. de Off., & Poteſt. Paroch. par. 1., cap. 21., n. 1.

Cabaſſut. in Hiſt. Conc. pag. 597., n. 54., & pag. 630., n. 13.

Campanil. in Diverſ. Jur. Can. rubr. 6., cap. 3., n. 42.

Fliegen ad Wigandt in Trib. Conſ., & Ord. cap. 13., pag. 475.

Guttierrez Pract. Qu. lib. 2., qu. 1., n. 2., & 3., & Qu.

Can. lib. 1., cap. 20., n. 2.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 7. de Matrim. pag.

859., & 864.

Ludovic. Abely Episcopuſ Ruten. in Medul. Tb. par. 2.;

tract. 1., cap. 8., ſect. 3., n. 3.

Palma Conſil. 87., n. 16.

Pignateli. in Conſult. Can. to. 9., conſ. 133., n. 20.

Rodericus Suares Alleg., & Conſil. lib. 2., n. 2., pag. 533.

Zaul. ad Statut. Favent. to. 1. in addit. ad Rubr. 26., cap.

34. n. 42.

Rota Deciſ. 822., n. 6. coram Cerro.

III. & parentes ea rata, vel irrita facere poſſe:

Gibert. in Jur. Can. par. 1., tit. 20., ſect. 13., §. Utilis in

fin. pag. 177., & ſect. 15., pag. 183.

Salern. Conſil. 15., n. 11., lib. 1.

Vanelpen. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 12., cap. 4., n. 19.

Panimol. to. 2., Deciſ. 45., n. 2.

IV. nihilominuſ ſancta Dei Eccleſia ex juſtiſſimis cauſis illa

ſemper deteſtata eſt, atque prohibuit.

Cened. Qu. Can. 30., n. 1.

Cæphal. Conſil. 421., n. 54., to 3.

De Gonteriiſ in Concil. Provinc. Avenion. tit. 36. de Ma-

trim. cap. 3., pag. 161.

Lambertin. de Synod. Diac. lib. 7., cap. 27., n. 7.

Ludovicuſ Belluſ Conſil. 32., n. 9.

Marant. in Controv. Jur. par. 1., reſp. 6., n. 90.

Rota to. 4., Deciſ. 35. ſub n. 2. in tit. de Miſcellan. cor.

Cardin. Falconerio.

V. Verum, quum Sancta Synodus animadvertat, prohibitio-

cap. Non omne.
c. Honorant. &
c. 6. q. 2. c. A-
lter. & cap. No-
ſtites to. q. 5.
c. Videtur. qui
matr. acc. poſ.
Conc. Tol. III.
c. 10. Conc. Bi-
ſontinſe anno
155., art. 6 de
ſouſſ. & Matr.
Caſus Camerac.
anno 1550. tit. 9
de Matrim.

esp. Consult. lib.
2. q. 4. c. Ut o-
stendat. Ut Ec-
clesia debeat
sine diminutio-
ne coherere
Conc. Lateran.
IV. cap. 31. & c.
Cum in his de
claud. delip.

nes illas, propter hominum inobedientiam, jam non prodesse; & gravia peccata perpendat, quæ ex eisdem clandestinis conjugis ortum habent; præsertim verò eorum, qui in statu damnationis permanent, dum, priore uxore, cum qua clam contraxerant, relicta, cum alia palam contrahunt, & cum ea in perpetuo adulterio vivunt. Cui malo quum ab Ecclesia, quæ de occultis non judicat, succurri non possit, nisi efficacius aliquod remedium adhibeatur; idcirco, Sacri Lateranensis Concilii, sub Innocentio III. celebrati, vestigiis inhaerendo, præcipit, ut in posterum, antequam Matrimonium contrahatur, ter à proprio contrahentium Parocho,

Barbof. *de Off. & Potest. Epif. par. 2., alleg. 32., n. 54.*
Bontemp. *in Fasc. Flor. Mor. tract. 10. de Sacram. Matrim. tit. 20., verb. Ratio.*

De Joriis *de Matrim. par. 2., qu. 4. sub n. 1., vers. Quæ denunciationes.*

Laurza *in Epit. Can. verb. Matrimonia cum quibus solemnitatibus.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 3., §. 1., n. 23.*

VI. tribus continuis diebus festivis in Ecclesia inter Missarum solemnia publicè denunciatur, inter quos Matrimonium sit contrahendum;

Bayo *in Prax. Eccl. par. 3., lib. 2., qu. 26., n. 1.*
Capyc. *Latr. Consult. 126., n. 26., to. 2.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Matrim. denunciat. n. 2.*

Marant. *in Controv. Jur. resp. 13., n. 51., par. 5.*

Pax Jordan. *in Elucubr. lib. 3., tit. 7., to. 1., n. 37.*

Pichler *in Jur. Can. lib. 4., tit. 1., n. 4.*

Pontius *de Sacram. Matr. lib. 5., cap. 30., n. 7.*

Squillant. *de Privil. Cleric. par. 2., n. 115.*

Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. par. 2., cap. 25., n. 3.*

Rota *Decif. 431., n. 4. coram Roxas.*

VII. quibus denunciationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii in facie Ecclesie procedatur;

Genuenf. *in Prax. cap. 25., n. 1.*

Layman *in Th. Mor. lib. 5., tract. 10., par. 2., cap. 4., n. 9.*

Menoch. *Consil. 69., n. 1., to. 1.*

Romaguer *ad Const. Syn. Gerund. lib. 4., tit. 1., cap. 5., n. 5.*

Salern. *Consil. 39., §. 2., n. 18.*

Vanetpen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 12., cap. 3., n. 4.*

Panmol. *in Decif. 173., adnot. 1., n. 1.*

VIII. ubi Parochus, viro, & muliere interrogatis, & eorum mutuo consensu intellecto, vel dicat, *Ego vos in Matrimo-*
nium

nium conjungo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; vel aliis utatur verbis, juxta receptum uniuscujusque Provinciae ritum.

Cenedo *Qu. Can. 30., n. 29.*

Droit de Re Sacr. to. 2., lib. 10., qu. 2., §. 1., pag. 509.

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 7. de Matrim.*

Piton. *in Discept. Eccl. to. 2., discept. 52., n. 15.*

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 12., cap. 6. n. 1.*

- IX. Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, Matrimonium malitiosè impediri posse, si tot præcesserint denunciationes, Caphal. *Consil. 421., n. 24., to. 3.*

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Matrim. denunciat. n. 13.*

Monoch. *Consil. 69., n. 4.*

- X. Pontius *de Sacram. Matrim. lib. 5., cap. 32., n. 2.*

tunc vel una tantum denunciatio fiat, vel saltem Parocho, & duobus, vel tribus testibus presentibus Matrimonium celebretur, Deinde ante illius consummationem denunciationes in Ecclesia fiant, ut, si aliqua subfunt impedimenta, facilius detegantur:

Engel *in Jur. Can. lib. 4., tit. 3., n. 5.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 9., n. 362.*

Marant. *in Controv. Jur. par. 5., resp. 13., n. 35.*

Squillant. *de Privil. Cleric. par. 2. sub n. 320.*

Rota *Decis. 431., n. 1. coram Roxas.*

- XI. nisi Ordinarius ipse expedire judicaverit, ut prædictæ denunciationes remittantur: quod illius prudentiæ, & judicio Sancta Synodus relinquit.

Bontemp. *in Fasc. Flor. Mor. de Sacram. Matrim. tract. 10., tit. 20., verb. Ratio.*

Droit de Re Sacr. lib. 9., qu. 5., cap. 2. pag. 471.

Fliegen ad Wigandt *in Trib. Conf., & Ord. cap. 14., pag. 473.*

Guttier. *de Matrim. cap. 57., n. 1.*

Leuren. *de Vicar. Epif. par. 4., cap. 3., qu. 161., n. 3.*

Piasen. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 4., n. 79.*

Pichler *in Jur. Can. lib. 4., tit. 1., n. 6.*

Ricciardel. *in Lye. Eccl. to. 2., cap. 9., §. 7., n. 46.*

Rota *in retem. Decis. 243. sub n. 7., par. 2.*

Cor. Ratto *Decis. 128., n. 2., to. 2.*

- XII. Qui aliter, quam præsentem Parocho, vel alio Sacerdote, de ipsius Parochi, seu Ordinarii licentia, vel duobus, vel tribus testibus, Matrimonium contrahere attentabunt, eos Sancta Synodus ad sic contrahendum omnino inhabiles reddit;

Antoncl. *de Regim. Eccl. cap. 10. n. 1.*

Bontemp. *in Fasc. Flor. Mor. de Sacram. Matrim. tract. 10., tit. 19.*

verb. Item.

Cenedo.

Videatur 22.
34

- Cened. *Qu. Canon.* 30., n. 106.
 Pax Jordan. in *Elycub.* to. 1., lib. 3., tit. 7., n. 66.
 Pignatcl. in *Consult. Can.* to. 5., conf. 78., n. 1.
 Ricciardcl. in *Lyc. Eccl.* to. 2., cap. 9., §. 11., n. 14.
 Romaguer *ad Constit. Syn. Gerund.* lib. 4., tit. 1., cap. 6., n. 1.
 Ruger. de *Testam. Can.* lib. 1., disp. 2., cap. 1., n. 5.
 Ventrigl. de *Jurisd. Archiep.* cap. 48., n. 1.
 Panimol. *Decis.* 19., adnot. 1., n. 23.
 Rota in *Recent. Decis.* 305., n. 19., par. 15.
 Romana *Nullitatis Matrimonii* 2. Decemb. 1720., §. *Certi-*
us cor. De Gamaches.
 Leopoldien. *Matrimonii* 19. Febr. 1725., §. *Jure coram Cerro.*
 Barchinonen. *Jurium Parochialium* 13. Januar. 1730., §. 26.
coram Cardin. Altobrando.
 Compostellana 2. Maii 1755., §. 21., & 30. April. 1756
 §. 23. *coram de Canillac.*

XIII. & hujusmodi contractus irritos, & nullos esse decernit;
 prout eos presenti decreto irritos facit, & annullat.

- Cabassut. in *Histor. Concil.* pag. 440., col. 1.
 Engel in *Jur. Can.* lib. 2., tit. 23., n. 11., & lib. 4., tit. 1., n. 1.
 Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl.* par. 2., cap. 6., verb. *Ma-*
trim. Clandest. n. 1.
 Lambertin. de *Synod. Dioces.* lib. 7., cap. 27., n. 2.
 Noal. *Consil.* 14., §. *Quod enim.*
 Piafsee. in *Prax. Epif.* par. 2., cap. 4. sub n. 30., vers. *Il-*
la autem.
 Pontius de *Matrim.* lib. 5., cap. 6., n. 3.
 Salern. *Consil.* 39., n. 13., lib. 1.
 Spada *Consil.* 87., n. 3., to. 3.
 Tondut. *Qu.* & *Resol. Benef.* par. 1., cap. 71., n. 2., &
 cap. 120., n. 18., & par. 3., cap. 165., n. 1.
 Rota in *Recent. Decis.* 75., n. 13., par. 17.
 Cor. Ubago *Decis.* 82., n. 2.
 Leodien. *Nullitatis Matrimonii* 2. Maii 1732., §. 4. *coram*
Cardin. Corio.

XIV. Insuper Parochum, vel alium Sacerdotem, qui cum mi-
 nore testium numero, & testes, qui sine Parocho, vel Sa-
 cerdote hujusmodi contractui interfuerint, necnon ipsos
 contrahentes graviter arbitrio Ordinarium puniri precipit.
 Gavant. in *Manual. Epif. verb. Matrimonii celebratio* n. 31.
 Gibert. in *Jur. Can.* to. 3., tit. 11. de *Sacr. Matrim.* sect. 19., n. 1.
 Palma Sen. *Consil.* 87., n. 60.
 Ricciardcl. in *Lyc. Eccl.* cap. 9., §. 7., n. 57., to. 2.
 Rigant. in *Comment. ad Reg. Cancell.* to. 4., reg. 49., n. 140.
 Yulp. in *Prax. For. Eccl.* cap. 15., n. 2.

- XV. Præterea eadem Sancta Synodus hortatur, ut conjuges ante benedictionem sacerdotalem, in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent;

Boss. *de Matrim. cap. 9., §. 5., n. 21.*

Droit *de Re Sacr. lib. 9., qu. 5., cap. 1., pag. 469.*

Pichler *in Jur. Can. lib. 4., tit. 1., n. 4.*

Panimol. *Decis. 173., adnot. 1., n. 36.*

- XVI. statuitque benedictionem à proprio Parocho fieri;

Barbof. *de Paroch. par. 1., cap. 12., n. 6.*

Guttier. *de Matrim. cap. 106., n. 4.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 6., n. 10.*

Pignat. *in Consult. Can. to. 5., cons. 76., n. 16.*

Romaguer *ad Const. Syn. Gerund. lib. 4., tit. 1., cap. 3., n. 9.*

- XVII. neque a quoquam, nisi ab ipso Parocho, vel ab Ordinario licentiam ad prædictam benedictionem faciendam alii sacerdoti concedi posse: quacumque consuetudine, etiam immemorabili, quæ potius corruptela dicenda est, vel privilegio, non obitante.

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Matrimonii celebratio n. 31*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3., tit. 11. de Sacram. Matrimon.*

sect. 24., n. 5.

De Joriis *de Matrim. par. 5., qu. 11., n. 1.*

Rota *to. 2. Decis. 239., n. 45. cor. SS. D. N. CLEMEN-*

TE XIII.

- XVIII. Quod si quis Parochus, vel alius sacerdos, sive Regularis, sive secularis sit, etiam si id sibi ex privilegio, vel immemorabili consuetudine nocere contendat, alterius Parochie sponsos sine illorum Parochi licentia matrimonio conjungere, aut benedicere ausus fuerit, ipso jure tandiù suspensus maneat, quamdiù ab Ordinario ejus Parochi, qui matrimonio interesse debebat, seu à quo benedictio suscipienda erat, absolvatur.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 4., n. 3.*

Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., verb. Matrimonia cap. 1., vers. Ex Tridentino.*

Laurza *in Epit. Can. verb. Matrimonia clandestina quando prohibita.*

Pastor *de Benef. lib. 3., tit. 42., n. 42.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. par. 1., adnot. 48., §. unic., n. 59.*

- XIX. Habeat Parochus librum, in quo conjugum, & testium nomina, diemque, & locum contracti matrimonii describat, quem diligenter apud se custodiat.

Cupic. *Litr. Consult. 126., n. 10., to. 2.*

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 3., n. 24.*

Laurza *in Epit. Can. verb. Parochius.*

Possevin.

Possevin. *de Off. Curati cap. 6., n. 44., & cap. 12., n. 42.*

Piton. *in Discept. Eccl. to. 4., discept. 104., n. 51.*

Panimol. *Decis. 19., adnot. 2., n. 2.*

Rota *in recent. Decis. 709., n. 1., par. 2.*

Cor. Ansaldo *to. 5., Decis. 512., n. 27.*

Leopoldien. *Matrimonii 19. Februarii 1725., §. Jure cor. Cerro.*

- XX. Postremò Sancta Synodus conjuges hortatur, ut, antequam contrahant, vel saltem triduo ante Matrimonii consummationem sua peccata diligenter confiteantur, & ad sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum piè accedant.

Colet *in Inst. Th. to. 4. de Sacram. cap. 4., art. 2., pag. 133.*

Crispin. *in Visit. Pastoral. par. 2., §. 17., n. 46.*

Droit de Re Sac. *lib. 9., qu. 5., cap. 1., pag. 466.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 9., n. 49.*

Ugolin. *de Off., & Potest. Epif. par. 2., cap. 15., §. 12., n. 4.*

- XXI. Si quæ Provinciæ aliis, ultra prædictas, laudabilibus consuetudinibus, & cæremoniis hac in re utuntur, eas omnino retineri Sancta Synodus vehementer optat.

Droit de Re Sac. *lib. 9., qu. 5., cap. 1., pag. 466.*

Gavant, *in Manual. Epif. verb. Matrimonii celebratio n. 23.*

Gibert. *in Jur. Can. tit. 11. de Sacram. Matrim. to. 3., sect. 21., n. 5.*

- XXII. Ne verò hæc tam salubria præcepta quemquam lateant, Ordinarii omnibus præcipit, ut, quàm primum poterint, curent hoc decretum populo publicari, ac explicari in singulis suarum diocesium Parochialibus Ecclesiis, idque in primo anno quamprimum fiat, deinde verò quoties expedire viderint. Decernit insuper, ut hujusmodi decretum in unaquaque Parochia suum robur post triginta dies habere incipiat à die primæ publicationis, in eadem Parochia factæ, numerandos.

Habert. *in Th. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. cap. 7., pag. 198.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 12., cap. 5., n. 6.*

C A P U T II.

Inter quos cognos-
sit spiritus illi non
spoliatur.

I. Declaratur in
Bulla S. Pii V.
Cum id. et. in. 1566.

a. Non olures de
Conf. dist. 4. c. Ve-
niens & fere per
hoc decognat. spi-
rit. c. Quamvis
sod. in 6.

DOcet experientia, propter multitudinem prohibitio-
num, multoties in calibus prohibitis ignoranter con-
trahi Matrimonia, in quibus, vel non sine magno pecca-
to perseveratur, vel ea non sine magno scandalo dirimun-
tur. Volens itaque Sancta Synodus huic incommodo pro-
videre, & à cognitionis spiritualis impedimento incipiens,
statuit, ut unus tantum, sive vir, sive mulier, juxta Sa-
crorum Canonum instituta, vel ad summum unus, & una
baptizatum de Baptismo suscipiant;

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 2., n. 88., & 89.*

Droit

Droit de Re Sacr. lib. 2., cap. 1., §. 2., pag. 219.

Engel in Jur. Can. lib. 3., tit. 42., n. 12.

Petra ad Constit. Apost. to. 2., pag. 442., n. 8.

Pontius de Sacram. Matrim. lib. 7., cap. 37., n. 6.

Romagner ad Const. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 18., cap. 7., n. 7.

Pilaja Decis. Pontif. lib. 2., decis. 2., n. 58.

- II. inter quos, ac baptizatum ipsum, & illius patrem, & matrem, necnon inter baptizantem, & baptizatum, baptizatique patrem, ac matrem tantum spiritualis cognatio contrahatur.

Alzedo de Præcellent. Episc. Dignit. par. 2., cap. 7., n. 8.

Barbof. de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 3., n. 53.

Droit de Re Sacr. lib. 9., qu. 6., cap. 2., §. 4., pag. 487.

Fuscus de Visit. lib. 1., cap. 7., n. 19.

Pichler in Jur. Can. lib. 4., tit. 11., n. 4.

Pignatel. in Consult. Can. to. 6., conf. 41., n. 58.

Pirhing eod. tract. lib. 4., tit. 11., §. 5., n. 31.

Vancspen. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 13., cap. 6., n. 15.

Vener. in Exam. Episc. lib. 1., cap. 49., n. 3.

Rota in Compostellana 2. Maii 1755. §. 22. cor. De Canilliac.

- III. Parochus, antequam ad Baptismum conferendum accedat, diligenter ab iis, ad quos spectabit, scisciteretur, quem, vel quos elegerint, ut baptizatum de sacro fonte suscipiant; & eum, vel eos tantum ad illum suscipiendum admittat;

Engel in Jur. Can. lib. 3., tit. 42., n. 12.

Laurza in Epit. Can. verb. Parochus, ejusque obligationes:

- IV. & in libro eorum nomina describat.

Argyr in Discept. Eccl. to. 2., lib. 7., discept. 4., n. 2.

Fermosin. in Cap. 2., & 3. de Off. Archipresbyt. qu. 1., n. 127.

Fuscus de Visit. lib. 2., cap. 3., n. 24.

Passerin. de Offic. Curati cap. 6., n. 44., & cap. 12., n. 42.

Romagner ad Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 18., cap. 4., n. 1.

Rota to. 1. in recent. Decis. 370., n. 1., & 7., par. 18.

- V. doceatque eos, quam cognationem contraxerint, ne ignorantia ulla excusari valeant.

Colet in Inst. Tb. in tract. de Baptism. cap. 5. de Patrin. pag. 264.

Piassec in Prax. Episc. par. 2., cap. 3. sub n. 25., vers. Circa.

Pontius de Sacram. Matrim. lib. 7., cap. 39., n. 8.

- VI. Quod si alii, ultra designatos, baptizatum tetigerint, cognationem spirituales nullo pacto contrahant: constitutionibus in contrarium facientibus non obstantibus.

Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 14., n. 10.

Fliegen ad Wigandt in Trib. Conf., & Ord. cap. 10., p. 316.

Gavant. in Manual. Episc. verb. Baptismus n. 3.

o o

Moron.

c. Super quibus
a. Piracium. &
c. No. 30. qu. 3.
c. 1. c. Super eo
& scire per totum
de cogn. spir. c.
1. eod. tit. in 6.

c. Quævis de
cog. spir. in 6.

Moron. *Respons. Moral.* 15., n. 28.

Petra *ad Constit. Apost.* to. 2., pag. 442., n. 11.

Reiffenstuel *in Jur. Can. lib.* 4., tit. 11., n. 20.

VII. Si Parochi culpa, vel negligentia secus factum fuerit, arbitrio Ordinarii puniatur.

Pignat. *in Consult. Can.* to. 7. *consult.* 90., n. 8.

VIII. Ea quoque cognatio, quæ ex Confirmatione contrahitur, confirmantem, & confirmatum, illiusque patrem, & matrem, ac tenentem non egrediatur: omnibus inter alias personas hujus spiritualis cognationis impedimentis omnino sublatiis.

c. 2. 10. q. 1. c.
r. de cog. spirit.
in 6.

Cucch. *in Instit. Major. lib.* 5., tit. 14., n. 25.

Gavant. *in Manual. Epif. verb.* Baptismus n. 4.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par.* 1., cap. 4., n. 15.

Leuren. *in Decretal. lib.* 4., tit. 11., qu. 203., n. 2.

Piafec *in Prax. Epif. par.* 1., cap. 3. sub n. 4., vers. Patrimium.

Vanesp. *in Jur. Eccl. Univ. par.* 2., tit. 13., cap. 6., n. 22.

Vener. *in Exam. Epif. lib.* 1., cap. 48., n. 11.

Pilaja *Decis. Pontif. lib.* 2., *decis.* 2., n. 58.

C A P U T III.

Publicæ honestatis impedimentum certis limitibus coercetur.

Declarat. In Bull.
h. S. Pii V. Ad
Romanum spe-
lat 1558.
Cap. 1. de spons.
in 6.

I. **J**ustitiæ publicæ honestatis impedimentum, ubi sponsalia, quacumque ratione, valida non erunt, Sancta Synodus prorsus tollit;

Barhof. *de Off., & Potest. Epif. par.* 3., alleg. 51., n. 183.

Cucch. *in Instit. Major. lib.* 5., tit. 13., n. 42. *in fin.*

Engel *in Jur. Can. lib.* 4., tit. 1., §. 6., n. 2.

Gibert. *eod. tract.* to. 3., tit. 10. de Sponsal. sect. 5., n. 8.

Piafec *in Prax. Epif. par.* 2., cap. 4. sub n. 33., vers. Circa eadem

Pignat. *in Consult. Can.* to. 5., *consult.* 50. n. 1., & 6.

Sperel. *to.* 1., *decis.* 95., n. 21.

II. ubi autem valida fuerint, primum gradum non excedant:

Alzedo *de Præcellent. Epif. Dignit. par.* 2., cap. 7., n. 16.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib.* 8., cap. ult., vers. Hinc fit.

Fliegen ad Wigandt *in Trib. Conf., & Ord. cap.* 15., pag. 517.

De Joriis *de Matrim. par.* 8., qu. 18., n. 8.

Lambert. *de Synod. Direct. lib.* 9., cap. 13., n. 4.

Lauræa *in Epit. Can. verb.* Impedimentum publicæ honestatis.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par.* 2., cap. 8., n. 40.

Ludovicus Bellus *Consil.* 32., n. 5., & *consil.* 35., n. 3.

Pignat. *in Consult. Can.* to. 7., *consil.* 78., n. 7.

Reiffenstuel *in Jur. Can. lib.* 4., tit. 4., n. 13.

Sanchez *de Matrim. lib.* 7., *disp.* 68., n. 10.

Sanctarel. *Var. Resol. lib.* 1., qu. 56., n. 4.

Schmalzgrueber

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 13., n. 11.*
 Vanespen. *cod. tract. par. 2., tit. 13., cap. 6., n. 28.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 2., decis. 2., n. 71.*
 III. quoniam in ulterioribus gradibus jam non potest hujusmodi prohibitio absque dispendio observari.

192 De RATIONE
 MATRIMONII

CAPUT IV.

- I. **P**ropterea Sancta Synodus, eisdem, & aliis gravissimis de causis adducta, impedimentum, quod propter affinitatem ex fornicatione contractam inducitur, & matrimonium postea factum dirimit,
 Barbof. *de Off., & Potest. Epif. par. 3., alleg. 51., n. 165.*
 Bayo in *Prax. Eccl. par. 3., lib. 2., qu. 8., n. 2.*
 Laurza in *Epit. Can. verb. Affinitas.*
 Pichler in *Jur. Can. lib. 4., tit. 13., n. 4.*
 Pignat. in *Consult. Can. to. 1., consult. 377.*
 Rota in *recent Decis. 112., n. 26., par. 8. Cor. Ottobono, & Decis. 282., n. 2.*

Affinitas ex fornicatione ad secundum gradum restringitur.
 c. Quisdam cum multis seq. 32. q. 7. & toto tit. de eo qui cogn. conf. uxor. lux.
 Declarat. etiam in Bulla S. Pii V. Ad Roman. Penitentiam 1566.

- II. ad eos tantum, qui in primo, & secundo gradu conjunguntur, restringit:
 Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 8., cap. ult. sub n. 1., vers. Observa tamen.*
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 13., n. 41.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 4., tit. 14., §. 2., n. 9.*
 Gibert. in *Jur. Can. to. 3., tit. 2. in Appendic. ad tract. de Matrim. vers. Equidem.*
 Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 1., vers. Incestus n. 4.*
 Noguerel. *Allegat. 23., n. 90.*
 Pignat. in *Consult. Can. to. 4., consult. 15., n. 1.*
 Pirhing. in *Jur. Can. lib. 4., tit. 13., §. 3. sub n. 21., vers. Verum.*
 Reiffenstuel in *cod. tract. lib. 4., tit. 14., n. 47.*
 Sanctarel. *Var. Resol. qu. 57., n. 1.*
 III. in ulterioribus vero gradibus statuit, hujusmodi affinitatem matrimonium postea contractum non dirimere.
 Fliegen ad Wiganit in *trib. Conf., & Ord. cap. 14., pag. 491.*
 Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 8., n. 41., & cap. 9., n. 75.*
 Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 13., n. 8.*
 Vanespen. *cod. tract. par. 2., tit. 13., cap. 5., n. 29.*

Ne quis intra gradus prohibitos contrahat; quoniam ratio in illis dispensandum.
 c. 6. §. Pen. de clandest. Clem. u. c. de cons. & aff.

CAPUT V.

- I. **S**i quis intra gradus prohibitos scienter matrimonium contrahere presumpserit, separetur, & spe dispensationis consequendæ careat;

O o 2

Cucch.

- Cucch. in *Instit. Maj. lib. 5., tit. 13., n. 18.*
Cenedo *Qu. Canon. 30., n. 103.*
Marant. in *Controu. Jur. par. 5., resp. 8., n. 16.*
Pignat. in *Consult. Can. to. 3., consult. 33., n. 12.*
Reiffentuel in *Tb. Mor. tract. 14., dist. 14., qu. 5., n. 159.*
Rigant. in *Comment. ad Reg. Cancell. to. 4., reg. 40., n. 141.*
II. idque in eo multò magis locum habeat, qui non tantum matrimonium contrahere, sed etiam consummare ausus fuerit.
Cabassut. in *Histor. Concilior. pag. 599., n. 63.*
Corrad. in *Prax. Dispensat. lib. 8., cap. 3., n. 18.*
III. Quòd si ignoranter id fecerit, siquidem solemnitates requisitas in contrahendo matrimonio neglexerit, eisdem subijciatur pœnis;
Gavant. in *Manual. Epif. verb. Matrimonii impedimenta n. 10*
Girald. ad *Theaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 5., verb. Matrimonium incestuosum n. 5.*
Labbeus in *Concil. Gener. to. 10., pag. 154., lit. D.*
Sanchez de *Matrim. lib. 7., disp. 25., n. 27.*
IV. non enim dignus est, qui Ecclesiæ benignitatem facile experiatur, cujus salubria præcepta temere contempsit.
Bellarmin. in *Adnot. ad Conc. Trid. Sess. 24., cap. 5. de Res. Matr.*
Fragos. de *Regim. Reipubl. Christi. disp. 11., par. 1., lib. 1., n. 203., to. 1., pag. 58.*
Pontas. in *Dictionar. Cas. Conf. to. 1., verb. Dispensat. Matrim. c. 6., pag. 411., § seq.*
V. Si verò, solemnitatibus adhibitis, impedimentum aliquod postea subesse cognoscat, cujus ille probabiliter ignorantiam habuit, tunc facilius cum eo, & gratis dispensari poterit.
Francès *Par. Resol. cap. 2., n. 22.*
Layman in *Theol. Mor. lib. 5. tract. 10. par. 2. c. 4. sub n. 15. vers. Altera pœna.*
Rosignol. de *Matrim. lib. 7. disp. 2., §. 25. sub n. 4.*
Rota Decis. 231. n. 1. to. 2. coram Cardinali Tamarro.
VI. In contrahendis Matrimoniis vel nulla omnino detur dispensatio, vel ratò; idque ex causa, & gratis concedatur.
Laurza in *Enitrom. Can. verb. Matrimoniales dispensationes.*
Girald. ad *Theaur. de Pen. Eccl. par. 2., c. 14. verb. Simonia n. 1.*
Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., to. 4. tit. 3. n. 192.*
VII. In secundo gradu nunquam dispensetur, nisi inter magnos Principes, & ob publicam causam.
Capic. *Litr. Consult. 134. n. 14., § 24.*
Engel in *Jur. Can. lib. 4., tit. 6. §. 3. n. 5.*
Fuscus de *Visitat. lib. 1., cap. 32. n. 7.*

Gibert.

- Gibert. *in Jur. Can. to. 3., tit. 23. de imped. Matrim. sect. 4. n. 5.*
 De Joriis *de Matrim. part. 8., qu. 18. n. 6.*
 Pignatcl. *in Consult. Can. to. 8., consult. 101., & consult. 106. n. 1.*
 Castillo. *Decis. Sicil. to. 2. decis. 106. n. 91.*
 Rota *in recent. decis. 687. n. 23., part. 2., & decis. 603. n. 37., part. 5. to. 2.*

CAPUT VI.

In Reperto animadvertitur.

- I. **D** Ecernit Sancta Synodus, inter raptorem, & raptam, quamdiu ipsa in potestate raptoris manserit, nullum posse consistere Matrimonium.
 Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 31. sub n. 7.*
 Cucch. *in Instit. Jur. Can. tit. 12. n. 119. lib. 5.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 5., tit. 16. n. 35.*
 Laurza *in Epitom. Canon. verb. Rapta.*
 Pignatcl. *in Consult. Canon. to. 5. consult. 80. n. 1.*
 Ricciul. *de Jur. Personar. extra Eccl. grem. lib. 2. c. 3. n. 14.*
 Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. to. 4., part. 3. tit. 16. n. 54.*
 Tondut *Quaest., & Resol. Benef. part. 3., cap. 184. n. 6.*
 Vancspen. *Jur. Eccl. Univ. part. 2., tit. 13. cap. 10. n. 7.*
 Ugolin. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 2., c. 60. §. 1. sub n. 2. vers. Quibus in fine.*
 Reguerra *Decis. 42. sub n. 3.*
 Rota *in recentioribus Decis. 498. n. 1., par. 14., decis. 60. n. 1., & decis. 162. n. 2., par. 15.*
 Coram Anfaldo *Decis. 642. n. 9.*
 Leodien. *Matrimonii 19. Junii 1713. §. Animadvertebant Coram Cerro.*
- II. Quod si rapta à raptoře separata, & in loco tuto, & libero constituta, illum in virum habere consenserit, eam raptor in uxorem habeat;
 Textus *in cap. Accedens de Raptor.*
 Peretius *in Codic. lib. 9. tit. 13. n. 7., to. 2.*
 Salern. *in Consil. 14. §. 2., n. 13. lib. 1.*
 Tondut *Qu. & Resol. Benef. part. 1., cap. 117. n. 6.*
 Vener *in Exam. Episcop. cap. 55., n. 7.*
 Corriada *Decis. 175. n. 5. to. 3.*
 Panimolla *Decis. 62., n. 3.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 2., decis. 2., n. 79.*
 Rota *in recent. Decis. 305. n. 3., par. 15., & decis. 250. n. 2. part. 16.*
 Cor. Cerro *Decis. 863. n. 1.*
- III. & nihilominus raptor ipse, ac omnes illi consilium, auxilium, & favorem præbentes, sint ipso jure excommunicati,

Cone Chalced.
 c. 16. & E. n. 8.
 s. De puelis 36.
 q. 2. & c. Con-
 sa. gonorum 3.
 q. 4. & c. Co-
 munitas 3. q. 3.

nicati, ac perpetuò infames, omniumque dignitatum incapaces,

De Ameno *de Delict. & Pœn. tit. 4., §. 7. verb. Raptus n. 7.*
Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 50. n. 243.*

Engel *in Jur. Can. lib. 5., tit. 16. §. 5., n. 36.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Matrimonii impedimenta n. 14*

De Graffis *in Aur. Decis. part. 1. lib. 4., cap. 24. sub n. 17.*

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 40. n. 45.*

Ricciul. *de Jur. Personar. extra Eccl. grem. lib. 2., cap. 3. n. 14.*

Tondut *quæst. & resol. Benef. part. 1., cap. 117. n. 29.*

IV. & si Clerici fuerint, de proprio gradu decident.

Alter. *de Censur. disput. 15., cap. 6., §. Tertium genus.*

Argyr *in Discept. Eccl. lib. 8., discept. 9. n. 62.*

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccl. part. 2., verb. Raptus Mulieris cap. 2.*

Laurza *in Epitom. Can. verb. Raptor.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 1., Conf. 80. n. 1.*

Pichler *in Jur. Can. lib. 4. tit. 1., n. 118.*

Pirhing. *cod. tract. lib. 5. tit. 17. sess. 1. n. 3.*

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 13., c. 10. n. 10.*

Zoef. *in Decretal. lib. 5., tit. 17. n. 7.*

V. Teneatur præterea raptor mulierem raptam, siue eam in uxorem duxerit, siue non duxerit, decenter, arbitrio iudicis, dotare.

Exod. 21.
c. 1. de adulter.

De Ameno *de Delict. & Pœn. tit. 4., §. 6. vers. Raptus n. 9.*

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 31. n. 12.*

Ricciul. *de Jur. Person. extra Eccl. grem. lib. 2., c. 3. n. 14.*

Salern. *Consil. 14. §. 2., n. 14. lib. 1.*

Schmalzgrueber *Jur. Eccl. Univ. part. 2., tit. 17. de Raptor. n. 22. to. 3.*

Cortiada *Decis. 175. to. 3. n. 17.*

Vagi contra Ma-
trimonium iungen-
di.

CAPUT VII.

Conc. Agobea.
c. 15.

I. Multi sunt, qui vagantur, & incertas habent sedes; & ut improbi sunt ingenii, prima Uxore relicta, aliam, & plerumque plures, illa vivente, diversis in locis ducunt; cui morbo cupiens Sancta Synodus occurrere, omnes, ad quos spectat, paternè monet, ne hoc genus hominum vagantium ad Matrimonium faciliè recipiant: Magistratus etiam seculares hortatur, ut eos severè coerceant: Cabassut *in Histor. Concil. cap. 7., pag. 599., & pag. 643., col. 1.*
Cuech. *in Instit. major. lib. 5., tit. 12. n. 81. & 284.*
De Joriis *de Matrim. part. 4., qu. 7. n. 24.*
Labbeus *in Concil. General. to. 20. pag. 555.*

Pignatel.

- Pignatel. in *Consult. Canon.* to. 1., *conf.* 115. n. 24.
 Rota in *Recent. Decis.* 535. n. 43. *part.* 14.
 II. Parochis autem præcipit, ne illorum Matrimonii interfint,
 nisi prius diligentem inquisitionem fecerint, & re ad
 Ordinarium delata, ab eo licentiam id faciendi obtinuerint.
 Antonel. de *Regim. Eccl. lib.* 8., *cap.* 10. n. 6.
 Barbof. de *Offic., & Potest. Episcop.* *part.* 2. *allegat.* 32. n.
 73., & de *Paroc.* *cap.* 21. n. 89.
 Cenedo *Qu. Can.* 30. n. 67.
 Engel in *Jur. Can. lib.* 4., *tit.* 3. n. 13.
 Gibert. in *Jur. Can. to.* 3. *tit.* 11. de *Sacram. Matrim.*
sect. 20. n. 3.
 De Gonteriis in *Concil. Provinc. Avenion. tit.* 36., *cap.* 8.
pag. 166.
 Murga de *Benef. Eccl. qu.* 2., n. 694.
 Pignatel. in *Consult. Can. to.* 7., *consult.* 23., n. 1., & to.
 8., *consult.* 79. n. 5.
 Piton. in *Discept. Eccl. to.* 1., *discept.* 20. n. 10.
 Ricciul. de *Person. quæ in stat. reprob. versantur lib.* 9. c. 7. n. 5.
 Spada *Consil.* 144., n. 2. to. 2.
 Panimolla *Decis.* 120. n. 35. to. 2.

Concubinatus
gravissimè puni-
tur.

C A P U T VIII.

- I. **G**Rave peccatum est, homines solutos concubinas ha-
 bere; gravissimum verò, & in hujus magni Sacra-
 menti singularem contemptum admissum, uxoratos quo-
 que in hoc damnationis statu vivere, ac audere eas quan-
 doque domi, etiam cum uxoribus alere, & retinere.
 Cabassut. in *Histor. Concilior.* *pag.* 643.
 Gutierrez *Qu. Can. lib.* 2., *cap.* 7., n. 20.
 Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par.* 3., *tit.* 4., *cap.* 4. n. 57.
 Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap.* 28. n. 1.
 II. Quare, ut huic tanto malo Sancta Synodus opportunis
 remediis provideat, statuit hujusmodi concubinariorum, tam
 solutos, quam uxoratos, cujuscumque status, dignitatis, &
 conditionis existant, si, postquam ab Ordinario, etiam ex
 officio ter admoniti ea de re fuerint,
 Antonel. de *Regim. Eccl. lib.* 6., *cap.* 29. n. 3.
 Diaz in *Pract. Criminal. Canon. in Addit. ad cap.* 82. *vers.*
 Laicus Concubinarius.
 Gavant. in *Manual. Episcop. verb.* Concubinarius n. 1.
 Marefcot. *Var. Resol. lib.* 2., *cap.* 35. n. 76.
 Monacel. in *Formul. Legal. For. Eccl. to.* 3. *tit.* 1., *formul.* 27. n. 7.
 Pignatel. in *Consult. Canon. to.* 3., *conf.* 38. n. 3.

Intra sess. 25. e.
 14. de ref. Conc.
 Rom. sub Nic. II.
 in suo Conc. La-
 teran. sub Leone
 X. sess. 9. de re-
 form. curiæ, de
 alior. vers. Con-
 cubinari Conc.
 Tolet. I. cap. 17
 cap. li. qui. 34.
 dist.

Concubinas

III.

Concubinas non ejecerint, seque ab earum consuetudine non sejunxerint, excommunicatione feriendos esse;

Lambertin. *de Synod. Diocesana. lib. 7., cap. 38. n. 2.*

Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Concubinarius.*

Pastor. *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42. n. 1.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 2., cap. 9. §. 5. n. 4.*

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. part. 2., tit. 16. de Adulter.*

U Stupr. n. 8.

Valenzuel. *Consil. 131. n. 20. to. 2.*

Cortiada *Decif. 264. n. 15., tom. 4.*

IV. à qua non absolvantur, donec re ipsa admonitioni factæ paruerint.

Engel in *Jur. Can. lib. 5., tit. 16., n. 23.*

Fulcus de *Visit. lib. 2., cap. 21. n. 26.*

Romaguer. *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 3. cap. 1. n. 5.*

V. Quod si in Concubinato per annum, censuris neglectis, permanserint, contra eos ab Ordinario severe, pro qualitate criminis, procedatur.

Cabassut. in *Histor. Concil. pag. 640. col. 1.*

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. part. 2., tit. 16. de Adult.*

U Stupr. n. 14.

VI. Mulieres, sive conjugatæ, sive solutæ, quæ cum adulteris, seu

Concubinariis publicè vivunt, si ter admonitæ non pa-

ruerint; ab Ordinariis locorum, nullo etiam requirente,

ex officio graviter pro modo culpæ puniantur; & extra

Oppidum, vel Diocesim, si id eisdem Ordinariis videbi-

tur, invocato, si opus fuerit, brachio seculari, * ejician-

tur: alijs pœnis contra adulteros, & Concubinarios infli-

ctis in suo robore permanentibus.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 29. n. 3.*

* Cabassut. in *Histor. Concil. pag. 534. n. 12.*

Engel in *Jur. Can. lib. 5., tit. 16. §. 3. n. 23.*

Gavant. in *Manual. Episcop. verb. Concubinarius n. 3.*

Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Concubinæ.*

Monacel. in *Formul. Legal. For. Eccl. tit. 1., formul. 27. n.*

13., to. 3.

* Pirhing. in *Jur. Canon. lib. 5., tit. 16. sect. 3. n. 78.*

* Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. part. 3., tit. 4. cap. 4. n. 57.*

* Zipeus de *Jurisd. Eccl. lib. 1., cap. 13. n. 10. U cap. 6.*

n. 11. lib. 4.

* Cortiada *Decif. 264. n. 16. to. 4.*

Conc. Arelate.
II. c. 3. c. Proter.
inter 11. d. 1.
c. Si Concubine
de leuteut. ex-
com.
c. 2. de cohabit.
cler & mul.
Eisdem innovat
& augeat X. 11. 1.
V. Billa. Ad
compensum. 1586.

CAPUT IX.

297

DE REFORM.
MATRIMONII.

ITa plerumque temporalium Dominorum, ac Magistratum mentis oculos terreni affectus, atque cupiditates excæcant, ut Viros, & Mulieres, sub eorum jurisdictione degentes, maximè divites, vel spem magnæ hereditatis habentes, minis, & pœnis adigant cum iis Matrimonium invitos contrahere, quos ipsi Domini, vel Magistratus illis præscripserint. Quare quum maximè nefarium sit Matrimonii libertatem violare, & ab eis injurias nasci, à quibus jura expectantur; præcipit Sancta Synodus omnibus, cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant, sub anathematis pœna, quam ipso facto incurrant, ne quovis modo directè, vel indirectè subditos suos, vel quoscumque alios cogant, quò minus liberè Matrimonia contrahant.

Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop. allegat.* 50. n. 244. par. 3.
Cabassut. *in Hist. Concil. pag.* 509. n. 65., & *pag.* 630. *cap.* 13.
Capon. *in Discept. Forens.* 98. n. 11. to. 2., & *discept.* 59. *cap.* 1. n. 6. & 7.

Gavant. *in Manual. Epif. verb.* Matrim. Celebratio n. 1.
Girald. *ad Thesaur. de Fam. Eccl. part.* 2., *verb.* Matrim. Contractus *cap.* 7. n. 1.

Gutierrez *Qu. Can. lib.* 1., *cap.* 20. n. 32.
Lauræa *in Epitom. Can. verb.* Matrimonia *pag.* 530.
Palma *Consil.* 87. n. 62.

Pastor *de Benef. Eccl. lib.* 3., *tit.* 40. n. 46.
Ricciardel. *in Lye. Eccl. cap.* 9. §. 4., n. 66. to. 2.
Rota *in Albanen. Sponsalium* 14. Maii 1758. §. 2. *coram* Borull.

CAPUT X.

I. **A**B Adventu Domini Nostri JESU Christi usque in diem Epiphaniæ, & à feria quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusivè, antiquam solemniū nuptiarum prohibitiones diligenter ab omnibus observari, Sancta Synodus præcipit:

Engel *in Jur. Can. lib.* 4., *tit.* 1. n. 8.
Barbof. *de Off. & Potest. Epif. par.* 2., *alleg.* 32., n. 193.
Fuscus *de Visitat. lib.* 2., *cap.* 3. n. 21.
De Graffis *in Controv. Foren.* 13. n. 10.
Labbeus *in Concil. General. to.* 20. *pag.* 155.
Lauræa *in Epitom. Can. verb.* Matrimonia in quo tempore.
Piafsec. *in Praxi. Episcop. part.* 2., *cap.* 5. n. 26.
Pichler *in Jur. Can. lib.* 4., *tit.* 16. n. 2.

P p

Pignatcl.

Ne Domini temporales, aut Magistrate quicquam libertatis Matrimonii contrarium molantur.

Quum locum
c. Rejo live. &
c. Gemina. de
Sponsal.

Conc. Paris. I.
c. 6. c. Nullus.
36. q. 2.

Nuptiarum solemnitates certis temporibus prohibentur.
Conc. Laodicen.
can. 51. Conc.
Salagun. Aven c.
3. c. Non oportet.
cum sit hoc
loqq. 33. qu. 4.
c. Capellanus
de test.

Pignatel. *in Consult. Can. to. 6., consult. 47. n. 4.,* & 16.
Panimolla *Decis. 173. n. 13. to. 3.*

II. in aliis verò temporibus nuptias solemniter celebrari per-
mittit:

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 12., n. 7.*

III. quas Episcopi, ut ea, qua decet, modestia, & honestate
fiant, curabunt:

Gibert. *in Jur. Can. par. 3., tit. 11. de Sac. Matr. sect. 23. n. 10.*

IV. sancta enim res est Matrimonium, & sanctè tractandum.

a. Deinde 26. dist. Vulp. in Prax. For. Eccles. cap. 15. n. 17.

DECRETUM DE REFORMATIONE.

Eadem Sacrosancta Synodus Reformationis materiam
prosequens, hæc in præsentì Sessione statuenda decernit.

*Norma præ-
cedendi ad Cre-
ationem Episco-
porum, & Cardi-
natum,*

C A P U T I.

I. **S**I in quibuslibet Ecclesiæ gradibus providenter, scien-
terque curandum est, ut in Domini domo nihil sit inor-
dinatum, nihilque præposterum; multo magis elaboran-
dum est, ut in electione ejus, qui supra omnes gradus
constituitur, non erretur: nam totius familiæ Domini
status, & ordo nutabit, si, quod requiritur in corpore,
non inveniat in capite.

*cap. Miramur.
dist. 61.*

Alzedo de Præcellent. Epif. Dignit. cap. 3., pag. 27. n. 15.

II. Unde, etsi aliàs Sancta Synodus de promovendis ad Ca-
thedrales, & Superiores Ecclesias nonnulla utiliter decre-
vit: hoc tamen munus hujusmodi esse censet, ut si pro
rei magnitudine expendatur, numquam satis cautum de
eo videri possit. Itaque statuit, ut quùm primùm Ecclesia
vacaverit, supplicationes, ac preces publicè, privatimque
habeantur; atque à Capitulo per Civitatem, & Dioce-
sim indicantur; quibus Clerus, Populusque bonum à Deo
Pastorem valeat impetrare.

*Supra de Ref. sess.
6. c. 1. Sess. 7.
c. 1. & 3. & Sess.
21. c. 2.*

Cabassut. in Histor. Concilior. pag. 599. n. 66.

Gavant. in Manual. Epif. verb. Capitulum Sede vacante n. 1.

Marant. in Contrav. Jur. part. 3., resp. 29. n. 11.

Pichler in Jur. Canon. lib. 1., tit. 6. n. 3.

*Vanespén. in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 13., cap. 50. n. 13.
vers. Ead. ratio.*

Wiestner in Instit. Can. lib. 1., tit. 6. art. 9. n. 139.

Zerol. in Prax. Episcop. part. 1., verb. Processiones n. 1.

III. Omnes verò, & singulos, qui ad promotionem præficienti-
dorum, quodcumque jus, quacumque ratione, à Sede
Apostolica

Apostolica habent, aut alioquin operam suam præstant, nihil in iis pro præsentis temporum ratione innovando, hortatur, & monet, ut in primis meminerint, nihil se ad Dei gloriam, & populorum salutem utilius posse facere, quam si bonos Pastores, & Ecclesiæ gubernandæ idoneos promoveri studeant; eosque alienis peccatis communicantes mortaliter peccare,

Azor. in *Instit. Mor.* par. 2., lib. 6. cap. 15. vers. Altera opinio.

Barbos. in *Jur. Eccl. Univ.* lib. 1., cap. 9. n. 16.

Campanil. in *Divers. Jur. Can.* rubr. 6., cap. 3. sub n. 32. vers. Nec solum in fin.

Fliegen ad Wigandt in *Trib. Conf.*, & *Ord.* cap. 9., pag. 136.

Genuens. in *Manual. Pastor.* cap. 38. n. 1.

Habert. in *Theol. Dogm. & Moral.* to. 8., de *Jur. & Justit.* cap. 3. pag. 423.

- IV. nisi quos digniores, & Ecclesiæ magis utiles ipsi judicaverint, non quidem precibus, vel humano affectu, aut ambientium suggestionibus, sed eorum exigentibus meritis, præfici diligenter curaverint:

Con. Tol. IV
c. 18.

Barbos. de *Offic. & Potest. Episcop.* par. 1., tit. 2. *Glos.* 3. n. 29.

Gratian. in *Discept. Forens.* to. 2., discept. 211. n. 10. & 20.

Konig. in *Jur. Can.* lib. 1., tit. 6. n. 48.

Murga de *Benef. Eccl.* qu. 2. sub n. 17.

Pax Jordan. in *Elucubr.* to. 1. in prælud. 12. n. 2.

Petra ad *Constit. Apost.* to. 3., pag. 202. n. 17.

Velasco de *Privileg. Pauper.* par. 1., cap. 7. n. 2. in fin.

Wiestner in *Instit. Canon.* lib. 1., tit. 6., art. 6. n. 108.

- V. & quos ex legitimo Matrimonio natos, & vita, ætate, doctrina, atque aliis omnibus qualitatibus præditos sciant, quæ juxta Sacros Canones, & Tridentinæ hujus Synodi Decreta requiruntur.

Vid. Sess. XXII. Cap. II. de *Reform.* n. 1. & seqq.

- VI. Quoniam verò in sumendo de prædictis omnibus qualitatibus gravi, idoneoque bonorum, & doctorum virorum testimonio, non uniformis ratio ubique ex nationum, populorum, ac morum varietate potest adhiberi; mandat Sancta Synodus, ut in Provinciali Synodo, per Metropolitanum habenda, præscribatur quibusque locis, & Provinciis propria examinis, seu inquisitionis, aut instructionis faciendæ forma, Sanctissimi Romani Pontificis arbitrio approbanda, quæ magis eisdem locis utilis, atque opportuna esse videbitur:

Paravicin. in *Polyanth. Sac. Can. verb.* Episcopi promot. n. 49. pag. 127.

Piasc in *Prax. Epif.* in *Proem. de Election. & Electi potest.* 2. 2.

P p 2

Vanспен.

c Cum in causa
dñce. Cum no-
bis olim de elec.
Conc Later. sub
Leone X. de ref.
Curie in princ.
sess. 4. cum alleg.
sup sess. 22. de
ref. cap. 2.
Vide etiam for-
mam prescriptam
in Bulla Grego-
rii XIV. anno
1590. quæ inci-
pit. Oportet.

VII.

Vide B. L. P.
Iv. In Sacro-
sancta an. 1564.

Vanespem. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 14., cap. 3., n. 2.*
ita tamen, ut, quum deinde hoc examen, seu inquisitio
de persona promovenda perfecta fuerit; ea in instrumen-
tum publicum redacta, cum toto testimonio, ac profes-
sione fidei ab eo facta, quamprimum ad Sanctissimum
Romanum Pontificem omnino transmittatur: ut ipse Sum-
mus Pontifex, plena totius negotii, ac personarum notitia
habita, pro Gregis Dominici commodo de illis, si
idonei per examen, seu per inquisitionem factam repe-
ti fuerint, Ecclesiis possit utiliùs providere.

Pirhing in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 6. sect. 7. n. 319.*

VIII.

Vanespem. in *Jur. Eccl. Univ. part. 1., tit. 14. cap. 4. n. 6.*
Omnes verò Inquisitiones, informationes, testimonia, ac
probationes quæcumque de promovendi qualitatibus, &
Ecclesiæ statu à quibuscumque, etiam in Romana Curia,
habitæ, per Cardinalem, qui relationem facturus erit in
Consistorio, & alios tres Cardinales diligenter examinen-
tur; ac relatio ipsa Cardinalis relatoris, & trium Cardi-
nalium subscriptione roboretur: in qua ipsi singuli qua-
tuor Cardinales affirmant, se, adhibita accurata diligentia,
invenisse promovendos qualitatibus à jure, & ab hac San-
cta Synodo requisitis, præditos; ac certò existimare sub
periculo salutis æternæ idoneos esse, qui Ecclesiis præficiantur:
Lauræa in *Epitom. Can. verb. Episcopi a quibus.*

In diſſis locis

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 1., cap. 3., n. 17.*

IX.

ita ut, relatione in uno Consistorio facta, quò maturius
interea de ipsa inquisitione cognosci possit, in aliud Con-
sistorium judicium differatur; nisi aliud Beatissimo Ponti-
fici videbitur expedire.

Vanespem. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 14. cap. 4. n. 9.*

X.

Ea verò omnia, & singula, quæ de Episcoporum præfi-
ciendorum vita, ætate, doctrina, & cæteris qualitatibus
aliàs in eadem Synodo constituta sunt, decernit eadem,
etiam in creatione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium,
etiãmsi Diaconi sint, exigenda;

Quid in crea-
tione Cardinalium
obſervand., vid
in Const. t. Xi-
lly V. Pallæm.
1586. & Reli-
gijs. 1587.

Pax Jordan. in *Elucubr. tom. 2., lib. 10. tit. 22. n. 37.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 2. §. 2. n. 21.*

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 14. §. 3.
sub n. 24. vers. Episcopus.*

XI.

quos Sanctissimus Romanus Pontifex ex omnibus Chri-
tianitatis nationibus, quantum commodè fieri poterit,
prout idoneos repererit, assumet.

Lauræa in *Epitom. Can. verb. Cardinalium eligendorum
qualitates.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 2. §. 2. n. 4.*

Postremo

- XII. Postremo eadem Sancta Synodus, tot gravissimis Ecclesiæ incommodis commota, non potest non commemorare, nihil magis Ecclesiæ Dei esse necessarium; quam ut Beatissimus Romanus Pontifex, quam sollicitudinem universæ Ecclesiæ ex muneri sui officio debet, eam hic potissimum impendat, ut lectissimos tantum sibi Cardinales asciscat; Lauræa in *Epitom. Can. loc. supra cit.*
- XIII. & bonos maxime, atque idoneos Pastores singulis Ecclesiis præficiat; idque eo magis, quod ovium Christi sanguinem, quæ ex malo negligentium, & sui officii immemororum Pastorum regimine peribunt, Dominus noster JESUS Christus de manibus ejus sit requisiturus. Fagnan. in *Cap. Nè Religiosi de Regularib. n. 6.*

CAPUT II.

- I. Provinciales Concilia, sicubi ommissa sunt, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis; aliisque ex sacris Canonibus permixtis renoventur.
- Anfald. *Consil. 34. n. 3.*
Daniel. de *Nobilib. disput. 30., n. 1. lib. 1.*
Squillant. de *oblig. Episcop. part. 1., cap. 5. n. 1.*
- II. Quare Metropolitanus per seipsum, seu, illis legitime impeditis, Coepiscopus antiquior intra annum ad minus à fine præsentis Concilii, & deinde quolibet saltem triennio post octavam Paschæ Resurrectionis Domini nostri JESU Christi, seu alio commodiori tempore, pro more Provincie *, non prætermittat Synodum in provincia sua cogere:
- Antoncl. de *tempor. legal. lib. 2., cap. 57. n. 5.*
* Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 33. n. 46.*
Lotter de *Re Benef. lib. 1., qu. 9. n. 45.*
Paulut. in *Jurisprud. Sacr. tom. 1., lib. 3. tract. 3. cap. 8. in fin.*
Pax Jordani. in *Elucubr. tom. 2., lib. 8. tit. 2. n. 4.*
* Petra ad *Constit. Apost. to. 1., pag. 469. n. 19.*
Pignatel. in *Consult. Can. to. 4., consult. 206., n. 8.*
Prosper de *Territor. separat. qu. 13., n. 27. pag. 110.*
De Solorzano de *Jur. Indiar. to. 2., lib. 3. cap. 7. n. 40.*
Ventrigl. de *Jurisdic. Archiep. cap. 31. per tot.*
Zerol. in *Præx. Episcop. part. 2., verb. Concilium*
Rota Decis. 87. n. 1., cor. Carillo.
- III. quod Episcopi omnes, & alii, qui de jure, vel consuetudine interesse debent,
- Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 33. n. 46.*
Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 34., n. 6.*

Esch. 3. & 18.
Acht. 10. c. Episc. 43. dist.
Supr. tit. 6. de relor. c. 1.
Synodus Provincialis, quolibet triennio, Diocesis una quatuordecim celebratur: qui eas cogere, quæ illis interesse debeant.
c. Propter Ecclesiasticas cum leg. 18. dist. c. 1. Si quis olim de consecrat. Conc. Aulicæ. II. c. 1. Inf. c. 21.

Conc. Lateran. sub Leon. X. tit. 10. in Tit. Later. sub Innoc. III. a. d. exigebatur, ut singulis annis Vicepropositus vicegerat.

exceptis

IV. exceptis iis, quibus cum imminente periculo transfretandum esset, convenire omnino teneantur.

Genuens. *in Prax. cap. 89.*, sub n. 2. *in fin.*

Lambertin. *de Synod. Diocesana. lib. 3.*, cap. 12. n. 3.

V. Nec Episcopi comprovinciales, prætextu cujuslibet consuetudinis, ad Metropolitanam Ecclesiam in posterum accedere inviti compellantur.

Genuens. *in Prax. cap. 88.*, n. 27.

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. discipl. par. 1.*, lib. 1. cap. 48. n. 12.

VI. Itidem Episcopi, qui nulli Archiepiscopo subiiciuntur, aliquem vicinum Metropolitanum semel eligant; in cuius Synodo Provinciali cum aliis interesse debeant; & quæ ibi ordinata fuerint, observent, ac observari faciant.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 2.*, p. 2. n. 3., & lib. 3. c. 1. n. 16.

Oliva *de For. Eccl. part. 3.*, qu. 8. n. 32.

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 31.*, n. 6.

VII. In reliquis omnibus eorum exemptio, & privilegia salva, atque integra maneant.

VIII. Synodi quoque Diocesanæ quotannis celebrentur:

Cœc. Basil. sess.
15. Tolet. sub
XIXto IV. & L.

Antoncl. *de tempor. Legal. lib. 2.*, cap. 57. n. 1.

Daniel. *de Nobilib. lib. 1.*, disput. 30. n. 7.

Gavant. *in Manual. Episcop. verb. Synodus Diocesana n. 4.*

Massobr. *de Synod. Dioces. cap. 2.*, dub. 6. n. 1.

Squillant. *de oblig. Episcop. part. 1.*, cap. 5. n. 1.

Vener. *in Exam. Episcop. lib. 4.*, cap. 23. n. 3.

Wiestner *in Instit. Can. Univ. lib. 1.*, tit. 9. n. 135. *in Proem.*

Ugolin. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 2.*, cap. 48.

IX. ad quas exempti etiam omnes, qui aliàs, cessante exemptione, interesse deberent, nec Capitulis generalibus subduntur, accedere teneantur:

Barbos. *de Offic. & Potest. Episcop. par. 3.*, allegat. 93. n. 8.

Gaudentius *de Visitat. Prælat. Regular. cap. 7.*, dub. 20. sect. 3., to. 2. n. 2.

Marant. *in Controv. Jur. part. 3.*, respons. 79. n. 81. & resp. 80. n. 90.

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 19.*, sub n. 20.

Murga *de Benef. Eccl. qu. 2.*, n. 306.

Themud *Decis. Olyssipon. 20.*, n. 12.

Rota *in Auximana super bono jure 28. Aprilis 1749. §. 21.*

Coram Clemente.

X. ratione tamen Parochialium, aut aliarum secularium * Ecclesiarum, etiam annexarum, debeant ii, qui illarum curam gerunt, quicumque illi sint, Synodo interesse.

Alzedo *de Præcl. Epif. Dignit. par. 2.*, cap. 1. n. 29. & n. 38.

Clemens *de Arostegui in Concordia Pastoralis par. 2.*, c. 12. n. 22

Gavant,

Gavant. in *Manual. Episcop. verb. Synodus Diocesana* n. 12.

Lezzana in *Consult. Moral. to. 4., consult. 45. n. 121.*

Massobr. de *Synod. Dioces. cap. 2., dub. 2. n. 12.*

* Reiffenstuel. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 31. n. 152. to. 1.*

* Vener in *Exam. Episcop. lib. 4., cap. 23. n. 5.*

Themud *Decis. Ulyssip. decis. 20., sub n. 2. vers. Ventilata.*

Rota *Decis. 277. n. 8. to. 2. coram Crispo.*

* Coram Molines *Decis. 198. to. 1., n. 26.*

XI. Quod si in his tam Metropolitanis, quam Episcopi, & alii suprascripti negligentes fuerint; poenas, sacris Canonibus sancitas, incurrant.

Daniel. de *Nobilib. lib. 1., disp. 30. n. 4.*

Petra ad *Const. Apostol. to. 1., pag. 469. n. 18.*

Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. part. 2., lib. 3. cap. 75. n. 10.*

dist. 18. ferè per totam. Conc. Aurel. V. c. 18. Garzacon. l. cap. 6. Tolet. II. c. 15. & Basil. sess. 8.

C A P U T III.

Que ratione visitatio ab Episcopis exequenda.

I. Patriarchæ, Primates, Metropolitanis, & Episcopi propriam Diocesim per se ipsos, aut, si legitime impediti fuerint, per suum generalem Vicarium, aut Visitatorem, si quotannis totam, propter ejus latitudinem, visitare non poterunt, saltem majorem ejus partem, ita tamen, ut tota biennio per se, vel Visitatores suos compleatur, visitare non prætermittant.

Antoncl. de *Tempor. Legal. lib. 2., cap. 57. n. 25.*

Bontempius in *Fasc. Fl. Mor. tract. 5., tit. 3. pag. 245. sub n. 17. vers. Inquisitio.*

Capon. in *Discept. Foren. to. 1., discept. 47., n. 2.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 8. n. 105.*

Fuscus de *Visitat. lib. 1., cap. 1. n. 12.*

Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 34., n. 1.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 6. sect. 19. n. 7.*

Ghislerius in *Prax. Regul. cap. 16., n. 75.*

Scarfonton ad Ceccoper. in *Lucubr. lib. 4., tit. 3. n. 1.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Episcop. par. 1., cap. 3. n. 1.*

Zecchius de *Republ. Eccl. in tit. de Prælat. in gener. cap. 1. sub n. 6. vers. Quadragesimoprimo pag. 96.*

II. A Metropolitanis vero, etiam post plene visitatam propriam Diocesim, non visitentur Cathedralis Ecclesiæ, neque Dioceses suorum Comprovincialium, nisi causa cognita, & probata in Concilio Provinciali.

Capon. in *Discept. Foren. to. 1., discept. 47. n. 14. in fin.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 8. n. 103.*

Nicol. pag. 377. verb. Visitatio

Thomassin.

Conc. Tol. IV. c. 31. c. Episcopum. l. q. 1.

- Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. part. 2., lib. 3. cap. 82. n. 4.*
 Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 49. §. unic. n. 10.*
- III. Archidiaconi autem, Decani, & alii inferiores in iis Ecclesiis, ubi hætenus visitationem exercere legitime consueverunt, debeant quidem, assumpto notario, de consensu Episcopi deinceps per se ipsos tantum ibidem visitare.
 Felician. Comensl. *in Manu. Visit. lib. 1., tit. 3. vers.* Archidiaconi Johannes-Honorius Van-Exel. *in Decret. lib. 1., tit. 23. n. 6. & 7.* Lauræa *in Epit. Can. verb.* Archidiaconus.
- IV. Visitatores etiam à Capitulo deputandi, ubi Capitulum jus visitandi habet, prius ab Episcopo approbentur: sed non ideò Episcopus, vel, eo impedito, ejus Visitator eandem Ecclesias seorsum ab his visitare prohibeatur:
 Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop. par. 3. alleg. 73. n. 27.* Gavant. *in Manual. Episcop. verb.* Visitatio inferiorum Episcopo *n. 2.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. part. 2., cap. 16. n. 29.*
 Lauræa *in Epitom. Can. verb.* Visitatores a quo possunt deputari.
- V. cui ipsi Archidiaconi, vel alii inferiores, visitationis factæ infra mensem rationem reddere, & depositiones testium, ac integra acta ei exhibere teneantur: non obstantibus quacumque consuetudine, etiam immemorabili, atque exemptionibus, & privilegiis quibuscumque.
 Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 23. §. 1. n. 1.*
 Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. discipl. part. 2., lib. 3. cap. 81. n. 4.*
 Rota *D. cis. 709. sub n. 7., to. 6. cor. Ansaldo.*
 Burgen. *Juris Visitandi de Bribisca 11. Janu. 1715. §. Atque cor. Cerro.*
- VI. Visitationum autem omnium istarum præcipuus sit scopus; sanam, orthodoxamque doctrinam, expulsis hæresibus, inducere, bonos mores tueri, pravos corrigere, populum cohortationibus, & admonitionibus ad religionem, pacem innocentiamque accendere; cætera, prout locus, tempus, & occasio feret, ex visitantium prudentia ad fidelium fructum constituere.
 Capon. *in Discept. Forens. to. 1., discept. 1. n. 38.*
 Costa *de Remed. Subsid. remed. 128. n. 11.*
 Crispin. *in Visit. Pastoral. par. 1., §. 17. n. 39.*
 Fagnan. *in cap. Procuraciones de Censib. n. 21.*
 Falcus *de Visitat. lib. 2. cap. 7. n. 1.*
 Genuen. *in Manual. Pastor. cap. 34. n. 1.*
 Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 6. sect. 19. n. 16.*

Marant:

Marant. in *Controu. Jur. par. 4. resp. 49. n. 39.*
 Reussenstuel in *Jur. Can. lib. 3. tit. 39. n. 69.*
 Romaguer ad *Const. Synod. Gerund. lib. 1. tit. 1. cap. 7. n. 1.*
 Rosa de *Resid. Epif. cap. 4. sect. 6. n. 18. & seqq.*
 Squillant de *Oblig. & Privil. Epif. par. 1. cap. 3. sub n. 3. vers. Hinc illa.*

VII. Quæ ut facilius, feliciusque succedant, monentur prædicti omnes, & singuli, ad quos visitatio spectat, ut paterna charitate, Christianoque zelo omnes amplectantur; ideoque modesto contenti equitatu, famulatuque,

Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 1. §. 17. n. 1.*
 Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 35. n. 10.*
 Marant. in *Controu. Jur. par. 4. resp. 49. n. 37.*
 Nicol. in *Lucubr. Can. lib. 73. tit. 39. sub n. 21. §. 7.*

VIII. studeant quamcelerrimè, debita tamen cum diligentia, visitationem ipsam absolvere.

Matthæus. de *Offic. Cur. Eccl. cap. 55. §. 2. n. 15.*
 Murga de *Benef. Eccl. qu. 2. n. 152.*

IX. Interimque caveant, ne inutilibus sumptibus cuiquam graves, onerosive sint;

Barbos. de *Off. & Potest. Epif. par. 3. alleg. 73. n. 40.*
 Gibert. in *Jur. Can. to. 2. tit. 6. sect. 20. n. 12.*
 Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2. lib. 3. c. 80. sub n. 8. vers. Oportissimum.*

X. neve ipsi, aut quisquam suorum quidquam, procurationis causa, pro visitatione, etiam testamentorum ad pios usus, præter id, quod ex relictis pios jure debetur, aut alio quovis nomine;

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2. cap. 16. n. 33.*
 Pignatell. in *Consult. Canon. to. 6. consult. 8. n. 20.*
 Pithoeus in *Jur. Can. lib. 3. tit. 20. §. 5.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 2. discept. 35. n. 9.*
 Reussenstuel eod. tract. lib. 3. tit. 39. sub n. 61.
 S. C. C. in *Amerina Procurationis 20. Decembris 1755.*

XI. nec pecuniam, nec munus, quodcumque sit, etiam qualitercumque offeratur, accipiant: non obitante quacumque consuetudine, etiam immemorabili:

cap. Si Episcopus de offic. ord. in 6.

Antonel. de *Jurib. Cleric. lib. 2. par. 6. cap. 17. n. 84.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 3. tit. 39. n. 16.*
 Ventrigl. in *Frax. Eccl. to. 2. adnot. 24. §. 2. n. 17. & 18.*
 S. C. C. in *Spoletana Procurationis super Contribut. 30. Apr. 1746.*

XII. exceptis tamen victualibus, quæ sibi, ac suis frugaliter, moderateque pro temporis tantum necessitate, & non ultra, erunt ministranda.

Barbos. in *Cap. Romani, §. Procurationes n. 20. de Censib. in 6.*

Q 9

Gavant.

- Gavant. in *Manual. Epif. verb. Visitatio Episcopi* n. 43.
 Genuenf. in *Manual. Pastor. cap. 35., n. 7.,* & 9.
 De Gonteriis in *Concil. Prov. Avenion. tit. 11., cap. 5., pag. 44*
 Lambertin. de *Synod. Dioecel. lib. 10., cap. 10., n. 6.*
 Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 54.*
 Vener. in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 26., n. 55.*
- XIII. Sit tamen in optione eorum, qui visitantur, si malint solvere id, quod erat ab ipsis antea solvi, certa pecunia taxata, consuetum, an verò prædicta victualia subministrare:
 Antonel. de *Jur. Cler. lib. 2., part. 6., cap. 17., n. 74*
 Fufcus de *Visit. lib. 1., cap. 1., n. 16.*
 Maranta in *Controv. Jur. par. 4., resp. 49., n. 7.*
 Pithoeus in *Jur. Can. to. 2., lib. 3., tit. 20.*
 Reiffenstuel *cod. tract. lib. 3., tit. 39., §. 4., n. 59.*
 Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 3., lib. 2., cap. 33. sub n. 11., vers. Uno porrò.*
 Zerol. in *Prax. Epif. verb. Visitatio, §. 6. dub. 2.*
 S. C. C. in *Potentina Procurationis* 1740.
- XIV. salvo item jure conventionum antiquarum cum Monasteriis, aliisque piis locis, aut Ecclesiis non parochialibus inito, quod illæsum permaneat.
 Pignatel. in *Consult. Can. to. 6., consult. 8. n. 7.*
- XV. In iis verò locis, scilicet Provinciis, ubi consuetudo est, ut nec victualia, nec pecunia, nec quidquam aliud à Visitatoribus accipiat, sed omnia gratis fiant, ibi id observetur.
 Antonel. de *tempor. Leg. lib. 2., cap. 57., n. 29.*
 Barbol. de *Offic. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 73., n. 45.*
 Fagnan. in *Cap. Venerabili de Censib. n. 24.*
 Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 6., sect. 20., n. 3.*
 Gratian. in *Discept. Forens. cap. 57., n. 19.*
 Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopus quoad procuraciones.*
 Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3., c. 80., n. 8.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 2., adnot. 24., §. 2., n. 12.*
 S. C. C. in *Spolemana Procurationis super Contributione* 30. Apr. 1746
- XVI. Quod si quisquam, quod absit, aliquid amplius in supradictis omnibus casibus accipere præsumperit,
 Capon. in *Discept. For. to. 1., discept. 1., n. 37.*
 Genuenf. in *Manual. Pastor. cap. 35., n. 2.*
 Murga de *Benef. Eccl. qu. 2., n. 128. & 150.*
 Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 26., n. 9.*
- XVII. is præter dupli restitutionem, intra mensem faciendam, aliis etiam penis juxta constitutionem Concilii Generalis Lugdunensis, quæ incipit, *Exigit*: nec non & aliis penis in Synodo Provinciali, arbitrio Synodi, absque ulla spe veniæ multetur: Azor.

Azor. in *Instit. Moral.* par. 2., lib. 3., cap. 42., qu. 9.
 Crispin. in *Visit. Pastoral.* par. 1., §. 16., n. 39.
 Girald. ad *Tthesaur. de Pen. Eccl.* par. 2., cap. 2., verb. Visitationis, vers. Si itaque.

Lavor. in *Lucubr. Var.* tit. 2., cap. 12., n. 39.
 Murga in *Comment. ad Const. Apost.* pag. 312., n. 2.
 Nicol. in *Lucubr. Canon. lib.* 3., tit. 39., n. 12.
 Petra cod. tract. to. 5., pag. 387., n. 30.
 Pirhing. in *Jur. Can. lib.* 3., tit. 39., sect. 3., n. 64.
 Surdus de *Aliment.* tit. 1., qu. 64., n. 6.

VIII. Patroni verò in iis, quæ ad Sacramentorum administrationem spectant, nullatenus se præsumant ingerere; neque visitationi ornamentorum Ecclesiæ, aut bonorum stabilium, seu fabricarum proventibus immisceant; nisi quatenus id eis ex institutione, ac fundatione competat;

Engel in *Jur. Can. lib.* 3., tit. 37., n. 5.
 Gavant. in *Man. Epif. verb. Visitatio inferiorum Episcopo* n. 9.
 Gibert. in *Jur. Can. to.* 3., tit. 2., sect. 5., n. 5., & seq.
 Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopus quoad Visitationem.*
 Matthæuc. in *Official. Cur. Eccl.* cap. 55., §. 1., n. 7.
 Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ.* par. 2., tit. 25., n. 23.
 Vener in *Exam. Epif. lib.* 4., cap. 16., n. 34.
 Rota to. 2., Decis. 322., n. 3. & 22. cor. Molines.

IX. sed Episcopi ipsi hæc faciant, & fabricarum redditus in usus Ecclesiæ necessarios, & utiles, prout sibi expedire magis visum fuerit, expendi curent.

Cucch. in *Instit. Major. lib.* 4., tit. 8., n. 128.
 Gibert. in *Jur. Can. to.* 2., tit. 6., sect. 19., n. 11.

CAPUT IV.

- I. **P**redicationis munus, quod Episcoporum præcipuum est,
 Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 12., cap. 13., n. 13.
 Fagnan. in *Cap. Responso de Sent. Excom.* n. 16.
 Frances de *Eccl. Cathed.* cap. 18., n. 25.
 Genuens. in *Manual. Pastor.* cap. 25., n. 1.
 Lambertin. de *Synod. Diac.* lib. 7., cap. 43., n. 5., & lib. 9., cap. 17., n. 5.
 Pignatcl. in *Conf. Can. to.* 4., conf. 202., n. 3.
 Rota in rec. decis. 234. n. 20., par. 6., & decis. 188. n. 11., par. 18.
 Cor. Molines Decis. 198., n. 28., to. 1.

- II. cupiens Sancta Synodus, quò frequentius possit ad fidelium salutem exerceri; Canones alias super hoc editos sub fel. rec. Paulo III. aptius præsentium temporum usui accommodando, mandat, ut in Ecclesia sua ipsi per se,

Predicationis munus a quibus, & quando observandum. Ecclesiæ. Paroch. ad audiendo. verbum Dei adnando. Nullus contradicens Episc. prædict. Coa. Cartag. IV c. 10 & Rheimen c. 14. in c. Episc. nullam rei. 68. dist.

Supr. sess. 5. de reform. c. 2.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 14., n. 1.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 6., sect. 15., n. 5.*

- III. aut, si legitime impediti fuerint, per eos, quos ad prædicationis munus assument:

Barbof. *de Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 75., n. 4.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 8., n. 3.*

Vid. Sess. V. Cap. II. n. III. de Reform.

- IV. in aliis autem Ecclesiis per Parochos, sive, iis impeditis, per alios,

Conc. Arelaten.
IV. c. 20. Later.
sub Innoc. III. c.
20. c. Inter con-
terita de off. ord.
Con. Moguntia.
c. 25. up. 15.
3 de reform. c. 2.

Barbof. *de Offic. Paroch. cap. 14., n. 1. cum seqq.*

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 15., n. 14.*

Maquerd *de Sus. in tract. de Judeis cap. 4., n. 24.*

Rota *Decis. 216., n. 7. coram Carillo.*

- V. ab Episcopo impensis eorum, qui eas præstare, vel tenentur, vel solent,

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 16., n. 5.*

Frances *de Eccl. Cathed. cap. 18., n. 115.*

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 6., tit. 1., n. 74.*

Pignatell. *in Consult. Can. to. 4., conf. 206., n. 33.*

De Ponte *Consil. 48., n. 1., to. 2.*

Sperel. *Decis. 70., n. 1., to. 1.*

- VI. deputandos in Civitate, aut in quacumque parte Diocesis, censebunt expedire, saltem omnibus Dominicis, & solemnibus diebus festis; tempore autem Jejuniorum, Quadragesimæ, & Adventus Domini quotidie, vel saltem tribus in Hebdomada diebus, si ita oportere duxerint, sacras Scripturas, divinamque legem annuntiant, & aliàs, quotiescumque id opportune fieri posse iudicaverint.

Frances *de Eccl. Cathed. cap. 18., n. 29. cum seqq.*

Gavant. *in Manu. Episc. verb. Parochorum munera n. 10.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 6., sect. 15., n. 6.*

Paravicin. *in Polyanth. Sacr. Can. verb. Episcopus n. 6.;*

p. 145.

Pignatell. *in Consult. Can. to. 4., conf. 202., n. 7. in fin.*

- VII. Moneatque Episcopus Populum diligenter, teneri unumquemque Parochiæ suæ interesse, ubi commodè id fieri potest, ad audiendum verbum Dei.

IV. Censur. c. 24
in c. Sacerd. non
de Conf. c. 11. &
Theodulph. Episc.
Arelatan. c. 24
de Paroch. in Sin.

Barbof. *de Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 76., n. 34.*

Cabassut. *in Histor. Concilior. p. 38. sub n. 2., vers. Con-*

cilium Tridentinum.

Lambertin. *de Synod. Direc. lib. 11., cap. 14., n. 12.*

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 6., tit. 1., n. 104.*

Pignatell. *in Consult. Can. to. 1., conf. 52., n. 24.*

Zerol. *in Præx. Epif. verb. Prædicatio §. 4.*

Rota *Decis. 979., n. 6. cor. Dunozer. Jun.*

Nullus

VIII. Nullus autem secularis, sive Regularis, etiam in Ecclesiis suo-
rum Ordinum, contradicente Episcopo, predicare presumat.
Gavant. in *Manual. Episc. verb.* Concio Sacra n. 4.

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 17., n. 2.*

Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccl. cap. 12., n. 7.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 9., cap. 15., n. 11.*

Piafec. in *Prax. Episc. par. 3., art. 6., n. 9.*

Pignarel. in *Conf. Can. tom. 1., conf. 325. n. 1.*

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 31., §. 6., n. 147.*

Rota to. 3., *Decis. 314., n. 17., cor. Emin. Crescentio.*

IX. Iidem etiam saltem Dominicis, & alis festivis diebus pue-
ros in singulis Parochiis fidei rudimenta, & obedientiam
erga Deum, & Parentes diligenter ab iis, ad quos specta-
bit, doceri curabunt, & si opus sit, etiam per censuras
Ecclesiasticas compellent: non obstantibus privilegiis, &
consuetudinibus.

Clericat. de *Regular. discord. 19., n. 1.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 29., §. 2., n. 18.*

Genuef. in *Manual. Pastor. cap. 32., n. 7.*

Habert. in *Tb. Dogm. & Mor. to. 7. de Sacram. Ordin. pag. 96.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 6., tit. 2., n. 1.*

Piafec. in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3., n. 19.*

X. In reliquis ea, quæ de prædicationis munere sub eodem
Paullo III. decreta fuerut, suum robur obtineant.

Vid. *Encyclicam Benedicti XIV. emanatam die 19. Augusti*
1754. in §. Dum tamen in fin.

Vid. Const. S. Pii
V. Ex dehis, 1572
quam ampliavit
Gregor. XIII. 1579.
Octob. 1572.

Sess. 5. cap. 1. de
rebus.

Causa Criminalis
contra Epi-
scopos, majores &
sola Summo Pon-
tifici; minores &
Causis Prebenda-
riis cognoscen-
tur.
Conc. Sardien.
cap. 3. de Ad abo-
lendam deheret.
Const. maior in
Bulla S. Pii. V.
de purgandis
1569.

CAPUT V.

I. Causæ criminales graviores contra Episcopos, etiam
hæresis, quod absit, quæ depositione, aut privatio-
ne dignæ sunt, ab ipso tantum summo Romano Pontifi-
ce cognoscantur, & terminentur.

Barbof. de *Off. & Potes. Episc. par. 3., alleg. 112., n. 1.*

Oliva de *For. Eccl. par. 3., qu. 8. sub n. 50.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 1., pag. 236., n. 57.*

Sbroz. de *Vicar. Episc. lib. 2., qu. 58., n. 7.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 5., cap. 3., n. 19.*

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 56., n. 1.*

Cortiada *Decis. Cathalon. 122., n. 20.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 4., decis. 2., n. 16.*

Themud *Decis. Ulyssipon. par. 2., decis. 106., n. 11.*

II. Quod si ejusmodi sit causa, quæ necessario extra Roma-
nam Curiam si committenda; nemini prorsus ea commit-
tatur, nisi Metropolitanis, aut Episcopis à Beatissimo Pa-
pa eligendis.

Pax Jordan.

Pax Jordan. in *Elucubr.* to. 3., lib. 13., tit. 3. n. 97.

- III. Hæc verò commissio, & specialis sit, & manu ipsius Sanctissimi Pontificis signata; nec unquam plus his tribuat, quàm ut solam facti instructionem sumant, processumque conficiant, quem statim ad Romanum Pontificem transmittant:

Lauræa in *Epitom. Can. verb.* Episcopus quomodo judicandus.

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 1.*

Rainald in *observ. criminal. lib. 3., cap. 32., §. 4. sub n. 46.*

Ugolin. de *Offic. & Potest. Episcop. cap. 2. §. 2., sub n. 4. vers. Undecimò.*

- IV. reservata eidem Sanctissimo sententia definitiva.

Vener in *Exam. Episcop. lib. 4., cap. 18., n. 8.*

V. Cætera aliàs sub tel. rec. Julio III. super his decreta; nec non & constitutio sub Innocentio III. in Concilio Generali, quæ incipit, *Qualiter & quando*, quam Sancta Synodus in præsentì innovat, ab omnibus observetur.

- VI. Minores verò criminales causæ Episcoporum in Concilio tantum Provinciali cognoscantur, & terminentur, vel à deputandis per Concilium Provinciale.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 11., cap. 23., n. 153.*

Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 31., n. 11.*

Lotter de *Re Benef. lib. 1., qu. 22., n. 99.*

Tondut Qu. & *Resol. Benef. par. 3., cap. 127., n. 14.*

Episcopus quando, & quomodo possit absolvere à crimine, & dispensare in irregu-
laritate, & suspen-
sione.

CAPUT VI.

- I. **L**iceat Episcopis in irregularitatibus omnibus, & sus-
pensionibus ex delicto occulto provenienti-
bus
Aizedo de *Præcellent. Epif. Dignit. par. 2., cap. 6., n. 1.*
Antoncl. de *Loc. Legal. cap. 10., qu. 1., n. 1.*
Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 29., n. 5.*
Girald. ad *Thes. de Pen. Eccl. par. 1., cap. 23., vers. Dico sexto.*
Habert. in *Theol. Dogm. & Moral. to. 6. de Pen. cap. 7.,*
pag. 135. & 10. 7., de Ordin. cap. 10., §. 2. pag. 238.
Pasqualig. Qu. *Moral. Can. Centur. 2., qu. 185. n. 1.*
Petra ad *Constit. Apost. tom. 4., pag. 313. n. 42.*
A' Saravia de *Jurisdic. Adjunct. qu. 15., n. 9.*
Schimier in *Jur. Can. Univ. to. 2., lib. 3., tract. 1., par. 1.*
cap. 4., sect. 2., §. 3., n. 73.
Squillant de *Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 8., n. 1.*
Tondut Qu. & *Resol. Benef. to. 1., par. 2., cap. 5., §. 2., n. 16.*
Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 2., adnot. 26., n. 26.*
Zochius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 17., n. 6.*
Palaja *Decis. Pontif. lib. 2., decis. 2., n. 84.*

- II. excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario,
Albitius de *Jurisd. S. R. E. Cardinal.* pag. 24., n. 74.
Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 11., c. 23., n. 127., vers.
Poltremo.

Droit de Re Sacram. lib. 8., qu. 9., cap. 1., §. 3., pag. 304.
Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Irregularitas, n. 105.
Gibert. in *Jur. Can. to. 3., par. 2., tit. 13., sect. 10., n. 5., p. 143.*
Marant. in *Controv. Jur. par. 4., resp. 67., n. 24.*
Piasec. in *Præx. Epif. par. 1., cap. 1., n. 56., vers.* Excipitur.
Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 154., n. 18.*
S. C. C. in *Elboren. Irregularitatis* 9. J. 23. Februarii 1737.

- III. & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum, dispensare;
Antoncl. de *Regim. Eccl. lib. 6., cap. 4., n. 7.*
Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 33., §. 5., n. 52., vers.* Tertium
requisitum.

Vide N. B.
hm Conæ Do-
mual.

Habert. in *Th. Dog. & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 9., §. 12., pag. 467.*
Laurza in *Epit. Can. verb.* Irregularitas a quo dispensanda.
Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 9., n. 57.*

- IV. & in quibuscumque casibus occultis, etiam Sedi Apostolicæ
reservatis, delinquentes quoscumque sibi subditos, in Dice-
cesi sua per se ipsos, aut Vicarium, ad id specialiter depu-
tandum, in foro conscientie gratis absolvere, imposita po-
nitentia salutari.

In Concil. Later-
an suo Alexia.
III par. 14. cap.
dist. epim.

Cabassut. in *Histor. Concilior. pag. 600., n. 700.*
Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 4., cap. 1., n. 5.*
Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 32., n. 17.*

- V. Idem & in hæresis crimine in eodem foro conscientie eis
tantum, non eorum Vicariis, sit permissum.
Pasqualig. *Qu. Mor. Can. centur. 1., qu. 93.*

Hæc facultas est
revocata.

Nota. An hujusmodi facultas per Tridentinum Episcopis tributa etiam hodie lo-
cum habeat, videri poterunt
Alzedo de *Præcellent. Episcopali. Dignit. pars. 2., cap. 6., n. 15. cum seqq.*
Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 178., n. 18. cum seqq.*
Keriffistuel in *Jur. Canon. lib. 5., tit. 7., n. 351. cum seqq.*

Sacramentorum
vicini, antequam
populo admini-
strentur, ab Epi-
scopis, & Petro-
chis explicentur.
Inter Missarum
solemnem sacra-
mentum explanan-
tur.

C A P U T VII.

- I. **U**T fidelis populus ad suscipienda Sacramenta majori cum
reverentia, atque animi devotione accedat; præcipit
Sancta Synodus Episcopis omnibus, ut non solum quum hæc
per se ipsos erunt populo administrandæ, prius illorum vim
& usum, pro suscipientium captu, explicent,
Barbol. de *Off. & Potest. Paroch. par. 2., cap. 17., n. 1.*
Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Parochorum munera n. 6.
Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 10., sect. 4., n. 5.*
Laurza in *Epit. Can. verb.* Episcopi obligationes.

sed

II.

sed etiam idem à singulis Parochis piè, prudenterque, etiam lingua vernacula, si opus sit, & commodè fieri poterit, servari studeant, juxta formam à Sancta Synodo in Catechesi singulis Sacramentis præscribendam: quam Episcopi in vulgarem linguam fideliter verti, atque à Parochis omnibus populo exponi curabunt:

Droit de Re Sacr. lib. 1., qu. 7., pag. 123.

Thomassin. de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3., c. 86. sub n. 8

Panimolla Decis. 91., adnot. 1., n. 13.

III.

*Supra scilicet 11. re
Sac. hinc Missæ.
cap. 8.*

nec non ut inter Missarum solemnias, aut divinorum celebrationem sacra eloquia, & salutis monita eadem vernacula lingua singulis diebus festis, vel solemnibus, explanent; eademque in omnium cordibus, postpositis inutilibus questionibus, inferere, atque eos in lege Domini erudire studeant.

Gibert. in Jur. Can. 10. 2., tit. 10., sect. 4., n. 4.

Piafec. in Præ. Epif. par. 2., cap. 3., n. 16.

Ugolin. de Off. & Potest. Epif. cap. 16., §. 3., n. 1.

*Publicè peccantes publicè
penitentiam imponatur, nisi Episcopo aliter videatur. Penitentia
in Cathedralibus institui
debet.*

CAPUT VIII.

I.

Postolus monet publicè peccantes palàm esse corripiendos.

*1. Tim. 5. c. Sed
Hud. 45. dist. c.
Si peccaverit §.
Virgo 1. q. 1. de
c. 1. de Penit.
& remiss.*

Corrad. in P. 16. Dispensat. Apost. lib. 8., cap. 6., n. 2.

Genuens. in Præ. Cur. Archiep. Neapol. cap. 26., n. 4.

Laurza in Epit. Canon. verb. Peccatum.

Pignatel. in Consult. Crn. 11. 9., conf. 135., n. 11.

II.

*c. Penitentes &
c. 1. capite. can
leg. 50. dist.*

Quando igitur ab aliquo publicè, & in multorum conspectu crimen commissum fuerit, unde alios scandalo offensus, commotique fuisset, non sit dubitandum: huic condignam, pro modo culpe, penitentiam publicè injungi oportet: ut quos exemplo suo ad malos mores provocavit, sue emendationis testimonio ad rectam revocet vitam.

Engel in Jur. Can. lib. 5., tit. 38., n. 3.

Fagnan. in Cap. Manifesta de Penit. & Remiss. n. 17.

Piafec. in Præ. Epif. par. 2., cap. 1., §. Tertiò.

III.

Episcopus tametsi publicè hoc penitentia genus in aliud secretum poterit commutare, quando ita magis judicaverit expedire.

Campanil. in D'vns. Jur. Can. rubr. 11., cap. 10., n. 25.

Habert. in Th. Dir. & Mor. 11. 6. de Penit. cap. 10., §. 10., p. 383.

Pignatel. in Consult. Crn. 11. 9. consult. 133., n. 12.

IV.

In omnibus etiam Cathedralibus Ecclesiis, ubi id commodè fieri poterit, Penitentiarius aliquis cum unione præbende proximè vacaturæ ab Episcopo instituitur.

Barbos.

Barbof. *de Canon. & Dignitat. cap. 26. n. 1.*

Droit *de Re Sacram. lib. 8., sect. 5., pag. 663.*

Paltor *de Benef. Eccl. lib. 1., tit. 3., n. 10.*

Pax Jordan. *in Elucubr. lib. 7., tit. 3., n. 66. & seqq.*

Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. cap. 33., n. 1.*

Wiestner *in Institut. Canon. lib. 1., tit. 24., n. 4.*

Zerol. *in Prax. Epif. verb. Pœnitentiarius, vers. Ad primum.*

Rota *in Barchinonen. Canonicatus Pœnitentiarii 11. Martii 1726. §. Punctus cor. Emin. Corio.*

S. C. C. *in Marturanen. Electionis Canonicatum 23. Jan. 1738.*

V. qui Magister sit, vel Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel Jure Canonico,

Fuscus *de Visit. cap. 19., lib. 1., n. 7.*

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Pœnitentiarius n. 14.*

Laurza *in Epit. Canon. verb. Pœnitentiarii.*

Piatec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 1., n. 14., pag. 106.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 9., conf. 135., n. 7.*

Rota *in Casaraugustana Canonicatus Pœnitentiarii 1. Julii 1746. §. 5. coram Vicecomite.*

VI. & annorum quadraginta,

Barbof. *de Canon. & Dignit. cap. 26., n. 10.*

Rosa *de Exequut. Litt. Apost. lib. 1., cap. 6., n. 300.*

Ventrigl. *in Prax. to. 2., adnot. 12., §. 2., n. 1.*

Rota *to. 1. decis. 26., n. 7. cor. Cerro.*

Melphisten. *Pœnitentiarius 28. Nov. 1732. §. 5. cor. Card. Calcagnin.*

Oscen. *Canonicatus Pœnitentiarii 30. Jun. 1738. §. 4. cor. Peralta.*

VII. seu aliàs qui aptior, pro loci qualitate, reperiatur;

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Pœnitentiarius n. 15.*

Rota *to. 1. decis. 131., n. 13. & 14. cor. Card. Tanario.*

Illerden. *Canonicatus Pœnitentiarii 13. Junii 1738. §. Hoc cor. Nuneg.*

Casaraugustana *Canonicatus Pœnitentiarii 16. Martii 1744. §. 6. cor. De Vais.*

VIII. qui dum confessiones in Ecclesia audiet, interim præsens in choro censeatur.

Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 8., cap. 2., n. 11.*

Barbof. *de Canon. & Dignit. cap. 26., n. 20.*

Cabassut. *in Histor. Concil. pag. 646. sub n. 7., vers. Huc spectant.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 8., n. 28.*

Pax Jordan. *in Elucubr. lib. 7., tit. 3., n. 79.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 9., conf. 135., n. 31.*

Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. cap. 33., n. 5.*

Zecchius *de Republ. Eccl. sub n. 6., vers. Secundò pag. 188.*

Panimol. *decis. 1., adnot. 18., n. 7.*

314.
A qua visitari
debeat Ecclesia
Seculares nulli
ut Duceſis. I.

Supra leſſ. 6. de
reſ. c. 4. & leſſ.
7. de reſor. c. 8.
leſſ. 21. de reſ.
c. 8.

CAPUT IX.

- Q**Uæ aliàs sub ſel. rec. Paulo III., & nuper sub Beatiſſimo Domino Noſtro Pio IV., in hoc eodem Concilio de adhibenda ab Ordinariis diligentia in beneficio, etiam exemptorum, viſitatione conſtituta ſunt; Gavant. in *Manual. Epif. verb. Viſitatio Epifcopi* n. 19. & 22. Mareſcot. *Var. Reſol. lib. 2., cap. 15., n. 7.* Thomaffin. *de Ver. & Nov. Eccl. Diſcipl. par. 2., lib. 3., c. 40., n. 2.* Ventrigl. in *Prax. to. 2., adnot. 24., §. 1., n. 10.* Ugolin. *de Off. & Poſteſt. Epif. cap. 49., §. 5., n. 4.* Pilaja *Deciſ. Pontif. lib. 1., deciſ. 12., n. 53.* Rota in *Tuden. Jurisdictionis ſuper Manutentione* 11. Mart. 1735. §. Hæc cor. Emin. *Creſcentio.*
- II. eadem etiam in iis Eccleſiis ſecularibus obſerventur, quæ in nullius diœceſi eſſe dicuntur; ut ab Epifcopo, cujus Cathedralis Eccleſia eſt proximior, Capon. *Diſcept. Foren. 47., n. 29.* Criſpin. in *Viſit. Paſtoral. par. 1., §. 13., n. 39.* Lambertin. *de Synod. Diœceſ. lib. 3., cap. 51., n. 3.* Leo in *Theſaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 74.* Lotter *de Re Benef. lib. 1., qu. 24., n. 21.* Murga *de Benef. Eccl. qu. 2. ſub n. 26.* Petra *ad Conſtit. Apoſt. tom. 5., pag. 131., n. 117.* Pignatel. in *Conſult. Can. to. 2., conſ. 26., n. 13., & 10. 7., conſ. 8., n. 11.* Proſper *de Territor. Separat. qu. 2., n. 22.* Rota *to. 1., rec. deciſ. 396., n. 1.* Cor. Coccino *deciſ. 786., n. 6.*
- III. ſi id conſtet, alioquin ab eo, qui ſemel in Concilio Provinciali à Præſato loci illius electus fuerit, tamquam Sedis Apoſtolicæ delegato, viſitentur: non obſtantibus privilegiis, & conſuetudinibus quibuſcumque, etiam immemorabilibus. Fufcus *de Viſit. lib. 1., cap. 8., n. 2.* Gavant. in *Manual. Epif. verb. Viſitatio Epifcopi* n. 16. Laurza in *Epit. Can. verb. Epifcopus quoad viſitationem.* Pignatel. in *Conſult. Can. to. 10., conſult. 90., n. 7.* Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 51., n. 1., & 4.* Zecchius *de Republ. Eccl. in tit. de Prælat. cap. 1., pag. 96.*
- I. **E**Piſcopi, ut aptiùs, quem regunt populum, poſſint in officio, atque obediẽtia continere, in omnibus iis, quæ

Ubi agitur de viſitatione, aut morum correptione, nulla decretorum ſuſpenſio admittatur.

CAPUT X.

quæ ad visitationem, ac morum correctionem subditorum suorum spectant, jus, & potestatem habeant, etiam tamquam Apostolicæ Sedis delegati, ea ordinandi, moderandi, puniendi, exequendi, juxta canonum sanctiones, quæ illis, ex prudentia sua pro subditorum emendatione, ac Diocesis suæ utilitate, necessaria videbuntur.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 8. sub n. 121.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 6., sect. 16., n. 1.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 77.*

Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3., cap. 80. sub n. 8.*

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. par. 2., cap. 49., n. 5.*

Thomat. *decif. 259., n. 12., to. 2.*

- II. Nec in his, ubi de visitatione, aut morum correctione agitur, exemptio, aut ulla inhibito, appellatio, seu querela, etiam ad Sedem Apostolicam, interposita, exequutionem eorum, quæ ab his mandata, decreta, aut judicata fuerint, quoquo modo impediatur, aut suspendatur.

Barbos. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 73., n. 2.*

Capon. in *Discept. For. to. 4., discept. 261., n. 49.*

Ciarlin. *Controuv. For. lib. 1., cap. 65., n. 17.*

Cirin. in *Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6. sub n. 190.*

Frances Var. *Resol. cap. 49., n. 28.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 8., n. 3.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Visitatio Episcopi n. 39.*

Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 4. sub n. 100., vers. Sessio verò.*

Pignarel. in *Consult. Can. to. 8., conf. 61., n. 1.*

Salgad. de *Reg. Protect. to. 1., par. 2., cap. 10., n. 26. & 81.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 1., cap. 3., n. 25.*

Vela *Dissert. Jur. 41., n. 34., to. 2.*

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 21., n. 9.*

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 121., n. 1. & 5.*

Rota post Marchesan. de *Commission. par. 1., pag. 1219., n. 2.*

C A P U T XI.

- I. Quoniam privilegia, & exemptiones, quæ variis titulis plerisque conceduntur, hodie perturbationem in episcoporum jurisdictione excitare, & exemptis occasionem laxioris vitæ præbere dignoscuntur;

Amoltaz. de *Caus. Pius lib. 5., cap. 7., n. 10.*

Cocchier de *Jurisd. Ordinar. in Exempt. par. 1., qu. 19., n. 9.*

Frances de *Eccl. Cathed. cap. 30., n. 78.*

Lotter de *Re Benef. qu. 25., n. 6., lib. 1.*

Maranta in *Controuv. Jur. resp. 56., n. 31., par. 4.*

Summa sess 13. de
ref. cap. 1. lull.
14 de ref. c. 4.
8. c. 12. de ref.
cap. 1.

Hæreticis, et
privilegia
particularia, for-
te. Ex-secutionem
nisi denotant.
Cap. Quodm Cap-
pelle, de privileg.
non vident.
Sop. test. c. 3.
de ref. c. Quodm
plantat. de priv.
& cap. Venera-
bili. de verb. sig.

Tranchedin. *consult.* 32., n. 18., to. 2.

Themud *Decis. Ulyssip.* 97., n. 34., par. 1.

- II. decernit Sancta Synodus, ut, si quando iustis, gravibus, & ferè necessariis suadentibus causis, aliquos honorariis titulis Protonotariatus, Acolytatus, Comitum Palatini, Capellani Regii, aut aliis huiusmodi in Romana Curia, vel extrà, insignibus decorandos esse placuerit; necnon alios, cuicumque Monasterio oblatos, vel quomodocumque ad dictos, aut sub nomine servientium militiis, seu Monasteriis, hospitalibus, collegiis, aut quocumque alio titulo assumi; nihil ex iis privilegiis detractum esse Ordinariis intelligatur, quò minus ii, quibus ea jam concessa sunt, vel in posterum concedi contigerit, iplis Ordinariis, tamquam Apostolicæ Sedis delegatis, plenè in omnibus,

Cabassut. in *Histor. Concilior.* pag. 600. sub n. 70.

Cochier. de *Jurisd. Ordinari.* in *Exempt.* par. 1., qu. 19., n. 3.

Corrad. in *Prax. Dispensat.* lib. 5., cap. 6., n. 48.

Fagnan. in *Cap. Ut Privileg. de Privileg.* n. 37.

Lambertin. de *Synod. Discip.* lib. 6., cap. 3., n. 4.

Lauræa in *Epitom. Can. verb. Comitum, & verb. Protonotarius.*

Marant. in *Controuv. Jur.* resp. 86., n. 17.

Piassec. in *Prax. Epif.* par. 2., cap. 3., n. 59.

Spada *consil.* 157. sub n. 9., to. 1.

Tranchedin. *Consult.* 32., n. 5., to. 2.

Rota *Decis.* 744. n. 2., & seqq. par. 1. *divers.*

In recent. *decis.* 120., n. 22., par. 18.

Cor. Crispo *decis.* 386., n. 1., to. 2.

Cor. Card. Crescentio *decis.* 248., n. 1., to. 1.

Auximana *super bono Juve* 28. Apr. 1748. §. 8. cor. *Clemente.*

- III. & quoad Capellanos Regios, juxta constitutionem Innocentii III., que incipit, *Quem Capell.* subiecti existant: Barbof. ad *Conc. Trid.* in cap. 11., vers. Quoad Capellanos Regios.

Fagnan. in *Cap. Tuarum de Privileg.* n. 41.

Zerol. in *Prax. Epif. verb. Exemptus* n. 2.

Rota to. 3., *decis.* 769., n. 76., par. 1. cor. *Molines.*

- IV. exceptis tamen iis, qui predictis locis, aut militiis actu serviunt, & intrà eorum septa, ac domus resident, subque eorum obedientia vivunt;

Barbof. in *Collect. ad Conc. Trid. sess.* 24., cap. 11., n. 10.

Capon. in *Discept. For.* to. 5., *discept.* 327., n. 29.

Monacel. to. 4. in *Supplem. ad 3. to. n.* 159., pag. 105.

Pignat. in *Consult. Can.* to. 2., *cons.* 21., n. 10.

Piton. in *Discept. Eccl.* to. 3., *discept.* 81., n. 2. & 3.

Themud *Decis. Ulyssip.* 97., n. 12.

Rota

Horum facultates, & indulgentias etiam S. Pius V. in Bulla Quamvis. 1568.

c. Cum Capellani de privil.

Rota to. 2., *decif.* 386. *sub n. 1. coram Crifpo.*

S. C. C. in *Caputaquen. Jurisdictionis* 19. Novemb. 1735.

- V. five iis, qui legitime, & secundum regulam earumdem militiarum professionem fecerint, de qua Ordinario constare debeat:

Capon. in *Discept. For.* to. 5., *discept.* 327., *n. 29.*

Zerol. in *Prax. Epif. par. 1., verb. Exemptio, vers. Tertiò.*

- VI. non obstantibus privilegiis quibuscumque, etiam Religiosis Sancti Johannis Hierosolymitani, & aliarum militiarum.

Capon. *loc. supra cit.*

Fulcus de *Vifit. lib. 2., cap. 8., n. 2.*

Marant. in *Controv. Jur. resp.* 86., *n. 25., par. 1.*

- VII. Quæ verò privilegia residentibus in Curia Romana, vigore Eugenianæ Constitutionis, aut familiaritatis Cardinalium, competere solent; ea in iis, qui beneficia Ecclesiastica obtinent, ratione prædictorum beneficiorum minime intelligantur; sed Ordinarii jurisdictioni subiecti permaneant: non obstantibus quibuscumque inhibitionibus.

Fagnan. in *Cap. Ex parte, quod est secundum, n. 34.*

Fulcus de *Vifit. lib. 1., cap. 1., n. 8., & lib. 2., cap. 8., n. 3.,*

& cap. 20. sub n. 16.

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Exempti n. 4.*

Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccl. cap. 22. sub n. 4.*

Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 59.*

Zerol. *eod. tit. par. 1., verb. Exemptio, vers. Quartò.*

can. Divina, de
privileg. in Ecce-
vag. can.

Quales esse de-
beant promoto-
res ad dignitates,
& Canonici
Cathedral. Ec-
clesiarum: quide-
re promota præ-
stare debeant.

C A P U T XII.

- I. QUUM dignitates, in Ecclesiis præsertim Cathedralibus ad conservandam, augendamque Ecclesiasticam disciplinam fuerint institutæ,

Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., discept.* 99., *n. 10. & 50.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 18., c. 2., n. 18., to. 1.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 28., n. 13.*

Rota in *Burgen. Thesauraria* 3. Julii 1739. §. 8. *cor. Peralta.*

- II. ut qui eas obtinerent, pietate præcellerent, aliisque exemplo essent, atque Episcopos opera, & officio juvarént; merito, qui ad eas vocantur, tales esse debent, qui suo muneri respondere possint.

Barbol. de *Canon. & Dignit. cap. 4., n. 1.*

Milaz. *Affert. Jur. 3., n. 15.*

Pignatel. in *Consult. Canon. to. 3., conf. 61., n. 14.*

Zecchius de *Republ. Eccl. in tit. de Dignitat. in Cathedral. existén. n. 12., vers. Ideò, pag. 203.*

- III. Nemo igitur deinceps ad dignitates quasque, quibus

Soveri scilicet. 22.
c. 2.

ani-

c. Quidam in con-
stit. §. inferiores
de eccl.

animarum cura subest, promoveatur, nisi qui saltem xxv. suæ ætatis annum attigerit; & in clericali ordine versatus doctrina ad suum munus exequendum necessaria, ac morum integritate commendetur, juxta Constitutionem Alexandri III. in Concilio Lateranensi promulgatam, quæ incipit, *Quum in cunctis*.

Engel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 14., §. 2., n. 2.*
Girald. ad *Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 3., vers.* Nota primò
Leuren. de *Vicar. Epif. cap. 1., qu. 48., n. 1.*
Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 49., n. 23.*
De Luca ad Gratian. in *cap. 482., n. 7.*
Murga de *Benef. Eccl. qu. 3., n. 669.*
Piafeca. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 7., vers.* Assignatis.
Rosa de *Exequut. Lit. Apost. par. 1., cap. 6., n. 298.*
A' Saravia de *Jurisd. Adjutor. qu. 19., n. 8.*
Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 2., c. 70. sub n. 9., vers.* Ætas.

Pilaja *Decif. Pontif. lib. 1., decif. 10., n. 31.*
Rota in *Burgen. Thesaurarie 3. Junii 1739. §. 17. cor. Peralta;*
S. C. C. in *Viterbien. Concursus 11. Augusti 1742.*

IV. Archidiaconi etiam, qui oculi dicuntur Episcopi, sint in omnibus Ecclesiis, ubi fieri poterit; Magistri in Theologia, seu Doctores, aut Licentiati in Jure Canonico.

Clem Lepit. 1.
ad Tit. An-
chirum epif. 1. c.
Di. com. q. 2. d. 1.
c. 1. h. de of.
Archid. eccl.

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 23. sub n. 1., vers.* Officium:
De Laur. in *Tract. de etat. ad Benef. requisit. cap. 8., p. 69. & 81.*
Pastor de *Benef. Eccl. lib. 1., tit. 3., n. 4.*
Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 22., n. 20.*
Pintlon de *Benef. cap. 4., §. 15., n. 10.*
Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 5., §. 7., n. 3.*
Tondur in *Qu. & Resol. Benef. par. 2., cap. 3., §. 11., n. 11.*
Vener in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 28., n. 35.*
Wielthner in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 23., n. 7.*
Rota to. 5., *decif. 1151., n. 6. coram Molines.*

V. Ad ceteras autem dignitates, vel personatus, quibus animarum cura nulla subest, Clerici alioquin idonei, & xxii. annis non minores, asciscantur.

Corrad. in *Prax. Benef. lib. 2., cap. 10., n. 81.*
Frances *Var. Resol. cap. 15., n. 23.*
Massobr. in *Prax. habend. concurs. requisit. 10., dub. 11., n. 24.*
Narbona de *Etat. adnot. 22., qu. 3., n. 11., & 12.*
Zaelius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 2.*
Rota to. 2., *decif. 592., n. 3. coram Lancetta.*
Urgellen. *Archidiaconat. 26. Jun. 1722., §. 6. cor. De Gamach.*
Neapolitana *Abbatie 15. Jun. 1750., §. 6. cor. Vicecomite.*

VI. Provisi etiam de beneficiis quibuscumque curam animarum habent.

habentibus, teneantur à die adeptæ possessionis ad minus intrâ duos menses, in manibus ipsius Episcopi, vel eo impedito, coram Generali ejus Vicario, seu Officiali, Orthodoxæ suæ fidei publicam facere professionem, & in Romanæ Ecclesiæ obedientia se permanfuros spondeant, ac jurent.

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 1., n. 9.*

Konig. in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 1., n. 8.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 5., cap. 2., n. 5.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Fidei professio.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 10., n. 24.*

Milaz. *Affert. Jur. 52., n. 4.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 9., conf. 114., n. 45.*

Rofa de *Exequut. Litt. Apost. par. 1., cap. 14., n. 29.*

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 45., n. 4.*

VII. Provisi autem de canonicatibus, & dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus, non solum coram Episcopo, seu ejus Officiali, sed etiam in Capitulo, idem facere teneantur:

Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 3., cap. 14., n. 1.*

Barbol. de *Canon. & Dignit. cap. 17., n. 1.*

Wiestner in *Inst. Can. Univ. lib. 1., tit. 1., art. 3., n. 46.*

Rota to. 2., *decis. 271., n. 33. cor. Emin. Crescentio.*

S. C. C. in *Capuana Professionis Fidei 6. Decembris 1738.*

VIII. alioquin prædicti omnes provisi, ut supra, fructus non faciant suos; nec illis possessio suffragetur.

Fagnan. in *Cap. Olim de Verbor. signif. n. 62., vers. Et in hanc.*

Piassec. in *Prax. Epif. par. 2., c. 5. sub n. 27., vers. Fidei quoque.*

Squillant. de *Oblig. Cleric. par. 1., n. 84.*

Tondur. *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 40., n. 14.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 10., n. 48.*

IX. Neminem etiam deinceps ad dignitatem, canonicatum, aut portionem recipiant, nisi qui eo Ordine sacro aut sit initiatus, quem illa dignitas, præbenda, aut portio requirit; aut in tali ætate, ut infra tempus à jure, & ab hac Sancta Synodo statutum, initiari valeat.

Antonel. de *Jur. Cler. lib. 1., par. 3., cap. 28., n. 5.*

Ciarlin. in *Controv. For. lib. 3., cap. 239., n. 3., & sub n. 17., vers. Et quamvis.*

Droit de *Re Sacr. lib. 8., par. 2., sect. 1., pag. 324.*

Frances *Var. Resol. cap. 13., n. 6. & 46.*

Murga de *Benef. Eccl. qu. 3., n. 674.*

Piton. de *Controv. Patron. to. 2., alleg. 80., n. 2.*

A' Saravia de *Jurisd. Adjunct. qu. 19., n. 3.*

Zecchi. de *Republ. Eccl. in tit. de Canon. n. 3., pag. 182.*

Rota in *Senogallien. Canonicatus de Luchis 23. Junii 1710., §. Con-*

c. 1. & seqq. de
ut. & qual. c. Li-
cet canon. & c.
Quibus ex eo de
elect. in 6. Sup.
l. 17. de res. cap.
11.

§. Consideratunt coram Cardinali Aldobrando.

Cracovien. *Canonicatus* 29. Martii 1743. §. 3., & 18. Jun. ejusdem anni §. Nullitas cor. de Vais.

- X. In omnibus verò Ecclesiis Cathedralibus omnes canonici-
tus, ac portiones habeant annexum Ordinem Presbyterii,
Diaconatus, vel Subdiaconatus.

Barbof. de Canon. & Dignit. cap. 2., n. 28.

Konig. in Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 33.

Pignatell. in Consult. Can. to. 3., cons. 61., n. 7.

Pilaja Decis. Pontif. lib. 1., decis. 10., n. 36.

Rota in rec. decis. 205. n. 8., vers. Non obstat par. 10.

Colonien. *Canonicatus* 7. Dec. 1725. §. Ultraquamquod cor. Nunez.

S. C. C. in Theanen. Distributionis Ordinum 7. Februarii 1740.

- XI. Episcopus autem, cum consilio Capituli, designet, ac di-
stribuat, prout viderit expedire, quibus quisque Ordo ex
sacris annexus in posterum esse debeat; ita tamen, ut di-
midia saltem pars Presbyterii sint, ceteri verò Diaconi,
aut Subdiaconi: ubi verò consuetudo laudabilior habet,
ut plures, vel omnes sint Presbyteri, omnino observetur.

Crispin. in Visit. Pastoral. par. 2., §. 22., n. 2.

De Laur. in Tract. de etat. ad Benef. requisit. cap. 9., pag. 102.

Piassec. in Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 7.

Thomassin. de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 3., c. 10., n. 4.

Rota in recent. decis. 44., n. 2., par. 15.

- XII. Hortatur etiam Sancta Synodus, ut in Provinciis, ubi id
commode * fieri potest, dignitates omnes, & saltem di-
midia pars Canonicatum, in Cathedralibus Ecclesiis, & Col-
legiatis insignibus conferantur tantum Magistris, vel Do-
ctoribus, aut etiam Licentiatis in Theologia, vel Jure
Canonico.

Corrad. in Prax. Benef. lib. 2., cap. 10., n. 71. 72. & 77.

Carol. de Grass. de Effec. Cleric. in Præfud. n. 83.

Habert. in Th. Dig., & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 3., pag. 427.

Lotter de Re Benef. lib. 1., qu. 15., n. 1.

Pax Jordan. in Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 22., n. 17.

Thomassin. de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 1., c. 53., n. 13

Vener. in Exam. Epif. lib. 4., cap. 28., n. 14.

- * Wieltner in Instit. Can. Univ. lib. 1., tit. 14., art. 3. sub n. 46.
vers. Neque.

- XIII. Præterea obtinentibus in eisdem Cathedralibus, aut Colle-
giatis dignitates, canonicatus, præbendas, aut portiones, non
liceat, vigore cujuslibet statuti, aut consuetudinis, ultra
tres mentes ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse: sal-
vis nihilominus earum Ecclesiarum constitutionibus, quæ
longius servitij tempus requirunt:

Cened.

Supra c. 11. §. 3.
de ref. c. 1.

c. Ad audien. de
elect. non exlud.

- Cened. *Qu. Canon.* 1., n. 19.
 Clericat. *de Benef. discord.* 25., n. 15.
 Gavant. *in Manual. Episc. verb. Canonicorum Residentia*, n. 1.
 Konig. *in Jur. Canon. lib.* 3., tit. 4., num. 12. *in fin.*
 Lambertin. *in Instit. Eccl. instit.* 107., §. 6., pag. 569.
 Pastor *de Benef. Eccl. lib.* 3., tit. 46., n. 7.
 Pignatel. *in Consult. Canon. to.* 4., *conf.* 131., n. 1.; *to.* 7. *conf.* 75., n. 1. & *to.* 9. *conf.* 114. n. 20.
 Piton *in Discept. Eccl. to.* 4., *discept.* 115., n. 2.
 Reiffenstuel *in Jur. Can. lib.* 3., tit. 4., §. 4. n. 47.
 Ventrigl. *in Prax. to.* 1., *adnot.* 19., §. 1. n. 2.
 Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap.* 13., n. 10.
 Rota *decif.* 284. n. 8., *to.* 2. *cor.* Crispo.
 Fanen. *Beneficii* 29. Aprilis 1735. §. 9., *cor.* Peralta.
 S. C. C. *in Oveten. Coadjutorie* 8. Maii 1745.

XIV. alioquin primo anno privetur unusquisque dimidia parte fructuum, quos, ratione etiam præbendæ, ac residentie, fecit suos. Quod si iterum eadem fuerit usus negligentia, privetur omnibus fructibus, quos eodem anno lucratus fuerit: crescente verò contumacia, contra eos, juxta sacrorum Canonum constitutiones, procedatur.

Can. tit. end.
c. Licet de præb.

- Engel *in Jur. Can. lib.* 3., tit. 4., §. 3. n. 23.
 Giral. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par.* 2., *cap.* 3. n. 4.
 Pasqualig. *Qu. Moral. Jurid.* 103. n. 1.
 Pialec. *in Prax. Episcop. par.* 2. *cap.* 3., n. 10. *vers.* Non solum.
 Piton. *in Discept. Eccl. to.* 1., *discept.* 34. n. 3.
 Rota *decif.* 683. n. 7., *to.* 6. *cor.* Ansaldo.
 Cor. Molines *decif.* 1249. n. 2., *to.* 5.
 S. C. C. *in Castri Maris privationis Canonicatus* 14. Jan. & 25. Februarii 1741.

XV. Distributiones verò, qui statis horis interfuerint, recipiant;

- Argyr *in Discept. Eccl. to.* 2., *discept.* 7. n. 4.
 Antonin. *Var. Resol. lib.* 1., *cap.* 102., n. 24.
 Cabassut. *in Histor. Concilior. pag.* 626. *vers.* Videtur.
 Cened. *Quæst. Can.* 2., n. 12. *is fin.*
 Habert. *in Theol. Dogm. & Moral. to.* 4., *de Injustit. & Restitut. cap.* 8. pag. 191.
 Lambertin. *de Synod. Dioces. lib.* 4., *cap.* 4., n. 1. *in fin.*
 Monet. *de Quotid. distribnt. par.* 2., *qu.* 2.
 Rota *decif.* 85. n. 7., *to.* 1., & *decif.* 506. n. 1. *to.* 2. *cor.* Emin. Caparra.
 Gerunden. *Accensionis Candelarum* 17. Martii 1732. §. Et demum *cor.* Nunez.
 S. C. C. *in Assignina Distributionum Quotidianarum* 29. Februarii, & 28. Martii 1744.

XVI.
cap. Consecra-
tionem de cler.
non relid. 10.6.

reliqui, quavis collusione, aut remissione exclusa, his ca-
reant, juxta Bonifacii VIII. decretum, quod incipit, *Con-*
suetudinem: quod Sancta Synodus in usum revocat,
Gavant. in *Manual. Episc. verb. Canonikor. Distributio-*
nes n. 11.

Pignatel. in *Consult. Can. to. 6., conf. 14., n. 6.;* *U* to. 9.
conf. 69. n. 15.

S. C. C. in *Imolen. Distributionum* 28. Januarii 1736.

XVII. non obstantibus quibuscumque statutis, & consuetudinibus,
Girald. ad *Thesaur. de Fan. Eccl. par. 2., cap. 3. verb. Re-*
sidentiam. n. 5.

Tondut *Qu. U* *Resol. Benef. par. 1., cap. 102., n. 47.,* *U*
par. 3. cap. 108. n. 6.

Rota *decis. 173. n. 12., to. 3. cor. Ansaldo.*

Pampilonen. *Beneficii de Allo* 13. Februarii 173. §. *Quia*
cor. Cardinali Scotto.

S. C. C. in *Rossanen. Juris participandi* 13. Februarii, *U* 20.
Martii 1745.

XVIII. Omnes verò divina per se, & non per substitutos, com-
pellantur obire officia,

Supra 68. 22.
cap. 4. de res. c.
Licet & c. Ex-
terminant §. Qui
verb. de p. m. c.
Quia nonnulli
de cler. nonnulli.

Clericat. de *Benef. discord. 66., n. 12.*

Ciarlin. *Controuv. For. lib. 1., cap. 38. n. 29.*

Garzias de *Benef. par. 3., cap. 2., n. 494. U* *seq.*

Habert. in *Theol. Digm. U* *Moral. to. 4., de contract. cap.*
11., §. 1. pag. 273.

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 9. n. 11.*

Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Ecclesie Collegiate*

Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 17. n. 24.*

Piton. de *Controuv. Patron. to. 1., allegat. 27. n. 6.*

Rota *decis. 121. n. 1. cor. Cavainal. Tanario*

Oitunen. *Cantoratus* 15. Junii 1750. §. 12. cor. Rev. *Molino.*

S. C. C. in *Urbinsten. Visitationis Sacror. Liminum* 10. Decem 1746

XIX. & Episcopo celebranti, aut alia Pontificalia exercenti, as-
sistere, & inservire;

Alzedo de *Præcellent. Epif. Dignit. cap. 13., pag. 147., n. 34.*

Argyr in *Discept. Eccl. to. 2., discept. 9., n. 1.*

Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 15., n. 16.*

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Canonikor. munera, n. 4.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 3., conf. 56., n. 15., U* *to. 5., conf. 83. n. 1.*

Squillant. de *Oblig. U* *Privil. Epif. par. 3., cap. 18., n. 11.*

Ugolin. de *Off. U* *Potest. Epif. par. 1., cap. 19., §. 3. in princ.*

Rota in *Ardien. super Assistentis in Consecratione Sacrorum Ole-*
orum 27. Novemb. 1752. §. 9. cor. *Viccomite.*

S. C. C. in *Oriolen. 7. Februar., 20. Mart., U* 28. Aug. 1756.

XX. atque in choro ad psallendum instituto, hymnis, & can-
ticis

ticis Dei nomen reverenter, distinctè, devotèque laudare.

Clericat. *de Benef. discord.* 67., n. 16.

Frances *Var. Resol. cap.* 36., n. 1.

Genucel. *in Manual. Pastor. cap.* 88., n. 1.

De Gonteriis *in Conc. Prov. Avenion. tit.* 12., *cap.* 2.

Gonzalez *in Comment. ad cap. de Cætero* n. 5.

Lambertin. *in Instit. Eccl. instit.* 107., §. 3., *pag.* 562.

Monet. *de Quotid. Distribut. par.* 2., *qu.* 2., n. 32.

Petra *ad Constit. Apost. to.* 3., *pag.* 71., n. 27.

Reiffenstuel *in Jur. Can. lib.* 3., *tit.* 4., §. 4., n. 208.

XXI. Vestitu insuper decenti, tam in Ecclesia, quàm extra, assidue utantur;

Barbof. *in Jur. Eccl. Univ. cap.* 40., n. 2.

Bellet. *in Disquisit. Cleric. par.* 1. *de Discipl. Cler. §.* 16., n. 12.

Carol. de Grass. *de Effect. Cleric. in Prælod. n.* 277.

Novar. *in Summ. Bullar. commentar.* 70., n. 2. & *seq. par.* 2.

Romagner *ad Constit. Synod. Gerund. lib.* 3., *tit.* 1., *cap.* 2., n. 40.

Zerol. *in Præf. Epis. par.* 1., *verb.* Clericus, *vers.* Decimumquart.

XXII. ab illicitisque venationibus,

Cabassut. *in Hist. Concil. pag.* 252., n. 3., & *pag.* 620., n. 4.

Girald. *ad Thes. de Pen. Eccl. par.* 2., c. 1., *pag.* 431., *vers.*

Nec audiendi.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib.* 11., *cap.* 10., n. 9.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par.* 3., *cap.* 4., n. 15.

Monacel. *in Form. Leg. For. Eccl. form.* 5., *to.* 1., *tit.* 6., n. 14.

Pignatel. *in Consult. Can. to.* 3., *cons.* 59., n. 1.

Rota *in Juvenacen. Jurisdictionis super aliis controversiis jurisdictionalibus* 2. Martii 1736., §. Attamen cor. SS. D.

N. CLEMENTE XIII.

XXIII. aucupii, choreis, tabernis, lusibusque abstineant; atque

ea morum integritate polleant,

Cabassut. *in Hist. Concil. pag.* 627., *cap.* 5., & *pag.* 634., n. 9.

Engel *in Jur. Canon. lib.* 3., *tit.* 1., n. 10. & 11.

Gibert. *in Jur. Can. to.* 2., *tit.* 7., *sect.* 5., n. 4.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par.* 3., *cap.* 4., n. 22.

Piafec. *in Præf. Epis. par.* 2., *cap.* 3., n. 12., *vers.* Præcipuè.

Pinson. *de Benef. cap.* 3., §. 7., n. 7.

XXIV. ut meritò Ecclesiæ Senatus dici possit.

Habert. *in Th. Dog., & Mor. to.* 7. *de Hierarch. Eccl. c.* 6., p. 347.

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par.* 1., *tit.* 13., *cap.* 12., *vers.*

Hanc indubiè to. 1.

XXV. Cætera, quæ ad debitum in divinis officiis regimen spectant; deque congrua in his canendi, seu modulandi ratione, de certa lege in choro conveniendi, permanendi, simulque de omnibus Ecclesiæ Ministris, quæ necessaria erunt, & si

qua huiusmodi; Synodus Provincialis, pro cuiusque Provincie utilitate, & moribus, certam cuique formulam prescribet. Interea verò Episcopus non minus, quàm cum duobus Canonicis, quorum unus ab Episcopo, alter à Capitulo eligatur, in iis, quæ expedire videbuntur, poterit providere.

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Canonicorum distributiones. 24
S. C. C. in *Romana* 24. Augusti, & 14. Septembris 1748.

CAPUT XIII.

Quomodo tenuerint
Cathedrales
Ecclesie,
& Parochiales
consulendum. Paro-
chia certis finib.
distingnenda.

I. Sures. *test.* 7. de
res. c. 6 & 7.
Sess. 14. de refor.
cap. 9. & infra
cap. 15.

2. Unio 10. qu.
3. c. Et tempo-
ria. cum seq. 16.
q. 1.

I. Quoniam pleræque Cathedralis Ecclesie tam tenuis redditus sunt, & angustæ, ut Episcopali dignitati nullo modo respondeant, neque Ecclesiarum necessitati sufficiant; examinet Concilium Provinciale, vocatis iis, quorum interest, & diligenter expendat, quas propter angustias, tenuitatemque vicinis unire, vel novis proventibus augere expediat; confectaque de præmissis instrumenta ad summum Romanum Pontificem mittat; quibus instructus summus Pontifex, ex prudentia sua, prout expedire iudicaverit, aut tenues invicem uniat, aut aliqua accessione ex fructibus augeat.

Fagnan. in *cap.* Sicut Unire de *excessib. Prælator. n. 6.*

Fulcon. de *Visitat. lib. 2., cap. 26. n. 14.*

Gibert. in *Jur. Canon. 10. 3., tit. 11., sect. 3., n. 4.*

Moneta de *commut. ultim. volunt. cap. 12., n. 49.*

Petra ad *Constit. Apost. 10. 4., pag. 48., n. 23.*

Ventrigl. de *Iurisdict. Archiep. cap. 47., n. 1.*

Ugolin. de *Offic. & Potest. Episc. par. 2., cap. 52., §. 1. n. 5.*

II. Interim verò, donec prædicta effectum sortiantur, huiusmodi Episcopis, qui fructuum subventionem, pro diocesis sustentatione, indigent, poterit de beneficiis aliquibus, dumtaxat curata non sint, nec dignitates, seu Canonicatus, & præbendæ, nec monasteria, in quibus viget Regularis observantia, vel quæ Capitulis Generalibus, & certis Visitatoribus subduntur, à summo Romano Pontifice provideri. Girald. ad *Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 1., verb. Ali-*
natio bonorum vers. Quintus.

Gobbius *Consult. decisiv. 78., n. 6.*

Lauræ in *Epitom. Can. verb. Episcopi spoliati.*

Pinson. de *Benef. cap. 3., §. 3., n. 2.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2. tit. 29., cap. 2., sub n. 11., vers. Post hæc.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 3., decis. 1. n. 22.*

III. In Parochialibus etiam Ecclesiis, quarum fructus æquè
adco

adeo exigui sunt, ut debitum nequeant oneribus satisfacere: curabit Episcopus, si per beneficiorum unionem, non tamen Regularium, id fieri non possit, ut primitiarum, vel decimarum assignatione, aut per parochianorum symbola, ac collectas, aut qua commodiori ei videbitur ratione, tantum redigatur, quod pro Rectoris, ac Parochiae necessitate decenter sufficiat.

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Parochia* n. 2.

Gibert. in *Jur. Can. to. 3., tit. 12., sect. 5., n. 3.*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 16., n. 20.*

Paravicin. in *Polyant. Sacr. Can. verb. Parochialis Ecclesia* n. 7. pag. 297.

Zoelius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 30., cap. 2., n. 32.*

- IV. In unionibus verò quibuslibet, seu ex supradictis, seu aliis causis faciendis, Ecclesiae Parochiales Monasteriis quibuscumque, aut Abbatibus, seu dignitatibus, sive prae-bendis Ecclesiae Cathedralis, vel Collegiatæ, sive aliis beneficiis simplicibus, aut hospitalibus, militiisve non uniantur:

Azor. in *Instit. Moral. par. 2., lib. 6., cap. 28. qu. 27. sub lit. B.*

Barbof. de *Off. & Potest. Episc. par. 3., allegat. 66. n. 30.*

Hojeda de *incompatibil. Benef. par. 12., cap. 2., n. 88.*

Milaz. *Affert. Jur. 21., n. 7. par. 2.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 5., n. 26.*

Reiffenstuel *cod. tract. tom. 3., lib. 3. tit. 12. §. 3. de Union. n. 61.*

Rota in *recent. decis. 817. n. 1., part. 16., to. 2.*

Cor. Crispo *decis. 59., n. 1.*

Cor. Lancetta *decis. 813. n. 6., to. 3.*

- V. & quæ unitæ sunt, revideantur ab Ordinariis, juxta alias decretum in eadem Synodo sub fel. rec. Paulo III.; quod etiam in unitis ab eo tempore citrà æquè observetur:

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 29. n. 3.*

Rota *decis. 7. n. 24. to. 3., tit. de Union. Benef. cor. Cardinali Falconerio.*

Vid. *Seff. VII., cap. VI. de Reformat.*

- VI. non obstantibus in iis quibuscumque verborum formis, quæ hic pro sufficienter expressis habeantur.

Rota *decis. 534. n. 3., to. 5., cor. Ansaldo.*

- VII. Ad hæc in posterum omnes hæc Cathedrales Ecclesiae, quarum redditus summam ducatorum mille, & Parochiales, quæ summam ducatorum centum, secundum verum annuum valorem, non excedunt, nullis pensionibus, aut reservationibus fructuum graventur.

Antoncl. de *Jur. & Oner. Cler. lib. 2., par. 6., cap. 11., n. 15. & 16.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 5., §. 6. n. 69.*

Fagnan. in *Cap. Presbyteri de Panis* n. 22.

Lotter

Supra seff. 7. de
rel. c. 6.

Lotter de Re Benef. lib. 1., qu. 11. n. 26.

Piafec. in Prax. Episc. par. 2., cap. 5., sub n. 25. vers. In Parochialibus.

Piton. de Controv. Patron. to. 1., alleg. 44., n. 90.

Thomassin. de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 3., lib. 2., c. 24., n. 11.

Ventrigl. in Prax. Eccl. to. 2., adnot. 11., §. 1., n. 1.

Panimol. decis. 15. adnot. 2. n. 1.

Pilaja Decis. Pontif. lib. 1., decis. 10., n. 122.

Rota decis. 43., n. 15. post Lotter. de Re Benefic.

Post Monacel. Formul. Legal. to. 2., decis. 30., n. 1.

Ip rec. decis. 342. n. 3., par. 14., & decis. 120. n.

15. par. 16.

Nazarena Congrua 30. Junii 1732. §. 3. & 19. Februarii 1734.

cor. Cardin. Calcagnino.

Urbeveta Restauracionis Ecclesie 2. Martii 1752. §. 13.,

& §. 15. cor. Vicecomite.

VIII. In iis quoque Civitatibus, ac locis, ubi Parochiales Ecclesie certos non habent fines, nec earum Rectores proprium populum, quem regant, sed promiscue petentibus Sacramenta administrant; mandat Sancta Synodus Episcopis, pro tutiori animarum eis commissaarum salute, ut, distincto populo in certas, propriasque Parochias, unicuique suum perpetuum, peculiaremque Parochum assignent, qui eas cognoscere valeat; & à quo solo licite Sacramenta suscipiant; aut alio utiliori modo, prout loci qualitas exegerit, provideant.

Clericat. de Benef. discord. 39., n. 2.

Fattinell. respons. 73., n. 2. post t. 19. de translat. pension.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 2., n. 29.

Murga de Benef. Eccl. qu. 2., n. 347. & qu. 5. n. 5.

Pignatell. in Consult. Can. to. 9., conf. 143., n. 2.

Rüger. de Testam. Canon. lib. 1., disp. 2., cap. 3., n. 1.

Schmalzgrueber in Jur. Can. Univ. to. 3., par. 3., tit. 19., §. 1., n. 2.

Ugolin. de Off. & Potest. Episc. cap. 54., §. 2., n. 1.

Panimol. decis. 5., adnot. 1., n. 36.

Rota to. 2. decis. 239., n. 11., & decis. 241., n. 1. cor. SS.

D. N. CLEMENTE XIII.

*Sabinen. Jurium Parochialium 8. Maii 1733. §. Compro-
bant coram Cardin. Calcagnino.*

IX. Idemque in iis Civitatibus, ac locis, ubi nullæ sunt parochiales, quam primum fieri curent: non obitantibus quibuscumque privilegiis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus.

Gavant. in Manual. Episc. verb. Parochia n. 2.

Pignatell. in Consult. Can. to. 4., conf. 3., n. 6.

CA.

a. 2. 11. qu. 1.
c. Piu. ca. 14. §.
8. Cl. de Paroch.
& quæst. 14.
de rel. cap. 9.

CAPUT XIV.

327 DE REFORMA-
TIONE.

In provisione be-
neficiorum, aut ad-
missionis ad posses-
sionem, fructuum
deductiones ei, quæ
in usus pios non
convertuntur, præ-
bentur.

I. IN pluribus Ecclesiis, tam Cathedralibus, quam Colle-
giatis, & Parochialibus, ex earum constitutionibus,
aut ex prava consuetudine observari intelligitur, ut in ele-
ctione, præsentatione, nominatione, institutione, confir-
matione, collatione, vel alia provisione, sive admissione ad
possessionem alicujus Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficii,
Canonicatum, aut præbendam, vel partem proventu-
um, seu ad distributiones quotidianas certæ conditiones,
seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, com-
pensationesve illicitæ, aut etiam, quæ in aliquibus Eccle-
siis dicuntur Turnorum lucra, interponantur:

Barbos. *de Canon. & Dignit. cap. 15., n. 24.*

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 12., n. 2.*

Fuscus *de Visit. lib. 1., cap. 32., n. 8.*

Pignat. *in Consult. Canon. to. 3., conf. 30., n. 3.*

Spada *consil. 154., n. 5.*

Rota *decis. 263. n. 4., & decis. 277. n. 5. coram Ratta.*

Paderbonen. *Canonisatus 25. Jan. 1726. §. Strictius cor. Cerro.*

II. hæc quùm Sancta Synodus detestetur, mandat Episcopis, ut
quæcumque hujusmodi in usus pios non convertuntur,

Confirmatur in
Bulla S. Pii Vi-
ctorum 1570. no-
vis poen. adjectis

Barbos. *ad Concil. Trid. sess. 24., cap. 14., n. 6.*

Patqualig. *Qu. Moral. Jurid. 139., n. 3.*

Piton. *in Discept. Eccl. to. 3., discept. 57., n. 69.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. to. 1., cap. 47., n. 7.*

Panimol. *decis. 31., adnot. 1., n. 25., to. 1.*

Rota *to. 4., decis. 416., n. 14. coram Aufaldo.*

III. atque ingressus eos, qui simoniacæ labis, aut sordidæ ava-
ritiæ suspicionem habent, fieri non permittant;

Barbos. *de Canon. & Dignit. cap. 15., n. 31.*

Pignat. *in Consult. Can. to. 1. conf. 158. n. 9., & to. 3. conf. 30. n. 3.*

Zecchius *de Republ. Eccl. in tit. de Canonicis pag. 183.*

IV. ipsique diligenter de eorum constitutionibus, sive consue-
tudinibus super prædictis cognoscant, & illis tantum, quas
ut laudabiles probaverint, exceptis, reliquas, ut pravas,
ac scandalosas, rejiciant, & aboleant.

Fagnan. *de Jur. Patr. to. 3., cap. 5., pag. 140.*

Gutierrez *Qu. Canon. lib. 1., cap. 29., n. 27.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 13., cap. 11., n. 8.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 3., n. 186.*

V. Eos verò, qui adversus hæc, in præsentì decreto compre-
hensa, quavis ratione commiserint, pœnis contra simoniac-
eos editis sacris Canonibus, & variis summorum Pontifi-
cum constitutionibus, quas omnes innovat, teneri decernit;

Vanespem

1. q. 1. ferè per
eandem Conc. To-
ler. VIII. can. 3.
c. Quùm super de
cons. tor. tit. Ex-
trav. de simon.
& c. Sicuti de si-
mon.

Vanespen in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 7., cap. 5. sub n. 13., vers. Idem supponit.*

VI. non obstantibus quibuscumque statutis, constitutionibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, etiam Apostolica auctoritate confirmatis:
Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 49., n. 27.*

Rota to. 2., *decis. 127., n. 26. cor. Emin. Crescentio.*

VII. de quarum subreptione, obreptione, & intentionis defectu, Episcopus, tamquam Apostolicæ Sedis delegatus, cognoscere possit.

Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 6., verb. Simonia, vers. Sed Trident.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 79.*

Norma auctendi
tenues præbendæ,
Ecclesiarum Cathedra-
larum, &
Collegiarum in-
signium.

CAPUT XV.

I.
Supra c. 23.

IN Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis insignibus, ubi frequentes, adeoque tenues sunt præbendæ simul cum distributionibus quotidianis, ut sustinendo decenti Canonicorum gradui, pro loci, & personarum qualitate, non sufficiant; liceat Episcopis cum consensu Capituli, vel aliquot simplicia beneficia, non tamen regularia, iis unire: Amostaz. de *Caus. Pii lib. 5., cap. 2. sub n. 39.*

Azor. in *Instit. Mor. par. 2., lib. 6., cap. 2. sub n. 39.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 12., n. 6.*

Leuren. *For. Benef. to. 3., sect. 2., cap. 1., qu. 891., n. 2.*

Lotter de *Re Benef. lib. 1., qu. 29., n. 45.*

Carol. Ant. de *Luc. in Obje v. ad adnot. 8. Ventrigl. §. 1., n. 12.*

Murga de *Benef. Eccl. qu. 4., n. 105.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 2., n. 25.*

Pignatelli in *Consult. Can. to. 8., cons. 30., n. 4.*

Pinson de *Benef. cap. 3., §. 2., n. 6.*

Rota *decis. 23., n. 4. post Continuum Discept. For.*

In *rec. decis. 565., n. 1., par. 2., & decis. 307., n. 7. par. 14.*

Cor. Bichio to. 1., *decis. 280., n. 9.*

Cor. Crispo to. 2., *decis. 415., n. 4., & dec. 451. n. 5. to. 3.*

Cracovien. *Canonicatus 15. Jan. 1725. §. 11. cor. Card. Calepignino.*

S. C. C. in *Aversana Nullitatis Unionis 21. Jul. & 22. Aug. 1755.*

II. vel, si hac ratione provideri non possit, aliquibus ex iis suppressis, cum patronorum consensu, si de jure patronatus laicorum sint, quarum fructus, & proventus reliquarum præbendarum distributionibus quotidianis applicentur, eas ad pauciores numerum reducere; ita tamen, ut tot superflui, quæ divino cultui celebrando, ac dignitati Ecclesiæ commodè valeant responderi:

æ in Ecclesiis de
indist.

Barbos.

Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop.* par. 3., *allegat.* 67. n. 1.

Moneta *de distribut. quotid. par.* 1., *qu.* 5. n. 27.

Pignatel. *in Consult. Can.* to. 1., *conf.* 80., n. 1., & *conf.* 108. n. 1.

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. discipl.* par. 2., *lib.* 3.; *cap.* 10. *sub* n. 15. *vers.* Quum Concilium.

III. non obstantibus quibuscumque constitutionibus, & privilegiis, aut quacumque reservatione generali, vel speciali, aut affectione:

IV. neque predictarum uniones, aut suppressiones tolli, seu impediri possint ex quibuscumque provisionibus, etiam vigore resignationis, aut quibuscumque aliis derogationibus, vel suspensionibus.

Corrad. *in Prax. Benef.* *lib.* 2., *cap.* 8., *sub* n. 76.

C A P U T X V I.

I. **C**apitulum, Sede vacante, ubi fructuum percipiendorum ei munus incumbit, Œconomum unum, vel plures fideles, ac diligentes decernat, qui rerum ecclesiasticarum, & proventuum curam gerant; quorum rationem ei, ad quem pertinebit, sint reddituri.

Engel *in Jur. Canon.* *lib.* 1., *tit.* 28. n. 3.

Gavant. *in Manual. Episc.* *verb.* Capitulum Sede vacante, n. 2.

Laurza *in Epitom. Can.* *verb.* Capitulum Cathedralis Ecclesie.

Lotter *de Re Benef.* *lib.* 2., *qu.* 2. n. 40.

Schmier *in Jur. Can. Univ.* to. 2., *lib.* 3. *tract.* 1. *par.* 1. *cap.* 4., *sect.* 2., §. 2., n. 51. & n. 56.

II. Item Officialem, seu Vicarium infra octo dies post mortem Episcopi constituere, vel existentem confirmare omnino teneatur;

Capon. *in Discept. Forens.* to. 2., *discept.* 92. n. 3.

Konig. *in Jur. Can.* *lib.* 1., *tit.* 28. n. 6.

Masser. *de Legat. & Nunc.* *lib.* 1., *cap.* 43. §. 1. n. 49.

Pastor *de Benef. Eccl.* *lib.* 1., *tit.* 12. n. 2.

Pavin. *de Potest. Capitul. Sede vacante* *par.* 1., *qu.* 2.

Petra *ad Constit. Apost.* to. 2., *pag.* 95. n. 123.

Pignatel. *in Consult. Can.* to. 6., *conf.* 53., n. 1.

Piton. *in Discept. Eccl.* to. 4., *discept.* 156., n. 7.

Ricciardel. *in Lyc. Eccl.* to. 2., *cap.* 21. n. 3.

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep.* *cap.* 73. n. 1.

Rota *decis.* 220. n. 1., & 3. *cor.* Orsibono.

Cor. Ratto *decis.* 267. n. 2., & 3.

S. C. C. *in Nullius Terra Pontiani Electionis Vicarii Capitularis* 16. Decembris 1741.

T t

qui

De Œconomis,
& de ea in conc.
statuta. Episc.
scilicet de ea ob
omnes Officia-
lib. 2. tit. 1. §. 1.
pro mutuo ex-
gat.
Conc. C. locat.
actio 16 cap.
15. in fin. Conc.
Vat. cap. 76.

III. qui saltem in Jure Canonico sit Doctor, vel Licentiatuſ;

Barboſ. *de Canon. cap. 42., n. 49.*

Cabaſſut. *in Theor. & Praxi. Jur. Can. lib. 2., cap. 24., n. 38*

Leuren. *de Vicar. Epif. to. 4., qu. 49., n. 1.*

De Luca *in adnot. ad Conc. Trid. diſ. 31., n. 10.*

Monacel. *in Form. Legal. For. Eccl. to. 1., form. 2., n. 12.*

Piaſec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 5. ſub n. 20., verſ. Vicarius.*

Wieſtner *in Inſtit. Can. lib. 1., tit. 14., art. 3., n. 34.*

S. C. C. *in Leopoli. Vicarii Capitularis 14. Januarii 1736.*

IV. vel aliàs, quantum fieri poterit, idoneus:

Konig. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 28. n. 10.*

Zecchius *de Repub. Eccl. in tit. de Vicar. Epif. c. 33., n. 2., pag. 161*

V. ſi ſecus factum fuerit, ad Metropolitanum deputatio hujus-
modi devolvatur.

Argyr *in Diſcept. Eccl. to. 2., diſcept. 8., n. 2.*

Card. de Luc. *de Præminent. diſc. 7., n. 25.*

Thomaſſin. *de Vet. & Nov. Eccl. Diſcipl. par. 1., lib. 2., c. 8., n. 1*

Vanſpen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 9., n. 7.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 49., n. 22.*

VI. Et, ſi Eccleſia ipſa Metropolitana fuerit, aut exempta, Capitulumque, ut præfertur, negligens fuerit; tunc antiquior Epifcopus ex Suffraganeis in Metropolitana, & propinquior Epifcopus in exempta Œconomum, & Vicarium idoneos poſſit conſtituere.

Lambertin. *de Synod. Diaceſ. lib. 2., cap. 9., n. 12*

Leo *in Theſaur. For. Eccl. par. 1., cap. 10., n. 7.*

Petra *ad Conſtit. Apoſt. to. 1., pag. 277., n. 36.*

Scarſanton. *ad Ceccoper. in Lucubr. lib. 4., tit. 7., n. 12., to. 2.*

Ventrigl. *de Jurifd. Archiep. cap. 77., n. 1.*

VII. Epifcopus verò ad eandem Eccleſiam vacantem promotus ex iis, quæ ad eum ſpectant, ab eifdem Œconomis, Vicario, & aliis quibuſcumque Officialibus, & adminiſtratoribus, qui, Sede vacante, fuerunt à Capitulo, vel ab aliis in ejus locum conſtituti, etiamſi fuerint ex eodem Capitulo, rationem exigat officiorum, jurisdictionis, adminiſtrationis, aut cujuſcumque eorum muneris; poſſitque eos punire, qui in eorum officio, ſeu adminiſtratione deliquerint;

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 4., cap. ult., n. 81.*

Argyr *in Diſcept. Eccl. to. 2., lib. 5., diſcept. 10., n. 2.*

Barboſ. *de Off. & Poſteſt. Epif. par. 3., alleg. 132., n. 23.*

Campanil. *in Diverſ. Jur. Can. rubr. 11., cap. 23. ſub n. 157.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 28., n. 3.*

Zecchius *de Repub. Eccl. in tit. de revoc. Vicar. c. 23., n. 4., p. 1792*

VIII. etiamſi prædicti Officiales, redditis rationibus, à Capitulo, vel à deputatis ab eodem, abſolutionem, aut liberationem obtinuerint,

Barboſ.

Non licet in
3. 12. q. 2. & c.
hic ſuppl. negl.
Preſt. in 6.

Barbof. *de Can. cap. 42. sub n. 136., vers. Denique.*

Vener. *in Exam. Epif. cap. 1., n. 39.*

Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 44., n. 19.*

- IX. Eidem quoque Episcopo teneatur Capitulum de scripturis, ad Ecclesiam pertinentibus, si quæ ad Capitulum pervenerunt, rationem reddere.

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Capitulum Sede vacante, n. 25.*

Ugolin. *de Off. & Pot. Epif. par. 1., c. 2., §. 2. sub n. 2. vers. Secundo*

C A P U T XVII.

*Plura beneficia
non conferre, ea-
que retinere, quod-
dam licet.*

- I. QUUM Ecclesiasticus Ordo pervertatur, quando unus plurium officia occupat Clericorum;
Antoin. *in Th. Mor. de Benef. Eccl. §. 5., pag. 216.*
Marant. *in Controv. Jur. par. 2., resp. 29., n. 13.*
Pax Jordan. *in Lucubr. to. 2., lib. 10., tit. 28., n. 1.*
Salern. *consil. 17., n. 10., lib. 1.*
- II. sanctè sacris Canonibus cautum fuit, neminem oportere in duabus Ecclesiis conferri.
Marant. *in Controv. Jur. par. 4., resp. 99., n. 30.*
Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 48., n. 57.*
- III. Verum quoniam multi, improbx cupiditatis affectu *, se ipsos, non Deum, decipientes, ea, quæ benè constituta sunt, variis artibus eludere, & plura simul beneficia obtinere non erubescunt:
* Clericat. *de Benef. discord. 66., n. 19.*
Droit de Re Sacram. *lib. 8., par. 2., sect. 1., pag. 318.*
Reiffenstuel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 5., §. 8., n. 201.*
- IV. Sancta Synodus, debitam regendis Ecclesiis disciplinam restituere cupiens, præsentì decreto, quod in quibuscumque personis, quocumque titulo, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, mandat observari;
Granaticio *in Decretal. lib. 3., tit. 5., n. 13.*
Guttierrez *consil. 1., n. 42., & consil. 2., n. 12.*
Pax Jordan. *in Lucubr. to. 2., lib. 10., tit. 28., n. 47.*
Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. c. 14., §. 2. sub n. 1., vers. Hæc autem*
- V. statuit, ut in posterum unum tantum beneficium Ecclesiasticum singulis conferatur;
Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 3., cap. 2., n. 2.*
Clericat. *de Benef. discord. 33., n. 7.*
Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., verb. Beneficia plura incompatibilia, cap. 7., vers. Alia.*
Lambertin. *in Instit. Eccl. pag. 450., instit. 91.*
Marant. *in Controv. Jur. par. 4., resp. 57., n. 3.*
Piton. *de Controv. Patron. to. 1., alleg. 35., n. 7.*

Laurza in *Epit. Can. verb.* Ecclesie plures, & verb. Beneficia plura.

Piafsc. in *Prax. Epif. par. 2.*, cap. 5. sub n. 25., verb. Beneficia item conferenda.

Pignatel. in *Consult. Can. to. 5.*, consult. 75., n. 3., & to. 10, consult. 156., n. 1.

Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 1.*, adnot. 17., §. 2., n. 3.

Pilaja *Decif. Pontif. to. 2.*, lib. 3., decif. 1., n. 132.

Rota to. 1., decif. 5., n. 3. coram Molines.

Cor. Emin. Crescentio to. 3., decif. 350., n. 18.

Frisingen. *Canonicatus* 9. Jan. 1705., §. Narrata cor. Caffarello.

XII. nec ipsi antea illa obrinentes, tuta conscientia, fructus, post dictum tempus, retineant.

Valenzuel *confil.* 235., n. 98., to. 2.

XIII. Optat autem Sancta Synodus, ut resignantium necessitatibus commoda aliqua ratione, prout summo Pontifici videbitur, provideatur.

Pignatel. in *Consult. Can. to. 10.*, conf. 222., n. 6.

CAPUT XVIII.

Ecclesia Parochialis vocante, depurandus ab Episcopo Vicarius, donec illi provideatur de Rectore. Nominati ad Paroch. Ecclesias, qua forma, & à quibus examini, debeant. Vide Bullam S. Pii V. in consuetudinibus, 1566.

I. **E**Xpedit maximè animarum saluti *, à dignis, atque idoneis Parochis gubernari: id ut diligentius, ac rectius perficiatur, statuit Sancta Synodus, ut, quum Parochialis Ecclesie vacatio, etiam si cura Ecclesie vel Episcopo incumbere dicatur, & per unum, vel plures administretur, etiam in Ecclesiis Patrimonialibus, seu receptivis nuncupatis, in quibus consuevit Episcopus uni, vel pluribus curam animarum dare,

* Pignatel. in *Consult. Can. to. 1.*, conf. 1., n. 8.

Piton. de *Controv. Patron. alleg.* 5., n. 1., to. 1.

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 2.*, cap. 2., §. 5., n. 2.

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2.*, tit. 22., cap. 2. sub n. 2., vers. Verba.

II. quos omnes ad intrascriptum examen teneri mandat, per obitum, vel resignationem, etiam in Curia, seu aliter quomodocumque contigerit,

Supra sess. 7. de res. cap. 23.

Cabassut. in *Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 1.*, cap. 18., n. 5.

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 3.*, cap. 1., n. 27.

Pignatel. in *Consult. Can. to. 1.*, consult. 1., n. 28.

Romagner ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 3.*, tit. 11., cap. 8., n. 1.

Vivian. de *Jur. Patr. lib. 1.*, cap. 1. sub n. 147.

Rota decif. 48., n. 1., par. 1. diversor.

Dertusen. *Beneficii* 16. Februarii 1705. §. Non secundo coram Caffarello.

etiam si

Zoëlius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 12., n. 1.*

- VII. Et si Episcopo, aut Synodo Provinciali, pro regionis more, videbitur magis expedire, per edictum etiam publicum vocentur, qui volent examinari.

Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 60., n. 43.*

Clericat. de *Benef. discord. 65., n. 4.*

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Beneficiorum Parochialium provisio, n. 4.*

Massob. in *Prax. haben. concurs. ad Paroch., requisit. 2., dub. 3. n. 1.*

Pastor de *Benef. Eccl. lib. 2., tit. 15., n. 5.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 8., n. 32.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 2., adnot. 5., §. 1., n. 12.*

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. cap. 50., §. 4., n. 3.*

Rota in *rec. decis. 65., n. 7., par. 11., & dec. 147., n. 14., par. 14.*

Casaraugustana *Canonicatus Penitentiarii 14. Martii 1746. §. 3.*

cor. *Viccomite; & 8. Maii 1747., §. 2. cor. Canilliac.*

- VIII. Transacto constituto tempore, omnes, qui descripti fuerint, examinentur ab Episcopo, sive, eo impedito, ab eius Vicario Generali,

Inst. scilicet ult. de
ref. c. 9.

Vanespem in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 22., n. 1.*

Zecchius de *Republ. Eccl. in tit. de Vicar. Epif. cap. 23., pag. 167.*

Rota *decis. 383., n. 12. cor. Emin. Caprara.*

Aurieri. *Parochialis de Villarino super concursu 28. Jun. 1726.*

§. Solidius *cor. Emin. Calcagnino.*

- IX. atque ab aliis Examinatoribus non paucioribus, quam tribus:

Cabassut. in *Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 1., cap. 13., n. 20.*

Corrad. in *Prax. Benef. lib. 3., cap. 8. sub n. 5., vers. Sicur.*

Engel. in *Jur. Can. lib. 2., qu. 31., n. 65.*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 3., n. 27.*

Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 31., n. 65.*

Marant. in *Controv. Jur. par. 2., resp. 2. sub n. 2.*

Romagnier ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 11., cap. 8., n. 8.*

Rota in *rec. dec. 505. sub n. 3., par. 2.; & dec. 437., n. 18. p. 4. to. 2.*

- X. quorum votis, si pares, aut singulares fuerint, accedere possit Episcopus, vel Vicarius, quibus magis videbitur.

Clericat. de *Benef. discord. 70., n. 5.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 4., cap. 8., n. 5.*

Pignatell. in *Consult. Can. to. 4., consult. 125., n. 1.*

Vanespem. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 22., cap. 4., n. 2.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 2., adnot. 5., §. 1., n. 49., & 50.*

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. par. 2., cap. 50., §. 12., n. 3.*

- XI. Examinatores autem singulis annis in Diocesana Synodo ab Episcopo, vel ejus Vicario, ad minus sex proponantur, qui Synodo satisfaciant, & ab ea probentur:

Antoncl. de *Regim. Eccl. lib. 3., cap. 5., n. 1.*

Vanespem,

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 22., cap. 3., n. 4.*
 Rota in *Imolen. Canonicatus Theologalis 2. Aprilis 1753., §.*
15. cor. Rever. Molino.

- XII. advenienteque vacatione cujuslibet Ecclesiæ, tres ex illis eligat Episcopus, qui cum eo examen perficiant; indeque succedente alia vacatione, aut eisdem, aut alios tres, quos maluerit, ex prædictis illis sex eligat.

Argyr in *Discepr. Eccl. to. 2., lib. 7., discepr. 27., n. 12.*

Pilaja *Decis. Pontif. to. 2., lib. 3., decis. 1., n. 149.*

Rota to. 2., *decis. 560., n. 4. cor. Emin. Caprara.*

- XIII. Sint verò hi Examinatores Magistri, seu Doctores, aut Licentiati in Theologia, aut Jure Canonico, vel alii Clerici, seu Regulares, etiam ex Ordine Mendicantium, aut etiam seculares, qui ad id videbuntur magis idonei;

Fagnan. in *Cap. Inter cæteros de rescript. n. 3:*

Gavant. in *Manusl. Epif. verb. Examinatores, n. 4. cum seqq.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 4., cap. 7., n. 4.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Examinatores.*

Massobr. in *Prax. de habend. concur., requisit. 11., n. 2. in fin.*

Novar. in *Lucern. Regular. verb. Examinatores, n. 1., pag. 102.*

Zerb. in *Gemm. Episcopat. tit. 5., resol. 15., n. 1., pag. 46.*

Rota in *Imolen. Canonicatus Theologalis 2. Aprilis 1753. §.*

8., & §. 12. coram Rever. Molino.

- XIV. jurentque omnes ad Sancta Dei Evangelia, se, quacumque humana affectione postposita, fideliter munus exequenturos:

Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 3., cap. 5., n. 3.*

Argyr in *Discepr. Eccl. to. 2., lib. 7., discepr. 27., n. 22.*

Clericat. de *Benef. discord. 69., n. 1.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 5., n. 5.*

Marant. in *Controrv. Jur. par. 2., resp. 2., n. 13.*

Vanespén in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 22., cap. 3., n. 13.*

Rota to. 3., *decis. 710., n. 2., cor. Cerro.*

Cor. Remboldo *decis. 617., n. 12.*

S. C. C. in *Bisitanen. Parochialis 3. Aprilis, & 8. Maii 1756.*

- XV. caveantque, ne quidquam prorsus, occasione hujus examinis, nec ante, nec post accipiant: alioquin simonix vitium, tam ipsi, quam alii dantes incurrant; à qua absolvi nequeant, nisi dimissis beneficiis, quæ quomodocumque etiam antea obtinebant; & ad alia in posterum inhabiles reddantur.

Caballut. in *Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 1., cap. 18., n. 4.*

Girald. in *Theaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 4., verb.*

Simonia in examine, vers. Trident.

Habert. in *Theol. Dogm. & Mor. to. 4. de Virtut. Religion.*

cap. 8., pag. 639.

Lotter de Re Benef. lib. 2., qu. 31., n. 96.

Petra ad Constit. Apost. to. 5., pag. 387., n. 33.

Schmalzgrueber in Jur. Can. Univ. to. 4., par. 1., tit. 3., n. 68.

S. C. C. in Jacen. 14. Januarii 1758.

XVI. Et de his omnibus non solum coram Deo, sed etiam in Synodo Provinciali, si opus erit, rationem reddere teneantur; à qua, si quid contra officium eos fecisse compertum fuerit, graviter, ejus arbitrio, puniri possint.

Piasc. in Prax. Epif. par. 2., cap. 2. sub n. 4., vers. Eliguntur.

XVII. Peracto deinde examine, renuntientur quotcumque ab his idonei judicati fuerint etate, moribus, doctrina, prudentia, & aliis rebus ad vacantem Ecclesiam gubernandam opportunis:

c. Eam te de ut. & qual.
Vid. Const. Ben. XIV. que incip. Quidam iudicem per 66 § 10, to. 1. pag. 129.

Antonel. de Regim. Eccl. lib. 3., cap. 5., n. 4.

Fagnan. in Cap. Eam te de etat. & qual. n. 15.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 4., cap. 8., n. 3.

Lotter de Re Benef. lib. 2., qu. 31., n. 98.

Massobr. in Prax. habend. concurs., requis. 4., dub. 1., n. 2.

Pignatel. in Consult. Can. to. 1., cons. 118., n. 1.; & consul. 183. n. 1.

Piton. de Controv. Patron. to. 2., alleg. 100. in supplem. n. 3.

Ventrigl. in Prax. Eccl. par. 2., adnot. 5., §. 1., n. 46., & seqq.

Rota in rec. decis. 105., n. 13., par. 10.

Cor. Buratto decis. 90., n. 1.

Cor. Cavalerio decis. 199., n. 1. cum seqq.

Cassanen. Parochialis 18. Martii 1751, §. 13. cor. Rev. Migazzi.

S. C. C. in Salernitana, seu Caputaquen. Parochial. 9. Febr. & 8. Martii 1760.

XVIII. ex hisque Episcopus eum eligat, quem ceteris magis idoneum judicaverit;

Infra text. 25. c. 9. de ref.

Bontempus in Fasc. Flor. Mor. tract. 5., tit. 3., pag. 250. sub n. 25., vers. Ad illud.

Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 5., cap. 3., n. 12.

Fragosius de Regim. Reipubl. par. 1., lib. 4., disp. 10. sub n. 181., vers. Multò clariùs.

Garz. de Benef. par. 9., cap. 2., n. 2.

Girald. ad Thesaur. de Pau. Eccl. par. 2., cap. 10., verb. Beneficium conferens, vers. Amplia.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 3., n. 31.

Pastor de Benef. Eccl. lib. 2., tit. 15., n. 5.

Ventrigl. de Jurisd. Archiep. cap. 127., n. 1.

Wiestner in Jur. Eccl. lib. 1., tit. 14., art. 4., n. 61.

Rota to. 1., decis. 24., n. 3. cor. Lancetta.

Cor. Emin. Crescentio decis. 350., n. 18., to. 3.

Firmana Parochialis 26. Jun. 1752., §. 3. cor. Rever. Molino.

S. C. C. in Lavinen. Concusus 2. Septembr. 1758.

V v

atque

XIX.

atque illi, & non alteri, collatio Ecclesiarum ab eo fiat, ad quem spectabit eam conferre.

Marant. in *Controv. Jur. par.* 2., *resp.* 2., n. 8.

Rota in *recent. decis.* 449., n. 10., *par.* 13.

Bituntina *Parochialis* 3. Julii 1752. §. 8. coram Amadeo.

XX.

Supra tit. 14. de
rel. c. 13.

Si verò Jurispatronatus Ecclesiastici erit; ac institutio ad Episcopum, & non alium, pertineat: is, quem Patronus digniorem inter probatos ab Examinatoribus judicabit, Episcopo presentare teneatur, ut ab eo instituat.

Reiffenstuel in *Jur. Can.* to. 3., tit. 5., §. 5., n. 139.

Rota to. 3. in *recent. decis.* 640., n. 4. & 5., *par.* 4.

Cor. Priolo *decis.* 34., n. 38.

Cor. Ubago *decis.* 80., n. 8., & 9.

Cor. Ratto *decis.* 168., n. 4., & *decis.* 201., n. 1.

Lucen. *Parochialium* 27. Nov. 1752., §. 1. cor. Emin. Caprara:

Monopolitana *Præbende Theologalis super Pertinentia Patronali* 7. Junii 1754., §. 3. cor. Emin. Elephantutio.

XXI.

Quum verò institutio ab alio, quàm ab Episcopo, erit facienda; tunc Episcopus solus ex dignis eligat digniorem, quem Patronus ei præsentet, ad quem institutio spectat.

Barbos. in *Collect. ad Conc. Trid. in sess.* 24., *cap.* 18. sub n. 144., *vers.* Tunc Episcopus.

Garz. de *Benef. par.* 9., *cap.* 2., n. 275.

Scarfontan. ad *Ceccoper. in Lucubr. lib.* 3., tit. 3., n. 84.

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par.* 3., *cap.* 16., n. 15.

Rota to. 3. in *recent. decis.* 640., n. 6., *par.* 4.

Aurien. *Parochialis* 20. Martii 1752., §. 1. cor. Emin. Bussio.

Compostellana *Parochialis* Desajans. 16. Februarii 1756., §. 6. cor. Rever. Parrasiano.

XXII.

a. Ilud. & c. Re-
latum de jurepat.

Quod si Jurispatronatus laicorum fuerit; debeat, qui à Patrono presentatus erit, ab eisdem deputatis, ut supra, examinari, & non, nisi idoneus repertus fuerit, admitti.

Alzedo de *Præcell. Epif. Dignit. par.* 2., *cap.* 9., n. 2.

Engel in *Jur. Can. lib.* 3., tit. 5. sub n. 67., *vers.* Verum

Fagnan. in *Cap. Quoniam de Jurepatr.* n. 15.

Gonzalez ad *Regul. VIII. Cancell. gloss.* 6., n. 134.

Lambertin. in *Instit. Eccl. instit.* 7. pag. 30.

Marant. in *Controv. Jur. par.* 3., *resp.* 16., n. 12.

Murga de *Benef. Eccl. qu.* 3., n. 52.

Pignatel. in *Consult. Can. to.* 9., *conf.* 82., n. 36., & n. 119.

Piton. de *Controv. Patron. to.* 2., *alleg.* 100., n. 17.

Romaguer ad *Constit. Synod. Gerund. lib.* 3., tit. 11., c. 8., n. 2.

Pilaja *Decis. Pontif. to.* 2., *lib.* 3., *decis.* 1. sub n. 143.

XXIII.

In omnibusquè supradictis casibus non cuiquam alteri; quàm uni ex prædictis examinatis, & ab examinatoribus appro-

approbatis, juxta supradictam regulam, de Ecclesia provideatur;

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 4., cap. 8., n. 6.*

Passerin. *de Homin. Stat. to. 1., qu. 185., art. 1., n. 45.*

Reiffenstuel *in Jur. Can. to. 3., tit. 5., §. 5., n. 140.*

- XXIV. nec prædictorum Examinatorum relationem, quo minus executionem habeat, ut devolutio, aut appellatio, etiam ad Sedem Apostolicam, sive ejusdem Sedis Legatos, aut Vicelegatos, aut Nuncios, seu Episcopos, aut Metropolitanos, Primates, vel Patriarchas interposita, impediat, aut suspendat:

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 11., cap. 13., n. 476.*

Lotter *de Re Benef. lib. 2., qu. 31., n. 120.*

Rota *de Exequut. Lit. Apost. par. 1., cap. 11. in addit. n. 1.*

Valenzuel *consil. 45., n. 19., to. 1.*

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 126., n. 1.*

Wiestner *in Instit. Can. Univ. lib. 1., tit. 3., art. 11., n. 178.*

Pilaja *Decis. Pontif. to. 2., lib. 3., decis. 1., n. 153.*

Rota *to. 1., decis. 64., n. 12. cor. Ansaldo.*

- XXV. alioquin Vicarius, quem Ecclesie vacanti antea Episcopus, arbitrio suo, ad tempus deputavit, vel forsan postea deputabit, ab ejus Ecclesie custodia, & administratione non amoveatur, donec aut eidem, aut alteri, qui probatus, & electus fuerit, ut supra, sit provisum:

- XXVI. aliàs provisiones omnes, seu institutiones, præter supradictam, formam factæ, subreptitiæ esse censeantur:

Ab Alexand. *in Placit. Judicial. par. 2., placit. 42., n. 21.*

Passerin. *de Elect. Canon. cap. 30., n. 81.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 3., cap. 187., n. 2.*

Rota *to. 2., in rec. decis. 476., n. 1., & 4., par. 4.*

Cor. Ratto *decis. 201., n. 2.*

Dertusen. *Beneficii 16. Febr. 1715., §. Illicò coram Cassarello.*

- XXVII. non obstantibus huic Decreto exemptionibus, indultis, privilegiis, præventionibus, affectionibus, novis provisionibus, indultis concessis quibuscumque Universitatibus, etiam ad certam summam, & aliis impedimentis quibuscumque.

Supr. sess. 7. c. 13.
de res.

Piton. *de Controv. Patron. to. 1., alleg. 5., n. 1.*

Rota *decis. 133., n. 9. coram Kannitz.*

Cor. Molines *to. 5., decis. 1172., n. 6., & 7.*

Leodien. *Pastoratus, seu Vicaria S. Petri 9. Maii 1717., §. final. cor. Cardinal. Cinc.*

- XXVIII. Si tamen adeò exigui redditus dicte Parochialis fuerint, ut totius hujus examinationis operam non ferant; aut nemo sit, qui se examini quærat subijcere: aut ob apertas factiones, seu dissidia, quæ in aliquibus locis reperiuntur,

facile graviore rixe, ac tumultus possint excitari; poterit Ordinarius, si, pro sua conscientia, cum deputatorum consilio ita expedire arbitrabitur, hac forma omissa, privatum aliud Examen, cæteris tamen ut supra servatis, adhibere.

Corrad. in *Prax. Benef. cap. 8., n. 5., lib. 3.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 5., n. 9.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Beneficiorum Parochialium provisio, n. 53.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 7., regul. 5. sub n. 30., vers. Quoad privatum Examen pag. 94.*

Gonzalez ad *Regul. VIII. Cancell. gloss. 6., n. 139. cum seqq.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 5., §. 5. sub n. 40.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 3., c. 16. sub n. 28., vers. Septimò.*

Pilaja *Decis. Pontif. to. 2., lib. 3., decis. 1., n. 144.*

Rota in *Colonien. Pastoratus 14. Junii 1715., §. Minus, coram Cerro.*

XXIX. Licebit etiam Synodo Provinciali, si qua in supradictis circa examinationis formam addenda, remittendave esse censuerit, providere.

Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can., verb. Parochia, n. 24., p. 296.*

Mentio de privatis, Expectativa, & alia et reus abrogatur.

Ius. l. 25. c. 9. de rector.

CAPUT XIX.

I. Decernit Sancta Synodus, Mandata de providendo, & gratias, quæ Expectativæ dicuntur, nemini amplius, etiam Collegiis, Universitatibus, Senatibus, & aliis singularibus personis, etiam sub nomine indulti, aut ad certam summam, vel alio quovis colore concedi; nec hætenus concessis cuiquam uti licere.

Cabassut. in *Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 1., cap. 6., n. 3.*

Cocchier. de *Permut. Benef. par. 1., cap. 1., n. 20.; & par. 3., cap. 1., n. 18.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 5., n. 3.*

Paltor de *Benef. Eccl. lib. 1., tit. 17., n. 3.*

Reinocampius de *Conductor. cap. 8., n. 18.*

Zecchi. de *Repub. Eccl. in tit. de Referendar. c. 10., n. 1. in fin. p. 131*

Rota in *1., decis. 102., n. 13. coram Crispo.*

Cor. Card. Tanario in *2., decis. 160., n. 4.*

Briſtinorien. *Beneficii 28. Januarii 1726., §. Verum cor. Cerro.*

II. Sed nec reservationes mentales,

Reiffenbuel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 6., §. 3., n. 39.*

Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. to. 2., lib. 1., cap. 45., n. 15*

Vanſpen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 23., cap. 2., n. 6.; & 9.*

nec

- III. nec alie quæcumque gratiæ ad vacatura, nec indulta ad alienas Ecclesias, vel Monasteria alicui, etiam ex San-
ctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, concedantur;

Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 10., verb.*

Ambitus procurantis Beneficium. *vers. Amplia.*

Lotter *de Re Benef. lib. 2., qu. 25., n. 4.*

Milaz. *in Assert. Jur. to. 1., assert. 1., n. 25.*

Piton. *in Discept. Eccl. to. 2., discept. 82., n. 2.*

Rota *to. 4., decis. 424., n. 10. cor. Ansaldo.*

Cor. Lancetta *to. 2., decis. 618., n. 12.*

- IV. & hæstenus concessa, abrogata esse censeantur.

Laurza *in Epit. Can. verb. Expectativè.*

Piton. *in Discept. Eccl. to. 3., discept. 82., n. 2., & n. 14.*

Rota *to. 2., decis. 378., n. 4. coram Crispo.*

Maguntina *Canonicatus 21. Febr. 1752., §. 6., cor. De-Vais.*

CAPUT XX.

Ratio apendi
consuetud. Forum
Ecclesiasticæ perti-
nentes præferib.

- I. **C**ausæ omnes, ad Forum Ecclesiasticum quomodolibet

pertinentes, etiam si beneficiales sint, in prima in-

stantia coram Ordinariis locorum dumtaxat cognoscantur,

Ab. Alexandro *in Placit. Judicial. par. 2., placit. 40. n. 15.*

Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 7., cap. 2. n. 6.*

Bayo *in Prax. Eccl. par. 1., lib. 1., cap. 1., n. 1.*

Ciarlin. *in Controv. Forens. lib. 2., cap. 125., n. 1.*

Contritus *Discept. Forens. caus. 85., n. 1.*

Flores de Mena *Var. Resol. lib. 1., qu. 12., n. 8.*

Fuscus *de Visir. lib. 1., cap. 35., n. 5.*

Gabriel. *consil. 182., n. 1., lib. 2.*

Gonzalez *ad Reg. VIII. Cancell. gloss. 52., n. 36.*

Murga *de Benef. Eccl. qu. 3., n. 342.*

Petra *ad Constit. Apost. to. 1., pag. 236., n. 49. & 10.*

4., pag. 492., n. 12.

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. cap. 8., §. 4., sect. 2., n. 1.*

Rosa *de Exequut. Litt. Apost. par. 1., cap. 3., n. 1.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 60., n. 9.*

Valenzuel. *consil. 43., n. 9., to. 1.*

Wiestner *in Instit. Canon. lib. 2., tit. 1., n. 108.*

Declaratur Pul-
la Greg. XIII.
Ad Rem. 1574.
Quid porro ad
causarum ex-
ceptionem statu-
it Clem. VIII.
vide *uener. consil.*
Litum 1592.
vide etiam *De-*
cretæ editæ circa
appellat. et de
inhibitiones an.
16. sub eodem
Clem. VIII.

- II. atque omnino, saltem infra biennium à die motæ litis, terminentur:

Ciarlin. *in Controv. For. lib. 2., cap. 125., n. 94.*

Laurza *in Epit. Can. verb. Causa Ecclesiastica.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 70.*

Salgad. *de Reg. Protect. par. 2., cap. 17., n. 2.*

Squillant. *de Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 27., n. 1.*

Vener

Vener in Exam. Epif. lib. 5., cap. 1., n. 5.

Vivian. de Jur. Patr. par. 2., lib. 7., cap. 3., n. 8.

- III. alioquin post id spatium liberum sit partibus, vel alteri illarum, iudices superiores, alios tamen competentes, adire; qui causam in eo statu, quo fuerit, assumant, & quamprimum terminari curent;

Barbos. de Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 81., n. 12.

Genuens. in Prax. cap. 8. sub n. 3., vers. Quartò in fin.

Oliva de For. Eccl. par. 3., qu. 6., n. 35.

Petra Commentar. in Magn. Cur. Vicar. rit. 245., n. 4.

- IV. nec antea aliis committantur, nec avocentur: neque appellationes, ab eisdem interpositæ, per superiores quoscumque recipiantur;

Laurra in Epit. Canon. verb. Causa Ecclesiastica.

- V. eorumve commissio, aut inhibitio fiat, nisi à definitiva, vel à definitivæ vim habente,

Ab Alexand. in Placit. Judicial. par. 2., placit. 40., n. 15.

Konig in Jur. Can. lib. 2., tit. 28., n. 31.

Marant. in Controv. Jur. par. 4., resp. 28., n. 29.

Piafec. in Prax. Epif. par. 2., cap. 4., n. 99.

Vanespén. in Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 9., cap. 1., n. 8.

& tit. 10., cap. 1., n. 15.

Ventrigl. de Jurisd. Archiep. cap. 109., n. 1.

Wiestner in Instit. Canon. lib. 2., tit. 28., art. 6., n. 99.

Vulp. in Prax. For. Eccl. cap. 21., n. 7.

- VI. & cujus gravamen per appellationem à definitiva reparari nequeat.

Engel in Jur. Canon. lib. 2., tit. 27., §. 2., n. 15.

Genuens. in Prax. cap. 28. sub n. 9., & in addit. n. 9.

Pignat. in Consult. Can. 10. 5., conf. 66., n. 11.

Sbroz. de Offic. Vicar. lib. 2., qu. 2., n. 19.

Rota in Colonien. Jurisdic. super Attentatis 29. Apr. 1744:

§. 3. coram Reverendis. de Thunn.

- VII. Ab his excipiantur causæ, quæ juxta Canonicas sanctiones apud Sedem Apostolicam sunt tractandæ;

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 73.

Novar. de Elect. & Variat. For. sect. 1., qu. 9., n. 5.

Piafec. in Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 3.

Pignat. in Consult. Can. 10. 10., conf. 136., n. 3.

Raynard. in Oper. posthum. vot. 7., n. 23.

Ricciard. in Lyc. Eccl. 10. 2., cap. 19., n. 64.

- VIII. vel quas ex urgenti, rationabilique causa judicaverit summus Romanus Pontifex per speciale rescriptum Signaturæ Sanctitatis suæ, manu propria subscribendum, committere, aut avocare.

Barbos.

c. Preceptis. 12.
dicit e. Nec licet.
17. dicit. e. Ma-
jor de Bapt.
Vigilius Papi in
epistola theotro-
num in fin. &
Pelagius 11. in 1.
eod. circa fin.
Con. Sac. e. 3. & 4.

- Barbof. *de Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 81., n. 10.*
 Nicol. *in Lucubr. utriusq. Jur. lib. 2., tit. 28. de appellat. n. 19.*
 Salgad. *de Reg. Protect. par. 2., cap. 17. n. 2.*
- IX.** Ad hæc, causæ matrimoniales, & criminales non Decani, Archidiaconi, aut aliorum inferiorum iudicio, etiam visitando, sed Episcopi tantum examini, & jurisdictioni relinquantur;
 Fagnan. *in Cap. Ex publico de Convers. Conjugat. n. 2.*
 Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 23., n. 13.*
 Grananiet. *in Decretal. lib. 3., tit. 9., n. 9., pag. 349.*
 Gibert. *in Jur. Can. to. 3., par. 2., tit. 1., sect. 8., n. 1.*
 Leuren. *in Jur. Can. to. 4., lib. 5., tit. 31., qu. 415., n. 3.*
 Lotter *de Re Benef. lib. 1., qu. 24., n. 194., & 196.*
 De Manent. *de Potest. Epif. par. 4., cap. 7., n. 20., & seq.*
 Petra *in Comment. ad Const. Apost. to. 2., pag. 146., n. 1.*
 Piton. *in Discept. Eccl. to. 4., discept. 112., n. 19.*
 Reiffenstuel *in Jur. Canon. lib. 4., tit. 18., n. 18.*
 Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 1. lib. 2., cap. 20., n. 11.*
 Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 41., n. 36.*
 Zilot. *in Consil. Matrim. vol. 1., consil. 18., n. 8.*
 Rota *decif. 872., n. 1. & seqq. cor. Coccino.*
 Cor. Emerix *Jun. decif. 958., n. 1.*
 Cor. Molines *decif. 198., n. 16. cum seqq.; & decif. 204. n. 2. cum seqq. to. 1.; & to. 4., decif. 966., n. 43. & seq.*
 Salamantina *Jurisdictionis super bono jure in causis Matrimonialibus 27. Februarii 1750., §. 3. coram De-Vois.*
- X.** etiam si in presenti inter Episcopum, & Decanum, seu Archidiaconum, aut alios inferiores super causarum istarum cognitione lis aliqua in quacumque instantia pendat:
- XI.** coram quo, si pars verè paupertatem probaverit, non cogatur extra Provinciam, nec in secunda, nec in tertia instantia in eadem causa Matrimoniali litigare; nisi pars altera, & alimenta, & expensas litis velit subministrare.
 Barbof. *ad Conc. Trid. sess. 24., cap. 20., n. 58.*
 Lauræa *in Epit. Can. verb. Causæ Matrimoniales.*
 Novar. *de Elect. & Variat. For. sect. 1., qu. 9., n. 17.*
 Marta *Decif. Pisan. par. 2., vot. 209., n. 7.*
 Sperel. *decif. 156., n. 5., to. 2.*
- XII.** Legati quoque, etiam de Latere, Nuntii, Gubernatores Ecclesiastici, aut alii, quarumcumque facultatum vigore, non solum Episcopos in prædictis causis impedire, aut aliquo modo eorum jurisdictionem iis præripere, aut turbare non præsumant;
 Pignatel. *in Consult. Can. to. 8., cons. 121., n. 11.*
 Postius *de Manuten. observ. 107., n. 2.*

Ricciardel.

- XIII.** Ricciardel. in *Lyc. Eccl. cap. 8.*, §. 4., *sect. 2.*, n. 7.
sed nec etiam contra Clericos, aliasve personas Ecclesiasticas *, nisi Episcopo prius requisito, eoque negligente, procedant;
* Ab Alexandro *Placit. Judicial. par. 2.*, *placit. 38.*, n. 8.
Ciardin. in *Controu. For. lib. 2.*, *cap. 125.*, n. 100.
- XIV.** aliis eorum processus, ordinationesve nullius momenti sint; atque ad damni satisfactionem partibus illati teneantur.
- XV.** Præterea, si quis in casibus à jure permissis appellaverit; aut de aliquo gravamine conquestus fuerit; seu aliàs ob lapsum biennii, de quo suprà, ad alium judicem recurrerit; teneatur acta omnia, coram Episcopo gesta, ad judicem appellationis expensis suis transferre:
Argyr in Discept. Eccl. 10. 2., *discept. 29.*, n. 21.
Marescot. Var. Resol. lib. 2., *cap. 43.*, n. 1.
Pignatel. in Consult. Can. 10. 10., *conf. 88.*, n. 4.
Postius de Manuten. observ. 89., n. 5., §. 14.
Ventrigl. de Jurisd. Archiep. cap. 143., n. 1., §. 8.
Rota decis. 20., n. 1., *par. 4. diversor.*
Compostellana Parochialis super transportatione actorum 15. Maii 1752., §. 5. *coram Emin. Elephantutio.*
- XVI.** eodem tamen Episcopo prius admonito, ut, si quid ei, pro causæ instructione, videbitur, possit Judici appellationis significare.
- XVII.** Quod si appellatus compareat, cogatur tunc is quoque actorum, quæ translata sunt, expensas, pro portione sua, si illis uti voluerit, subire;
Vanespén. in Jur. Eccl. Univ. par. 3., *tit. 10.*, *cap. 2.*, n. 51.
- XVIII.** nisi aliter, ex loci consuetudine, servetur, ut scilicet ad appellantem integrum hoc onus pertineat.
Scaccia de Appellat. qu. 20., n. 27.
- XIX.** Porro ipsam actorum copiam teneatur Notarius, congrua mercede accepta, appellanti quanto citius, & ad minus intrâ mensem, exhibere.
Ciardin. in Controu. For. lib. 2., *cap. 125.*, n. 74., §. 104.
Nicol. in Luc. utr. Jur. lib. 2., *tit. 28. de Appel. subn. 82.*, *vers. Nota.*
Romagner ad Constit. Synod. Gerund. lib. 1., *tit. 5.*, *cap. 1.*, n. 6.
- XX.** Qui Notarius si in differenda exhibitione fraudem fecerit, ab officii administratione, arbitrio Ordinarii, suspendatur; & ad dupli pœnam, quanti ea lis fuerit, inter appellantem, & pauperes loci distribuendam, compellatur.
Lauræa in Epit. Can. verb. Notarius.
Scaccia de Appellat. qu. 20., n. 35.
Vanespén. in Jur. Eccl. Univ. par. 3., *tit. 10.*, *cap. 2.*, n. 51.
Vener in Exam. Epif. lib. 8., *cap. 30.*, n. 35.

Judex

XXI. Iudex verò, si & ipse impedimenti huius conscius, participasse fuerit, aliterve obstitit, ne appellanti integre acta intrà tempus traderentur, ad eandem dupli pœnam, prout suprà, teneatur:

Piassec. in Prax. Epif. par. 2., cap. 4. sub n. 12., vers. Processum. Ventrigl. de Jurisd. Archiep. cap. 43., n. 10.

XXII. non obstantibus, quoad omnia suprascripta, privilegiis, indultis, concordiiis, quæ suos tantum teneant auctores, & aliis quibuscumque consuetudinibus.

Fagnan. in Cap. Accedentibus de Excessib. Prælator. sub n. 6.

Piton. de Controv. Patron. to. 1., alleg. 41., n. 16.

C A P U T XXI.

*Declaratur, ex
certis verbis su-
pra positis non
immediatè soluti
rationem tractandi
de rebus in Ge-
neralibus Conci-
liis.*

Sup. sess. 17.

CUpiens Sancta Synodus, ut ex Decretis ab ea editis nulla umquam futuris temporibus dubitandi occasio oriatur, verba illa, posita in Decreto publicato Sessione prima, sub Beatissimo Domino nostro Pio IV., videlicet: *Quæ proponentibus Legatis, ac Præsidentibus, ad bonum temporum levandas calamitates, sedandas de religione controversias, coercendas linguas dolosas, depravatorum morum abusus corrigendos, Ecclesie veram, & Christianam pacem conciliandam apta, & idonea ipsi Sanctæ Synodo videbuntur*: explicando declarat, mentis lux non fuisse, ut ex prædictis verbis solita ratio tractandi negotia in Generalibus Conciliis ulla ex parte immutaretur; neque novi quidquam, præter id, quod à sacris Canonibus, vel Generalium Synodorum forma hætenus statutum est, cuiquam adderetur, vel detraheretur.

*c. fin. dist. 14. c.
De quibus dist.
20.*

Indictio future Sessionis.

Insuper eadem Sacrosancta Synodus proximam futuram Sessionem feria quinta post Conceptionem Beatæ Mariæ Virginis, quæ erit dies nona mensis Decembris proximè venturi, habendam esse statuit, & decernit, cum potestate etiam abbreviandi: in qua Sessione tractabitur de sexto nunc in eam dilato capite, & de reliquis Reformationis capitibus jam exhibitis, deque aliis ad eam pertinentibus. Si verò opportunum videbitur, & tempus patietur, poterit etiam de nonnullis dogmatibus tractari, prout suo tempore in Congregationibus proponetur.

Abbreviata est dies Sessionis.

Quæ est nona, & ultima

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Cæpta die 111., absoluta die 1V. Decembris MDLXIII.

DECRETUM DE PURGATORIO.

- I. **Q**UUM Catholica Ecclesia, Spiritu Sancto edocta, ex sacris Litteris, & antiqua Patrum traditione, in sacris Conciliis, & novissime in hac Œcumenica Synodo docuerit, Purgatorium esse;
Amort in demonstrat. Critic. par. 1., qu. 17. pag. 93.
Æstius in 4. Sentent. dist. 21., §. 2., pag. 301.
Gotti in Opere inscripto La vera Chiesa to. 2., par. 1. art. 20.
Natal. Alex. diss. 45. in Histor. Eccl. Sec. 1V., pag. 630.
Silvius in Supplem. art. 1., pag. 333.
Valentia in 3. par. disp. 11., punct. 1., §. 6., & seq.
- II. animasque ibi detentas, fidelium suffragiis, potissimum verò acceptabili Altaris Sacrificio, juvari;
Amostaz. de Caus. Pii lib. 1., cap. 1., n. 35.
Bellarmin. to. 2. Controvers. lib. 1., cap. 9., tit. D., pag. 298.
Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sac. tit. 5., sect. 2., n. 9.
Habert. in Th. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. c. 9., p. 727.
Lambertin. de Sacrif. Miss. sect. 1., pag. 14.
Alphonfus de Leon. de Offic. Cappellan. qu. 7., sect. 13., n. 86.
De Lugo de Sacram. Euch. disp. 19., sect. 9., n. 153.
Pasqualig. de Sacram. Nov. Leg. to. 1., qu. 72., n. 4., qu. 74., n. 3., & qu. 155., n. 4.
Romagner ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 9., cap. 3., n. 9.
Rosignol. de Purgator. pag. 14.
Schmalzgrueber in Jur. Can. Univ. to. 3., par. 5., n. 199.
Suarez in 3. par. disp. 48., sect. 4., pag. 629.
- III. præcipit Sancta Synodus Episcopis, ut sanam de Purgatorio doctrinam, à Sanctis Patribus, & Sacris Conciliis traditam, à Christi fidelibus credi, teneri, doceri, & ubique prædicari diligenter studeant.
- IV. Apud eundem verò plebem difficiliores, ac subtiliores questiones, quæque ad ædificationem non faciunt, & ex quibus plerumque nulla sit pietatis accessio, à popularibus Concionibus secludantur,
Lauræa in Epis. Canon. verb. Prædicatores.
- V. Incerta item, vel quæ specie falsi laborant, vulgari, ac tractari non permittant.

Conc. Later. sub
 Leonæ X.

Ea

- VI. Ea verò, quæ ad curiositatem quamdam, aut superstitionem spectant, vel turpe lucrum sapiunt, tamquam scandala, & fidelium offendicula prohibeant.

Valentia in *Supplem. disp. 1., qu. 1., punct. 1., §. 4., p. 1859.*

- VII. Curent autem Episcopi, ut fidelium vivorum suffragia, Missarum scilicet sacrificia, orationes, eleemosynæ, aliaque pietatis opera, quæ à fidelibus pro aliis fidelibus defunctis fieri consueverunt, secundum Ecclesiæ instituta, piè, & devotè fiant;

Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 30. sub n. 10.*

Laurza in *Epit. Canon. verb. Purgatorium.*

Intra cap. 4. de reform.

- VIII. & quæ pro illis ex testatorum foundationibus, vel alia ratione debentur, non perfunctoriè, sed à Sacerdotibus, & Ecclesiæ Ministris, & aliis, qui hoc præstare tenentur, diligenter, & accuratè persolvantur.

DE INVOCATIONE, VENERATIONE, ET RELI- QUIIS SANCTOR., ET SACRIS IMAGINIBUS.

- I. **M**andat Sancta Synodus omnibus Episcopis, & cæteris docendi munus, curamque sustinentibus, ut juxta Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiæ usum, à primævis Christianæ religionis temporibus receptum, sanctorumque Patrum consentionem, & sacrorum Conciliorum Decreta, in primis de Sanctorum intercessione, invocatione, Reliquiarum honore, & legitimo Imaginum usu, fideles diligenter instruant,

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 20.*

Piassec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 18., vers. De Sanctor.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 1., pag. 515., n. 46.*

86. dist. in prin. can. Mula. end. dist.

- II. docentes eos, Sanctos unà cum Christo regnantes, orationes suas pro hominibus Deo offerre;

L'Herminier de *Incarnat. pag. 534.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Sancti.*

Silvius in *Supplem. qu. 72., art. 2., pag. 267.*

- III. bonum, atque utile esse, suppliciter eos invocare;

Arnott in *Demonstrat. Critic. art. 1., qu. 189., pag. 98.*

Habert in *Theol. Dogm., & Mor. to. 2. de Cult. & Invocatione Sanctor. cap. 3., pag. 262.*

Natal. Alex. in *Sæcul. v., dissert. 25., art. 2., pag. 409.*

- IV. & ob beneficia impetranda à Deo per Filium ejus JESUM Christum, Dominum nostrum, qui solus noster Redemptor, & Salvator est, ad eorum orationes, opem, auxiliumque confugere:

Marant. in *Controv. Jur. par. 2., resp. 3., n. 12.*

Sup. scil. 22. c. de sac. Missa.

- V. illos verò, qui negant, Sanctos, æterna felicitate in Cæ-

lo fruentes, invocandos esse; aut qui asserunt, vel illos pro hominibus non orare;

Bellarmin. *de Sanctior. Beatif. lib. 1., cap. 17., & 19.*

Æstius in 4. *Sent. dist. 45., §. 16., pag. 290.*

VI. vel eorum, ut pro nobis etiam singulis orent, invocationem esse idololatriam; vel pugnare cum verbo Dei;

Gotti in *Oper. inscript. La vera Chiesa to. 2., par. 2., ar. 14., §. 1.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Sancti.*

Paulut. in *Jurispr. Sacr. to. 2., lib. 7., tr. 12., c. 5., §. 1., n. 1., pag. 643*

VII. adversarique honori unius mediatoris Dei, & hominum

1. Tim. 1.

JESU Christi; vel stultum esse, in Cælo regnantibus voce, vel mente supplicare, impiè sentire.

Bellarmin. *de Sanctior. Beatif. lib. 1., cap. 20.*

Æstius in 4. *Sent. dist. 45., §. 27.*

Silvius in *Supplem. qu. 72., art. 2., pag. 168.*

VIII. Sanctorum quoque Martyrum, & aliorum cum Christo

1. Cor. 3. 6.

viventium sancta corpora, quæ viva membra fuerunt Christi, & templum Spiritus Sancti, ab ipso ad æternam vitam suscitanda, & glorificanda, a fidelibus veneranda esse;

Hieronymus ad-
versus Vigili-
tiam.

per quæ multa beneficia à Deo hominibus præstantur:

Cassanzus in *Cathalog. glorie Mundi par. 3., considerat. 22. in 6. causa, vers. Dignitas autem eorum, pag. 145.*

Marant. in *Controv. Jur. par. 2., resp. 3., n. 4.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 5., dist. 1., qu. 4., n. 34.*

Ricciul. in *Lucubr. Eccl. lib. 1., cap. 28., n. 1.*

Silvius in 3. *par. qu. 25., art. 6., pag. 89.*

IX. ita ut affirmantes Sanctorum Reliquiis venerationem, atque honorem non deberi; vel eas, aliaque sacra monu-

Cont. Nicen. II.
C. 7.

menta a fidelibus inutiliter honorari; atque eorum opis impetrandæ causâ Sanctorum memorias frustra frequentari,

omnino damnandos esse, prout jampridem eos damnavit, & nunc etiam damnat Ecclesia.

Habert in *Th. Dog. & Mor. to. 2., de Cult. & Invoc. Sanctior. cap. 4., pag. 268.*

Laurza in *Epit. Canon. verb. Reliquiæ.*

Natal. Alex. in *Sacul. v. differ. 25., pag. 399.*

Ricciul. in *Lucubr. Eccl. lib. 1., cap. 18., in fin.*

X. Imagines porro Christi, Deiparæ Virginis, & aliorum Sanctorum, in templis præsertim habendas, & retinendas, eisque debitum honorem, & venerationem impertiendam;

Amostaz. *de Caus. Pij lib. 5., cap. 9., n. 19.*

Bellarmin. *to. 2. Controv. de Imagin. Sanct. lib. 2. c. 12., pag. 397.*

Frances Var. *Resol. cap. 48., n. 21.*

Nat. Alex. in *Th. Dog. & Mor. to. 9., pag. 177.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 1., cons. 51., vers. Imagines.*

Reiffenstuel

Reiffenstuel in *Tb. Mor. tract. 5., dist. 1., qu. 4., n. 35.*

Simonet. de *Incarnat. disp. 11., art. 5., pag. 578.*

Rota in *Wratislavien. Translationis Imaginis 17. Mar. 1738.*

§. 5. *coram Card. Calcagnino.*

- XI. non quòd credatur inesse aliqua in iis divinitas, vel virtus, propter quam sint colendæ; vel quòd ab eis sit aliquid petendum, vel quòd fiducia in imaginibus sit figenda, veluti olim fiebat à Gentibus, quæ in idolis spem suam collocabant; sed quoniam honos, qui eis exhibetur, refertur ad prototypa, quæ illæ repræsentant: ità ut per imagines, quas osculamur, & coram quibus caput aperimus, & procumbimus, Christum adoremus, & Sanctos, quorum illæ similitudinem gerunt, veneremur: id, quod Conciliorum, præsertim verò secundæ Nicenæ Synodi, decretis contra imaginum oppugnatores est sancitum.

Platib. 134.

Conc. Nicæn. II.
act. 3. 4. & 6.

Concin. *to. 3., lib. 3., differ. 1., cap. 5., pag. 9. & 10.*

Æstius in *3. Sent. dist. 37., §. 11., pag. 34.*

Fuscus de *Visir. lib. 1., cap. 9., n. 10.*

Habert in *Tb. Dog. & Mor. to. 2. de Cult. & Vener. Sanct. c. 6. p. 283.*

Paulus in *Jurispr. Sacro. to. 2., lib. 7., tract. 12. c. 5., §. 1., n. 6. p. 647*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 1., n. 149.*

Silvius in *3. part. qu. 25., art. 3., pag. 88.*

- XII. Illud verò diligenter doceant Episcopi, per historias Mysteriorum nostræ redemptionis, picturis, vel alijs similitudinibus expressas, erudiri, & confirmari populum in articulis fidei commemorandis, & assidue recolendis; tum verò ex omnibus sacris imaginibus magnum fructum percipi, non solum quia admonetur populus beneficiorum, & munerum, quæ à Christo sibi collata sunt; sed etiam quia Dei per Sanctos miracula, & salutaria exempla oculis fidelium subijciuntur; ut pro iis Deo gratias agant, ad Sanctorumque imitationem vitam, moreque suos component; excitenturque ad adorandum, ac diligendum Deum, & ad pietatem colendam. Si quis autem his Decretis contraria docuerit, aut senserit, anathema sit.

Bellarmin. *to. 2. Controv. lib. 2., cap. 8., pag. 390., vers. Ultimo*

Nat. Alex. in *Tb. Dog. & Mor. to. 9., pag. 177.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 2., pag. 516., n. 56. sub lit. C.*

- XIII. In has autem sanctas, & salutare observationes si qui abusus irreperierint, eos prorsus aboleri Sancta Synodus vehementer cupit; ità ut nullæ falsi dogmatis imagines, & turbidus periculosi erroris occasionem præbentes statuuntur.

Æstius in *3. Sent. dist. 37., §. 10., pag. 133.*

Nat. Alex. in *Tb. Dog. & Mor. to. 9., pag. 189.*

- XIV. Quòd si aliquandò historias, & narrationes Sacre Scripturæ

12,

re, quòum id indoctr. plebi expediet, exprimi, & figurari contigerit; doceatur populus, non propterea divinitatem figurari, quasi corporeis oculis conspici, vel coloribus, aut figuris exprimi possit.

Habert. in *Tb. Dog. & Mor. to. 2. de Cult. & Ven. Sanct. c. 6.*, p. 291.
Layman in *Tb. Mor. lib. 4., tract. 7., c. 5. sub n. 2., vers.* Idque.
Silvius in *3. par. qu. 25., art. 3., vers.* Quæ. 2., pag. 87.

XV.
e ult. d. r. 12 &
de ven. sanct.

Omnis porro superstitione in Sanctorum invocatione, Reliquiarum veneratione, & Imaginum sacro usu tollatur, omnis turpis questus eliminetur, omnis denique lascivia vitetur, itaut procaci venustate Imagines non pingantur, neque ornentur;

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 45., n. 2.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Imagines sacræ, n. 1.

De Gonter. in *Conc. Prov. Avenion. tit. 16., cap. 1., pag. 68.*

Nat. Alex. in *Tb. Dog. & Mor. to. 9., pag. 183.*

Ventrigl. in *Præx. Eccl. to. 2., adnot. 22., §. unic. n. 32.*

XVI.
a. 1. dist. 44. &
a. Errelogia de
Concl. dist. 3.

& Sanctorum celebratione, ac Reliquiarum visitatione homines ad commestationes, atque ebrietates non abutantur, quasi festi dies in honorem Sanctorum per luxum, ac lasciviam agantur.

Lauræa in *Epist. Can. verb. Sancti.*

Ricciul. in *Lucubr. Eccl. lib. 1., cap. 41., n. 9.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 16., n. 2.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 100.*

XVII.
Psal. 91.
e Dec. de Im-
men. Eccl. in 6.

Postremò tanta circa hæc diligentia, & cura ab Episcopis adhibeatur, ut nihil inordinatum, aut præposterè, & tumultuariè accommodatum, nihil profanum, nihilque inhonestum appareat, quòum domum Dei deceat sanctitudo.

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Imagines sacræ, n. 2.

De Gonter. in *Conc. Prov. Avenion. tit. 20. in Proem. pag. 84.*

Habert. in *Tb. Dog. & Mor. to. 2. de Cult. & Ven. Sanct. c. 2. p. 259*
Nat. Alex. *cod. tit. 10. 9., pag. 187.*

XVIII.
Epitome Concl.
Carol Magni tit
de pace. cap. 17.

Hæc ut fidelius obierventur statuit Sancta Synodus, nemini licere ullo in Loco, vel Ecclesia, etiam quomodolibet exempta, ullam insolitam ponere, vel ponendam curare imaginem, nisi ab Episcopo approbata fuerit;

Clericat. in *Discord. Forens. discord. 5., n. 13.*

Gavant. loco supra cit. n. 3.

Nat. Alex. *ibid.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 16., n. 3.*

XIX.
a. Audivimus de
rel. & ven. San-
ctor
c. fin. cod.

nulla etiam admittenda esse nova miracula, nec novas Reliquias recipiendas, nisi eodem recognoscente, & approbante Episcopo; qui, simul atque de iis aliquid comperit habuerit, adhibitis in consilium Theologis, & aliis

piis

piis viris, ea faciat, quæ veritati, & pietati consentanea judicaverit.

Barbol. *de Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 97., n. 2.*

De Goster. *in Conc. Prov. Avenion. tit. 17. in Proem. pag. 71.*

Grananiet. *in Decretal. lib. 3., tit. 45., n. 5., pag. 667.*

Lambertin. *de Synod. Diac. lib. 7., cap. 41., n. 5. in fin.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 21.*

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 1., n. 118.*

Piascc. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 18., vers. Miracula.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 5., conf. 37., n. 1.*

Ricciul. *in Lucubr. Eccl. lib. 1., cap. 34., n. 1.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 101.*

Themud *Decis. Ulyssip. 25., n. 2.*

Rota *to. 2., decis. 368., n. 11., & 12. coram Crispo.*

- XX. Quod si aliquis dubius, aut difficilis abusus sit extirpandus, vel omnino aliqua de iis rebus gravior questio incidat; Episcopus, antequam controversiam dirimat, Metropolitanus, & Comprovincialium Episcoporum in Concilio Provinciali sententiam expectet;

Barbol. *loc. sup. cit. n. 17.*

- XXI. ita tamen, ut nihil, inconsulto Sanctissimo Romano Pontifice, novum, aut in Ecclesia hactenus inusitatum decernatur.

Concina *to. 3., lib. 3. in Decalog. dissert. 1., cap. 5., p. 14.*

Vener. *in Exam. Epif. lib. 4., cap. 16., n. 4.*

DE REGULARIBUS, ET MONIALIBUS.

E Adem Sacrosancta Synodus Reformationem prosequens, ea, quæ sequuntur, statuenda esse censuit.

Consulte Ballam
G. eg. XV. In-
serv. dñi. 1622.

C A P U T I.

Regulares omnes,
ad Regula, quod
professi sunt, præ-
scriptum votum
instituant: id ut
fiat, Superiores
sedulo curant.

- I. Quoniam non ignorat Sancta Synodus quantum ex Monasteriis pie institutis, & rectè administratis in Ecclesia Dei splendoris, atque utilitatis oriatur; necessarium esse censuit, quo facilius, ac maturius, ubi collapsa est, vetus, & regularis disciplina instauretur, & constantius, ubi conservata est, perseveret, præcipere, prout hoc decreto præcipit, ut omnes Regulares, tam viri, quam mulieres, ad Regulæ, quam professi sunt, præscriptum votum instituant, & component;

D'Alvin. *de Potest. Epif. & Abbat. cap. 10., n. 5., pag. 94.*

Amyden. *de Stit. Datar. lib. 1., cap. 15., §. 6., n. 62.*

Capon. *in Discept. Forens. to. 2., discept. 73., n. 18.*

Fuscus *de Vist. lib. 2., cap. 15. sub n. 38.*

Laurza *in Epit. Can. verb. Regulares Superiores.*

Novar.

Novar. in *Lucein. Regul. verb. Regula n. 1.*, pag. 255.
Pellizar. de *Monial. tract. 10.*, cap. 10., sect. 1., subsect. 3., n. 65.

II. atque in primis, quæ ad suæ professionis perfectionem, ut obedientiæ, paupertatis, & castitatis, ac si quæ alia sunt alicujus Regulæ, & Ordinis peculiaria vota, & præcepta, ad eorum respectivè essentialiam, nec non ad communem vitam, victum, & vestitum conservanda pertinentia, fideliter observent;

Clem. Exivi. 5.
Quum igitur in
primis, de verb.
figo.

Fagnan. in *Cap. Monachus de Stat. Monachor. n. 60.*
Gaudent. de *Visit. Prælat. Regul. cap. 7.*, dub. 21., sect. 3., n. 26., to. 1.
Lambertina. de *Synod. Dioces. lib. 13.*, cap. 12., n. 18.
Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. verb. Regulares Superiores*, pag. 461., n. 49.

Petra ad *Constit. Apost. to. 3.*, pag. 794. sub n. 4., vers. Quum autem
Pignatel. in *Consult. Can. to. 8.*, conf. 45., n. 6.

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1.*, tit. 32., cap. 5., n. 15.

III. omnisque cura, & diligentia à Superioribus adhibeatur, tam in Capitulis Generalibus, & Provincialibus, quam in eorum visitationibus, quæ suis temporibus facere non prætermittant, ut ab illis non recedatur:

Gibert. in *Jur. Canon. to. 2.*, tit. 13., sect. 6., n. 5.

Laurza in *Epitom. Canon. verb. Regulares Superiores.*

Novar. in *Lucein. Regular. verb. Regula sub n. 1.*, pag. 255.

Pellizar. de *Monial. cap. 10.*, sect. 1., subsect. 3., n. 65.

Piton. in *Discept. Eccl. to. 2.*, pag. 70., n. 19.

IV. quum compertum sit, ab eis non posse ea, quæ ad substantiam regularis vitæ pertinent, relaxari;

n. Quum ad Mo-
nasterium in fin.
de dict. Monach.

Reginald. in *Prax. For. Panit. lib. 18.*, n. 390.

Rodriquez in *Regular. Qu. to. 1.*, qu. 26., art. 1.

V. si enim illa, quæ bases sunt, & fundamenta totius regularis disciplinæ, exactè non fuerint conservata, totum corrumpat ædificium necesse est.

c. Quum Paulus
8. qu. 1.

Vanespén in *Jur. Eccl. Univ. par. 1.*, tit. 32., cap. 5., n. 17.

CAPUT II.

Proprietates Re-
gularibus omni-
no prohibetur.

I. **N**emini igitur Regularium, tam Virorum, quam Mulierum, liceat bona immobilia, vel mobilia, cujuscunque qualitatis fuerint, etiam quovis modo ab eis acquisita, tamquam propria, aut etiam nomine Conventus, possidere, vel tenere;

n. 1. & c. Quum
ad Monasterium
de stat. mon. c.
Cui portio, cap.
Non dicatis, &
c. Excedit. 12.
qu. 1. Conc. Mo-
naster. sub Leone
IV. cap. 14.

Capon. in *Discept. For. to. 2.*, discept. 82., n. 16.

Clericat. de *Regular. discord. 1.*, n. 1.

Cucch. in *Instir. Major. lib. 3.*, tit. 1. sub n. 118.

Gibert. in *Jur. Can. to. 2.*, tit. 13., sect. 12., n. 8.

Grananiect.

Grananiect. in *Decretal. lib. 3., tit. 35., n. 4., pag. 575.*
 Habert in *Theol. Dogmat. & Mor. to. 4. de Just. & Jur.*
cap. 20., pag. 113.

Lambertij. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 12., n. 18.*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 41.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 168., n. 23.*

Pignat. in *Consult. Can. to. 8., conf. 45., n. 8.*

Rota to. 2., *decis. 310., n. 5. coram Crispo.*

II. sed statim ea Superiori tradantur, Conventuique incorporantur.

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Monialium cura, n. 2.*

Laurza in *Epit. Canon. verb. Regularium Reformatio.*

Tristany *Decis. Catalon. 81., n. 10., & 78.*

Rota in *Romana Fideicommissi de Grisonibus 8. Martii 1745.*

§. 16. coram Vicecomite. *Confirmat. 4. Martii 1746., §. 10.;*

& 17. Jun. ejusd. anni §. 8. coram Cardin. Calceagnis.

III. Nec deinceps liceat Superioribus bona stabilia alicui Regulari concedere, etiam ad usumfructum, vel usum, administrationem, aut commendam.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 7. sub n. 5. vers. Quod autem.*

Capon. in *Discept. For. to. 2., discept. 82., n. 3.*

Lezzana *Consult. Moral. 15., n. 8.*

Pignat. in *Consult. Can. to. 1., conf. 349., n. 1.*

Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 3., c. 21. n. 10*

Marta *Vot. Pisan. 111., n. 4.*

IV. Administratio autem bonorum Monasteriorum, seu Conventuum ad solos officiales eorumdem, ad nutum Superiorum amovibiles, pertineat.

D'Alvin. de *Potest. Epif. & Abbat. cap. 6., pag. 53.*

Fagnan. in *Cap. Monachi de Stat. Monach. n. 2., vers. Eundem.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Monialium cura, n. 3.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Regulares circa administrationem bonorum.*

Pignat. in *Consult. Can. to. 8., conf. 45., n. 9.*

Zoccius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 25., n. 9.*

V. Mobilium verò usum ita Superiores permittant, ut eorum supellex statui paupertatis, quam professi sunt, conveniat;

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 16., n. 71.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 12., n. 9.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 168., n. 23.*

VI. nihilque superflui in ea sit; nihil etiam, quod sit necessarium, eis denegetur.

Zipæus de *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 45., pag. 334.*

VII. Quod si quis aliter quidquam tenere deprehensus, aut convictus

victus fuerit; is biennio activa, & passiva voce privatus sit; atque etiam juxta sua Regule, & Ordinis constitutiones puniatur.

Capon. in Discept. For. to. 1., discept. 73., n. 16.

Engel in Jur. Canon. lib. 3., tit. 35., n. 5.

Fulcus de Visit. lib. 2., cap. 13., n. 33.

Girald. ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 11., verba

Religiosus Proprietarius, vers. Religiosus convictus.

König. in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., n. 14.

Pellizar. de Monial. tract. 10., cap. 8., n. 49., to. 2.

Tondut. Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 36., n. 3.

C A P U T III.

Omnia Monasteria, præter hæc excepta, possunt possidere bona immobilia: nam, ut per se notat, in illis pro modo facultat, aut electionum rationem constituendum: nulla sine licentia Episcoporum exigenda.

I.
e. Exiit qui feminat. & Porro de ver. sign. in 6.

Concedit Sancta Synodus omnibus Monasteriis, & do-

mibus, tam Virorum, quam Mulierum, & Mendicantium, exceptis domibus Fratrum Sancti Francisci Capucinorum, & eorum, qui Minorum de Observantia vocantur;

D' Alvin. de Potest. Epif. & Abbat. cap. 9., pag. 88.

Barbos. de Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 103., n. 14.

Engel in Jur. Canon. lib. 3., tit. 31., n. 36., & tit. 35., n. 5.

Ferrar. in Bibliothec. Can. verb. Religion. Regul. art. 1., n. 16.

Girald. ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 1., verba

Alienatio bonorum, vers. Secundus casus, pag. 80.

Lauræ in Epit. Can. verb. Regulares circa administrationem bonorum.

Pellizzar. de Monial. to. 2., tract. 10., cap. 3., sect. 3., n. 8.

Pignatel. in Consult. Can. to. 8., cons. 46., n. 2.

Reiffenstuel in Th. Mor. tract. 8., dist. 4., qu. 4., n. 48.

Ricciardel. in Lyc. Eccl. to. 1., cap. 5., sect. 3., n. 115.

Rota decr. 8., n. 14. post Calcagnin. in Observat. Practicæ

Legal. par. 1.

In rec. decif. 109., n. 12., par. 16.

II. etiam quibus aut ex constitutionibus suis erat prohibitum,

aut ex privilegio Apostolico non erat concessum, ut deinceps bona immobilia eis possidere liceat.

Bontemp. in Fasc. Fl. Mor. tract. 4., tit. 7., pag. 158., vers.

Secus sub n. 121.

Fagnan. in Cap. Nimis prava de Excessib. Prælator. n. 18.

Habert. in Tb. Dog. & Mor. to. 4. de Just. & Jur. t. 10., pag. 112.

Hondedeus Consil. 76., n. 3., to. 2.

Petra ad Constit. Apost. to. 4., pag. 489., n. 3.

Pinson. de Benef. par. 3., cap. 3., §. i., n. 13.

Ricciardel. de Jur. Person. extr. Eccl. grem. exist. cap. 9., n. 4.

Zaprus de Jur. Can. lib. 5., test. 2., n. 1., pag. 168.

Tristany *Decis. Cathalon.* 69., n. 14.

III. Quòd si aliqua loca ex prædictis, quibus auctoritate Apostolica similia bona possidere permillum erat, eis spoliata sint, eadem omnia illis restituenda esse decernit.

IV. In prædictis autem Monasteriis, & domibus, tam Virorum, quam Mulierum, bona immobilia possidentibus, vel non possidentibus, istantum numerus constituatur, ac in posterum conservetur, qui vel ex redditibus propriis Monasteriorum vel ex consuetis elemosynis commodè possit sustentari:

Antonel. *de Regim. Eccl.* lib. 7., cap. 3., n. 1.

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr.* 12., cap. 16., n. 7.

Fuscus *de Visit.* lib. 2., cap. 18., n. 20. cum seqq.

Lambertin. *de Syn. Dioc.* lib. 11., c. 6., n. 2., & lib. 13., c. 12., n. 25.

Petra *ad Constit. Apost.* to. 3., pag. 108., n. 37.

Pignatel. *in Consult. Can. to.* 7., conf. 90., n. 7., & 15.

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. Discip.* par. 3., lib. 1., c. 54., n. 3., & 58.

Tondut. *Qu. & Resol. Benef.* par. 1., cap. 24., n. 7.

Zipæus *de Jur. Pontif.* lib. 3., de Regular. n. 34., & 35., p. 320., & 321.

Zoëcius *in Jur. Can. lib.* 3., tit. 35. in additamen. in fin.

V. nec de cætero similia loca erigantur sine Episcopi, in cuius Diocesi erigenda sunt, licentia prius obtenta.

Barbof. *de Offic. & Potest. Epif.* par. 2., alleg. 26., n. 3.

Fattinel. *respons.* 42. post tract. de translat. pension. sub n. 1., vers. Sac. Concil.

Frances *Var. Resol.* cap. 27., n. 42., 86., & 91.

Marant. *in Controv. Jur. par.* 5., resp. 15., n. 67., 70., & seq.

Murga *de Benef. Eccl. qu.* 8., n. 58.

Novar. *in Lucern. Regular. verb.* Licentia, n. 1., pag. 150.

Pax Jordan. *in Elucubr.* to. 1., lib. 5., tit. 8., n. 36.

Pialec. *in Prax. Epif.* par. 2., cap. 3. sub n. 46., vers. Novum etiam.

Pignatel. *in Consult. Canon. to.* 1., consult. 179., n. 40.

Ricciardel. *in Lyc. Eccl.* par. 1., cap. 7., §. 5., n. 51.

Ventrigl. *in Prax. Eccl.* to. 1., adnot. 18., §. unic., n. 6.

Larrea *Decis. Granstensis.* 97., n. 10.

Pilaja *Decis. Pontif.* lib. 2., decis. 5., n. 46.

Rota *in recent. decis.* 745., n. 1., par. 2., & decis. 87., n. 6., p. 13.

Cor. Ratto *to.* 3. decis. 258., n. 3. cum seqq.

Eystetten. *Fundationis Hospitii* 10. Maii 1726., §. Ratio eorum De Gamaches.

Con. Arel. IV.
c. 8. c. 1. de
Estate de
the. c. Quoniam
ut ait de vit. &
hon. cler. c. un. §
Sunt ut hoc de
lit. regul. in 6.
Vid. ante l. 2.
P. V. Circa 1566

Vid. C. 8. Clem.
men. VI. 2.
n. 1. c. 1.
Urb. VIII. Re-
manas 1614.

Regularis sine
Superioris licent.
non debet equi al-
terius lectionis p-
ne à Conventu
ex parte. De-
finit. Rationem
mell. n. 1. con-
in habet.

CAPUT IV.

I. Prohibet Sancta Synodus, ne quis Regularis, sine sui Superioris licentia, prædicationis, vel lectionis, aut

Y y 2

cujusvis

a. Quinto de
off. Ord. Clem. Ne
in agro. §. Quia
ver. de stat. Mon.
&c. Non magne-
pere ne cler. vel
monach. c. Pla-
cuit. &c. Mona-
chus 2. 16. qu. 1.

cujusvis pii operis prættextu, subiciat se obsequio alicujus Prælati, Principis, vel Universitatis, vel Communitatis, aut alterius cujuscumque personæ, seu loci;

Campanil. in *Diversif. Jur. Canon. rubr. 12., cap. 9., n. 1.*
Pignat. in *Consult. Canon. to. 1., conf. 135., n. 21., & to. 8. consult. 47., n. 13.*

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 42., n. 17.*

- II. neque ei aliquod privilegium, aut facultas, ab aliis super iis obtenta, suffragetur.

Novar. in *Lucern. Regul. verb. Recessus à Monasteriis n. 4., p. 251.*

- III. Quod si contrafecerit; tamquam inobediens, arbitrio Superioris, puniatur.

Gibert. in *Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 10., n. 10.*

- IV. Nec liceat Regularibus à suis Conventibus recedere, etiam prættextu ad Superiores suos accedendi, nisi ab eisdem missi, aut vocati fuerint.

Cened. *Qu. Canon. 26., n. 19.*

Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 7., verb. Religiosi, vers. Amplia.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 8., n. 15. & seq.*

Pignat. in *Consult. Canon. to. 8., conf. 43., n. 113., & conf. 65., n. 3., & to. 10., conf. 24., n. 19.*

Ricciul. de *Jur. Person. extr. Eccl. grem. exist. lib. 2., cap. 2. n. 25.*

Johan. Honor. Van-Exel in *Decretal. lib. 3. tit. 31., n. 47., & tit. 35., n. 9.*

- V. Qui verò sine prædicto mandato, in scriptis obtento, repertus fuerit, ab Ordinariis locorum, tamquam defector sui Instituti, puniatur.

Campanil. in *Diversif. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 31.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Regularium jura, n. 70.*

Ghisler. in *Prax. Regular. cap. 9., n. 11.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 6., cap. 8., n. 10.*

Zipæus in *Jur. Pontif. lib. 5., tit. de Apostat. n. 3., pag. 466.*

Panimol. *decis. 84., adnot. 3., n. 8., to. 2.*

- VI. Illi autem, qui studiorum causa, ad Universitates mittuntur, in Conventibus tantum habitent: alioquin ab Ordinariis contra eos procedatur.

Cyrin. in *Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6., n. 91.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 2., n. 5.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 11., n. 13.*

Lauræa in *Epitom. Can. verb. Regulares circa Studia.*

Paravicin. in *Polyamb. Sacror. Canon. verb. Regulares, to. 3., pag. 448., n. 5.*

Pignat. in *Consult. Canon. to. 8., consult. 43., n. 216.*

CAPUT V.

357

DE REGUL. ET
MONIALIUM.
Clausura, &
Sedis Monialium
providetur.

I. Bonifacii VIII. Constitutionem, quæ incipit, *Periculo-
so*, renovans Sancta Synodus, universis Episcopis, sub
obestatione divini judicii, & interminatione maledictio-
nis eternæ, præcipit, ut in omnibus Monasteriis, sibi sub-
jectis, ordinaria,

Vide infra.

Capon. *Discept. For.* to. 3., cap. 184., n. 17.
Cyrin. in *Nex. Eccl. Jurisd.* cap. 6., n. 102.
Fuscus de *Visit.* lib. 2., cap. 18., n. 56.
Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Clausura, n. 3.
Lotter de *Re Benef.* lib. 1., qu. 24., n. 66.
Roderic. *Qu. Regular. & Canon.* qu. 44., art. 2., pag. 259. to. 1.
Romaguer ad *Constit. Synod. Gerund.* lib. 3., tit. 1., cap. 7., n. 3.
Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ.* par. 1., tit. 30., cap. 3., n. 8., to. 1.
Ventrigl. in *Prax. Eccl.* to. 1., adnot. 5., §. 2., n. 1.
Vermigl. *consil.* 165., n. 1.
Zipæus de *Resp. Canon.* lib. 1., resp. 1., §. 10., n. 6.
Zocf. in *Decretal.* lib. 3., tit. 35., n. 10.

II. in aliis verò Sedis Apostolicæ auctoritate, clausuram San-
ctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, &
ubi inviolata est, conservari maximè procurent:

Vid. Conf. S. Pi
V. Circa 1566.
& Dacori 1570.
Gregori X. II.
Deo sacris 1573
Ubi gratia 1575
& Indult 1581.
Gregor. XV. la-
feruabilis 1622.

Antoncl. de *Regim. Eccl.* lib. 7., cap. 5., n. 1.
Ciarlin. in *Controuv. For.* cap. 147., n. 7.
Cocchier. de *Jurisd. Ordin. in exempt.* par. 2., qu. 45., n. 15. & 81.
Lauræa in *Epitom. Canon. verb.* Monialium Monasteria circa
Episcopos.

Lezzana *Qu. Regular.* cap. 26., n. 66., to. 1.
Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccl.* cap. 11., n. 1.
Piafec. in *Prax. Epif.* par. 2., c. 3. de *Visit. Sanctimonial.* n. 53.
Ricciardel. in *Lyc. Eccl.* cap. 7., §. 3., n. 52.
Tondut. *Qu. & Resol. Benef.* par. 1., cap. 20., n. 1.
Zerol. in *Prax. Epif. verb.* Moniales, vers. Ad quartum.
Panmol. *decif.* 84., adnot. 3., n. 4.
Spercl. *decif.* 97., n. 19. to. 1.
Therud. *Decif. Ulysipon.* par. 1., *decif.* 63., n. 3. & 5.
Rota *decif.* 771., n. 2. & 3. coram Molines.
Juvenacen. *Jurisdictionis super Attentatis* 3. Februarii 1736.
§. Nullumque cor. SS D. N. CLEMENTE XIII., quæ
est inter ejus impress. Decisiones.

III. inobedientes, atque contradictores per censuras Ecclesiasti-
cas, aliasque penas, quacumque appellatione postposita,
compescentes,

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 12., cap. 13., n. 83.
Fagnan. in *Cap. Quanto de Privileg.* n. 10.

Girald.

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 9., verb.*
Clausura Monialium restituenda.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 9., cap. 15., n. 6.*

IV. invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii
secularis.

Altimar. *de Nullit. rubr. 3., qu. 20., n. 9., to. 1.*

Oliva *de For. Eccl. par. 2., qu. 24., n. 1.*

Pellizar. *de Monial. tract. 10., cap. 10., sect. 1., subsect. 1. sub n. 25.*

Pignatell. *in Consult. Can. to. 7., conf. 32., n. 21.*

Romaguer *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 11., c. 9., n. 23.*

Themud. *Decis. Ulysip. decis. 63., n. 10., par. 1.*

V. Quod auxilium ut præbeatur, omnes Christianos Principes
horretur Sancta Synodus, & sub excommunicationis
pœna, ipso facto incurrenda, omnibus Magistratibus secularibus
injungit.

Antonel. *de Regim. Feod. lib. 6., cap. 3., n. 10.*

Carleval. *de Judic. lib. 1., tit. 1., disp. 22., n. 40.*

Gail. *Observ. 115., n. 6.*

Genuens. *in Prax. Cur. Archiep. cap. 36., n. 1.*

Molin. *de Braeh. Sæcular. cap. 5., n. 4. & 6.*

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 40., n. 47.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 5., §. 2., n. 9.*

Ziprus *de Jurisd. Eccl. lib. 4., cap. 6., n. 18.*

Cortiada *decis. 231., n. 21.*

Panimol. *adnot. 3. ad decis. 12., n. 49.*

VI. Nemini autem Sanctimonialium liceat post professionem
exire à Monasterio, etiam ad breve tempus, quocumque
prætextu, nisi ex aliqua legitima causa, ab Episcopo ap-
probanda; indultis quibuscumque, & privilegiis non ob-
stantibus.

Case. Cabilo-
neol. l. c. 57 &
69.

Cabassut. *in Histor. Concil. pag. 580., n. 13.*

Corrad. *in Prax. Dispensat. Apost. lib. 5., cap. 15., n. 4.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 6., n. 2.*

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. var. 1., tit. 30., cap. 3., n. 13. to. 1.*

Zerbius *Resol. Canon. de Monial. tit. 53., resol. 6., n. 1.*

Themud. *Decis. Ulysip. par. 1., decis. 16., n. 1.*

VII. Ingredi autem intra septa monasterii nemini liceat, cu-
juscumque generis, aut conditionis, sexus, vel ætatis fue-
rit, sine Episcopi, vel Superioris licentia, in scriptis ob-
tenta, sub excommunicationis pœna, ipso facto incurrenda.

Case. Matrico.
II. c. 1. de ar.
IV c. 7. de illi
c. 63. & Hif. d.
II c. 12. c. 116.
mon. & leg. 18.
p. 2.

Antonel. *de Loc. Legal. cap. 10., n. 57.*

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 11., cap. 16., n. 24.*

Ciarlin. *in Controv. For. cap. 147., n. 29. & 30.*

Cyrin. *in Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6. sub n. 102., vers. Ingredientem.*

Corrad. *in Prax. Dispens. Apost. lib. 5., cap. 15., n. 16.*

Ferraz.

Ferraf. in *Bibliothec. Can. verb. Monialis* n. 58.
König. in *Jur. Can. lib. 1.; tit. 2. sub n. 13. vers. Infertur.*
Laurer in *Epit. Canon. verb. Monialium Monasteria* qui
possunt ingredi.

Paltor de *Benef. Eccl. lib. 3.; tit. 40.; n. 47.*
Romaguer ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 3.; tit. 1.; cap. 7., n. 1.*
Squillant. de *Oblig. & Privileg. Epif. par. 1.; cap. 13. sub n. 41.*
Schmalzgrueber in *Jur. Can. Univ. par. 4.; tit. 35.; §. 4. n. 105. to. 3.*
Ventrigl. in *Prax. Eccl. adnot. 5.; §. 2., n. 17.*

VIII. Dare autem tantum Episcopus, vel Superior licentiam debet in casibus necessariis;

Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 2., §. 42., n. 76.*
Fagnan. in *Cap. Quam Virum de Regular. n. 20.*
Lezzana Qu. *Regular. cap. 25., n. 20., to. 1.*

Matthæus de *Offic. Cur. Eccl. cap. 11. sub n. 13., vers. Licentia*
Piasce. in *Prax. Epif. par. 2., c. 3. sub n. 54., vers. Licentia*
Roderic. Qu. *Regular. & Canon. qu. 46., art. 4., pag. 271. to. 1.*
IX. neque alius ullo modo possit, etiam vigore cujuscunque facultatis, vel indulti hactenus concessi, vel in posterum concedendi.

Gibert. in *Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 5., n. 3.*

X. Et quia Monasteria Sanctimonialium, extra mœnia Urbis, vel Oppidi constituta, malorum hominum prædæ, & aliis facinoribus sine ulla sæpe custodia sunt exposita; curent Episcopi, & alii Superiores, si ita videbitur expedire, ut Sanctimoniales ex eis ad nova, vel antiqua Monasteria intra Urbes, vel Oppida frequentia reducantur,

Cucch. in *Instit. Major. lib. 3., tit. 2., n. 15.*
Gavant. in *Manual. Epif. verb. Monialium Monasteria, n. 25.*
Vantespen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 30., cap. 3., n. 30., to. 1.*
Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. cap. 21., n. 1.*
Zecchini de *Stat. & Muner. Epif. cap. 6. sub n. 34., pag. 79.*

XI. invocato etiam auxilio, si opus fuerit, brachii sæcularis:

Engel in *Jur. Can. lib. 3.; tit. 36., n. 5.*
Fuscus de *Visit. lib. 2.; cap. 18., n. 58.*
Laurer in *Epit. Canon. verb. Monasteria Monialium* qua
cura ædificanda, & regenda.

XII. Impedientes verò, vel non obediētes, per censuras Ecclesiasticas parere compellant.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 3., tit. 2.; n. 15.*
Gavant. in *Manual. Epif. verb. Monialium clautura.*

CAPUT VI.

I. In electione quorumcumque Superiorum, Abbatum, rectorum, & aliorum Officialium, ac Generalium, & Abba-

Vid. d. Constit.
Greg. XIII. Un.
grat. 1575. &
Concl. Alex. VII.
Falar. 1664.

Norma servanda
in electione
Superiorum
Regularium.

Abbatissarum, atque aliarum Præpositarum, quò omnia rectè, & sine ulla fraude fiant, in primis Sancta Synodus districtè præcipit omnes supradictos eligi debere per vota secreta;

Amyden. *de Stil. Datar. lib. 1., cap. 15., §. 6., n. 89.*

Azor. *in Instit. Moral. par. 1., lib. 3., cap. 10., qu. 2.*

Clericat. *de Regular. discord. 21., n. 7.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 3. sub n. 35., vers. Attamen.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 18., n. 5.*

Novar. *in Lucern. Regular. verb. Electio n. 1., pag. 80.*

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 1., cap. 1., §. 7., n. 5.*

Rota to. 3. *in recent. decis. 574., n. 54., par. 4.*

II. ita ut singulorum eligentium nomina numquam publicentur, Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 603., n. 78.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 1. sub n. 10., vers. Sed & illud*

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Monialium Officiales, n. 1.*

Konig. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., n. 68.*

Murga *in Comment. ad Constit. Apost. pag. 140., n. 450.*

Wiestner *in Inst. Can. lib. 1., tit. 6., art. 9. n. 146.; §. 13. n. 212*

III. Nec in posterum liceat, Provinciales, aut Abbates, Priores, aut alios quoscumque Titulares ad effectum electionis faciendæ constituere;

Pignatel. *in Conf. Can. to. 8., conf. 48., n. 1.; §. to. 10., conf. 77. n. 10.*

IV. aut voces, & suffragia absentium supplere.

Barbos. *de Canon. & Dignit. cap. 39., n. 14.*

Novar. *in Lucern. Regul. verb. Electores, n. 7., pag. 89.*

Pignatel. *in Consult. Canon. to. 10., conf. 23., n. 3.*

Zoefius *in Comment. ad Epist. Decretal. lib. 1., tit. 6., n. 70.*

V. Si verò contra hujus Decreti constitutionem aliquis electus fuerit, electio irrita sit;

Cabassut. *in Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 2., cap. 24., n. 5.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 2., n. 5.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 1., n. 1.*

VI. & is, qui ad hunc effectum se in Provincialem, Abbatem, aut Priorem creari permiserit, deinceps ad omnia officia in Religione obtinenda inhabilis existat;

Vener. *in Exam. Epif. lib. 6., cap. 28., n. 11.*

VII. facultatesque super his concessæ, eo ipso abrogatæ censentur; & si in posterum aliæ concedantur, tamquam subreptitæ habeantur.

Pignatel. *in Consult. Can. to. 8., conf. 48., n. 1.*

Quæ, & quomodo in Abbatissas vel alio nomine Præfectorum eligenda: duobus Monasteriis nulla præfatur.

CAPUT VII.

I. **A**bbatissa, & Priorissa, & quocumque alio nomine Præfecta, vel Præposita appelletur, eligatur non mi-

nor

nor annis quadraginta, & quæ octo annis post expressam professionem laudabiliter vixerit.

Amyden. *de Stil. Datar. lib. 1., cap. 15., §. 6., n. 88.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 2. sub n. 28., vers. Circa Abbatissas.*

Fagnan. *in Cap. Quum sis de Convers. Conjug. sub n. 75.*

Fragosius *de Regim. Reipubl. par. 2., lib. 2., disp. 24., n. 2.*

Konig *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 6. sub n. 30.*

Murga *de Benef. Eccl. qu. 3., n. 719.*

Wielner *in Instit. Canon. lib. 1., tit. 6., art. 4., n. 75.*

Zoefius *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 14., n. 3.*

Rota *to. 2., decis. 168., n. 7. coram Anfaldo.*

II. Quod si his qualitatibus non reperitur in eodem Monasterio, ex alio ejusdem Ordinis eligi possit.

D'Alvin *de Porest. Epif. & Abbat. cap. 3. sub n. 6., vers.*

Quod quidem, *pag. 25.*

Fulcus *de Visit. lib. 2., cap. 18., n. 33.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 45.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 6., conf. 10., n. 2.*

Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 31., cap. 10., n. 16.*

III. Si hoc etiam incommodum Superiori, qui electioni præest, videatur; ex iis, quæ in eodem Monasterio annum trigessimum exceßerint, & quinque saltem annis post professionem rectè vixerint, Episcopo, vel alio Superiore consentiente, eligatur.

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Monialium Officiales n. 11.*

De Laur. *de etat. ad Benef. requisit. cap. 7., pag. 402.*

Piassec. *in Prax. Episcop. par. 2., cap. 3. sub n. 57., vers.*

In Monasteriis.

IV. Duobus verò Monasteriis nulla præficiatur.

Barbol. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 17., n. 38.*

Novar. *in Lucern. Regul. verb. Abbas, n. 13., pag. 3.*

V. Et, si qua duo, vel plura quocumque modo obtinet, cogatur, uno excepto, intra sex menses cætera resignare:

Vener. *in Exam. Epif. lib. 6., cap. 28., n. 10.*

VI. post id verò tempus, nisi resignaverit, omnia ipso jure vacant.

Lauræa *in Epit. Can. verb. Monialium Præfæte etas.*

VII. Is verò, qui electioni præest, Episcopus, sive alijs Superior, Claustra Monasterii non ingrediatur, sed ante cancello-
rum fenestellam vota singularum audiat, vel accipiat.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 46.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 18., n. 8.*

Monacel. *in Form. Legal. For. Eccl. to. 3., pag. 188., n. 8.*

Piassec. *in Prax. Epif. par. 2., c. 3. sub n. 57., vers. In Monasteriis.*

Concil. Agath.
c. 19. c. juven-
culas. & seqq.
20. q. 1.

c. Indemnitati-
bus, de elect. in
6.

Conc. Agath. c.
57. & Cabilon.
c. 11. c. ult. 20.
qu. ut c. Usum
21. q. 1.

Ricciardel. in *Lyc. Eccl.* to. 1., cap. 1., §. 7., n. 85.
Wiestner in *Instit. Canon.* lib. 1., tit. 6., art. 14., n. 225.
VIII. In reliquis serventur singulorum Ordinum, vel Monasteriorum Constitutiones.
Cabassut. in *Theor. & Prax. Jur. Can.* lib. 2., cap. 24., n. 6.
Gibert. in *Jur. Can.* to. 2., tit. 13., sect. 8., n. 5.

Regimen Monasteriorum non habentium Ordinarios Regul. Visitatores quemadmodum sit instituendum.

CAPUT VIII.

c. In singulis de Statu Mon.

I. **M**onasteria omnia, quæ Generalibus Capitulis, aut Episcopis non subsumunt, nec suos habent Ordinarios Regulares Visitatores, sed sub immediata Sedis Apostolicæ protectione, ac directione regi consueverunt, teneantur, intra annum à fine præsentis Concilii, & deinde quolibet triennio sese in Congregationes redigere, juxta formam Constitutionis Innocentii III. in Concilio Generali, quæ incipit; *In singulis*; ibique certas Regulares Personas deputare, quæ de modo, & ordine, de prædictis Congregationibus erigendis, ac statutis in eis exequendis deliberent, & statuant.

Fagnan. in *Cap. In singulis de Stat. Monachor.* n. 6.

Gibert. in *Jur. Canon.* to. 2., tit. 13., sect. 8., n. 1.

Petra ad *Constit. Apost.* to. 3., pag. 91., n. 10.

Thomassin. de *l'et. & Nov. Eccl. Discipl.* par. 1., lib. 1., c. 48. n. 10.

Ziprus de *Jur. Pontif.* lib. 3. de *Regular.* n. 13., pag. 320.

II. Quod si in his negligentes fuerint, liceat Metropolitano, in cujus Provincia prædicta Monasteria sunt, tamquam Sedis Apostolicæ Delegato, eos pro prædictis causis convocare.

Pignatel. in *Consult. Can.* to. 8., cons. 43., n. 120.

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ.* par. 1., tit. 32., cap. 3., n. 19.

III. Quod si infra limites unius Provinciæ non sit sufficiens talium Monasteriorum numerus ad erigendam Congregationem, possint duarum, vel trium Provinciarum Monasteria unam facere Congregationem.

Lauræa in *Epit. Can. verb.* Monasteriorum obligationes.

IV. Iplis autem Congregationibus constitutis, illarum Generalia Capitula, & ab illis electi Præsides, vel Visitatores eandem habeant auctoritatem in suæ Congregationis Monasteria, ac Regulares in eis commorantes, quam alii Præsides, ac Visitatores in cæteris habent Ordinibus:

Leo in *Thesaur. For. Eccl.* par. 2., cap. 16., n. 31.

Piton. in *Discept. Eccl.* to. 3., discept. 61., n. 59.

V. teneanturque suæ Congregationis Monasteria frequenter visitare, & illorum reformationi incumbere, & ea observare,

Toto tit. de Statu Regul. in 6. & Clem. c. Ego

vare, quæ in Sacris Canonibus, & in hoc Sacro Concilio sunt decreta.

Valenzuel *confil.* 74., n. 86., to. 1.

- VI. Quod si etiã, Metropolitano instante, prædicta exequi non curaverint, Episcopis, in quorum Diocesis loca prædicta sita sunt, tamquam Sedis Apostolicæ Delegatis, subdantur.

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 8. sub n. 3. vers.* Quod si.

Laurza *in Epit. Can. verb.* Monasteriorum obligationes.

Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 45., vers.* Similiter.

CAPUT IX.

Monasteria Monialium communiunt subiecti Sedi Apost. 16. Episcopi reguntur: alia verò à Deputatis in Capitulis Generalibus, vel ab aliis Regularibus.

cap. Cognovim.
18. q. 2.

- I. **M**onasteria Sanctimonialium, Sanctæ Sedi Apostolicæ immediatè subiecta, etiã sub nomine Capitulum Sancti Petri, vel Sancti Johannis, vel aliàs quomodocumque nuncupentur, ab Episcopis, tamquam dictæ Sedis Delegatis, gubernentur, non obstantibus quibuscumque. Gavant. *in Man. Epif. verb.* Monialium communes leges n. 1. Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 53., vers.* Monasteria. Squillant. *de Oblig. & Privil. Epif. par. 1., cap. 3., n. 22.* Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 32., cap. 4. sub n. 13., vers.* His conforme.

Zecchius *de Republ. Eccl. in tit. de Religion. ingress. cap. 3., p. 411.*

- II. Quæ verò à Deputatis in Capitulis Generalibus, vel ab aliis Regularibus reguntur; sub eorum cura, & custodia relinquuntur.

Gibert. *in Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 7., n. 2.*

Ziprus *de Jur. Can. lib. 1., resp. 1., §. 9., n. 4., pag. 32.*

CAPUT X.

Moniales unaquodque mense precata conficiuntur & Eucharistiam sumunt: Confessiones Extraordinarias ut ab Episcopis assignentur, sacra septem Monasterii Eucharistia non conficiuntur.

Clem. Ne in agro §. Sancti de Stat. Monast.

- I. **A**tendant diligenter Episcopi, & cæteri Superiores Monasteriorum Sanctimonialium, ut in Constitutionibus earum admonentur Sanctimoniales, ut saltem semel singulis mensibus Confessionem peccatorum faciant, & Sacrosanctam Eucharistiam suscipiant ut eo se salutari præsidio muniant ad omnes oppugnationes Demonis fortiter superandas.

Bordonus *Var. Resolut. par. 1., resol. 20., n. 7.*

Novar. *in Lucern. Regul. verb.* Confessiones n. 1., pag. 50.

Pax Jordan. *in Elencubr. to. 1., lib. 3., tit. 3., n. 45.*

Pellizzar. *de Monial. tract. 10., cap. 6., n. 8., to. 2.*

Pignatell. *in Consult. Can. to. 1., conf. 36., n. 3.*

Zerol. *in Prax. Epif. par. 1., verb.* Moniales, *vers.* Ad septimum.

Zipæus in *Jur. Pontif. lib. 3. de Regul. n. 32., pag. 319.*

- II. Præter ordinarium autem Confessorem alius extraordinarius ab Episcopo, & aliis Superioribus bis, aut ter in anno offeratur, qui omnium Confessiones audire debeat. Cabassut. in *Histor. Concil. pag. 604., n. 80.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 12., n. 17.*

Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccles. cap. 13., n. 9.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 8., conf. 43., n. 118.*

- III. Quod verò Sanctissimum Christi Corpus intrâ Chorum, vel septa Monasterii, & non in publica Ecclesia consecvetur, prohibet Sancta Synodus: non obstante quocumque indulto, aut privilegio.

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 44., n. 1.*

Gattico de *Orator. privat. cap. 19., n. 3.*

Pellizzar. de *Monial. tract. 10., cap. 7., n. 6.*

Piasc. in *Prax. Epis. par. 2., cap. 3. sub n. 57., vers. Prohiberi.*

Schimier in *Jur. Canon. Univ. to. 1., lib. 3., tract. 1., par.*

1., sect. 3., §. 4., n. 78.

In Monasteriis,
quibus imminet
cura personarum
Secularium, qui
est exerceant, sub-
sint Episcopi, &
ab eo prius exa-
minentur, ceteris
exceptis.

CAPUT XI.

- I. IN Monasteriis, seu domibus Virorum, seu Mulierum; quibus imminet animarum cura personarum secularium, præter eas, quæ sunt de illorum Monasteriorum, seu locorum familia, personæ tam Regulares, quàm seculares, hujusmodi curam exercentes, subsint immediate in iis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, jurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cujus Diocesi sunt sita.

D' Alvin. de *Potest. Epis. & Abbat. cap. 15., n. 1., pag. 173.*

Cabassut. in *Histor. Concilior. pag. 604., n. 81.*

Cenedo Qu. *Canon. 26., n. 25.*

Clericat. in *Discord. Forens. discord. 13., n. 27.*

Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 1., §. 13., n. 15.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 37. sub n. 11. in fin.*

Fagnan. in *Cap. Accedentibus de Excessib. Prælator. n. 53.*

Lambertin. de *Synod. Diac. lib. 8., cap. 4., n. 5.*

Leo in *Thesaur. For. Escl. par. 1., cap. 8., n. 20.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 5., n. 27.*

Spada *consil. 157., n. 7., to. 1.*

Zecchi. de *Republ. Escl. in tit. de Prælati in gener. cap.*

1. sub n. 6., vers. Vigesimoctavo, pag. 95.

Zipæus de *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 39., pag. 327.*

Rota *to. 1., decis. 97., n. 5., cor. Emis. Tanario.*

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. *to. 1. decis. 6., n. 15.*

Burgen.

Vide Bel. Greg.
XV. *Infernali-
to. 1611.
c. Quæ Religiosis.
18. q. 3.*

Burgen. *Jurisdictionis*, seu *Visitationis*. super *Manutentione* 1.

Aprilis 1715. §. *Data cor. Emin. Scotto.*

Præmislien. *Præpositurae* super *Conventualitate* 27. Febr. 1760

§. 13.; & 3. Jul. 1761. cor. R. P. D. Ratta.

- II. Nec ibi aliqui, etiam ad nutum amovibiles, deputentur, nisi de ejusdem consensu, ac prævio examine, per eum, aut ejus Vicarium faciendo:

Laurza in *Epit. Can. verb.* Regulares circa Parochos.

Novar. in *Lucern. Regul. verb.* Cura Animarum n. 2., pag. 61.

Piafec. in *Prax. Epif. par.* 2., cap. 3., pag. 181.

Pignatell. in *Consult. Can. to.* 6., conf. 1., n. 10.

Sbroz. de *Offic. Vicar. qu.* III., n. 9., & 10.

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap.* 42., n. 6.

Rota to. 3., decis. 314., n. 16. cor. Emin. Crescentio.

S. C. C. in *Colonien. to.* Maii 1760.

- III. excepto Monasterio Cluniacensi cum suis limitibus, & exceptis iis Monasteriis, seu locis, in quibus Abbates, Generales, aut Capita Ordinum sedem ordinariam principalem habent, atque aliis Monasteriis, seu domibus, in quibus Abbates, aut alii Regularium Superiores jurisdictionem Episcopalem, & temporalem in Parochos, & Parochianos exercent;

Antonel. de *Regim. Eccl. lib.* 7., cap. 16., n. 1.

Cirin. in *Nex. Eccl. Jurisd. cap.* 6., n. 201., pag. 505.

Laurza in *Epit. Can. verb.* Monasteria quoad Episcopos.

Alexander Trentacinque *Conf. 74. sub n. 7., vers.* Patet igitur p. 1.

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to.* 1., adnot. 48., §. unic. n. 91.

- IV. salvo tamen eorum Episcoporum jure, qui majorem in prædicta loca, vel personas jurisdictionem exercent.

Pignatell. in *Consult. Can. to.* 8., conf. 44., o. 12.

Vid. *Const. Bened. XIV.*, quæ incip. *Firmamur* 109. §. 2. to. 1. pag. 164.

CAPUT XII.

- I. **C**ensuræ, & interdicta, nedum à Sede Apostolica emanata, sed etiam ab Ordinariis promulgata, mandante Episcopo, à Regularibus in eorum Ecclesiis publicentur, atque servantur.

Cucch. in *Instit. Major. lib.* 2., tit. 6., n. 53.

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Regularium jura, n. 42.

Laurza in *Epit. Can. verb.* Regulares circa interdicta.

Leira in *Exam. Epif. lib.* 6., cap. 8., n. 13. cum seq.

Novar. in *Lucern. Regul. verb.* Censuræ, n. 1., pag. 37.

Paravicin. in *Polysymb. Sacr. Can. verb.* Regulares pag. 462.

n. 2., to. 3.

Ratta. ad *Constit. Apost. to.* 2., pag. 64., n. 3.

Ventrigl.

Censura Episcopales, & Dices jussu in Dicesi interdicti servantur etiam à Regularibus.

Clem. Læsent. etc.

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 48., §. unic., n. 101.*

Zoefius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 39., n. 132.*

Panimol. *decif. 84., adnot. 1., n. 51., to. 2.*

II. Dies etiam festi, quos in Diocesi sua servandos idem Episcopus præceperit, ab exemptis omnibus, etiam Regularibus, servantur.

a. De jis. 12. dist.
Vide Consil. S.
P. V. Quam
primus 1566.

Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 105., n. 32.*

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 91.*

Cocchier. de *Jurisd. Ordinar. in Exempt. par. 2., qu. 45., n. 55.*

Fufcus de *Visit. lib. 2., cap. 15., n. 63.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 8., cap. 4., n. 6.*

Lauret. de *Franch. de Contrav. inter Epif. & Regul. qu. 6. vers. Sexto fallit.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 236., n. 31., & n. 40.*

Pellizzar. de *Monial. tract. 10., cap. 8., n. 28.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 1., cap. 19., n. 14.*

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 42., n. 10.*

Zecchius de *Repub. Eccl. in tit. de Vor. Relig. pag. 418.*

Pilaja *Decif. Pontif. lib. 1., decif. 7., n. 95.*

Rota in *Tarentina Processionis 3. Jul. 1748., §. 6. cor. Molino.*

Controversias de
præced. non com-
ponat. Episcopus
Exempti non in
strictiori Classi-
ca vivunt, a' po-
blicas Processio-
nes occidere opor-
pellantur.

CAPUT XIII.

I. V. de Billam S.
PaV 1566. De
vot. S. Grego-
rii XIII. 1566.
Exposit.

Controversias omnes de præcedentia, quæ perpèrè maximo cum scandalo oriuntur inter Ecclesiasticas personas, tam Sæculares, quàm Regulares, quàm in Processionibus publicis, tùm in iis quæ fiunt in tumulandis defunctorum corporibus, & in deferenda umbella, & aliis similibus, Episcopus, amota omni appellatione, & non obstantibus quibuscumque, componat.

Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 105., n. 71.*

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 120.*

Lara de *Annivers. & Cappell. lib. 1., cap. 24., n. 29.*

Leo in *Thef. For. Eccl. par. 1., cap. 8., n. 18.*

Passerin. de *Homin. Stat. to. 3., qu. 182., art. 10., insp. 10., n. 993.*

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 128., n. 1.*

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 42., n. 14.*

Rota to. 1. in *rec. decif. 85., n. 9., par. 5.*

Cor. Herrera *decif. 63., n. 3.; & decif. 134., n. 7.*

Cor. Emin. Crescentio to. 2., *decif. 237., n. 64.*

Bislinianen. *Præminentiarum 18. Martii 1726., §. 44. cor. Card. Calcagnino.*

Melevitana *Funerum super Autentatis, & Provisione 20. Novemb. 1744., §. Quia in fin. cor. Card. Millino.*

II. Exempti autem omnes, tam Clerici Sæculares, quàm Regulares

Regulares quicumque, etià Monachi, ad publicas Pro-

cessiones vocati, accedere compellantur;

Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 6., n. 55.*

Fuscus de *Visitat. lib. 2., cap. 8., sub n. 12. & n. 13.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Processio, n. 7.*

Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 48. vers. Ut accedatur.*

Pignatèl. in *Consult. Can. to. 1., conf. 53., n. 3. & to. 3. conf. 46., n. 1.; & to. 10., conf. 121., n. 4.*

Ricciardèl. in *Lyc. Eccl. cap. 1., §. 2., n. 2.*

Vermigliol. *Consil. Crimin. 349., n. 1. & consil. 350.*

Rota *decis. 19., n. 1. cor. Kaunitz.*

III. iistantum exceptis, qui in strictiori clausura perpetuò vivunt.

Fagnan. in *Cap. Nimis prava de Excessib. Prælator. n. 10.*

Genuens. in *Prax. Cur. Archiep. cap. 64., n. 1.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Processiones.*

Pignatèl. in *Consult. Can. to. 8., conf. 54., n. 1.*

Pinsson. de *Benef. par. 3., §. 10., n. 3.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 12., §. unic., n. 8.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 12., n. 41.*

CAPUT XIV.

Regulari publicè
delinquenti pœna
à quo irroganda
sit.
Vide *Consil. Cle-
men. V 111.
Suscepti muneris*
1596.

I. Regularis, non subditus Episcopo, qui intrà Claustra Monasterii degit, & extra ea ità notoriè deliquerit, ut Populo scandalo sit, Episcopo instante, à suo Superiore intrà tempus, ab Episcopo præfigendum, severe puniatur,

Barbos. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 105., n. 18.*

Ciarlin. in *Controu. Forens. to. 1., cap. 50., n. 1.*

Crispin. de *Visit. Pastoral. par. 1., §. 15., n. 2.*

Genuens. in *Prax. Cur. Archiep. Neapol. cap. 59., n. 2.*

Marta de *Jurisdic. par. 4., centur. 2., cap. 182., n. 2.*

Panimolla *decis. 84., adnot. 3., n. 2., to 2.*

Sperel. *decis. 38., n. 12., to. 1.*

II. ac de punitione Episcopum certiore faciat:

Girald. ad *Thef. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 8., verb. Religiosi n. 1.*

Milaz. *Affert. Jur. 5., n. 4.*

Novar. in *Lucern Regul. verb. Delinquens n. 4., & 5., par. 65.*

Ricciardèl. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 5., §. 6., n. 5.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 19. sub n. 47., vers. Et solet.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 6., cap. 8., n. 3.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 38., §. unic., n. 19.*

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. cap. 20., §. 8., n. 2.*

fin

III.
e. sic §. Si verb.
de Rel. Mon.

lia minus, à suo Superiore officio privetur;
Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 16., n. 7.*
Pellizzar. *de Monial. tract. 10., cap. 10., sect. 1., subsect.*

1. sub n. 27., vers. An autem.

Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 42., n. 22.*

Panimolla *decis. 84., adnot. 3., n. 2., to. 2.*

IV. & delinquens ab Episcopo puniri possit.

Barbos. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 43., n. 115.*

Fuscus *de Visit. cap. 17., n. 11., lib. 2.*

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Regularium jura sub Episcopo, n. 69.*

Ghislerius *in Prax. Regular. cap. 9., n. 11.*

Pasqualig. *ad Franch. de Controv. inter Epif. & Regular. qu. 3., n. 114., pag. 56.*

Pinson. *de Benef. par. 3., §. 12., n. 2.*

Zipæus *de Jur. Can. lib. 5., resp. 2., n. 3., pag. 269.*

Professio non facit
animo proba-
tionis exacle, &
decimusfacto, &
tunc expletum.

CAPUT XV.

I. IN quacumque Religione, tam Virorum, quam Mu-
lierum professio non fiat ante decimum sextum an-
num expletum;

Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 604., n. 82.*

Ferrar. *in Biblioth. Can. verb. Professio Regularis, n. 3.*

Gargiareus *Singular. Jur. singular. 27., n. 2.*

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 2., verbis Professio emissa.*

De Laur. *de Ætat. ad Benef. requisi. cap. 7., pag. 401.*

Lotter *de Re Benef. lib. 3., qu. 26., n. 32.*

Pastor. *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 17., n. 2.*

Wiestner *in Instit. Can. lib. 1., tit. 6., art. 4., n. 73.*

Zecchius *de Republ. Eccl. in tit. de Religion. ingress. cap. 3., sub n. 11., vers. Ad hoc, pag. 396.*

Zerb. *in Gemm. Epif. tit. 52., resol. 8., n. 2.*

II, nec qui minore tempore, quam per annum post susceptum
habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur.

e. Consultus 17,
qu. 2. c. Ad A-
post. de R. gul. &
e. Non solum
pro. jo 6.

Lambertin. *de Synod. Diares. lib. 13., cap. 12., n. 1.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 36.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 9., conf. 173., n. 52.*

Zecch. *de Rep. Eccl. in tit. de Relig. ingr. cap. 3., n. 9., p. 394.*

Zoccius *in Comment. ad Epif. Decretal. lib. 3., tit. 31., n. 38.*

Rota *in rec. decis. 15., n. 13., par. 11. & decis. 410., n. 1. cor. Roxar.*

III,
e. Ad n. ibram
cap. Quom. Vi-
rum. & e. Postu-
lanti de Regular.
& c. 1. cor. 10 6.

professio autem antea facta sit nulla, nullamque inducat
obligationem ad alicujus Regule, vel Religionis, vel Or-
dijnis observationem, aut ad alios quoscunque effectus.

Campanil.

- Campanil. in *Divers. Jur. Can. cap. 11., rubr. 12., n. 1.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 31., §. 2. sub n. 18., vers.*
Respondet; & n. 24.
 Fagnan. in *Cap. Ad nostram de Regular. n. 4.*
 Monacel. in *Form. Leg. For. Eccl. to. 3., pag. 185., n. 3.*
 Novar. in *Lucern. Regul. verb. Professio, n. 8., pag. 242.*
 Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. verb. Professio, to. 3., n. 3.*
 Pignarel. in *Consult. Can. to. 1., conf. 151., n. 12.*
 Zipxus in *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 16., pag. 311.*
 Zerol. in *Prax. Epif. par. 1., verb. Moniales, §. 2.*
 Rota in *Romana Legati super Dote Monastica 13. Maii 1743.*
§. 3. coram Lana.
 S. C. C. in *Sipontina restitutionis in integrum 28. Januarii,*
18. Martii, 6. Maii, & 2. Septembris 1747.

Renuntiatio, aut obligatio ante duos menses proximos profectum, sit nulla. Finito probatione, Noctis aut possit contrariis, aut officio, in Regimine Clericorum Societate. E-SU nihil innovatur. Ne quid ex bonis Novitibus noster trahatur ante possessionem.

CAPUT XVI.

- I. **N**ULLA quoque renuntiatio, aut obligatio, antea facta, etiam cum juramento, vel in favorem cujuscumque cause piz, valeat, nisi cum licentia Episcopi, sive ejus Vicarii fiat, intra duos menses proximos ante professionem ;
 Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 99., n. 20., & 21.*
 Cened. *Qu. Canon. 6., n. 14., lib. 1.*
 Gavant. in *Man. Epif. verb. Regular. jura, n. 1.*
 Laurza in *Epit. Canon. verb. Regularis Religionem ingrediens.*
 Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 38.*
 Pasqualig. in *Addit. ad Lauvet. de Franch. par. 2., qu. 42., n. 6.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 64., n. 71.*
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 6., §. 4., n. 25.*
 Zoefius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 31., n. 26.; & tit. 35., n. 4.*
 Rota in *Romana, seu Januensis Successionis 9. Decemb. 1746.*
§. 4. coram Card. Milino.
- II. ac non aliis intelligatur effectum suum sortiri, nisi sequuta professione :
 Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 9., n. 5.; & lib. 3., tit. 31., n. 39.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 26., n. 25.*
 Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 17., n. 3.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 1., discept. 6., n. 2., vers. Desperatam*
 Rota in *Ferrariensis Canonizationis 5. Mart. 1698., §. Ex his cor. Pio.*
- III. aliter vero facta, etiam si cum hujus favoris expressa renuntiatione, etiam jurata, sit irrita, & nullius effectus.
 Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Canon. to. 3., verb. Professio*
n. 6., pag. 449.
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 1., adnot. 46., §. unic., n. 11.*

e Quam Causam, in No. de elect.

Rota decif. 253. coram Peguer.

Theatina Bonorum super prima dubio 2. Aprilis 1745. §. 11.
cor. Rever. Molino.

Romana, seu Januac. Successionis 9. Decemb. 1746. §. 4. cor.
Card. Millino.

- IV. Finito tempore novitiatus, Superiores Novitios, quos habiles invenerint, ad proficendum admittant; aut e Monasterio eos eijciant.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 4., n. 1.*

Clericat. in *Discord. Forens. discord. 18., n. 8.*

Fagnan. in *Cap. Presbyterum de Penit. & Remiss. n. 121.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 1., conf. 149., n. 13.*

- V. Per hæc tamén Sancta Synodus non intendit aliqui ianovare, aut prohibere, quin Religio Clericorum Societatis

JESU, juxta pium eorum institutum à Sancta Sede Apostolica approbatum, Domino, & ejus Ecclesie infervere possint:

Fagnan. in *Cap. Ad Audientiam de Regular. n. 15.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 12., n. 1.*

Novar. in *Lucern. Regul. verb. Jeltuitz, n. 32., pag. 176.*

- VI. sed neque ante professionem, excepto victu, & vestitu, Novitii, vel Novitiæ illius temporis, quo in probatione est, quocunque pretextu, à Parentibus, vel propinquis, aut Curatoribus ejus, Monasterio aliquid ex bonis ejusdem tribuatur, nè hac occasione discedere nequeat, quod totam, vel majorem partem substantiæ suæ Monasterium possideat, nec facile, si discesserit, id recuperare possit: quin potius præcipit Sancta Synodus sub anathematis pondantibus, & recipientibus, ne hoc ullo modo fiat;

Laurza in *Epir. Canon. verb. Novitii.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 50.*

Pignatel. in *Conf. Can. to. 1., conf. 109., n. 14.; & conf. 228., n. 15.*

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 3., n. 194., to. 4.*

& ut abeuntibus ante professionem omnia restituantur,

- VII. quæ sua erant:

Fagnan. in *Cap. Ex parte de Regularib. n. 50.*

Gavant. in *Man. Epif. verb. Monialium. Novitiarum. n. 16.*

Laurza loc. mox. cit.

Piafec. in *Præ. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 50., vers. Renuntiatio.*

Piton. in *Discept. Eccl. to. 1., discept. 6. sub n. 28., §. Ex quibus n. 32.*

Rota in *Romana Restitutionis Dotis 16. Januarii 1696. coram*

Card. Scotto; & 22. Aprilis 1697. coram Olmo.

- VIII. quod ut rectè fiat, Episcopus, etiàm per Censuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, compellat.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 125.*

Novar. in *Lucern. Reg. verb. Episcopus quoad Regulares, n. 16.*

pag. 94.

Squillant.

Vide Conc. Greg.
gorii XIII. Aff.
geniensis Decret.
1584.
Et Bullam Paul.
VI. in *Regiment.
1540. & Julii
III. Expofc.*
1550.

Squillant. *de Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 19., n. 40.*
 Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 42., n. 11.*

371 DE REGUL. ET
 MONIALIUM.

CAPUT XVII.

Puella major
 duo octid. annis,
 fib. ibi in R. con-
 larum fup. p. 100
 valent, & volun-
 tat. ab O. di. carit.
 ite in p. 100 ante
 p. 100 si non.
 c. O. d. m. Virum.
 de Regul.

- I. Libertati professionis Virginum Deo dicandarum pro-
 spiciens Sancta Synodus, statuit, atque decernit, ut,
 si puella, quæ habitum Regularem suscipere voluerit, ma-
 jor duodecim annis sit, non ante eum suscipiat,
 Grananieto *in Decretal. lib. 3., tit. 31., n. 10., pag. 539.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 35.*
- II. nec postea ipsa, vel alia professionem emittat, quàm ex-
 ploraverit Episcopus, vel, eo absente, vel impedito, ejus
 Vicarius, aut aliquis, eorum sumptibus, ab eis deputatus,
 Virginis voluntatem diligenter, an coacta, an seducta sit;
 an sciat, quid agat:
 Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 7., cap. 10., n. 1.*
 Fagnan. *in Cap. Qui Presbyterum de Penit. & Remiss. n. 84.*
 Matthzuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 32., n. 10.*
 Novar. *in Lucern. Regul. verb. Exploratio n. 1., pag. 109.*
 Zecchius *de Republ. Eccl. in tit. de Religion. ingress. pag. 397.*
 Rota *decis. 410., n. 9. coram Roxas.*
- III. & si voluntas ejus pia, ac libera cognita fuerit, habuerit-
 que conditiones requisitas juxta Monasterii illius, & Or-
 dinis regulam; nec non Monasterium fuerit idoneum, li-
 berè ei profiteri liceat:
- IV. cujus professionis tempus nè Episcopus ignoret, teneatur Præ-
 fecta Monasterio cum ante menssem certiore facere.
 Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 7., cap. 10., n. 2.*
 Monacel. *in Form. Leg. For. Eccl. to. 3., pag. 184., n. 1., vers.*
Abbatissa.
- V. Quòd si Præfecta certiore Episcopum non fecerit, quam-
 diù Episcopo videbitur, ab officio suspensa sit.
 Girald. *ad Thes. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 2., verb. Moniali-*
um Præfecta.
 Leuren. *de Epif. Vicar. cap. 3., qu. 210. in fin.*
 Pellizzar. *de Monial. tract. 10., cap. 8., n. 36.*
 Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 58., vers. Explorata.*
 Ricciardel. *in Lye. Eccl. to. 1., cap. 6., §. 6., n. 3.*

c. Illud 20. qu.
 i Regular.

c. Nullus de Re-
 gulario.

Ne quis, pater-
 quon in ex libit
 à jure exire sit,
 e. 201. Mulierem
 ad. p. 100 in lib
 Monasterium,
 aut. inq. si vo-
 lunt. impub. 100.
 l'ag. 100. 100, seu
 Conversitum
 emittentem for
 venat.

CAPUT XVIII.

- I. A Nathemati Sancta Synodus subijcit omnes, & singu-
 las personas, cujuscumque qualitatis, vel conditio-
 nis fuerint, tam Clericos, quàm Laicos, Sæculares, vel Re-

Regulares, atque etiã qualibet dignitate fungentes, si quomodocumque coegerint aliquam Virginem, vel Viduam, aut aliam quamcumque Mulierem invitam, præterquam in casibus in jure expressis, ad ingrediendum Monasterium, vel ad suscipiendum habitum cujuscumque Religionis, vel ad emittendam professionem;

Barbof. *de Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 104., n. 5.*

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 16., n. 9.*

Capon. *in Discept. Forens. cap. 222., n. 10.*

Fulcius *de Visit. lib. 2., cap. 18., n. 39.*

Lauræa *in Epit. Can. verb. Monialium ingressus.*

Pignat. *in Consult. Can. 10. 8., conf. 57., n. 4.*

Zecchius *de Republ. Eccles. in tit. de Religion. ingress. cap. 3., n. 2., pag. 387.*

De Grassis *in Aur. Decif. par. 1., lib. 4., cap. 24., n. 7.*

Pilaja *Decif. Pontif. lib. 1., decif. 12., n. 97.*

II. quique consilium, auxilium, vel favorem dederint;

Cabassut. *in Histor. Concil. pag. 604., n. 83.*

Ferrar. *in Biblioth. Can. verb. Professio Regularis, n. 93.*

Zoefius *in Jur. Can. lib. 3., tit. 31., n. 13.*

De Grassis *in Aur. Decif. par. 1., lib. 4., n. 7. ibique declarat.*

III. quique scientes eam non sponte ingredi Monasterium, aut habitum suscipere, aut professionem emittere; quoquo modo eidem actui, vel presentiam, vel consensum, vel autoritatem interposuerint.

Sanchez *in Præcept. Decalog. lib. 4., cap. 4., n. 1.*

Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. cap. 21., n. 3.*

IV. Simili quoque anathemati subjicit eos, qui sanctam Virginem, vel aliarum Mulierum voluntatem veli accipiendi, vel voti emittendi, quoquo modo sine justa causa impederint,

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 31., §. 2., n. 19. in fin.*

Fulcius *de Visit. lib. 2., cap. 18., n. 39.*

Lauræa *in Epit. Can. verb. Impediens.*

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 40., n. 48.*

Thesaur. *de Pen. Eccl. par. 2., cap. 1., verb. Monialium fieri impediens.*

V. Eaque omnia, & singula, quæ ante professionem, vel in ipsa professione fieri oportet, servantur non solum in Monasteriis subjectis Episcopo, sed & in aliis quibuscumque.

VI. Ab his tamen excipiuntur Mulieres, quæ Pœnitentes, aut Convertitæ appellantur; in quibus constitutiones earum servantur,

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 7., cap. 9., n. 9.*

Fagnan. *in Cap. Vidua de Regularib. n. 38., vers. Et ex hoc. Gavant.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Convertitz*, n. 1.
 Novar. in *Lucern. Regul. verb. Convertitz* n. 1., pag. 59.
 Pignat. in *Consult. Can. to. 8., conf. 57., n. 4.*
 Ricciul. de *Jur. Patr. extr. Eccl. grem. exist. lib. 8., cap. 2., n. 6.*
 Ricciard. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 6., n. 20.*

CAPUT XIX.

Quomodo pro-
cedendum sit in
causis pretercon-
vulsatis pro-
fessionis.

c. Puellæ 20 q.
1. c. Quam vi-
tum de Regul.

- I. **Q**Uicumque Regularis prætendat, se per vim, & me-
 tum ingressum esse Religionem; aut etiã dicat,
 ante ætatem debitam professum fuisse; aut quid simile,
 velitque habitum dimittere quacumque de causa; aut e-
 tiã cum habitu discedere sine licentia Superiorum; non
 audiat, nisi intrã quinquennium tantũ à die professionis,
 Antonel. de *Tempor. Legal. lib. 2., cap. 63., n. 1., & seqq.*
 Bonaccin. de *Clausur. qu. 2., punct. 10., difficult. 4., n. 4.*
 Bordoni. de *Profess. Regular. cap. 22., n. 12.*
 Gavant. in *Man. Epif. verb. Regularium Jura in Addit. n. 1.*
 König. in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 41., n. 19.*
 Pastor. de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 17., n. 2.*
 Paravicin. in *Polyamb. Sacror. Can. verb. Regularis*, pag.
 418., n. 4., to. 3.
 Pignat. in *Consult. Can. to. 9., conf. 173., n. 15., & 88.*
 Piton. in *Discep. Eccl. to. 4., discept. 110., n. 24.*
 Ricciard. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 3., §. 7., n. 122.*
 Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 19., n. 32.*
 Zipæus in *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 25., pag. 315.*
 Zoësius in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 31., n. 41.*
- II. & tunc non aliter, nisi causas, quas prætenderit, dedu-
 xerit eorã Superiore suo, & Ordinario.
 Fagnan. in *Cap. Presbyterum de Pœnit. & Remiss. n. 101.*
 & *Cap. Nullius de Regularib. n. 19.*
 Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 8., n. 2.*
 Girald. ad *Thesaur. de Pœn. Eccl. par. 2., verb. Professio*
emissa, vers. Causa.
 Pignat. in *Cons. Can. to. 1., conf. 89., n. 27.; & to. 3., conf. 37. n. 4.*
 Zipæus in *Jur. Canon. lib. 1., resp. 1., §. 9. sub n. 8. vers.*
Quod si urgens.
- III. Quod si antea habitum sponte dimiserit, nullatenus ad
 allegandum quamcumque causam admittatur, sed ad Mona-
 sterium redire cogatur, & tamquam apostata puniatur:
 Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 104., n. 12.*
 Cabassut. in *Histor. Concil. pag. 605., n. 84.*
 Engel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 32., §. 4., n. 53.*
 Novar. in *Lucern. Regul. verb. Habitus, n. 15. cum seq. pag. 124.*
 Pignat.

Conc. Arelat. I.
c. ult. & Arelat.
c. 25.

Pignat. *in Consult. Can. to. 10., conf. 21., n. 1.*

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 1., cap. 3., §. 7. n. 171.*

Zecch. *de Rep. Eccl. in tit. de Relig. ingr. cap. 3., n. 2., p. 387.*

IV. interim verò nullo privilegio suæ Religionis juvetur.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1. n. 42.*

V. Nemo etiam Regularis, cujuscumque facultatis vigore, transferatur ad laxiorem Religionem; nec detur licentia cuiquam Regulari occultè ferendi habitum suæ Religionis.

Sup. Sess. 14. c. 81. de reform.

Campanil. *in Diversor. Jur. Can. rubr. 12. cap. 9. n. 9.*

Gibert. *in Jur. Canon. to. 2., sect. 14. n. 1.*

Granati in *Decretal. lib. 3., tit. 31., n. 3. pag. 541.*

Zipæus *in Jur. Pontif. lib. 5., de Apostat. n. 2., pag. 466.*

Zoësius *in Jur. Can. lib. 3., tit. 31., n. 35.*

Superiores Ordinum Episcopus non subijcit, inferiora Monasteria visitant, ac corrigant, etiam commendata

CAPUT XX.

I. Abbat, qui sunt Ordinum capita, ac cæteri prædictorum Ordinum Superiores, Episcopis non subiecti, quibus est in alia inferiora Monasteria, Prioratusve legitima jurisdictio, eadem illa sibi subdita Monasteria, & Prioratus, suo quisque loco, atque ordine, ex officio visitent, etiam si commendata existant.

Vide Const. Innoc. X. Pastoralis, 1654. & Alexand. VII. ex p. 11. 1655.

Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 2. n. 14.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 29., n. 41.*

Sup. Sess. 21. de reform. c. 8.

II. Quæ quum Ordinum suorum Capitibus subsint, declarat Sancta Synodus, in iis, quæ aliàs de Visitatione Monasteriorum commendatorum definita sunt, non esse comprehensa:

Id. Sess. XXI. de Reform. Cap. VIII.

III. teneanturque quicumque prædictorum Ordinum Monasteriis præfunt, prædictos Visitatores recipere, & illorum Ordinationes exequi.

Gibert. *in Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 29., n. 3.*

Lauræa *in Epit. Canon. verb. Superiores Regularium.*

IV. Ipsa quoque Monasteria, quæ sunt Ordinum Capita, juxta Sanctæ Sedis Apostolicæ, & cujusque Ordinis constitutiones visitentur.

Fagnan. *in Cap. Venerabili de Censib. n. 4.*

V. Et quamdiu durabunt hujusmodi commende, Priores claustrales, aut in Prioratibus conventum habentibus Subprieores, qui correctiones, & spirituale regimen exercent, à Capitulis Generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus, instituantur.

Pignat. *in Consult. Can. to. 10., conf. 101., n. 1.*

VI. In cæteris omnibus præfatorum Ordinum Privilegia, & facul-

facultates, quæ ipsorum personas, loca, & jura concernunt, firma sint, & illæsa.

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 5., tit. 38., §. 6. n. 136.*

CAPUT XXI.

Monasteriis præficiantur Religiosi ejusdem Ordinis.

Conc. Lateran. sub Leone X. Sess. 9 de reformatione Curie.

- I. QUUM pleraque Monasteria, etiam Abbatiæ, Prioratus, & Præposituræ, ex mala eorum, quibus commissa fuerunt, administratione, non levia passa fuerint tam in spiritualibus, quam temporalibus detrimenta; cupit Sancta Synodus ea ad congruam Monasticæ vitæ disciplinam omnino revocare. Verum adeo dura, difficilisque est præsentium temporum conditio, ut nec statim omnibus, nec commune ubique, quod optaret, remedium possit adhiberi. Ut tamen nihil prætermittat, unde prædictis salubriter aliquando provideri possit; primum quidem confidit: Sanctissimum Romanum Pontificem, pro sua pietate, & prudentia, curaturum, quantum hæc tempora ferre posse viderit, ut iis, quæ nunc commendata reperiuntur, & quæ suos conventus habent, Regulares personarum, ejusdem Ordinis expresse professæ, & quæ gregi præire, & præesse possint, præficiantur.

Barbos. in *Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 17. n. 33.*

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 2., n. 22.*

Lavor. *Var. Lucubr. to. 1., tit. 4., cap. 16. n. 127.*

Pignatell. in *Cons. Can. to. 8., conf. 145., n. 2.*

- II. Quæ verò in posterum vacabunt, non nisi Regularibus spectatæ virtutis, & sanctitatis conferantur.

Novar. in *Lucern. Regul. verb. Abbatia pag. 4.*

Pignatell. in *Cons. Can. to. 9., conf. 77., n. 4.; & to. 10. conf. 101. n. 6.*

- III. Quoad ea verò Monasteria, quæ Capita sunt, ac Primates Ordinum, sive Abbatiæ, sive Prioratus, filix illorum Capita nuncupantur; teneantur illi, qui in præsentia ea in commendam obtinent, nisi sit eis de Regulari successore provisum, infra sex menses Religionem illorum Ordinum propriam solemniter profiteri, aut iis cedere: aliàs commendæ prædictæ ipso jure vacare censeantur.

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 2., n. 4.*

- IV. Nè autem in prædictis omnibus, & singulis fraus aliqua adhiberi possit; mandat Sancta Synodus, ut in provisionibus dictorum Monasteriorum qualitas singulorum nominatum exprimat: aliterque facta provisio subreptitia esse censeatur: nullaque subsequenti possessione, etiam trienniali, adjuvetur.

Pignatell. in *Cons. Can. to. 1., conf. 141.*

Sess. Sess. 14. c. 10. de ref. Clem. 11. de suppl. reg. Præl.

CAPUT XXII.

I.
Decretis decretis
natione Regula-
tionem ab omnibus
exequantur de-
mandantur.

Vide Bullam Pii
IV. de Principis
Apostolorum. 1565.
Vide etiam Bul-
lam Clementis X.
Supremam. 1670.

HÆC omnia, & singula in superioribus decretis con-
tenta, observari Sancta Synodus præcipit in omni-
bus Cœnobiis, ac Monasteriis, Collegiis, ac domibus quo-
rumcumque Monachorum, ac Regularium, necnon qua-
rumcumque Sanctimonialium Virginum, ac Viduarum,
etiamsi illæ sub gubernio militiarum, etiam Jerosolymita-
næ, vivant, & quocumque nomine appellentur, sub qua-
cumque Regula, vel Constitutionibus, & sub custodia, vel
gubernatione, vel quavis subjectione, aut annexione, vel
dependentia cujuscumque Ordinis Mendicantium, vel non
Mendicantium, vel aliorum Regularium Monachorum, aut
Canonicorum quorumcumque: non obstantibus eorum om-
nium, & singulorum privilegiis, sub quibuscumque for-
mulis verborum conceptis, ac, Mare Magnum appellatis,
etiam in fundatione obtentis, necnon Constitutionibus,
& Regulis, etiam juratis, atque etiam consuetudinibus,
vel præscriptionibus, etiam immemorabilibus.

Cocquier. de Jurisd. Ordinar. in exempt. par. 2., cap. 54., n. 1.
De Franchis in Controv. inter Epif. & Regular. par. 1.,
n. 1., & 49.

Matthæuc. de Offic. Cur. Eccl. cap. 27. sub n. 12.

Piafec. in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 52.; vers.
Delinquentes

Reiffensuel in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 40.; & lib.
5., tit. 33., §. 6., n. 137.

Schmalzgrueber in Jur. Can. Univ. to. 1., par. 3., tit. 11.
§. 2., n. 10.

Fontanel. decis. 354., n. 17., to 2.

II. Si qui verò Regulares, tam viri, quam mulieres sunt;
qui sub arctiori regula, vel statutis vivunt, excepta fa-
cultate habendi bona stabilia in communi, eos ab eorum
instituto, & observantia Sancta Synodus amovere non in-
tendit.

III. Et quia Sancta Synodus desiderat, ut omnia, & singula
supradicta quamprimum executioni demandentur; præci-
pit omnibus Episcopis, in Monasteriis sibi subiectis, & in
omnibus aliis, ipsis in superioribus decretis specialiter
commissis, atque omnibus Abbatibus, ac Generalibus, &
aliis Superioribus Ordinum supradictorum, ut statim præ-
dicta exequantur.

Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13. sub n.
167. vers. In qua re.

Petra ad Const. Apost. to. 3., pag. 109. n. 38.

Esti

- IV. Et, si quid executioni mandatum non sit, Episcoporum negligentiam Concilia Provincialia suppleant, & coerceant. *Petra ad Confit. Apostol. to. 1., pag. 478. n. 97.*
Ventrigl. de Jurisdic. Archiep. cap. 52. n. 1.
- V. Regularium verò Capitula Provincialia, & Generalia, & in defectum Capitulorum Generalium Concilia Provincialia, per deputationem aliquorum ejusdem Ordinis, provideant.
Pignat. in Conf. Can. to. 8., conf. 43., n. 132.
- VI. Hortatur etiam Sancta Synodus omnes Reges, Principes, Respublicas, & Magistratus, & in virtute sanctæ obediencie præcipit, ut velint prædictis Episcopis, Abbatibus, ac Generalibus, & cæteris Præfectis in superius contentæ reformationis executione suum auxilium, & auctoritatem interponere, quoties fuerint requisiti; ut sine ullo impedimento præmissa rectè exequantur ad laudem Dei Omnipotentis.
Pellizzar. de Regular. to. 2., tract. 9., cap. 5. sub n. 3., vers. Monco.

DECRETUM DE REFORMATIONE.

CAPUT I.

- I. **O**ptandum est, ut ii, qui Episcopale Ministerium suscipiunt, quæ suæ sint partes, agnoscant; ac se non ad propria commoda, non ad divitias, aut luxum, sed ad labores, & sollicitudines pro Dei gloria vocatos esse intelligant.
Alzedo de Præcellent. Epif. Dignit. in Præfat. pag. 3., vers. Cogitavi.
- II. *Genuenf. in Manual. Pastor. cap. 7., n. 2.*
 Nec enim dubitandum est, & fideles reliquos ad religionem, innocentiamque facilius inflammandos, si Præpositos suos viderint non ea, quæ Mundi sunt, sed animarum salutem, ac cœlestem patriam cogitantes. Hæc quum ad restituendam Ecclesiasticam disciplinam præcipua esse Sancta Synodus animadvertat; admonet Episcopos omnes, ut secum ea sæpè meditantes, factis etiam ipsis, ac vitæ actionibus, quod est veluti perpetuum quoddam prædicandi genus, se muneri suo conformes ostendant;
Daniel de Nobil. disp. 6., n. 6., to. 1.
Piafæc. in Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 2.
Rota in adnot. ad decis. 18., n. 192., par. 3. recent.
- III. in primis verò ita mores suos omnes componant, ut reliqui ab eis frugalitatis, modestiæ, continentiæ, ac, quæ

Cardinales, & omnes Ecclesiæ Prælati modelle sapientissimi, Omnia utantur conseruantes famulantes sunt ex bonis Ecclesiasticis non auferant.

e. Magnæ de voto. c. Qualiter, & quando, de ac. cui Suora scilicet de rebus. c. 1. in princ.

IV.

Conc. Carth. 10
c. Episcopus, 41.
dist.

nos tantopere commendat Deo, sanctę humilitatis exempla petere possint.

Quapropter, exemplo Patrum nostrorum in Concilio Carthaginensi, non solum jubet, ut Episcopi modesta suppellectili, & mensa, ac frugali victu contenti sint; verum etiam in reliquo vite genere, ac tota ejus domo caveant, ne quid appareat, quod a sancto hoc instituto sit alienum, quodque non simplicitatem, Dei zelum, ac vanitatum contemptum pręferat.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 4., n. 15.*

Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 13., n. 10.*

Laurza in *Epit. Canon. verb. Episcopi vita.*

Paravicin. in *Polyantb. Sacr. Can. verb. Episcopi vita. c. 6., p. 163.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 1., cap. 8., n. 8.*

V.

Conc. Antioch.
cap. 25. c. Quif-
quis. & Sicut me-
nifeste. c. Epi-
scopus. cap. Res
Ecclesie. cdm
seq. 12. q. 1. c.
Quifquis. 12 q.
3
Canon. Apoll.
39. & 75.

Omnino verò eis interdicit, ne ex redditibus Ecclesie confanguineos, familiarefve suos augere studeant; quum & Apostolorum Canones prohibeant, ne res Ecclesiasticas, quę Dei sunt, confanguineis donent;

Alzedo de *Præcell. Epif. Dignit. cap. 5., pag. 63., n. 100.*

Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 1., tit. 2., gloss. 9., n. 30.*

Bontemp. in *Fasc. Flor. Mor. tract. 4. de Contract. Oner.*

tit. 23. sub n. 258., necnon tit. 7., pag. 156. sub n. 114.

Habert. in *Tb. Dog. & Mor. to. 4. de Just. & Jur. c. 21., pag. 120.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 7., cap. 2., n. 5.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Episcopi potestas in res Ecclesie;*

Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 1., lib. 2., cap. 17., n. 3. in fin.*

Zoefius in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 25., n. 4.*

VI.

fed, si pauperes sint, iis, ut pauperibus, distribuant; eas autem non distrahant, nec dissipent illorum causa;

Barbof. in *Jur. Eccl. Univ. lib. 3., cap. 17., n. 21.*

Capon. in *Discept. Forens. to. 3., discept. 143. sub n. 1.;*
vers. Respondeo.

Frances de *Eccl. Cathed. cap. 6., n. 134.*

Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 46., n. 1.*

Paravicin. in *Polyantb. Sacr. Can. verb. Episcopi. n. 11., pag. 177.*

Reiffenstuel in *Jur. Canon. to. 3., tit. 5., §. 8., n. 222.*

VII.

c. Quoniam 16.
q. 1. c. Quum se-
quendum. del. rch.
&c. Quum ex eo
de cl. 10. 6.

imò, quammaximè potest, eos Sancta Synodus monet, ut omnem humanum hunc erga fratres, nepotes, propinquosque carnis affectum, unde multorum malorum in Ecclesia Seminarium extat, penitus deponant.

Habert. in *Tb. Dog. & Mor. to. 4. de Virt. Relig. cap. 8., pag. 661.*

VIII.

Conc. Lateran.
sub Leone X. sess.
9. de refo. Ca-
non.

Quę verò de Episcopis dicta sunt, eadem non solum in quibuscumque beneficia Ecclesiastica, tam Sæcularia, quàm Regularia obtinentibus, pro gradus sui conditione, observari, sed & ad sanctę Romanę Ecclesie Cardinales pertinere decernit;

Lambertin.

Lambertin. *ubi supra* cap. 2. invidiam missio.

Layman in *Tb. Mor. lib. 4. tract. 2. cap. 3. sub n. 3. vers. Accedit Thomassin. de Ver. & Nov. Eccl. Discipl. par. 3. lib. 2. c. 46. n. 11.*

- IX. quorum consilio apud Sanctissimum Romanum Pontificem quum universalis Ecclesie administratio nitatur, nefas videri potest, non iis etiam virtutum insignibus, ac vivendi disciplina eos fulgere, quæ merito omnium in se oculis convertant.

CAPUT II.

- I. Cogit temporum calamitas, & invalescentium hæresum malitia, ut nihil sit prætermittendum, quod ad populorum ædificationem; & Catholicæ fidei præsidium videatur posse pertinere. Præcipit igitur Sancta Synodus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & omnibus aliis, qui de jure, vel consuetudine in Concilio Provinciali interesse debent, ut in ipsa prima Synodo Provinciali, post finem præsentis Concilii habenda, & omnia, & singula, quæ ab hac Sancta Synodo definita, & statuta sunt; palam recipiant;
Vid. Sess. XXIV. n. VI. de Reform.

- II. necnon veram obedientiam summo Romano Pontifici spondeant, & profiteantur; simulque hæreses omnes, à Sacris Canonibus, & Generalibus Conciliis, præsertimque ab hac eadem Synodo damnatas, publicè derestentur, & anathematizent.

Laurza in *Epit. Canon. verb. Episcopi obligationes.*

Piassec. in *Prax. Epif. par. 2. cap. 3. n. 3. in fin.*

Paravicin. in *Polyamb. Sac. Can. verb. Episcopi n. 47. p. 154.*

- III. Idemque in posterum quicumque in Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcoposque promovendi, in prima Synodo Provinciali, in qua ipsi interfuerint, omnino observent.

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 5. cap. 2. sub n. 3.*

Romagner ad *Const. Synod. Gerund. lib. 1. de Sum. Trinit. n. 51.*

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 44. n. 1.*

Wiestner in *Instit. Canon. lib. 1. tit. 1. art. 3. n. 50.*

- IV. Quod si quis ex supradictis omnibus, quod ablit, renuerit; Episcopi Comprovinciales statim summum Romanum Pontificem admonere sub poena divinæ indignationis teneantur; interimque ab ejusdem communione abstineant.

Laurza in *Epit. Canon. verb. Concilii Provincial. Patres.*

- V. Cæteri vero omnes, sive in præsentem, sive in futurum beneficiis

Agustus nominat. decret. Concilii fidei non recipi debent; nec non fidei professio scienda sit.

Supra sess. 24. de reformatione. c. 1.

Vide Bullam de professione fidei, Pii IV. 1574. incip. Injuncta nobis. Vide etiam Bullam Clem. VIII. Dominici 1603. c. 2. in fine, de Summa Trinitate. c. Sicut c. Excommunicamus 13. de hæret.

neficia Ecclesiastica habituri, & qui in Synodo Diocesa-
fana convenire debent, idem, ut supra, in ea Syno-
do, quæ primo quoque tempore celebrabitur, faciant,
& observent; alias secundum formam sacrorum Canonum
puniantur.

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Fidei Professio* n. 19.

Lambertin. de *Synod. Dioces.* lib. 3., cap. 2., n. 6.

Reiffenstuel in *Jur. Can.* lib. 1., tit. 1., §. 8., n. 164.

Ricciul. de *Jur. Personar.* lib. 1., cap. 13., n. 58., & 59.

- VI. Ad hæc, omnes ii, ad quos Universitatum, & Studio-
rum generalium cura, visitatio, & reformatio pertinet,
diligenter curent, & ut ab eisdem Universitatibus Cano-
nes, & decreta hujus Sanctæ Synodi integrè recipiantur: ad
eorumque normam Magistri, Doctores, & alii in eisdem
Universitatibus ea, quæ Catholice fidei sunt, doceant, &
interpretentur; seque ad hoc institutum initio cujuslibet
anni solemnij juramento obstringant:

Engel in *Jur. Can.* lib. 1., tit. 1., §. 1. sub n. 9.

Fagnan. in *Cap. Quum venissent de Judiciis* lib. 2. n. 99.

Jacob. Benius de *Privileg. Jurisconsult.* par. 1. in *Proem.* n. 19. & 20.

Vener. in *Exam. Epif.* lib. 4., cap. 8., n. 23.

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep.* cap. 45., n. 12.

- VII. sed & si aliqua alia in prædictis Universitatibus correctio-
ne, & reformatione digna fuerint, ab eisdem, ad quos
spectat, pro Religionis, & Disciplina Ecclesiasticæ aug-
mento, emendentur, & statuuntur.

Fufcus de *Visit.* lib. 2., cap. 29., n. 2.

- VIII. Quæ verò Universitates immediatè summi Romani Pon-
tificis protectioni, & visitationi sunt subjectæ; has Sua
Beatitudo per ejus Delegatos eadem, qua supra, ratione,
& prout ei utilius vitum fuerit, salubriter visitare, &
reformari curabit.

Gavant. *loc. sup. cit.* n. 20.

C A P U T III.

Excommunicatio-
nis gladius con-
tendendum: ubi
exegit in rebus,
aut personal. fieri
potest, & certum
est obliuendum:
civili Magistra-
tus hoc rei non
se immisceat.

c. Dilecti de sen-
tent. excom. in
6. c. Multis in
princip. 2. q. 1. c.
Vilis in fin. 16.
qu. 2. c. Corri-
piantur. 24. q. 3.

I. Quamvis excommunicationis gladius nervus sit Eccle-
siasticæ Disciplinæ,

Fagnan. in *Cap. Respons. de Sent. excomm.* n. 9.

Petra ad *Const. Apost.* to. 1., pag. 199., n. 7.; & p. 203. n. 28.

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif.* cap. 26., n. 1.

Rota to. 2., decis. 414., n. 4. coram Emin. Capraro.

- II. & ad continendos in officio populos valde salutaris: to-
briè tamen, magnaue circumspectione exercendus est;
quum experientia doceat, si temerè, aut levibus ex-
bus

bus incutiatur, magis contemni, quam formidari, & per-
niciem potius parere, quam salutem.

Genuenf. in *Manual. Pastor.* cap. 65., n. 2.

Konig. in *Jur. Can. lib. 2., tit. 14., n. 28., vers. Reo facto.*

Lambertin. de *Synod. Dioces.* lib. 10., cap. 1., n. 2.

Lazzarius Qu. *Canon. sect. 1., qu. 12., n. 10.*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 12., n. 36.*

Matthæus. de *Off. Cur. Eccl. cap. 3., n. 6. in fin.*

Pastor. de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 36., n. 4.*

Piton. in *Discept. Eccl. to. 4., discept. 123., n. 69.*

Suarez de *Censur. disp. 18., sect. 3., n. 2.*

Panimol. *decis. 96., adnot. 1., n. 2.*

- III. Quapropter excommunicationes illæ, quæ monitionibus præ-
missis, ad finem revelationis, ut ajunt, aut pro deperdi-
tis, seu substractis rebus ferri solent, à nemine prorsus,
præterquam ab Episcopo, decernantur;

Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 96., n. 3.*

Costa de *Remed. Subsid. remed. 14., n. 1.*

Daniel de *Nobil. Disp. Canon. 3., n. 96.*

Engel in *Jur. Can. lib. 5., tit. 39., §. 1., n. 22., & 23.*

Fagnan. in *Cap. Accedentibus de Excessib. Prælator. n. 25.*

Guttierrez Qu. *Canon. cap. 11., n. 8.*

Habert. in *Tb. Dog. & Mor. to. 7. de Ord. c. 9., §. 8., pag. 431.*

Leuren. de *Vicr. Epif. cap. 1., qu. 18., n. 1.*

Marta de *Jurisdict. par. 3., cap. 4., n. 1.*

Piton. de *Controv. Patr. to. 1., alleg. 41. sub n. 16., vers. Paritèr*

Sbroz. de *Vicr. Epif. qu. 171., n. 1.*

Spada *consil. 155., n. 18.*

Chartar. *decis. 78., n. 1., & 2.*

Pilaja *decis. Pontif. to. 2., decis. 12., n. 3., lib. 4.*

S. C. C. in *Neapolitana 21. Julii 1742.*

- IV. & tunc non aliàs, quam ex re non vulgari, causaque di-
ligenter, ac magna maturitate per Episcopum examina-
ta, quæ ejus animum moveat;

Cabassut. in *Histor. Concilior. pag. 650. sub n. 8.*

Genuenf. in *Manual. Pastor. cap. 64., n. 5.*

Romaguer. ad *Const. Syn. Gerund. lib. 5., tit. 11., cap. 9., n. 33.*

Vanelspen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 11. de l'an. &*

Censur. cap. 4., n. 5.

Vulp. in *Prax. Eccl. cap. 2., n. 2.*

Zecchius de *Rep. Eccl. in tit. de Prælat. in gener. cap. 1., pag. 91.*

Zipæus in *Respons. Jur. Can. lib. 5., resp. 1., n. 8.*

- V. nec ad eas concedendas, cujulsvis secularis, etiam Magi-
stratus, auctoritate adducatur:

Solier. ad *Pastor. de Benef. lib. 3., tit. 36., lit. F.*

sed

Formam præfer.
S. Pius V. 27.
Jun. 1578. in
Const. sanctissi-
mæ.

e. Episcopi. e.
Nemo Episcop.
e. Nullos Sacer-
dotum 11. q. 3.
e. Sacro de sent.
excom. Coo c.
Ausel. V. c. 2.

- VI. sed totum hoc in ejus arbitrio; & conscientia sit positum; quando ipse pro re, loco, persona, aut tempore eas decernendas esse judicaverit:
Fagnan. in *Cap. Sac. de Sent. Excom. n. 39.*
Gutierrez *Qu. Can. lib. 1., cap. 11., n. 62., & 63.*
- VII. In causis verò judicialibus mandatur omnibus Judicibus Ecclesiasticis, cujuscumque dignitatis existant, ut, quando eorum exequutio realis, vel personalis inqualibet parte judicii propria auctoritate ab ipsis fieri poterit, abstineant se tam in procedendo, quam definiendo, à censuris Ecclesiasticis, seu interdicto:
Granani. in *Decretal. lib. 3., tit. 23., n. 9., pag. 451.*
Laurzain *Epit. Can. verb. Excommunicatio ex causa ferenda.*
Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 4.*
Pignatel. in *Consult. Can. to. 7., conf. 32., n. 24.*
Piton. in *Discept. Eccl. to. 4., discept. 157., n. 22.*
- VIII. sed liceat eis, si expedire videbitur, in causis civilibus, ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentibus, contra quoscumque, etiam laicos, per multas pecuniarias, Fagnan. *cap. & loco mox memorat.*
Lambertini. *de Synod. Diac. lib. 10. cap. 9., n. 6.*
Pignatel. in *Consult. Can. to. 1., conf. 42., n. 2., & 3.*
Romaguer *ad Constit. Syn. Gerund. lib. 1., tit. 10., cap. 9., n. 9.*
Scaccia *de Judic. lib. 1., cap. 93., vers. Unde sicut.*
Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 1., n. 4.*
Chartar. *Decis. Crim. 20., n. 147.; & decis. 72., n. 21.*
- IX. quæ locis piis, ibi existentibus, eo ipso, quod exstiterint, assignentur;
Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 5., n. 4.*
Ciarlin. in *Controu. For. cap. 50., n. 39., to. 1.*
Daniel *de Nobilib. lib. 1., disp. 30. sub n. 67.*
Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 2., n. 6.*
Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 78., n. 12.*
Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 4., n. 97.*
Rota in *recent. decis. 346., n. 7., par. 13.*
Colonien. *Sponsalium super multis Florenorum 1000., 12. Junii 1752., §. 19. coram Rever. Molino.*
- X. seu per captionem pignorum, personarumque districtiorem, per suos proprios, aut alienos exequutores faciendam; live etiam per privationem beneficiorum, aliaque juris remedia procedere, & causas definire.
Pastor. *de Benef. Eccl. lib. 3., cap. 36., n. 3.*
- XI. Quòd si exequutio realis, vel personalis adversus reos hac ratione fieri non poterit; sitque erga Judicem contumacia: tunc eos etiam anathematis mucrone, arbitrio suo, præter alias penas, ferire poterit.
Antoncl.

Antoncl. *de Tempor. Legal. cap. 39.* n. 7.
 Barbof. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 39., n. 76., & seqq.*
 Ciarlin. *Controv. Forens. 50., n. 43.*
 Frances *Var. Resol. cap. 54., n. 89., & 91.; cap. 55., n. 34.; cap. 56., pariter n. 34.; & cap. 57., n. 104.*
 Genuens. *in Prax. Cur. Archiep. Neap. cap. 68., n. 1.*
 De Luc. *in Adnot. ad Conc. Trid. disc. 74., n. 6.*
 Squillant. *de Oblig. & Privil. Epif. par. 1., cap. 26., n. 8.*
 Zipzus *Resp. Can. lib. 4., resp. 4., n. 18.*
 S. C. C. *in Spoletana Decimarum 16. Martii 1726.*

- XII. In causis quoque criminalibus, ubi exequutio realis, vel personalis, ut supra, fieri poterit, erit a censuris abstinendum: sed, si dictæ exequutioni facile locus esse non possit, licebit Judici hoc spiritali gladio in delinquentes uti;

Pax Jordan. *in Lucubr. lib. 15., tit. 23., n. 189.*
 Raynald. *in Reservat. Crimin. cap. 1., §. 19., n. 75.*
 Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 11., cap. 6., n. 10.; & cap. 7., n. 4., par. 2.*

- XIII. Rota *in Cusentina Censurarum 5. Jun. 1741., §. 16. cor. Caniliac.* si tamen delicti qualitas, præcedente bina saltem monitione, etiam per edictum, id postulet.

Fagnan. *in Cap. Sacro de Sent. Excom. n. 18.*
 Matthæuc. *de Off. Cur. Eccl. cap. 15. sub n. 16.*

- XIV. Nefas autem sit sæculari cuilibet Magistratui prohibere Ecclesiasticis Judici, ne quem excommunicet; aut mandare, ut latam excommunicationem revocet, sub prætextu, quod contenta in præsentī decreto non sint observata; quàm non ad sæculares, sed ad Ecclesiasticos hæc cognitio pertineat.

Cened. *Qu. Can. 45., n. 2.*
 Frances *de Eccl. Catbed. cap. 18., n. 66.*
 Marant. *in Apolog. Tract. pro Jur. Eccl. resp. 1., n. 75.*
 Pastor. *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 36. ibig. Solier lit. F.*
 Pignatel. *in Consult. Canon. to. 1., consult. 170., n. 2.; & to. 6., conf. 19., n. 20.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 11., n. 121.*
 Rota *in Augustana Canonatus Sancti Mauritii 14. Martii 1732., §. Maximè coram Emin. Crescentio,*

- XV. Excommunicatus verò quicumque, si post legitimas monitiones non resipuerit, non solum ad Sacramenta, & Communionem fidelium, ac familiaritatem non recipiatur; Lauræa *in Epist. Can. verb. Excommunicati cavendi.*
 Pignatel. *in Conf. Can. to. 7., conf. 18., n. 2.*
 Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 11., cap. 4., n. 1* sed

c. Rogo cum seq.
 11. q. 3. c. Nul-
 li cum seq. cap.
 Quàm deliteres
 c. Si Concubina
 de sent. excom.

sed, si obdurato animo; censuris annexus in illis per annum inforduerit, etiam contra eum, tamquam de hæresi suspectum, procedi possit.

Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 20., n. 1. cum seq.*

Cened. *Qu. Canon. 15., n. 1.*

Dandin. *de Susp. de Hæres. cap. ult., sect. 1. sub n. 8., & seq.*

Genuens. *in Prax. Cur. Archiep. Neap. cap. 7., n. 5.*

Novar. *lib. 5. tit. de Hæreticis consil. 14.*

Pastor. *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 35., n. 2.*

Romagner *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 10., cap. 9., n. 10. cum seqq.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 2., §. 1., n. 1.*

Rota *to. 3., decis. 462., n. 3. coram Crispo.*

Ubi nimis est
Missarum cele-
brandarum nu-
merus, prohibe-
ant Episcopi, Ab-
bates, & Gene-
rales Ordinum,
prout expresse
iudicaverint.

C A P U T IV.

- I. **C**ontingit sæpè in quibusdam Ecclesiis vel tam magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis detunctorum relictis impositum esse, ut illis pro singulis diebus à testatoribus præscriptis nequeat satisfieri; vel eleemosynam huiusmodi pro illis celebrandis adeo tenuem esse, ut non faciliè inveniatur, qui velit huic se muneri subijcere; unde depereunt pax testantium voluntates, & eorum conscientias, ad quos prædicta spectant, onerandi occasio datur.

Amostaz. *de Caus. Pii lib. 2., cap. 12., n. 32., & 33.*

Barbos. *de Off. & Potest. Episc. par. 2., alleg. 29., n. 3., & 6.*

Capon. *Discept. For. 154., cap. 2. sub n. 12.*

Passerin. *de Homin. Stat. qu. 187., art. 4., n. 1091.*

- II. Sancta Synodus, cupiens hæc ad pios usus relictà, quo plenius, & utilius potest, impleri, facultatem dat Episcopis, ut in Synodo Diocesana, itemque Abbatibus; & Generalibus Ordinum, ut in suis Capitulis Generalibus, re diligenter perspecta, possint pro sua conscientia in prædictis Ecclesiis, quas hac provisione indigere cognoverint, statuere circa hæc, quidquid magis ad Dei honorem, & cultum, atque Ecclesiarum utilitatem viderint expedire; ita tamen, ut eorum semper defunctorum commemoratio fiat, qui pro suarum animarum salute legata ea ad pios usus reliquerunt.

Anfald. *consil. 19., n. 20.*

Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 14., §. 2., n. 7.*

Colet *in Instit. Theol. de Euch. par. 2., cap. 9.*

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 12. sub n. 6., vers. Est autem p. 870.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 13., cap. ult.*

Sopra sess. 22. de
reform. cap. 6.

Monet.

- Monet. *de Commut. ult. Volunt. cap. 5., n. 365.*
 Pasqualig. *Qu. Mor. Canon. qu. 91., n. 2.*
 Perez. *de Lar. de Annivers. & Cappellan. cap. 14., n. 9.*
 Schmalzgrueber *in Jur. Can. Univ. to. 3., par. 3., tit. 41.*
sub n. 139., vers. Probatur.
 Zerol. *in Prax. Episc. par. 1., verb. Missa, vers. Ad tertium.*

Nota. Hodie ex Decreto San. Mem. Urbani VIII. Missarum reductio ad S. Sedem reservatur.

- Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 14., §. 2., n. 2.*
 Barbof. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 16., n. 42.*
 Engel *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 11., n. 7.*
 Pasqualig. *de Sacrif. Miss. qu. 1076., n. 2.*
 Squillant *de Oblig. & Privil. Episc. par. 2., cap. 11., n. 1.; & de Privil. Cleric. cap. 4., n. 36.*
 Thomassin *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 3., lib. 1., cap. 72., n. 6.*
 Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 3., cap. 162., n. 3.*

C A P U T V.

*Serventur condi-
tiones, & cetera
beneficiorum injun-
cta.*

- I. **R**atio postulat, ut illis, quæ bene constituta sunt, contrariis ordinationibus non detrahatur. Quando igitur ex beneficiorum quorumcumque erectione, seu fundatione, aut aliis Constitutionibus, qualitates aliquæ requiruntur, seu certa illis onera sunt injecta; in beneficiorum collatione, seu in quacumque alia dispositione, eis non derogetur.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 10., n. 77.*
 Clericat. *de Benef. discord. 10., n. 16.; discord. 27., n. 20.; & discord. 71., n. 16.*

Corrad. *in Prax. Benef. lib. 2., cap. 10., n. 150., & seq.*

Gibert. *in Jur. Canon. to. 2., tit. 7., §. 1., n. 33.*

Lambertin. *de Jur. Patr. lib. 1., par. 1., qu. 9. princip. n. 49.*

Marant. *in Controv. Jur. resp. 81., n. 8., & n. 30., par. 4.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 9., conf. 111. sub n. 19.*

Piton. *de Controv. Patron. cap. 2., alleg. 100., n. 34.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 9., n. 1.; & c. 68., n. 6.*

Wielstner *in Jur. Eccl. lib. 1., tit. 14., art. 2., n. 28.; & ar. 3. n. 48.*

Vivian. *de Jur. Patron. lib. 3., cap. 14., n. 6.*

Rota *to. 1., decis. 115., n. 6. coram Crispo.*

Salamantina Cappellania 13. Jan. 1747., §. 6. coram Vicecomite.

S. C. C. *in Florentina Cappellania 14. Aprilis 1736.*

- II. Idem in præbendis Theologicalibus, Magistralibus, Doctoralibus, aut Presbyteralibus, Diaconalibus, ac Subdiaconalibus, quandocumque ita constituta fuerint, observetur, ut eorum qualitatibus, vel Ordinibus nihil in ulla provisione detrahatur: & aliter facta provisio subreptitia censetur.

C c c

Gallemart.

Gallebart. *ad C. T. in Sess. 25., cap. 5. de Reform.*
 Gavant. *in Man. Epif. verb. Beneficiorum reservatio n. 41.*
 Gonzalez *ad Reg. VIII. Cancell. §. 2., gloss. 9., n. 19.*
 Lauræa *in Epit. Can. verb. Beneficiorum creatio.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 30., n. 70.*
 Paravicin. *in Polyantib. Sacror. Canon. verb. Beneficia conferenda, n. 3., pag. 171.*
 Rota *to. 3. decis. 29., n. 8. de rescript. cor. Emin. Falconerio.*

Quando se gerere debent Episcopi circa visitationem Capitulum exemptum.

CAPUT VI.

Sup. sess. 6. de rector. c. 4. & sess. 24. de rector. c. 4.

- I. Statuit Sancta Synodus, ut in omnibus Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis decretum sub sel. rec. Paulo III., quod incipit, *Capitula Cathedralium*, observetur; Rota *to. 3., decis. 846., n. 91. cor. Molines.*
Vid. Sess. VI., cap. IV. de Reform.; & Sess. XIV. parit. cap. IV. de Reform.
- II. non solum quando Episcopus visitaverit; sed & quoties ex officio, vel ad petitionem alicujus, contra aliquam ex contentis in dicto decreto, procedat:
Pignateli. in Conf. Canon. to. 9., cons. 129., n. 8.
Spada consil. 155., n. 35., to. 1.
- III. Ita tamen, ut, quum extra visitationem processerit; infrascripta omnia locum habeant: videlicet, in Capitulum initio cujuslibet anni eligat ex Capitulo duos, de quorum consilio, & assensu Episcopus, vel ejus Vicarius, tam in formando processum, quam in cæteris omnibus actibus usque ad finem causæ inclusive, coram Notario tamen ipsius Episcopi, & in ejus domo, ac consueto tribunali, procedere teneatur.
Barbosi. de Canon. & Dignit. cap. 28., n. 1.
Lambertini. de Syn. Dioc. lib. 8., c. 4., n. 8., & lib. 13., c. 4., n. 8.
Pax Jordan. in Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 1., n. 82.
Pignateli. in Consult. Canon. to. 5., cons. 72., n. 2.; to. 7. cons. 6., n. 3.; & to. 8., cons. 8., n. 11.
Piton. in Discept. Eccl. to. 1., discept. 16., n. 2.
Rubeus in adnot. ad decis. 27., n. 1., par. 3.
In rec. decis. 537., par. 4., to. 3., n. 13.
Cor. Carillo decis. 58., n. 2.
S. C. C. in Gerunden. Jurisdictionis super Adjunctis, & Visitatione Cathedralis 27. Januarii, & 16. Martii 1748.
- IV. Unum autem tantum sit utriusque votum, possitque alter Episcopo accedere.
Pignateli. in Conf. Can. to. 9., cons. 129., n. 12.
- V. Quod si ambo ab Episcopo discordes in aliquo actu, sed

interloquutoria, vel definitiva sententia fuerint; tunc intrâ sex dierum spatium cum Episcopo tertium eligant; & si in electione tertii etiam discordent, ad viciniorem Episcopum electio devolvatur; & juxta eam partem, cum qua tertius conveniet, articulus, in quo erat discordia, terminetur, aliâs processus, & inde sequuta nulla sint, nullosque producant juris effectus.

Barbof. *de Canon. & Dignit. cap. 28., n. 15.*

Gratian. *in Discept. For. cap. 100., n. 63., & 64.*

Pignatel. *in Conf. Can. to. 4., conf. 164., n. 2., & 8.*

Rota *decif. 339., n. 1. coram Crispo.*

- VI.** In criminibus tamen ex incontinentia provenientibus, de qua in decreto de concubinariis, & in atrocioribus delictis, depositionem, aut degradationem requirentibus, ubi de fuga timetur, ne judicium eludatur, & ideo opus sit personali detentione, possit initio solus Episcopus ad summariam informationem, & necessariam detentionem procedere; servato tamen in reliquis ordine præmisso.

Pignatel. *in Conf. Can. to. 9., conf. 129., n. 24., & 25.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 61., n. 5.*

Rota *in rec. decif. 4., n. 1.; & decif. 295., n. 1., par. 7.*

- VII.** In omnibus autem casibus ea ratio habeatur, ut juxta qualitatem delicti, ac personarum, delinquentes ipsi in loco decenti custodiantur.

Pignatel. *in Conf. Can. to. 9., conf. 129., n. 24.*

- VIII.** Episcopis præterea ubique is honor tribuatur, qui eorum dignitati par est; eisque in choro, & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actibus publicis sit prima sedes, & locus, quem ipsi elegerint, & præcipua omnium rerum agendarum auctoritas.

Andræuc. *de Epif. Titular. par. 3., cap. unic., §. 2., n. 136.*

Barbof. *de Off. & Potest. Epif. alleg. 73., n. 17., par. 3.*

Pignatel. *in Conf. Canon. to. 4., conf. 23., n. 1., to. 7.;*

conf. 44., n. 2., to. 9. conf. 44., n. 2.; & to. 10. conf. 121. n. 5.

Piton. *in Discept. Eccl. to. 3., discept. 60., n. 1., 9., & 13.; & discept. 62., n. 1.*

Salvator. *de Jur. Archiep. Casaraugustan. princip. 5., n. 109.*

Valenzuel. *consil. 184., n. 14., to. 2.*

Vener. *in Exam. Epif. lib. 4., cap. 29., n. 28.*

Rota *in Hispalen. Jurispræsidendi in Choro, & Capitulo super Remissoria 2. Julii 1700., §. Irrelevantia coram Del Olmo.*

- IX.** Qui si aliquid Canonice ad deliberandum proponant; nec de re ad suum, vel suorum commodum spectante agatur; Episcopi ipsi Capitulum convocent, vota exquirant, & juxta ea concludant.

Inf. c. 14 & sup. Sess. 24. de Matrimonio, c. 8.

c. Qualiter 24. de acc. & c. Tuz de poa.

Concil. Carth. IV. cap. 35 cap. Episcopos in synodo c. 95. dist.

c. Novit. cum seq. de his que sunt & Prel. linc coul. Cap.

Ceccopet. in *Licubr. Canon. lib. 4., n. 9.*

Fagnan. in *Cap. Quum ex injuncto de nov. oper. Nuncias. n. 26.*

Fulcus de *Visit. lib. 2., cap. 15.*

Rota in *Hispalen. Jurispræfidenti in Capitulo 1. Julii 1700.*

§. Fortius cor. Del Olmo.

- X. Absente verò Episcopo, omnino hoc ab iis de Capitulo, ad quos hoc de jure, vel consuetudine spectat, perficiatur; nec ad id Vicarius Episcopi admittatur.

Pignat. in *Conf. Can. to. 9., conf. 129., n. 31.*

- XI. Cæteris autem in rebus Capituli jurisdictio, & potestas, si qua eis competit, & bonorum administratio salva, & intacta omnino relinquatur.

Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 60., n. 15.*

A' Saravia de *Jurisd. Adjunctor. qu. 33. n. 36.*

Rota to. 4., *decis. 428., n. 17. coram Ansaldo.*

- XII. Qui verò non obtinent dignitates, nec sunt de Capitulo; ii omnes in causis Ecclesiasticis Episcopo subijciantur: non obstantibus, quo ad supradicta, privilegiis, etiam ex fundatione competentibus, nec non consuetudinibus, etiam immemorabilibus, sententiis, juramentis, concordiiis, que tantum surs obligent auctores:

Piton. in *Discept. Eccl. to. 4., discept. 111., n. 18.*

A' Saravia de *Jurisd. Adjunctor. qu. 25., n. 19.*

Rota in *nuper. decis. 24., n. 12. §. decis. 186., n. 12. to. 5. par. 1.*

- XIII. salvis tamen in omnibus privilegiis, quæ Universitatibus studiorum generalium, seu earum personis sunt concessa.

Lauria in *Epit. Can. verb. Episcopi jurisdictio.*

Paravicin. in *Polyanth. Sacror. Canon. verb. Episcopus n. 11., pag. 137.*

- XIV. Hæc autem omnia, & singula in iis Ecclesiis locum non habeant, in quibus Episcopi, aut eorum Vicarii ex constitutionibus, vel privilegiis, aut consuetudinibus, sive concordiiis, seu quocumque alio jure majorem habent potestatem, auctoritatem, ac jurisdictionem, quam præsentis decreto sit comprehensum: quibus Sancta Synodus derogare non intendit.

Gillemart. ad *Cap. 6., Sess. 25. de Reform. n. 31.*

Rota to. 3., *decis. 906., n. 3., par. 2. coram Moliner.*

C A P U T VII.

Accessit, & expressus ad beneficiorum collationem, & conductum quomodocumque, & ex quo tamque dandi.

1. Merique. & c. A' d' d' B. q. 1. Ex transmissis. Ad extirpandas successiones de h. prob.

Q Uum in beneficiis ecclesiasticis ea, quæ hereditarie successionis imaginem referunt, sacris constitutionibus sint odiosa, & Patrum decretis contraria;

Cucchi. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 6., n. 405.*

Gibert.

Gibert. in *Jur. Can.* to. 3., tit. 1., sect. 4., n. 2.

Konig. in *Jur. Canon.* lib. 1., tit. 14., n. 12.

Leuren. in *For. Benef.* to. 4. de *Vicar. Epif. qu.* 310. sub n. 3.

Salern. *confil.* 10., n. 13., lib. 1.

- II. nemini in posterum accessus, aut regressus, etiam de consensu, * ad beneficium Ecclesiasticum, cujuscumque qualitatis, concedatur; nec hactenus concessi suspendantur, extendantur, aut transferantur.

Antoin. in *Tb. Mor.* in tract. de *Benef. Eccl.* §. 4., pag. 213.

Amyden. de *Styl. Datar.* lib. 1., cap. 26., n. 6.

Bontemp. in *Fascicul. Flor. Moral. tract.* 7., tit. 8. de 1.

Præcept. Decalog. pag. 321.

* Fuscus de *Visit.* lib. 2., cap. 27., n. 4.

Zipæus in *Jur. Pontif.* lib. 3., tit. Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur n. 2., pag. 226.

- III. Hocque decretum in quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ac etiam Cathedralibus Ecclesiis, ac in quibuscumque personis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, locum habeat,

Paravicina. in *Polyanth. Sacr. Canon. verb.* Beneficia non admittunt accessum, & regressum, n. 26., pag. 204.

- IV. In Coadjutoris quoque cum futura successione idem post hac observetur, ut nemini in quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis permittantur.

Engel in *Jur. Canon.* lib. 3., tit. 6., n. 7.

Gonzalez ad *Regul. VIII. Cancell. gloss.* 5., §. 9., n. 43.

Lambertin. de *Synod. Dioces.* lib. 13., cap. 10., n. 19.

Pichler in *Jur. Canon.* lib. 3., tit. 6., n. 6.

Thomassin. de *Ver. & Nov. Eccl. Disc. par. 2., lib. 2., c. 59., n. 9., §. II.*

Torre de *Pañ. Futur. Success.* lib. 1., cap. 20., n. 49.

- V. Quod si quando Ecclesie Cathedralis, aut Monasterii urgens necessitas, aut evidens utilitas postulet Prælato dari Coadjutorem; is non aliàs cum futura successione detur, quam hæc causa prius diligenter à Sanctissimo Romano Pontifice sit cognita; & qualitates omnes in illo concurrere certum sit, quæ à jure, & decretis hujus sanctæ Synodi in Episcopis, & Prælati requiruntur:

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 7., cap. 6., n. 103.

Chocchier. de *Permut. Beneficior. par.* 3., cap. 21.

Paravicina. in *Polyanth. Sacr. Can. verb.* Coadjutoria pag. 412.

Remocampius de *Coadjutor.* cap. 8., n. 18.

Torre de *Pañ. Futur. Success.* lib. 1., cap. 20. sub n. 61., vers. Et quidquid.

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* to. 2., adnot. 13., §. unic., n. 17.

Pilaja *Decif. Pontif.* lib. 1., decis. 9. sub n. 9.

e. Quia clericis o-
Quidmos de jur-
patr. e. Ad Exce-
de dec. Conc.
Rom. temore
Hilari. c. 4. de
Later. II. c. 16.

Vide const. S. Pii
V. Romani 1572

Sum. less. 21. de
ref. c. 6. c. Scrip-
ptis 4. Quamvis
7. qu. 1.

Sum. less. 7. de
ref. c. 1. & 2. less.
22. de ref. c. 2.

Rota *decif.* 21. n. 9. *post Chocchier. de Permut. Benef.*
S. C. C. *in Ordeten. Coadjutoria, & Distributionum* 16., & 30.
Januarii 1740.

VI. aliàs concessiones super his factæ subreptitiæ esse censeantur.

Engel *in Jur. Can. lib.* 3., *tit.* 6. *sub n.* 7.

Lauræ *in Epit. Canon. verb. Coadjutoria.*

Leuren. *de Vicar. Epif. cap.* 1., *qu.* 310., *n.* 4.

Lotter *de Re Benef. lib.* 2., *qu.* 25., *n.* 6.

*In Hospitalibus
quid serventur
sit. Administrato-
rum negligentia,
à quibus,
& qua ratione
extremis.*

C A P U T VIII.

I. c. Quisquam 43
dist. c. Archidia.
conum. 85.
dilecti. c. Vo-
lunt. 89. dist.
c. Mos est. 12.
q. 2. c. Quosiam
16 q. 1.
Mauh. 25.

I. Admonet Sancta Synodus quoscunque Ecclesiastica beneficia, Sæcularia, seu Regularia, obtinentes, ut hospitalitatis officium, à sanctis Patribus frequenter commendatum, quantum per eorum proventus licebit, promptè, benigneque exercere assuecant, memores, eos, qui hospitalitatem amant, Christum in hospitibus recipere. Illis verò, qui hospitalia vulgò nuncupata, seu alia pia loca, ad peregrinorum, infirmorum, senum, pauperumque usum præcipuè instituta, in commendam, administrationem, aut quemcumque titulum, aut etiam Ecclesiis suis unita, obtinent; vel si Ecclesiæ Parochiales, Hospitalibus fortè unitæ, aut in hospitalia erectæ, earumque Patronis in administrationem concessæ sint; præcipit omninò, ut impositum illis onus, officiumve administrent, atque hospitalitatem, quam debent, ex fructibus, ad id deputatis, actu exerceant, juxta constitutionem Concilii Viennensis, aliàs in hac eadem Synodo, sub fel. rec. Paullo III. innovatam, quæ incipit, *Quia contingit.*

*Supr. sect. 7 cap.
ult.
c. p. Quis con-
tingit de Relig.
pau.*

Fagnan. *in Cap. Ex parte de Cappell. Monachor. n.* 10. *in fin.*
Grananiæ. *in Decretal. lib.* 3., *tit.* 17., *n.* 3., *pag.* 392.
Pasqualig. *Qu. Mor. Canon. qu.* 319., *n.* 2.
Pignatell. *in Consult. Canon. to.* 4., *cons.* 167., *n.* 18.
Pirhing. *in Jur. Can. lib.* 3., *tit.* 36., *n.* 19., *to.* 3.
Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 37., *cap.* 1., *n.* 24.

II. Quòd si Hospitalia hæc ad certum peregrinorum, aut infirmorum, aut aliarum personarum genus suscipiendum fuerint instituta; nec in loco, ubi sunt dicta Hospitalia, similes personæ, aut perpaucae reperiuntur; mandat adhuc, ut fructus illorum in alium pium usum, qui eorum institutioni proximior sit, ac pro loco, & tempore utilior convertantur,

Frances *de Eccl. Catbed. cap.* 27., *n.* 136.

Genuens. *in Manual. Pastor. cap.* 73., *n.* 2.

Moneta *de Commut. ult. Volunt. cap.* 3., *n.* 81.

Palma

Palma *confil.* 60., n. 21.

Pasqualig. *Qu. Morah. Canon. qu.* 91., n. 11.

Pignat. *in Confult. Canon. to.* 8., *conf.* 21., n. 4.

Reiffenstuel *in Jur. Can. lib.* 3., *tit.* 36., §. 1., n. 10.

Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. par.* 4., *tit.* 36., n. 23. to. 3.

Ventrigl. *in Pract. Eccl. par.* 2., *adnot.* 29., §. unic., n. 49.

Rota to. 2., *decif.* 494., n. 21. *coram Lancetta.*

Bononien. *Hospitalis* 16. Decembris 1707., §. Huic unionis utilitati *coram Omanno.*

III. prout Ordinario cum duobus de Capitulo, qui rerum usu peritiores sint, per ipsum deligendis, magis expedire visum fuerit:

Engel *in Jur. Canon. lib.* 3., *tit.* 36., n. 11.

Gavant. *in Manual. Epif. verb.* Hospitalia, n. 8.

Card. de Luc. *ad Concil. Trident. disc.* 21., n. 2.

Vanesp. *in Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 37., *c. 4.*, n. 19.

Zerol. *in Pract. Epif. verb.* Hospitalia, *verb.* Octavum dubium.

IV. nisi aliter fortè, etiam in hunc eventum, in eorum fundatione, aut institutione fuerit expressum: quo casu, quod ordinatum fuit, observari curet Episcopus; aut si id non possit, ipse, prout suprà, utiliter provideat.

Fuscus *de Visit. lib.* 2., *cap.* 13., n. 24.

Laurza *in Epit. Canon. verb.* Hospitalia.

Pax Jordan. *in Elucubr. to.* 2., *lib.* 7., *tit.* 9., n. 36.

Pignat. *in Confult. Can. to.* 8., *conf.* 21., n. 4.

V. Itaque si prædicti omnes, & singuli, cujuscumque Ordinis, & Religionis, & dignitatis, etiam si laici fuerint, qui administrationem Hospitalium habent, non tamen Regularibus subiecti, ubi viget regularis observantia, ab Ordinario moniti, hospitalitatis munus, adhibitis omnibus, ad quæ tenentur, necessariis, re ipsa obire cessaverint; non solum per Ecclesiasticas censuras, & alia juris remedia ad id compelli possint; sed etiam Hospitalis ipsius administratione, curave perpetuo privari possint; alii-que eorum loco ab iis, ad quos spectabit, substituantur.

Pax Jordan. *in Elucubr. Canon. lib.* 7., *tit.* 9., n. 36., to. 2.

Pirhing. *in Jur. Canon. lib.* 3., *tit.* 36., n. 23., to. 3.

Vanesp. *in Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 37., *c. 2.*, n. 27.

VI. Et prædicti nihilominus, etiam ad fructuum restitutionem, quos contra ipsorum Hospitalium institutionem perceperunt, quæ nulla eis remissione, aut compositione indulgeatur, in foro conscientie teneantur:

Fuscus *de Visit. lib.* 2., *cap.* 13., n. 25.

VII. nec administratio, seu gubernatio hujusmodi locorum uni, & eadem

& eidem personæ ultra triennium deinceps committatur;
Amotaz. *de Caus. Pii lib. 4., cap. 11., n. 36.*
Frances *de Escl. Catbed. cap. 27., n. 146.*
Garzia *de Benef. par. 1., cap. 3., n. 7.*
Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 38.*
Piton. *in Discept. Eccl. to. 1., discept. 23., n. 23.*
Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. cap. 24., §. 1., n. 1.*
Zipæus *in Respons. Canon. consult. 1., n. 4., & 5.*
Rota *in Bononien. Hospitalis 16. Decemb. 1707., §. Secunda*
verò coram Omanna.

- VIII. nisi aliter in fundatione cautum reperiat: non obsta-
te, quoad omnia supradicta, quacumque unione, exem-
ptione, & consuetudine in contrarium, etiam immemo-
rabili, seu privilegiis, aut indultis quibuscumque.
Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 13., n. 26.*
Murga *de Benef. Eccl. qu. 1., n. 28.*
Pax Jordan. *in Elucubr. Can. lib. 7., tit. 9., n. 36., to. 2:*

C A P U T IX.

Quomodo proban-
dum suspensa-
tus: & eius defe-
rendum. Patroni
quid non liceat.
Accusatus
beneficiorum li-
berorum ad Epi-
scopus iurispat-
ronatus debita:
Patronatus non
legitimè quæsit
truncandi sunt.

- I. Sicuti legitima patronatum jura tollere, piaque fide-
lium voluntates in eorum institutione violare æquum
non est: sic etiam, ut hoc colore beneficia ecclesiastica
in servitutem, quod à multis imprudenter fit, redigan-
tur, non est permittendum.

Gibert. *in Jur. Canon. to. 3., tit. 2., sect. 5., n. 1.*
Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 6. in princip.*
Pignatel. *in Conf. Can. to. 9., conf. 82., n. 5.*
Rota *in Camerinen. Canoniciatum 3. Jul. 1748., §. 4. cor. Emin.*
Mattæjo; Confirmat. 16. Junii 1749., §. 2. cor. Vicesomite.
* S. C. C. *in Olomucen. Parochialis 6. Maii 1741.*

- II. Ut igitur debita in omnibus ratio observetur, decernit
Sancta Synodus, ut titulus juris patronatus sit ex fundatio-
ne, vel dotatione, qui ex authentico documento, & ali-
is jure requisitis ostendatur; sive etiam ex multiplicatis
presentationibus per antiquissimum temporis cursum, qui
hominum memoriam excedat, aliasve secundum juris dis-
positionem.

Sup. fol. 14. de
rif. c. 12. c. Fir-
mentis & seq. 16
qu. 7. c. Nobis.
de jur. patr.

Choechier. *de Permut. Benef. par. 3., cap. 25., n. 2.*
Fagnan. *in Cap. Quoniam de Jurepatron. n. 24.*
Piton. *de Controv. Patr. to. 1., alleg. 41., n. 16., vers. Paritèr.*
Zipæus *in Jur. Pontif. lib. 3. de Jurepatron. n. 5., pag. 353.*
Rota *in Colonien. Pastoratus 1. Julii 1720., §. 1. cor. De-Gamaches*
Altera Colonien. Parochialis 4. Jul. 1738. §. 3. cor. Peralta.
Monasterien. Pastoratus 7. Martii 1732., §. 2. cor. Emin. Al-
dobrando;

dobrando; 19. Aprilis 1734., §. Quum enim cor. Emin. Corso. Præmislien. Præposituræ super Manutenzione, & Institutione 29. Februar. 1760., §. 8. cor. R. P. D. Ratta.

Tarraconen. Parochialis de Falcet super Pertinentia Patronali 12. Januar. 1739., §. Quæstio coram Emin. Bussio.

- III. In iis verò personis, seu Communitatibus, vel Universitatibus, in quibus id jus plerumque ex usurpatione potius quæsitum præsumi solet, plenior, & exactior probatio ad docendum verum titulum requiratur: nec immemorabilis temporis probatio aliter eis suffragetur, quàm si, præter reliqua ad eam necessaria, præsentationes, etiam continuatæ, non minori saltem, quam quinquaginta annorum spatio, quæ omnes effectum sortitæ sint, authenticis scripturis probentur.

Gonzalez ad Regul. Cancell. gloss. 18., n. 70.

Pichler. in Jur. Can. lib. 3., tit. 38., n. 22.

Pignatel. in Consult. Canon. to. 4., cons. 206., n. 17.

Rota decis. 352., n. 3. coram Benincasa.

Cor. Crispo decis. 518., n. 11.; & decis. 616., n. 4. & 5.

Car. Card. Tanario decis. 83., n. 18.; & decis. 95., n. 33. to. 1.

Aretina Plebania 7. Martii 1738., §. 15. cor. Emin. Calcagnino.

Lucana Beneficii 14. Junii 1748., §. 19. coram Lana.

Præmislien. Præposituræ super Pertinentia Patronali 27. Februarii 1760., §. 9. cor. R. P. D. Ratta.

- IV. Reliqui patronatus omnes in beneficiis, tam Sæcularibus, quam Regularibus, seu Parochialibus, vel dignitatibus, aut quibuscumque aliis beneficiis, in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia; seu facultates, & privilegia concessa, tam in vim patronatus, quam alio quocumque jure nominandi, eligendi, præsentandi ad ea, quum vacant (exceptis patronatibus, super Cathedralibus Ecclesiis competentibus, & exceptis aliis quæ ad Imperatorem, & Reges, seu regna possidentes, aliosque sublimes, ac supremos Principes, jura Imperii in dominiis suis habentes, pertinent; & quæ in favorem Studiorum generalium concessa sunt) in totum prorsus abrogata, & irrita cum quasi possessione inde sequuta intelligantur.

Clericat. de Benef. discord. 5., n. 14.

Engel in Jur. Canon. lib. 3., tit. 38., n. 18.

Gavant. in Manual. Epif. verb. Juspatronatus n. 4.

Piton. in Discept. Eccl. discept. 160., n. 66.

- V. Beneficiaque hujusmodi, tamquam libera, à suis collatoribus conferantur; ac provisiones hujusmodi plenum effectum consequantur.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 6., n. 7.

D d d

Ad

Son. sess. 24. cap.
19. de reform.

VI.
Sup. sess. 14. de
reform. c. 13. &
sess. 24. de cler.
cap. 18.

Ad hæc liceat Episcopo, præsentatos à patronis, si idonei non fuerint, repellere.

Laurza in *Epit. Can. verb.* Episc. quoad collationem Beneficior. Piton. de *Controv. Patron. allegat.* 41., n. 35., to. 1.; to. 2., alleg. 100., n. 17.; & to. 3., discept. 99., n. 58.

Rota to. 7., decis. 807., n. 22, coram Ansaldo.

S. C. C. in *Olmucen. Parochialis* 6. Maii 1741.

Vid. Sess. XXIV., cap. XVIII., n. XXII. de *Reform.*

VII. Quòd si ad inferiores institutio pertineat; ab Episcopo tamen, juxta alias statuta ab hac Sancta Synodo, examinentur: alioquin institutio, ab inferioribus facta, irrita sit, & inanis.

Gavant. in *Manual. Episc. verb.* Juspatronatus n. 55.

Gibert. in *Jur. Canon. to. 3., tit. 2., sect. 3., n. 11.*

Piton. de *Controv. Patron. to. 2., alleg. 100., n. 302.*

VIII. Patroni autem beneficiorum, cujuscunque Ordinis, & dignitatis, etiamsi Communitates, Universitates, Collegia quæcumque Clericorum, vel laicorum existant, in perceptione fructuum, proventuum, obventionum quorumcumque beneficiorum, etiamsi vere de jure patronatus ipsorum ex fundatione, & donatione essent, nullatenus, nullave causa, vel occasione se ingerant; sed illos libere Rectori, seu beneficiato, non obstante etiam quacumque consuetudine, distribuendos dimittant.

Gibert. in *Jur. Canon. to. 3., tit. 2., sect. 5., n. 7.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 6., n. 16.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 2., pag. 545, n. 62.*

S. C. C. in *Fanen. Exequutionis Decretorum Sacra Visitationis* 22. Novembris 1760.

IX. Nec dictum juspatronatus venditionis, aut alio quocumque titulo, in alios contra Canonicas sanctiones transferre præsumat: si secus fecerint, excommunicationis, & interdicti poenis subjiciantur; & dicto jurepatronatus, ipso jure, privati existant.

a. Quia Clerici.
De jure patron.

Bontemp. in *Fasc. Flor. Mor. tract. 7. de 1. Præcept. Decalog. tit. 7. sub n. 45., pag. 312.*

Chocchier. de *Permut. Benef. par. 2., cap. 14.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 38., n. 23., & 26.*

Gavant. in *Manual. Episc. verb.* Juspatronatus n. 30.

Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 8., verb. Simonia.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 38., n. 24.*

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. to. 3., par. 4., tit. 38 sub n. 157.*

S. C. C. in *Salvianum Beneficii* 3. Septembris 1740.

X. Insuper accessiones, per viam unionis factæ de beneficiis liberis

liberis ad Ecclesias jurispatronatus, etiam laicorum subje-
ctas, tam ad Parochiales, quam ad alia quæcumque
beneficia, etiam simplicia, seu dignitates, vel Hospitalia,
ita ut prædicta beneficia libera ejusdem naturæ cum iis,
quibuscum uniuntur, efficiantur, atque sub jurepatronatus
constituantur.

Ab Alexandro *Placit. Judicial. par. 2., placit. 59.*

Amyden. *de Stil. Datar. lib. 1., cap. 15., §. 15., qu. 4., n. 68. U seq.*

Pichler. *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 5., n. 26.*

Pinsson. *de Benef. cap. 3., §. 3., n. 6.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 5., n. 168., to. 3.*

Vanespén. *eod. tract. par. 2., tit. 29., cap. 2., n. 20.*

Wiestner. *in Instit. Can. Univ. lib. 1., art. 9. sub n. 132. in Proom.*

Vivian. *de Jur. Patr. lib. 14., cap. 5., n. 8., 10., U 73.*

- XI. Hæc si nondum plenarium sortitæ sunt effectum, vel de-
inceps ad cujusvis instantiam fient, quacumque auctorita-
te, etiam Apostolica, concessæ fuerint, simul cum unio-
nibus ipsis, per subreptionem obtentæ intelligantur: non ob-
stante quacumque in iis verborum forma, seu deroga-
tione, quæ habeatur pro expressa: nec executioni ampli-
us demandentur; sed beneficia ipsa unita, quum vacave-
rint, liberè, ut antea, conferantur.

Vid. Author. relat. in Sess. VII. de Reform. cap. VI., n. III.

- XII. Quæ verò à quadraginta annis citrà factæ, effectum, &
plenam incorporationem sunt consequutæ; hæc nihilomi-
nus ab Ordinariis, tamquam à Sede Apostolica delegatis,
revideantur, & examinentur; ac quæ per subreptionem,
vel obreptionem obtentæ fuerint, simul cum unionibus
irritæ declarentur; ac beneficia ipsa separentur, & aliis
conferantur.

Ibid. n. I., U II.

- XIII. Similiter quoque patronatus quicumque in Ecclesiis, &
quibuscumque aliis beneficiis, etiam dignitatibus antea li-
beris, acquisiti à quadraginta annis citrà, & in futurum
acquirendi, seu ex augmento dotis, seu ex nova constru-
ctione, vel alia simili causa, etiam auctoritate Sedis Apo-
stolicæ, ab iisdem Ordinariis, uti delegatis, ut suprà,
qui nullius in his facultatibus, aut privilegiis impendantur,
diligenter cognoscantur: & quos non repererint, ob ma-
ximè evidentem Ecclesiæ, vel beneficii, seu dignitatis ne-
cessitatem legitime constitutos esse, in totum revocent;
atque beneficia hujusmodi sine damno illa possidentium,
& restituto patronis eo, quod ab eis iccirco datum est, in
pristinum libertatis statum reducant: non obstantibus pri-
vilegiis, constitutionibus, & consuetudinibus, etiam im-
memorabilibus.

Judices à Synodo designandi, quibus causa à Sede Apostolica committantur, Judices inter eos inter causas referantur.

Lauræ in *Epit. Canon. verb. Unio.*

Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 8., n. 12.*

CAPUT X.

6. Statutum de
episcopis. in 4

I. **Q**Uoniam ob malitiosam perentium suggestionem, & quandoque ob locorum longinquitatem, personarum notitia, quibus causæ mandantur, usqueadeo haberi non potest: hincque interdum Judicibus non undequaque idoneis, causæ in partibus delegantur: statuit Sancta Synodus, in singulis Conciliis Provincialibus, aut Diocesanis aliquot personas, quæ qualitates habeant, juxta constitutionem Bonifacii VIII., quæ incipit, *Statutum*; & alioquin ad id aptas designari, ut, præter Ordinarios locorum, iis etiam posthac causæ Ecclesiasticæ, ac spirituales, & ad forum Ecclesiasticum pertinentes, in partibus delegandæ committantur.

Barbos. de *Off. & Poteſt. Epif. par. 3., alleg. 106., n. 8.*

Fagnan. in *Cap. Quum olim, quod est secundum, n. 6.*

Forti de *Judice Conservator. art. 10., n. 30.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Judex Synodalis, n. 2.*

Konig. in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 29., n. 16.*

Lauræ in *Epit. Canon. verb. Causa Ecclesiastica.*

Pignatel. in *Consul. Can. to. 4., cons. 130., n. 1.; & consule. 157., n. 1., & 5.*

II. Et, si aliquem interim ex designatis mori contigerit, substituat Ordinarius loci cum consilio Capituli alium in ejus locum usque ad futuram Provinciam, aut Diocesanam Synodum: ita ut habeat quæque Diocesis quatuor saltem, aut etiam plures probatas personas, ac ut suprâ qualificatas, quibus hujusmodi causæ a quolibet Legato, vel Nuncio, atque etiam à Sede Apostolica committantur: Daniel de Nobil. *Disput. Canon. 30., n. 43.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 4., cap. 5., n. 4.*

Palcottus de *Bonor. Eccl. administ. par. 4., tit. de Synodo Diocesana, n. 29.*

Piasec. in *Præf. Epif. par. 2., cap. 2., n. 5.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 24., n. 2.*

III. alioquin post designationem factam, quam statim Episcopi ad summum Romanum Pontificem transmittant, delegationes quæcumque aliorum Judicum, aliis, quàm his, factæ, subreptitiæ censeantur.

Gibert. in *Jur. Can. to. 1., tit. 18., cap. 18., vers. Canon.*

Konig. in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 29., n. 16. in fin.*

IV. Admonet dehinc Sancta Synodus tam Ordinarios, quàm alios

alios quoscumque Judices, ut terminandis causis, quantâ fieri poterit brevitate, studeant; ac litigatorum artibus, seu in litis contestatione, seu alia parte judicii differenda, modis omnibus, aut termini præfixione, aut competenti alia ratione, occurrant.

Murator. in tract. de defect. Jurisprud. cap. 14., pag. 119.

Piassec. in Prax. Epif. par. 2., cap. 4. sub n. 9., vers. Præterea.

Pignat. in Consult. Can. 10. 10., conf. 145.; n. 22.

sup. sect. 24. de
reformat. c. 20.
c. Finem litibus.
c. fin. de del. &
contum. c. 1. de
re jud. c. Constitutio
de procur.

Locationes qua-
dam bonorum,
vel jurum Ec-
clesiasticorum, præ-
hibentur: quæ-
dam facta con-
stantur.

CAPUT XI.

c. De precariis
10. q. 1. c. 2. de
precariis.

c. 1. & c. 2. Ne
Prelati vicem fa-
ciat.

Extrav. Ambitio-
ne de reb. Ec-
cles. non alien.

- I. **M**agnam Ecclesiis perniciem asferre solet, quum earum bona, repræsentata pecunia, in successorum præjudicium aliis locantur. Omnes igitur hæ locationes, si anticipatis solutionibus fient, nullatenus in præjudicium successorum validæ intelligantur: quocumque indulto, aut privilegio non obstante: nec hujusmodi locationes in Romana Curia, vel extra eam confirmantur.
Genuens. Practicabil. Eccl. qu. 167.
Gibert. in Jur. Can. 10. 3., tit. 12., sect. 17., n. 5.
Pirhing. in Jur. Can. 10. 3., lib. 3., tit. 18., sect. 1., n. 30.
Schmalzgrueber in Jur. Eccl. Univ. 10. 3., par. 2., tit. 18., n. 38.
Squillant. de Oblig. & Privil. Epif. par. 2., cap. 1. sub n. 31.
Tondur. Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 66., n. 34.
Ventrigl. in Prax. Eccl. 10. 1., adnot. 1., §. 1., n. 19.; & de Jurisd. Archiep. cap. 53., n. 3.
Panimol. decis. 151., adnot. 3., n. 37.
- II. Non liceat etiâ, jurisdictiones Ecclesiasticas, seu facultates nominandi, aut deputandi Vicarios in spiritualibus, locare;
Piassec. in Prax. Epif. par. 2., cap. 4. sub n. 6., vers. Locare.
Pignat. in Consult. Can. 10. 1., consult. 168., n. 3.
Johan. Honor. Van-Exel in Decretal. lib. 5., tit. 4., n. 1.
Thomassin. de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 3., lib. 1., c. 75., n. 11.
- III. nec conductoribus per se, aut alios ea exercere: aliterque concessiones, etiâ à Sede Apostolica factæ, subreptitiæ censeantur.
Lauræa in Epit. Can. verb. Ecclesiæ bonorum, & locationes.
- IV. Locationes verò rerum Ecclesiasticarum, etiâ auctoritate Apostolica confirmatas, Sancta Synodus irritas decernit, quas à triginta annis citrà, ad longum tempus, seu, ut in nonnullis partibus ad vigintinovem, seu bis vigintinovem annos vocant, factas, Synodus Provincialis, vel deputandi ab ea, in damnum Ecclesiæ, & contrâ Canonicas sanctiones contractas fuisse judicabunt.

Pignat.

*Decima inter
pre solvendas eas
subtrahentes, si-
ve impediunt
persecutionandi
Rectores Ec-
clesiarum temerari-
um p[ro] subve-
nientium.*

Pignatelli in *Conf. Can.* to. 10., *conf.* 146., n. 5.

Pinson, de *Benef.* par. 3., *cap.* 3., §. 13., n. 11.

Schimier in *Jur. Can. Univ.* lib. 3., *tract.* 3., c. 2., *sect.* 2., §. 3., n. 326.

C A P U T XII.

*Concil. Maf-
con. II c. 5. Ti-
cin sub Leone
IV. v[er]o. In fa-
vor
Erod. 12. 13.
Leo 27. Num.
18. Tob. 1. Ma-
lach 3.*

*Vide c. Eccle-
sius §. H[er]ita 13
q. 1 c. Decimas
eum seqq 16 q.
9. c. Parochian.
6. Ex transmissis
6. Tua de decim*

*g. Omnes deci-
maz. 16. qu. 7. c.
Perseus. c. Non
est c. Tua c. In
aliquib[us] de decim
Clem 1. 604. tit.*

I. Non sunt ferendi, qui variis artibus decimas Ecclesiis obvenientes, subtrahere moliuntur; aut qui ab aliis solvendas temerè occupant, & in rem suam vertunt: quùm Decimarum solutio debita sit Deo: & qui eas dare noluerint, aut dantes impediunt, res alienas invadant. *Lauræa in Epit. Can. verb.* Decimæ solvende Ecclesiis. *Cartar. Decis. Crimin.* 9. in *Addit. vers.* Quòd autem.

II. Præcipit igitur Sancta Synodus omnibus, cujuscumque gradus, & conditionis sint, ad quos Decimarum solutio spectat, ut eas, ad quas de jure tenentur, in posterum Cathedrali, aut quibuscumque aliis Ecclesiis, vel personis, quibus legitime debentur, integrè persolvant.

Rota in Gnesnen. Decimar. 26. Jun. 1715., §. 1dque cor. *Althann.*

III. Qui verò eas aut subtrahunt, aut impediunt, excommunicantur;

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Decimæ, n. 2.

Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl.* par. 2., *cap.* 2., *vers.*

Decimas Ecclesiasticas usurpantes, n. 2.

Lauræa in Epit. Canon. verb. Decimas fraudantes.

Pichler in *Jur. Canon.* lib. 3., *tit.* 30., n. 49.

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract.* 11., *distinct.* 4., *qu.* 1., n. 3.

Romagner ad *Const. Syn. Gerund.* lib. 3., *tit.* 12., *cap.* 2., n. 8.

S. C. C. in *Arminen.* 8. Julii 1679. ; & in *Januen.* 19. Januarii, & 9. Februarii 1737.

IV. nec ab hoc crimine, nisi plena restitutione sequuta, absolvantur.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 12., *cap.* 13., n. 157

Danieli in *Instit. Canon.* to. 2., *lib.* 2., *tit.* 19., n. 11.

Leo in *Thesaur. For. Eccl.* par. 2., *cap.* 13., n. 33.

Velasco de *Privileg. Pauper.* par. 1., *qu.* 27., n. 13.

Vener. in *Exam. Epif. lib.* 9., *cap.* 31., n. 9.

Ventrigl. in *Prax. For. Eccl.* to. 2., *adnot.* 27., §. 1., n. 40.

V. Hortatur dehinc omnes, & singulos pro Christiana charitate, debitoque erga Pastores suos munere, ut de bonis sibi a Deo collatis, Episcopis, & Parochis, qui tenuioribus præfunt Ecclesiis, largè subvenire ad Dei laudem, atque ad Pastorum suorum, qui pro eis invigilant, dignitatem tuendam, non graventur.

Vid. *Sess. XXIV. de Reform.* *cap.* XIII., n. III.

CA-

CAPUT XIII.

- I. **D**Ecernit Sancta Synodus, ut quibuscumque in locis, jam ante annos quadraginta, Quarta, quæ Funerarium dicitur, Cathedrali, aut Parochiali Ecclesiæ solita esset perfolvi, ac postea fuerit ex quocumque privilegio, aliis Monasteriis, Hospitalibus, aut quibuscumque locis piis concessa, eadem posthac integro jure, & eadem portione, quæ antea solebat, Cathedrali, seu Parochiali Ecclesiæ perfolvatur:

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 13., n. 1.*

Pignatel. *in Consult. Canon. to. 7., conf. 70., n. 5.*

Pinslon. *de Benef. par. 3., §. 4., n. 5.*

Quaranta *in Summ. Bullar. verb. Privileg. Regular.*

Severol. *in Allegat. impress. apud Pilajam in addit.*

Rota decis. 34., n. 21., cor. Argueller.

Wilnem. *Quarta Funeraria 5. Martii 1751. §. 4. cor. Emin. Matthæjo*

S. C. C. in Faventina Præminentiarum, & Funer. 7. Jun. 1760.

- II. non obstantibus concessionibus, gratiis, privilegiis, etiam Mari Magno, nuncupatis, aut aliis quibuscumque.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 14., n. 1.*

Pignatel. *in Conf. Can. to. 1., conf. 52., n. 8.; to. 8.,*

conf. 3., n. 5.; & conf. 43., n. 132.

Rota decis. 214., n. 3. coram Ratto.

Quarta Funeraria Cathedrales, vel Parochiales Ecclesias perfolvatur

De senect. in 6. & 10 Clem. ord. tit. Vide Consil. Bened. 8. XIII. Romanus. 1725.

Præfinitur ratio pœdiali in Circos Cantuariensis.

CAPUT XIV.

- I. **Q**uam turpe, ac Clericorum nomine, qui se Divino Cultui addixerunt, sit indignum, in impudicitia lordibus, immundoque Concubinato versari, satis res ipsa, communi fidelium omnium offensione, summoque Clericalis militiæ dedecore, testatur.

Grananiet. *in Decretal. lib. 3., tit. 2., n. 2.*

Pignatel. *in Consult. Canon. to. 9., conf. 139., n. 236.*

- II. Ut igitur ad eam, quam decet, continentiam, ac vite integritatem Ministri Ecclesiæ revocentur, populusque hinc eos magis discat revereri, quò illos vita honestiores cognoverit: prohibet Sancta Synodus quibuscumque Clericis, ne Concubinas, aut alias Mulieres, de quibus possit haberi suspicio, in domo, vel extra, detinere, aut cum iis ullam consuetudinem habere audeant: alioquin penis, à sacris Canonibus, vel statutis Ecclesiarum impositis, puniantur.

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 4., n. 45.*

Hurtad. *Resol. Mor. to. 1., tract. 3., cap. 7., n. 234.*

Paulut.

Sup. sess. 14. c. 8. de ref. Conc. Carth. III. c. 17. Nican. l. c. 3. Manticon. l. c. 1. Arel. ten. 11. c. 3. Tolet. 111. c. 3. Bracar. l. 8. c. 1. Furon. 11. c. 10. 11. & 1. & Magna temp. Arnulphic. 10. & 19. c. 10. terz. ut. 32. dist. cap. Cum omni us c. Volumus. c. Friminas. 81. dist. 1. c. 1. cum multis seq. de cohab. Cler. & Mulier.

Paulut. in *Jurisprud. Sacr.* lib. 5., tit. 7., cap. 9., n. 5. & 6.
 Pignat. in *Conf. Can.* to. 9., conf. 139., n. 128.
 Reiffenstuel in *Jur. Can.* lib. 3., tit. 2., n. 4.
 A' Saravia de *Jurisd. Adjunctor.* qu. 16., n. 10.
 Ventrigl. de *Jurisd. Archiep.* cap. 129., n. 1.
 Zerol. in *Prax. Epif. par.* 1., verb. Concubinariii.
 Panimol. *decif.* 149., n. 1., to. 3.

III. Quòd si, à Superioribus moniti, ab iis se non abstinuerint, tertia parte fructuum, obventionum, ac proventuum beneficiorum suorum quorumcumque, & pensionum, ipso facto sint privati; quæ fabricæ Ecclesiæ, aut alteri pio loco, arbitrio Episcopi, applicetur. Sin verò in delicto eodem cum eadem, vel alia femina perseverantes secundæ monitioni adhuc non paruerint; non tantum fructus omnes, ac proventus suorum beneficiorum, & pensiones eò ipso amittant, qui prædictis locis applicentur, sed etiam à beneficiorum ipsorum administratione, quoad Ordinarius, etiam uti Sedis Apostolicæ delegatus, arbitrat, suspendantur: &, si ita suspensi, nihilominus eas non expellant, aut cum iis etiam versentur; tunc beneficiis, portionibus, ac officiis, & pensionibus quibuscumque Ecclesiasticis perpetuo priventur, atque inhabiles, ac indigni quibuscumque honoribus, dignitatibus, beneficiis, ac officiis in posterum reddantur; donec, post manifestam vitæ emendationem, ab eorum Superioribus cum iis ex causa visum fuerit dispensandum.

Antonel. de *Regim. Eccl.* lib. 6., cap. 29., n. 3.
 Bellet. in *Disquisit. Cleric. par.* 2. de pæn. Cleric. §. 3., n. 2.
 Cabassut. in *Histor. Concilior.* pag. 547., n. 7.
 Engel in *Jur. Can.* lib. 3., tit. 2., n. 2.; & lib. 5., tit. 16. §. 3. n. 25
 Lambertin. de *Synod. Dioces.* lib. 9., cap. 12., n. 2.
 Lauræa in *Epit. Canon. verb. Clerici Concubinariii.*
 Murga de *Benef. Eccl.* qu. 9., n. 126.
 Pastor de *Benef. Eccl.* lib. 3., tit. 42., n. 1.
 Piascc. in *Prax. Epif. par.* 2., cap. 4., n. 96.
 Pichler in *Jur. Can.* lib. 3., tit. 3., n. 4.
 Romaguer. ad *Constit. Syn. Gerund.* lib. 5., tit. 3., cap. 1., n. 7.
 Thesaur. de *Pæn. Eccl.* par. 2., cap. 1., verb. Concubinatus.
 Rota in *Plocen. Parochie* 9. Decemb. 1743., §. 9. cor. Lana;
 & 15. Junii 1744., §. 8. coram Emin. Mullino.
 S. C. C. in *Burgi S. Domini Parochialis* 6. Maii 1737.

IV. Sed si, postquam eas semel dimiserint, intermissum confortium repetere, aut alias hujusmodi scandalosas mulieres sibi adjungere ausi fuerint; præter prædictas pœnas, excommunicationis gladio plectantur.

Gavant.

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Clericus concubinarium* n. 5.

Granaiet. in *Decretal. lib. 3., tit. 2., n. 4.*

Nicol. in *Lucubr. Civil. lib. 4., tit. 18., n. 67.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 3., n. 4.*

Pignatel. in *Conf. Can. to. 9., conf. 139., n. 240.*

Ricciul. de *Person. quæ in stat. reprob. versant. lib. 3., c. 17. n. 19.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 5., cap. 12., n. 32.*

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 28., n. 4.*

Zerol. in *Prax. Epif. par. 1., verb. Concubinarium.*

V. Nec quævis appellatio, aut exemptio prædictam executionem impediat, aut suspendat:

Diaz. in *Prætic. Crimin. Can. in Addit. ad cap. 82.*

Garzas de *Benef. tract. 11., cap. 10., n. 186., dub. 12.*

Monacel. in *Form. Leg. For. Eccl. form. 28., n. 17., to. 3.*

Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 4., n. 100. in fin.*

Animol. *to. 3., decis. 149., n. 13.*

VI. supradictorumque omnium cognitio non ad Archidiaconos, nec Decanos, aut alios inferiores, sed ad Episcopos ipsos pertineat: qui sine strepitu, & figura judicii, & sola facti veritate inspecta, procedere possint.

Pignatel. in *Consult. Can. to. 9., conf. 139., n. 240.*

VII. Clerici verò, beneficia Ecclesiastica, aut pensiones non habentes, juxta delicti, & contumaciæ perseverantiam, & qualitatem ab ipso Episcopo carceris pœna, suspensione ab Ordine, ac inhabilitate ad beneficia obtinenda, aliisve modis, juxta Sacros Canones puniantur.

Bellet. in *Disquisit. Cleric. par. 2. de Pen. Cleric. §. 3., n. 3.*

Konig. in *Jur. Can. lib. 3., tit. 2., n. 9., vers. Sexto.*

Paravicin. in *Polyanth. Sacror. Canon. verb. Clerici Concubinarium, n. 6., pag. 352.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 9., conf. 139., n. 184.*

Ricciul. de *Person. quæ in stat. reprob. versant. lib. 3., cap. 17. n. 20.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 5., cap. 12., n. 34.*

Animol. *to. 2., decis. 59., n. 23.; & decis. 149., n. 5., to. 3.*

VIII. Episcopi quoque, quod absit, si ab hujusmodi crimine non abstinerint, & à Synodo Provinciali admoniti, se non emendaverint, ipso facto sint suspensi: & si perseverent, etiam ad Sanctissimum Romanum Pontificem ab eadem Synodo deferantur, qui pro qualitate culpæ, etiam per privationem, si opus erit, in eos animadvertat.

Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 6., cap. 29., n. 8.*

Diaz. in *Prætic. Crimin. Can. in Addit. ad cap. 82., lit. B.*

Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 1., verb. Concubinatus.*

Hurtad. *Resol. Moral. to. 1., tract. 1., n. 241.*

E c c

Laurza

San. e. 6. Conc.
Tolet. IV. c. 41.
Fulcr. VIII c.
4 & 6 c. Si au-
tem de cohabit.
cler. & mul.

c. Oportendum,
34 dist. & c. Si
quis presbiter dist.
Conc. Aurelian.
V. c. 3.
c. Presbyter. c.
Si quis amodo,
dist. 81.

Lauræ in *Eph. Can. verb. Episcopus concubiniarius*,
Pastor de Benef. Eccl. lib. 2., tit. 42., n. 43.
Vener. in Exam. Epif. lib. 5., cap. 12., n. 36.
Ventrigl. de Jurisd. Archiep. cap. 14. per tot.

*Filii Clericorum
 illegitimi à qui-
 busdam benefic-
 iis, & pensioni-
 bus arceantur.*

CAPUT XV.

- I. **U**T paternæ incontinentiæ memoria à locis Deo con-
 secratis, quos maximè puritas, sanctitasque decet,
 longissimè arceatur;
Lotter de Re Benef. lib. 2., qu. 48., n. 177.
Pignatell. in Consult. Can. 10. 9., conf. 140., n. 5.
Zochius in Jur. Canon. lib. 1., tit. 17., n. 9.
- II, non liceat Filiis Clericorum, qui non ex legitimo nati sunt
 Matrimonio, in Ecclesiis, ubi eorum patres beneficium
 aliquod Ecclesiasticum habent, aut habuerunt, quodcum-
 que, etiam dissimile, beneficium obtinere;
Antonell. de Regim. Eccl. lib. 3., cap. 7., n. 1.
Gavant. in Man. Epif. verb. Filii Clericorum illegitimi n. 1.
Nicol. in Lucubr. Canon. 10. 2., lib. 1., tit. 17., n. 21.
Romaguer ad Const. Synod. Gerund. lib. 1., tit. 3., cap. 1., n. 1.
 nec in dictis Ecclesiis quoquo modo ministrare, nec pen-
 siones super fructibus beneficiorum, quæ parentes eorum
 obtinent, vel aliàs obtinuerunt, habere.
Corrad. in Prax. Benef. lib. 5., cap. 6. sub n. 34., & 35.
Engel in Jur. Canon. lib. 1., tit. 17., n. 2.
Konig in Jur. Canon. lib. 1., tit. 14., n. 11.
Lauræ in Epit. Canon. verb. Filii Clericorum:
Wiestner in Instit. Can. lib. 1., tit. 17., art. 3., n. 30.
- III. **Q**uod si in præsentì Pater, & Filius in eadem Ecclesia
 beneficia obtinere reperiantur; cogatur filius suum benefi-
 cium resignare, aut cum alio permutare extrà Ecclesiam
 intrà trium mensium spatium: aliàs ipso jure eo priva-
 tus existat, & super iis quæcumque dispensatio subrepti-
 tia censeatur.
Chocchier. de Permut. Benef. par. 1., cap. 30. sub n. 1.
- IV. **A**d hæc, reciprocarum resignationes, si quæ posthac à paren-
 tibus Clericis in favorem filiorum fient, ut alter alterius
 beneficium consequatur; in fraudem hujus decreti, &
 Canonicarum sanctionum factæ omninò censeantur;
Gavant. in Manual. Epif. verb. Filii Clericorum illegitimi n. 20.
Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 13., cap. 24., n. 13.
De Luca in Adnot. ad C. T. disc. 49., n. 1.
- VI, nec collationes sequutæ vigore hujusmodi resignationum,
 seu aliarum quarumcumque, quæ in fraudem factæ fue-
 rint, ipsis Clericorum Filiis suffragentur. CA.

*Conc. IX. Tolet.
 c. 10. c. Propo-
 sition. dist. 81. c.
 Quidam mulet 16.
 qu. 1.*

*Conc. VI. Later.
 c. 11.*

*c. 3. & fert per
 totum tit. de fil.
 Presbyt.*

CAPUT XVI.

Beneficia curata non convertantur in simplicia: fructuum congrua portio assignatur Vicario curatui curam animarum.

- I. Statuit Sancta Synodus, ut Ecclesiastica Beneficia secularia, quocumque nomine appellentur, quæ curam animarum ex primæva eorum institutione, aut aliter quomodocumque retinent, illa deinceps in simplex beneficium, etiam assignata Vicario perpetuo congrua portione, non convertantur: non obstantibus quibuscumque gratiis, quæ suum plenarium effectum non sunt consequutæ.

Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. verb. Beneficior. translatio* n. 3., pag. 201.

Pignatell. in *Consult. Canon. to. 1., conf. 52., n. 22.*

Rota in recent. decis. 684., n. 5., par. 3.; & decis. 195., n. 26., par. 17.

Sabinen. *Jurium Parochialium* 8. Junii 1736., §. Non obstat coram Emin. Millino.

- II. In iis verò, in quibus contra earum institutionem, seu fundationem cura animarum in Vicarium perpetuum translata est, etiam si in hoc statu ab immemorabili tempore reperiantur, si congrua portio fructuum Vicario Ecclesiæ, quocumque nomine is appelletur, non fuerit assignata; ea quamprimum, & ad minus intrà annum à fine præsentis Concilii, arbitrio Ordinarii, juxta formam Decreti sub sel. rec. Paulo III., assignentur.

Vid. Sess. VII. de Reform. cap. VII., n. II.

- III. Quòd si id commodè fieri non possit, aut intrà dictum terminum factum non erit: quùm primùm per cessum, vel decessum Vicarii, seu Rectoris, aut quomodolibet alterum eorum vacaverit, beneficium curam animarum recipiat; ac Vicariæ nomen cesset, & in antiquum statum restituatur.

Antonin. *Par. Resol. lib. 1., resol. 112., cas. 69., vers. Primò.*

Moneta de *Comm. ult. Volunt. lib. 11., n. 319.*

Rota in recent. decis. 297., n. 9., par. 17.

CAPUT XVII.

Episcopi dignitatem suam custodiant: nec cum Regum Ministris Regibus, aut Baronibus indigna demissione se gerant.

- I. Non potest Sancta Synodus non graviter dolere, audiens Episcopos aliquos, sui status oblitos, Pontificiam dignitatem non leviter dehonestare; qui cum Regum Ministris, Regulis, & Baronibus in Ecclesia, & extrà, indecenti quadam demissione se gerunt, & veluti inferiores Ministri Altaris, nimis indigne non solum loco cedere, sed etiam personaliter illis interviunt. Quare hæc, & similia detestans Sancta Synodus, Sacros Canones om-

Vide Conc. Agath. c. 23. & Braccar. l. c. 24. c. Quotò de off. ord. & supra de Regul. c. 4. scilicet 25.

Sup. c. 6 c. Va-
lenzianus 61.
dist. c. Episcop.
in Ecclesia 95
dist. c. Quis du-
bitat. c. Duo sunt
cum seqq. qd. dist.
de c. Sacer. de
Major. & obed.

nes, Conciliaque Generalia; atque alias Apostolicas san-
ctiones ad dignitatis Episcopalis decorem, & gravitatem
pertinentes, renovando præcipit, ut ab hujusmodi in po-
sterum Episcopi se absteineant; mandans eisdem, ut tam
in Ecclesia, quàm foris suum gradum, & Ordinem præ
oculis habentes, ubique se Patres, & Pastores esse me-
minerint;

Cucch. in *Instit. Major. lib. 3., tit. 6., n. 9., § 19.*

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 33., n. 56.*

Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 10., n. 4.*

Lauræ in *Epit. Canon. verb. Episcopi dignitas.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 8., n. 2.*

Zerol. in *Prax. Epif. par. 1. verb. Episcopus, vers. Duo-
decimò.*

- II. reliquis verò tam Principibus, quàm cæteris omnibus,
ut eos paterno honore, ac debita reverentia prosequantur.
Pignateli. in *Cons. Can. to. 1., cons. 7., n. 1.*

C A P U T XVIII.

Canonis exco-
municatio si qua-
dam dispensa-
tionem, id sum-
ma maturitate
fiat.

c. Requiritis. &
c. Dispensatione
§. 9. §. 1.

I. Sicuti publicè expedit legis vinculum quandoque relaxare, ut plenius, evenientibus casibus, & necessitati-
bus, pro communi utilitate, satisfiat; sic frequentius legem
solvere, exemploque potius, quàm certo personarum, re-
rumque delectu, petentibus indulgere, nil aliud est, quàm
unicuique ad leges transgrediendas aditum aperire.

Vanespem. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2. tit. 14., n. 2.*

- II. Quapropter sciant universi, sacratissimos Canones exactè
ab omnibus, & quoad ejus fieri poterit, indistinctè ob-
servandos.

Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3.;
cap. 28., sub n. 14., vers. Sed nihil accuratius.*

p. Si Romani-
sum. & c. Enim
verb. 19 dist. c.
Si quis omnem.
§. 9. §. 1. de
Condit.

- III. Quòd si urgens, iustaque ratio, & major quandoque uti-
litas postulaverit cum aliquibus dispensandum esse; id,
causa cognita, ac summa maturitate, atque gratis,* à qui-
buscunque, ad quos dispensatio pertinebit, erit præ-
standum; aliterque facta dispensatio subreptitia censeatur.

* Fulcus de *Visit. lib. 1., cap. 32., n. 7.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Dispensatio n. 2.*

Lauræ in *Epit. Canon. verb. Dispensare.*

Oliva de *For. Eccl. par. 2., qu. 39., n. 29.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 324., n. 48.*

* Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 3., n. 192. et 4.*

Wiesner in *Instit. Canon. Univ. lib. 1., tit. 2., art. 10.,
n. 186.*

CA.

CAPUT XIX.

Monsmorbia,
panis gravissimis
irrogatis probu-
centur.
c. *Monomachi-*
sm. l. qu. 5. c.
l. de torocam.

- I. **D**estabilis duellorum usus, fabricante diabolo, introductus,
Alciat. *de Singul. Certam. cap. 1.*
Castil. *de Duello in proam. n. 22.*
Larrea *Allegat. Fiscal. 117., n. 8.*
Prat. *Resol. Crimin. respons. 40., n. 2.*
Reiffenstuel *in Tb. Mor. tract. 9., dist. 3., qu. 3., n. 42.*
- II. ut cruenta corporum morte, animarum etiam perniciem
lucretur, ex Christiano orbe penitus exterminetur.
Carol. Scribanus *in Polytic. Christian. par. 1., cap. 41.*
Murga *de Sepultur. disquisit. 11., n. 33.*
Rubeus *in Adnot. ad decis. 2., §. 4. sub n. 38., par. 3. recent.*
- III. Imperator, Reges, Duces, Principes, Marchiones, Comites, & quocumque alio nomine, Domini temporales, qui locum ad monomachiam in terris suis inter Christianos concesserint, eo ipso sint excommunicati;
Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 16., n. 2.*
Engel *in Jur. Can. lib. 5., tit. 14., n. 2.*
Diana *Resol. Mor. par. 2., tract. 8., resol. 21.*
Gutierrez *in Respons. qu. 103., n. 20.*
Larrea *in Epit. Can. verb. Duellum §. Concedentes.*
Pastor *de Benef. Eccl. par. 3., tit. 40., n. 49.*
Petra *ad Constit. Apost. to. 1., pag. 315., n. 32.*
Prat. *in Resol. Crimin. respons. 40., n. 15.*
Raynald. *in Observ. Crim. cap. 8., n. 15., pag. 545.*
Reiffenstuel *in Jur. Can. lib. 5., tit. 14., n. 7.*
Vener. *in Exam. Epif. lib. 5., cap. 8., n. 4.*
- IV. ac jurisdictione, & dominio Civitatis, Castri, aut loci, in quo, vel apud quem duellum fieri permiserint, quod ab Ecclesia obtinent, privati intelligantur; & si feudalia sint, directis Dominis statim acquirantur.
Diaz *in Practic. Crim. Can. cap. 103. in Addit.*
Gavant. *in Manual. Epif. verb. Duellum, n. 1., §. 2.*
Gibbalin. *in Synops. Censur. verb. Duellum n. 2. §. seq. pag. 449.*
Labbæus *in Conc. Gener. to. 20., cap. 19., lit. B., pag. 192.*
Sayr *de Censur. lib. 3., cap. 31., n. 11., §. Secundo.*
Thesaur. *de Pen. Eccl. cap. 3., n. 2., verb. Duellum formatum*
Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. cap. 8., §. 2., n. 1.*
- V. Qui verò pugnam commiserint, & qui eorum Patrini vocantur;
Diana *in Resol. Mor. par. 2., tract. 8., resol. 21.*
Engel *in Jur. Canon. lib. 5., tit. 14., n. 2.*
Etcobar *in Tb. Moral. lib. 49., cap. 12., n. 128., to. 6.*

Larrea

Dees Nical. I
Decretor. su-
perius titulo 18.

Bulla Gregorii
XIII. *Ad tollen-*
dum, 1572. ex-
tendit ad duella
privata.

Larrea in *Allegat. Fiscal. alleg.* 117., n. 35.

Lauræa in *Epit. Canon. verb. Duellum.*

Passerin. de *Stat. Homin. qu.* 187., art. 4., n. 99., to. 2.

Sanchez in *Præcept. Decalog. lib.* 2., cap. 39., n. 19.

Vener. in *Exam. Epif. lib.* 5., cap. 8., n. 3.

VI. excommunicationis, ac omnium bonorum suorum pro-
scriptionis,

Antoncl. de *Regim. Eccl. lib.* 6., cap. 16., n. 2.

Cabassut. in *Histor. Concil. pag.* 608., n. 91.

Capon. *Discept. For.* 391., n. 9.

Fulcus de *Visit. cap.* 21., n. 44., lib. 2.

De Marinis *Resol. Quotid. lib.* 1., cap. 110., n. 1.

Navar. *consil.* 1., n. 1., to. 2.

Pastor. de *Benef. Eccl. par.* 3., tit. 40., n. 49.

Raynald. in *Observ. Crim. to.* 1., cap. 9., pag. 542.

Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib.* 5., tit. 14., n. 5.

Vermigliol. *Consil. Crimin.* 194., n. 1.

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. cap.* 8., §. 2., n. 2.

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap.* 1., n. 49.

Zipzæus in *Jur. Pontif. lib.* 5., tit. De pugnantis in Du-
ello, n. 2., pag. 471.

VII. ac perpetuæ infamix penam incurrant;

Cucch. in *Instit. Major. lib.* 4., tit. 12., n. 150.

Diana in *Resol. Mor. par.* 2., tract. 8., resol. 21.

Lezana in *Qu. Regular. pag.* 186., n. 16., to. 2.

Sayr de *Censur. lib.* 7., cap. 11., n. 10.

VIII. & ut homicidæ, juxta sacros Canones, puniri debeant;

Cabassut. in *Histor. Concil. pag.* 608., n. 91.

Engel in *Jur. Canon. lib.* 5., tit. 14., n. 2.

Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. par.* 2., cap. 3., verb.

Duellum formatum, vers. Qui verò pugna.

Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib.* 5., tit. 14., n. 3.

IX. & si in ipso conflictu decesserint, perpetuò careant Ec-
clesiastica sepultura.

Barbos. de *Jur. Eccl. par.* 1., cap. 10., n. 45.

Capon. in *Discept. For.* 379., n. 1.

Diaz. in *Pract. Crim. Can. cap.* 103. in addit.

Hurtad. Var. *Resol. tract. ult. resol.* 5., §. 6., n. 194., to. 2.

Labbeus in *Concil. Gener. to.* 19., pag. 397., lit. B.

De Luc. ad Gratian. in *Animadvers. ad cap.* 410., n. 1.

Murga de *Sepultur. disquisit.* 11., n. 54.

Passerin. de *Stat. Homin. qu.* 187., art. 4., n. 99., to. 2.

Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to.* 2., tract. 12., cap. 4., §. 1.
pag. 626.

Peregrin. de *Duello qu.* 7., n. 4.

Ventrigl.

n. 1. declar.
pennant. in duell.
& in tit. De tur-
pam.

Ventrigl. in *Prax. Eccl. adnot.* 52., §. *unic.* n. 31.
Panimol. *decif.* 144. n. 1.

- X. Illi etiam, qui consilium in causa Duelli, tam in jure, quam facto dederint, aut alia quacumque ratione ad id quemquam suaserint;

Fliegen ad Wigandt in *Tribunal. Confess.*, & *Ord. cap. 6. p. 112.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 2. n. 44.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Duellum*, n. 3.

Labbæus in *Conc. Gener. to. 20., cap. 19., lit. D., pag. 191.*

De Marin. *Resol. Quotid. lib. 1., cap. 110. n. 2.*

Murga de *Sepultur. disquisit.* 11., n. 37.

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 5., tit. 39. n. 7.*

Romager *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 9. c. 12. n. 42.*

Sayr de *Censur. lib. 3., cap. 31., n. 23., §. Sexto.*

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. cap. 8., §. 2., n. 4.*

- XI. necnon spectatores, excommunicationis, ac perpetuæ maledictionis vinculo teneantur:

Capon. *Discept. For.* 391., n. 9.

Diaz. in *Practic. Crim. Can. cap. 103. in Addit.*

Gibalin. in *Synops. Censur. verb. Duellum*, pag. 450., n. 1.

Larrea *Allegat. Fiscal.* 116., n. 2.

Letzana *Qu. Regular.* pag. 186., n. 8., to. 2.

Pastor de *Benef. Eccl. par. 3., tit. 40., n. 49.*

- XII. non obstante quocumque privilegio, seu prava consuetudine, etiam immemorabili.

Capon. in *Discept. For.* 391., n. 10.

Raynald. in *Observ. Crim. cap. 8., §. 1., & 2., n. 21., pag. 546.*

C A P U T XX.

- I. **C**upiens Sancta Synodus Ecclesiasticam Disciplinam in Christiano populo non solum restitui, sed etiam perpetuo fartam rectam à quibuscumque impedimentis conservari; præter ea, quæ de Ecclesiasticis personis constituit, seculares quoque Principes officii sui admonendos esse censuit; confidens eos, ut Catholicos, quos Deus sanctæ Fidei, Ecclesiæque protectores esse voluit, jus suum Ecclesiæ restitui, non tantum esse concessuros; sed etiam subditos suos omnes ad debitam erga Clerum, Parochos, & Superiores Ordines reverentiam revocatu-
Immunitas, libertas, arguuntur Ecclesiæ Privilegiis sacralibus commendantur.

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 32., n. 9.*

Gibert. in *Jur. Canon. to. 2., tit. 15., §. 2. sub n. 2., vers. Ecclesiæ*; & §. 6., n. 1.

Vener. in *Exam. Epif. lib. 9., n. 30.*

- II. nec permissuros, ut Officiales, aut inferiores Magistratus, Ecclesiæ,

c. 6n. de constit.
c. Bui. 96. d. 11.
c. Principes 23.
q. 5.
c. Concilia, §.
Hac. 17. d. 11.
c. Quis dubitet,
c. Duo licet. 96.
d. 11.

Ecclesiæ, & personarum Ecclesiasticarum immunitatem; Dei Ordinatione, & Canonicis sanctionibus constitutam, aliquo cupiditatis studio, seu inconsideratione aliqua violent;

Bontemp. in Fascic. Flor. Mor. tract. 6., tit. 3., pag. 285.

sub n. 16., verb. Similitèr,

Cyrin. in Nex. Eccl. Jurisd. cap. 1., n. 22.

Engel in Jur. Canon. lib. 3., tit. 49., §. 2., n. 23.

Gattic. de Immunit. Eccl. vol. 1., pag. 566., n. 3.

Guarnierius de Eccl. Milit. lib. 3., p. 1., cap. 10., n. 10.

Konig. in Jur. Can. lib. 1., tit. 4., n. 13.

Laurza in Epit. Can. verb. Immunitas.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 7., n. 140.

Paulut. in Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 7., tract. 12., cap. 2., vers. Celebre n. 562.

Pellizzar. in Man. Regul. to. 2., tract. 8., c. 7., sect. 4., n. 130.

Pichler in Jur. Can. lib. 3., tit. 49., n. 7.

Rota in recent. decis. 339., n. 9., par. 6.

III. sed una cum ipsis Principibus debitam sacris Summorum

Pontificum, & Conciliorum constitutionibus observantiam præstent.

Pignatell. in Conf. Can. to. 5., conf. 46., n. 1.

IV. Decernit itaque, & precipit, sacros Canones, & Concilia Generalia omnia, necnon alias Apostolicas sanctiones, in favorem Ecclesiasticarum personarum, libertatis Ecclesiasticæ, & contra ejus violatores editas, quæ omnia præfenti etiam decreto innovat, exactè ab omnibus observari debere,

c. Pervenit. 86
dist. 1. Si quis
de re. 17. q. 4.
Tor. ut de im-
mun. Ecclesiæ
c. Quamquam
de causis. in 6. c.
Felicis. de pen.
in 6. Concil. Ti-
cinen. verè sta-
tuimus. & vers.
Sanctissimi Conc.
Aquisgran. cap.
9. Lateran. sub
Leone X. sess. 9.
& 10.

Thomas del Bene de Immun. Eccl. to. 2., cap. 16., dubit. 7., n. 2.

Fagnan. in Cap. Quum pro causa de Sent. Excom. n. 7.

Paulut. in Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 7., tract. 12., cap. 2., §. 1. in fin. pag. 559.

Pignatell. in Conf. Can. to. 6., conf. 25., n. 3.

Wielstner in Inst. Can. lib. 1., tit. 2., art. 7., n. 115.

V. Proptereaquæ admonet Imperatorem, Reges, Respublicas, Principes, & omnes, & singulos, cujuscumque status, & dignitatis extiterint; ut, quò largius bonis temporalibus, atque in alios potestate sunt ornati, eò sanctius, quæ Ecclesiastici juris sunt, tamquam Dei præcipua, ejusque patrocinio tecta, venerentur; nec ab ullis Baronibus, Dominicellis, Rectoribus, aliisque Dominis temporalibus, seu Magistratibus, maximeque Ministris ipsorum Principum lædi pariantur;

Præmissa circa
Ecclesiarum im-
munitatem sta-
tuit Gregorius
XIV. in Bulla
Clementis. 1591
Vide etiam Bul-
lam B. n. de-
creti X 111. Ex 1590
1725.

A' Saravia de Jurisd. Adjunct. qu. 30., n. 51.

Wielstner in Jur. Can. lib. 2., tit. 2., art. 10., n. 164.

Sperel. decis. 133., n. 36., to. 2.

fed

VI. sed severe in eos, qui illius libertatem, immunitatem, atque jurisdictionem impediunt, animadvertant: quibus etiam ipsimet exemplo ad pietatem, religionem, Ecclesiarumque protectionem existant; imitantes anteriores optimos, religiosissimosque Principes, qui res Ecclesiarum sua in primis auctoritate, ac munificentia auxerunt, nedum ab aliorum injuria vindicarunt.

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 15., §. 6., n. 5.*

Larrea *Decis. Granaten. to. 1., disp. 1., n. 44.*

Adnot. ad *decis. 412., n. 131., par. 9., to. 2. rec.*

VII. Adeoque ea in re quisque officium suum sedulo præstet; quò cultus divinus devotè exerceri, & Prælati, ceterique Clerici in residentiis, & officiis suis, quieti, & sine impedimentis, cum fructu, & ædificatione populi, permanere valeant.

c. fin. de rebus
Eccl. non alien

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 15., §. 6., n. 6.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 350., n. 4.*

C A P U T X X I.

POSTREMÒ Sancta Synodus, omnia, & singula, sub quibuscumque clausulis, & verbis, quæ de morum Reformatione, atque Ecclesiastica Disciplina, tam sub sel. rec. Paulo III., ac Julio III., quàm sub Beatissimo Pio IV., Pontificibus Maximis, in hoc Sacro Concilio statuta sunt, declarat, ita decreta fuisse, ut in his salva semper auctoritas Sedis Apostolicæ & sit, & esse intelligatur.

In omnibus sal-
va Sedis Aposto-
licæ auctoritas
maneat.

Sup. sess. 7. de
reform. in princ.

Corrad. in *Prax. Dispensat. lib. 4., cap. 2. n. 46.*

Fagnan. in *cap. Ex parte, quod est secundum n. 26.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 10. n. 29.*

Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 12., n. 53. & 54.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 6. n. 6.*

Piton. in *Discept. Eccl. to. 1., discept. 25. n. 11.*

Michael Roussel in *Histor. Pontif. Jurisd. lib. 3., cap. 2., de Concilior. approbatione, & confirmat. n. 19.*

Zoesius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 2. n. 30.*

Sperellus *Decis. 18. n. 55.*

Rota in *Decis. 687., n. 24., par. 2.*

Cor. Buratto *Decis. 463.*

*Decretum de continuanda Sessione in diem
sequentem.*

Quùm ea omnia, quæ in præsentì Sessione tractanda erant, quia hora tarda est, commodè expediri non possint; propterea juxtà id, quod in Generali Congre-

F f f

gatione

gatione à Patribus statutum fuit, ea, quæ super sunt, in diem crastinam, hanc eandem Sessionem continuando, differuntur.

CONTINUATIO SESSIONIS

Die IV. Decembris.

DECRETUM DE INDULGENTIIS.

I. QUUM potestas conferendi Indulgentias à Christo Ecclesie concessa sit; atque huiusmodi potestate, divinitus sibi tradita, antiquissimis etiam temporibus illa usa fuerit;

Matth. 16. Johan 19. c. Audiri-
mus & c. Quo-
cumque ligave-
ris. 24. q. 1. c.
Ut confusue-
retur. 30. dist.
c. Adhuc de Pen-
diti. 3. Totæ tit.
de Pen. & remis-
io & in Clem.
cod. tit.

Amort *de Indulgentiis par. 1., sect. 1.*

Bellarmin. *de Indulgentiis cap. 3., & seq.*

Bonaccin. *cod. tit. to. 1., disp. 6., qu. 1., punct. 1., n. 5.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Indulg. tit. 7., sect. 1., n. 1.*

Juvenin *de Sacram. dissert. 13., qu. 1., cap. 1., & seq.*

Lauræa *in Epit. Can. verb. Indulgentia.*

Valentia *in 3. par. disp. 7., qu. 20., punct. 2.*

Conc. Ancyran.
per multa capit.
Neocesar. cap.
3. Nicæna. l. cap.
3. & 11. Carth.
IV. cap. 74. Aga-
then. c. 60. Cla-
ræmon. sub Urb.
II. c. 1. Latetan.
I. cap. 11. Lan-
gdon. I. sub Greg.
X. Vienens. sub
Clem V. c. Quam
ex eo de pœnit.
& remiss.

II. Sacrosancta Synodus Indulgentiarum usum, Christiano Populo maxime salutarem, & Sacrorum Conciliorum auctoritate probatum, in Ecclesia retinendum esse docet, & præcipit; eosque anathemate damnat, qui aut inutiles esse asserunt, vel eas concedendi in Ecclesia potestatem esse negant:

Bellarmin. *de Indulgent. cap. 105., pag. 183.*

Concin. *de Pœnit. dissert. 5., cap. 11., §. 1., pag. 439.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 7., n. 1.*

Matthæuc. *de Off. Jur. Eccl. cap. 26. in princip.*

Nat. Alex. *in Theol. Dogm. & Moral. de Indulgentiis cap. 2., pag. 387.*

Reiffenstuel *in Th. Mor. tract. 12., dist. 3., qu. 3., n. 25.*

Theodorus à Spiritu Sancto *de Indulgentiis par. 1., cap. 3., art. 1., pag. 177.*

III. In his tamen concedendis moderationem, juxta veterem, & probatam in Ecclesia consuetudinem, adhiberi cupit; ne nimia facilitate Ecclesiastica Disciplina enervetur.

Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 619., n. 4.*

Concina *de Pœnit. dissert. 5., cap. 11., §. 4., pag. 444.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Indulg. tit. 7., sect. 3., n. 1.*

Habert. *in Theol. Dogm. & Mor. to. 6. de Pœnit. in appendic. de Indulgentiis §. 2., pag. 410.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 13., cap. 18., n. 1.*

Layman *in Th. Mor. lib. 5., tract. 7., cap. 1. in fin.*

Thomassin.

- Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 2. c. 15. n. 9.*
- IV. Abusus verò, qui in his irreptum, & quorum occasione insigne hoc Indulgentiarum nomen ab hæreticis blasphematur, emendatos, & correctos cupiens, præfenti decreto generaliter statuit, pravos quæstus omnes pro his consequendis, unde plurima in Christiano Populo abusuum causa fluxit, omninò abolendos esse.
- Gavant. *in Manual. Epif. verb. Quæstores n. 6.*
- Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 7., n. 30.*
- Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccles. Discipl. par. 3., lib. 1., c. 74. sub n. 13., vers. Concilii Trident.*
- Vener. *in Exam. Epif. lib. 4., cap. 8., n. 50.*
- V. Cæteros verò, qui ex superstitione, ignorantia, irreverentia, aut aliunde quomodocumque provenerunt, quum ob multiplices locorum, & Provinciarum, apud quas hi committuntur, corruptelas commodè nequeant specialiter prohiberi; mandat omnibus Episcopis, ut diligenter quisque hujusmodi abusus Ecclesiæ suæ colligat, eosque in prima Synodo Provinciali referat: ut aliorum quoque Episcoporum sententia cogniti, statim ad Summum Romanum Pontificem deferantur; cujus auctoritate, & prudentia, quod Universali Ecclesiæ expediet, statuatur; ut ità sanctarum Indulgentiarum munus piè, sanctè, incorruptè omnibus Fidelibus dispensetur.
- Droit *de Re Sacr. to. 2., lib. 6., cap. 1., §. 4., pag. 154.*
- Lauræa *in Epit. Can. verb. Indulgentia.*
- Piafec *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 18., vers. Indulgentias.*
- Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 55., n. 1.*

Clem. Abusibus de poenit. & remis. Confirmatur in Const. S. Pii V. *Encl. Decretum* 1567.

Supersess. 21. de reform. c. 9.

DE DELECTU CIBORUM, JEJUNIIS, ET DIEBUS FESTIS.

- I. Insuper hortatur Sancta Synodus, & per Sanctissimum Domini Nostri, atque Salvatoris adventum Pastores omnes obtestatur, ut tamquam boni milites illa omnia, quæ Sancta Romana Ecclesia, omnium Ecclesiarum Mater, & Magistra, statuit, nec non ea, quæ tam in hoc Concilio, quam in aliis Œcumenicis statuta sunt, quibuscumque Fidelibus sedulo commendent; omnique diligentia utantur, ut illis omnibus, & iis præcipue sint obsequentes, quæ ad mortificandam carnem conducunt, ut ciborum delectus, & jejunia; vel etiam, quæ faciunt ad pietatem augendam, ut dierum festorum devota, & religiosa celebratio;
- Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 12., n. 93., cap. 13.*
- Fucus *de Visit. lib. 1., cap. 20., n. 34.; & lib. 2., cap. 3., n. 29.*

c. Non decet. 12. dist. Vigilus in epist. ad Eleutherium 10. fin.

De Gonterjis in *Concil. Provinc. Avenion. tit. 38., cap. 1. pag. 168.;* & *tit. 39., cap. 1. cum seqq. pag. 181.*

Vener, in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 8., n. 36.*

Pilaja *Decif. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 93. & seq.*

Rota in *Mediolanen. Jurium Parochialium 23. Aprilis 1708.*

II, admonentes populos crebrò, obedire Præpositis suis; quos qui audiunt, Deum Remuneratorem audient, qui verò contemnunt, Deum ipsum ultorem sentient,

Felix 10 epist. 3.
Can. Dudum 1
qu. 6.
6. Quivis 57. dist.
6. Quia frater. 7.
qu. 1. LXXX 10.
Hebr. 13.

DE INDICE LIBRORUM, CATECHISMO, BREVIARIO, ET MISSALI,

I. Sacrosancta Synodus in secunda Sessione, sub Sanctissimo Domino Nostro Pio IV. celebrata, delectis quibusdam Patribus commisit, ut de variis censuris, ac libris, vel suspectis, vel perniciosis, quid factò opus esset considerarent, atque ad ipsam Sanctam Synodum referrent: audiens nunc, huic operi ab eis extremam manum impositam esse; nec tamen ob librorum varietatem, & multitudinem, distinctè, & commodè possit à Sancta Synodo dijudicari; præcipit, ut quicquid ab illis præstitum est, Sanctissimo Romano Pontifici exhibeatur; ut ejus iudicio, atque auctoritate terminetur, & evulgetur.

Borellus in *Summ. Decif. to. 2., tit. 22., n. 8.*

Cohellius in *Notit. Cardinalat. pag. 64., vers. Libros.*

II. Idemque de Catechismo à Patribus, quibus illud mandatum fuerat, & de Missali, & Breviario fieri mandat.

Supra sess. 24. c.
2. de ref. c.
Vid. Coult. S. Pii
V. in *eneris 1561.*
Clem VIII. *Quò*
in Ecclesiis 1591.
& Urbani VIII.
Divinum 1632

Fuscus de *Vist. lib. 1., cap. 21. n. 21.;* & *cap. 23., n. 3.*

Vanespén in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 16., cap. 9.;* & *tit. 22., cap. 7., n. 1. 19., & seq.*

Vener, in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 8., n. 32.*

DE LOCO ORATORUM,

Supra sess. 2. in
fin.

DEclarat Sancta Synodus, ex loco assignato Oratoribus, tam Ecclesiasticis, quam Secularibus, in sedendo, incedendo, aut quibuscumque aliis actibus, nullum cuiquam eorum factum fuisse præjudicium: sed omnia illorum, & Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, ac Principum suorum jura, & prerogativas illæsas, & salvas esse, in eodemque statu permanere, prout ante præsens Concilium reperiebantur.

DE RECIPIENDIS, ET OBSERVANDIS
DECRETIS CONCILII.

413 VARIA DECREE.
TA.

Tanta fuit horum temporum calamitas, & hæreticorum inveterata malitia, ut nihil tam clarum in Fide nostra asserenda unquam fuerit, aut tam certò statutum, quod non humani generis hoste suadente, illi errore aliquo contaminaverint. Eapropter Sancta Synodus id potissimum curavit, aut præcipuos hæreticorum nostri temporis errores damnaret, & anathematizaret; veramque, & Catholicam Doctrinam traderet, & doceret, prout damnavit, anathematizavit, & definivit. Quumque tamdiù tot Episcopi, ex variis Christiani Orbis Provinciis evocati, sine magna gregis sibi commissi jactura, & universalis periculo ab Ecclesiis abesse non possint; nec ulla spes restet, hæreticos, toties, Fide etiam publica, quam desiderarunt, invitatos, & tamdiù expectatos, huc amplius adventuros: ideoque tandem huic Sacro Concilio finem imponere necesse sit: superest nunc, ut Principes omnes, quod facit, in Domino moneat, ad operam suam ita præstandam, ut, quæ ab ea decreta sunt, ab hæreticis depravari, aut violari non permittant; sed ab his, & omnibus devotè recipiantur, & fideliter observentur. Quod si in his recipiendis aliqua difficultas oriatur; aut aliqua inciderint, quæ declarationem, quod non credit, aut definitionem postulent; præter alia remedia, in hoc Concilio instituta, confidit Sancta Synodus Beatissimum Romanum Pontificem* curaturum, ut vel evocatis ex illis præsertim Provinciis, unde difficultas orta fuerit, iis, quos eisdem negotio tractando viderit expedire; vel etiam Concilii Generalis celebratione, si necessarium judicaverit, vel commodiore quacumque ratione ei visum fuerit, Provinciarum necessitatibus, pro Dei gloria, & Ecclesiæ tranquillitate, consulatur.

* Fagnan. in Cap. Sacro de Sent. Excom. n. 33.

DE RECITANDIS DECRETIS CONCILII SUB
PAULO III., ET JULIO III., IN SESSIONE.

Quoniam diversis temporibus, tam sub fel. rec. Paulo III., quam Julio III., multa in hoc sacro Concilio, quo ad dogmata, ac morum reformationem, statuta, & definita sunt; vult Sancta Synodus, ut illa nunc recitentur, & legantur,

Recitata sunt,

DE

Sup. in fin. sess.
13. 15. & 18.

Idem in fin. quatuor primorum Conc. Gener. Nicæni Concil. Eph. & Chalced.

Ne quisjurismento se adstringat adversus Concil. Decreta, vetat Gregor. XIII. in fin. Bulla Inter Apostolicarum 582

Sup. sess. 5. 6. 7.
13. & 14.

414
DE FINE CONCILII, ET CONFIRMATIONE
PETENDA A SS. DOMINO NOSTRO.

Javet Gelas. Pap.
sup. Conc. Chal-
ced. & Pelagium
PP. II. in ep. de-
cretali, & Mar-
cel. in epist. de-
cretali ad Episc.
Antioch. Provin.
& Concil. Chal-
ced. in 6. in epist.
Concili ad Leo-
nem Papam, &
c. Si Romanor.
dist. 19.

Illustrissimi Domini, Reverendissimique Patres, pla-
cetne Vobis, ut ad laudem Dei Omnipotentis huic Sacre
Œcumenicæ Synodo finis imponatur? & omnium, & sin-
gulorum, quæ tam sub fel. rec. Paulo III., & Julio III.
quàm sub Sanctissimo Domino Nostro Pio IV., Roma-
nis Pontificibus, in ea decreta, & definita sunt, confir-
matio nomine Sanctæ hujus Synodi per Apostolicæ Se-
dis Legatos, & Præsidentes à Beatissimo Romano Ponti-
fice petatur.

Responderunt, Placet.

*Pestmodum Illustrissimus, & Reverendissimus Cardinalis
Moronus, Primus Legatus, & Præsides, benedicens Sanctæ
Synodo, dixit: Post gratias Deo actas, Reverendissimi Pa-
tres, ite in pace. Qui responderunt. Amen.*

ACCLAMATIONES PATRUM IN FINE CONCILII.

CARDINALIS A LOTHARINGIA

*Beatissimo PIO Pape, & Domino Nostro, Sanctæ, &
Universalis Ecclesiæ Pontifici, multi anni,
& æterna memoria.*

RESPONSIO PATRUM.

Domine Deus, Sanctissimum Patrem diutissimè Ecclesiæ tuæ conserva; multos annos.

CARD. Beatissimorum Summorum Pontificum animabus Pauli III., & Julii III., quorum auctoritate hoc Sacrum Generale Concilium inchoatum est, pax à Domino, & æterna gloria, atque felicitas in luce Sanctorum.

RESP. Memoria in benedictione sit.

CARD. Caroli V. Imperatoris, & Serenissimorum Regum, qui hoc Universale Concilium promoverunt, & protulerunt, memoria in benedictione sit.

RESP. Amen, Amen.

CARD. Serenissimo Imperatori Ferdinando, semper Augusto, Orthodoxo, & Pacifico, & omnibus Regibus, Rebuspublicis, & Principibus nostris, multi anni.

RESP. Pium, & Christianum Imperatorem, Domine, conserva: Imperator cœlestis terrenos Reges, rectæ Fidei conservatores, custodi.

CARD. Apostolicæ Romanæ Sedis Legatis, & in hac Synodo Præsentibus, cum multis annis magnæ gratiæ.

RESP. Magnæ gratiæ: Dominus retribuat.

CARD. Reverendissimis Cardinalibus, & Illustribus Oratoribus.

RESP. Magnas gratiās, multos annos.

CARD. Sanctissimis Episcopis vita, & felix ad Ecclesias suas redditus.

RESP. Præconibus veritatis perpetua memoria: Orthodoxo Senatui multos annos.

CARD. Sacrosancta Œcumenica Tridentina Synodus: ejus Fidem confiteamur, ejus Decreta semper servemus.

RESP. Semper confiteamur, semper servemus.

CARD,

CARD. Omnes ita credimus: omnes id ipsum sentimus: omnes consentientes, & amplectentes subscribimus. Hæc est Fides Beati Petri, & Apostolorum, hæc est Fides Patrum, hæc est Fides Orthodoxorum.

RESP. Ita credimus; ita sentimus, ita subscribimus.

CARD. His Decretis inherentes, digni reddamur misericordiis, & gratia primi, & magni supremi Sacerdotis, JESU Christi Dei, intercedente simul Inviolata Domina Nostrea Sancta Deipara, & omnibus Sanctis.

RESP. Fiat, fiat: Amen, Amen.

CARD. Anathema cunctis Hæreticis.

RESP. Anathema, anathema.

Post hæc mandatum fuit à Legatis, & Præsidentibus, sub poena excommunicationis, omnibus Patribus, ut, antequam discederent è Civitate Tridentina, subscriberent manu propria Decretis Concilii, aut ea per publicum instrumentum approbarent: qui omnes deinde subscripserunt, & fuerunt numero CCLV., videlicet, Legati IV., Cardinales II., Patriarchæ III., Archiepiscopi XXV., Episcopi CLXVIII., Abbates VII., Procuratores absentium cum legitimo mandato XXXIX., Generales Ordinum VII.

Concordat cum Originali: in ejus fidem subscripsimus.

Ego Angelus Massarellus, Episcopus Thelesinus, Sacri Concilii Tridentini Secretarius.

Ego Marcus Antonius Peregrinus, Comensis, ejusdem Concilii Notarius.

Ego Cynthius Pamphilus, Clericus Camerinensis Diœcesis, ejusdem Concilii Notarius.

SUBSCRIPTIONES P A T R U M S A C R I O E C U M E N I C I CONCILII TRIDENTINI

Die IV. Decembris MDLXII.

IN DEI NOMINE.

EGO Johannes Cardinalis Moronus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Episcopus Prænestinus, in Sacro Concilio OEcumenico Tridentino Sanctissimi Domini PII Papa Quarti, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Legatus de Latere, & Præsident manu propria definiens subscripsi.

Ego Stanislaus Hofius tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Vercorniensis, in eodem Sacro Concilio OEcumenico Tridentino, ejusdem Sanctissimi Domini PII Papa Quarti, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Legatus de Latere, & Præsident manu propria subscripsi.

Ego Ludovicus tituli S. Cyriaci in Thermis Cardinalis Simonetta, in eodem Concilio Legatus, & Præsident subscripsi.

Ego Bernardus Cardinalis Novagrinus tituli S. Nicolai inter Imagines, in eodem Concilio OEcumenico Tridentino Legatus, & Præsident subscripsi.

Ego Carolus Cardinalis Lutharizingius tituli Sancti Apollinaris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter, Archiepiscopus Dux Rhemensis Francia primus par manu propria definiens subscripsi.

Ego Ludovicus Madrutius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ tituli Sancti Honoratii Diaconus Cardinalis, Electus Episcopus Tridentinus manu propria definiens subscripsi.

Ego Antonius Helius de Justinopoli, Episcopus Polen. & Patriarcha Hierosolymitanus definiens manu propria subscripsi.

Ego Daniel Borbary Venetus, Patriarcha Aquilejensis electus definiens subscripsi.

Ego Johannes Trivisanus Patriarcha Venetiarum manu propria subscripsi definiens, & acceptans.

Petrus Landus Venetus, Archiepiscopus Cretensis definiens subscripsi.

Ego Petrus Anonius de Capua Neapolitanus, Archiepiscopus Hydruntinus definiens subscripsi.

Ego Marcus Cornelius electus Spalatensis definiens subscripsi.

Ego Petrus Guerrero Granatensis Hispanus definiens subscripsi.

Ego Anthonius Alshova Florentinus Archiepiscopus Florentinus definiens subscripsi.

Ego Paulus Æmilius Vetrallus Caputaquensis definiens subscripsi.

Ego Johannes Brunus Patria Dukinensis, Archiepiscopus Antiochenus Dioclenfis, totius Regniq; Servie Primas definiens subscripsi.

Ego Johannes Baptista Castaneus Romanus, Archiepiscopus Rossanen. manu propria subscripsi.

Ego Johannes Baptista Ursinus Archiepiscopus S. Severina definiens subscripsi.

Ego Musius Archiepiscopus Jaderensis definiens subscripsi.

Ego Sigismundus Saraceny Neapolitanus, Archiepiscopus Aceruntinus, & Materanus manu propria subscripsi.

Ego Anthonius Ferragues de Castillegio Archiepiscopus Callarianen. definiens manu propria subscripsi.

Ego Bartholomæus de Martyribus Ulixbonen. Archiepiscopus Bracharensis, Hispania Primas, definiens manu propria subscripsi.

Ego Augustinus Salvaigus Archiepiscopus Genuensis definiens subscripsi manu propria.

Ego Philippus Moccenius Venetus, Archiepiscopus Nicostenfis, Primas, & Legatus natus in Regno Cyprj definiens subscripsi.

Ego Antonius Caucas Venetus, Archiepiscopus Patocen. & Coadjutor Corecyrenfis definiens subscripsi.

Ego Germanicus Bandinus, Senensis, Archiepiscopus Corinthis, & Coadjutor Senarum definiens subscripsi.

G E E

Ego

- Ego Marcus Antonius Columna Archiepiscopus Tarentinus definiens subscripsi.
 Ego Gaspar à Passo Archiepiscopus Roberginus definiens subscripsi.
 Ego Antonius de Muglino Archiepiscopus Pragensis definiens subscripsi.
 Ego Gaspar Cervantes de Gaxta Archiepiscopus Meisan, electus Salernitanus propria manu definiens subscripsi.
 Ego Leonardus Marinus Genuensis, Archiepiscopus Lancianensis definiens subscripsi.
 Ego Othavianus Praetorius Franciscanus Meisanensis, Archiepiscopus Panormitanus definiens subscripsi manu propria.
 Ego Antonius Iustinianus Chiensis, Archiepiscopus Noxiensis, & Parensis definiens subscripsi.
 Ego Antonius Puteus Nicensis, Archiepiscopus Barensis definiens subscripsi.
 Ego Jo. Thomas Sanfelicius Neapolitanus, Episcopus Caven. Senior subscripsi.
 Ego Aloysius Pisanus Venetus, electus Paduan. Camera Apostolica Clericus diffiniens subscripsi.
 Ego Alexander Piccolominicus Episcopus Pientinus subscripsi.
 Ego Dionysius Græcus Episcopus Millopotamensis subscripsi.
 Ego Gabriel de Vencur Episcopus Ebroicensis Gallus diffiniens subscripsi manu propria.
 Ego Guidelmus de Monibus Episcopus Lectorensis Gallus diffiniens manu propria subscripsi.
 Ego Antonius à Camera Episcopus Bellicensis subscripsi.
 Ego Nicolaus Maria Caracciolus Episcopus Catinensis Neapolitanus diffiniens subscripsi.
 Ego Bernardus Bonjohannes Episcopus Camerinensis diffiniens subscripsi.
 Ego Fabius Mirus Neapolitanus, Episcopus Calatinus, alius Cajacenſis diffiniens subscripsi.
 Ego Georgius Cornelius Venetus, Episcopus Tarvisinus diffiniens subscripsi.
 Ego Mauritius Petra Episcopus Viglovaniensis diffiniens manu propria subscripsi.
 Ego Martinus Martius de Medicis Florentinus, Episcopus Marsican. subscripsi.
 Ego Ægidius Falceſta a Cingulo Episcopus Bruconorien. manu propria subscripsi definiens.
 Ego Thomas Casellus Crociatus Rossani Calabriae, Ordinis Prædicatorum, Episcopus Cavenſis diffiniens manu mea subscripsi.
 Ego Hippolytus Arruabenus Mantuanus, Episcopus Ierapetrenſis manu propria subscripsi.
 Ego Hieronymus Machabæus Tuscanen. Episcopus Castren. Provincia Patrimonii Beati Petri manu propria subscripsi definiens.
 Ego Petrus Augustinus Episcopus Oſcenſis, & Jacenſis Provincia Casaraugustana in Hispania Citeriore diffiniens subscripsi.
 Ego Jacobus Florentinus Episcopus Clodiensis propria manu subscripsi.
 Ego Bartholomæus Sergio Episcopus Castellanen. diffiniens subscripsi.
 Ego Thomas Stella Episcopus Iustinopolitanus diffiniens subscripsi.
 Ego Johannes Suarez Episcopus Colimbriensis diffiniens manu propria subscripsi.
 Ego Johannes Jacobus Barba Neapolitanus, Episcopus Iacramenſis, & Sacrista S. D. N. manu propria subscripsi.
 Ego Michael Turrianus Episcopus Cenesensis diffiniens manu propria.
 Ego Pompeus Zambicarius Episcopus Valven. & Sulmonen. manu propria subscripsi.
 Ego Antonius ex Comitibus a Cusurno Episcopus Brugnaten. manu propria subscripsi.
 Ego Caesar Foggia Episcopus Umbriaticen. diffiniens manu propria subscripsi.
 Ego Martinus de Ayala Episcopus Segobienſis manu propria subscripsi.
 Ego Nicolaus Pſalmicus Episcopus Verdunen., Sacri Imperii Princeps, Lasboringius diffiniens manu propria subscripsi.
 Ego Julius Parisianus Episcopus Ariminensis diffiniens subscripsi manu propria.
 Ego Bartholomæus Sebastianus Episcopus Paſſen. diffiniens subscripsi manu propria.
 Ego Franciscus Lamberius Sabaudus, Episcopus Nicenſis diffiniens manu propria subscripsi.
 Ego Maximilianus Doria Genuenſis, Episcopus Naulenſis diffiniens manu propria subscripsi.
 Ego Bartholomæus Capranicus Romanus, Episcopus Carimolen. diffiniens manu propria subscripsi.
 Ego Eonius Maſſerius de Nornia, Episcopus Fereſtranus diffiniens manu propria subscripsi.
 Ego Achilles Brantia Neapolitanus Petrus Surrentinus, Episcopus Bowenſis diffiniens subscripsi manu propria.
 Ego Johannes Franciscus Verdura Maſſanen. Episcopus Chivanenſis diffiniens subscripsi.
 Ego Trilandus de Biſes Episcopus Xantenen. Gallus manu propria subscripsi.
 Ego Aſcanius Geraldinus Amerinas, Episcopus Cathacenſis diffiniens subscripsi.
 Ego Marcus Gonzaga Mantuanus, Episcopus Auercrenſis manu propria diffiniens subscripsi.
 Ego Petrus Franciscus Pallavicinus Genuenſis, Episcopus Alcenſis diffiniens subscripsi.
 Ego Fr. Ægidius Foſcaris Episcopus Mutuſenſis diffiniens manu propria subscripsi.
 Ego Fr. Thimotheus Iuſſianus Cibus Ordinis Prædicatorum, Episcopus Calamonenſis diffiniens subscripsi.
 Ego Didacus Henricus de Almanca Episcopus Caurien. Hispanus diffiniens subscripsi.
 Ego Ladamius Roverſſe Episcopus Aſculanus diffiniens subscripsi.

Ego

- Ego *Ambrosius* Monticola Lunen. Sorzanen. Episcopus Sigmundus definitiens subscripsi.
- Dominus Petrus* Cameranus Episcopus Fesulanus manu propria subscripsi.
- Ego *Honoratus* Fascius Tello Episcopus Insulanus sua manu.
- Ego *Horatius* Grævus de Troja Episcopus Lepontinus diffiniens subscripsi.
- Ego *Hieronymus* Burgenfis Episcopus Carbalanensis subscripsi.
- Ego *Julius* Cananus Ferraricus Episcopus Adriensis manu propria subscripsi.
- Ego *Carolus* de Roucy Vindobonensis Episcopus manu propria subscripsi.
- Ego *Fobius* Cuppallato Placentinus, Episcopus Lagnadonensis subscripsi.
- Ego *Adrianus* Fusconius Episcopus Aquinas diffiniens subscripsi.
- Ego *Fr. Antonius* à S. Michele Hispanus, Ordinis Nimis Observantia, Episcopus Montis Mariani diffiniens subscripsi.
- Ego *Hieronymus* Melchiorius patria Recanatensis, Episcopus Macerataensis, & Camera Apostolica Clericus diffiniens subscripsi.
- Ego *Petrus* de Petris Episcopus Lucerinus judicans subscripsi.
- Ego *Cesar* Jacomellus Romanus, Episcopus Bellicastrensis diffiniens manu propria subscripsi.
- Ego *Jacobus* Silvius Piccolominus Episcopus Avenus diffiniens subscripsi.
- Jacobus* Mignanellus Senensis Episcopus diffiniens subscripsi manu propria.
- Franciscus* Ricardotus Burgundus, Episcopus Arradensis diffiniens manu propria subscripsi.
- Johannes* Andree Crucius Episcopus Tiburtinus diffiniens subscripsi manu propria.
- Carolus* Cicada Episcopus Albingaun. Genensis diffiniens subscripsi manu propria.
- Franciscus* Maria Piccolominus Senensis, Episcopus Ilcinensis diffiniens subscripsi manu propria tam meo nomine, quàm Illustris & Reverendiss. D. Oibonus Truxus Episcopi Augustani S. R. E. Cardinalis Episcopi Albanen. nuntius procuratorio.
- Aristus* Vicensis Provincia Tarraconen. in Hispania subscripsi.
- Ego *Julius* Gillertus Episcopus Alexanen., Patria Pisanus diffiniens subscripsi.
- Ego *Agapitus* Bellonus Romanus, Episcopus Castranus diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego *Didacus* Sarmirato de Sotomayor Hispanus ex Regno Galicia Episcopus Astoricen. diffiniens subscripsi.
- Ego *Thomas* Goldwellus Episcopus Asapben. Provincia Cantuariensis in Anglia diffiniens subscripsi.
- Ego *Belisarius* Bolduinus de Terra Monistardi Alexanen. Diocesis Episcopus Larenen. diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego *Urbanus* Vigorius de Ruvere Episcopus Senogallien. diffiniens subscripsi.
- Ego *Jacobus* Surerus Santonens Episcopus Milopocamen. Junior Gratus diffiniens subscripsi.
- Ego *Marcus* Laureus Tropica. ex Ordine tradicatorum assumptus Episcopus Campanien. & Sarranen. definitiens subscripsi.
- Ego *Julius* de Rubens Polymastia Episcopus S. Leonis definitiens subscripsi.
- Ego *Carolus* de Grassi Bononien. Episcopus Montisfalsci diffiniens subscripsi.
- Ego *Arias* Gallerus Episcopus Gerunden. manu propria subscripsi diffiniens.
- Ego *Fr. Johannes* à Munatones Episcopus Segobricen. & Albanizacen. Provincie Casaragustana in Regno Hispaniarum subscripsi.
- Ego *Franciscus* Blanco Episcopus Avienus in Hispania Regno Golecia diffiniens subscripsi.
- Ego *Franciscus* Bacchodius Sabaudus, Episcopus Gebennens. diffiniens subscripsi.
- Ego *Vincentius* de Luchis Bononienfis, Episcopus Ancona definitiens subscripsi.
- Ego *Carolus* de Angennes Episcopus Cenomanen. Gallus diffiniens manu propria subscripsi.
- Ego *Hieronymus* Nichefola Veronenfis Episcopus Theanen. propria manu subscripsi.
- Ego *Marcus* Antonius Bobba Episcopus Augusten. diffiniens subscripsi.
- Ego *Jacobus* Comellinus Messanen. Episcopus Mazorien. diffiniens subscripsi.
- Ego *Donatus* de Laurentiis Asculanus, Episcopus Arianensis diffiniens ut supra manu propria subscripsi.
- Ego *Hieronymus* Savorgnanus Episcopus Sibinien. diffiniens subscripsi.
- Ego *Georgius* Drafcovinus Episcopus Quinque Eccles. nomine Reverendissimorum Archiepiscopi Strigon. omnium Episcoporum Hungaria. totiusque Cleri ex mandato eorundem subscripsi.
- Ego *Georgius* Drafcovinus Croata Episcopus Quinque Ecclesiarum meo manu diffiniens subscripsi.
- Ego *Franciscus* de Aguirre Hispanus Episcopus Carroensis Regni Neapolitani meo manu diffiniens subscripsi.
- Ego *Andreas* Cuestia Episcopus Legionen. Hispanus diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego *Antonius* Corriencro Episcopus Almerienfis Hispanus subscripsi definitiens manu propria.
- Ego *Antonius* Augulianus Episcopus Ilcerdensis Provincie Tarraconensis in Hispania Clericove definitiens subscripsi.
- Ego *Dominicus* Casablanca Messanenfis Ord. Prædic. Episcopus Equensfis Vicaris manu propria diffiniens subscripsi.

- Ego Antonius Chiurellia Barenfis, Episcopus Buduensis diffiniens manu propria subscripsi.
- Ego Angelus Masfrellus de S. Severino Agri Piceni, Episcopus Tbelesinus, Sacri Concilii Tridentini sub Paulo III., & Pno IV. Summis Pontificibus Secretarius manu propria diffiniens subscripsi. ✱
- Ego Petrus Fawus Collaccarius Episcopus Aquen. subscripsi.
- Ego Johannes Carolus Episcopus Alunecensis diffiniens subscripsi.
- Ego Ugo Boncompagni Episcopus olim Veslan. subscripsi.
- Ego Salvator Pacinus de Colle Vallis Elise Episcopus Clusinus subscripsi.
- Ego Lupus Martinez Delagunilla Episcopus Elnen. diffiniens subscripsi.
- Ego Agidius Spisame Parisiensis, Episcopus Nivernensis diffiniens subscripsi.
- Ego Antonius Sebastianus Minturnus Trajectensis, Episcopus Uxentinus diffiniens subscripsi.
- Ego Bernardus del Bene Florentinus, Episcopus Nemanensis indigenus subscripsi.
- Ego Dominicus Bollanus Vanetus, Episcopus Brixienfis diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Antonius Vulpinus Episcopus Comensis diffiniens subscripsi pro me, & procuratorio nomine Reverendissimi D. Thomae Plantae Episcopi Curien.
- Ego Ludovicus de Gemolac Episcopus Tusellensis Gallus diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Guinnonius Hispanus, Episcopus Calaguritanus, & Calciatensis in Provincia Cantabria diffiniens subscripsi.
- Ego Didacus Covarruvias de Leyva Hispanus, Episcopus Civiatis diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Petrus Delphinus Episcopus facinorosus diffiniens subscripsi.
- Ego Philippus Gerius Pistorien. Episcopus Iscanen. diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Antonius Facinorosus de Nuce Episcopus Neocastren. subscripsi.
- Ego Johannes Fabricius Severinus Episcopus Accertensis diffiniens subscripsi.
- Ego Martinus Ribbivius Episcopus Isprien. subscripsi.
- Ego Antonius Harveius Episcopus Namurcen. diffiniens subscripsi.
- Ego Constantinus Binellus Episcopus Crovatin Castellis subscripsi diffiniens.
- Ego Julius Superbius Mantuanus, Episcopus Caprulanus in Marca Trivisana diffiniens subscripsi.
- Ego Nicolaus Sfandratus Episcopus Cremonensis diffiniens subscripsi.
- Ego Ventura Bufalinus Episcopus Messanus diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Antonius Belonius Messanen. Episcopus Massalubren. diffiniens subscripsi.
- Ego Fredericus Cornelius Episcopus Bergomensis diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Paulus Amanius Cremon. Episcopus Anglonen. & Turhen. diffiniens subscripsi.
- Ego Andreas Moenicius Venetus, Episcopus Nimosenfis in Insula Cyprj manu propria subscripsi.
- Ego Benedictus Salinus Firmianus, Episcopus Verculanus manu propria subscripsi.
- Ego Guillelmus Caffador Episcopus Barchinon. Ecclesia Provinciae Tarraconen. in Hispania Citeriore diffiniens subscripsi manu propria, & confiteor eandem cum Patribus fidem.
- Ego Petrus Gonzalez de Mendoza Episcopus Salmantinus diffiniens subscripsi, ac confiteor eandem cum P. tribus fidem.
- Ego Martinus à Corduba, seu Mendoza Detricubensis Ecclesia Episcopus diffiniens subscripsi, ac confiteor eandem cum Patribus fidem.
- Ego Fr. Julius Morganus Placeminus Franciscanus Episcopus Caluensis diffiniens subscripsi.
- Ego Valentinus Herbarius Episcopus Praenestinus propria manu subscripsi diffiniens, natione Polonus.
- Ego Fr. Petrus de Xagis Ord. Præd. Hispanus, Episcopus Niobensis diffiniens subscripsi.
- Ego Prosper Rebiba Messanen. Episcopus Trojanus diffiniens subscripsi.
- Ego Melchior Alvarez de Vespomediano Episcopus Guadixen. diffiniens subscripsi.
- Ego Hippolytus Ruben Parmensis, Episcopus Canonienfis, & Papiæ Coadjutor diffiniens subscripsi.
- Ego A. Sforza electus Parmen. Romanus Canonicus Apostolicæ Clericus subscripsi.
- Ego Didacus Deleón Episcopus Columbrien. diffiniens subscripsi.
- Ego Annibal Soracenus Neapolitanus, Episcopus Dei gratia Lucensis manu propria me subscripsi.
- Ego Paulus Jovius Novocornensis, Episcopus Nucernus diffiniens subscripsi.
- Ego Hieronymus Ruzozanus Venetus, Episcopus Nazianzenus, & Coadjutor Famagustanus diffiniens subscripsi.
- Ego Lusius Morania Venetus, Episcopus Lovellensis diffiniens subscripsi.
- Ego Simon Pasqua Episcopus Lunensis, & Tarzancensis diffiniens subscripsi.
- Ego Theophilus Galluppi Episcopus Oppidenfis diffiniens manu propria.
- Ego Julius Siniovetta Episcopus Piseuren. diffiniens subscripsi.
- Ego Jacobus Guidius Valaterranus, Episcopus Pennensis, Adriensisque diffiniens subscripsi.
- Ego Didacus Ramirez Sedeno, Episcopus Pampilonen. diffiniens subscripsi.
- Ego Franciscus Delgado Hispanus, Episcopus Lucensis in Regno Gallie diffiniens subscripsi.
- Ego Jacobus Gilbertus Nogueros Hispanus Episcopus Aragonius, Aliphanus Episcopus diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Dominicus Annus Episcopus Hipponen. Coadjutor Bovinen. diffiniens subscripsi.

Ego

- Ego **Mattheus** Primus electus Emonien. diffiniens subscripsi.
- Ego **Fabius** Pignatelli Neapolitanus, Episcopus Monopolitanus diffiniens subscripsi.
- Ego **Franciscus** Guarinus Cruvatis Castell. Episcopus Imolen. diffiniens subscripsi.
- Ego **Thomas** Obvillante Episcopus Rosen. diffiniens subscripsi.
- Ego **Franciscus** Abondus Castillonien. Mediolanensis, Episcopus Bobienfis diffiniens subscripsi.
- Ego **Eugenius** Obvies Episcopus Achiden. diffiniens subscripsi.
- Ego **Donaldus** Magnogail Episcopus Rapotenfis diffiniens subscripsi.
- Ego **Johannes** Baptista Sigebellius Bononien. Episcopus Faventinus diffiniens subscripsi.
- Ego **Sebastianus** Pamin de Arimino Episcopus Urbevetanus diffiniens huic S. Tridentinae Synodo subscripsi.
- Ego **Johannes** Baptista Lamellinus Messanenfis, Episcopus Gardienfis diffiniens subscripsi.
- Ego **Augustinus** Molignanus Vercellenfis, Episcopus Trivicanus diffiniens subscripsi.
- Ego **Carolus** Grimoldus Genuens, Episcopus Sagonenfis diffiniens subscripsi.
- Ego **Fabritius** Landrienus Mediolanen. Episcopus S. Marci propria manu subscripsi diffiniens.
- Ego **Bertholomeus** Ferratinus Amerinus, Episcopus Amerinus diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego **Petrus** Fragus Aragenus, & Unicastrenfis, Episcopus Ujellenfis, & Terrabenhfis in Sardinia diffiniens subscripsi.
- Ego **Hieronymus** Gaddus Florentinus, electus Cortonen. mea manu diffiniens subscripsi.
- Ego **Franciscus** Cantorinus Venerus, Episcopus Papbenfis diffiniens manu propria subscripsi.
- Ego **Johannes** Delphinus Venerus, Episcopus Torcalanus diffiniens subscripsi.
- Ego **Alexander** Molus de Baltusjona Diocesis Contenfis, Episcopus Minorien. diffiniens manu propria subscripsi.
- Ego **F. Hieronymus** Piclinus Venerus, Episcopus Argolicenfis subscripsi.
- Ego **Jacobus** Episcopus Mercabanenfis, & Trebmenfis, Ragusinus subscripsi.
- Ego **D. Hieronymus** Abbas Clarevallehs bis, qua de fide definita sunt, credo, & subscripsi; his vero, qua ad politiam, & Ecclesiae disciplinam pertinent, paratus sum obedire, propria manu.
- Ego **D. Simplicianus** de PVilema Abbas S. Salvatoris Congregationis Cassinensis diffiniens manu propria me subscripsi.
- Ego **D. Stephanus** Casarius Novorienfis Abbas Sanctae Mariae Gratiarum Placentinae Diocesis Congregationis Cassinensis diffiniens subscripsi.
- Ego **D. Augustinus** Loscos Hispanus Abbas S. Benedicti de Ferraria Congregationis Cassinensis diffiniens subscripsi.
- Ego **D. Eusebius** Flander Abbas S. Fortunati de Bossano Congregationis Cassinensis diffiniens subscripsi.
- Ego **Claudius** Lunecvillanus determinatis de fide subscripsi: Reformationi obediám precatus a D. Nojtro JESU Christo progressum ad meliora.
- Ego **Cosmas** Damianus Horrolanus Abbas B. Mariae Ville Bertrandi Provinciae Tarraconen. subscripsi.
- Ego **Fr. Vincencius** Justinianus Chienfis Ord. Praerum Predicatorum Magister Generalis diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego **Fr. Franciscus** Ramoza Hispanus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Generalis Minorum de Observantia diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego **Fr. Antonius** de Sapientibus ab Augusta Provincia Generalis Minorum Conventualium diffiniens subscripsi.
- Ego **Fr. Christophorus** Patavinus Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Prior Generalis diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego **Fr. Johannes** Baptista Millouacca Astenfis Sacrae Theologiae Magister, Ordinis Servorum Beatae Mariae Prior Generalis diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego **Fr. Jo. Stephanus** Facinus Cremonenfis Sacrae Theologiae Doctor, & Provincialis indigenus Lombardiae Ordinis Carmelitarum, & Vice-Generalis ejusdem Ordinis manu propria subscripsi.
- Ego **Jacobus** Leynez Societas JESU Proposius Generalis diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego **Antonius** Montbiorensis Demulzeret Sorbonica Familia Theologus pro Reverendissimo Domino meo Johanne Episcopo Leoven. Procurator subscripsi.
- Ego **Ludovicus** de Matba Abbas S. Ambrosii Diocesis Bituricenfis, Procurator Reverendissimi Domini mei Nicolai de Pelud Archiepiscopi Senonenfis, & Gabrielis de Bonvey Andegavenfis, Petri Danesi Paurienfis, Caroli d'Espimay Dolenfis, Philippi de Ber Vencenfis, Petri de Val Sagienfis, Johannis Clause Cenetenfis, Reverendissimorum Dominorum meorum qui legimur excusati a Concilio discesserunt, subscripsi.

Ego

- Ego Anna Delaigonal Abbas de Bellayque Xaramontensi Diocesi Procurator Reverendissimi Domini mei Gulielmi Danvason Archiepiscopi Eboracensis, & Eustachii de Belay Parisiensis, Francisci Valette Vabrienfis, Johannis Maruiler Aurelianensis, Anthoni Lecrier Aricensis, Delaubeffine Lemovicensis, Stephani Bonijer Carisipontensis, Reverendissimorum Dominorum meorum Episcoporum, qui legitimè excusati à Concilio discesserunt, subscripsi.
- Ego Didacus Patius Pondrade Lusitanus, Procurator Reverendissimi Dom. Goncali Pynberio Episcopi Vitisensis subscripsi.
- Ego Melchior Cornelius Lusitanus, Procurator Reverendissimi Domini James ab Alencastre Episcopi Sepiensis subscripsi.
- Ego Doctor Petrus Cunelius Hispanus Canonicus Malacitanus subscripsi pro Reverendissimo Episcopo Malacitano, ac Reverendissimo Archiepiscopo Hispanensi supremo Censore Fides in Reges Hispaniarum.
- Ego Fr. Franciscus Orantes Hispanus pro Reverendissimo D. Episcopo Palentino subscripsi.
- Ego Georgius Hochenwarter Theologus Doctor pro Reverendissimo, Illustrissimo Principe, & Domino, Domino Episcopo Basiliensi subscripsi.
- Ego Fr. Franciscus Foverus Lusitanus, Sæpe Theologiz Professor, Procurator Reverendissimi Domini Johannis de Mello Episcopi Silvienfis subscripsi.
- Ego Franciscus Jancho Magister, & Doctor in Sacra Theologia, Cathedralicus in Salmaicensi Universitate, Procurator Reverendissimi Archiepiscopi Hispanensis subscripsi etiam nomine Reverendissimi Allepus Archiepiscopi Sacrenfis.
- Ego Fr. Johannes a Ludena S. Theologia Professor, Procurator Reverendissimi Domini Episcopi Siquintini subscripsi.
- Ego Gaspar Lexdillus Villalpandens Segobien. Doctor Theologus, ut Procurator D. Alvari Mendoza Episcopi Abulenfis consentiens hiis, quæ sunt acta, subscripsi.
- Ego Michael Thomasius Decretorum Doctor, Domini Francisci Thomasi Episcopi Ampwien. & Civitatis Prævincie Turritana in Sardinia Procurator subscripsi, & pro D. Michaelle Torrella Episcopo Anagimo.
- Ego Didacus Sobagnot Hispanus in Theologia Doctor, Archidiaconus de Villameriel, & Canonicus in Ecclesia Legionen., ut Procurator Illustrissimi, & Reverendissimi D. D. Cbrisophori de Rosas, & Sandoval Episcopi Pascen., qui modò est Cordubenfis, consentiens hiis, quæ sunt acta, subscripsi manu propria.
- Ego Alphonsus de Salmeron Theologus Societatis Jesu, & Procurator Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Osibonis Truchis Cardinalis, & Episcopi Augustani consentiens subscripsi.
- Ego Johannes de Polanco Theologus Societatis Jesu, & Procurator ejusdem Illustrissimi, ac Reverendissimi Cardinalis, Episcopi Augustani consentiens subscripsi.
- Ego Petrus Fontanus Doctor in Sacra Theologia, & Procurator Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini, Dynius in Christo Patris Caroli Cerdini, Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Abbatis Monasterii Beate Mariæ de Veruela Ordinis Cisterciensis vocatus ad publicum, & OEcumenicum totius Orbis Concilium subscripsi manu propria.
- Johannes Delgado Canonicus vicem agens Domini mei Johannis de Sancto Æmiliano Episcopi Tudensis subscripsi.
- Nicolaus Cromerus J. U. Doctor Canonicus Uraivilavienfis, & Olmutzensis, Procurator Reverendissimi D. Marci Olmutzensis, & per totam Moraviam Episcopi.

C O N F I R M A T I O C O N C I L I I.

NOS Alexander, S. Laurentii in Damaso Diaconus Cardinalis, de Farnesio, S. R. E. Vice-Cancellarius, fidem facimus, & attestamus, qualiter hodie, die Mercurii, 26. Januarii, MDLXIV., Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri D. Pii, divina providentia Papæ Quarti, anno quinto, in Consistorio secreto, apud S. Petrum, Reverendissimi DD. mei Cardinales Moronus, & Simoneta, nuper reversi a Sacro Concilio Tridentino, cui uti Sedis Apostolicæ Legati præerant, petierunt ab eodem Sanctissimo Domino Nostro, ut infra.

Beatissime Pater, in Decreto super fine Concilii Œcumenici Tridentini, pridie nonas Decembris præteriti publicato, statutum fuit, ut per Sanctitatis Vestræ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Legatos, & Præsidentes peteretur nomine dicti Concilii a Sanctitate Vestra confirmatio omnium, & singulorum, quæ tam sub fel. rec. Paulo III., & Julio III., quam sub Sanctitate Vestra in eo decreta, & definita sunt. Quapropter nos Johannes Cardinalis Moronus, & Ludovicus Cardinalis Simoneta, qui tunc Legati, & Præsidentes eramus, volentes exequi, quod in dicto decreto stabilitum fuit, humiliter petimus nomine dicti Concilii Œcumenici Tridentini, ut Sanctitas Vestra dignetur confirmare omnia, & singula, quæ tam sub fel. rec. Paulo III., & Julio III., quam sub Sanctitate Vestra in eo decreta, & definita sunt.

Quibus auditis, Sanctitas Sua, viso, & lecto tenore dicti decreti, & habitis votis Reverendissimorum DD. meorum Cardinalium, respondit per hæc verba.

Petitioni, nomine Concilii Œcumenici Tridentini super ejus Confirmatione per dictos Legatos Nobis factæ, annuentes, omnia, & singula, quæ in dicto Concilio tam sub fel. rec. Paulo III., & Julio III., Prædecessoribus Nostreis, quam Pontificatus nostri tempore decreta, & definita sunt, autoritate Apostolica, etiam de Venerabilium Fratrum Nostrorum Cardinalium consilio, & assensu, matura cum illis deliberatione præhabita, confirmamus, atque ab omnibus Christifidelibus recipi, & inviolabiliter observari mandamus, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Ita est. A. Card. Farnesius Vice-Cancellarius.

BULLA

B U L L A
P I I P A P Æ Q U A R T I
S U P E R C O N F I R M A T I O N E
O E C U M E N I C I G E N E R A L I S
C O N C I L I I T R I D E N T I N I.
P I U S E P I S C O P U S
S E R V U S S E R V O R U M D E I

Ad perpetuam rei memoriam.

BENEDICTUS Deus, & Pater Domini Nostri JESU CHRISTI, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui respicere dignatus Ecclesiam suam Sanctam, tot procellis, & tempestatibus agitatam, atque vexatam, & gravius in diem laborantem, apto tandem ai subvenit, opratoque remedio. Ad plurimas, & perniciosissimas hæreses extirpandas, ad corrigendos mores, & restituendam Ecclesiasticam disciplinam, ad pacem, & concordiam Christiani populi procurandam, inditum jampridem in Civitate Tridentina Oecumenicum Generale Concilium a pie memorie Pauli III. Prædecessore Nostro, & Sessionibus aliquot habitis exceptum fuerat, ab ejus autem Successore Julio in eandem Urbem revocatum, post alias Sessiones celebratas, variis impediementis, & difficultatibus objectis, ne tum quidem peragi poterat, itaque diutius intermissam fuerat, non sine maximo mœore piorum omnium; quàm quotidiè magis Ecclesia ejusmodi remedium imploraret. Nos autem post susceptam Sedis Apostolicæ regimen, tam necessarium, ac salutare opus, sicut Pastoralis sollicitudo monebat, divine misericordie fiducia perficere aggressi, adjuti pio studio charissimi in Christo Filii Nostri Ferdinandi Rom. Imperatoris electi, & aliorum Christianorum Regum, Rerumpublicarum, ac Principum, tandem consequuti sumus: quod nec diurnis, nec nocturnis curis elaborare destitimus, quodque a Patre luminum assidue precati sumus. Quum enim eam in Urbem undique ex Christiani nominis Nationibus convenisset, Nostri convocata litteris, & sua etiam ipsorum pietate excitata, Episcoporum, & aliorum insignium Prælatorum maxima, & Oecumenico Concilio digna frequentia, præter plurimos alios pios, & Sacrarum Litterarum scientia, divinique, & humani Juris cognitione præstantes viros, præsidentibus ipsi Synodo Sedis Apostolicæ Legatis, Nobis ad hoc Concilii libertati faventibus, ut etiam de rebus Sedi Apostolicæ propriè reservatis liberum ipsi Concilio arbitrium per litteras ad Legatos Nostros scriptas, ultra permiserimus, quæ de Sacramentis, & aliis rebus, quæ quidem necessariz viæ sint, tractandæ, definiendæ, & statuendæ restabant, ad confutandas hæreses, ad tollendos abusus, & emendandos mores, à Sacrosancta Synodo summa libertate, diligentiaque tractata, & accurate, ac maturè admodum definita, explicata, statuta sunt. Quibus rebus perfectis, Concilium tanta omnium, qui illi interfuerunt, concordia peractum fuit, ut consensum eum planè à Domino effectum fuisse constiterit, idque in Nostris, atque omnium oculis valde mirabile fuerit. Pro quo tam singulari Dei munere supplicationes statim in alma hac Urbe indiximus, quæ magni Cleri, & populi pietate celebratæ fuerunt, laudique, & gratias divinæ Majestati merito persolvendas curavimus: quum ejusmodi Concilii exitus spem magnam, & prope certam attulerit, fore, ut majores in dies fructus ad Ecclesiam ex ipsius decretis, constitutionibusque proveniant. Quum autem ipsa Sancta Synodus pro sua erga Sedem Apostolicam reverentia, antiquorum aetiam Conciliorum vestigiis inherens, decretorum suorum omnium, quæ Nostro, & Prædecessorum Nostrorum tempore facta sunt, confirmationem a Nobis petierit, decreto de ea re in publica Sessione facto: * Nos ex Legatorum litteris prius, deinde post reditum eorum ex iis, quæ synodi nomine diligenter retulerunt, postulatione ipsius Synodi cognita, habita super hac re cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus liberatione matura, sanctique Spiritus in primis auxilio invocato, quum ea decreta omnia

omnia Catholica, & Populo Christiano utilia, ac salutaria esse cognovissemus, ad Dei Omnipotentis laudem, de eorumdem Fratrum Nostrorum consilio, & assensu, in Consistorio Nostro secreto, illa omnia, & singula auctoritate Apostolica hodie confirmavimus, & ab omnibus Christi fidelibus suscipienda, ac servanda esse decrevimus; sicut harum quoque litterarum tenore, ad clariorem omnium notitiam confirmamus, & suscipi, observarique decernimus. Mandamus autem in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub poenis à Sacris Canonibus constitutis, aliisque gravioribus, etiam privationis arbitrio Nostro infligendis, universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis quibuscumque Ecclesiarum Prælati, cuiuscumque status, gradus, ordinis, & dignitatis sint, etiam si Cardinalatus honore præluceant, ut eadem decreta, & statuta in Ecclesiis suis, Civitatibus, & Diocæsi-bus, in iudicio, & extra iudicium diligenter observent, & à subditis quisque suis, ad quos quomolibet pertinent, inviolabiliter faciant observari, contradic-tores quolibet, & contumaces pœe sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, etiam in ipsis decretis contentas, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio. Ipsum verò Charissimum Filium Nostrum Imperatorem electum, ceterisque Reges, Respublicas, ac Principes Christianos monemus, & per vicaria misericordie Domini Nostri JESU Christi obtestamur, ut qua pietate Concilio per Oratores suos assuerunt, eadem pietate, ac pari studio, divini honoris, & populorum suorum futuris causa, pro Sedis quoque Apostolicæ, & Sacre Synodi reverentia, ad ejusdem Concilii exequenda, & observanda decreta Prælati, quum opus fuerit, auxilio, & favore suo assistant, neque adversantes sanæ, ac salutari Concilii doctrinæ opinionibus populis ditionis sue recipi permittant, sed eas penitus interdicant. Ad vitandam præterea perversionem, & confusionem, quæ oriri posset, si unicuique liceret, prout ei liberet, in decreta Concilii commentarios, & interpretationes suas edere, Apostolica auctoritate inhibemus omnibus, tam Ecclesiasticis personis, cuiuscumque sint ordinis, conditionis, & gradus, quàm laicis, quocumque honore, ac potestate præfatis, Prælati quidem sub interdicti ingressus Ecclesiæ, aliis vero, quicumque fuerint, sub excommunicationis lætæ sententiæ poenis, ne quis sine auctoritate Nostra audeat illos commentarios, glossas, adnotationes, scholia, ullumve omninò interpretationis genus super ipsius Concilii decretis quocumque modo edere, aut quidquam quocumque nomine, etiam sub prætextu majoris decretorum corroboracionis, aut executionis, aliove quæsito colore, statuere. Si cui verò in eis aliquid obscuris dictum, & statutum fuisse, eamque ob causam interpretatione, aut decisione aliqua egere visum fuerit, ascendat ad locum, quem Dominus elegit, ad Sedem videlicet Apostolicam, omnium fidelium magistram, cujus auctoritatem etiam ipsa Sancta Synodus tam reverentè agnovit. Nos enim difficultates, & controversias, si quæ ex eis decretis ortæ fuerint, Nobis declarandas, & decidendas, quemadmodum ipsa quoque Sancta Synodus decrevit, reservamus pariti, sicut ea de Nobis merito confisa est, omnium Provinciarum necessitatibus, ea ratione, quæ commodior Nobis visa fuerit, providere. Decernentes nihilominus irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Ut hæc autem ad omnium notitiam perveniant, neque quis excusatione ignoracionis uti possit, volumus, & mandamus, ut hæc litteræ per aliquos Curie Nostræ Cursos in Basilica Vaticana Principis Apostolorum, & in Ecclesia Lateranensi tunc, quum in eis populus, ut Missarum solemmnibus interfuit, congregari solet, palam, & clara voce recitentur, & postquam recitata fuerint, ad valvas earum Ecclesiarum, itemque Cancellariæ Apostolicæ, & in loco solito Campi Floræ affigantur, ibique, ut legi, & omnibus innotescere possint, aliquantisper relinquantur. Quum autem inde amovebuntur, reliquis de more ibidem exemplis, in Alma Urbe ad impressionem tradantur, quod commodius per Christianæ Nomini Provincias, & Regna divulgari possint; transumptis quoque earum, quæ inanus aliusque publici Notarii scripta, subscriptivæ, & sigillo, ac subscriptione alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita fuerint, fidelem sine ulla dubitatione haberi mandamus, atque decernimus. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ confirmationis, monicionis, inhibitionis, reservationis, voluntatis, mandatorum, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Romæ apud S. Petrum, * anno Incarnacionis Dominicæ 1564. VII. KAL. Februarii, Pontificatus Nostri Anno quinto.

EGO PIUS CATHOLICÆ ECCLESIE EPISCOPUS.

H h h

72.

Ego F. Card. Pisanus Episcopus Oñien.
Decanus.

Ego Fed. Card. Cæsius Episc. Portuen.

Ego Jo. Card. Moronus Episcopus Tuscul.

Ego A. Card. Farnesius, Vicecanc. Episc. Sab.

✱

Ego R. Card. S. Angeli, Major Penitent.

✱

✱

Ego Jo. Card. S. Vitalis.

Ego Jo. Michael Card. Saracenus.

✱

Ego Jo. Bape. Cicada Card. S. Clementis.

Ego Scipio Card. Pisarum.

Ego Jo. Card. Romanus.

Ego F. M. G. Card. Alexandrinus.

Ego F. Clemens Card. Aræceli.

Ant. Florestellus Lovellinus.

Ego Jac. Card. Sabellus.

✱

✱

Ego B. Card. Salvatus.

Ego Ph. Card. Aburd.

Ego Lud. Card. Simoneta.

✱

✱

Ego F. Card. Paciscus, y de Tol.

Ego M. A. Card. Amulius.

Ego Jo. Franc. Card. de Gambara.

EGO CAROLUS CARD. BORROMÆUS.

Ego M. S. Card. Constant.

Ego Alph. Card. Gesualdus.

Ego Hipp. Card. Ferrar.

Ego Franciscus Card. Gonzaga,

✱

Ego Gui. Asc. Diac. Card. Cam.

Ego Vitellotius Card. Vitellius.

H. Camyn,

* Concilium fuisse sub Pio Papa IV. confirmatum anno 1563. testatur

Rota decis. 469. n. 3. cor. Coccina.

BULLA PII PAPÆ QUARTI

Super declaratione temporis ad observanda Decreta

ŒCUMENICI, ET GENERALIS

CONCILII TRIDENTINI:

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

SICUT ad sacrorum Conciliorum decreta, ac Canones autoritas, atque confirmatio Apostolicæ Sedis, & debet, & solet accedere; ita, si qua super eis exorta sit dubitatio, ejusdem Sedis judicio, & declaratione tollenda est. Ad aures Nostras pervenit, multos esse, qui dubitent, ex quo tempore ceperint Decreta Sacri Generalis Concilii Tridentini ad reformationem, & jus positivum dumtaxat spectantia, eos, ad quos pertinent, obligare; illa præsertim, quæ tempora certa præstipulant ad Provinciales, Diocesanasque Synodos celebrandas, ad Sacros Ordines suscipiendos, ad Religionem profectandam, ad Parochiales Ecclesias, aliaque beneficia Ecclesiastica, quæ ejusdem Concilii decretis retineri prohibitum sit, resignanda, & ad complures res hujusmodi exequendas, ac alias omnes ad prædictam reformationem, jusque positivum tantum spectantes, quæ observari, aut evitari debeant. Nos itaque, ut omnis controversia, dubitatioque tollatur, Motu proprio eam rem, prout rationi, juri, & æquitati convenire censuimus, duximus declarandam. Nam, etsi ipsius Concilii decreta, etiam de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu in Consistorio Nostro secreto confirmata a Nobis fuerint sub finem Mensis Januarii, & ab eo etiam tempore apud hanc Sanctam Sedem observari ceperunt; quia tamen non parum temporis in eis Romæ diligenter, emendatèque imprimendis necessariò consumptum fuit, & jure etiam comuni sancitum est, ut Constitutiones novæ vim non nisi post certum tempus obtineant; æquum Nobis, justumque visum est, prædicta decreta omnia ad dictam reformationem, jusque positivum dumtaxat spectantia, * a Kal. Maii proxime

ximè præteriti omnes obligare cepisse, neque post eam aliam excusationem. cuiusquam, quod ea ignoraverit, admittendam: atque ita Apostolica auctoritate declaramus, ac definimus, & ab omnibus iudicari debere mandamus, atque statimus; decerentes irritum, & ioane, si quid secus a quoquam, quacumque dignitate, auctoritate, & potestate prædito, contigerit iudicari; non obstantibus constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aliisque in contrarium facientibus quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ declarationis, definitionis, mandati, Statuti, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentate præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnat. Dom. 1564. 15. Kal. Augusti, Pontif. Nostrî anno quinto.

FED. CARD. CÆSIUS.

Cæs. Glorierius.

H. Comyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium,

* Concilium ligare cepisse Kal. Maii 1564. firmant

Zaul. ad Statut. Favent. ro. 1., fol. 472., n. 34.

Ziprus in Respons. Can. lib. 4. tit. de Cognat. Spiritual. conf. 1., fol. 415.

Rota in rec. decisi. 377., n. 56., par. 17.

MOTUS PROPRIUS PII PAPÆ QUARTI

Per quem deputantur octo Cardinales ad curandam executionem,
& observationem Decretorum Sacri Concilii Tridentini.

PIUS PAPA IV.

Motu Proprio, &c. Alias nonnullas constitutiones, & Ordinationes, reformationem Majoris Pœnitentiarii, ac Sacræ Pœnitentiariæ Nostræ, ac Vicarii Nostrî, ac ejus officii, nec non Camerarii, & Cam. Apostol. ac illius causarum Auditoris, nec non Palatii Apostol. causarum Audit. ac Gubernatoris, & Capitulinæ Curiarum, & contradiCTORiarum, aliorumque alme Urbis Nostræ, ac Rom. Cur. tribunalium, & officiorum concernentes edidimus, quæ tamen (ut intelleximus) ab eorumdem officiorum, & tribunalium Præfectis, ac Officialibus minus diligenter observantur. Quod autem enixæ Nostræ voluntatis sit, ut illa, & pariter decreta Sacri Concilii Tridentini in his, quæ ad eorum officia spectant, ab eisdem omnino observentur; Nos propterea considerantes, parum esse jurâ condere, nisi sint, qui ea executioni demandari faciant, & in præmissis, prout ex debito Pastoralis officii Nobis (meritis licet imparibus) inuncti obligamur, salubriter, & utiliter providere, præfataque constitutiones, & Ordinationes, ac decreta Concilii, quas, & quæ hîc haberi volumus pro expressis, inviolabiliter observari volentes; Venerabili Fratri Nostrô Jo. Episc. Tuscul. Morono, Jo. Michaeli S. Anastasiæ Saraceno, ac Jo. Baptiste S. Clementis Cicada, necnon Michaeli S. Sabine Alexandrino, Clementi S. Mariæ in Araceli, & Ludovico S. Cyriaci in Thermis Simonetæ, ac Carolo S. Martini in Montibus Bostrumæ Presbyteris, necnon Vitellotio S. Mariæ in Particu Vitellio nuncupari titularum, Diacono, Cardinalibus, commitimus, & mandamus; quatenus ipsi, seu eorum major pars conjunctim, vel divisim, eorum arbitrio, etiam tamquam exequutores dictarum litterarum, constitutionum, & decretorum, prædictas constitutiones, ordinationes, ac decreta præfata, juxta tenores eorum, ac litterarum desuper confectarum, per quoscumque Pœnitentiariæ, Vicariæ, & Cameræ, ac Rotæ Curiarum, ac Tribunalium prædictorum Iudices, & officiales, sub excommunicationis lætæ sententiæ, ac privationis officiorum, & aliis eisdem Cardinalibus bene visis, etiam pecuniarum, eo ipso incurrendis poenis, firmiter observari faciant, & cum effectu; nisi tam in executione dictorum decretorum Concilii, quam dictarum litterarum Nostrarum aliqua dubietas, aut difficultas emeruerit, quo casu ad Nos referant, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, ac eos, qui

literis,

litteris, & decretis prædictis, & eorundem Catd. mandatis non paruerint, ex tunc, prout ex eadem die, & è contra, illorum officiis privatos, nec non ad illa, & alia Rom. Cur. officia in posterum obtinenda inhabiles, ac ipsi ab eisdem officiis sic privatis, illa tamquam per privationem vacantia a Datario Nostro vendi, & à quibuscvis personis idoneis pro pretio convenienti emi libere, & licitè posse auctoritate Nostra curent, nuncient, decernant, ac declarent, prout Nos, harum serie, nuntiamus, decernimus, & declaramus, non obstantib. quibuscvis Constitutionib. & Ordinationibus Apost. ac Pœnitentiariæ, & Curiar., nec non Tribunal. præd. statutis, &c. etiam iuramento, &c. roboratis, privilegiis quoque indultis, & litteris Apost. illis, ac dictis officialibus, & Tribunalibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscvis clausulis, & decretis, etiam motu simili, &c. & aliis quomocumque concessis, &c. Quibus omnibus, &c. illorum tenores, &c. hac vice latissime derogamus, easque aduersus præmissa nullatenus suffragari volumus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Placet Motu proprio I.

Dat. Romæ apud S. Marcum, quarto Nonas Aug. Anno quinto.

EX CONSTITUTIONE XISTI PAPÆ QUINTI SUPER INSTITUTIONE CONGREGATIONUM,

Quæ incipit: *Immensa*: An. 1588.

*Institutio Congregationis pro exequutione, & interpretatione
Concilii Tridentini.*

DEO autem Patri misericordiarum gratias agentes, qui in OEcumenico Concilio Tridentino, Spiritus sancti lumine diffusio, Catholicam veritatem omnibus patefecit, hæreses nostrorum temporum confutavit, mores, & disciplinam restituit, ejusdemque Concilii decreta ab omnibus observari volentes, quàm ad singularem Romani Pontificis auctoritatem tantummodo spectet Generalia Concilia indicare, confirmare, interpretari, & ut ubique locorum serventur, curare, ac præcipere.

Eorum quidem decretorum, quæ ad fidei dogmata pertinent, interpretationem Nobis ipsis referamus; Cardinalibus verò Præfatis interpretationi, & exequutioni Concilii Tridentini, si quando in his, quæ de morum reformatione, disciplina, ac moderatione, & Ecclesiasticis judiciis, aliisque hujusmodi statuta sunt, dubietas, aut difficultas emerferit, interpretandi facultatem, Nobis tamen consultis, impertimur. Et quoniam eodem Concilio Tridentino decretum est, Synodos Provinciales tertio quoque anno, Diocesanas singulis annis celebrari debere, id in exequutionis usum ab iis, quorum interest, induci eadem Congregatio providebit. Provincialium verò, ubivis terrarum illæ celebrentur, decreta ad se mitti præcipiet, eaque singula expendet, & recognoscet. Patriarcharum præterea, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, (quibus Beatorum Apostolorum limina certo constituto tempore visitare alia Nostra sanctione jussum est) postulata audiat, & quæ Congregatio ipsa per se poterit, ex charitatis, & justitiæ norma expediat; majora ad Nos referat, qui Fratribus Nostris Episcopis, quantum cum Domino licet, gratificari cupimus. Item ab iisdem Præfatis Ecclesiarum exposcat, quæ in Ecclesiis eorum curæ, ac fidei commissis, Cleri, Populique morum disciplina sit, quæ Concilii Tridentini decretorum, quàm in omnibus, tum præsertim in residentie munere, exequutio; quæ item pie conductu lines, & qui omnium denique in via Domini sint progressus: ipsique det litteras ex formula præscripta in testimonium obitæ per eos visitationis liminum Sanctorum eorumdem Apostolorum. Habeat itidem Congregatio auctoritatem promovendi reformationem Cleri, & Populi nedum in Urbe, & Statu Ecclesiastico temporali, sed etiam in Universo Christiano Orbe, in iis, quæ pertinent ad divinum cultum propagandum, devotionem excitandam, & mores Christiani populi ad præscriptum ejusdem Concilii componendos, atque ad rationes difficilissimis his, perturbatisque temporibus necessarias conformandos, quo uberius divinæ misericordie viam in nobis sentiamus, justamque iram, atque animadversionem effugiamus.

CONSTE

MOTUS PROPRIUS S. S. D. N. D. P. I. I.

DIVINA PROVIDENTIA PP. V.

De veritate exprimenda, &c. in dispensationibus matrimonialibus, & aliis gratiis, sub poena falsi.

P. I. U. S. P. A. P. A. V.

MOTU proprio; &c. Cum, sicut accepimus, nonnulli suæ conscientiae prodigi, ac propriæ salutis immemores, ut facilius a nobis, & Sede Apostolica dispensationes matrimoniales, & alias gratias, & concessionem obtineant, gradus consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, ac scientiam illorum aliter, quam eis a principio ab ipsis paribus significatum, vel narratum fuerit, exponant, & si matrimonia huiusmodi adhuc contracta non fuerint, pro contractis narrent; ac alias diversimode veram facti speciem, tam in ipsis dispensationibus matrimonialibus, quam pro aliis quibuscumque gratiis, & concessionibus obtinendis immutent: ac propterea cum non solum in impetrationibus huiusmodi fallitas narretur, verum etiam in partibus plerumque pro verificatione gratiarum huiusmodi veritas immutetur, & fallitas committatur: Nos igitur huiusmodi abusibus, & erroribus obviare cupientes, Motu proprio, &c. omnes, & singulos Procuratores tam officii sacre Pœnitentiariæ, seu contradictoriarum, quam alios quoscumque sollicitatores, & scriptores, quos Copistas vocant, qui veritatem facti a narratione, quam ab ipsis partibus habuerunt, quoad substantialia, & qualitates necessario exprimendas, diversam faciunt, seu quomodo invertunt, aut immutant, depravant, & per subreptionem, & obreptionem gratias a nobis extorquent, poenam falsi incurrere, & ea puniri omnino debere decernimus, & declaramus; Mandantes propterea Almæ Urbis Governatori, Cameræ Apostolicæ Auditori, & Vicario, quatenus in præmissis reos, & culpabiles repertos poena falsi, ut præmittitur, puniant, cum potestate citandi etiam per edictum, constituto summarie de non tuto accessu aliqua dicendi, & faciendi in præmissis necessaria, seu quomodolibet opportuna; non obstantibus præmissis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, exterrisque contrariis nequaquam obstantibus: irritum quoque, & inane, &c. dicique, &c. judicari, definiri debere, & sublata, &c. decernentes: Et quod præsentis Motus proprii, & absque data, & registrata, sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in iudicio, & extra, regula contraria non obst. ejusque transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ; quodque Cameræ, & Cancell. Apostol. ac Audientiae causarum Palatii Apostolici. valvis;

& in acie Campi Floræ dimissis, inibi copiis affixis omnes ita afficiant,
& ardent, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

Placet Motu proprio M.

Die 5. Decembr. 1566. Suprascr. Literæ Apost. affixæ, & pualiatæ fuerunt in locis superscriptis, dimissis in eisdem locis copiis affixis, per me Nicolaum de Matthæis Curs.

Jo. Gerardi Mag. Curs.

B U L L A
S S. D. N. D. P I I
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ V.

Super declaratione decreti Concilii Tridentini de cognatione spirituali inter maritum, vel uxorem suscipientis, & baptizatum, baptizati-
que patrem, & matrem, & quascumque alias personas tam ex parte suscipientis, quam baptizantis, & baptizati.

P I U S E P I S C O P U S

S E R V U S S E R V O R U M D E I

Ad perpetuam rei Memoriam.

CUM illius vicem, licet minime suffragantibus meritis, geramus in terris, de cujus vultu prodit iudicium, & vident oculi æquitatem, officii nostri debitam prosequimur actionem, si obscuros sacrorum Canonum sensus ita aperire studemus, ut piis Christi fidelium mentibus nulla dubitandi occasio relinquatur. Sane licet ex eo, quod in Concilio Tridentino decretum fuerit, cognationem spirituales inter eos tantum contrahi, qui suscipiunt baptizatum de Baptismo, ac baptizatum ipsum, & illius patrem, & matrem, nec non baptizantem, & baptizatum, baptizati-que patrem, & matrem; in reliquis personis, quæ per antiquos Canones occasione cognationis huiusmodi contrahere prohibentur, omne impedimentum sublatum esse videatur; adhuc tamen ab aliquibus dubitari accepimus, an saltem impedimentum cognationis spiritualis huiusmodi inter maritum, vel uxorem suscipientis, & baptizatum, nec non inter maritum, vel uxorem suscipientis, & patrem, ac matrem baptizati vigeat, propterea quod prohibitum de uno conjuge, de altero etiam prohibitum esse videatur: Nos piarum mentium quieti, & matrimonium favori (quantum ex alto nobis per-mittitur) consulere volentes, a præcis verbis Concilii minime dis-cendum

dendum in præmissis esse censuimus. Et propterea nullum amplius impedimentum ratione cognationis huiusmodi subesse decernimus, & declaramus, quominus inter dictos maritum, vel uxorem fuscipientis, & baptizatum, baptizatique patrem, & matrem, & quascunque alias personas tam ex parte fuscipientis, quam baptizantis, & baptizati, in dicto Concilio nominatim non expressas, matrimonium libere, & licite contrahi possit, & ita ab omnibus judicari debere mandamus, atque statuimus, decernentes irritum, & inane, si quid secus a quoquam, quacunque dignitate, auctoritate, & potestate prædito, contigerit judicari; non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentēs literæ in Cancellaria nostra Apostolica, & in acie Campi Floræ de more publicentur, & inter Constitutiones perpetuo valituras describantur: & quia difficile foret, præsentēs ad singula quæque loca deferri, quod earum, transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, ac sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, decreti, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Romæ apud S. Petrum anno Incarnat. Domin. 1566. 4. Kal. Decembr. Pontific. nostri anno primo.

Caf. Glorierius.

H. Cumyn.

Vifa de Curia Jo. Barengus.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Anno a Nativ. Domini 1566. Indiæ. 9. die vero 19. mensis Decemb. Pont. SS. D. N. Pii, divina Provid. Papæ V. anno ejus primo, retroscriptæ literæ Apost. affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Cancell. Apost. & in Acie Campi Floræ per nos Antonium Clerici, & Jo. Andream Rogerium, præfati Sanctissimi Domini nostri Papæ Cursores.

Stephanus de Olea Magist. Curs.

B U L L A
S S. D. N. D. P I I
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ V.

Super declaratione Concilii Tridentini de impedimento affinitatis
ex fornicatione provenientis .

P I U S E P I S C O P U S

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam .

AD Romanum Pontificem spectat Canonicas sanctiones ; quæ expressiorem sensum postulare videntur , re diligenter perspecta , ita declarare , & alias providere , ut omnis dubietas de piis Christifidelium mentibus evellatur . Sane postquam ex eo , quod Tridentina Synodus impedimentum affinitatis ex fornicatione proveniens , per quod non solum Matrimonium contrahi prohibetur , sed etiam postea factum dirimitur , ad eos tantum restrinxit , qui primo , & secundo gradu conjunguntur , in ulterioribus vero gradibus statuit , Matrimonium postea factum non dirimi , a pluribus Christifidelibus , ut accepimus , est dubitatum , an licite in ulterioribus gradibus hujusmodi Matrimonium contrahi prohibeatur . Et propterea nos omnem ambiguitatem tollere , & animarum tranquillitati , ac matrimonii libertati , quantum cum Deo possumus , consulere volentes , declaramus , & Apostol. auctoritate decernimus , nullum hodie impedimentum remanere , quominus in ulterioribus gradibus hujusmodi libere , & licite matrimonium contrahi possit , & ita ab omnibus judicari debere mandamus , atque statuimus , decernentes irritum , & inane , si quid secus a quoquam , quacumque dignitate , auctoritate , & potestate prædito , contigerit judicari ; non obstantibus constitutionibus , & ordinationibus Apostolicis , aliisque contrariis quibuscumque . Volumus autem , quod præsentis literæ in Cancellaria nostra Apost. & in Acie Campi Floræ de more publicentur , & inter Constitut. perpetuo valituras describantur : & quia difficile foret , præsentibus ad singula quæcumque loca deferri , quod earum transumptis etiam impressis , manu alicujus Notarii subscriptis , ac sigillo alicujus Prælati munitis , eadem prorsus fides adhibeatur , quæ præsentibus adhiberetur , si forent exhibitæ , vel ostensæ . Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis , decreti , mandati , statuti , & voluntatis infringere , vel ei ausu temerario contraire . Si quis autem hoc attentare præsumperit , indignationem omnipotentis Dei , ac Beatorum Petri , & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum .

Datum

Datum Romæ apud S. Petrum ; Anno Incarnat. Dominicæ 1566.
4. Kal. Decemb. Pont. nostri anno primo.

Cæs. Glorierius.

Visa de Curia Jo. Barengus

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Anno a Nativitate Domini 1566. Indiët. 9. die vero 19. mensis Decemb. Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Pii divina providentia Papæ V. anno ejus primo, retrospectæ literæ Apost. affixæ, & publicatæ fuerunt in valvis Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Jo. Andr. Rogerium, & Camillum Cherub. Curs.

Stephanus de Olea Magister Curforum.

DECLARATIO CONCILII TRIDENTINI

De Compasernitate, & Affinitate, & fornicatione, ac Matrimoniis desuper contractis, & contrahendis.

Sanctissimus in Christo Pat. & D. N. D. Pius, Divina Providentia Papa V. ad cujus notitiam pervenit, quod, cum in decretis Sacri Concilii Trident. certæ tantum personæ enumerentur, inter quas dumtaxat cognatio spiritualis deinceps contrahatur, ab aliquibus revocatur in dubium, an qui ultra personas in dictis decretis enumeratas, quomodo cognatione spirituali, ante confirmationem dicti Concilii, conjuncti erant, absque dispensatione Apostolica, Matrimonium post dictam confirmationem contrahere potuerint. ac hodie, & de cætero contrahere possint, cum ante prædictam confirmationem id facere de jure minime liceret, & insuper, cum in eisdem decretis statuatur, affinitatem, quæ ex fornicatione contrahitur, in illis solummodo attendi debere, qui primo, vel secundo affinitatis gradu junguntur, ab aliquibus pariter dubitatur, an matrimonia inter personas, quæ ante confirmationem dicti Concilii, tertio, vel ulteriori hujusmodi affinitatis gradu conjunctæ erant, post confirmationem ejusdem Concilii absque dispensatione Apostol. contracta, & quæ deinceps contrahi contigerit, dirimi debeant; Sanctitas, sua ad tollendum omne dubium, eos, qui ante confirmationem prædicti Concilii cognationem spiritualement contraxerunt (dummodo non sint ex personis in dictis decretis enumeratis, & inter quas tantum Concilium voluit deinceps contrahi hanc cognationem spi-

bus, quas pro matrimoniis contractis, aut contrahendis inter viros, & mulieres invicem diversis prohibitis consanguinitatis, seu affinitatis, aut mixtis ex communi, seu ab eodem stipite surgentibus, quicumque illi sint, dummodo primum quoquo modo non attingant, cum in eo Sanctitas sua nunquam dispensare intendat, gradibus conjunctos, ab eadem Sanctitate sua, & pro tempore existente Rom. Pontifice, aut Sede Apostolica impetrari, vel alias concedi contigerit, ac in literis, commissionibusque desuper etiam locorum Ordinariis faciendis, gradus remotior attendatur, trahatque secum propinquiorem, ac ob id sufficiet remotiorem tantum gradum exprimere, obtentis tamen postea super propinquiore literis declaratoriis, juxta Gregor. & Clem. præd. hujusmodi constitutiones, quas quoad hoc innovavit, & inviolabiliter observari mandavit, dispensationesque, seu dispensandi commissiones, ac desuper confectas literas, & processus habitos per easdem dispensari, sed his, cum quibus dispensari mandatur propter proximioris gradus hujusmodi non expressionem, de surreptionis, vel obreptionis vicio, seu intentionis defectu notari non posse, sed in omnibus, & per omnia suffragari, perinde ac si in literis, seu commissionibus hujusmodi de proximioris, seu utroque gradu specialis, & expressa mentio facta fuisset, sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Sanct. Rom. Eccles. Cardinales, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac quidquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decrevit, constitutionibus Pii Præd. hujusmodi, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscumque.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit superscripta Regula Romæ in Canc. Ap. anno Incarn. Dom. 1566. die vero Martis, 20. mēsis Augusti, Pontif. præfati SS. D. N. D. Pii Papæ anno primo.

scriptis, ac sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, definitionis, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum anno Incarn. Dom. 1568. Kalend. Julii Pontif. nostri anno tertio.

Cæs. Glorierius.

H. Cumyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Anno a Nativ. Dom. 1568. Indict. 6. die vero 24. mensis Febr. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Pii divina Provid. Papæ V. anno tertio, retroscriptæ literæ Apostolicæ lectæ, & affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Cancell. Apost. & in Acie Campi Floræ, ut moris est, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium affixis, & deinde amotis per nos Julium Parinum, Clæ. Ter. & Jo. Bornotum prælib. SS. D. N. Papæ. Curæ.

Cammillus Cherubinus, Magister, Cursum.

SS. DO-

SS. DOMINI NOSTRI DOMINI
P I I P A P Æ V.

Extensio Decret. Concilii Trident. Sess. 21. cap. 2. quod incipit: Cum non deceat, loquentis de Clericis sæcularibus, ac Clericis regularibus non professis, quod non promoveantur ad sacros ordines, nisi servata forma dicti Decreti.

P I U S E P I S C O P U S
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontif. sacrorum Conciliorum auctor, & interpret, illa, quæ in hujusmodi Conciliis a prudentibus Patribus, in Spiritu Sancto legitime congregatis, salubriter sancita sunt, pro sui pastoralis officii debito, dum æquitas, honestas, & decus suadet, sicuti declarare, & moderari, ita etiam ad alios casus extendere consuevit. Sane cum non deceat divino ministerio adscriptos cum ordinis dedecore mendicare, aut sordidum aliquem quæstum exercere, a Sacro Tridentino Concilio inter alia decretum fuit, ne quis deinceps Clericus sæcularis, quamvis alias moribus, scientia, & ætate esset idoneus, ad sacros Ordines promoveretur, nisi prius legitime constaret, eum beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honeste sufficeret, pacifice possidere, vel alias ordinari non posse, nisi juxta Decreti ab ipso Concilio desuper editi formam, & tenorem. Cum autem nulla in hujusmodi Decreto Religiosorum Clericor. mentio facta fuerit, ac propterea nonnulli (uti moleste accepimus) certorum Ordinum Religiosi, seu Canonici, vel Clerici intra claustra Monasteriorum, seu Domorum more regularium in communi viventes, qui nunquam, seu nonnisi ad certum tempus professionem emittunt, & ex claustro exire, vel dimitti, & ad sæculum redire libere, & licite possunt, religionis prætextu, absque titulo sufficientis beneficii, nec juxta dicti Decreti tenorem, ad sacros Ordines se promoveri prætendant, & a nonnullis Episcopis passim promoveantur, atque inde plerumque illud inconveniens eveniat, ut sic promoti, & e claustro exeuntes, & per sæculum vagantes, vel mendicare, vel sordidum quæstum exercere, non sine ipsorum dedecore, ac ordinis vilipendio, & quamplurimorum Christianisselium scandalo cogantur. Nos igitur, qui singulorum Dei Ministrorum honorem, & decus (quantum in nobis est) sinceris exoptamus affectibus, motu proprio, ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac perpetuo valitura sanctione, decretum prædictum de Clericis sæcularibus

laribus loquens ad omnes, & singulos etiam cujuscumque Ordinis Clericos Religiosos, sive sæculares, more religiosorum viventes in communi, non professos, harum serie extendimus, & ampliamus. Ac religiosi, & aliis prædictis non professis, ut ad sacros Ordines promoveri, nec non omnibus, & singulis venerabilibus Fratribus nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis gratiam, & communionem Sedis Apost. habentibus, ut Ordines ipsos hujusmodi Religiosis personis impendere, nisi observata forma dicti Decreti, non valeant, in virtute S. Obed. & sub indignationis nostræ poena interdicimus, & prohibemus, ac contra facientes per annum a præstatione talium Ordinum ipso jure suspendimus, statuentes, & decernentes, promotiones quarumlibet religiosarum personarum prædict. ad Ordines hujusmodi contra ipsius Decreti Concil. Trident. formam, etiam cujusvis licentiæ ab Apost. Sede, vel illarum superioribus, cujuscumque dignitatis, status, gradus, & præminentiae existant, etiam si Pontificali dignitate fungantur, vel Cardinalatus honore præfulgeant, concessæ prætextu factas, excusatione prædictorum ordinum omnino carere, nullasque prorsus, & irritas existere, sicque promotas personas in altaris ministerio ministrare non posse. Quinimo ministrantes privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, & aliis gratiis Clericis concessis omnino privari, & irregularitatem, aliasque in dicto Decreto contentas poenas eo ipso incurrere, a quibus nili a Rom. Pont. vel in mortis articulo minime absolvi possint; Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quorumvis monasteriorum, & ordinum etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis, statutis, & consuetudinibus, & privilegiis, atque indultis, & literis Apostolicis, illis, illorumque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis reitutivis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si alias pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exequuta forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas datas, & decreta in illis apposita, ac si de verbo ad verbum inferentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Et ut præsentis literæ ad omnium notitiam perveniant, neve quis illarum ignorantia excusari possit, volumus, & Apost. auctoritate decernimus, præsentis literas ad valvas Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellar. Apost., ac in Acie Campi Floræ publicari, & earum exempla affigi, & imprimi, illarumque exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici,

bl. ci, & sigillo Prælati Ecclesiastici; vel ejus curiæ obſignatis; eandem prorsus fidem adhiberi, quæ ipsis præſentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ extensionis, ampliacionis, interdicti, prohibitionis, ſuppoſitionis, ſtatuti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſt. ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum; anno Incarnacionis Domini 1568. pridie Idus Octob. Pontificatus noſtri anno tertio.

Cef. Glorietius.

H. Cumy.

Regiſtrata apud Cefarem Secretarium.

Anno a Nativitate Domini 1568. Indiſt. 15. die vero 12. menſis Novemb. Pontif. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pii, divina Provid. Papæ V. anno tertio, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Cancellarie Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ, dimiſſis in ſuperius expreſſis locis præſentibus literis per aliquantulum temporis ſpatium affixis, & deinde, ut moris eſt, amotis per nos Thomam Gallarum, & Julium Parinum, prælib. Sanctiſſimi D. N. Pii Papæ V. ac S. Sedis Apoſtolicæ Curſores.

Chriſtianus de Monte, Mag. Curſ.

CONSTITUTIONES
EX ANTIQUO JURE
DESUMPTÆ
ET PER CONCILIUM SPECIATIM INNOVATÆ
UNA CUM ALIIS DUABUS
PII PAPÆ QUARTI
AD CONCILIUM MAXIME SPECTANTIBUS,
QUEIS ALTERA ACCEDIT
BENEDICTI XIV.
SUPER RESIDENTIA EPISCOPORUM.

iii

L E O D E C I M U S
IN CONCILIO LATERANENSI

S E S S I O N E X.

De Impressione librorum.

OS, ne id quod ad Dei gloriam, & fidei augmen-
tum, ac bonarum artium propagationem sa-
lubriter est inventum in contrarium conversa-
tur, ac Christifidelium salutem detrimentum pa-
riat, super librorum impressione curam nostram
habendam fore duximus, ne de cetero cum bo-

Sess. 4. Decret.
de edit. & ulis
lacr. lib.

nis feminibus spinæ coalescant, vel medicinis venena inter-
misceantur. Volentes igitur de opportuno super his reme-
dio providere, hoc sacro approbante Concilio, ut negotium
impressionis librorum huiusmodi eò prosperetur felicius, quo
deinceps indago solertior diligentius, & cautius adhibeatur:
statuimus & ordinamus, quod de cetero perpetuis futuris tem-
poribus, nullus librum aliquem, seu aliam quamcumque
scripturam, tam in Urbe nostra, quam aliis quibuscumque civi-
tatibus & diocesis, imprimere, seu imprimi facere præsu-
mat, nisi prius in Urbe per Vicarium nostrum, & sacri Pa-
latii Magistrum; in aliis vero civitatibus & diocesis per
Episcopum; vel alium habentem peritiam scientiæ, libri seu
scripturæ huiusmodi imprimendæ, ab eodem Episcopo ad id
deputandum, ac Inquisitorem hæreticæ pravitatis civitatis
sive diocesis, in quibus librorum impressio huiusmodi fieret,
diligenter examinentur, & per eorum manu propria subscrip-
tionem, sub excommunicationis sententia, gratis & sine
dilatione imponendam, approbentur. Qui autem secus præ-
sumpserit ultra librorum impressorum amissionem, & illo-
rum publicam combustionem, ac centum ducatorum fabri-
cæ Principis Apostolorum de Urbe, sine spe remissionis, so-
lutionem, ac anni continui exercitii impressionis suspensio-
nem excommunicationis sententia innodatus existat: ac de-
mum ingravescente contumacia, taliter per Episcopum su-
um, vel Vicarium nostrum respective per omnia juris re-
media castigetur; quod alii ejus exemplo similia minime at-
tentare præsumant. Nulli ergo &c. Si quis autem &c. Datum
Romæ in publica Basilica solemniter celebrata anno Incarna-
tionis Dominicæ 1515. 4. Maii Pontif. nostri anno 3.

SIXTI QUARTI

Constitutio prior de festo Conceptionis Immaculate Virginis, ex libro tertio Extravagantium Communium tit. e Reliquiis & veneratione Sanctorum.

Self. 3. de pecc. orig. Vide Bullam Pii V. quæ incipit: Super specula 1570. Pauli V. quæ incipit: Regit pectus 1616. ejusdem decretum in generali congregatione 1617. 13. Aug. ne quis publice affirmare audeat Virginem peccatam: in Adamo, extoritur postea ad auctus privatus Greg. XV. in generali Congregatione 24. Mart. 1623. data eadem incultus fratibus Ordinis predicatorum per Bullam quæ incipit: Eximius atque singulares, quid anni privatum & inter se damnat eam quæ non emendanda. Jamante Concilio missa. fletisse, eos qui Virginis Conceptionis immaculatæ detraxerent solemniter admodum damnatos ab Episcopo & universo Clero Parisiensi auctoritate Joani Juvenalis U. fuit Archiepiscopus Rhemenensis lib. de Rebus gestis Caroli IV. Francorum Regis, sub an. 1387.

CUM præcellsa meritorum insignia, quibus Regina cælorum, virgo Dei genitrix gloriosa, sedibus prælata æthereis, fidei illius quasi stella matutina perrutilans, devotæ considerationis indagine perferutamur, & infra pectoris arcana revolvimus, quod ipsa, utpote via misericordiæ, mater gratiæ, & pietatis amica, humani generis consolatrix, pro salute fidelium, qui delictorum onere gravantur, sedula oratrix, & pervigil, ad Regem, quem genuit, intercedit: dignum, quin potius debitum reputamus, universos Christi fideles, ut omnipotenti Deo (cujus providentia ejusdem Virginis humilitatem ab æterno respiciens, pro concilianda suo auctori humana natura, lapsu primi hominis æterna morti obnoxia, eam sui Unigeniti habitaculum sancti Spiritus preparatione constituit, ex qua carnem nostræ mortalitatis pro redemptione populi sui assumeret, & immaculata Virgo nihilominus post partum remaneret) de ipsius immaculatæ virginis mira conceptione gratias & laudes referant, & instituta propterea in Ecclesia Dei, Missas & alia divina Officia dicant, & illis intersint indulgentiis & peccatorum remissionibus invitare, ut exinde fiant ejusdem Virginis meritis & intercessione divinæ gratiæ aptiores. Hac igitur consideratione inducti, ejusdem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, auctoritate Apostolica hac in perpetuum valitura constitutione statuimus & ordinamus, quod omnes & singuli Christi fideles utriusque sexus, qui Missam & Officium Conceptionis ejusdem Virginis gloriolæ, juxta piam, devotam & laudabilem ordinationem dilecti filii Magistri Leonardi de Nogarolis, clerici Veronensis, Notarii nostri, & quæ desuper a nobis emanavit, Missæ & Officii hujusmodi institutionem, in die festivitatis Conceptionis ejusdem Virginis Mariæ, & per Octavas ejus, devote celebraverint & dixerint, aut illis horis canonicis interfuerint: quoties id fecerint, eandem prorsus indulgentiam & peccatorum remissionem consequantur, quam juxta felicis recordationis Urbani IV. in Concilio Viennensi approbatæ, ac Martinij V. & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostro-

rum

rum constitutiones consequuntur illi, qui Missam & Horas
canonicas in festo Corporis & Sanguinis Domini nostri Je-
su Christi à primis Vesperis, & per illius Octavas, juxta
Romanæ Ecclesiæ constitutionem, celebrant, dicunt, aut
Misse, Officio, & Horis hujusmodi interfunt, presentibus
perpetuis temporibus valituris. Datum Romæ apud S. Pe-
trum, anno incarnationis Dominicæ 1476. 3. Kalend. Mar-
tii, Pontificatus nostri anno 6.

CONSTITUTIO ALTERA.

Grave nimis gerimus & molestum, cum sinistranobis
de quibusdam Ecclesiasticis personis referuntur. Sed in eo-
rum, qui ad evangelizandum verbum Dei sunt deputati,
excessibus prædicando commissis, eo gravius provocamur,
quo illi periculosius remanent incorrecti; cum facile dele-
ri nequeant, qui multorum cordibus sic publicè prædican-
do diffusius & damnabilius imprimuntur errores. Sanè cum
sancta Romana Ecclesia de intemeratæ semperque Virginis
Mariæ Conceptione publice festum solemniter celebret, &
speciale ac proprium super hoc Officium ordinaverit, non-
nulli, ut accepimus, diversorum Ordines prædicatores, in
suis sermonibus ad populum publicè per diversas civitates
& terras affirmare hætenus non erubuerunt, & quotidie
prædicare non cessant, omnes illos qui tenent, aut asserunt
eamdem gloriosam & immaculatam Dei genitricem absque
originalis peccati macula fuisse conceptam, mortaliter pec-
care, vel esse hæreticos: ejusdem immaculatæ Conceptionis
Officium celebrantes, audientesque sermones illorum
qui eam sine hujusmodi macula conceptam esse affirmant
peccare graviter: sed & præfatis prædicationibus non con-
tenti, confectos super his suis assercionibus libros in publi-
cum ediderunt; ex quorum assercionibus & prædicationibus
non levia scandala in mentibus fidelium exorta sunt, &
majora merito exoriri formidantur in dies. Nos igitur hu-
jusmodi temerariis ausibus, ac perversis assercionibus ac scan-
dalosis, quæ exinde in Dei Ecclesia exoriri possunt, quan-
tum nobis ex alto conceditur, obviare volentes, motu pro-
prio, non alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instan-
tiam, sed de nostra mera deliberatione & certa scientia,
hujusmodi asserciones prædicatorum eorundem & aliorum
quorumlibet, qui affirmare præsumerent, eos qui crederent
aut tenerent, eandem Dei genitricem ab originalis peccati
macula

macula in sua conceptione præservatam fuisse, propterea alicujus hæresis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare: aut hujusmodi Officium conceptionis celebrantes, seu hujusmodi sermones audientes, alicujus peccati reatum incurere, utpote falsas & erroneas, & a veritate penitus alienas, editoque desuper libros prædictos id continentes, quoad hoc auctoritate Apostolica, tenore præsentium reprobamus & damnamus: ac motu, scientia, & auctoritate prædictis statuimus & ordinamus, quod prædicatione verbi Dei, & quicumque alii, cujuscumque status, gradus, aut ordinis, ac conditionis fuerint, qui da cætero ausu temerario præsumplerint in eorum sermonibus ad populum, seu alias quomodolibet affirmare, hujusmodi sic per nos improbatas & damnatas assertiones vetas esse, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, postquam de præsentibus scientiam habuerint excommunicationis sententiam eo ipso incurrant, a qua ab alio quam a Romano Pontifice [nisi in mortis articulo] nequeant absolutionis beneficium obtinere. Item motu, scientia, & auctoritate similibus, simili poenæ ac censuræ subiicientes eos, qui ausi fuerint asserere, contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, vel peccatum incurere mortale; cum nondum sit a Romana Ecclesia & Apostolica Sede decisum: non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscumque quibus communiter vel divisim a Sede Apostolica indultum exisset, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam ac expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Et ne de præmissis aliquando valeant ignorantiam allegare, volumus, quod locorum Ordinarii requisiti, præsentibus litteras in Ecclesiis consistentibus in eorum civitatibus & suarum diocesum locis insignibus, dum major ibi multitudo populi ad divina convenerit sermonibus ad populum mandare & faciant publicari. Præterea quia difficile foret præsentibus litteras ad singula loca, in quibus expediens fuerit, deferre: etiam volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod earundem litterarum transumpto, manu publici Notarii confecto, & authentico alicujus prælati Ecclesiastici sigillo munito, ubique stetur, prout staretur eisdem originalibus litteris; si forent exhibite vel ostense. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reprobationis, damnationis, statuti, ordinationis, voluntatis & decreti

decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli, Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ 1483. pridie Nonas Septemb. Pontificatus nostri anno 13.

CONCILIUM LATERANENSE SUB INNOCENTIO TERTIO

Canone 10. de Prædicatoribus instituendis.

INter cætera quæ spectant ad salutem populi Christiani, pabulum verbi Dei permaximè noscitur sibi esse necessarium, quia sicut corpus materiali, sic anima spirituali cibo nutritur; eo quod non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei: unde cum sæpe contingat, quod Episcopi, propter occupationes multiplices, vel invaletudines corporales, aut hostiles incurfiones, seu occasiones alias (ne dicamus defectum scientiæ, quod in eis est reprobandum omnino, nec de cætero tolerandum) per se ipsos non sufficiunt ministrare populo verbum Dei, maxime per amplas dioceses & diffusas: generali constitutione sancimus, ut Episcopi viros idoneos ad sanctæ prædicationis officium salubriter exequendum assumant, potentes in opere & sermone, qui plebes sibi commissas vice ipsorum, cum per se idem nequiverint, sollicitè visitantes, eas verbo ædificent: & exemplo, quibus ipsi, cum indiguerint; necessaria ministrent, ne pro necessariorum defectu compellantur desistere ab incepto. Unde præcipimus tam in Cathedralibus, quam in aliis Conventualibus Ecclesiis viros idoneos ordinari, quos Episcopi possint coadjutores & cooperatores habere, non solum in prædicationis officio, verumetiam in audiendis confessionibus, & penitentiis injungendis, ac cæteris, quæ ad salutem pertinent animarum. Si quis autem hoc neglexerit adimplere, districte subiaceat ultioni.

sess. 5. de refo.
c. 2.

Lib. 1. Decretal. tit. de electione, & electi potestate.

CAPUT VII.

CUM in cunctis sacris Ordinibus, & Ecclesiasticis ministeriis, sint ætatis maturitas, gravitas morum, & litte.

sess. 7. de refo.
c. 1.

litterarum scientia inquirenda; multo fortius in Episcopo hæc oportet inquire: qui ad aliorum curam positus, in se ipso debet ostendere, qualiter alios in domo Dei oporteat conversari. Eapropter, ne quod de quibusdam pro necessitate temporis factum est, trahatur a posteris in exemplum; præsentī decreto statuimus, ut nullus in Episcopum eligatur, nisi qui jam trigessimū annum ætatis exegerit, & de legitimo matrimonio sit natus: qui etiam vita & scientia commendabilis demonstretur.

Ibid. 5. Inferiora,

Sess. 24. de ref.
p. 12.

Inferiora etiam ministeria, ut puta Decanatum, Archidiaconatum, & alia quæ curam animarum habent annexam, nullus omnino suscipiat, sed nec Parochialis Ecclesiæ regimen, nisi qui jam vigesimū quintum annum ætatis attigerit, & scientia & moribus commendandus existat: cum autem assumptus fuerit, si Archidiaconus in Diaconum, & Decanus & reliqui admoniti non fuerint præfixo a Canonibus tempore in Præbyteros ordinati: & ab isto removeantur officio, & aliis conferatur, qui & velint & possint illud convenienter implere. Nec profit eis appellationis refugium, si forte in constitutionis istius transgressionem per appellationem voluerint se tueri. Hoc sane non solum de promovendis, sed etiam de his qui jam promoti sunt, si canones non obstant, præcipimus observari.

Lib. 3. Decretalium, de Clericis non residentibus;

C A P U T I I I.

Sess. 7. de ref.
cap. 3.

Quia nonnulli modum avaritiæ non ponentes dignitates diversas Ecclesiasticas, & plures Ecclesias Parochiales, contra sacrum canonum instituta nituntur accipere; ut cum unum officium vix implere sufficiant, stipendia sibi vindicent plurimorum: ne id de cetero fiat, districtius inhibemus, Cum igitur Ecclesia vel Ecclesiasticum ministerium committi debuerit, talis ad hoc persona quæ ratur, quæ residere in loco, & curam ejus per seipsam valeat exercere, Quod si aliter actum fuerit, & qui receperit, quod contra sacros canones accepit, amittat: & qui dederit, largiendi potestate privetur.

In

In Sexto. De electione, & electi potestate.

C A N O N X I V.

Licet canon, a felicis recordationis Alexandro Papa III. predecessore nostro editus inter cetera statuerit, ut nullus regimen Ecclesie parochialis suscipiat, nisi vigesimum quintum ætatis annum attigerit, ac scientia, & moribus commendandus existat; quodque talis ad regimen assumptus hujusmodi, si monitus non fuerit, præfixo a canonibus tempore, in presbyterum ordinatus, a regiminis ejusdem amoveatur officio, & alii conferatur. Quia tamen in observatione Canonis memorati se multi exhibent negligentes, nos periculosam illorum negligentiam volentes juris executione suppleri, præsentis decreto statuimus, ut nullus ad regimen parochialis Ecclesie assumatur, nisi sit idoneis moribus, scientia, & ætate: Decernentes, collationes de parochialibus Ecclesiis iis, qui non attigerint vigesimum quintum annum, de cetero faciendas, viribus omnino carere. Is etiam, qui ad hujusmodi regimen assumetur, ut gregis sibi crediti diligentius curam querere possit, in parochiali Ecclesia, cujus rector is extiterit, residere personaliter teneatur. Et intra annum a sibi commissi regiminis tempore numerandum, se faciat ad sacerdotium promoveri. Quod si intra idem tempus promotus non fuerit, Ecclesia sibi commissæ [nulla etiam præmissa monitione] sit præsentis constitutionis auctoritate privatus. Super residentia verò, uti præmittitur, facienda, possit Ordinarius gratiam dispensationis ad tempus facere, pro ut causa rationabilis id exposcit,

Sess. 7. de ref.
c. 2.

Lib. 3. Decretalium de præbendis, & dignitatibus.

C A N O N X X I X.

GRave nimis est & absurdum, quod quidam Ecclesiarum Prælati, cum possint viros idoneos ad Ecclesiastica beneficia promovere, assumere non verentur indignos, omnibus nec morum honestas, nec litterarum scientia suffragatur, carnalitatis sequentes affectum, non judicium rationis. Unde quanta Ecclesiis damna proveniant, nemo sane mentis ignorat. Volentes igitur huic morbo, mederi, præcipimus, ut, prætermisissis indignis, idoneos assumant, qui Deo & Ecclesiis velint & valeant gratum im-

Sess. 7. de ref.
cap. 3.

b

pendere

x

pendere famulatum : fiatque de hoc in provinciali Concilio diligens inquisitio annuatim ; ita ut qui post primam , & secundam correptionem fuerit repertus culpabilis , a beneficiis conferendis per ipsum Concilium suspendatur , instituta in eodem Concilio persona provida & honesta , quæ suspensum si suppleat defectum in beneficiis conferendis . Et hoc ipsum circa Capitula , quæ in his deliquerint , observetur . Metropolitanus vero delictum superioris iudicio relinquatur ex parte Concilii nuntiandum . Ut autem hæc salubris provisio plenior consequatur effectum , huiusmodi suspensionis sententia , præter Romani Pontificis auctoritatem , aut proprii Patriarchæ , minime relaxetur , ut in hoc quoque quatuor Patriarchales sedes specialiter honorentur .

Lib. 3. Decretalium de præbendis, & dignitatibus,

CAPUT XXVIII.

Sess. 7. de ref.
cap. 4.

DE multa providentia fuit in Lateranensi Concilio prohibitum , ut nullus diversas dignitates Ecclesiasticas , vel plures Ecclesias parochiales reciperet contra sacrorum Canonum instituta : alioquin recipiens sic acceptum amitteret , & largiendi potestate conferens privaretur . Quia vero propter præsumptiones , & quorundam cupiditates , nullus hactenus , aut rarus , de prædicto statuto fructus provenit : nos evidentius & expressius occurrere cupientes , præsentis decreto statuimus , ut quicumque receperit aliquod beneficium , curam habens animarum annexam , si prius tale beneficium habebat , eo sit ipso jure privatus : & si fortè illud retinere contenderit , etiam alio spoliatur . Is quoque , ad quem prioris spectat donatio , illud post receptionem alterius libere conferat , cui merito viderit conferendum : & si ultra sex menses conferre distulerit , non solum ad alios secundum Lateranensis Concilii statutum ejus collatio devolvatur , verum etiam tantum de suis cogatur proventibus in utilitatem Ecclesiæ , cujus est illud beneficium , assignare , quantum a tempore vacationis ipsius constiterit esse perceptum . Hoc idem in personatibus esse decernimus observandum : addentes , ut in eadem Ecclesia nullus plures dignitates , aut personatus habere præsumat , etiam si curam non habeant animarum . Circa sublimes tamen , & litteratas personas , quæ majoribus beneficiis sunt honorande , cum ratio postulaverit , per Sedem Apostolicam poterit dispensari ,

In

CAPUT III.

Ordinarii locorum subditos suos plures dignitates, ut Ecclesias, quibus animarum cura imminet, obtinentes, seu personatum aut dignitatem cum alio beneficio, cui cura similis est annexa, districte compellant dispensationes auctoritate, quarum huiusmodi Ecclesias, personatus, seu dignitates Canonice tenere se asserunt, intra tempus pro facti qualitate ipsorum Ordinariorum moderandum arbitrio exhibere. Quod si forte iusto impedimento cessante, nullam dispensationem intra idem tempus contigerit exhiberi, Ecclesiarum beneficia, personatus, seu dignitates, quae sine dispensatione aliqua eo ipso illicitè detineri constabit, per eos, ad quos eorum collatio pertinet, libere personis idoneis conferantur. Ceterum si dispensatio exhibita sufficiens evidenter appareat, exhibens nequaquam in beneficiis huiusmodi, quae Canonice obtinet, molestetur. Provideat tamen Ordinarius, qualiter nec animarum cura in eisdem Ecclesiis, personatibus, seu dignitatibus negligatur: nec beneficia ipsa debitis obsequiis defraudentur. Si vero de dispensationis exhibitae sufficientia dubitetur, super hoc erit ad Sedem Apostolicam recurrendum: cuius est aestimare, quem modum sui beneficii esse velit. In conferendis insuper personatibus, & dignitatibus & aliis beneficiis curam habentibus animarum annexam; iidem Ordinarii diligentiam illam observent, ut personatum, dignitatem, vel aliud beneficium similem curam habens animarum, alicui plura similia obtinenti non ante conferre praesumant, quam eis super obtentis dispensatio evidenter sufficiens ostendatur: qua etiam ostensa ita demum ad collationem procedere volumus, si appareat per eandem, quod is, cui est collatio facienda huiusmodi personatum, dignitatem, vel beneficium retinere libere valeat cum obtentis; vel si ea quae sic obtinet, libere ac sponte resignet. Aliter autem de personatibus, dignitatibus, & beneficiis talibus facta collatio nullius penitus sit momenti.

Self. 7. de ref.
cap. 5.

In Sexto. De privilegiis,

CAPUT I.

Volentes libertatem (quam nonnullis Apostolica Sedes privilegio exemptionis indulgit) sic integram obser-

Self. 7. de ref.
cap. 24.

vari, ut & illam alii non infringant, & ipsi ejus limites non excedant, declaratione irrefragabili definimus, quod quantumcumque sic exempti gaudeant libertate; nihilominus tamen ratione delicti, sive contractus, aut rei de qua contra ipsos agitur, rite possunt eorum locorum Ordinariis conveniri, & illi quoad hoc suam in ipsos jurisdictionem [prout jus exigit) exercere.

Numquid ergo carent omnino in his commodo libertatis? non utique: quia nec coram Ordinariis ipsis, dummodo sit in loco exempto commissum delictum, vel contractus initus, aut res litigiosa, nec ubi domicilium habent, si alibi delinquant vel contrahant, aut res ipsa consistat, conveniri possunt aliquatenus super istis: nec domiciliorum prætextu, locorum diocesani (si ubi deliquerunt, vel contraxerunt, aut res ipsa consistit, illi conveniantur) remittendi eos illuc, vel ipsis, ut respondeant, injungendi habeant aliquam potestatem; salvis nihilominus casibus aliis, in quibus eos Episcoporum jurisdictioni subesse Canonica præcipiunt instituta. Et ipsum decernimus circa illos, quibus, ut non nisi sub uno judice teneantur de se conquerentibus respondere, Apostolico privilegio est concessum: In eos autem, quibus, ne interdici, suspendi, vel excommunicari a quoquam valeant, a Sede Apostolica est indultum [sicut sunt religiosi quamplures) in quorum privilegiis continetur: ne quisquam Episcopus vel Archiepiscopus monasteriorum suorum monachos pro ulla causa, ullove loco interdiceret, suspendere, vel excommunicare præsumat; iidem Ordinarii jurisdictionem suam, quantum ad ista, ubicumque illi fuerint, penitus exercere non possint; nisi forsan ipsi monachi ad monasteriorum suorum prioratus Ordinariis eisdem subiectos fuerint destinati. Tunc enim etsi libere possint ad eadem monasteria revocari, ac tam illorum quam ipsorum prioratuum monachi reputentur (cum non sit inconveniens aliquem utrobique locum habere monachicum) unum alteri subesse monasterio, vel ab ipso noscitur dependere; ratione tamen eorundem prioratuum dicti Ordinarii sua jurisdictione in ipsis etiam quoad præmissa (quamdiu morantur in iis) licite uti possunt.

In Clementinis, lib. 3. tit. de religiosis domibus.

*Sess. 7. de ref.
c. 15. & Sess. 25
de ref. c. 8.*

QUIA contingit interdum, quod Xenodochiorum, leprosariorum, eleemosynariorum, seu hospitalium rectorum,

tores, locorum ipsorum cura postposita, bona, res & jura ipsorum interdum ab occupatorum & usurpatorum manibus excutere negligant; quinimo ea collabi & deperdi, domos & ædificia ruinis deformari permittunt; & non attento, quod loca ipsa ad hoc fundata & fidelium erogationibus dotata fuerunt, ut pauperes infestique lepra reciperentur inibi, & ex proventibus sustentarentur illorum, id renuunt inhumaniter facere, proventus eosdem in usus suos damnabiliter convertentes; cum tamen ea, quæ ad certum usum largitione sunt destinata fidelium, ad illum debeant, non ad alium (salva quidem Sedis Apostolicæ auctoritate) converti: nos incuriam & abusum hujusmodi detestantes, hoc sacro Concilio approbante sancimus, ut ii, ad quos id de jure vel statuto ipsorum fundatione locorum appposito, aut ex consuetudine præscripta legitime, vel privilegio Sedis Apostolicæ pertinet, loca ipsa studeant in prædictis omnibus salubriter reformare: ac occupata, deperdita, & alienata indebite, in statum reduci debitum faciant: & ad ipsarum miserabilium personarum receptionem & sustentationem debitam, juxta facultates & proventus locorum ipsorum, rectores prædictos compellere non omittant. In quo si fortè commiserint negligentiam vel defectum. Ordinariis locorum injungimus, ut, etiam si pia loca prædicta exemptionis privilegio munita consistant, per seipsos vel alios impleant omnia præmissa & singula, & rectores eosdem utique non exemptos, propria; exemptos verò, & alios privilegiatos Apostolica ad id auctoritate compellant. Contradiectores cujuscumque status aut conditionis existant, aut præbentes eosdem circa præmissa consilium, auxilium, vel favorem, per censuram Ecclesiasticam, & aliis juris remediis compescendo; nullum tamen per hoc exemptionibus seu privilegiis ipsis quoad alia præjudicium generando. Ut autem præmissa promptius observentur, nullus ex locis ipsis secularibus clericis in beneficium conferatur, etiam si de consuetudine (quam reprobamus penitus) hoc fuerit observatum: nisi in illorum fundatione secus fuerit constitutum, seu per electionem sit de rectore loci hujusmodi providendum. Sed eorum gubernatio viris providis, idoneis, & boni testimonii committatur, qui sciant, velint, & valeant loca ipsa, bona eorum, ac jura utiliter regere, & eorum proventus & redditus in personarum utum miserabilium fideliter dispensare; & quos in usus alios bona prædicta convertere præsumptio verisimilis non existat: in quibus

quibus sub obtestatione divini iudicii illorum, ad quos dictorum locorum communio pertinet, conscientias oneramus illi etiam, quibus dictorum locorum gubernatio seu administratio committetur, ad instar tutorum & curatorum juramentum prestare, ac de locorum ipsorum bonis inventaria conficere, & Ordinariis, seu aliis quibus subsunt loca huiusmodi, vel deputandis ab eis, annis singulis de administratione sua teneatur reddere rationem. Quod si secus a quoquam fuerit attentatum, collationem, provisionem, seu ordinationem ipsam carere decernimus omni robore firmitatis. Præmissa vero ad hospitalia militarium Ordinum, aut religiosorum etiam aliorum, extendi minime volumus. Quorum tamen hospitalium rectoribus in sanctæ obedientiæ virtute mandamus, ut in illis secundum suorum Ordinum instituta & antiquas observantias providere pauperibus, & hospitalitatem debitam in illis tenere procurent: ad quod per superiores eorum arcta districtione cogatur; statutis aut consuetudinibus quibuslibet non obstantibus in præmissis. Ceterum nostræ intentionis existit, quod si quæ hospitalia, altare, vel altaria, & cæmeterium ab antiquo habentia, & presbyteros celebrantes, & sacramenta Ecclesiastica pauperibus ministrantes, seu si parochiales rectores consueverint in illis exercere præmissa, antiqua consuetudo servetur, quoad exercenda & ministranda spiritualia supradicta.

Self. 13. de Sac.
Euch. Car. 9. de
Self. 14. de hoc
p. 1. Can. 8. de Id
est. P. 1. de hoc
ut do. n. 1. de na-
rou. c. 1. de
de hoc etc. c. Vi-
co. de hoc. 13.
Extrav. c. 1. m.
& c. 1. de hoc
et de hoc. 13.
Verumad Episcop-
orum extendi
ducent. c. 1. de
p. 1. q. 1. c. 1.
Relat. 13. q. 1. c.
L. 1. de hoc. 13.
N. 1. de hoc. 13.
de paroch. quip-
pecuniariorum de
his anime sine
comm. 1. c. 1.
Quoniam q. 1. q.
1. c. 1. c. 1. c. 1.
Precipimus 13. q. 1.
quin. & parochi
nomine veniit in
Can. Vernen.
passim.

CONCILIUM LATERANENSE

SUB INNOCENTIO TERTIO

C. 21. de pen. & remiss. c. Omnis.

OMnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua solus peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno a proprio sacerdote, & injunctam sibi penitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reverenter ad minus in Pascha Eucharistiæ sacramentum, nisi forte de consilio proprii sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam, ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum: alioquin & vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, & moriens Christiana careat sepultura. Unde hoc salutare statutum frequenter in Ecclesiis publicetur, ne quispiam ignorantia cecitate velamen excusationis

nis

XV

nis assumat. Si quis autem alieno sacerdoti voluerit iusta de causa sua confiteri peccata, licentiam prius postulet, & obtineat a proprio sacerdote, cum aliter ille ipsum non possit solvere, vel ligare.

Lib. 3. Clem. De vita & honestate Clericorum.

QUoniam qui, abjectis vestibus proprio congruentibus Sess. 18. de res
form. c. 3. Ordini, alias assumere, & in publico portare rationabili causa cessante presumit, professorum illius Ordinis prerogativa se reddit Indignum; presenti constitutione sancimus, quod quicumque Clericus virgata, vel partita veste publice utetur (nisi causa rationabilis subsit) si beneficiatus exstiterit, per sex menses a perceptione fructuum beneficiorum, quæ obtinet, sit eo ipso suspensus: si vero beneficiatus non fuerit, in sacris tamen Ordinibus citra sacerdotium constitutus, per idem tempus reddatur eo ipso inhabilis ad Ecclesiasticum beneficium obtinendum.

Idem quoque censemus de Clericis aliis, vestem talem, simul, & tonsuram publice deferentibus Clericalem. Dignitatem vero, personatum, seu beneficium aliud obtinens, cui cura imminet animarum, necnon ceteri in sacerdotio constituti, ac religiosi quilibet quos oportet per decentiam habitus extrinseci morum intrinsecam honestatem ostendere, si præterquam ex causa rationabili publice vestem ferant huiusmodi, aut insulam, seu pileum lineum publice portent in capite: sint eo ipso beneficiati videlicet a perceptione fructuum beneficiorum quæ obtinent, suspensi per annum. Ceteri vero sacerdotes & religiosi quilibet per idem tempus reddantur inhabiles ad quodcumque beneficium Ecclesiasticum obtinendum. Sed & tales & ceteri quicumque Clerici utentes epitogio seu tabardo foderato usque ad oram, & ita brevi, quod vestis inferior notabiliter videatur; epitogium ipsum seculares Clerici & religiosi, administrationem habentes, teneantur intra mensem dare pauperibus: ceteri vero religiosi administrationem non habentes, intra idem tempus illud teneantur suis superioribus assignare, in pios usus aliquos convertendum. Alioquin beneficiati suspensionis, ceteri vero inhabilitatis poenas prædictas per idem tempus se noverint incurrisse.

Huic insuper adiicimus sanctioni, ut Clerici, præsertim beneficiati, caligis scacatis, rubeis aut viridibus publice non utantur.

Lib.

CAPUT III.

Sess. 21. de re-
form. cap. 4.

AD audientiam nostram noveris pervenisse, quod villa, quæ dicitur H. tantum perhibetur ab Ecclesia Parochiali distare, ut tempore hyemali, cum pluviz inundant, non possint Parochiani sine magna difficultate ipsam adire: unde non valent congruo tempore Ecclesiasticis interesse officiis. Quia igitur dicta Ecclesia ita dicitur redditibus abundare, quod, præter illius villæ proventus, minister illius convenienter valet sustentationem habere, mandamus, quatenus si res ita se habet, Ecclesiam ibi ædifices, & in ea sacerdotem, sublato appellationis obstaculo, ad præsentationem rectoris Ecclesiæ majoris cum Canonico fundatoris assensu instituas, ad sustentationem suam ejusdem villæ obventiones Ecclesiasticas percepturum; providens tamen, ut competens in ea honor pro facultate loci matriæ servetur: quod quidem fieri posse videtur, cum ejusdem villæ dominus viginti arras terræ frugiferæ velit ad usum sacerdotis conferre. Si vero persona matriæ Ecclesiæ virum idoneum præsentare distulerit, vel opus illud voluerit impedire; tu nihilominus facias idem opus ad perfectionem deduci, & virum bonum, appellationis cessante diffugio, instituere non omittas.

Lib. 1. Clement. De ætate, & qualitate, & ordine præficiendorum.

Sess. 22. de re-
form. c. 7.

UT ii, qui divinis cathedralibus, vel collegiatis secularibus, vel regularibus Ecclesiis sunt mancipati officiis, vel mancipabuntur in posterum, ad suscipiendos sacros Ordines propensius inducantur: Statuimus, ut nullus de cetero in hujusmodi Ecclesiis vocem in Capitulo habeat (etiam si hoc sibi ab aliis concedatur) nisi saltem in subdiaconatus ordine fuerit constitutus. Illi vero, qui dignitates, personatus, officia, vel præbendas, quibus certi ordines sunt annexi, pacifice nunc obtinent in eisdem Ecclesiis, vel obtinuerint in futurum, nisi (justo impedimento cessante) ad hujusmodi ordines se promoveri fecerint intra annum, ex tunc, donec ad eos promoti fuerint, nullo modo vocem in Capitulo habeant earundem; ipsisque distributionum, quæ dantur iis, qui certis horis interfunt, pars dimidia

midia subtrahatur : non obstantibus quibuscumque consuetudinibus, vel statutis. Pœnis aliis, qui contra tales promoveri ad ordines recusantes statuuntur in jure, nihilominus in suo robore permanfuris.

In Sexto, lib. 2. tit. de Appellationibus.

CAPUT III.

Romana Ecclesia, & infra. Cum Suffraganeorum Rhemenfis Ecclesiæ, suorumque officialium (qui generaliter de causis ad ipsorum forum pertinentibus eorum vires supplendo cognoscunt) unum & idem consistorium, siue adiutorium sit censendum : ab ipsis officialibus, non addictos suffraganeos (ne ab eisdem ad se ipsos interponi appellatio videatur) sed de jure ad Rhemensem est curiam appellandum; ab Archidiaconis vero, aliisque inferioribus prælatis Suffraganeis subiectis, eisdem, & eorum officialibus, ad Suffraganeos ipsos debet, & non ad eandem curiam [omissis dictis Suffraganeis] appellari; nisi aliud Rhemenfis Ecclesiæ de consuetudine competat in hac parte. Cum autem ad præfatam curiam ab eorumdem Suffraganeorum, vel suorum officialium audientia fuerit appellatum, Rhemenfis Archiepiscopus (qui pro tempore fuerit) vel officialis ipsius nullatenus in appellationis causa interpositæ ante definitivam sententiam citent partes, nec etiam aliis illam committent, appellationis ejusdem causa probabili, seu legitima non expressa.

Sess. 22. de re-
form. c. 6.

Si vero vocatis partibus, vel nullatenus, aut non intra decem dies post interlocutoriam, vel definitivam sententiam appellatum fuisse, seu aliquid aliud simile, sique non esse per appellationem ad eundem Archiepiscopum, vel ejus officialem devolutum negotium, proponatur: iidem [nisi prius ipsis constiterit causam ipsam ad costatiter fuisse delatam] prohibere, ne in causa illa, vel ne ad executionem procedatur sententiæ, non præsumant.

Quod si obiiciatur ex injusta causa, seu minus legitima, ante sententiam appellationem interpositam existisse, & ex ea non esse appellationem hujusmodi admittendam : nequeunt prædicti Archiepiscopus, vel ejus officialis prohibere, ut procedant in causa, nisi prius, appellatione recepta, velut emissa ex causa probabili, cognoscere incipiant de causâ hujusmodi, an sit vera. Si autem post sen-

c

tentiam

tentiam in casibus a jure prohibitis (utpote a sententia super manifesto, & notorio crimine, vel de quo quis in jure confessus existit, promulgata), vel consimilibus appellatum fuisse dicatur; possunt, ne sententia executioni mandetur (postquam cognoscere cœperint, utrum sit recipienda, vel non appellatio ab eo interposita) inhibere, In alium quoque, qui circa rem, de qua inter appellantem, & appellatum controversia vertitur, aliquid post eorum inhibitionem attentat; non valent occasione hujusmodi jurisdictionem aliquam vindicare. Cum verò is, qui ad Rhemensem curiam super aliqua causâ vocem appellationis emittit, nihilominus in causis aliis Ordinarii sui jurisdictioni subiiciatur. Rhemensis Archiepiscopus, vel Officialis ipsius nequaquam jurisdictionem ipsam in aliis impediant, ut ab ejusdem Ordinarii potestate totaliter eximant taliter appellantem. Debet autem ad eos ab Episcopis prefate Provinciæ super causis, in quibus temporalem jurisdictionem exercent, nisi fortè de consuetudine, aut privilegio, sive jure alio speciali sit appellandum, ad alium appellari. Sententias quoque interdicti, vel suspensionis, seu excommunicationis in appellantem ab eo, a quo appellatum proponitur, promulgatas, nullatenus, nisi vocatis partibus, & de appellatione legitime cognita, revocent, aut denuntient esse nullas. Cum autem ad Rhemensem Archiepiscopum ab audientia Suffraganei sui super aliqua causa fuerit ante sententiam appellatum: idem Archiepiscopus [postquam de appellatione cognita constiterit eum minus rationabilem existisse] causam ad eundem Suffraganeum remittere non postponat,

BONIFACIUS OCTAVUS

In Sexto, lib. tit. De Clericis conjugatis cap. unic.

off. 13. de ref.
c. 6.

1) Si quis fuerit
inter 17. qu. 4.

2) Nullus de
re comp. in 6.

CLerici, qui cum unicis, & virginibus contraxerunt, si tonsuram, & vestes deferant Clericales, privilegium retineant (a) Canonis ab Innocentio secundo prædecessore nostro editi in favorem totius ordinis Clericalis. Et cum juxta (b) Parisiense Concilium nullus Clericus distinguatur, aut condemnari a judice seculari; presenti declaramus edito, hujusmodi Clericos conjugatos pro commissis ab eis excessibus, vel delictis trahi non posse criminaliter, aut civiliter ad judicium seculare: nec ab ipsis secularibus judici-
bus

bus eos debere personaliter, vel etiam pecunialiter (ut per unam viam concedatur eisdem iudicibus, quod per aliam denegatur) ullatenus condemnari. In ceteris autem, vel nisi, ut præmittitur, tonsuram, vel vestem deferant Clericales, etiam in præmissis eos gaudere volumus privilegio Clericali.

GREGORIUS DECIMUS

IN CONCILIO GENERALI LUGDUNENSI.

*In. 6. lib. 3. tit. 20. De censibus, & exactionibus
cap. 2.*

EXigit perverforum audacia, ut non simus sola delictorum prohibitione contenti: sed etiam poenam delinquentibus imponamus. Constitutionem itaque felicitis recordationis Innocentii Papæ Quarti prædecessoris nostri, editum super non recipiendis in pecunia procurationibus, ac super receptione munerum visitantibus, eorumque familiaribus interdicta, quam multorum fertur temeritas præterire, volentes inviolabiliter observari, eam decernimus poenæ adjectione juvandam: Statuentes, ut universi, & singuli, qui ob procuracionem sibi ratione visitationis debitam, exigere pecuniam, vel etiam à volente recipere, vel alias constitutionem ipsam recipiendo munera, sine visitationis officio non impenso procuracionem in victualibus, aut aliquid aliud procuracionis occasione violare præsumpserint, duplum ejus, quod receperint, Ecclesiæ, a qua id receptum fuerit, intra mensem reddere teneantur. Alioquin ex tunc Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, duplum ipsum ultra prædictum tempus restituere differentes, ingressum sibi Ecclesiæ sentiant interdictum. Inferiores vero ab officio, & beneficio noverint se suspensos, quousque de duplo hujusmodi gravatis Ecclesiis plenariam satisfactionem impendant, nulla eis in hoc dantium remissione, liberalitate, seu gratia valitura.

*Sess. 24. de ref.
c. 3.*

SUB INNOCENTIO TERTIO

Cap. 8. & lib. 5. *Decretalium*, tit. 1. *de accusationibus*,
& *inquisitionibus* cap. 24.

Scilicet. 24. de re-
form. c. 5.

Lucæ 16.

Genes. 18.

Qualiter, & quando debeat Prælati procedere ad inquirendum, & puniendum subditorum excessus, ex auctoritatibus novi, & veteris Testamenti colligitur evidenter, ex quibus postea processerunt Canonice sanctiones, sicut olim aperte distinximus, & nunc, sacri approbatione Concilii, confirmamus. Legitur enim in Evangelio, quod villicus ille, qui diffamatus erat apud dominum suum quasi dissipasset bona ipsius, audivit ab illo; Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ; jam enim non poteris villicare. Et in Genesi Dominus ait: Descendam, & videbo, utrum clamorem, qui venit ad me, opere compleverunt. Ex quibus auctoritatibus manifestè comprobatur, quod non solum cum subditis, verumetiam cum Prælati excedit, si per clamorem, & famam ad aures superioris pervenit, non quidem a malevolis, & maledicis, sed a providis, & honestis; nec semel tantum, sed sæpe [quod clamor innuit, & diffamatio manifestat] debet coram Ecclesiæ senioribus veritatem diligentius perscrutari; ut si rei poposcerit qualitas, Canonica distinctio culpam feriat delinquentis, non tamquam sit auctor, & iudex, sed quasi deferente fama, vel denuntiante clamore, officii sui debitum exequatur. Licet autem hoc sit observandum in subditis, diligentius tamen observandum est in prælatis, qui quasi signum sunt positi ad sagittam. Et quia non possunt omnibus complacere, cum ex officio teneantur non solum arguere, sed etiam increpare; quin etiam interdum suspendere, nonnunquam vero ligare, frequenter odium multorum incurrunt, & insidias patiuntur: Ideo sancti Patres provide statuerunt, ut accusatio Prælatorum non facile admittatur: ne, concussis columnis, corruat ædificium; nisi diligens adhibeatur cautela, per quam non solum falsæ, sed etiam malignæ criminationi janua præcludatur. Verum ita voluerunt providere prælatis, ne criminarentur injustè; ut tamen caverent, ne delinquerent insolenter, contra morbum utrumque invenientes congruam medicinam, videlicet, ut criminalis accusatio, quæ ad diminutionem capitis

capitis (id est, degradationem) intenditur, nisi legitima præcedat inscriptio, nullatenus admittatur. Sed cum super excessibus suis quisquam fuerit infamatus, ita ut jam clamor adscendat, qui diutius sine scandalo dissimulari non possit, vel sine periculo tollerari, absque dubitationis scrupulo, ad inquirendum, & puniendum ejus excessus, non ex odii fomite, sed charitatis procedatur affectu; Quatenus si fuerit gravis excessus, etsi non degradetur ab ordine, ab administratione tamen amoveatur omnino: quod est, secundum Evangelicam sententiam, a villicatione villicum amoveri, qui non potest villicationis suæ dignam reddere rationem. Debet igitur esse præsens is, contra quem facienda est inquisitio, nisi se per contumaciam absentaverit: & exponenda sunt ei illa capitula, de quibus fuerit inquirendum, ut facultatem habeat defendendi seipsum. Et non solum dicta, sed etiam nomina ipsa testium sunt ei, ut quid, & a quo sit dictum, appareat, publicanda: nec non exceptiones, & replicationes legitimæ admittendæ, ne per suppressionem nominum infamandi, per exceptionum vero exclusionem, deponendi falsum, audacia præbeatur. Ad corrigendos itaque subditorum excessus, tanto diligentius debet prælatus assurgere, quanto damnabilius eorum offensas defereret incorrētās; contra quos, ut de notoriis excessibus taceatur, etsi tribus modis possit procedi, per accusationem videlicet, denuntiationem, & inquisitionem: ut tamen in omnibus diligens adhibeatur cautela, ne forte per leve compendium ad grave dispendium veniatur; sicut accusationem legitima præcedere debet inscriptio, sic, & denuntiationem charitativa admonitio, & inquisitionem clamorosa insinuatio prevenire; illo semper adhibito moderamine, ut juxta formam judicii sententiæ quoque forma dictetur. Hunc tamen ordinem circa regulares personas non credimus usquequaque servandum, quæ, cum causa requirit, facilius, & liberius a suis possunt administrationibus amoveri.

*Lib. 5. Decretal. tit. 33. De privilegiis, & excess.
priv. cap. 16.*

CUM cappella ducis Burgundiæ gaudere dicatur hujusmodi privilegio, quod nullus Archiepiscopus, vel Episcopus in personas Canoniorum ejusdem Cappellæ suspensionis, vel excommunicationis, aut interdicti, sententias audeat promulgare: quidam cappellæ supradictæ Canonici,

*Sess. 24. de re-
form. c. 11.*

nonici, qui parochiales Ecclesias a te tenent, occasione privilegij prelibati, in his etiam, quarum jurisdictio ad te pertinet, ita se dicunt exemptos, ut quantumcunque graviter interdum excedant, tuæ correctioni recusent, & sententiæ subiacere. Quocirca mandamus, quatenus in quantum exempti sunt, ejusdem ratione capellæ, Apostolicis privilegiis deferas reverenter, sed in quantum ratione parochialium Ecclesiarum, vel alias, jurisdictionem tuam respicere dignoscuntur, officij tui debitum in eisdem liberè prosequaris.

In Sexto, lib. 3., tit. De clericis non residentibus, cap. un.

Seff. 24. de re-
solv., c. 12.

Consuetudinem, quæ in quibusdam partibus inolevit, qua Canonici, & alii beneficiati, seu clerici cathedralium, & aliarum collegiatarum Ecclesiarum, distributiones quotidianas (quæ alias manualia beneficia, seu victualia nuncupantur, & tantum residentibus tribuuntur) qualitercumque in civitatibus, seu aliis locis [in quibus ipsæ consistunt Ecclesiæ] sint præsentis, licet divinis officiis non intersint, ex integro percipiunt, ac si continuè in ipsis Ecclesiis, in eisdem officiis deservirent, penitus improbant: Statuimus, ut distributiones ipsæ quotidianæ, in quibuscumque rebus consistant, canonicis, ac aliis beneficiatis, & clericis Ecclesiarum ipsarum, qui eisdem officiis in ipsis Ecclesiis adfuerint, tribuantur juxta Ecclesiæ cujuslibet ordinationem rationabilem jam factam, seu etiam faciendam: qui vero aliter de distributionibus ipsis quidquam receperit (exceptis illis, quos infirmitas, seu justa, & rationabilis corporalis necessitas, aut evidens Ecclesiæ utilitas excusaret) rerum sic receptorum dominium non acquirat, nec faciat eas suas; immo ad omnium restitutionem, quæ contra hujusmodi constitutionem nostram receperit, teneatur. De distributionibus etiam pro defunctorum anniversariis largiendis idem decernimus observandum.

*In Sexto, lib. 3., tit. 16. de statu regularium,
cap. undecimum.*

Seff. 25. de re-
gul., & monach.,
cap. 5.

Periculoso, & detestabili quarundam monialium statuti [quæ honestatis laxatis habenis, & monachali modestia, sexusque verecundia, impudenter abjectis, extra sua monasteria nonnunquam per habitacula secularium personarum

narum discurrunt, & frequenter intra eadem monasteria personas suspectas admittunt, in illius, cui suam integritatem voluntate spontanea devoverunt, gravem offensam, Religionis opprobrium, & scandalum plurimorum) providere salubriter cupientes, presenti constitutione perpetuo irrefragabiliter valitura, sancimus, universas, & singulas moniales presentes, atque futuras, cujuscumque Religionis sint, vel Ordinis, in quibuslibet mundi partibus existentes, sub perpetua in suis Monasteriis debere de cætero permanere clausura: ita quod nulli earum Religionem tacite, vel expresse professæ, sit, vel esse valeat quacumque ratione, vel causa [nisi fortè tantò, & tali morbo evidenter earum aliquam laborare constaret, quod non posset cum aliis absque gravi periculo, seu scandalo commorari] Monasteria ipsa deinceps egrediendi facultas: nullique aliquatenus inhoneste personæ, nec etiam honestæ (nisi rationabilis, & manifesta causa existat, ac de illius, ad quem pertinuerit, speciali licentia) ingressus, vel accessus pateat ad easdem: ut sic a publicis, & mundanis conspectibus separatæ, omnino servire Deo valeant liberius, & (lasciviendi opportunitate sublatâ) eidem corda sua, & corpora in omni sanctimonia diligentius custodire. Sane ut hoc salutare statutum commodius valeat observari, districtius inhibemus, ne in Monasteriis Ordinum non mendicantium, aliquæ recipiantur de cætero in sorores, nisi quot poterunt de ipsorum Monasteriorum bonis, sive proventibus absque penuria sustentari: si secus actum fuerit, irritum decernentes.

Verum quando Abbatisa, vel Priorissa cujuscvis Monasterij, pro feudo, quod Monasterium ipsum tenet ab aliquo Principe, seu domino temporali, sibi debet homagium, vel fidelitatis sacramentum præstare (nisi quod per procuratorem illud præstet, possit efficere apud eum) de Monasterio cum honesta, & decenti societate exire poterit eo casu licenter, homagio factò, quamprimum commode poterit, seu fidelitatis præstito Sacramento, ad ipsum Monasterium è vestigio reverfura: sic quod in fraudem residentis, sive moris claustralis nihil fiat omnino.

Porro ne moniales causam, seu occasionem habeant evagandi, Principes seculares, ac alios dominos temporales rogamus, requirimus, & obsecramus per viscera misericordie Jesu Christi, eisdem in remissionem peccaminum nihilominus suadentes, quod Abbatissas ipsas, & Priorissas, ac moniales quascumque, Monasteriorum suorum curam,

ram, administrationem, negotiave gerentes, quibuscumque nominibus censeantur, per procuratores in suis tribunalibus, seu curiis litigare permittant: ne pro constituendis procuratoribus (qui adornati in aliquibus partibus nuncupantur) seu aliis ejusmodi eadem oporteat evagari. Siqui vero contra præsumperint, exhortationi hujusmodi rationabili, atque sanctæ obtemperare nolentes, cum sit juri contrarium, quod mulieres [præsertim religiose] per se ipsas litigare cogantur, & a via deviant honestatis, & periculum animarum inducat, ad hoc per suos Ordinarios Ecclesiasticos censura Ecclesiastica compellantur. Episcopis autem, & aliis Prælatiis superioribus, & inferioribus quibuscumque injungimus, quod & ipsi causas, seu negotia, quæ præfatæ moniales habebunt agere, coram ipsis, aut in curiis eorundem, sive sint homagia, fidelitatis sacramenta, lites, vel quidquid aliud, ipsa per procuratores earum fieri faciant, & tractari.

Et quoniam parum esset condere jura, nisi essent, quæ ea executioni debitæ demandarent, Patriarchis, Prælatibus, Archiepiscopis, & Episcopis universis districtè in virtute sanctæ obedientiæ, sub obtestatione divini judicii, & interminatione maledictionis æternæ præcipiendo mandamus, quatenus eorum quilibet in civitate, ac diocesi propria in monasteriis monialium sibi ordinatio jure subiectis, sua; in iis vero, quæ ad Romanam immediatè spectant Ecclesiam, Sedis Apostolicæ auctoritate; Abbates vero, & alii tam exempti, quam non exempti Prælati Ecclesiarum, Monasteriorum, & Ordinum quorumcumque, in Monasteriis hujusmodi sibi subiectis de clausura convenienti, ubi non est, ipsorum Monasteriorum expensis, & fidelium eleemosynis, quas ad hoc procurent diligentius faciendas, & de ipsis monialibus includendis, quamprimum commodè poterunt providere, procurent, si divine, ac nostræ indignationis voluerint acrimoniam evitare: contraditores, atque rebelles per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo, invocato ad hoc [si opus fuerit] auxilio brachii sæcularis. Per hoc autem in Monasteriis exemptis Ordinarii locorum, quoad alia, nullam sibi credant jurisdictionem, vel potestatem aliquatenus attributam.

XXV

EX INNOCENTIO TERTIO

IN CONCILIO LATERANENSI.

Cap. 12., § lib. 3. Decretal. tit. 35. de stat. Monachorum, cap. 7.

IN singulis Regnis, sive Provinciis fiat de triennio in triennium, salvo jure Diocesano Pontificum, commune Capitulum Abbatum, atque Priorum Abbates proprios non habentium, qui non consueverunt tale Capitulum celebrare: ad quod universi conveniant, præpediti-
onem Canonicam non habentes, apud unum de Monasteriis ad hoc aptum, hoc adhibito moderamine, ut nullus eorum plus quam sex evictiones, & octo personas ad-
ducatur. Advocent autem charitative in hujus novitatis primordiis duos Cisterciensis Ordinis Abbates vicinos, ad præstandum sibi consilium, & auxilium opportunum, cum sint in hujusmodi Capitulis celebrandis ex longa consuetudine plenius informati. Qui absque contradictione duos sibi de ipsis associent, quos viderint expedire. Ac ipsi quatuor prælint Capitulo universo, ita quod ex hoc nullus eorum auctoritatem prælationis assumat: unde, cum expedit, provida possint deliberatione mutari. Hujusmodi vero Capitulum aliquot certis diebus continuè juxta morem Cisterciensis Ordinis celebretur, in quo diligens habeatur tractatus de reformatione Ordinis, & observantia regulari: & quod statutum fuerit, illis quatuor approbantibus, ab omnibus inviolabiliter observetur, omni excusatione, & contradictione, ac appellatione remotis, proviso nihilominus ubi sequenti termino debeat Capitulum celebrari: & qui convenerint, vitam ducant communem, & faciant proportionabiliter simul omnes communes expensas: ita quod si non omnes potuerint in eisdem, saltem plures simul in diversis domibus commorentur. Ordinentur etiam in eodem Capitulo religiose, ac circumspicte personæ, quæ singulas Abbantias ejusdem Regni, sive Provinciæ, non solum Monachorum, sed etiam Monialium, secundum formam sibi præfixam, vice nostra studeant visitare, corrigentes, & reformantes, quæ correctionis, & reformationis officio viderint indigere, ita quod si rectorem loci cognoverint ab administratione penitus amovendum, denuntient Episcopo proprio, ut illum

Seff. 15. de Regal. & Monial. c. 2.

d

amove-

amoverè procuret: quod si non fecerit, ipsi Visitatores hoc referant ad Apostolicę Sedis examen. Hoc ipsum Regulares Canonicos secundum ordinem suum volumus, & precipimus observare. Si verò in hac novitate quidquam difficultatis emerferit, quod per prædictas personas nequeat expediri, ad Apostolicę Sedis iudicium, absque scandalo referatur; cæteris irrefragabiliter observatis, quę concordı fuerint deliberatione provisã.

Porro Diocęsanj Episcopi Monasteria sibi subiecta ita studeant reformare, ut cum ad ea prædicti Visitatores accesserint, potius in illis inveniant, quod commendatione, quam quod correctione sit dignum; attentissimè præcaventes, ne per eos dicta Monasteria indebitis oneribus aggraventur. Quia sic volumus Superiorum jura servari, ut inferiorum nolimus injurias sustinere. Ad hoc districte precipimus tam Diocęsanis Episcopis, quam personis, quę præerunt Capitulis celebrandis, ut per censuram Ecclesiasticam, appellatione remota, compescant Advocatos, patronos, vicedominos, rectores, & consules, magnates, & milites, seu quoslibet alios, ne Monasteria præsumant offendere in personis, ac rebus. Et si forsitan offenderint, eos ad satisfactionem compellere non omittant, ut liberior, & quietius omnipotenti Deo valeant famulari.

In Sexto, lib. 1., tit. 3. De Rescriptis, c. 11.

Sess. 22. de ref.
cap. 10.

STatutum, quod circa Judices à Sede Apostolica deputandos nuper edidimus, cum quædam contenta in eo, quę pro communi utilitate credebantur inducta [sicut experientia docuit] tendere dignoscantur ad noxam, sanctione præsentı, quam irrefragabiliter observari mandamus, suadente utilitate, in melius duximus reformandum. Sancimus igitur, ut nullis, nisi dignitate præditis, aut personatum obtinentibus, Ecclesiarum Cathedralium Canonicis, causę auctoritate litterarum Sedis Apostolicę, vel Legatorum ejus, de cætero committantur: nec audiantur alibi, quam in civitatibus, vel locis insignibus, ubi possit commodè copia peritorum haberi.

BULLA

BULLA S. D. N. PII, DIVINA PROVIDENTIA

P A P Æ IV.

Super forma juramenti professionis fidei.

P I U S E P I S C O P U S

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam,

INjunctum nobis Apostolicæ servitutis officium requirit, ut ea, quæ Dominus omnipotens, ad providam Ecclesiæ suæ directionem, sanctis Patribus in nomine suo congregatis, divinitus inspirare dignatus est, ad ejus laudem, & gloriam incunstanter exsequi properemus. Cum itaque juxta Concilij Tridentini dispositionem omnes, quos deinceps Cathedralibus, & superioribus Ecclesiis præfici, vel quibus de illarum dignitatibus, Canonicatibus, & aliis quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis curam animarum habentibus provideri continget, publicam Orthodoxæ fidei professionem facere, seque in Romanæ Ecclesiæ obedientia permanensuros spondere, & jurare teneantur: Nos volentes, etiam per quoscumque, quibus de Monasteriis, Conventibus, domibus, & aliis quibuscumque locis, Regulæ quorumcumque Ordinum, etiam Militarium, quocumque nomine, vel titulo providebitur, idem servari, & ad hoc, ut unius ejusdem fidei professio uniformiter ab omnibus exhibeatur, unicaque, & certa illius forma cunctis innotescat, nostræ sollicitudinis partes in hoc alicui minimè desiderari, formam ipsam, præsentibus annotatam publicari, & ubique gentium per eos, ad quos, ex decretis ipsius Concilij, & alios prædictos spectat, recipi, & observari, ac sub poenis per Concilium ipsum in contravenientes latis, juxta hanc, & non aliam formam, professionem prædictam solemniter fieri, auctoritate Apostolica, tenore præsentium districte præcipiendo mandamus hujusmodi sub tenore. (a) EGON. firma fide credo, & profiteor omnia, & singula, quæ continentur in Symbolo fidei,

Qui præter ea ad fides professionem tenentur, declaratur Bulla Pii V. de professione 1564.

(a) Cap. Ego N. de jurando.

fidei, quo sancta Romana Ecclesia utitur, videlicet: Credo in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem celi, & terræ, visibilium omnium, & invisibilium; & in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, & ex Patre natum ante omnia secula; Deum de Deo, lumen de lumine; Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt; qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cælis; & incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine, & homo factus est; crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus, & sepultus est; & resurrexit tertia die secundum Scripturas; & ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris; & iterum venturus est, cum gloria judicare vivos, & mortuos; cujus regni non erit finis; & in Spiritum sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, Filioque procedit; qui cum Patre, & filio simul adoratur, & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas: & unam sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam: Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum; & expecto resurrectionem mortuorum; & vitam venturi sæculi. Amen. Apostolicas, & Ecclesiasticas traditiones, reliquasque ejusdem Ecclesiæ observationes, & constitutiones firmissime admitto, & amplector. Item sacram Scripturam juxta cum sensum, quem tenuit, & tenet sancta mater Ecclesia, cujus est judicare de vero sensu, & interpretatione sacrarum Scripturarum, admitto; nec eam umquam, nisi juxta unanimem consensum Patrum accipiam, & interpretabor. Profiteor quoque septem esse vere, & proprie Sacramenta novæ legis à Jesu Christo, Domino nostro, instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam-Unionem, Ordinem, & Matrimonium; illaque gratiam conferre; & ex his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque, & approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in supradictorum omnium Sacramentorum solemni administratione recipio, & admitto: Omnia, & singula, quæ de peccato originali, & de justificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita, & declarata fuerunt, amplector, & recipio. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium sacrificium pro vivis, & defunctis; atque in sanctissimo Eucharistiæ Sacramento esse vere, reali-

ter,

ter, & substantialiter Corpus, & Sanguinem, una cum anima, & Divinitate Domini nostri Jesu Christi, fierique conversionem totius substantiæ panis in corpus, & totius substantiæ vini in sanguinem; quam conversionem Catholica Ecclesia transubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totum, atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi. Constanter teneo Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis juvari: Similiter, & Sanctos una cum Christo regnantes venerandos, atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas. Firmissime assero imagines Christi, ac Deiparæ semper Virginis, necnon aliorum Sanctorum habendas, & retinendas esse, atque eis debitum honorem, ac venerationem impertiendam: Indulgentiarum, etiam potestatem à Christo in Ecclesia relictam fuisse; illarumque usum Christiano populo maxime salutarem esse, affirmo: Sanctam Catholicam, & Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium Ecclesiarum matrem, & magistram agnosco; Romanoque Pontifici beati Petri Apostolorum Principis successori, ac Jesu Christi Vicario veram obedientiam spondeo, ac juro: Cetera item omnia à sacris Canonibus, & Œcumenicis Conciliis, ac præcipue à sacrosancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata, indubitanter recipio, atque profiteor; simulque contraria omnia, atque hæreses quasque ab Ecclesia damnatas, rejectas, & anathematizatas, ego pariter damno, reiicio, & anathematizo: Hanc veram Catholicam fidem; extra quam nemo salvus esse potest, quam in presenti sponte profiteor, & veraciter teneo, eandem integram, & inviolatam, usque ad extremum vite spiritum constantissime (Deo adjuvante) retineri, & confiteri, atque à meis subditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum ego idem N. spondeo, voveo, ac juro: Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

Volumus autem, quod præsentis litteræ in Cancellaria nostra Apostolica de more legantur. Et ut omnibus facilius pateant, in ejus Quinterno describantur, ac etiam imprimantur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli,

Pauli Apostolorum ejus, se noverit incurfurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, die vero Sabbati, nona mensis Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri, Domini Pij Papæ Quarti anno quarto.

Fed. Cardinalis Cæsus:

Cæ. Glorierius.

Lectæ, & publicatæ fuerunt superscriptæ litteræ Romæ, & in Cancellariâ Apostolica anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, die vero Sabbati, nona mensis Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri, Domini Pij Papæ Quarti anno quarto,

A. Lomelius Custos.

BULLA S. D. N. D. PII

PAPÆ IV.

Revocatoria Privilegiorum, Exemptionum, Immunitatum, facultatum, conservatoriarum, indultorum, confessionarium, Maris magni, & aliarum quarumcumque similium gratiarum, quibuscumque locis, & personis concessarum; in his, in quibus statutis, & decretis sacri Concilij Tridentini contrariantur,

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam,

Gregorius XIII. per legatos Regularibus concessa Pio V. reducit iterum ad terminos Concilij per Bullam, de tantis 1572.

IN Principiis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, nihil neque universali Ecclesie, curæ, & sollicitudini nostræ commissæ, salubrius, neque injuncto nobis Apostolicæ servitutis officio decentius præstare possumus, quam quod providentiæ nostræ ministerio Œcumenicum Concilium Tridentinum, sicut nostris potissimum auspiciis, summaque sanctorum Patrum concordia, per Dei misericordiam feliciter absolutum fuit: ita, per universos, qui Christiana pieta-

te censentur; ubique suscipiatur; & remotis quibuslibet
obstaculis, ab omnibus æqualiter observetur. Cum itaque
in eodem Concilio quamplurima salubria, & ad univer-
salem morum reformationem valde utilia decreta, atque
statuta, maturo presentium ipsorum examine præcedente,
sint edita, quibus multa, atque diversa privilegia, exem-
ptiones, immunitates, dispensationes, facultates, conserva-
toriz, indulta, &, ut vocant, confessionalia, & Mare Ma-
gnum, & aliz gratiæ, quæ variis, tam Cathedralibus, et-
iam Metropolitanis, quam Collegiatis Ecclesiis, Monaste-
riis, Conventibus, & aliis Religiosis, etiam Fratrum Men-
dicantium domibus, & Ordinibus: necnon Sancti Spiritus
in Saxia, Sancti Joannis Lateranensis, ac Incurabilium de
Urbe, Sancti Antonii Viennens., & Sancti Bernardi Juren.,
aliisque Hospitalibus, Militiis, eorumque Capitulis, &
Conventibus, ac Universitatibus, etiam Studiorum Gene-
ralium Collegiis, tam sæcularibus, quam Ecclesiasticis,
Confraternitatibus, Societatibus; & tam Principis Aposto-
lorum de Urbe, quam aliis Fabricis, Sanctæ Cruciatæ, a-
liisque piis locis, & operibus, necnon Patriarchis, Ar-
chiepiscopis, Episcopis, Prælatibus, Abbatibus, Abbatissis,
Prioribus, Præpositis, & aliis Ecclesiasticis, tum sæculari-
bus, quam diversorum Ordinum, & Militiarum regulari-
bus, ac etiam laicis cujuscumque dignitatis, & status, ac
gradus, & excellentiæ, ac etiam Ducali, Regia, & Im-
periali dignitate fulgentibus utriusque sexus personis: nec-
non aliquibus Notariis, & etiam de Latere Legatis, atque
Nuntiis, tam perpetuo, quam ad tempus, per plures Ro-
manos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem
Apostolicam, ejusque Legatos hætenus, etiam Motu pro-
prio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis ple-
nitudine, seu etiam Imperatorum, Regum, Ducum, &
aliorum Principum contemplatione, & intuitu, etiam
de Fratrum consilio, diversimode, variisque temporibus in
genere, vel specie, ex quavis etiam honesta causa conce-
ssa, & etiam pluries confirmata, & innovata fuerunt, in
plerisque contrariantur. Nos, quibus in primis cordi est,
tam sancta, & Ecclesiæ Dei saluberrima decreta suos, ut
par est, effectus ubique consequi, & ab omnibus obedi-
ter observari, privilegiorum, exemptionum, immunita-
tum, facultatum, Conservatoriarum, Indultorum, Confes-
sionalium, Maris Magni, & aliarum gratiarum prædicta-
rum, ac quarumcumque Apostolicarum, & aliarum litte-
rarum

rarum desuper confectarum, processuumque, decretorum, & aliorum inde secutorum, tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, presentibus pro sufficienter expressis, & plene insertis habentes: Mōtu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, quod eadem omnia, & singula privilegia, exemptiones, immunitates, facultates, dispensationes, Conservatorie, Indulta, Confessionalia, Mare Magnum, & aliz gratiæ in his omnibus, & singulis, in quibus illa statutis, & decretis Concilij hujusmodi contrariantur, ipso jure revocata, cassata, & annullata, ac ad ipsius Concilij terminos, atque limites reducta sint, & esse censeantur, nec quidquam adversus ipsa decreta, & statuta, quominus ubique, & apud omnes observentur, in aliquo suffragari posse, sed ea perinde haberi, & reputari debere, ac si numquam emanassent, auctoritate Apostolica, tenore presentium declaramus, ac etiam statuimus, & ordinamus. Decernentes nihilominus omnia, & singula, quæ vigore privilegiorum, exemptionum, immunitatum, & dispensationum, facultatum, Conservatoriarum, Indultorum, Confessionalium, & aliarum quarumcumque gratiarum hujusmodi, post id tempus, quo Concilium obligare cœpit, facta, & gesta quomodolibet fuerunt, & in posterum fient, in his, in quibus dicti Concilij Decretis adversantur, nulla, invalida, & irrita esse, & censeri, ac nemini, etiam quantumlibet, ut præfertur, qualificato, tam in foro (quod ajunt) fori, quam conscientie, suffragari posse, & debere. Et ita per quoscumque locorum Ordinarios, aliosque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi facultate, in utroque foro judicari, & definiri debere, ac quidquid secus à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, statuti, ordinationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli, Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis-

nationis Dominiæ millesimo quingentesimo sexagesimo quinto, tertiodécimo Kalend. Martij, Pontificatus nostri anno sexto.

P. Episcopus Narnien.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Anno à Nativitate D. millesimo quingentesimo sexagesimo quinto, Indictione sexta, die vero vigesima-quarta mensis Februarij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. nostri, Domini PII divina providentia Papæ Quarti, anno ejus sexto, retroscriptæ litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Acie Campi Floræ, & valvis Cancellariæ Apostolicæ per nos Nicolaum de Matthæis, & Camillum Cherubinum S. D. N. Papæ Cursores.

Philibertus Phapuis Magister Curforum.

DE RESIDENTIA EPISCOPORUM
BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD universæ Christianæ Reipublicæ statum, ad Ecclesiasticarum legum custodiam, & Fidelium Populorum salutem, tam magni refert singulos Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis Præpositos, In ipsis Ecclesiis, vel Dioecesibus sibi creditis assidue residere; ut difficile sit aliud ullum reperire Ecclesiasticæ disciplinæ caput, quod aut Conciliaribus Canonibus, atque Decretis, aut Apostolicæ Sedis Constitutionibus, & Sanctionibus, tam sæpe, tamque impensè inculcatum fuerit, & commendatum. Utautem antiquiora canonica statuta prætereamus, Nobis satis erit innuere, quid hac de re, decreverit Sacrosancta Tridentina Synodus Sess. 6. Cap. 1. & Sess. 23. Cap. 1. de Reform.; tum ea, quæ recol. mem. Prædecessor noster Urbanus Papa VIII. præscripsit in sua Constitutione data apud S. Petrum die 12.

Posticum,
& Conciliorum
solicitudo quoad
Residentiam
Episcoporum.

Decembris Anni 1634.; quæ incipit *Sacra Synodus*, & in qua præcedentes aliorum Romanorum Pontificum Pii IV., Gregorij XIII., Clementis VIII. Leges, & Constitutiones retulit, confirmavit, & ampliavit. Neque opus est recensere omnes Encyclicas Litteras, quæ ad Patriarchas, Primate, Archiepiscopos, & Episcopos de implendo huiusmodi Residentiæ onere identidem admonendos, ab hac Apostolica Sede mitti consueverunt; ut patet ex Epistola iussu Ven. Servi Dei Innocentij Papæ XI. Prædecessoris quoque nostri scripta die 5. Februarij Anni 1678.; item ex alia die 24. Decembris Anni 1707. a felic. record. Clemente Papa XI. ad suum, & Apostolicæ Sedis Nuncium Neapoli commorantem conscripta, ut illius Regni Præsules ad residendum in proprijs Ecclesijs, & Diocæsi-bus adigerentur; necnon ex ejusdem Clementis Litteris in forma Brevis datis die 15. Maij Anni 1709. ad Archiepiscopos, & Episcopos Poloniæ, qui obtentu barbarum, & dissensionum, quæ tunc in eo Regno versabantur, suas reliquerant Ecclesias, atque Dioceses.

Quid hac in re præliteris ipsomet Beatus XIV.

Neque porro Nos hac in re Apostolici Officij nostri partes desiderari permisimus. Vix enim inscrutabili Divinæ Providentiæ consilio in hac supremæ Ecclesiæ universalis specula collocati fuimus, quum veterem Prædecessorum nostrum morem in usum revocantes, ad Ven. Fratres omnium per Orbem Ecclesiarum Antistites Apostolica scripta direximus, quibus, inter cætera salubria monita, hoc etiam de residendo in proprijs Ecclesijs peculiari studio iis inculcare, & tam gravissima damna, quæ ex eorum absentia proveniunt, quam magnas utilitates, quas eorum præsentia conceditis ipsis Diocæsi-bus affert, ante oculos proponere non prætermisimus, ut videre est in §. 4. Encyclicæ die 3. Decembris anni 1740. a Nobis conscripta, quæ in *Tom. 1. Bullarij nostri nuper vulgati num. 2.* impressa est. Qui autem hominum corda scrutatur, Deus, is sane novit, quanto, & quam acerbo animi nostri dolore nonnumquam acceperimus Ecclesiasticas Regulas ab aliquo ex Fratribus hæc in parte violari, & quantopere studuerimus, nunc admonendo, nunc obsecrando, nunc increpando, absentes quidem per litteras, præsentibus verò ipsa voce ad debitum Residentiæ officium revocare. Quin etiam laudabilibus Prædecessorum nostrorum vestigijs inhaerentes in nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula, qua Beneficia Ecclesiastica in octo anni mensibus vacatura, nostræ dispositioni, & collationi

tioni reservavimus; simul etiam eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis residentibus gratiam alternative menium, certis modo, & forma ab iis acceptandam, libenter obtulimus; nimirum, ut quandiu ipsi apud Ecclesias, aut Dioceses suas verè, & personaliter residerent, de Beneficiis huiusmodi Ecclesiasticis, quæ extrâ Romanam Curiam in Februarij, aliisque alternis anni Mensibus vacare contingeret, dummodo alias dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non essent, liberè disponere valerent, facultatem tempore Pontificatus nostri duraturam concessimus; quo scilicet iidem Episcopi, & majorum Ecclesiarum Præfules ampliorem Potestatem in Beneficiis prædictis conferendis sic obtinentes, hac etiam Apostolicæ nostræ liberalitatis gratificatione illecti, ad personalem residentiam prædictam libentius obeundam adducerentur.

Quoniam vero, & certæ quædam causæ adesse possunt, & huiusmodi occasiones incidere, propter quas, prævio Romani Pontificis assensu, & approbatione, liceat Episcopo è propria Ecclesia, & Diocesi per aliquod definitum tempus abesse; ea vero absentia, quæ ad modicum tempus protrahitur, neminem desertæ Residentiæ reum constituit; idèò, & in Concilijs, & in Apostolicis Constitutionibus, ad præcavendos abusus tam circa huiusmodi causarum, & occasionum relevantiam, quam circa tollerabilia temporum spatia, providæ statutz Leges, & Regulæ reperiuntur. Et quidem iustæ, ac legitimæ absentiæ causæ a præfata Tridentinâ Synodo *citat. Cap. 1. Sess. 23.* non aliz agnitæ fuerunt, quam christiana charitas, urgens necessitas, debita obedientia, & evidens Ecclesiæ, vel Reipublicæ utilitas. Verum iis etiam causis deficientibus, quum eadem sacrosancta Synodus perpendisset, ex veterum Canonum sententia, minimè abesse videri eos, qui aliquantisper absunt, & statim sunt reversuti; omnibus Ecclesiarum Antistitibus indixit, ut sibi licitum non putarent singulis annis, ultra duos, aut tres adsummum menses, sive continuos, sive interruptos, extra proprias Dioceses commorari; eosque simul admonuit, ne per illius temporis spatium, Dominiçi Adventus, Quadragesimæ, Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes item, & Corporis Christi diebus, ab Ecclesijs suis Cathedralibus absentes, nisi fortè Episcopalia munia in alijs Diocesum suarum locis eos detinerent; eamque præterea rationem ab iis haberi voluit, ut absque ullo Gregis detrimento concessa uterentur libertate, & ut

Absentiæ causæ, & tempora a Concilio Tridentino permittuntur.

id *æqua ex causa fiat*; quibus verbis animi Ievitas, oblectationum cupiditas, aliæque futiles causæ penitus excluduntur.

Induleum Urbanum VIII. a Benedicto XIII. amplexum pro Episcopis recentibus in Urbe promotis.

Præfatus autem Prædecessor ad peculiareſ occurrentes casus descendens, Episcopis in Curia promotis unum concessit mensem [quem postea declaratum fuit, a die ipsorum propositionis in Consistorio computandum esse], quo mense elapso, singuli ad proprias Ecclesias se conferre deberent. Sed quum in Concilio Romano habito a fel. record. Benedicto Papa XIII. Prædecessore pariter nostro, Episcopi exposuissent, tam exiguo temporis spatio non posse a recens promotis suâ in Urbe negotia expediri, idem Benedictus facultatem concessit Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali suo, & Romani Pontificis pro tempore in Urbe, ejusque Districtu Vicario, ut præfatum unius mensis terminum, juxta casum contingentiam, & causâ cognita, ad alios quadraginta dies, & non ultra prorogare posset.

Item pro Visitationibus Liminum Apostolorum.

Præterea Episcopi ad Sacra Apostolorum Limina statuta temporibus visitanda personaliter accedentibus supradictus Urbanus Prædecessor indulgit, ut qui Ecclesiis citra Montes, & citra Mare positis præsiderent, per quatuor; qui vero Ultramarinis, & Ultramontanis Ecclesiis præessent, per septem menses continuos a Residentia in suis respectivè sedibus faciendâ, hujusmodi visitationis gratia, excusarentur.

Decreta ad præcavendos abusus.

Cum verò idem Urbanus declarasset, se, per ea, quæ in suis præfatis Litteris constituerat, minime sublatam voluisse dictam trium mensium licentiam a Concilio indultam; hinc plures ortæ quæstiones, & varia condita sunt Decreta, ab eodem Urbano, ejusque Successoribus approbata; cujusmodi sunt, non licere trimebrem absentiam prædictam conjungere, sive cum eo tempore, quo permittitur Episcopis post suam promotionem in Urbe commorari, sive cum eo, quod ad peragendam Sacrorum Liminum visitationem eidem concessum fuit; neque fas esse absentiae tempora ita disponere, ut tres postremi menses unius anni continuentur cum tribus prioribus mensibus anni subsequentis. Sicut etiam vetitum est prædictos menses conjungere cum eo anni tempore, quo, propter aeris Insalubritatem, alicui Episcopo permittitur extra Diocesim degere, ne scilicet continuatis absentiae temporibus, vernos simul, & æstivos menses, sive æstivos unacum autumnalibus extra Diocesim duci contingat. Denique, ne quis indulgentia Sacri Concilij per fraudem abuti posset, declaratum fuit, prædictam trium mensium vacationem intra cujusque anni limites

mites cogreeri, ut qui uno anno usus ea non fuerit, non ideo sequenti anno diutius ab Ecclesia sua abesse valeat.

Et quoniam Tridentina Synodus sub legibus de Residentia hujusmodi ipsos etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales nominatim comprehendit; præfatus Urbanus Prædecessor advertens nonnumquam evenire, quod aliquis ex Cardinalibus alicui Patriarchali, seu Metropolitanæ, aut Episcopali Ecclesiæ Præpositus unum simul ex Episcopatibus Suburbicariis obtineret, constituit, ut hujusmodi Cardinales in primodictis Ecclesiis, non autem apud Episcopatus Suburbicarios, residere tenerentur.

De Episcopis
S. R. E. Cardinalibus.

Denique tam in prædicto Concilio, quam in citata Urbani Constitutione contra transgressores hujusmodi legum, quæ ad residentiam pertinent, gravissimæ poenæ statutæ fuerunt; quarum executionem idem Urbanus primo quidem demandavit Auditori Causarum Curie Cameræ Apostolicæ: Verum biennio post totam hujus materiæ cognitionem delegavit Congregationi particulari a se deputatæ, quam compositam esse voluit ex tunc, & pro tempore existentibus Cardinali Romani Pontificis in Urbe Vicario, necnon ejusdem Pontificis Datario, & Secretario Status, ac Secretario Brevium, duobus item Secretariis Congregationum negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, ac Interpretationi, & executioni Decretorum prædicti Concilij Tridentini respectivè præpositarum: Et quidem prædicto Cardinali Vicario facultatem tribuit, ut, justis ex causis, & cum consilio prædictorum Prælatorum, concedere posset Episcopis licentiam abessendi a propriis Ecclesiis, & Diocæsesibus spatio duntaxat dierum quadraginta, ut in ipsius Urbani Litteris datis die prima Januarij anni 1736. distinctius præscribitur.

Congregatio super Residentiam ab eodem Urbano VIII. creata.

Hujus Congregationis Caput, seu Præfectus, ex quo eadem instituta est, semper fuit præfatus Cardinalis Vicarius pro tempore existens; quemadmodum ejusdem Secretarii munus is semper gessit, qui Congregationi Concilij Tridentini fuit a Secretis; unde etiam Nos ipsi, dum in minoribus constituti officio Secretarij prædictæ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum fungemur, par quoque munus Secretarij alterius Congregationis super Residentia Episcoporum simul sustinuimus. Quæ sanè Congregatio, ut ex illius Secretariæ Regestis appareret, tam ipsius Urbani Prædecessoris temporibus, quam aliis subsequentiis, non semel singulis annis adunari consuevit;

Hujus Congregationis præsens.

suevit; id quod a san. mem. Prædecesore pariter Nostro Clemente Papa XI. in usum revocatum fuit, & identidem peractum, Nobismetipsis præfactum Secretarij munus obeuntibus, confectisque a Nobis, & impressis follis, ea prorsus methodo, quæ pro causis ad Congregationem Concilij pertinentibus observatur.

Ut autem Episcopis a suis Ecclesijs, vel Diœcesibus licite abesse possint, quum præter causam canonicam, expressa quoque licentia Romani Pontificis, ut supra diximus, sit necessaria; excepto casu prædictæ trimêstris absentix a Concilio permixtæ, pro qua nulla peculiaris requiritur licentia, quum idem Concilium Episcoporum abscedentium conscientix relinquat, de æquitate causæ iudicium facere: hinc est, quod quæcumque hujus generis licentia olim indulgeretur, per speciale Chirographum manu Pontificis signatum expediebatur. Postmodum vero inductus fuit mos describendi omnes hujusmodi licentias in unico folio, quod Pontifici subscribendum deferrebat; quem sanè morem a prædecessoribus Secretariis Invectum, Nos quoque servavimus.

Quam olim in-
permissam Pon-
tificem restaurare
intendit,

Cum autem post absentiam duodecim annorum, quorum duos apud Anconitanam, & decem apud Bononiam semper Ecclesijs regimini Nostro successivè commissas, assidue residendo transigimus, in Urbem reversi, & ad Apostolicam Sedem, quamvis immerentes, evecti fuerimus; Congregationis præfate sessiones, materia forsitan deficiente, non amplius frequentari comperimus, neque porro Chirographa, aut Folia signanda nobis oblata fuerunt; sed facta Nobis oretenus a Prælato dictarum Congregationum super executione, & interpretatione Concilij, & super Residentia Episcoporum Secretario, tam petitionum Episcoporum, qui vacationem a Residentia postulabant, quam causarum, quibus hujusmodi petitiones innitebantur, relatione; nostroque desuper accepto responso; opportuna singulis Decreta perscribi, eaque a Cardinali Vicario Nostro, tamquam sæpeditæ Congregationis super Residentia Episcoporum Præfecto, signari consueverunt. Verum quum Nos hanc agendi rationem pro rei gravitate nimis compendiarium judicaverimus; visum est Nobis motu proprio, & ex certa scientia, non solum pro debita, ut ajunt, actus solemnitate, sed etiam pro ipsius rei subsistentia, & pro maturiori examine causarum, quæ ad hujusmodi licentias obtinendas afferuntur, infra scriptas leges, & ordinationes in-
invio-

inviolabiliter in posterum observandas, Apostolica auctoritate, tenore presentium, edicere, & constituere.

Primum itaque relata superius Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi Decreta, *Sess. 6. Cap. 1. & Sess. 23. Cap. 1. de Reform.*, laudatæque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Pij IV., Gregorij XIII., Clementis VIII., & Urbanj pariter VIII. Constitutiones, & Ordinationes, necnon omnes, & singulas, quas supra innuimus, Resolutiones Apostolicæ Sedis auctoritate editas, innovantes, & tam Decretorum, quam Constitutionum, Ordinationum, & Resolutionum hujusmodi tenores etiam veriores pro factis hic expressis, ac etiam de verbo ad verbum insertis habentes, & haberi volentes; illaque, & illas, quatenus opus sit, iterum plenissimè approbantes, & confirmantes; omnia, & singula in ipsis contenta, ab iis, ad quos spectat, & pro tempore imposterum spectabit, attendi, & in his omnibus, quæ nostris hæc litteris non adverterentur, exactissimè impleri, & conservari volumus, statuimus, & in virtute sanctæ obedientiæ mandamus, atque præcipimus; non obstantibus quibuscumque privilegiis, aut contrariis, etiam quantumvis inveteratis, usibus, & consuetudinibus, quæ potius abusus, & corruptelæ dici debent; quibus si fortè adesse, aut allegari contingat, motu, ac scientia simili, ac de prædictæ Apostolicæ auctoritatis nostræ plenitudine, derogamus, ac derogatum esse volumus, & decernimus.

Secundo loco, & consequenter ad præmissa, adversus prædictarum legum, & Constitutionum Transgressores, omnes, & singulas penas in eisdem Decretis, & Constitutionibus latas, & comminatas, auctoritate quoque nostra confirmamus, & innovamus; amissionis scilicet quartæ partis fructuum unius anni ipso facto ab iis incurrendæ, qui legitimo impedimento, seu iustis, & rationabilibus causis cessantibus; & absque expressa, ut præfertur, Apostolicæ Sedis licentia, sex mensibus continuis extra suam Diocesim morando abfuerint; & amissionis alterius quartæ partis fructuum, eodem modo incurrendæ, ubi hujusmodi absentia ad alios sex menses protrahatur; ut in prædicto Concilio Tridentino *Sess. 6. Cap. 1. de Reform.* statutum fuit; incursum quoque in peccati mortalis reatum, & obligationis restituendi fructus in absentia perceptos, nulla etiam prævia declaratione, eosque erogandi in Ecclesiarum fabricas, seu in subventionem pauperum ipsius loci, quacumque conventionē, seu compositionē pro hujusmodi fructibus male perceptis

Canonica, & Pontificia statuta confirmat, & innovat contrariis non obstantibus.

Item penas in contravenientes latas.

*Addita poena
privacionis In-
dultorum com-
petentiam As-
sistentibus Solio
Pontificio.

ceptis prohibita; ut in eodem Concilio *Seff. 23. Cap. 1.* præscribitur. Similiter impositam a prædicto Pio IV. Prædecessore poenam amissionis facultatum testandi, & disponendi, si quæ transgressoribus hujusmodi competere dignoscantur; necnon inhabilitatis ad majores dignitates, & Ecclesias obtinendas, quam præfatus quoque Prædecessor Clemens VIII. indixit, per omnia confirmamus, & innovamus. Quibus omnibus hoc etiam superaddimus, ut iidem transgressores omnibus, & singulis Indultis, & Privilegiis, quæ forsitan ipsis, tamquam Pontificio Solio Assistentibus, concessa fuerint, ipso facto privati esse censeantur: Decernentes sub transgressorum nomine comprehendere non solum eos, qui præter tres menses a Concilio toleratos, absque legitima causa, & expressa Romani Pontificis licentia, extra proprias Dioceses commorantur; sed eos etiam, qui hujusmodi licentiam falsis simulatisve causis dolose extorquere non dubitaverint; vel ea semel ritè, recteque obtenta, præscriptos in eadem limites, ac præfinitum tempus prætergressi fuerint. Quod si nihilominus aliqui, non minus canonica statuta, quam propositas hujusmodi poenas contemnentes, in sua contumacia obfirmati perseverare præsumperint; volumus adversus istos ad ulteriora cum effectu procedi, juxta mentem ejusdem Concilij Tridentini, quod in *cirato Cap. 1. Seff. 6.* Romanum Pontificem pro tempore existentem hortatur, ut suæ supremæ Sedis auctoritate in hujusmodi transgressores ad severiorem Sacrorum Canonum normam animadvertat, atque etiam Ecclesiis ipsis de utilioribus Pastoribus provideat, sicut in Domino noverit salubriter expedire.

Congregationem super Residencia, cuiusque Sessiones in aulam reducat.

Tertio loco volumus, & mandamus, ut prædictæ Congregationis super Residencia Episcoporum ab Urbano Papa VIII. institutæ exercitium, atque Sessiones resumantur; confirmantes ipsius Præfecturæ munus dilecto Filio Nostro Johanni Antonio Tituli Sancti Martini in Montibus Præbytero S. R. E. Cardinali Guadagni nuncupato moderno Nostro in Urbe, ejusque Districtu in Spiritualibus Vicario, ejusque in officio Vicariatus hujusmodi Successoribus; sicut etiam officium Secretarij ejusdem Congregationis dilecto Filio Magistro Joseph Alexandro Furiotto, ejusque Successoribus Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum Secretariis; eosdemque statuentes in hujusmodi Congregatione nunc, & deinceps pro tempore locum habere, & suffragium ferre, quicumque ea officia, & muna

nera obtinent, sive obtinebunt in posterum, quæ in præcætitis Urbani Prædecessoris Literis designantur.

Præterea quum minime expediat hujusmodi Congregationem Promotore Fiscali carere, Nos cum, qui in Tribunali prædicti Cardinalis Vicarij Urbis Officiū gerit Promotoris Fiscalis, ejusque in Officio Successores pro tempore, ad idem munus obbeundum deputamus in præfata Congregatione, cui ipsū, seu ipsos cum consultivo suffragio volumus interesse.

*Eique deputet
Promotorem Fis-
calem.*

At vero perpendentes, quod si Congregatio isthæc toties habenda foret, quoties ab aliquo Episcopo Licentiam abscedendi a Diocesi peti contingeret, eadem aut propter frequentiam nimis onerosa evaderet, aut propter negotiorum levitatem tractu temporis negligi, & parvipendi posset; volumus, atque statuimus, eandem tunc tantum cogendam, habendamque esse, quum aut a Nobis, sive a Successoribus Nostis Romanis Pontificibus, alicujus negotij cognitio ipsi remissa, & delegata fuerit: aut, hujusmodi etiam remissione cessante, quoties de pœnis superius constitutis, adversus aliquem transgressorem reipsa decernendis, infligendisque deliberandum fuerit; siquidem hujusmodi pœnarum modus, prout cujusque major, aut minor contumacia exegerit, ab eadem Congregatione statuendus erit, ut facta per ipsius Secretarium Nobis, seu Successoribus Nostis relatione, approbataque Congregationis resolutione, ad hujusmodi pœnarum executionem cum effectu procedatur; Aut denique quum aliquis Episcopus Instantiam proponat abscedendi a propria Diocesi ratione alicujus muneris, sive officij, cujus ea dicatur natura esse, ut Apostolicum Indultum de non residendo ad longum tempus ipsi sit concedendum; Nos etenim hujusmodi Indulta nemini unquam concedi debere decernimus, nisi prævio causarum examine in eadem Congregatione peragendo, Nostraque, & Successorum Nostrorum scientia, & approbatione, & mediante expeditione Literarum Apostolicarum in forma Brevis; ideoque mandamus

*Præscribat oc-
casionem quibus
adunari debeat.*

Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis supplicum Libellorum Secretario, aliisque Secretariis quarumvis Congregationum, quibus ea de re preces oblatae fuerint, ut illas in praedictam Congregationem super Residentia Episcoporum omnino remittant; simulque prohibemus Nostro, & Successorum Nostrorum pro tempore Secretario Brevis, ne Literarum Apostolicarum super Indultis huiusmodi exempla Nobis, aut Successoribus Nostris signanda, ullatenus afferat, nisi authentica documenta, tam de causarum examine in dicta Congregatione peracto, quam de Apostolica approbatione, & assensu consequenter emanatis, eadem fuerint exhibita.

Folia, cum expressione Indultorum, quae conceduntur, ad Pontificis Signaturam deleri mandant.

Quarto loco statuimus, ut Folia superius enunciatia in posterum omnino conficiantur, in quibus nimirum describantur nomina Episcoporum, quibus dantur Indulta commemorandi extra Dioecesim, unacum causis ab ipsis adductis, atque probatis, & spatio temporis, ad quod huiusmodi Indulta conceduntur; quae quidem Folia a Romano Pontifice subscripta, in Tabulario praedictae Congregationis, ut alias, asseruari praecipimus: Quod tamen intelligi volumus non de iis Indultis, quae per Apostolicas Literas in forma Brevis expedienda esse in paragrapho superiore descripsimus; sed de alterius generis Indultis, de quibus infra dicendum erit, quaeque, post Pontificium assensum a Secretario requisitum, & obtentum, expediri debent per Decreta a praedicto Cardinali Vicario Urbis, tamquam praefatae Congregationis Praefecto, subscripta. Decet enim has quoque licentias non sine Pontificia subscriptione prodire, idque obtinebitur accedente Signatura Pontificis super praedictis Foliis, in quibus singulorum Indultorum tenores, & causae a Secretario descriptae erunt; quemadmodum elapsis temporibus, atque etiam a Nobis ipsis, dum huiusmodi Secretarii munere fungeremur, servatum fuisse narravimus.

Singulis absentiae causis opportuna Relcripta comparat.

Quinto loco, quoniam experiendo cognovimus, quod ad obtinenda Indulta commemorandi extra Dioecesim, infra scriptae plerumque causae ab Episcopis afferri solent; nimirum aut necessitas assistendi personaliter alicui liti, seu controversiae, in qua Ecclesiae, aut Cleri sui, vel etiam propriae Familiae res agatur, quaeque in Romana Curia introducta sit, vel alia in Urbe, in qua resideant maiora Tribunalia, quorum ea de re iudicium esse debeat; aut corporalis aegritudo, quae correptus fuerit Episcopus, dum extra Dioecesim, Conciliaribus mensibus utens, morabatur, itaut

Itaut ad eandem Diœcesim reverti nequeat; aut adversa valetudo in ipsa Diœcesi contracta, ad quam depellendam Medici putent necessarium fore Episcopum acrem, & solum aliquantisper mutare; aut denique malignitas acris in Diœcesi vigens, quam aliquibus anni mensibus devitari oporteat: Et quoniam nec ulla ex præmissis causis, absque expressa Romani Pontificis approbatione, quemquam ab onere residendi eximere potest; & nisi certis expressis circumstantiis, iisque verificatis, difficile est ad hujusmodi approbationem ritè, recteque procedere; necessarium Nobis visum est infrascriptas Regulas statuere, quas in singulis respectivè casibus ab iis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, observari mandamus, atque præcipimus.

Si quis igitur in posterum licentiam petierit abscedendi a Diœcesi sibi concredita, ut judiciali controversiæ, quæ alibi vertitur, per se ipsum intersit; exprimere debet in precibus tum Locum, sive Urbem, in qua hujusmodi lis agitur, tum etiam, an ea pertineat ad ipsam Oratoris Ecclesiam, seu Clerum, seu potius ad ipsius Familiam. Et quidem si ad Familiam pertineat, absque eo quod Secretarius Congregationis Pontificem, aut Cardinalem Præfectum adeat, rescribendum ab ipso erit, ut Orator ad effectum, de quo in precibus, utatur mensibus a Conciliis Indultis. Quod si eis jam usus fuerit, ulterior ipsi licentia non concedetur. Si vero de ejus Ecclesiæ, vel Cleri rebus agatur, exponi debebunt, tum status litis, ejusdemque gravitas, tum causæ, propter quas necessaria creditur in loco judicii Oratoris præsentia tum etiam declarandum, an mensibus Conciliaribus usus fuerit. Et quidem si nondum illis usus sit, rescribendum erit, ut eos in hujusmodi causam impendat. Si verò id amplius Episcopos integrum non sit [qua in re nec dolus, nec fraus intercesserit], & alioquin ipsius instantia iusta videatur, tantum illi temporis, & non amplius, ad commorandum extra Diœcesim tribuatur, quantum judicatum fuerit necessarium esse ad Causæ Defensores, Advocatos, & Judices de omnibus, quæ ad rem pertinent, sufficientur instruendos. Si enim licentia abscedendi a Diœcesi usque ad finalem exitum causæ extendi deberet, nemo non videt, quam diuturna plerumque foret in hiis casibus Episcoporum absentia, & quam facile evenire posset, ut pleraque Diœceses complurium annorum spatio tuorum Pastorum præsentia carerent.

Qui verò licentiam abscedendi petierint ratione infirmitatis

An, & quatenus Episcopus licentiam abscedendi a Diœcesi abset causa Litis.

Quid ratione

Infirmis ex-
tra Diocesim
contractis.

mitatis extra Diocesim contractæ, dum vacatione a Con-
cilio indulta uterentur, asserentes ea de causa regressum
ad propriam Diocesim sibi prohiberi; exponere debebunt
contractæ infirmitatis qualitatem, & super ea testimonium
Medici juramento firmatum exhibere. Atque ubi petita
licentia ipsis indulgeatur, ea semper ad certum, ac defi-
nitum tempus concedi debebit, adjecta quoque clausula *si*
tandiu infirmitas duraverit.

Quid ad con-
valescendum ex
morbo in Dioc-
esi contracto.

Ab iis autem, qui hujusmodi licentiam postulaverint,
eo quod aeris mutatione opus sibi esse dicant ad conva-
lescendum ex morbis, quos in suis Ecclesiis residendo con-
traxerunt, exprimendum erit in precibus, quo morbi ge-
nere, & quam graviter laborent, ac proferendum testimo-
nium Medici, qui jurejurando testetur, utile, ac necessa-
rium Oratori esse, ut in aliam regionem, atque aerem per
aliquod tempus se transferat. Nec illud silentio prætere-
undum, an scilicet Orator, antequam morbo corripèretur,
trimestri licentia a Concilio permessa usus fuerit; Si enim
id nondum fecerit, & tempus a Concilio indultum suffi-
ciens ipsi non reputetur, poterit eidem concedi, ut per
quatuor menses, in quibus tamen Conciliares menses com-
prehendantur, a Residentia absens permaneat: at si præ-
dictos Conciliares menses, remoto omni dolo, & fraude,
jam extra Diocesim transegerit; tantum temporis ipsi in-
dulgeatur, quantum ad confirmandam ipsius valetudinem ve-
re necessarium esse prudenter judicabitur.

Quid ratione
Aeris insalubris.

Qui tandem licentiam commorandi extra Diocesim
postulabit propter malignitatem aeris, quem in sua Dioc-
esi aliquo anni tempore insalubrem esse affimet; is vi-
deat etiam, atque etiam quid agat: Et quidem pro ve-
ritate exponat, quibus anni mensibus perniciosus sit regio-
nis aer: item an eadem Celi temperies totam comprehen-
dat Diocesim, itaut nullus intra ejus tractum locus exi-
stat, in quo suspectum illud tempus absque salutis detri-
mento transigere valeat; postremo an Conciliaribus men-
sibus usus fuerit. Etenim si nondum eos sibi sumpserit,
non ægre obtinebit Indultum abessendi per quatuor men-
ses [quatenus periculum ab aere tandiu durare censetur],
in quibus tamen tres illi a Concilio permessi numerandi
erunt: Si autem hujusmodi Concilii indulgentia jam usus
fuerit, frustra novum Indultum prædicta de causa ab Apo-
stolica Sede postulabit; sibi quæ imputare debebit, quod
quum sciret certo anni tempore in sua Diocesi aerem in-
salubrem

salubrem fore, concessos vacationis menses in tempus illud non reservaverit. In omnibus autem absentie Indulgentiis, quæ ratione aeris insalubris in posterum conceduntur, hanc Clausulam adiici volumus: *Dummodo intra Diocesim aliquis locus non adsit, in quo aer salubris sit, & in quo Episcopus commorari possit.*

Sanè prædictus Urbanus Prædecessor non prætermisit eorum Antistitem causam considerare, qui Provincialibus Conciliis, vel Congregationibus, seu Assembleis Generalibus, in quibus Ecclesiastici intervenire solent, personaliter interesse, sive in aliis muneribus, aut Reipublicæ officiis, quæ ipsorum Episcopopatibus, Ecclesiisque adjuncta sunt, ad certum tempus extra Diocesim occupari solent, & debent; & his quidem in præcitata Constitutione licentiam absendi concessit pro eo definito tempore, quo ejusmodi Concilia, Congregationes, & Assemblee peragentur, exercitumque muneris, seu officii publici eorum Ecclesiis adjuncti, actu duraverit; dummodo iis finitis, recto tramite, ad Ecclesias sibi commissas sese conferrent; cujus concessio- nis æquitatem Nos quoque agnoscentes, eandem approbamus, & confirmamus. Sed quum idem Urbanus nihil statuerit de Episcopis, qui a Residentiæ suæ loco discedunt pro Processuum in Causis Beatificationum, & Canonizationum compilatione, Apostolica auctoritate ipsis delegata; necesse est aliquid a Nobis pro his etiam casibus opportunè constitui.

Expediuntur a Congregatione Sacrorum Rituum Literæ, quas vocant Remissoriales, & Compulsoriales, quibus committitur, ut supradicti Processus auctoritate Apostolica conficiantur; exque diriguntur tribus Episcopis, aut Superioribus Prelatis, cum clausula, ut *duo ad minus procedant.* Cumque in hujusmodi Episcoporum numero semper includatur Ordinarius loci, in quo Processus construitur; ferre contingit, e tribus, ad quos Literæ sunt directæ, unum duntaxat a Residentia avocari. Ubi itaque aliquis Episcopus Titularis Ecclesiæ in partibus Infidelium constitutæ haberi possit, volumus eum in præfatis Literis pro uno ex tribus Episcopis comprehendi. Quod si tres omnino Antistites in propriis Ecclesiis residentes ad hujusmodi effectum delegari oporteat, statuimus, atque præcipimus, ut Literæ a prædicta Congregatione dirigantur Episcopis, qui vicini- ores sunt Diocesi, in qua Apostolicis Processus conficiendus erit. Quoniam vero non de re agitur, quæ dua-

Quid pro ce-
lebrandis Conci-
liis, Assembleis,
Dietis.

Quid pro con-
struendis Proces-
sibus Apostolicis
in Causis Bea-
tificationum.

bus

bus, tribusve hebdomadibus perfici queat, sed quæ plurimum sæpe mensium, aut etiam annorum operam requirit; volumus, ut Episcopi, qui ejusmodi delegationem acceptaverint, necessariam licentiam abscedendi a Dioecesi, causam absentiae exprimendo, petere, & impetrare non omitant, sub penis adversus eos constitutis, qui abque causa extra Dioecesim commorantur. In hujusmodi autem licentiis concedendis statuimus, ut Conciliares menses semper comprehendantur, & præter eos, triginta dumtaxat dies, si opus fuerit, adiciantur: nam, & ad plura peragenda quod trimestre spatium sufficiens est, &, si adhuc facienda supersint, quatuor alii menses sequenti anno in idem opus infumi poterunt.

De præmissorum observantia præceptum.

Hæc sunt, quæ salubriter in Domino statuenda judicavimus, quæque pro regula, & norma in posterum haberi volumus, ut a Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, gravissimum, quod ipsis incumbit, Residentiæ officium exacte impleatur. Itaque dilecto Filio moderno præfatæ Congregationis super eadem Residentia Secretario, ejusque Successoribus in perpetuum, injungimus, & in virtute sanctæ obedientiæ, sub penis contra inobedientes mandatis Apostolicis in re gravi, præcipimus, atque jubemus, ut supplex libellos pro parte quorumcumque Antistitum sibi oblatos, in quibus ea, quæ supra adnotavimus, expressa non fuerint, quibusque necessaria authentica documenta superius pariter indicata, non sint adjuncta, nullo modo recipiant, multoque minus ad Pontificem referant: In Decretis autem, quæ post Pontificium assensum ab ipsis Secretariis in consueta audientia reportatum, a Cardinali ejusdem Congregationis Præfecto subscribenda erunt, superscriptas clausulas respective apponere non prætermittant: illud etiam expresse cavendo, ut quæ concedentur Indulta, a die datæ ipsorum Decretorum decurrere intelligantur.

De onere denunciandi non Residentes.

Denique Venerabiles Fratres Patriarchas, Primate, Metropolitano, & Episcopos omnes monemus, ut non solum ipsi statutas de Residentia leges adamussim observent, sed etiam memores sint Decreti a Sacra Tridentina Synodo editi *Seff. 6. Cap. 1. de Reform.*, quo jubentur singuli pro virili parte in aliorum agendi rationem respective, vigilare & non Residentes Romano Pontifici infra certum tempus denunciare. Nostri quoque, & Apostolicæ Sedis Nuntiis hoc idem demandamus, & injungimus: ubi intra ipsorum

Nuncia-

Nuntiaturæ districtum aliquis Episcopus, seu Superior Præ-
latus existat, qui Canonicas Leges hac in parte violare di-
gnoscantur.

Et quia Nobis relatum est, nullibi frequentius prædi-
ctas leges ab Episcopis violari, quam in proximo Neapo-
litano Regno, [neque vero id mirum in tanto eorundem
numero], volumus, atque statuimus, ut in Indultis absen-
tiæ, quæ pro Episcopis prædicti Regni in posterum expen-
diri contingat, ad cæteras clausulas superius præscriptas hæc
etiam addatur, *ut obtenta licentia exhiberi debeat Apo-
stolico Nuntio Neapoli commoranti*, alioquin nullius ro-
boris, & momenti habeatur. Nos siquidem prædicto Nun-
tio, earundem præsentium tenore committimus, ut hu-
jusmodi Licentias in acta sui Tribunalis referri faciat, item-
que de causis, propter quas concessæ fuerint, inquirat, ac
tempus in iis præfinitum observet, ad hoc scilicet, ut
& per eum resciri possit, si quid obrepit, aut subre-
ptum fuerit in precibus; & ipsum latere nequeat, si quis
præscriptos sibi limites transgrediatur, sive absque necessa-
rio Apostolicæ Sedis Indulto, extra tempora a Concilio
permisâ, longe ab Ecclesia, & Dioecesi sua commoretur.
Pro iis autem, qui, ut Nobis pariter relatum fuit, Dioe-
ceses suas deferunt, & non quidem in Urbem Regni Prin-
cipem, ubi Apostolicus Nuntius moram trahit, sed in alias
se conferunt ejusdem Regni Civitates, quin ipse Nuntius
quidquam de ipsis audiat; injungimus eidem Nuntio, ut
per Officiales suos, atque Ministros, quos in omnibus Dioe-
cesibus retinet, curet se certiores fieri de Episcopis, qui-
cumque a propriis Dioecesebus recedunt; ut, & ii, qui ob-
tentis licentiis abutuntur, & multo magis ii, qui proprio
marte se gerere præsumunt (dum vel absque prævia licen-
tia, præter tempus a Concilio indultum a suis Dioece-
sibus absunt, vel si ob aliquem inopinatum eventum ab
ipsis discedere compulsi fuerint, hujusmodi licentiam, sta-
tim ac ad destinatum locum pervenerint, petere & impetra-
re non curant;) severiori Sacrorum Canonum, & Aposto-
licarum Sanctionum censuræ subiciantur.

Specialis Com-
missio Nuntio
Apostolico Nea-
poli commoran-
ti injuncta.

Cæterum intendimus sub præsentium Literarum No-
strarum ordinatione, & dispositione etiam ipsos Venera-
biles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales, qui Patriarchali-
bus, Primatialibus, Archiepiscopalibus, & Episcopalibus
Ecclesiis prædictis ex concessione, & dispositione Apostolica
nunc præfunt, & in futurum præerunt, comprehendi, atque
comprehensos esse, & fore.

S. R. E. Car-
dinales præmis-
sis legibus ex-
presse compre-
headuntur.

Præ-

Litterarum
fren-
tati consili-
tar .

Præfentes quoque Literas, omniaque, & singula in eis contenta de subreptionis, obreptionis, aut cujuscumque nullitatis, vel invaliditatis vitio, intentionisque Nostræ, ac quocumque alio defectu, etiam ex eo, quod in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, & præsertim ejusdem S. R. E. Cardinales, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, solemnitatesque, & alia servanda, & adimplenda nullatenus servata, & adimplenda fuerint, ac quocumque alio colore, prætextu, occasione, & Causa, etiam necessario exprimenda, a quoquam notari, impugnari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illa aperi- tionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodvis juris, tacti, vel gratiæ remedium impetrari nullo unquam tem- pore posse; sed semper, perpetuoque valida, firma, & ef- ficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effe- ctus fortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabi- liter observari, perinde, ac si in Consistorio Nostro se- creto, & de eorundem Fratrum Nostrorum Consilio, & unanimi consensu emanassent; sicque, & non aliter in præ- missis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordina- rios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Au- ditores, necnon prædictæ S. R. E. Cardinales, etiam de La- tere Legatos, Vice-Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, prædictamque Congregationem super Residentia deputatam, & quoscumque alios quavis auctoritate, & potestate fun- gentes nunc, & pro tempore existentes, sublata eis, & eo- rum cuilibet quavis aliter judicandi, declarandi, interpre- tandi, & definiendi facultate, judicari, & definiri debere, & quidquid secus super iis a quocumque quavis auctori- tate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Sublato &c.
irritum &c.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Universalibus, Generalibus, Provin- cialibus, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis, nec- no, quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliis- que Cancellariæ Apostolicæ Regulis, statutis quoque etiam juratis, consuetudinibus etiam diuturnis, & immemorabi- libus dictarum respective Ecclesiarum, necnon Licentiis, Privilegiis, & Indultis, etiam Apostolicis, eisdem Eccle- siis, earumque Præsulibus quomodolibet hætenus conce- ssis, omnibusque, & singulis aliis, quæ prædictus Urbanus sua-

suarum Literarum firmitati; & executioni voluit non ob-
stare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ut autem eadem præsentēs, & in eis contenta quæcum-
que, ad omnium notitiam deducantur, & nè aliquis illo-
rum ignorantiam prætereundum possit; volumus, quod eadem
præsentēs per aliquem, seu aliquos ex Curforibus Nostri ad
valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ A-
postolicæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe publicentur,
& earum copię ibidem affigantur, & affixæ relinquuntur,
quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos con-
cernunt, arctent, & afficiant, non secus, ac si eorum unicui-
que personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent; quodque
earundem præsentium Transumptis, etiam impressis, ma-
nu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo Personæ in
dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fi-
de adhibeatur in judicio, & extrà illud ubique locorum,
quæ adhiberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel
ostensæ.

Publicationis
vis, & exem-
plorum sub-
scribas.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc
Nostorum Ordinationum, Constitutionum, Derogationum,
Præceptorum, Satutorum, & Decretorum infringere, seu ei-
dem ausu temerario contraire. Si quis autem hoc atten-
tare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac
Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit
incursum.

Sancti.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno
Incarnationis Dominicæ 1746. tertio nonas Septembris,
Pontificatus Nostri Anno VII.

D. Cardinalis Passioneus.

I. Datarius

VISA DE CURIA

I. C. Boschi.

I. B. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi

*Registrata in Secretaria Brevium
Publicat. die 20. Septembris 1746.*

g

ORA-

O R A T I O

HABITA IN SESSIONE NONA, ET ULTIMA SACRI CONCILII TRIDENTINI,

Celebrata duobus continuis diebus 111., & 12. Decemb. M. D. LXIII. Pio IV. Pont. Max.

A R. D. HIERONYMO RAGAZONO Veneto, Episcopo Nazianzeno,
& Coadjutore Famaugustano.

Hic summatim recensentur omnia in Concilio Tridentino definita, quæ & ad piè credendum, & ad bene vivendum pertinent.

AUdite hæc omnes Gentes, auribus percipite Omnes, qui habitatis Orbem. Tridentinum Concilium jam diu ceptum, aliquando intermissum, distractum varie, atque divulsum, nunc demum, singulari Dei Omnipotentis beneficio, summa, atque incredibili omnium Ordinum, ac Nationum voluntate connectitur, atque perficitur. Dies hæc quidem felicissima Christiano Populo illuxit, in qua templum Domini disturbatum frequenter, ac dissipatum reficitur, & absolvitur: & navis hæc una bonorum omnium ex maximis, ac diuturnis turbinibus, atque fluctibus tuta in portu collocatur: quam utinam conscendere nobiscum ij voluissent, quorum in primis gratia hæc ipsa navigatio instituta fuit; atque ædificii hujus construendi participes existerent, qui hoc nobis negotium exhibuerunt; majoris nunc profecto lætitiæ causam haberemus. Sed nostra id certe culpa non accidit.

Nos Urbem hanc in Germaniæ faucibus, id est in domus illorum fere limine positam elegimus: nos custodiam nullam Nobis, ne suspicionem illis aliquam minus liberi loci daremus, adhibuimus: Nos eam fidem publicam illis concessimus, quam sibi ipsi composuerunt: nos hic illos per diu expectavimus; neque hortari, ac rogare unquam desistimus; ut ad veritatis lucem cognoscendam accederent. Verum illis etiam absentibus, satis, ut puto, a Nobis consultum est. Etenim cum duo essent, in quibus ægris, atque infirmis illorum animis medicina fuit adhibenda: alterum Fidei Catholicæ, ac vere Evangelicæ illis in rebus, quæ in dubium ab ipsis vocantur, quæque opportunè his temporibus videntur explicata, & confirmata, disiectis omnibus, ac dissipatis errorum tenebris, doctrina: alterum disciplinæ Ecclesiasticæ, cujus potissimum depravatione illi se a Nobis defecisse affirmant, restitutio: utrumque, quantum in Nobis fuit, pro temporum horum ratione, cumulate præstitimus.

Principio enim Sancta hæc Synodus [facta, ex laudabili Majorum Nostrorum consuetudine, suæ fidei professione] ut quoddam quasi fundamentum futuris actionibus poneret, & quibus testimoniis, atque

que præfidiis in Dogmatibus faciendis nitendum esset, ostenderet, Veteris, ac Novi Testamenti Libros, qui essent sine ulla dubitatione recipiendi, antiquorum Conciliorum probatissimorum exemplo, pie, & prudenter enumeravit: ac ne de verbis quidem ulla ex variis Versionibus oriri posset difficultas, certam, ac definitam de Græcis, & Hebræis translationem approbavit. Hinc omnium hæresum caput, atque arcem aggrediens, de humanæ naturæ corruptis initiis ea statuit, quæ Veritas ipsa, si loqui posset, exprimeret. De Justificatione deinceps [res magna, & cum ab antiquis, tum a nostri temporis hæreticis mirum in modum oppugnata] ea definivit, quibus, & perniciosissimis eo in genere opinionibus occurreretur, & recte sentiendi ratio miro quodam ordine, atque admirabili sapientia (ut in illis Dei Spiritum facile agnoscas) demonstraretur. Præstantissimo hoc post hominum memoriam decreto hæreses fere universæ jugulantur, &, quasi caligo Sole, discutiuntur, ac dispelluntur: eaque claritas, isque splendor veritatis apparet, ut, tantum lumen quin videat, dissimulare jam nemo possit. Subsecuta est salutaris septem Divinorum Ecclesiæ Sacramentorum tractatio: primum simul de omnibus, post de unoquoque separatim. Hic vero quis non videt, quam distincte, explicitè, abundanter, illuminate, & (quod caput est) vere tota cœlestium horum Mysteriorum ratio contineatur? Quis in tam magna, multiplice doctrina quid aut sequendum, aut fugiendum sit, potest ullo modo desiderare? Quis in illis omnibus errandi locum, aut occasionem inveniat? Quis denique de Sacramentorum horum vi, atque virtute dubitare in posterum poterit, cum gratiam illam, quæ illis ipsis quibusdam quasi stillicidiis in Fidelium quotidie mentes illabitur, tunc nobis adfuisse tam copiose perspiciatur? Accesserunt ad hæc de Sacrosancto Missæ Sacrificio, & de Communione sub utrâque specie, & Parvulorum, decreta: quibus quidem nihil sanctius, nihil utilius, ut de cœlo lapsa, non ab hominibus composita videantur. Adjungitur his hodie certa de Indulgentiis, de Purgatorio, de Sanctorum Veneratione, Invocatione, Imaginibus, & Reliquiis doctrina, qua non solum Hæreticorum fraudibus, & calumnijs obfistetur, sed piorum etiam Catholicorum conscientijs plene satisfacit.

Hæc de rebus ad salutem nostram pertinentibus, quæ Dogmata appellantur, fæuste, ac feliciter erunt peracta: neque aliud quidquam præterea eo in genere a nobis hoc tempore expectabitur.

In eorum autem quibusdam administrandis quum nonnulla essent, quæ non rite omnino, ac recte servarentur; accuratissime, Patres Amplissimi, curastis, ut pure illa, & caste, atque ex more, institutoque Majorum tractarentur. Ita omnem superstitionem, omnem quæstum, omnem (ut dicunt) irreverentiam a divina Missarum celebratione abstulistis; vagis, ignotis, & criminosis Sacerdotibus San-

Quum hoc offerre Sacrificium interdixistis; rei hujus sacratissimæ usum à privatis domibus, & profanis in sacra, & religiosa loca revocastis; molliores cantus, & symphonias, deambulationes, colloquia, negotiationes à Templo Domini submovistis. Ita Ecclesiastico unicuique gradui leges illæ a vobis præscriptæ sunt, ut tradito illis divinitus ordine abutendi nullus utique locus relinquatur. Ita nonnulla Matrimonii impedimenta, quæ ansem quasi quamdam ad violanda Ecclesiæ præcepta dare videbantur, removistis: facilem veniæ consequendæ viam minus legitimè connubii fœdus ineuntibus interclusistis. Quid de furtivis, tenebrosisque Matrimoniis commemorem? Equidem ita sentio, si alia nulla causa convocandi Concilium fuisset, [quæ multæ, & maximæ fuerunt] propter unam hanc id omnino fuisse faciendum. Nam cum res hæc ad omnes spectet, neque ullus in Orbe terrarum universo angulus reperiat, quem labe hæc non invaserit; curandum merito fuisset, ut communi huic malo communi etiam consilio provideretur. Innumerabilium, Patres Sanctissimi, & gravissimorum delictorum, ac scelerum occasio prudentissima ista vestra, ac prope divina sanctione penitus ablata est, & Christianæ Reip. gubernationi sapientissimè consultum. Accedit ad hæc utilis in primis, ac necessaria multorum in Purgatorio, Sanctorum Venerationis, Invocationis, Imaginum, & Reliquiarum, atque etiam Indulgentiarum ratione, abusu interdictio, qui rerum ipsarum pulcherrimam faciem inquinare, atque deturpare mirum in modum videbatur.

Altera vero pars, in qua de labenti, ac prope cadenti Ecclesiastica Disciplina fulcienda erat agendum, diligentissime etiam absoluta fuit, atque perfecta. Eligentur in posterum ad Ecclesiastica munera obeunda, qui virtute, non ambitione præsent; quique populi commodis, non suis inserviant, & prosint potius, quam præsent. Enumerabitur, atque explanabitur frequentius, & studiosius Verbum Domini omni ancipiti gladio penetrantius.

Aderunt suis gregibus, & invigilabunt Episcopi, cæterique, quibus animarum cura commissæ est, neque extra creditam sibi custodiam vagabuntur. Nihil cuiquam proderunt aut ad impure, & flagitiosè vivendum, aut ad male, & perniciosè docendum privilegia: nullum sine pœna crimen, nulla sine præmio virtus relinquetur. Pauperum, & mendicantium Sacerdotum multitudini optime provisum est: certæ unusquisque Ecclesiæ, statutoque operi, unde alii possit, adscribetur.

Avaritia, quo nullum vitium est tetrius, præsertim in Domo Dei, ab ea omnino tolletur: gratis Sacramenta omnia, ut par est, conferentur. Ex una Ecclesia plures, ex pluribus una, ut populi commodum, & ratio postulat, constituentur. Eleemosynarum Quæ-

stores

stores (ut appellant), qui sua, non quæ JESU Christi, quærentes, magnum nostræ Religionis damnum, magnam infamiam afferebant, ex omni hominum memoria [quod summæ felicitatis loco ponendum est] penitus evellentur. Hinc nostra præfens calamitas sumpsit exordium: hinc serpere infinitum malum, manareque in dies latius non desistebat: neque occurri illi adhuc multorum Conciliorum cautionibus, ac provisionibus potuit. Quamobrem quis non nisi sapientissime factum dixerit, ut membrum hoc, in quo sanando diù, ac multum frustra laboratum est, nè reliquo corpori noceret, excideretur?

Porro Deo cultus tribuetur purius, & accuratius, atque ita, qui fuerunt vasa Domini, mundabuntur, ut ad sui imitationem alios trahant; in quo præclare illud fuit excogitatum, ut, qui Sacris essent initiandi, iis moribus, atque literis in unaquaque Ecclesia a prima ætate instituerentur, ut quoddam quasi virtutum omnium seminarium illud existeret. Jam vero Provincialibus Synodis restitutis, Visitationibus ad populorum utilitatem, non ad quærelam, & sumptum renovatis, tradita Pastoribus regendi suos, atque pascendi commodum facultate: penitentia publica in usum revocata: hospitalitatem Ecclesiasticis hominibus, tum piis locis indicta: In Curatis Sacerdotiis conferendis memorabili, ac pene cœlesti ratione constituta: Beneficiorum (ut ajunt) pluralitate sublata: Hæreditaria Sanctuarii Dei possessione prohibita: Modo excommunicationibus imposito, ac terminato: Primis iuditiis iis in locis, ubi lites oriuntur, assignatis: singularibus certaminibus interdictis; omnium hominum, ac sacrorum in primis luxuriæ, cupiditati, atque licentiæ, freno quasi quodam, quod excuti non facile possit injecto: Regibus, ac Principibus sui muneris diligenter admonitis: aliisque rebus hujusmodi prudentissime sanctis: quis non videt vestras vos, PP. Optimi, hac etiam in re partes cumulatissime executos? Actum sæpe est in Superioribus Conciliis de Fide nostra explicanda, moribusque corrigendis, sed nescio, an unquam diligentius, atque distinctius. Hic præsertim hoc biennio, ex omnium Populorum, ac Nationum, in quibus Catholicæ Religionis veritas agnoscitur, non solum Patres, sed Oratores habuimus. At quos Viros? Si doctrinam spectemus, eruditissimos; si usum, peritissimos: si ingenia, perspicacissimos; si pietatem, religiosissimos; si vitam, innocentissimos. Numerus is quoque fuit, ut, si præsentis Christiani Orbis considerentur angustiae, frequentissima hæc omnium, quæ antea fuerunt, Synodus appareat. Hic singula omnium vulnera detecta, mores expositi fuere: nihil dissimulatum est, nostrorum Adversariorum argumenta, & rationes ita tractatæ, ut eorum tum causa, non nostra agi videretur. Tertium nonnulla, atque etiam quartum discussa: summa sæpe contentione certatum, eo scilicet consilio,

lio, ut, quemadmodum igne aurum, ita quibusdam quasi luctationibus, veritatis vires, ac nervi probarentur. Quæ enim inter idem sentientes, idemque spectantes discordia potuit existere?

Quæ cum ita sint, licet optandum (ut initio dicebam) summo-
pere fuisset, ut una cum illis hæc agerentur, quorum potissimum
causa tractata sunt: absentium tamen etiam incolumitati, atque saluti
itâ provisum est, ut, alia ratione provideri, si adfuissent, non potuis-
se videatur. Legant illi, quæ de Fide nostra statuimus, ut Christia-
num hominem decet, humiliter: & si lumen eis aliquod fulserit,
ne faciem avertant, & si vocem Domini audierint, corda sua non
obdurent. Ac si ad communem matris Ecclesiæ complexum, unde
se illi distraxerunt, redire voluerint, clementiam sibi omnem, ac
misericordiam tribuendam non dubitent. Sed præcipua illa ratio est,
P. A., dissentientes nobis animos conciliandi; consentientes in fide,
atque officio retinendi: si, quæ hoc in loco verbis fancivimus, re-
ipsa in nostris Ecclesiis præstemus. Leges etsi optimæ sunt, muta ta-
men res est. Quid Hebræo populo Dei ipsius ore latæ leges profue-
runt? Quid Lycurgi leges Lacedæmoniis, Solonis Atheniensibus ad
libertatem retinendam, quam ob causam erant conscriptæ, utilitatem
attulere? Sed cur externa, atque antiqua nimis commemoro? Quæ
ad bene, beateque vivendum instituta, atque præcepta, ex unius Chri-
sti Domini nostri vita, atque doctrina desiderare aut possumus, aut
debemus? Quid item fuit à Majoribus nostris omissum, quod cum
ad rectè sentiendum, tum ad præclare agendum pertineret? Medica-
mentum quidem salutare compositum, ac paratum jamdiu habemus:
verum, si morbum debet expellere, sumendum est, ac per venas in
omne corpus diffundendum. Poculo hoc salutis nos primum inebrie-
mur, Charissimi, & vivæ, atque eloquentes leges simus; & norma quasi
quædam, ac regula, ad quam aliorum actiones, & studia dirigantur:
atque itâ sibi unusquisque persuadeat nihil è Christianæ Reip. com-
modum, ac dignitate successorum, nisi quantum in se sit, studiose
præstiterit.

Id curandum nobis cum antea fuit, tum multo erit in poste-
rum accuratius. Etenim, si Magistri nostri, ac Salvatoris exemplo
facere prius debebamus, quam docere: postquam docuimus, quin fa-
ciamus, quæ esse poterit excusatio? quis ferre nos, ac pati poterit,
si, cum non furandum esse demonstraverimus, ipsi furemur? si, cum
non mœchandum, mœchemur? Sanctos à sancto Concilio; innocen-
tes, atque integros ab integritatis præceptis, & innocentia; firmos in
fide, atque constantes à Fidei nostræ firmata doctrina discedere minime
convenit. Ac tales quidem expectant nos populi nostri, qui nostrum
jamdiu redditum sustinentes, ea se ipsi ratione consolabantur, fore,
ut hanc temporis usuram majori præsentis studio sarciremus. Sed fiet

id

id à vobis, ut spero, Patres Sanctissimi, diligenter: & quemadmodum hoc in loco fecistis, ita etiam domi satis Deo, atque hominibus facietis. Nunc [quod hujus temporis est] Deo primum ipsi Maximo, atque Immortali maximas, atque immortales gratias & agamus, & habeamus, qui non secundum peccata, quæ fecimus nos, neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis: sed diem hunc lætissimum, quem videre multi concupiverunt, nobis, non solum videndum, sed etiam celebrandum, incredibili cum totius Christiani Populi assensu, atque approbatione, sua magna benignitate concessit. PIO deinde IV. Summo nostro, atque Optimo Pontifici gratiæ perpetuæ, ac singulares habendæ sunt, qui, cum primum Beati Petri Sedem ascendit, tanto Synodum hanc instaurandi desiderio exarsit, ut in eo suas omnes curas, & cogitationes defigeret. Nuntios statim viros probatissimos ad indicendum illis Nationibus, atque Provinciis Concilium misit, pro quarum in primis salute convocabatur. Hi Aquilonis partes propè omnes peragraverunt, rogarunt, obsecraverunt, obtestati sunt: tuta omnia, atque amica promiserunt; atque id etiam egerunt, ut in Angliam traicerent: Legatos postmodum pietate, ac doctrina præstantissimos, cum interesse ille Synodo, ut mirum in modum cupiebat, non posset, huc misit: ex quibus duos (quorum memoria in benedictione est) statuta die, tametsi nulli fere Episcopi convenissent, hic esse voluit. Hi, atque additus eis paullò post Tertius, novem menses, atque eo amplius, justum ad Synodum instituendam Episcoporum numerum hoc in loco nihil agentes expectaverunt: cum interea nihil aliud Pontifex ipse aut ageret, aut meditaretur, quam ut Patres quam plurimi, quam optimi, & quamprimum huc accederent; & Christiani nominis Reges omnes, ac Principes suos huc Oratores mitterent: ut communi omnium voto, atque consilio communis hæc causa gravissima omnium, atque maxima tractaretur. Quid verò postea omni cura, sollicitudine, sumptibus prætermisit, quod ad Concilij hujus amplitudinem, libertatem, & commodum pertinere aliquo modo videretur? O singularem Pastoris, ac Patris nostri pietatem, atque prudentiam! o summam etiam ejusdem felicitatem, cujus auctoritate, atque auspicijs jactatum hoc diu, & agitatam Concilium constitit, & conquiescit? Te Paullum III., Te Julium, mortuos appello: quamdiu, quantoque studio videre, quod Nos videmus, exoptastis? quot in eam rem sumptus, quot labores insumpsistis? Quamobrem verè Tibi, atque ex animo, PIE Sanctiss., ac Beatiss., gratulamur, quod tantam Tibi lætitiā, tantam tuo nomini laudem [id, quod maximum divinæ in Te benevolentię argumentum est] Dominus reservavit: quem nos precibus omnibus, ac votis supplices oramus, ut Te nobis incolumem, pro Ecclesiæ suæ sanctæ commodo, atque ornamento, & quam citissime reddat, &

quam

quam diutissime conservet. Serenissimo etiam Imperatori gratias agere, & gratulari jure optimo debemus. Ille potentissimorum Cæsarium, qui propagandæ Christianæ Religionis miro quodam desiderio flagrarunt, animum, ut locum, referens, Urbem hanc omni periculo liberam conservavit, & nos ut tutam, tranquillamque pacem traheremus, sui vigilantia perfecit, magnamque nostris animis securitatem, assidua trium suorum Legatorum summorum virorum præsentia, ac prope pignore attulit. Ille de nostris his rebus pro sua eximia pietate sollicitus mirifice fuit.

Ille a se, atque a nobis dissentientes homines, ex obscurissimis, in quibus versantur, tenebris cruere, atque ad sanctæ hujus Synodi clarissimam lucem adspiciendam adducere, maximopere laboravit. Regum præterea Christianorum, ac Principum in Concilio hoc amplissimis suis legationibus ornando, & suos vestræ auctoritati fasces submittendo, pia maximè voluntas, grata nobis memoria prosequenda est. Jam verò quis est, Illustriss. Legati, & Cardinales, qui se vobis debere plurimum non fateatur? Vos nostrarum actionum duces optimi, ac moderatores extistis; Vos, ne nostra aut in dicendo, aut in decernendo libertas violari aliqua ex parte videretur, incredibili patientia, ac diligentia curastis. Vos nulli corporis labori, nulli animi contentioni pepercistis, ut ad optatum res exitum, quod alii multi vestri similes frustra tentaverunt, quamprimum perduceretur. In quo præcipuam quamdam, ac propriam lætitiā habere TU, MORONE Illustriss., atque Ornatissime, debes: qui cum vigesimo ab hinc anno primum præclaro huic ædificio lapidem posueris, extremam nunc manum post alios multos huic operi architectos adhibitos, feliciter, pro summa tua, ac prope divina sapientia impones. Factum hoc tuum egregium, ac singulare omnium sermone perpetuo celebrabitur, neque ulla umquam ætas de tuis his laudibus conticefcet. Quid de vobis dicam, Patres Sanctiss., quam bene de Christiana Republ. vestris his præstantissimis actionibus meruistis? quanta vestrum uniuscujusque nomini commendatio, quanta gloria a Christiano Populo universo tribuetur? Vos verè Patres, verè Pastores, & agnoscant omnes, & prædicabunt; vobis suam unusquisque vitam, atque salutem acceptam libentissime referet. O diem illam populis nostris jucundissimam, atque lætissimam, in qua primum revivere illis nos, atque amplecti a Templi Domini ædificatione redcentes contigerit?

Sed fac, TU DOMINE DEUS NOSTER, ut tam eximie de nobis opinioni egregiis factis respondeamus; & semen hoc, quod in agro tuo seminavimus, uberem fructum afferat, fluatque ut ros, eloquium tuum: atque, fore aliquando pollicitus es, fiat temporibus nostris, ut unum sit omnium ovile, & unus Pastor, atque is potissimum PIUS IV. In tui nominis gloriam sempiternam. Amen.

CONCILII TRIDENTINI

MARGARITAS.

*Adm. R. P. Mauritiū de Gregorio; Siculi Cameratenſis, Ord. Prædicatorum;
Theol. Illuſtriſſi: D. Horatii Aquavivæ, Episcopi Galatini.*

HYACINTHUS.

Et collectio omnium Conciliorum Religionis Christianæ contra hæreticos. Ex primo Hierosolymit. sub Divo Petro usque ad Tridentin. Ex Tomis magnis Conciliorum, ex parvo volumine Archiepisc. Toletani, Bartholomæi de Miranda etiam Conciliorum. Ex serie Synodorum Dominici Bannes, & Illuſtriſſi. Cardin. Baronio, & ex Illmo Card. Bellarmino, ex Historia Tripartita, ex Historia Ecclesiastica Rufini, ex Historia Ecclesiæ Eusebii, ex Platina, ex Panvino, ex Tyghio de Ecclesiastica Hierarchia, ex Epiphanio, ex Alphonso de Castro, ex Serafino Porreta, ex Bullario, ex Sacris Canonibus, & eorum Expositoribus, ex Theologis in Sententiis, ex Summa S. Thomæ, & Commentatoribus, ex Expositoribus Novi & Veteris Testamenti, ex Summis Casuum conscientie desumptis, sub quibus Pontificibus, Imperatoribus, & in quo anno confectorum, & quot Episcopi, & ceteri interfuerunt.

CONCILIUM PRIMUM.

Supposita definitione Concilii, quam prædicti Doctores assignant, scilicet, quod est conventus, seu congregatio Episcoporum, Abbatum, & Generalium Ordinum ex gratia, & Sacerdotum in Episcopali, seu locali Synodo, ad tractandum de fide, & religione, & moribus autoritate Summi Pontificis; Videatur Bannes in princip. 2. 2.

Et supposita divisione, quod Concilium est triplex, Generale, ad quod generaliter Episcopi convocantur; Provinciale, ad quod Episcopi unius Provinciæ, aut Regni, Metropolitani autoritate congregantur; Et Episcopale, quod faciunt Episcopi cum Sacerdotibus. Videantur Concilia Synodalia Sancti Caroli Borromæi. Tandem supposita alia divisione, scilicet, quod Synodorum quædam sunt congregatæ, & confirmatæ a Summo Pontifice; quædam congregatæ tantum, & non confirmatæ; quædam non congregatæ, sed confirmatæ; & quædam neque confirmatæ, neque congregatæ. Videantur Expositores Concilii Constantiensis.

PRIMUM CONCILIUM

SECUNDUM ALIQUOS.

Quidam dicunt in principio nominati, primum Concilium fuisse contra Judam in electione Matthiæ, ut in Actis Apostolorum, cap. 1. sub D. Petro in Hierosolyma, cum cæteris Apostolis post Ascensionem Christi Viri. Fratres, &c. dicit Petrus de Juda, &c. qui possedit agrum de mercede iniquitatis, &c. & orantes, &c. cecidit fors super Matthiam, & annumeratus est cum undecim Apostolis: Ecce ex primo Concilio existentia Spiritus Sancti.

PRIMUM CONCILIUM

SECUNDUM COMMUNEM OPINIONEM.

Summarium de circumcisione non facienda, ut abstineant a contaminationibus simulacrorum, fornicatione, suffocatis, & sanguine.

Concilium primum Hierosolymis celebratum est sub Divo Petro Apostolo, & reliquis Apostolis tempore Claudii Tiberii, quod habetur in Actibus Apostolorum cap. 15. quod modo sequitur, Surrexerunt autem quidam de hæresi Phariseorum, qui crediderunt, dicentes, quia oportet circumcidi eos; præcipere quoque servari leges Moysi; conveniuntque Apostoli, & seniores videre de verbo hoc. Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos, Viri fratres, vos scitis, quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit per os meum gentes audire verbum Evangelii, & credere, & qui novit corda leus, testimonium perhibuit, dante illis Spiritum Sanctum, sicut & nobis: & nihil discrevit inter nos, & illos fide purificans corda eorum, nunc ergo quid tentatis Deum, imponere jugum super cervices Discipulorum, quod neque Patres nostri, neque nos portare potuimus, sed per gratiam Domini nostri Jesu Christi credimus salvari, quemadmodum & illi? Tacuit autem omnis multitudo, & audiebant Barnabam, & Paulum narrantes, quanta Deus fecisset signa, & prodigia in Gentibus per eos; & postquam tacuerunt, respondit Jacobus, dicens; Viri fratres, audite me: Simon narravit, quemadmodum primum Deus visitavit sumere ex gentibus populum nomini suo, & huic concordant verba Prophetarum, sicut scriptum est: Post hæc revertar, & reedificabo tabernaculum David, quod decedit, & diruta ejus reedificabo, & erigam illud; ut requirant cæteri hominum Dominum, & omnes Gentes, super quas invocatum est nomen meum, dicit Dominus faciens hæc. Notum a sæculo est Domino opus suum: propter quod ego judico non inquietari eos, qui ex Gentibus convertuntur ad Deum: sed scribere ad eos, ut abstineant se a contaminationibus simulacrorum, & fornicatione, & suffocatis, & sanguine. Moyses enim a temporibus antiquis habet in singulis civitatibus, qui eum prædicent in Synagogis, ubi
per

per omne Sabbatum legitur. Tunc placuit Apostolis, & senioribus, cum omni Ecclesia eligere viros ex eis, & mittere Antiochiam cum Paulo, & Barnaba Judam, qui cognominabatur Barsabas, & Silam, viros primos in fratribus, scribentes per manus eorum Apostoli, & seniores fratres his, qui sunt Antiochiæ, & Syriæ, & Ciliciæ fratribus ex gentibus salutem. Quoniam audivimus, quia quidam ex nobis exeuntes turbaverunt vos verbis, evertentes animas vestras; jubentes vos circumcidi, & servare legem, quibus non mandavimus: placuit nobis collectis in unum eligere viros, & mittere ad vos cum carissimis nostris Barnaba, & Paulo hominibus, qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Jesu Christi. Misimus ergo Judam, & Silam, qui & ipsi vobis verbis referent eadem. Visum est enim Spiritui Sancto, & nobis, nihil ultra imponere vobis oneris, quam hæc necessaria, ut abstinere vos ab immolatis simulacrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione, a quibus custodientes vos bene agatis. Valete.

Alia Tria Concilia.

Glossa Ordinaria Actuum Apostolorum ponit alia duo Concilia, ut in cap. sexto, Non est æquum derelinquere verbum Dei, & mensis ministrare, &c.

Elegerunt Stephanum, &c.

Aliud.

In capitulo vigesimo primo aliud, permittendo ad tempus legalia, donec Synagoga honorifice scpeliat.

Aliud.

In capitulo quarto aliud, quod potius Coetus orans pro incremento gratiæ dicitur, quam Concilium.

II. Conc. anno 252.

Fuit Romanum sub Cornelio Papa, & Decio Imperatore, congregatum contra Novatum; constituitur a sexaginta Episcopis, & totidem Presbyteris cum Diaconibus multis, ubi statuitur, Novatum cum his, qui eum sequerentur, alienum esse ab Ecclesia. Eos vero, qui lapsi fuissent in certamine, fraternâ commiseratione curandos, & fomentis poenitentiae medicandos, & contra Catharos mundos se appellantes,

III. Conc. anno 303.

Fuit Ancyranum ab Ancyra civitate Galatiæ dictum, post tempora Marcellini Papæ celebratum, paulo ante Nicænum, circa annum Domini supradictum, quod facile non invenitur; fuit autem Provinciale, sed tamen receptum in sexta Synodo generali Constantinopoli in Trullo celebrata, ut patet ex 2. can. sextæ Synodi, a Geratiano in Decreto, Anchiritanum, dictum a quibusdam (ut ait) Bartholomæus Carranza, Aquitanum, & continet canones 24. contra eos, qui inviti diis thurificabant, vel immolabant sub Eusebio Papa, & Dioclet. Imperat.

IV. Conc. anno 311.

Fuit Neocæsariense sub Melchiade Papa (quamvis quidam dicant, quod nesciatur, sub quo Pontifice, cui opinioni videretur adherere Archiepi-

scopus Toletanus) & sub Constantino Choro , & Galerio Maximino Augustis , in elara Neocesariensi civitate , quæ nunc Trapezuntium appellatur , ut ait Palemonius de origine civitatum Scriptor , & Cosmographi recentiores enucleant , in provincia Cappadocia sita , factum fuit paulo ante Nicænum : quoniam Episcopus hic , & illic designatus reperitur , in quo Patres 17. convenerunt ; cujus Canones sexti Synodus Constantinopolitana in Trullo celebrata probavit , ut ex secundo Canone Græcæ editionis constat ; depositionem , irregularitatem , tempus ordinandorum Presbyterum , numerum Diaconorum , &c. observari jubet .

V. Conc. anno 315.

Fuit Nicænum primum in Nicæa Bithyniæ civitate habitum , ut ait Palemonius , ubi congregati fuerunt 118. Episcopi Catholici : fidem integram , sanctam , Catholicam , immaculatam exposuerunt , damnando Arium , Sabellium , & Photinum hæreticos , sub Divo Silvestro , & Magno Constantino .

VI. Conc. anno 320.

Fuit secundum Romanum congregatum intra thermas Domitianas sub D. Silvestro , & Constantino Imperatore , cum 275. Episcopis , iterum Arium , Photinum , & Sabellium reprobando , de gaudio mundationis Constantini , de donatione Ecclesiæ , &c.

VII. Conc. anno 322.

Fuit Elibertinum Provinciale apud Elibertum Hispaniæ civitatem celebratum sub Constantino Magno Imperatore , & Silvestro Papa 19. Episcoporum , idola , & homicidia prohibens , pœnam ponens matrimonium continentibus , virginitatem laudans , usuram ejiciens , lenocinium , &c.

VIII. Conc. anno 323.

Fuit Arelatense primum Provinciale , sub Constantino Magno , & Silvestro Papa , autoritate Pontificis confirmatum , cum fuisset provinciale in Gallis de observatione Paschatis , de domicilio , de Episcopis , & de quorundam delictorum pœnis , &c. confirmatione prima in Præfatione .

IX. Conc. anno 324.

Fuit Cangrense in Paphlagonia , seu regione Pelasgiorum , provinciale confirmatum in sexta Synodo generali Constantinopolitana in Trullo celebrata , sub eisdem , ut ex secundo Canone editionis Græcæ Parisinæ , ubi de nuptiis , de orationibus , de parentibus obediendo post epistolam , &c. tractat .

X. Conc. anno 328.

Fuit Arelatense secundum provinciale etiam sub Silvestro Papa , & Constantino , jubendo , ne cum mulieribus cohabitetur , cum hæreticis non communicetur , ne Neophytis clericis ordo detur , &c.

XI. Conc. anno 332.

Fuit Carthaginense primum sub Silvestro Papa , & Constantino Imperatore , provinciale fuit , in quo Carthaginem ex diversis Provinciis Africanis plurimi convenerunt Episcopi , & sancivit , rebaptizationem non faciendam , martyres non infamandos , de ordine , &c.

XII.

XII. Conc. anno 341.

Fuit Romanum secundum, sub Julio I. in quo convenerunt 116. Episcopi contra Arium, cujus hæresis invalescebat, quem damnarunt una cum suis dogmatibus, & in Synodo Nicæna confirmarunt acta.

XIII. Conc. anno 346.

Fuit Colonienſe sub Julio I. Papa, & Constantino Imperatore contra Euphratem blasphemum hæreticum, Christum negantem Deum esse, & cum fuisset Episcopus, fuit privatus, & damnatus.

XIV. Conc. anno 347.

Fuit Antiochenum sub Julio I. Papa, & Constantino Imperatore, cui Concilio subscripserunt triginta Episcopis qui in eodem convenerunt, & probatum est in sexta Synodo generali Constantinopoli in Trullo celebrata, ut in can. 2. Græcæ editionis patet, ubi prohibetur cum Judæis celebrare, cum excommunicatis communicare, & que facere non licet Episcopis.

XV. Conc. anno 351.

Fuit Sardicenſe, a Sardinia dictum, congregatum est præcepto Constantii Imperatoris, sub quo fuit factum, & sub Julio Papa, ut Athanasio liceret ad suam Ecclesiæ redire, unde fuerat expulsus per hæreticos Episcopos Arianos, ut in historia Tripartita, in lib. 4. cap. 21. convenerunt Orientales Episcopi 76. Occidentales quasi 300. qui tamen continuo a Concilio discedentes seorsim aliud Concilium fecere, in quo Arianæ dogmata statuerunt. Eorum discessus causa fuit, quod dicerent, se nolle ad verba procedere, nisi prius a Concilio summoventur defensores Pauli, & Athanasii, quod Occidentales pati non potuerunt, cui Concilio affuit Hosius Episcopus Cordubensis, prius in Nicæno de depositione Episcoporum, & de excommunicatione, &c. tractarunt.

XVI. Conc. anno 352.

Fuit Hierosolymitanum secundum, per Maximum ejusdem loci Episcopum; cum Athanasius literis Constantii Imperatoris, & Julii Papæ, sub quibus fuit congregatum, fultus, ut ad suam reverteretur Ecclesiam, & hoc per omnes Episcopos fuit intentum.

XVII. Conc. anno 353.

Fuit Sirmenſe sub Julio I. Papa, & Constantino Imperatore, quod paulo post Constantinus in Sirmio jussit congregari, ubi fratres regulas tradiderunt fidei Orthodoxæ contra Arium, in quibus interpretati sunt locum illum Genesis cap. 19. hic non prætereundum; Pluit Dominus a Domino, ut sit sensus, non quod ipse Pater a semetipso pluiere dicatur, sed pluit Dominus Filius a Domino Patre, ut habetur in Historia Tripartita, in lib. 5. cap. 3.

XVIII. Conc. anno 364.

Fuit Laodicen. Provinciale confirmatum in sexta Synodo generali in Trullo celebrata, præſente Constantino: cum ergo vigintiduo Patres in Laodicea Phrygiæ Pacatianæ ex diversis Provinciis Asiæ convenissent, statuerunt Can. 59. quibus regulis exposuerunt ecclesiasticas sub Liborio Papa, & Constantino Imperator ubi de Bigamia, de Psalmis, & Evangelis legendis

gendis in Ecclesia, & quod clerici ad tabernas, & ludos ire non audeant.

XIX. Conc. anno 368.

Fuit Constantinopolitanum sub Damaſo Papa, & Cyrillo Hieroſolymitano, Gratiano, & Theodoſio Imp. Concilium centum quinquaginta Patrum fuit contra Macedonium Episcopum Constantinopolitanum, qui Spiritum Sanctum Deum eſſe negabat. Eſt autem ex quatuor principalibus Conciliis, & quidem proximum poſt Nicænum; ſtatuērunt aliquot Canones, & Symbolum fidei non diverſum ab eo, quod in Eccleſia cantatur, niſi quod addiderunt Spiritum Sanctum ex Patre procedentem; ſubſcripſerunt ſe centum quinquaginta Episcopi.

XX. Conc. anno 387.

Fuit Valentinum Provinciale apud Gallias celebratum ſub Damaſo Primo Papa, & Gratiano, & Valentiniano Imperator in quo convenerunt triginta Episcopi, & ediderunt Canones quatuor de puellis, quæ ſe Deo voverant, quod baptizati non debeant ſacrificiis dæmonum ſe miſcere, &c.

XXI. Conc. anno 389.

Fuit Telenſe apud African Concilium Provinciale contra Jovinianum, & ſocios ejus ſub Siricio Papa, Theodoſio I., Arcadio, & Honorio Imp. ubi perſectæ ſunt literæ Pontificis, & ad eundem reſponſum factum; & etiam contra Manichæos, &c.

XXII. Conc. anno 396.

Fuit Carthaginenſe ſecundum Provinciale, ſed confirmatum in ſexta Synodo generali Trulli, quod Carthaginenſe fuit ſub Siricio Papa, & Theodoſio Imperator ubi jubetur, ut prædicetur Trinitas, quod Sacerdotes, & clerici ſint caſti, de dioceſibus & ut Parochis obediant, &c.

XXIII. Conc. anno 397.

Fuit Carthaginenſe tertium Provinciale, tamen confirmatum in ſexta Synodo generali Trulli, ubi dicitur, ut ſingulis annis Synodus ab Episcopis fiat, & cui quædam Sacramenta non conferenda; vetus, & novum teſtamentum in Eccleſia legendum, & eorum partes, quæ ſint, explicentur.

XXIV. Conc. anno 398.

Fuit Carthaginenſe quartum Provinciale, ſub Siricio Papa, & Arcadio Imperator cui interfuerunt 214. Episcopi, confirmatum deinde in ſexta Synodo in Trullo celebrata, ubi recepta ſunt Concilia in Carthagine habita de proprietatibus Episcoporum, & ordinandorum, & de aliis ordinibus, de clericis, & Virginitatibus ſanctimonialibus, quæ facere, & quæ non licet Episcopis, clericis, & viduis profeſſis.

XXV. Conc. anno 399.

Fuit Tauritanenſe Provinciale, ſub Siricio Papa, & Divo Ambroſio Episcopo Mediolanenſi, Arcadio, & Honorio Imperatoribus, quod totum conſumptum eſt in cauſarum quarundam civilium compoſitione, quæ tunc inter Episcopos quosdam, & aliquos Presbyteros agitabantur, & ideo

ideo a multis, ut ab Archiepiscopo Toletano, & a Bannes omnia derelinquuntur.

XXVI. Conc. anno 402.

Fuit Carthaginense quintum sub Anastasio Papa, & Arcadio Imperator existentibus 73. Episcopis, a quibus quindecim Canones editi sunt, de clericis, de non alienatione rerum Ecclesiarum, de idolatris destruendis, & cætera tractarunt.

XXVII. Conc. anno 403.

Fuit Toletanum 1. provinciale sub Anastasio Papa, & Arcadio Imperator autoritate Leonis Papæ 1. confirmatum, præsentibus 19. Episcopis, Toletano Præsidente: ubi fuit determinatum, ne ad schisma subditi Episcopi perveniant, & ut nullus præter Episcopos chrisma conficiat, & regula fidei Catholicæ, & assertio ejusdem contra Priscillianistas, &c.

XXVIII. Conc. anno 408.

Fuit Milevitanum sub Innocentio I. Papa, atque Augustino Hipponensi Episcopo Doctore Ecclesiæ, & capite Augustinianorum, Arcadio, & Honorio Imperator contra Pelagianos, præsentem Anselmo, Legato Ecclesiæ Romanæ, subdentes post contra Pelagium, dicentem, salutem evenire ex nobis. Ne Episcopi sint negligentes contra hæreticos, quando Concilium est faciendum: & ibi fuit confirmatum ab Innocentio.

XXIX. Conc. Anno 423.

Fuit Carthaginense 6. sub Bonifacio I. Papa, & Honorio Imperator Provinciale tamen: a 217. Episcopis celebratum est, decidentibus, ut ab Episcopis Orientalibus petatur Concilium Nicænum, & recitarunt professionem fidei:

XXX. Conc. anno 424:

Fuit Carthaginense septimum, Provinciale, sub Bonifacio primo Papa, & Honorio Imperatore, a 73. Episcopis editum, nihil habens, quod ad nostra tempora perveniat, quamvis multa in superscriptis, & dicendis Conciliis tangantur.

XXXI. Conc. anno 428.

Fuit Ephesinum sub Cœlestino I. Papa, sub quo mortuus est Augustinus supradictus R. A. (quorum fuit Pater magnus Dominicus) etiam author & Theodosius Imperator quod Concilium fuit ex quatuor principalibus contra Nestorium Constantinopolitanum Episcopum, existentibus in eo 200. Episcopis. Qui Nestorius purum hominem ex S. Maria Virgine natum asseruit Christum, & aliam personam carnis, & aliam facere deitatem dicebat, cui Synodo præfuit Cyrillus Alexandriæ Episcopus, qui cum universo Concilio ad eundem Nestorium eadem decreta transmissit, ut habetur in Epistola.

XXXII. Conc. anno 436.

Fuit Rhegiense Concilium Provinciale sub Sixto III. Papa & Theodosio II. Imperator a tredecim Episcopis celebratum, facientibus sex Canones, attingendo ad ea, quæ dicta sunt in Concilio Tauritanensi de hæreticis, & schismaticis Episcopis, quod in Nicæno tetigit. De Episcopis tandem loquuntur.

XXXIII.

XXXIII. Conc. anno 438.

Fuit Agatenſe provinciale, a civitate Agatâ Galliæ, a triginta quinque Episcopis, in quo de diſciplina, & ordinationibus Clericorum, & Pontificum, & Eccleſiarum utilitatibus, de prædicatione Symboli, & ne ante Miſſam expletam egredi populus præſumat.

XXXIV. Conc. anno 440.

Fuit Aquilejenſe provinciale, contra Palladium, & Secundinum Arianzæ ſectæ defenſores, ſub Sixto Papa III. & Theodoſio Imperator ubi damnarunt eos Patres; & adeſt damnationis forma, quod fecerunt cum quibuſdam Legatis Aſrorum, & Gallorum.

XXXV. Conc. anno 444.

Fuit Arauſicanum provinciale ſub Leone Papa, & Theodoſio II. Imper. continens vigintiquinque Canones ad ædificationem Eccleſiæ, & ſtabilitamentum, primo de Chriſmate, de converſione hæreticorum in articulo mortis, & de Cathecumenis, de libero arbitrio, de Miſericordia Dei, de adjutorio ejus, de natura, & gratia, de peccato originali, quæ habentur in Concilio Tridentino.

XXXVI. Conc. anno 446.

Fuit Vaſenſe Provinciale per decem, & octo Episcopos celebratum, ubi fuit deciſum, quod proprii Episcopi Chriſma recipiatur, de ſepulturis, de prædicatoribus: ut Kyrie eleiſon in omnibus Eccleſiis dicatur, &c. ſub Leone I. Papa, & Theodoſio Imperator.

XXXVII. Conc. anno 447.

Fuit Carpetoraſtenſe provinciale, ſub Leone I. & Valentiniano Imper. fecerunt conſtitutiones contra Episcopos querelatos, parum, aut nihil eorum, quæ a fidelibus Eccleſiis conferebantur, dantes, ut amplius non faciant.

XXXVIII. Conc. anno 453.

Fuit Arelaſenſe tertium provinciale a 34. Episcopis celebratum ſub Leone Papa, & Valentiniano Imperator Martiano Auguſto, Opillione, & Vincamalo conſulibus, de obſervandis Canonibus, de ætate Diaconorum, & Sacerdotum ordinandorum, &c.

XXXIX. Conc. anno 457.

Fuit Chalcedonenſe generale unum ex quatuor celeberrimis ſub Leone Papa, & Martiano Imperator celebratum eſt a 630. Patribus contra Eutychem Conſtantinopolitanum Abbatem, qui aſſerebat, Chriſtum poſt humanam aſſumptionem non ex duabus naturis exiſtere, ſed ſolam in eo divinam naturam permanere, & contra Dioſcorum ejuſdem defenſorem Alexandrinum Episcopum, damnando etiam Episcopos ordinationem per pecuniam facientes, de clericis, ne abſque diſſortis miniſtrent, &c.

XL. Conc. eodem anno.

Fuit Synodus Chalcedonenſis 630. Episcoporum, habita contra omnes hæreſes, & præcipue contra Eutychem, & Dioſcorum Alexandrinum, Episcopum, per actiones decem, & octo, & concluditur invalidum eſſe Concilium abſque Apoſtolice Sedis Legatis, ſub Valentiniano, & Martiano Imper. & Leone I. Papa, &c.

XLI.

XLII. Conc. anno 459.

Fuit Veneticum provinciale, in quo pauci Episcopi convenerunt, sexdecim Canones statuentes, in quibus tractatur de regula Ecclesiarum, quæ sacerdotibus, donante Domino, credita est, de distractione, cuius cura non sine culpa eorum torpescit, sub Leone I. Papa, & Martino Imper. celebratum, &c.

XLIII. Conc. anno 462.

Fuit Turonense provinciale primum; in quo fuerunt octo Episcopi, continens tredecim Canones, quibus primo hortatur clericos ad castitatem, secundo ad abstinendam, in reliquo complectitur institutionem regularem eorumdem clericorum, &c.

XLIII. Conc. anno 466.

Fuit Romanum tertium provinciale, sub Hilario Papa, a 50. Episcopis congregatum, potissimum statuentibus, ut Canones Nicæni Concilii & Apostolicæ Sedis decreta custodiantur, & ut bigami ad gradum Ecclesiasticos non accedant, scilicet viduæ, aut corruptæ mulieris mariti, de Episcopis, & quod non eligant successores.

XLIV. Conc. anno 486.

Fuit Taraconense provinciale a decem Episcopis celebratum sub Felice 3. Papa, & Zenone Imper. decidentibus, ne Clerici, & Monachi communicent cum mulieribus, ne vendant carius, & vilius emant, ad criminalia se miscere non audeant, de Episcopis, quod semel in anno visitent, & nullum bis confirmet.

XLV. Conc. anno 494.

Fuit Eupapense provinciale, in quo fuerunt 70. Episcopi sub Gelasio Papa, & Anastasio Imper. facientes 40. decreta ad institutionem clericorum, & Episcoporum, ut in Agathen. Concilii, scilicet ut Episcopi, & clerici venatores non sint, illicitis horis non deambulent.

XLVI. Conc. anno 502.

Fuit Ilerdense provinciale, & 8. Episcoporum sub Symmacho Papa, & Anastasio Imper. facientium quatuordecim Canones jubentes, ut clerici a sanguine humano abstineant, ab abortu, & ejus poena, ab incestu, a stupro, &c. quæ a Gratiano de hoc Concilio in decretis de consecratione dist. 4.

XLVII. Conc. anno 510.

Fuit Valentinianum per sex Episcopos celebratum, a Valentia Hispanie dictum, sub Symmacho Papa, & Anastasio Imper. constituentes, ut Evangelium post Epistolam legatur, & quod Episcopus defunctus per vicinorem Episcopum honorifice sepeliatur.

XLVIII. Conc. anno 512.

Fuit Aurelianense primum tempore Clodovei Regis Francorum, cuius etiam extat epistola ad eandem Synodum, in qua profitetur se paritum Ecclesiæ, & Papæ præceptis, de non captivandis clericis, monialibus, servis Ecclesiarum, & ipsos reddere captivos: ideo ad eundem Regem rescribitur a Synodo præter hæc, de homicidiis, adulteris, & furibus, &c. ab Ecclesia abstrahere non præsumant, quod præscriptio non

habet locum in Ecclesia, de Quinquagesima, Sexagesima, Quadragesima, de Litanis, &c. tractatur.

XLIX. Conc. anno 513.

Fuit Gerundenſe provinciale ſub Hormiſda Papa, & Juſtino Imper. conſtituens, ut quælibet Provincia in officio Eccleſiæ unum teneat ordinem, de baptizatiſe catechumenorum in vigilia Paſchæ, & Pentecoſtes, ut dicatur oratio Dominicalis, de honeſtate, & vita clericorum, &c.

L. Conc. anno 520.

Fuit Cæſarauguſtanum provinciale duodecim Epiſcoporum ſub Hormiſda Papa, & Juſtino Imp. jubentium, ut mulieres fideles ad cœtus virorum alienorum non accedant, neque ad leſionem, & Doctôratus nomen non uſurpetur, die Dominico non jejnetur.

LI. Conc. anno 528.

Fuit Tolctanum 2. anni quinti Almarici Regis ſub Joanne 1. Papa, & Juſtino Imper. jubens, ut clericus ante ordinem ſacrum, & Monachus ante profeſſionem ad nuptias accedere permittantur, hæreticos poſt mortem poſſe anathematizari per teſtes Sanctorum Patrum.

LII. Conc. anno 533.

Fuit Conſtantinopolitanum quintum generale a 165. Patribus ſub Felice quarto, Bonifacio Secundo, Joanne Secundo, Agapito primo, Sylve-rio, & Vigilio Pontificibus, ſub Juſtino Imperat. contra Petrum, Antimum, Severum, & Ibam hæreticos. Petrus Archiepiſcopus Antiochenus aſſerebat in Triſagio hymno addendam eſſe Crucem, idelt Trinitatem eſſe crucifixam, ut diceretur Sanctus, Sanctus, Sanctus, qui crucifixus eſt pro nobis, ubi neceſſe erat, aut confundere perſonas Trinitatis, aut negare duas naturas in Chriſto, contra quos plures Epiſcopi Orientales plura ſcripſerunt, quæ habentur in tomo 2. Concil. fol. 6. & infra ſecundum impreſſionem noſtrorum Conciliorum.

LIII. Conc. anno 543.

Fuit Aurelianenſe ſecundum provinciale ex Urbe Aurelia, ex præceptione Francorum Regum, ut ibi Patres de obſervatione legis Catholiciæ tractarent, & quid de novis dogmatibus ſentirent, & conſcriberent, quid obſervandum in poſterum; cum vigintiquinque canonibus de Epiſcopis Commetropolitanis, ut Concil. Provinciale congregent.

LIV. Conc. anno 545.

Fuit Aurelianenſe tertium provinciale tempore Childeberti Regis Francorum ſub Vigilio Papa, Juſtiniano Imp. per Canones 6. dicentes, ne in ſacris conſtituti miſceant ſe ad uxores accipiendas. De eleſtione Metropolitanoꝝ contra Bonofiacum hæreticum, de rebaptizatiſe.

LV. Conc. anno 550.

Fuit Avernenſe provinciale, ſub Vigilio Papa, & Juſtiniano Imper. addendo quædam nova, & repetendo aliqua ſupradicta ad emendationem vitæ, ad ſeveritatem regulæ, ad animarum remedium.

LVI. Conc. anno 551.

Fuit Aurelianenſe quartum provinciale, ſub Pelagio primo Papa, & Juſti-

lxvii

Justiniano Imp. & Childeberto Rege Francorum, determinando prius sancta non violanda esse, de Quadragesima; & festivitate Paschali plura dicendo.

LVII. Conc. anno 552.

Fuit Turonense secundum provinciale pro pace, & instructione Ecclesie sub Pelagio I. Papa, Justiniano Imp. per viginti Canones determinando, ne laici in Ecclesia clericis misceantur, ut litis jacula finiant, & vota pacis acquirant, dicente Domino in Joan. c. 14. Pacem meam do vobis.

LVIII. Conc. anno 567.

Fuit Parisiense primum pro utilitate Ecclesie, sub Pelagio I. Papa, Justiniano Imp. ut nemo res Episcopi, & Ecclesie confiscare præsumat, excommunicatum ab aliis non debere admitti.

LIX. Conc. anno 568.

Fuit Aurelianense secundum, in quo inter cætera, Eutychetis, & Nestorii dogmata iterum damnata sunt, & quotannis Concilium convocaretur cautum, & per capita duodecim dicendo, ut nullus propter causas leves suspendatur, sub Joanne III. Papa, Justino Imp. concludit, &c.

LX. Conc. anno 584.

Fuit Hispalense primum sub Pelagio 2. Papa, & Mauritio, robur habens a Sede Romana, ut in præfatione habetur, de disponendis Ecclesie rebus, cum subscriptionibus assensuum.

LXI. Conc. anno 587.

Fuit Toletanum tertium, in quo Arianæ hæresis damnatur, sub Ricardo Rege, Pelagio 2. Papa, & Mauritio Imp. per Canones 22 & in 2. dicitur, quod in Ecclesia Dominicis diebus Symbolum recitetur, &c.

LXII. Conc. anno 588.

Fuit Matisconense provinciale primum sub Pelagio 2. Papa, & Mauritio Imper. ut monasteria puellarum nullus ingrediatur non probatæ vitæ. De jejunio Adventus, & cætera ordinans.

LXIII. Conc. anno 588.

Fuit Matisconense 2. provinciale sub eisdem, de observantia diei Dominicæ, de decimis per Canones 20. multa Ecclesiastica tractans.

LXIV. Conc. anno 616.

Fuit Antisiodorense provinciale sub Theodoro, & Heraclio Imperat. contra strigas diabolicas, contra sortilegia, & superstitiones, de chrismate, & sanguine Christi, de vino consecrando, per quadraginta, & unum Canones.

LXV. Conc. anno 623.

Fuit Hispalense 2. provinciale sub Honorio Papa, & Heraclio Imp. de præscriptione, de bigamia, de ingratitude, & duabus in Christo naturis.

LXVI. Conc. anno 636.

Fuit Toletanum 4. ab omnibus Hispaniæ, & Galitiæ Episcopis sub eisdem docentibus formulam Concilior. celebrandorum, de oratione, & confessione fidei, de passione Christi, Quando cantandum Alleluja, & de Hyemis, &c.

LXVII. Conc. anno 640.

Fuit Toletanum 5. Provinciale, a viginti Episcopis celebratum tempore Regis Gothorum Suintillæ sub filio Heraclii Imp. & Theodoro Papa, de Litanii, quando sint dicendæ, cum Episcopis, & eorum Vicariis.

LXVIII. Conc. anno 642.

Fuit Toletanum 6. provinciale in Ecclesia S. Leucadiæ Martyris, a quinquaginta Episcop. Hispaniæ, & Galitiæ sub Theod. Papa, & Heracleone Imp. præsidente Eugenio Ep. Tolet. De humanitate Christi assumpta, & subdit Regem Suintillam expellere eos jurasse cum quinquaginta duobus Epif.

LXIX. Conc. anno 644.

Fuit Braccarense primum Tulgæ Gothorum Regis temporibus ab Episcopis Galitiæ sub Theodoro, & Constante Imp. in quo Concilio primo lectum est exemplar fidei cum Capitulis, quæ Episcopi Taraconenses, Lusitani, & Bælici contra hæresim Priscillianam per Canones 30. statuerunt.

LXX. Conc. anno 646.

Fuit Braccarense 2. provinciale, tractans ea, quæ ad Ecclesiasticam, disciplinam pertinent, de forma visitationis Ecclesiæ ab Episcopis, quæ possint, & non possint accipere. De consecr. Ecclesiæ sub Theodoro Papa, & Constantino Imper. filio Constantini Tertii.

LXXI. Conc. anno 648.

Fuit Toletanum septimum, a triginta octo Episcopis celebratum sub Martino Papa primo, & Constante Imperatore. De eventu infirmitatum in clerico ministrante. De exequiis, & similibus.

LXXII. Conc. anno 650.

Fuit Lateranense primum, Romæ celebratum a 105. Episcopis, contra Sergium, Pyrrhum, & Paulum, Patriarchas Constantinop., Cyrum Alexandrinum, & Theodorum contra immaculatam fidem multa dicentes, cum subscriptionibus Martini Papæ, & doctorum Episcoporum.

LXXIII. Conc. anno 652.

Fuit Toletanum octavum, a quinquaginta Episcopis celebratum. De incauto juramento non faciendo. De castitate Episcoporum. De frangentibus jejunium, & similibus, sub Martino Papa, & Constantino Imp.

LXXIV. Conc. anno 653.

Fuit Toletanum 9. Provinciale a sexdecim Episcopis sub supradictis Imp. & Papa jubentibus, quod a correctione Prælatorum est inchoanda Synodus, & ab eisdem danda est tertia pars Ecclesiæ, cætera de filiis clericorum.

LXXV. Conc. anno 654.

Fuit Toletanum sub iisdem 10. de celebritate annunciationis Dominicæ; de professione, & habitu viduæ professæ, &c.

LXXVI. Conc. anno 655.

Fuit Cabilonense provinciale in Galliis sub Eugenio 1. Papa, & Constantino Imp. per decem & novem canones repetentes, quæ in Concilio Nicæno, & quod Canonum statuta ab omnibus intemerata servantur: De penitentia a Confessore danda: Ne turpia in Ecclesia cantentur.

LXXVII.

LXXVII. Conc. anno 668.

Fuit Toletanum undecimum, sub Vitaliano Papa, & Constante Imper. De processione Spiritus sancti. De Trinitate. De Incarnatione. De Resurrectione: & quod Episcopus debeat predicare.

LXXVIII. Conc. anno 669.

Fuit Bractrense Provinciale tertium, sub eisdem: de pane, & vino, exclusis opinionibus schismaticis, aqua permixta, fiat sacrificium in Missa, & in novis vasibus. De reliquiis quomodo gestandis.

LXXIX. Conc. anno 670.

Fuit Constantinopolitanum sextum generale, & Oecumenicum iterum adversus Sergium, & ceteros, ut supra, dicentes, unam voluntatem, unam operationem in dispensatione Incarnationis, Præsidente Constantinopolitano Imp. & Legatis missis ab Agathone Papa, sub eodem Constantino Quarto, per actiones decem, & octo.

LXXX. Conc. anno 683.

Fuit Toletanum duodecimum, sub Leone II. Papa, & Constantino IV. Imper. & ut ait Carranza, etiam sub Agathone de penitentia, de auctoritate concessa Episcopo Toletano, & de pertinentibus ad Regem communicantem cum Ecclesia.

LXXXI. Conc. anno 690.

Fuit Toletanum tertium decimum, sub Sergio, Papa, & Justiniano 2. Imp. ubi quedam particularia, & quedam communia supradicta tanguntur.

LXXXII. Conc. anno 742.

Fuit Synodus mandato Apostolico a S. Bonifacio, & Episcopis Francorum habita sub Zacharia Papa, & Carolo Magno Imp. Quæ sunt prohibita Ecclesiasticis, &c. & quod ad Episcopos pertinet ejicere spurcitas Gentilitatis.

LXXXIII. Conc. anno 781.

Fuit Nicænum secundum, quod Græci generale appellant. In quo imagines expresse adorandas, & amplectendas veneratione decretum est, & sanctorum reliquias venerandas, sub Adriano Papa, & Constantino VI. Imperatore.

LXXXIV. Conc. anno 813.

Fuit Maguntianum ad instaurandam Ecclesiam collapsam, sedentes in prima Turma Episcopi cum quibusdam notariis legentes, ac tractantes Evangelium, & Epistolas Actuum Apostolorum, Canones, & Opuscula Sanctorum Patrum, Pastoralem librum Div. Greg. per Can. 75.

LXXXV. Conc. anno 815.

Fuit Vormationense provinciale, sub Leone III. Papa, & Carolo Magno Imp. & pronunciata professione fidei, propter causam levem non esse excommunicandum aliquem. De professione monachorum, quod ministri Dei sint sobrii, & mensa Episcopalis parca.

LXXXVI. Conc. anno 816.

Fuit Rhemense provinciale sub Carolo Magno, & Leone II. Papa, multa ad honestatem clericorum pertinentia, & quedam Sacramenta supra tangit.

LXXXVII.

LXXXVII. Conc. anno 876.

Fuit Constantinopolitanum octavum universale, factum potissimum propter depositionem Ignatii Patriarchæ Constantinopolitani, quem quidam Episcopi Ecclesia, cui jure præsidebat, tyrannice projecerant, & Photium ex foro sæcularis militiæ subito transfuratum eidem Ecclesiæ contra sacros Canones præfecerant, sub Adriano II. Papa & Basilio Imper. Constantinopolitano.

LXXXVIII. Conc. anno 888.

Fuit Triburiense provinciale a viginti duobus Episcopis Germanorum, ad reformationem morum, & statum non solum clericorum, sed etiam laicorum.

LXXXIX. Conc. anno 1215.

Fuit Lateranense secundum generale sub Innocent. III. Papa, & Philippo Imper. cui interfuerunt Hierosolymitanus, & Constantinopolitanus Patriarchæ, Metropolitani 70. Episc. 400. Abbates 17. Priores Conventuales 80. Græci, & Romani Imperii Legati, Oratores Regnum Hispaniæ, Galliæ, Angliæ, sub quo Pont. Romanus moritur Perusis Pontificatus sui anno 18. mense septimo, die 26. cujus Pontificis virtutem, & doctrinam summa perjuvit B. Dominici, & B. Francisci sanctitas, e quibus Prædicatorum, & Minorum Ordo tunc ortum habuit: Damnans libellum contra Magistrum Petrum Lombardum, excommunicans hæreticos omnes; & sine licentia prædicantes; & quod semel in anno omnes confiteri teneantur per capita 69.

XC. Conc. anno 1313.

Fuit Viennense generale probans constitutiones, quæ in volumine Clementinarum feruntur sub Clem. V. & Alberto Imper. ubi determinarunt festum Corporis Christi celebrari feria V. post octavam Pentecostes, concedendo Indulgentias existentibus in officio, & horis divinis etiam octavæ, & quod anima rationalis sit forma per se corporis humani, & essentialiter; damnando errores Begardorum, & Beguinarum.

XCI. Conc. anno 1415.

Fuit Constantiense, sub Joanne Vigesimo tertio Papa, & Sigismundo Imp. inchoatum tempore schismatis tribus Pontificibus existentibus, Joanne 23. Benedicto 13. & Gregorio 12. pronunciando sententiam damnationis Joannis Viclef, cum suis 45. articulis per sessiones 45.

XCII. Conc. anno 1431.

Fuit Basileense inchoatum prius Senis, translatum deinde Basileam sub Martino V. Papa, & Sigismundo Imp. & notandum, quod ait Bartholomæus Archiepiscopus Tolertanus hic, quod quæ in Constantiensi, & Basileensi dicuntur, non habent aliquid autoritatis, nisi quod in Bulla Martini Quinti, & Nicolai Quinti Pontificum continentur.

XCIII. Conc. anno 1432

Fuit Florentinum, inchoatum Ferrariæ, & propter pestem Florentiam translatum; præsentem Imper. Græcorum, & Patriarcha Constantinopolitano, cum aliis Pontificibus, Abbatibus, Monachis, & Crucesignatis,

per

per 25. Sessiones sex habitas prius Ferrariæ, de processione Spiritus sancti a Filio, de igne Purgatorii, de primatu Papæ, de Sacram. ibi disputatum est sub Eugenio 4. & Sigismundo Imperatore.

XCIV. Conc. anno 1513.

Fuit Lateranense tertium Generale, sub Julio Secundo, & Leone Decimo Pontificibus, & Maximiliano Imp. pro reformatione Ecclesiæ, & pace inter Principes Christianos componenda, jubendo etiam Lectoribus Philosophiæ, ut discipulis suis veritatem fidei declarent, ut de creatione, de anima intellectiva, damnando Pisanum Conciliabulum, legendo Bullas, Canones, & Sacram Theologiam: de officio Præceptorum Puerorum, ut doceant præcepta divina, & articulos fidei.

De Conciliis, quæ extra seriem reperiuntur attestata tantum.

AB Archiepiscopo Toletano Concilium Generale Viennense, & Lugdunense.

A Panicarola in Quadragesimali. Conc. Aquisense.

A Gratiano 6. quæst. 2. cap. quod autem Concilium Varense.

Cap. si tantum Alsense Concilium.

Hermetianum.

Faventinum.

Hipponense.

Genuense.

Mirtense.

Misierense.

Urbariense.

Compendiense.

Aliud apud Sanctum Medardum habitum.

Aliud apud Belvacum, de consecr. dist. 4.

A Dominico Bannes in fine suæ seriei Concilium Sirmense partim sacrum, & partim sacrilegum.

Ex Socrate in historia Tripartita, & Theodoreto similiter.

Fuerunt facta ab Arianis alia decem, ut ait Athanasius in Epist. ad Afros, & Sozomenus in cap. 35. l. 5. quæ supradicta tangunt.

Ex Camillo Barello, de præstantia Messica.

Conc. anno 1545.

Fuit ultimum Tridentinum Generale, & Oecumenicum sub Paulo 3. Julio 3. Marcello 2. Paulo 4. & Pio 4. & Pio 5. Pontificibus, sub Carolo V. & Ferdinando Imperatore, ad extinguendas hæresis Martini Lutheri in Germania, contra Indulgentias Pontificis hæretice prædicantis, & scribentis contra Primatum Ecclesiæ Romanæ: contra cælibatum, & cæteros ritus veteris Ecclesiæ, contra quem, & alios, fuit assignata Concilio primo Mantua, deinde propter aliquas causas legitimas Vincentia, tertio

tertio Tridentum, nec tunc quidquam factum est. Quarto rursus anno 1545. inchoatum est tertiodecimo die Decembris, Legatis Apostolicæ Sedis Præfidentibus; cum tot Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Generalibus, Theologis, & Legistis, Oratoribus, a Regibus Christianis, & Principibus etiam missis, ut patent in ipso.

IN magnis tomis novis, & ultimis impressis Conciliorum erga finem habentur sex Concilia Mediolan. sub Divo Carolo. Aliud adest Aquilejense sub Clemente VIII. 1593. & Francisco Barbaro Patriarcha ejusdem civitatis. De reformatione. De vitiis fugiendis, & virtutibus amplectendis. De vita, & honestate clericorum, ut adimpleant Concilia Canonis, & C. ordinantur.

HÆc de Conciliis Generalibus, Provincialibus. De Episcopalibus autem, seu localibus, quæ anno quolibet, ut ait Concilium Carthagenense cap. 2. facienda, & augenda sunt, nihil dicimus; & dictæ S. R. Ecclesiæ supponuntur, Sanctisque suis, quibus honor, gloria, & libor quinque annorum ex 1604. Galatiæ in die S. Stephani Confessoris Episcopi Calatini, usque ad 1611. in die S. Ferdinandi, etiam Episcopi Calatini, quorum auxilio Viridarium omnium scientiarum imprimere pollicemur, & Sacræ Scripturæ Paradisum, quem Deus nobis concedat. Amen.

NOMINA, ET COGNOMINA

ALIORUM PATRUM

EX VARIIS

CONCILII TRIDENTINI

EXEMPLARIBUS EXCERPTA.

Hercules Gonzaga S. R. E. Presb. Card. sis. S. M. Nove, Mantuanus, obiit Tridenti die 2. Martii 1563. & sepultus est Mantua.

Hieronymus Seripandus S. R. E. Presb. Card. sis. S. Sissanna, Neapolitanus, obiit Tridenti 18. Martii 1563. & ibi sepultus in Ecclesia S. Marci, Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quorum olim fuerat Generalis.

Marcus Sitticus S. R. E. Diaconus Card. Basilica duodecim Apostolorum, Altaemps, Germanus.

Georgius Drafcovicus, Croatus, Episc. quinque Ecclesiarum, Orator Cæsareus pro Regno Hungarie.

Valentinus Herbutus, Polonus, Episcop. Præmissiensis, Orator Serenissimi Regis Poloniae.

Marcus Antonius Bobba, Casalensis, Episc. Augusten. in Pedemontio, Serenissimi Ducis Sabaudie Orator, nunc Cardinalis.

Hieronymus de Gaddis, Florentinus, Episc. Crotonensis, Orator Excellentissimi Ducis Florentiae, missus in locum Joan. Sirozii.

Frater Martinus Royas Portabrueo Hisp. Orator Relig. Hierosolymitanæ.

Sigismundus a Taun, Tridentinus, Orator Cæsareus.

Lud. de S. Gelosius Dominus Lursac)
Arnaldus Ferrerius Præfident in Parlamen. Pa-) Oratores Christianissimi
risens, &) Galliarum Regis.

Guido Faber, Jud. major Tholose.)

Ferdinandus Martineus Mazcarenius, Orator Serenissimi Regis Portugal.

Nicolaus de Ponte, Doctor & eques.) Oratores Serenissimi
Matthæus Dandulus, Eques,) Dominii Venetorum.

Melchior Luff eques anratus, Orator Septem Cantuum Helvetiorum.

Augustinus Panngartner J. U. D. de Monachio, Orator Excellentissimi Alberti Ducis Bavarie.

Claudius Fernandez Quignonii, Comes Lanensis, Orator Regis Catholici in locum Illustrissimi Ferdinandi de Avalos Marchionis Piscarie missus, obiit Tridenti die 20. Decem. 1563. post finem Concilii, ibique sepultus est.

Ferdinandus Annus, Neapolitanus, Archiepisc. Amalphitan. nunc Episc. Bovinus.

Sebastianus Leccavella, Græcus, Ord. Præd. olim Archiepisc. Naxiensis, nunc Ep. Lateranen.

Cæsar Cibo Genuensis, Archiepiscop. Taurinensis, obiit Tridenti die 26. Dec. 1562.

Ludovicus Beccatellus, Bononiens. Archiepisc. Ragusinus.

Julius Pavesius, Brixiensis, Ordin. Prædic. Archiepisc. Sureninus.

Guilielmus d'Avanson, Gallus, Archiepisc. Ebreduen.

Maximus de Maximis, Romanus, Archiepiscopus Amalphitanus.

Nicolaus de Pelleve, Gallus, Archiepiscop. Senonensis.

Vincentius Nicosianus de Fano, Episc. Arbenfis.
 Joannes Franc. de Flisco, Genuen. Episc. Ariden.
 Quincius de Rustici, Romanus, Episc. Militen.
 Lucas Bizantius de Catharo, Episc. Catharen.
 Scipio Bongallus, Romanus, Episc. Civitatis Castellane.
 Vincentius Durantius, Brixienfis, Episc. Themularum.
 Joannes Vincentius Michaelius, Barolitanus, Episc. Minebuen.
 Gabriel de Bouveri, Gallus, Episc. Andegaven.
 Leonardus Haller, Germanus, Episc. Philadelphien.
 Lud. Vanninus de Theodolis, Forolivens. Episc. Britonorien. obiit Tridenti die
 11. Mensis Jan. 1563.
 Julius Contarenus, Venetus, Episc. Civitatis Bellamenf.
 Ferrus du Val, Gallus, Episc. Sagienfis.
 Jo. Antonius Pantusa, Consentinus, obiit Tridenti, die 28. Octobr. 1562. Episc.
 Litterienfis.
 Joannes Baptista de Grossi, Mantuanus, Episc. Regienfis.
 Philippus Ricabella, Recanaten. Episc. Recanat.
 Joannes Beroaldus, Panormitanus, Episc. S. Agathe.
 Antonius Scarampus, Aquensis, Episc. Nolanus.
 Casar Comes a Gambara, Brixien. Episc. Tortonen.
 Jo. Baptista de Bernardis, Lucen. Episc. Adjacen.
 Alphonsus Rosettus Ferrariensis, Episc. Chomaclen. nunc Ferrar.
 Jacobus du Bellay, Gallus, Episc. Parisien.
 Albertus Duimius de Glirici, Ord. Præd. de Catharo, Episc. Veglen.
 Joannes Antolinez de Bricianos de la Ribera, Hispan. Episc. Juvenacen.
 Baldovinus de Baldovinis, Pisanus, Episc. Aversanen.
 Sebastianus Gualterius, Urbevetanus, Episc. Viterbien.
 Gaspar de Casal, Lusitanus, Ord. S. Aug. Episc. Leirien.
 Bernardinus de Cuppis, Romanus, Episc. Auximanus.
 Joannes de Morvilliers, Blesensis, Gallus, Episc. Aurelianen.
 Julius Gentilius, Tortou. Episc. Vulturarien.
 Jacobus Silverius Piccolomineus, de Caelano, Episc. Aprutinus.
 Ludovicus de Breda, Gallus, Episc. Melden.
 Galestinus Roscius de Interamna, qui obiit Tridenti, die 16. Octobr. 1563. Episc.
 Assien.
 Jacobus Maria Sala, Bonon. Episc. Vinarien.
 Gabriel de Monte S. Sabini, Episc. Hefnus.
 Marianus Sabellus, Rom. Episc. Eugubinus.
 Scipio Essenfis, Ferrarien. Episcopus Casalen.
 Faustus Capbarellus, Rom. Episc. Fundanus.
 Jo. Baptista Osius, Romanus, Episc. Reatinus, obiit die 11. Novembr. 1562.
 Franciscus de Beauquere, Gallus, Episc. Metensfis.
 Jo. Franciscus Commendonus, Venetus, Episc. Zacynthien. nunc Card.
 Hieronym. Gallego, Hisp. Ep. Oveten.
 Hercules Rettinger, German. Episc. Laventinus.
 Pompejus Piccolomineus de Aragonia, Episc. Tropien.
 Petrus Barbaricus, Venetus, Episc. Curzolen.
 Petrus Contarenus, Venetus, Episc. Papben.
 Petrus Daugius, Gallus, Episc. Vauren.
 Philippus du Bec, Gallus, Episc. Veneten.
 Carolus d' Espinay, Gallus, Episc. Dolen.
 Philippus Maria Campegius, Bonon. Episc. Feltren.
 Hippolytus Capilupus, Mant. Episc. Fanen.

Mat-

- Matthæus de Conciniis, Florentinus Episc. Cortonenf.*
Ludovicus de Bueil, Gallus, Episc. Vencien.
Hieronymus Galleratus, Mediol. Episc. Satrinus.
Georgius Zischavid, Hungarus, Ord. Min. S. Franc. de Obser. Episc. Signien.
Stephanus Boubert, Gallus, Episc. Corisopiten.
Antonius le Cirier, Gallus, Episc. Abrincen.
*Simon Aleatus, Foro-Julien. electus Episc. Foro-Julien. mortuus est Tridenti die 20-
 Augusti 1562.*
*Hieronymus Trivissanus, Venetus, Ord. Præd. mortuus est Trident. die 9. Septem.
 1562. Episc. Veronen.*
Romulus de Valentibus, de Trebia, Episc. Conversan.
Petrus de Albert, Gallus, Episc. Conversarum.
Joannes Clauffe, Gallus, Episc. Senecien.
*Antonius Maria de Salvoatis, Romanus in Gallia, Episc. S. Pauli, postea Card. a
 Gregor. XIII. 1583.*
Thomas Lilius, Bon. Episc. Soranus, deinde Plac.
Hieronymus Guerinus, Feretranus, Episc. Imolen.
Franciscus de la Valse, Gallus, Episc. Vabren.
*Carolus de Viccomitibus, Mediolanen. Episc. Vintimilien. mortuus Card. tit. SS.
 MM. Viti, & Modesti, in Macello.*
*Joannes Colosvarinus, Hungarus, Ordin. Prædicat. obiit Tridenti die 24. Novem-
 bris, anno 1562. Episc. Canadien.*
Andreas Duditius Sbardellatus, Hungarus, Episc. Tinien. nunc Quinque Eccles.
Spineilus Bencius Politianus, Episc. Montispolitiani.
Stanislaus Falefchi, Polonus, Episc. Theodosien.
*Guido Ferrerius, Pedemonzanus, Episc. Vercellen. nunc Card. tit. S. Euphemie,
 deinde SS. Viti, & Modesti MM. in Macello.*
Jo. Baptista Milanensis, Florent. Episc. Mariscan.
Franciscus Raguseus Ord. S. Francisci de Obser. Episc. Marcan.
Ludovicus de Baiffey Abbas Cisterc. & Generalis.
Thomas Tiphernas Civitatis de Castello, in Umbria, Generalis Capuccinorum.
Gabriel Paleottus, Bonon. Auditor Rotæ, nunc Card. tit. S. Nerei, & Achillei.
Scipio Lancellottus, Rom. Advocatus Consistorialis, Card. a Greg. XIII. 1583.
Jo. Bapt. Castellius, Bonon. Promot. deinde Episc. Arim.
Michael Thomassius, Majoricen. Doctor Decretorum.
F. Petrus de Soto, Ordin. Prædicatorum, Hisp. obiit Tridenti mense Aprilis, 1563.
Franciscus Torensis, Legionensis, Doct. Theolog. Hispanus.
Antonius Solisius, Doctor Theologus Hisp.
Fr. Camillus Campegius Papien. Inquis. Ferraria, Ord. Præd.
F. Hieronymus Bravo, Hisp. Ord. Prædicatorum.
*Fr. Adrianus Valentini, Venet. Ord. Prædic. in mortui Fr. Petri de Soto locum,
 nunc Illustr. Domini Veneti Inquisitor Generalis.*
Nicolaus Maillard, Decanus facultatis Parisiensis.
Joannes Peletier.
Antonius Demothares.
Nicolaus de Bris.
*Jacobus Hugonis, Ffaucescanus, idem etiam Procurator Reverend. Joan. Ursini,
 Episcopi Trecorensis.*
Simon Vigor.
Ricardus du Pre.
Natalis Paillet, obiit Tridenti 7. Kal. Decemb. 1562.
Robertus Fournier.
Antonius Coquier.

- Lazarus Broychot.*
Claudius de Sainctes, Carnot. Canon. Regularis.
Cosm. Damianus, Hortulanus, electus Abb. Villebertrandi.
Ferdinandus Tritius Doct. Theologus, Canonic' Caurien.
Ferdinand. Vellostillus Doct. Theolog. Canonie. Saguntinus.
Thomas Daffo J. U. D. Canonicus Valentinus, Licentiat.
Antonius Covarruvias, Auditor Granaten.
Ferdinandus Mineasensis, Decretorum Doct'or.
Frater Joannes Ramirez, Hispanus, Minister Provinc. D. Jacobi.
Frater Alphonsus Contreras, Commissarius Ord. Min. in Curia Regis Hispanie.
Frater Michael de Medina, Hisp. Ord. Minor. S. Theolog. Doct.
Frater Joan. Lobera, Hispan. S. Theolog. Lect'or Salmantica, missus in societatem Ministri Provinc. D. Jacobi sup. memorati.
Cosmus Palma Fonteyus, Sacre Theologiae Lect'or. Hispanus, Hortani Abb. Socius.
Fr. Jo. Gallo, Hisp. Ord. Prædicator.
Fr. Petrus Fernandez, Hisp. Ord. Præd. in societate Magistr' Gallo.
Frater Desiderius de S. Martino, Panor. Ord. Carmelit.
Michael Bajus ab Atho, Sacre Theologiae Doct'or.
Jo. Hessels a Lovanio, S. Theologiae Doct'or.
Cornelius Jansenius, Hulsensis, S. Theologiae Doct'or.
Joannes Covillonius, Flander, ex Societate Jesu.
Marcianus, Doct'or Theologus, pro Illust. Card. de Mendonza, Episc. Burgen.
Jo. Gotardus Cler. sac. Germanus, pro Episc. Ratisbon.
Georgius Hochenvarter Cler. sac. Doct. Theologus, Suffraganeus pro Rever. Episc. Basileensi.
Frater Felicianus Minguarda a Morbinio, Ord. Præd. pro Illust. D. Salisburg. Orator.
Casus Ferrantinus, Sueffanus, Doct. Theologus, pro Rever. Episc. Sueffano apud Rever. Illerdensen.
Jo. Coutignon D. Gallus, Prior, & Procur. Ord. Cluniacensis.
Nicolaus Baueberas, Gallus, Prior Monasterii de Recluso, Procurator Generalis Ord. Cisterciens.
Gentianus Heroctus, Gallus, cum Illust. & Rever. Cardinale a Lotharingia.
Matthæus Guerra, Consentinus, Calaber, Presby. secularis, cum Rever. Episc. S. Marci.
Federicus Pendasus cum Illu. Card. de Mantua, Legato S. Conc.
Jo. Franciscus Lombardus, cum Illust. Card. Scripando, Legato S. Concilli.
Petrus Mercatus, Theologus, cum Rever. Vicensi.
Trigillus Doct'or Theologus, Canonicus Legionen. cum Reveren. Legionen.
Antonius Leitonius, Doct. Theol. cum Rever. Conimbricensi.
Petrus Fontidonius, D. Theol. cum Reverendiss. Salmantino.
Joannes Villetta, D. Theol. cum Reverendiss. Barcinonen.
Jo. Fonseca, D. Theol. cum Reverendiss. Episc. Granat.
Michael Oroncuspe, D. Theol. cum Rever. Episc. Pampilon.
Alphonsus Fernandez de la Guerra. Hisp. Doct'or Theologus, cum Rev. Guadixen.
Michael Ttero D. U. I. cum Rever. Episc. Pampilon.
Josephus Puebla, Doct. Theolog. cum Rever. Episc. Civitaten.
Jo. Chiaccon, Doct. juris Canonici, cum Rever. Episc. Almer.
Antonius Garfias, Doct'or Theologus, cum Reverendiss. Episc. Oveten.
Benedictus Arias Montanus, Ord. S. Jacobi, Doct'or Theologus, cum Reverend. Segobien.
Joannes Barcellona, Theol. cum Rev. Episc. Uscellen.
Joan. de Carthoune, Doct'or Theologus.

- Jo. de Verdun, Doctor Theologus.
 Angelus Cignus Flor., cum Illustr. Card. Mantuano Leg. S. Conc.
 Scraphinus de Caballus, Brix. Provinc. terræ S. cum Rever. suo Generali.
 Heliseus Cadis, Venetus, Theologus, cum Reverend. Archiepisc. Pragen.
 Petrus Aridien. Gallus, cum Rev. D. Cenomanen.
 Bernardus Bernardi, Gallus, Inquisitor Avinion. Vicar. Congreg. Francie, cum
 Rev. D. Nemaufensi.
 Joan. Matthæus Valdina, cum Rever. D. Tarentino.
 Petrus Martyr Coma, Hispan. cum Rev. D. Gerundensi.
 Petrus Zatores, Hisp. cum Reverend. D. Dertusensi.
 Antonius de Grosupto, cum Rever. D. Viglevanensi.
 Aurelius de Chio, cum Reverend. D. Spalatrensi.
 Adrianus Valentinus, Venetus cum Reverend. D. Nicolsensi.
 Marcus Medicet, Veronen. cum Reverend. D. Ceneten.
 Benediclus Herba, Mantuanus, cum Rever. D. Brixienfi.
 Michael de Aß, Genuensis, Prior S. Laurentii.
 Constantinus Coccianus Isorella, cum Rever. Dom. Montispolitiani.
 Henricus de Sancto Hieronymo, cum Rever. D. Bracarenfi.
 Ludovicus de Soto major, cum Reverendiss. D. Georg. de Tuyde.
 Baptista de Lago, cum Reverend. D. Veronensi.
 Hieronymus Barolus Papien.
 Aloysius de Burgo novo, Italus, Sacre Theolog. Lector, Bononiensis, Commissu-
 rius Generalis, nunc Ordinis Generalis.
 Thomas de Sogliano, Italus, Provinc. Bonon. Ministr.
 Antonius de Padua, Lusitanus, Ordinis Secretarius.
 Bonifacius Regnseus, Apostolicus Predicator, Terræ S. Gubernator, nunc Episc.
 de Stago in Dalmatia.
 Angelus de Petriolo, Italus, Lector Sacre Theologiae Perusie.
 Angelus Justinianus, Italus, Lector Sac. Theologiae Januæ.
 Vincentius de Messina, Italus, Sac. Theol. Lector Neapoli.
 Julius Passiranus, Urceanus, Italus, Sacre Theol. Lector Bergomi.
 Jacobus Alani, Gallus, Theol. cum Reverend. Episcop. Veneten.
 Marcus Anto. Gambaronis a Luga, socius Relig.
 Bartholomæus Golpus de Pergula, Præd. Ill.
 Joannes Tertius, Bergomen. Lector Theologiae publicus in Gymnasio Papiensi.
 Clemens Thomassinus de Florentia, Regens in Conventu S. Crucis de Florentia.
 Augustinus Balbus a Lugo.
 Joannes Baptista Ghisulphus, Ordin. Scriba.
 Antonius de Grignano, Regens S. Antonii de Patavio.
 Lucius Angustola, Placentinus, Regens S. Franc. Bononie.
 Maximilianus Bebianus, Cremen. Orator pro Religione, & Inquisitor Paduæ.
 Othavianus Charus de Neap. Regens S. Lauren. de Neap.
 Antonius Pofius de Monte Ileino, Regens in Conventu Duodecim Apostolorum
 Romæ.
 Bonaventura Meldulen. Regens in Conventu Parmæ.
 Martialis Peregrinus Calbec, Regens in Conv. Ferrariæ.
 Antonius a Cubalo, Felren.
 Audreus Schyuopius de Amandula, cum Rever. Dom. Cathanzario.
 Balthassar Crispus, Neapolitanus, cum Rever. D. Tropien.
 Thaddæus Perusinus, cum Rever. Dom. Salviato, nunc Generalis.
 Jo. Paulus Recanuteus, cum Rev. D. Quingæ Ecclesiæ. Oratore pro Regno
 Hungariæ.
 Simon Florentinus, cum Illustr. Card. Seripando, Legato.

INDEX ALPHABETICUS LOCUPLETISSIMUS

*Rerum Notabilium, Præcipuorumque Verborum, quæ habentur
in Sacrosancto Tridentino Concilio.*

*Numerus Arabicus paginam, Romanus numerum designat Marginalem. Ubi verò duo Romani
adsumi Numeri, prior, cui littera c. præponitur, Canonem, alter
marginalem innuit ejusdem Canonis.*

A

Abbates per vota secreta eligendi 359. & seq. I. & qui in Monasteriis, quæ sunt Ordinum Capita 375. I. & seq. qui visitandi jus habent 374. I. qui Episcopi loco in degradatione adhibentur 119. & seq. I.

Abbatum officium in eligendo lectore Sac. Scripturæ 18. IX. secus per Episcopos compellendi ibid. in exequendis decretis de Regularibus 376. III.

Abbatum Monasteria ab Episcopi jurisdictione exempta 374. I. eorum privilegia quando cessant 357. I. & seq.

Abbatibus quos Ordines, & quibus conferre licet 357. I. non licet dimissorias Clericis Secularibus dare, ut ordinentur ibid. II.

Abbatibus commendatæ ab Episcopis visitandæ 208. I. quæ sunt Ordinum capita quibus conferendæ 375. III. earum onus in Seminario constituendo 271. XVII.

Abbatissa in aliquibus Monasteriis vocatur Priorissa, Præfecta &c. 360. I. duobus Monasteriis non perficienda 361. IV. si duo, aut plura haberet, teneretur infra sex menses, uno sortito, aliud resignare ibid. V.

Abbatissa est eligenda per vota secreta 359. & seq. I. ejus ætas non minor quadraginta annis 360. & seq. I. & quæ octo annis post professionem laudabiliter vixerit ibid. si his qualitat. prædictæ non reperitur in eod. Monaster. ex alio ejusd. Ord. eligenda 361. II. si hoc videbitur incommodum eligatur ex his, quæ in eod. Monasterio 30. excesserint annum, & quinque saltem annis post professionem laudabiliter vixerint ibid. II.

Abbatissarum electioni præsidens Monasterium non ingrediatur, sed vota excipiat ante Cancellorum fenestellam 361. VII.

Abbatissis incumbit certiorum facere Episcop. per mensem aote de Novitæ professione 371. IV. aliis quamvis Episcopo videbitur, ab officio suspensæ sint ibid. V.

Abesse non videtur, qui aliquantisper abest 345. X.

Abesse non licet Canon. vigore cuiuslibet statuti,

aut consuetudinis, ultra tres menses ab eisdem Ecclesiæ quolibet anno 310. XIII. abesse non possunt Curati sine Episcopi licentia, & relicto Vicario cum debita mercedis assignatione, ab eodem Episcopo approbando 347. XVII. nec amplius abesse possunt, quam per duos mens. in anno ibid. XVIII. si moniti contumaces fuerint, liberum est Ordinari per censuras Ecclesiasticas, sequestrationem, & fructuum subtrahctionem, aliaque juris remedia, etiam usq. ad privationem abientes compellere ibid. XIX.

Abesse ultra trimestre singulis annis, siue continuum, siue interruptum Episc. non possunt 345. XI. dummodo tamen æquas ex causa, & abiq. ullo Gregis detrimentum ibid. XII.

Absentia Episcoporum, sequi non debet in Solemnitatib. Major. 146. XIII. denuncianda Romano Pontif. 64. V. quæ causæ justæ, & legitime absentia 344. VIII. cognosci autem debent à Papa, aut à Metropolitano, vel à Suffraganeo Episc. antiquiori resident 245. IX. abientes à residentia quo ordine placentur Episcopi ex dispositione Concilii Trident. 246. XIV. 2/4. ad XVI. inclusivè.

Absentia affectata Matrimonii vinculum non dissolvit 279. c. V.

Absens, qui Animarum curæ incumbit, pro præsentib. habetur 225. V.

Absolutio Sacerdotalis est actus judicialis 138. III., & 154. c. IX. I. nulla est, si Sacerd. illam proferat in eum, in quem noo habet jurisdictionem 138. I.

Absolutionis Ministri soli Sacerdotes 137. I., & 154. c. X. I., & seq.

Absolutio delicti publici, quando non admitenda 120. per tot. cap. V.

Absolutio quibus in casibus fieri possit ab Episc. 139. III., & 154. c. XI.

Absolutio a Sum. Pontific. imprecata usurpantibus, bona, & jura Ecclesiastica, non aliter prodest nisi scilicet restitutione 233. II.

Absolutio eorum, qui Decimas subtrahunt, aut impediunt, quominus Ecclesiis, vel Personis, quibus jure debentur, nullius est momenti, nisi integre perfolvantur 398. IV.

Abusus tollendi 204. I. maxime, qui in Missar. celebr.

celebr. irrepperunt 217. III. & seqq. & qui in Concionib. popularib. 346. IV. & seq. & in Sanctor. celebratione 351. XX. & qui circa Indulgentiarum usum habentur 411. IV.

Accademæ testimonium de ejus doctrina qui creandus est Episcopus 223. V. & seq.

Accessiones ad Beneficia jurispatronat. 394. & seq. X.

Accessus non concedendi, nec concessi extendendi 389. II.

Acclamations Patrum 415. & seq.

Acolythi quando, & cur instituti 235. I. & seq. ex Acolythatus privileg. nil detractum est delegatæ Ordinarij jurisdictioni 316. I.

Acta primæ instantiæ reus in Criminalib. appellans producat, sine quibus procedere non debet iudex ad quem 119. *circ. v. d. l. gratis* ad iudicem à quo intra dies triginta adhibenda ibid. II. alioquin sine his causâ absolvend. ibid. III.

Acta omnia cor. Episc. gesta tenetur appellans ad iudic. appellat. expens. suis transfer. 344. XV. exhibere tenentur Notarii intra mensem appellantis, congrua accepta mercede ibid. XIX.

Actorum, quæ translata sunt, tenentur appellatus subire expensas proportionis suæ, si illis uti voluerit ibid. XVII. non procedit, quando alit. ex loci consuetu sine servatur, ut scilicet ad appellantem integrum hoc pertineat onus ibid. XVIII.

Adam quàm mandatum Dei fuisset in Paradiso transgressus, statim Sanctitatem, & iustitiam in qua constitutus fuerat, amisit 21. I. per offensam prævaricationis huiusmodi iram, & Dei insignitiam incurrat, atque idem mortem, quam antea illi comminatus fuerat Deus, & cùm morte Diaboli captivitas, ibid. totus Adam per illam prævaricationis offensam secum corpus, & animam fuit in deterius commutatus 22. II.

Ad peccato liberum hominis arbitrium non est extinct., sed imminutum 33. *in fin. cap. l.*

Ad peccatum in omnes propagatione, non imitatione transfusum 22. I. non est uni, sed universæ quoque ejus propagini nocuit ibid. §. II. & quomodo tollatur 23. *in princ.* II.

Administratio bonorum Monasteriorum ad solos pertinet Officiales ad nutum Superiort. amovibiles 353. IV.

Administratores quorumcumque pior. locor. tenentur singulis annis rationem reddere administrationis Ordinari. 230. I. procedit etiam si in contrarium ad aliam consuetudo, & privilegia 231. II. non procedit, quando in fundationis limine focus eorum expressè fuerit ibid. III. liberationes ab alijs, abique Episcop. factæ ipsi non suffragantur ibid. IV. & seq.

Administratores bonorum Episcopatus ad Capit. Sede vacante, electi rationem gestæ administrationis Episc. reddere tenentur 330. XII.

Adolecent. ætas prima ad Mundi volupt. 267. I.

Adoratio Christi in Eucharistia 107. I.

Adventus Christi mysterium 34. *in princ.* I

Adulterii poena 295. & seq. II. & seq.

Adulterium non dirimit Matrim. 280. c. VII.

Adultorum iustificatio 36. I. cum seqq.

Ætas ad Episcop. consequend. est annor. triginta 23. II. ad dignitat. animar. cur. habent. viginti quinque 317. III. in illis verò, quib. animar. cura nulla inest 22. 318. IV. Præterea in Cathedralibus, in quibus Sacrorum Ordinum adeit distributio, nemo est recipiendus, nisi eo Ordine Sacro aut sit initiatus, quam illa dignitas, præbenda, aut portio requirit, aut in tali ætate, ut infra tempus à Jure, & a Tridentino statutum initiari valeat 319. IX.

Ætas annor. 14. ad Benef. Eccl. obtinend. 251. I. ad Subdiaconat. 22. 260. I. ad Diacon. ibid. II. ad Sacerdot. 25. ibid. III.

Ætatem annorum 12. Tridentinum requirit in Pueris Seminarium ingredientibus 268. III.

Affinitas ex fornicatione contracta, quæ Matrim. pollice factum dirimit, ad eos tantum, qui in primo, & secundo gradu conjunguntur, restringitur 291. I. & seq. in ulterioribus verò gradibus locum non habet ibid. III.

Aleas tugere debent Clerici 221. V.

Alienare res suas Clericis non licet sine Episc. licentia, donec Beneficium Ecclesiastic. sufficiens sint adepti, vel aliunde habeant, unde vivere possint 195. VII. Innovatis per Trident. Sacror. Canonum poenis vitetur alienatio rei aut partis illius, quæ in Patrimonij Sacri titulum assignata fuit, nisi Ecclesiastica accedat authoritas 196. VII.

Aliare per Mensam intelligitur apud Apostolum Paulum 208. VIII.

Anathematizati in male sentientes de peccato Originali 21. & seqq. de Jufificatione 51. & seqq. in eos, qui septem Ecclesiæ Sacramenta negant, vel male interpretantur. 70. & seqq. contra Hæreticorum errores circa Baptismi Sacram. 76. & seqq. circa alterum Confirmationis 81. & seq. Eucharistiæ 111. & seqq. Pœnitentiæ 149. & seqq. Extreme Unctionis 157. & seqq. Ordinis 239. & seqq. Matrimon. 278. & seqq. Communionis sub utraque specie, & Parvul. 190. & seqq. & Sacrificio Missæ 213. & seqq.

Animarum cura non negligenda 86. *circ. med. & 203.* III.

Annexa Beneficia per Episcopum singulis annis visitanda 89. I.

Antiquitas non damnanda 190. III.

Antiquiori Episcopo in Metropolitana Ecclesiâ Economum eligere quando liceat 330. VI.

Apothatarum poenæ 373. & seq. III. & seq. Apostatandi occasio quando Regularibus datur 169. *in princ.* I.

Apostoli in Corna a Christo Novi Testamenti Sacerdotes instituti 107. III. & 214. c. II. iidem, eorumque Successores consecrand. po-

potestas tributa 335. III. item remittendi peccata, atque retinendi 137. I.

Appellans, sive ad Metropolitanum, sive Numcium, sive Legatum servare tenetur Constat. Innoc. IV. *Romana*, non obstante alia consuetudine 228. I. tenetur suis expensis deferre acta ad Judicem ad quem 344. XV. non procedit, quando ex loci consuetudine appellans ad expensarum medietatem subeundam est obstrictus ibid. XVII., & seq. intra dies triginta tenetur acta habere a Judice a quo gratis, et si non dentur, tunc sine illis compleri potest. 219. circa med. II. soluta congrua mercede intra mensem procurare tenetur a Notario omnia acta Cause 344. XI.

Appellatio ab Ordinario in causa Visitat. non admittitur 315. II. nec in iis, quæ correctionem decrevit. 222. VI. a Decreto de residendo non datur. 248. XX.

Ab Episcopo in causis Beneficialibus appellari non potest, nisi post biennium, nam in prima instantia ipse judicat. 341. I. & seq.

Appellationi notoriæ sive iuræ non est deferendum. 118. VII. non procedit, si gravamen tale sit, ut reparari non valeat, vel definitivam post sententiam non possit appellari 218. VIII. in criminalibus causis per appellationem ad Romanam Curiam devolutæ in partibus Metropolitanis, seu illius Vicario, vel si ille sit suspectus, aut duas ultra dietas distet, seu ab illo appellatum fuerit, viciniore committantur Episcopo, vel ejus Vicario, 119. in princip. X. non vero inferioribus committuntur Judicibus. ib. II.

Apprehensio possessionis Ecclesiæ quomodo 327. I. & seqq.

Approbatio Examinis gratis danda 265. IV.

Aqua vera, & naturalis de necessitate Bapt. 76. c. II.

Aquam vino in Calice offerendo miscere præceptum est Sacerdotibus 212. I. ea Calice Vino miscetur rum quod Christum Dominum ita fecisse in Cœna creditur, tum etiam quia & Latere ejus aqua simul cum Sanguine exierit ibid. II., & 217. c. IX. III.

Aque quem in Apocalipsi Beati Johannis populi dicantur, ipsius populi fidei unio cum capite Christo representatur 212. I. I.

Arbitri super suspicione, & iurisdic. cognoscenda eligendi. 163. V.

Archidiaconi oculi Episcopi porum 318. IV. qui eligi debeant. ibid. qui visitandi jus habeant 304. III. quomodo visitent ibid. Causas Matrimonii, & Criminum non judicant 343. IX. neque Concubinarum 401. VI.

Archiepiscopus. vide Metropolitanus.

Archipresbyteri animarum curam habentes, quando prædicare debent 29. XI.

Assistore Episcopo in Pontificalibus tenentur Canonici, præsertim Cathedralibus 322. XI.

Assumendus ad Cathedrales Ecclesias debet per

sex menses ante promotionem in Sacro Ordine esse constitutus 223. II. antea esse debet in Universalitate studiorum Magister, sive Doctor, aut Sacra in Theologia Licentiarus, aut in Jure Canonico peritus ibid. V. eam scientiam habere quæ suum ad munus exercendum pertinet ibid. IV. etiam si assumendus sit Regularis, qui similem suæ Religion. Superiore fidem habere debet ibid. VII.

Attritio est contritio imperfecta, quæ vel ex turpitudinis peccati consideratione, vel ex gehennæ, & poenarum metu communiter concipitur 132. VI. si voluntatem peccandi excludat cum spe veniæ, non solum non facit hominem Impœnitentem, & magis peccatorem 151. c. V. verum etiam donum Dei, & Spiritus S. impulsus, non adhuc quidem inhabitantis, sed tantum moventis, quo poenitentis adjutus viam sibi ad iustitiam parat 132. VII. quamvis sine poenitentia Sacramento per se peccatorem ad justificationem perducere nequeat, eum tamen ad Dei gratiam in poenitentia Sacramento impetrandum disponit ibid. VIII.

Avaritia Idolorum servitus 217. III. omnium malorum radix 232. circa fin. I. ab Ecclesiasticis tollenda 192. I.

Aucupia a Clericis evitanda 323. XXIII.

Auctoritas Sedis Apostolicæ maxima. 66. IV. 97. circ. princ. 98. ibid. & alibi passim, in omnibus salva intelligitur 409. per tot. cap. XXI.

B

Baptismi virtus 24. §. V. I. & seq. verba requisita 77. c. IV. in eo imprimatur character in anima. 79. c. IX. I.

Baptismi, & Poenitentia differentia. 127. per tot. cap. II.

Baptismi doctrina vera in Eccl. Rom. 77. c. III.

Baptismo suscepto, vota postmodum emissæ non sunt irrita vi promissionis in illo factæ 79. c. IX.

Baptismus est Fidei Sacram., & ad salutem necessarius 35. II. & 38., & seq. III. & seq. rite collatus non debet iterari illi, qui apud infideles fidem Christi negaverit, quàm ad poenitentiam convertitur 79. c. XI. non est protrahendus usq. ad eam ætatem, qua Christus baptizatus fuit, vel in ipso mortis articulo c. XI.

Baptismus Johan. non hab. eund. vim cum Bapt. Christi 76. c. I. ab Heret. collat., rite adhibet. Mater., & Form. cum inten. facienti, quod facit Eccl. est validus 77. c. IV.

Baptismus Parv. 80. & seq. c. XII. & XIV. & 23. III.

Baptizantium, & Baptizator. cognat. 289. II.

Baptizari debent omnes, etiam Parvuli recenter nati de parentibus fidelibus. 23. §. IX. I.

Baptizati Christianæ Legis sunt debitorum 78. c. V. II. peccand. grat. amittit. ibid. c. VI. ab uno vel duob. suscipiendi de Fome baptizati 288. VI.

Beneditio Conjugum approbatur 282. c. XI. II. in Templo suscipienda antequam Conjuges in

a a eadem

4 eadem cohabitent domo. 287. XV. a proprio fieri debet Parocho. ibid. XVI. neque ab alio, nisi à Parocho, vel Ordin. licentia concedatur, quacumque sublatâ consuetudine. ibid. XVII. Sacerdotes sive Seculares, sive Regulares, cuiusvis privileg. vigore, non possunt sine huiusmodi licentia Nuptias benedicere, alioquin ipso iure tamdiu suspensû maneant, quamdiu ab Ordinario ejus Parochi, à quo Benedictio erat sumenda, absolvant. ibid. XVIII. Beneficia ad divinum cultum, atque Ecclesiast. munia obeunda, constituta. 190. I. utrius Dices. cûm alterius Dices. benef. perpetuû non uniuntur. 167. per tot. cap. IX. curata Person. dignis, & habil. confer. 84. I. qui in loco resid. poss. 167. per tot. cap. IX. & per se immediatè suum exercere volent munus, juxta Constit. edit. in Concil. Lugdun., quæ incipit, *Licet Canon.* 84. II. in simplicia non convertenda. 403. in princ. I. & quando animarum curam recipiant. ibid. III. quæ hereditarie successione imaginem referunt Sacr. Constit. sunt odiosa, & Patrum decretis contraria. 388. I. qualitativis, & oneribus, quæ eis ex functione incumbunt, non derogand. 385. I. in servitutem non redigenda. 392. I. unita visitanda. 202. I. ac etiam exempta. ibid. & à quibus. ibid.

Beneficia habentes, quamvis Familiar. sint Cardinal. ratione tamén dñ. beneficior. ab Episc. jurisdictione soluti minimè sunt. 316. II.

Beneficia sive curata, sive non curata possunt ab Episc. tamquam Apostol. Sedis delegato perpetuû uniri, si curati sint pauperes, vel propter alias causas à jure permissas. 199. I. procedit, etiam si essent generalit., vel specialiter reservata, vel aliter affecta. ibid. II.

Beneficia regularia Regularib. conferenda. 168. I. & seq. aut iis, qui habentur suscipere, & proficiscendo rem emittere omninò tenentur. ibi. III.

Secularia Regularib. non conferenda. 169. II.

Beneficia etiam exempta ad Taxum Seminario persolvendam tenentur. 291. XVIII. simplicia cupuleumq. sint qualitat., & dignit., vel etiam prædunt. uniri possunt pro Seminarii erectioni, illiusq. conservat. 272. XXVIII. procederentiam Beneficia sint reservata, & affecta. 273. XXX.

Beneficiarius, qui in Eccl. Cathed. vel Collegiat. obviavit Dignitatem, Canoniarum, aut Officia, quæ annexum habent Ord. Presbyterii, Diaconat., vel Subdiaconat., tenetur infra annum, cessante impedimento Ordines suscipere requiritos. 319. IX. & 226. II.

Beneficiis privare Clericos, quando liceat. 200. circ. fin. III. 247. seq. XI. X. & 400. III.

Beneficiorum pluralitas reprobat. 85. per tot. cap. IV. & 331. V. & quando permittatur. 332. VI.

Beneficiis resignare non potest Ordinandus, nisi facta mentione, quod ad illius Beneficii titulum sit promotus. 194. III.

Bigamia prohibita. 278. c. II. Bigami ad Minorum Ordinum ministeria non idonei 267. VI.

Bona alicujus Ecclesie, Montium Pictatis, aliorumve piorum Locor. occupantes, & in proprios convertentes usus excommunicantur. 232. I. & tamdiu aorathemati subjacent, quamdiu bona integrè restituant, & à Summo Pontifice absolutionem obtineant. 233. II.

Bona Ecclesiast. Patronus usurpans, ultra excommunicationem privatur quoque iure patronatus ib. III. si Clericus, etiam Benef. 233. IV.

Bonorum Ecclesiasticorum fructus in quos usus converti debent. 232. circ. fin. I.

Bona mobilia, & immobilia quomodo Regularibus concessa. 354. & seq. I. & seq. anre Professionem non danda, aut abusuibus restituenda. 370. VI. & seq.

C

Calibatus statui conjugali anteponeitur. 282. c. X.

Ceremonie, & ritus quare in Missæ celebratione instituti. 211. II. ab Ecclesia probati in Missa adhibendi. 219. XII. in Sacramentorum administratione non continentendi. 75. c. XIII. in Ordine Sacro. 242. c. VII. IV. in Nuptiis. 282. c. XI. II.

Calices usus an cuiquam sit permittendus. 192. c. IV. & 233. & seq.

Candelarum certus numerus prohibetur in Missæ celebratione. 220. XIII.

Canon Missæ ex quibus constat. 210. II.

Canones de vita Clericorum renovantur. 221. V. item ad Episcopalem dignitatem pertinentes. 403. prop. fin. & seq. I. item ad favorem Ecclesiasticarum Personarum. 408. IV.

Canones de justificatione sunt tres supra triginta 51. & seq. de Sacrament. in genere decem, & res. 70. & seq. de Baptismo quatuordec. 76. & seq. de Consecr. tres 81., & seq. de Eucharist. undecim. III., & seq. de Pœnit. quindec. 149. & seq. de Extr. Undec. quatuor. 157. & seq. de Communione sub utraque specie, & parvulorum quatuor. 190. & seq. de Missæ Sacrificio novem. 213., & seq. de Ordine Sacro octo. 239., & seq. de Matrimonio duodecim. 278., & seq.

Canones omnes sunt ab omnibus indistinctè observandi. 404. circ. med. II.

Canonicatus non est conferendus, qui eo Ordine initiatus non est, quem illa dignitas, aut portio requirit. 319. IX. ejus tennes redditus quomodo augeandi. 328. I.

Canonici Libri 17.

Canonici, qui in Sacris constituti non sunt, vocem in Capitulo habere non possunt. 225. I. sed si Subdiaconatus Ordine sint insigniti, suæ de jure habiles sunt ad suffragia ferenda quibuscumque in actibus Capitularibus juxta

- juxta Constitutionem Concilii Viennensis, que incipit. *Ut eis, qui ibid.*
- Canonici Ecclesie Senatus.** 323. XXIV. eorum vita, & honestas qualis. *ibid.* XXI. & seq. eorum muneribus non satisfaciunt per simplicem additionem in Choro absque divina Psalmorum cantu 322. XX. Episcopo celebranti, aut alia Pontificalia exercenti assistant, & ut inserviant *ibid.* XIX. ultra tres menses ab Eccles. quolibet anno abesse possunt *ibid.* 320. XIII. Divina Officia per se, & non per Substitutos obire debent. 322. XVIII. adesse Sacre Ordinationi. 324. circa fin. II.
- Canonici duo adhiberi debent in publicatione Indulgentiar.** 304. II. ad ration. reddituum Seminarii exigendam. 274. XXXVIII. ad constituenda, que ad Seminarium spectant. 270. XVI. ad procedendum in quibuscumque causis. 386. III. ad convertenda quodam in pios usus 391. III.
- Canonici possunt ab Episcopo visitari, corrigi, & puniri toties, quoties opus fuerit.** 67. per tot. Cap. IV. professionem Fidei non solum cor. Episc., seu ejus Officiali, sed etiam in Capitulo facere sunt obstricti. 319. VII.
- Canonici possunt in Cathed. Eccl., ubi id commode fieri potest, esse cum unione prebende proximè vacaturæ ab Episcopo instituendæ.** 312. IV. debet esse Magister, vel Doctor, aut Licentiaris in Theolog., vel Jure Canonico. 312. V. & annorum quadraginta. *ibid.* VI. seu aliis, quæ aptior pro loci qualitate reperitur. *ibid.* VII. præsens in Choro censetur, dum Confess. in Eccles. audit. *ibid.* VIII.
- Cantus lascivus in Celebre. Missæ vetat.** 219. IX.
- Capellani Regii quando Ordinarii subjeti.** 316. III.
- Capra Ordinum.** 365. III. & 374. I. & seq.
- Capitulum, si jus visitandi habet, debet prius viri ad eo deputati ad Episc. apparere.** 304. IV. Sede Vacante. Economum unum, vel plures instituere potest. 329. I. item Officiali, seu Vicarium infra octo dies post Episc. obit. constituere, vel existentem confirmare. *ib.* III.
- Capitulis, Sede Vacante, cujusvis privilegii, aut consuetudinis vigore non liceat infra unum annum a die vacationis concedere Clericis licentiam ordinandi, seu Litteras Dimissoria.** 89. in fin. I. nisi quæ ratione Beneficii ad id necessitetur. 90. II.
- Capituli consilium adhibere debet Episcopus in Lectore, & Magistro eligendo.** 27. IV. & VI. in Ordinibus Canonico. designandis. 320. XI. in his, quæ ad debitum in Divinis Officiis regimen spectant 323. XXV. & in his, quæ ad Seminarium pertinent. 270. XVI. in augendis præbendis tenuibus. 328. I. item in omnibus iis, quæ non spectant ad eorum dum Episcopi vel suorum. 387. IX. & item in substitutis doctores Synodales. 326. II.
- Capituli Mense ad Seminarium contributionem tenetur.** 375. XVII. ejus jurisdictionis, potestas, honorumque administratio intacta debet relinquatur. 388. XI.
- Capitula Cathedralium suis ab Episc. visitari, & corrigi possunt.** 67. I. quomodo, & quando 386. & seq. III. & seq. apud Ordinari. conveniatur, non obstantibus Conservatoris. 103. II. de Scripturis ad Eccles. pertinentibus lura. ro Episc. rationem reddere tenentur. 331. IX. eorum negligentia à quibus supplicatur. 330. VI. quando eor. privileg. non valeant. 334. III.
- Capitula sub nomine S. Petri, vel S. Johannis.** 363. circa med. I.
- Capitulorum Generalium officium in Magistr. S. Scripturæ melioribus decernendis.** 28. X. in Prioribus, & Officialibus constituendis. 374. circa fin. V. in exequendis piis relictis. 384. II.
- Capitulorum Generalium, seu Provincialium negligentia in constituenda Regular. disciplina.** 377. V. eorum negligentia à Concilio Provinciali quando supplicanda. *ibid.*
- Capucinis, & Minor. Observantie Fratribus solis bona possidere non licet.** 354. I. & seq.
- Cardinales qui sunt eligendi.** 301. XII. eorum vita, & moris quales esse deb. 300. XI. eorum consilio Universalis Ecclesie administratio nititur. 379. IX. ex omnibus Christiane Reipublice Nationibus assumendi. 300. XI. a residentiam in Ecclesiis suis tenentur. 244. VII. qui in Ecclesiis Cathedralibus aut præfatum consecrat. munus debent trium mensium spatio suscipere. 248. I.
- Cardinales quatuor affirmare debent promittendos ad Cathedralis idoneos esse.** 300. VIII. eidem Beneficior. multum non negatur. 331. IV. & seq. regressus ad Beneficia Ecclesiastica non conceditur. 389. II. & seq. eorum Privilegia in Parochial. vacantibus. quando non valent. 334. III.
- Carnis mortificatio. Jejunia conducunt.** 411. I.
- Castitatis votum.** 352. II. ejus donum petentibus non denegatur. 351. c. IX.
- Casuum reservatio fieri potest ab Episc. 139. II.** non possunt à simplici Sacerdote absolvi, sed isti debent penitentes remittere ad Superiores Ordinarios, & legitimos Judices. *ibid.* V. in mortis articulo nulla est. *ibid.* IV.
- Catechesis singulis Sacramentis præscribenda, & vernacula lingua Populo à Parochia explicanda.** 312. in princ. II.
- Catechumeni ante Baptismi Sacrament. ex Apostolica traditione Fidem ab Eccl. petunt.** 40. X.
- Catechismus Summi Rom. Pontif. jurisdictioni, & auctoritati terminandus, & evulgandus.** 412. I. & seq.
- Cathedralem, & Parochialem Eccl. nemo simpliciter retinere.** 333. X. aliàs Parochialem infra mensium spatium dimittere tenetur. *ibid.* alioquin tam Parochiales, quam Beneficia omnia, quæ obtinet, ipso jure vacant, ac tamquam vacantia aliis idoneis libere conferenda. *ibid.* XI. nec tuta conscientia fructus post dict. tempus

tempus valet retinere 133. *XII.*
Cathedrali Ecclesia vacante supplicationes, ac preces habendæ 198. *II.*
Cathedralibus Ecclesiæ præficiendus ex legit. Matrimon. debet esse natus 83. *in princ.* I. debet esse ætate annor. triginta *ibid.* II. morum gravitate præditus *ibid.* III. item & scientia *ib.* IV. & vita, ac alijs, quæ a Sacris Canonibus requiruntur 121. I. & demum in Sacro Ordine antea saltem sex mensium spatio constitutus 123. *II.*
Cathedralibus Ecclesiis quomodo providendum, quando exigui sunt fructus 324. I. pensionib. aut reservationib. fructuum non sunt gravandæ Cathedralis, quarum redditus summam Ducatorum mille, & Parochiales, quæ summam Ducatorum centum secundum verum annuum valorem, non excedant 325. *VII.*
Cathedralium Penitentiariorum, *vid.* Penitentiar. Cathedralium pluralitas prohibetur 83. *in fin.* I.
Causæ omnes Fori Ecclesiastici sunt ab Ordinariis in prima instantia cognoscendæ 341. I. & quibus delegandæ 396. I. et si interim aliquem ex designatis mori contigerit, debet loci Ordinarius eum Capituli Consilio alium in ejus locum, usque ad futuram Provinciale, aut Dioecesanam Synodum substituere *ibid.* II.
Causæ intra biennium terminandæ 341. *II.*
Causæ Civiles exemptionum ab Episcopo, cognosci debent juxta Concilium Lugduncense, in Cap. *Volentes*, de Privileg. in VI. 92. I. item Causæ Criminal. neque in hisquidquam valent litteræ conservatorie 103. *II.*
Causæ Criminales graviores contra Episcopos à Summo Pontif. tantum cognoscendæ, & terminandæ 309. I. si verò sit Causa, quæ sit contra Romanam Curiam committenda, non alijs committatur, nisi Metropolitanis, aut Episcopis à Pontifice eligendis *ibid.* II. commisso specialis esse debet, & ipsius Pontificis manu signata 310. *III.* reservata eidem Pontifici sententia definitiva. *ibid.* IV.
Causæ Criminales minores Episcoporum, in Conc. tantum Provinciale cognoscendæ, & terminandæ, vel à Deputandis per Concilium Provinciale *ibid.* VI.
Causas mercedum, & miserabilium Personar. potest Episcopus, tamquam Apost. Sedis Deleg. judicare 95. *II.*
Causæ Matrimoniales ad Ecclesiasticos spectant Judices 182. c. XII.
Celebratio Missarum *vid.* Missa.
Censuræ, & interdicta nedum à Sede Apost. emanata, sed ab Ordinariis etiam promulgata, à Regularibus publicandæ, & observandæ 365. I.
Ceremoniæ in Missarum celebrat. ab Episc. non permittendæ, nisi quæ ab Ecclesia receptæ, & pio, frequentique usu stabilite 219. *XII.*
Character est signum quoddam spirituale, & indelebile 74. c. IX. *II.* iterari non potest *ibid.* imprimatur in anima, in Baptismo scilicet, & Confirmatione, & Ordine 73. c. IX. *I.*

Charitas est perfectioris vinculi. 182. *circa med.*
Chorem Clericis prohibetur 221. *V.*
Christina Sacrum *vid.* Confirmatio.
Christiana vita perpetua poenitentia esse debet 144. *in princ.* I.
Christiani, juxta Concil. Lateran. Constit. semel in anno confiteri tenentur 153. c. V. *II.* I. item singulis annis saltem in Paschate juxta S. Matris Eccles. præceptum ad communicandum sunt obstricti 115. c. IX.
Christus propitiator noster 34. I. Salvator noster 35. I. Fons Justitiæ 37. I. Causa salutis æternæ omnibus obtemperantib. sibi 44. *VIII.* Redemptor noster, & Legislator 59. c. XXI. Sanctitatis auctor 105. *II.* Sacerdos secundum Ordin. Melchisedech 306. I. & seq. Caput in membra, & viris in palmites 49. *III.* Sol Justitiæ, & Fidei nostræ auctor 33. Secundus Adam 35. I. Omnium gratiarum fons, & auctor 191. c. III. Patribus promissus 34. I. Sacram. auctor 70. c. I. pro omnibus mortuus 34. I. non omnes tamen mortis ejus beneficium recipiunt *ibid.* II. sed hi, quibus passiois ejus meritum communicatur. *ibid.* III.
Christus in Eucharist. continetur. 111. c. I. tot. sub qualibet Eucharistia specie sumitur 180. I. & 191. c. III. nobis meruit justificationem 35. *V.* in eo habemus Redemptionem, & peccatorum remissionem *ibid.* VI. ejus Sermones servant eum diligentes 43. *IV.*
Christi amor erga nos 111. *IV.*
Christi Resurrectionis vis 42. *III.*
Christi Adventus mysterium 34. *in princ.* I. & seq.
Christi Latriæ cultus debetur 107. *I.*
Ciborum delectus servandus 411. *I.*
Circumstantiæ peccati in confessione exprimendæ 131. *XI.*
Citari Episc. personalit. non potest ad Romanam Curiam, ut personalit. compareat, nisi ob causam, ex qua deponendus, sive privandus venit 121. *per tot. cap.* VI. etiam si officio, aut per inquisitionem, vel accusationem, sive alio quovis modo agatur *ibid.*
Civilibus in Causis definiendis modus Judicibus Ecclesiasticis præscriptus 92. & seq. I. & seq.
Claustralium Matrimon. prohibet. 183. *IV.*
Clavium potestas 133. *III.* & 156. c. XV. *I.*
Clausura Sandomonialium restituenda 257. *II.*
Clerici in sortem Domini vocati 221. *III.* quæ vitare debeant 159. *in princ.* & 409. *VII.* Fori privilegio non gaudent, nisi qui Ecclesiastico potantur Beneficio, aut Clericalem deser. habitum, & tonsur. alicuique de Episc. mandato intervisit Ecclesie, aut in Clericor. Seminar. & aliqua in Schola, vel Universitate de ipsius Episcopi licentia 252. *II.*
Clericorum vita, & exemplum magni momenti 221. I. eorum vestes debent esse congruent. statui, & ordin. clericali 165. *II.* & seq. gestus, incessus, sermo, nil, nisi grave, ac Religione, plenum debent præferre 221. *III.*
Clerici etiam exempti possunt ab Episcopo corrigi

rigi 66. per tot. cap. III. & 162. I. & seqq. proced. etiam extra visitat. 162. II. delinquentes decenti in loco custodiendi 387. VII. Matrimonium contrahere prohibetur 281. c. IX. medicare cum Ordinis dedecore, aut fordium quæstum exercere non debent 194. I. turpiter, & scandalose viventes postquam præmoniti fuerint, Ordinarii arbitrio sunt coecendendi, & castigandi 200. III.

Clerici homicidæ voluntarii ab Altari avelluntur 166. I. etiam si delictum non sit Judicario ordine probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum ibid. II. incapaces redduntur ad omnia Beneficia tam curata, quam non curata ibid. III.

Clericorum immunitates, & privilegia renovantur 408. IV. cum seqq. merita ex quibus deprehendantur 259. VII.

Clerico vago Missam celebrare non permittend. 218. V., & 166. IV.

Clerici conjugati Clericalem gestantes habitum, possunt ad Ecclesiast. peragendas Functiones constitui 267. VI. & seq. non procedit, si sint Bigami ibid. non intervenientes alicui Ecclesie in Habitu, & Tonsura, Foro Clericali non gaudent & in hoc servanda est Constit. Bonif. VIII., quæ incip. *Clerici, qui cum unicis*. 353. III.

Clerici Concubinarij. *vid.* Concubinarij.

Clementis Monasterij Privileg. 365. III.

Coadjutores illitteratis, & imperitis Paroch. dandi sunt per Episc. tamquam Apost. Sedis Deleg. 200. II.

Coadjutorem cum futura successione nemini quibuscumq. in Benef. Ecclesiast. permittendæ 389. IV. nec Prælati, nisi causa prius à S. R. P. sit diligenter cognita, & qualitates omnes in illo concurrere, quæ Jure, & decretis hujus S. Syn. requiruntur, certum sit ibid. V.

Collatio Ord. gratis faciendæ 193. II.

Collegiorum General. privilegia 42. IV.

Collegia ab Episc. tamquam Apost. Sedis Deleg. visitanda 229. II.

Collegij Puerorum instituti norma, & ratio 268. II. & seqq.

Colloquutiones, demulationes, & confabulationes in Eccles. non habendæ 219. X.

Commensationes Cleric. prohibentur 221. V.

Comitum Palatinorum privilegia testrict. 316. II.

Commendata Monasteria visit. per Episc. 102. I.

Commendæ perpetuæ 85. per tot. cap. IV.

Commissiones Causar. Ecclesiasticar. in partibus fieri debent Episc. vel aliis in Synodo designatis 396. I. si verò interim aliquem ex designat. mori contigerit, poterit loci Ordinarius cum Capit. consilio alium ejus locum usque ad futuram Provinc. aut Dioecesan. Syn. substituere ibid. II. quatuor saltem, Dicc. habere debent, quibus causæ hujusmodi a quolibet Legato, vel Nuntio, atq. etiam a Sede Apost. committantur. ibid. II.

7.
Commemoratio Defunct. faciendæ 184. II.

Communio Sacramentalis omnib. & sing. Christi fidel. utriusq. sex. quàm ad discretion. ann. pervener. necessar. singulis annis, saltem in Paschate 115. c. IX. & 192. c. IV. nullus sibi mortal. peccati confensus, quantumvis sibi contritus vi leatur, absq. præmiss. Sacramentali confess. ad illam accedere debet 109. I. in ea sub qualibet specie totus, & integer Christi. sumitur 112. c. III.

Commutationes ultimar. volunt. ex justa, & necessaria causa potest Episc. facere 227. & seq. per tot. cap. VI., & 384. II. hodie verò ex dec. S. M. Urb. VIII. commutatio præfert. Missar. ad S. Sedem reservatur 385. in princ.

Compates in Baptismo qui 288. I. & seq.

Compositio pro fructu. malè perceptis prohibita 246. & seq. XVI.

Computi Ecclesiastici studium commendabile 269. X.

Conceptio B. M. V. 25. VII.

Concilium indicere ad Roman. Pontific. spectat 99. & 418. ejusq. decreta ab eo confirmantur 413. & seq. & dubia declarantur 425. & seqq.

Concilia Provincial. pro moderand. morib., corrigendis excessib. & controverf. componendis congreganda 301. I. quolibet triennio celebr. ibid. II. convocanda post octav. Pasch. Refut. seu alio commodiori temp. pro more Provincie ibid. si Metropolitanus legitimo sit impedim. detentus, ab alio antiquiori Provinc. Episcopo convocanda ibid. convenire omnino tenent. Episc. omni. & alii, qui de jure, vel consuetud. interesse debent ibid. III. non procedit in illis, quibus cum imminente periculo transiret. esset. 302. IV. iridem Episc. qui nullo subiciuntur Archiep., aliquem vicinum semel eligant. Metropolitanum, cujus Synodo Provinciali cum aliis interesse debent, & quæ ibi ordinata fuerint, observent, ac observari faciant ib. VI.

Conc. TRID. fuit sub Paulo III. inchoatum 1. translat. 94. reassumpt. & celebr. sub Julio III.

98. suspensum 175. celebratum sub Pio IV. 177

intentio præcipua 180. causæ ob quas indict. 14

21. 63. I. 69. 101. 102. 176. & alibi passim confirmatum 424. Kalend. Maii 1564. ligare incept

426. qui ei adfuerunt PP. fuerunt cccv. 416

ejus tempor. quæ servanda, quomodo. vivend. 12

& seq. I.

Concubinatus gravissimum peccatum 295. I.

Concubinarij tam soluti, quam Uxorati, si ab

Ordinar. etiam ex officio ter fuerint admoniti,

Concubinas non ejecerint, seque ab ear. con-

suetudine non sejunxerint, sunt excommunic.

ferendi 295. & seq. II. & seq. non absolviendi,

donec admonitioni facili non paruerint 296.

IV. si verò centuris neglectis per ann. in Con-

cubinatu permanerint, severe contra eos est,

pro criminis qualitate, procedend. ibid. V.

Concubinariorum Clericorum poenæ 399. *infra*.

I. & seqq.

Concubinariorum poenæ 296. VI.

Coca-

Concupiscentia remanet in Baptizato ad agnitionem. 24. V. *in fin.* non potest nocere iis, qui per Christi gratiam consentire repugnant. ib.

Concupiscentia, quæ in Baptizato remanet, non est peccatum, licet sit ex peccato, & ad peccatum inclinet ibid. VI.

Conditiones quales in Ecclesiæ provisione reiciendæ 327. I. & seq.

Confessio integra peccatorum à Dominum instituta 133. I. omnibus post Baptismum lapsis Jure Div. necesse. ib. II. & 151. c. VI. I. est pars Precepti. 130. IV. ad Euch. percipiend. necesse. 116. c. XI. II. semel in anno (altem ab omnib. & singul. quidam ad discretionis annum pervenerint) facienda 137. XVIII. & 153. c. VIII. II. maxime acceptabili tempore Quaresimæ utrobique

Confessio publica peccatorum non est sub præcepto, sed secreta 136. XVI. neque satis consultetur, si præcipiatur publica ibid. licet tamen fieri potest ibid.

Confessionis Ministri soli Sacerdotes 137. I. & 154. c. X. II. procedit, etiam si peccato mortali sint coinquinati ibid. I. præter Confessor. Ordinar. alius extraordinarius ab Episcopo, & aliis Superioribus, bis, aut ter in anno Monialibus offerendus, qui omnium Confessionem audire debeat 364. II.

Confessores debent pro criminum qualitate, & Pœnitentium facultate salutare, & convenientes satisfactiones injungere 142. IX.

Confirmatio est verum, & proprium Sacram. 81. c. I. ejus Minister solus Episc. 82. c. III. eam habere debent, qui prima Tonsura sunt initiandi 250. I. in ea character imprimi. in Anima 73. c. IX. I.

Cognatio spiritualis inter quos contrahatur 290. VIII.

Confraternitates per Episc. visitandæ. 229. II.

Conjuges in ead. domo cohabitare non debent, nisi antea Benedictionem Sacerdotal. in Templo non suscepserint 289. XV.

Con sanguinei Ecclesiarum fructib. non augendi 278. V. si vero pauperes sint, iis, ut pauperib. distribuunt, eos autem non distrahent, nec illorum causa, dissipant ibid. VI.

Consecratio Episcoporum si fiat extra Urbem faciendâ est in Eccles. propr., vel in Provinc. si commodum fieri potest 249. IV. intra tres menses post Confirmationem faciendâ 89. in med. I. procedit, etiam si Cardinali. honore præfulgeant 248. I. si prorogetur, non potest altera sex Menses prorogari 89. II. si autem legitimo absque impedimento ex tunc diutius prorogetur, electi ad fructuum præceptorum restitutionem sunt augendi 249. II. & si totidem intra Menses facere neglexerint, ipso jure Ecclesiæ privandi ibid. III.

Consecratione Panis, & Vini fit conversio totius substantiæ. Pan. in substant. Corp. Christi D. N., & totius substantiæ Vini in substantiam sanguinis ejus 205. I. quæ Conversio transubstantiatio a S. Cath. Eccl. est appellata 107. in princip. II.

Consensus Contrahen. in Matrim. necesse. 282. in fin. I. & seq. sed non Parentum 283. II.

Conservatores a Papa dantur ad aliqui. sibi commissos defendend. contra manifestam injur. 163. I. nullum habere possunt Tribunal, etc. ibid. 164. VIII.

Conservatorie Litteræ vid. Litt. Conservat.

Consistorio proponitur Eccl. Cathed. vacans 302. IX.

Constitutiones Eccles. approbant. 197. V. & 320. XIII. & Regularium etiam 362. VIII. & quæ rejiciantur 327. XV.

Constitutiones Juris Antiqui. per Concil. innovantur. unde peculiarem Indicem post Confirmat. Concilii.

Consuetudo Locorum attendenda 31. XVI. pro Lege habenda 289. in princip. II. jurisdiction. tribuit, & officium 225. V.

Consultores Duellor. peniendi 407. X.

Consumatio sub priori Testamento non erat 205. I.

Continentiam Diac., & Subdiac. servare deb. 262. III.

Contritio est Animi dolor, ac detest. de peccato commisso cum proposito in peccandi de cetero 130. I. necessaria ibid. II. libera, & voluntaria 133. IX., & 151. c. V. non consistit in sola cessatione a peccatis, & in novæ vitæ inchoatione, sed etiam debet esse veteris vitæ odium 131. IV. est pars Integralis Sacramenti Pœnitentiæ ex Christi institutione 130. IV. in homine lapsio post Baptismum cum voto præstandi cætera, quæ ad Pœnitentiæ Sacram. requir., preparat, & dispon. ad peccator. remission. 131. III. cum charitate præstata reconciliat. Deo cum voto Confessionis, & illa reconciliat. adscribitur est tali Confession. voto ibid. V. sine Confessione non sufficit (sic addit copia Confessarii) ad sument. Euchar. 109. I. procedit quoque in Sacerdotib. ibid. si vero necessitas urgeat, possunt, sed debent post Missam quam primum poterunt confiteri 110. in princip. II.

Contritio imperfecta dicitur Atritio, & est detest. peccati vel ex turpitudinis ejus consideratione, vel ex gehennæ, & pœnitentiæ 132. VI. est donum Dei ibid. VII. non perducit ad justificationem, sed disponit tamen ad gratiam impetrand. per Sacrament. Pœnit. ibid. VIII.

Contritus sine Confessione ad Eucharistiam accedere non debet 109. I., & 116. c. XI. II.

Controversiæ omnes de præcedentia inter Ecclesiasticas Personas tam secular., quam Regulares sunt per Episcop., omni amota appellatione, componendæ 366. I.

Contumacia severè puniendâ 225. IV. 321. XIV. & 322. XI.

Convertit., seu Pœnitentibus in Mulieribus sarum Constitutiones servandæ 232. VI. Corpo-

Corporis Christi Festum. *vid.* Festus Dies.
Correctio est a benignitate iacobanda, & ubi
morbi gravitas postulat, ad graviora reme-
dia est procedendum 117. V. plus agit be-
nevolentia, quam austeritas, plus exhorta-
tio, quam comminatio, plus charitas, quam
potestas. *ibid.* IV.

Crede quomodo debeamus 3. IV.
Criminales causae *vid.* Causae Criminales.
Criminalib. in causis appellatio ab interloquu-
tor. vel alio gravamine ante definitivam Sen-
tent. non admittenda 118. VI. in Criminalibus
causis per appellat. onem ad Romanam Cu-
riam devolutae committuntur in partibus Me-
tropolit., seu illius Vicar., vel si ille sus-
pectus sit, aut ultra duas distat dietas, seu
ab illo appellatum fuerit, viciniori commit-
tendae Episcop., vel ejus Vicario 119. *in*
princ. I. non procedit in inferioribus iudiciis,
ibid. II. in criminalib. reus appellans acta pri-
mae instantiae producere debet, sine quibus Ju-
dex ad quem non procedit, *ibid.* *in med.* I.

Culpa quomodo remittatur 61. c. XXX. & an si-
ne poena. 140. I.

Cultus Latræ debetur Euch. 107. I. & 114. c. VI. I

Cupiditas malor. omnium radix 232. *in fin.* I.

Cura Animarum non negligenda 86. *in med.* II.

87. II. & 89. III.

Curatum Beneficium *vid.* Beneficium.

Curatus *vid.* Parochus.

Curiolitas a popularibus Concionibus secluden-
da 347. VI.

D

Deambulationes in Eccles. vitandae 219. X.
Debitorum solutio quomodo ab exempt. ex-
torquenda 93. III.

Decalogi Praecepta omnes obligant Christianos
58. c. XIX. II.

Decani ubi visitation. exerceat, debent, assumpt.
Notar. de Episc. consensu, per se ipsos tantum
visitare 304. III. causas Patrimonial., & crimi-
nal. non judicant 343. I. X.

Decimarum solutio debita est Deo 398. I. integre
persolvenda *ibid.* II. & largius tenuioribus Ec-
clesiis *ibid.* V.

Decimarum solutio. subrahentes, aut impedi-
ent. excommunicandi *ibid.* III. nec absol. endi,
nisi plenè sequuta restitutione, *ibid.* IV.

Decreta Tridentini Sedis Apostolic. auctoritati
subiacent 409. *per tot. cap.* XXI. in Synod. Pro-
vincial. & Diocesan. recipiend. 379. I. a Lecto-
ribus observanda 380. VI.

Decreta omnia de vita, & Clericor. honestat. ob-
servanda 221. V. & quae ad Dignitat. Episcop.
pertinent 403. *in fin.* I. & ad eorum favorem
408. IV.

Decreta super Residentia publicanda 248. *propè*
fin. & item de Matrimon. 288. XXII.

Deductiones ex fructib. in Ecclesiat. provisione
suscipiendae 327. I.

Defensio quomodo permissa 166. IV.

Degradatio Clerici in Sacris etiam Ordinib. con-
stitutis fieri potest ab Episc. per se, vel per Vicari-
um ab Episc. alior. Episc. numero a SS. Canonib. or-
dinato 119. *prop. fin.* I. procedit, si tot Abbatis, usum
Mitrae, & Baculi habentes assistant, si commode
reperiri possint 120. *in princ.* alioquin totidem
Personae Ecclesiastic. in dignitat. constitut. gra-
ves, & Juris peritia commendabiles *ibid.* II.

Delegatio Cautiarum Ecclesiasticar. in partib. com-
mittenda est Episc. vel aliis in Synodo designa-
tis 396. I.

Delegationes quaecumq. alior. Judicum post defi-
gnation. factam, quam statim Episcopi ad Summ.
Rom. Pontif. debent transmittere, subreptitè
censendae, *ibid.* III.

Delinquentes decenti in loco custodiendi 387. VII
Denunciationes trinae in Ecccl. a proprio Paroch.
faciendae 283. & seq. V. & seq. tribus continuis
dieb. festis inter Missas. solenn. *ibid.* non proce-
dit, si aliquando probabilis foret suspicio Ma-
trim. malitiosè impediri posse 285. I. X. tunc vel
una tantum sit, vel Paroch., & duob. vel tribus
testib. presentib. Matrimon. celebratur, deinde
ante illius consumation. denunciation. in Eccles.
fiant *ibid.* X. Ordinar. arbit. remittunt, *ibi.* XI.
Depositio verbal. quomodo faciend. 120. *in princ.*

Deus auctor omnis dati optimi 12. die Domi-
nico lucem condidit, a Mortuis resurrexit, &
Spir. Sanct. in Discipul. insudit *ibid.* Pater mi-
sericordiar. 34. I. operatur velle, & perficere
46. III. non concurrunt ita ad peccatum, si-
cut ad opera nostra bona proprie, & per se con-
currit, sed ad peccatum permittit tantum 53.
c. VI. II. non deserit iustificatum, nisi prius ipse
ab eo deserat 44. VI. impossibilia non jubet
43. III. & 58. c. XVIII. castitatem petentibus
non denegat 281. c. IX.

Diaboli imperium 21. I. ejus astutia ad nos in ex-
itu vitae perdendos 144. II. calcaneo insidiat
147. IV.

Diaconorum institutio, & mentio in Sac. Litter.
235. II. & 166. I. & seq. eorum continentia 268
III. diebus solum Dominic. & solenn. S. com-
mun. debent percipere, si Altar. ministrant, *ibi.* IV

Dies Festi *vid.* Festi dies.

Dietae duae 119. *circ. nu.* II.

Dignitates Ecclesiastic. praesent. in Cathed. ad confer-
vand. augendaq. Ecclesiastic. Disciplin. institu-
tae 317. I. eas obtinent. pietate praevellere, aliisq.
exemplo esse, atq. Episcop. opere, & offic. juvare
debent, *ibid.* II. ad eas, quibus Animar. cura sub-
est, nemo promovendus, nisi qui saltem 25.
suae aetatis ann. attigerit, & in Clericali Ordine
versatus, Doctrin. ad suum exequendum mu-
nus necessar. ac morum integritat. commende-
tur, *ibid.* III. ubi nulla Animarum cura subest,
Clerici aliquot idonei, & 22. annis non mi-
nores adfiscendi 318. V. ad Dignitat. nemo re-
cipiend. nisi qui eo Ordine S. aut fit initiat. quem
illa Dignitas, aut portio requirit, aut tali in-
aetate, ut infra tempus a Jure, & a Trident. statu-
tum

- rum Interlari valet 319. IX.
- Diligentes Christum sermon, ejus servant 43. IV.
- Diligite Deum, ut oportet, ad Justificationem, gratiam consequendam, nullus potest, sine praeveniente Spiritus inspiratione & adjutorio 31. c. III. 1.
- Dimissoria Litt. vid. Litterae Dimissoriae.
- Diececes quare distinctae 167. per tot., cap. IX.
- Diecepsana Synodus quotannis est ab Episcopo celebranda 302. VIII. c. xxi. qui alias cessante exemptione interesse deberent, nec Generalibus subdunt. Capitulis accedere tenentur, ibid. IX.
- Item ii, qui Animarum curam gerunt, quicumque illi sint, debent Synodo interesse, & ponas a S. Canonibus sancitas incurrunt tam Metropolit. quam Episcopi, & alii, si negligentes fuerint 303. XI.
- Discepciones contemp. vitandae 13. in fm. & seq.
- Disciplina populi necessaria 117. V.
- Disciplina Ecclesiastica conservanda, & restituenda 407. I. & seq. ac Monastica 375. I. ac Regularis 351. I.
- Discipuli puniendi, & a Seminariis expellendi 270. XV.
- Dispensatio non suffragatur ei, qui scienter intra gradus prohibitos contrahere praesumpserit 291. in fm. I. etiam si non tantum Matrimonium contrahere, sed etiam consumere ausus fuerit 292. II. item procedit si ignoranter id fecerit, siquidem Solemnitates in contrahendo Matrimonii requisitas neglexerit, ibid. III. dignus enim non est, qui Eccl. benignitatem facile experietur, cujus salubria temere contempnit praescripta, ibid. IV. secus si Solemnitatibus adhibitis aliquod postea subesse cognoscatur impedimentum, cujus ille probabilem habere potuit ignorantiam; tunc cum eo facilius, & gratis erit dispensandum, ibid. V.
- Dispensare potest Eccl. in gradibus consanguinitatis & affinitatis 279. c. III. II.
- Dispensare potest Episcopus in Interdictis pro Ordinatione 259. III. medium ad Ordines Minores sed inter Subdiaconat. & Diaconat. 262. VI. etiam cum Ordinatis per saltum, dummodo in ordinatione non ministraverint 264. IX.
- Dispensationes de promovendo a quocumque nemini concedendae juxta absq. causa, nisi sui Ordinarii Dimissoriae litterae habeant 91. in princ. I. de non promovendo ad annum suffragantur, ib. per tot. cap. XII.
- Dispensationes de non residendo quando valeant 66. III. dispensationes in irregularitatibus omnibus, & suspensionibus ex delicto occulto provenientibus ab Episcopo concedendae 310. I. secus in illis, quae ex homicidio voluntario oriuntur 311. II. & iis aliis ad Forum contentiosum deductis, ibid. III.
- Dispensatione de pluribus retinendis Beneficiis Curatis exhibenda 86. in princ. I. extra Romanam Curiam Ordinatis illorum committenda, qui eas impetraverint 227. I. quae ratione conceduntur non possunt sortiri effectum, nisi prius ab Episcopis, ut Delegatis Papae summariis, & extrajudicialiter cognoscantur, expressas preces subreptionis, vel obreptionis, visio non subiacere ib. 88.

Dispensationes in legibus Canonice magna ex causa, & cum maturitate faciendae, alias subreptionis censentur 407. III.

Dispensationes vanae rescindendae 312. in princ. III.

Distributiones quotidianae ubi non sunt, constituantur 196. I. & sequi tenues adeo sunt, ut verosimiliter contemni possint, per Episcopum, aut Apostolicum Sedis Delegat. tertia pars fructuum & quorumcumque proventus, &c. tam Dignitatum &c. separari debet & in quotidianas distributiones converti, ib. III. & seq. & 224. I. item iis uniri possunt simplicia Beneficia non tamen Regularia, si Praebendae simul cum distributionibus quotidianis tenues adeo sunt, ut sustinendo Canonicorum gradui pro loci, & qualitate Personarum non sufficiant 328. I. & si hac ratione providi non possit, Praebendae ad pauciores numerum reducendae; tamen tot superfluae, quae divinae Cultui celebrando, ac Ecclesiae dignitati valeant commodè respondere, ibid. II.

Distributiones quotidianae dividuntur intra dignitates obtinentes, & ceteros Divinis interessentibus juxta divisionem ab Episcopo. in prima fructuum deductione faciendam 197. IV. consuetudo Ecclesiarum, ubi nec tertia quidem fructuum, aut nulla proventus parte fruuntur absentes, non fuit sublata, ibid. V. per non servientes amittuntur 224. II. & Fabricae Ecclesiae aut alteri pio Loco, arbitrio Ordinarii, applicantur, ibid. III.

Distributionibus potiri debet, qui habet Dignitatem, cui annexa est Cura Ruris, quamvis in Eccl. sua Parochiali residere 225. V. tantum in illis Ecclesiis, in quibus nulla adeo consuetudo, ut Dignitates non servientes aliquid amittant quoad tertiam partem fructuum, Proventus. ibid. VI. potiri quoque debent distributis solis praesentibus dandis Canonici, qui statim horis interfuerunt 321. XV. reliqui quavis collusionem, aut remissione exclusa, illis careant 322. XVI.

Divinitas Christi in Eucharistia. vid. Eucharistia.

Doctores ad Cathedrales assumendi 223. V. creari debent Examinatores 336. XIII. item Vicarii Capitulares 330. III. & Archidiaconi 318. IV.

Doctoribus Scholasticis conferendae 275. XLIII. ac Praesentiarum, cum praebend. 313. V. & Dignitatibus in Cathed. Ecclesiae, & Collegiis insignibus 320. XII.

Doctores Universitatum quid agere, aut permittere debeant 380. VI.

Domini Temporales vid. Principes.

Domineus Dies colendus, quia in eo lucem Deus condidit, a mortuis resurrexit, ac Spiritum S. in Discipulis infudit 12.

Dotari debent raptae, iudicis arbitrio, a raptoribus, 294. V.

Dubitare de quibus non debeamus 43. IV.

Duellorum Usus, fabricante Diabolo, introductus 405. I. ex Christiano Exter exterminandus ibid. II.

E

Ecclēsia est veritas. columna 103. III. edo-
cta a Christo, & ab Apostol. 102. *in med.*
& a Spirit. Sancto. 187. I. communis Mater 182.
in princ. Dei Sanguine acquirit. 64. III. Chri-
sti Sponsa dilecta 206. II.

Ecclēsia Rom. omnium mater, & magist. 77. c. III.
& 149. VI. & 411. I. ejus doctrin. de Baptis.
Sacram. vera 77. c. III. ei est obediend. circa
observant. Jejunior., cibor. delect., Festa, &
alia, quæ ad pietat. pertinent 411. I.

Ecclēsia de occult. non judicat. 183. V. de vero
sensu, & interpretat. Scripturar. Sanctar. judic.
19. II. in neminem judicium exercet, qui non
prius in ipsam per Baptism. fuerit ingress. 127.
II. ejus benignitas. experiri non meretur, qui
ejus contemnit Præcept. 121. IV. potestatem ha-
bet mutand. aliqua accidental. in Sacram., salva
substant. 188. I. potest illegitimare aliquas Per-
son., ne valeant Matrim. contrahere, & contrar.
dicere est anathem. 299. c. IV. in Matrimonii
impediment. dispensat 292. VI. iustis de cau-
sis Laicos communicat sub una tant. spec.
189. *in princ.* II., & 291. c. II.

Ecclēsia Cath. Præcepta ab omnib. quantum v. per-
fect. observand. 58. c. XX. ejus ritus, ac Solem-
nitat. non possunt in Sacrament. administrat.
sine pec. omitti nec in alios mutari 75. c. XIII.

Ecclēsia Parochial. pension. *vid.* Cathedralibus
Ecclēsiis, dirutæ etiam nisi juris patron. sint rescien-
d. & restituerand. ex fruct. & provenitib. ad easd.
Ecclē. pertinentib. 201. II. si fructus non suffi-
ciant ad illar. instaurat., adigendi tam Pa-
troni, quam alii, qui ex dict. Eccl. fructus per-
cipiunt, & etiam Parochiani. *ibid.* III. si vero
pauperes sint, ad Matricas, seu vicinior. Ecclē.
traserend. 202. IV. convertendæ in usus pro-
phanos, non sordidos, erecta tamen ibi Cru-
ce, *ibid.* V.

Ecclēsia Parochial. tot habere debent Presbyteros
quot pro Sacrament. administrat. sufficiunt, &
hoc est onus Episcop. 197. I. unitæ perpet. Mo-
naster. Colleg. &c. possunt quotan. per Episcop.
visitari 87. I. item providi de Vicar. perperet.,
congrua assignat. portion., non obstant. Ap-
pellation. Privil. &c. *ibid.* II. & seq.

Ecclēsia Cathed. pensiones *vid.* Ecclē. Parochial.
in eis vocem in Capit. non habent, qui in subja-
ctionat. non est constitut. 225. I. procedit etiam in
Collegiat. *ibid.* accessus, & regressus non est
in illis admittend. 389. II. tenet etiam in Colle-
giat. *ibid.* & in quovisq. Person., etiam
Cardinalat. honore subiectus *ibid.* III.

Ecclē. in Cathedral. habentes Offic. cui sit Ordo
annexus, tenentur Intra ann. nisi aliqd. impedi-
ment. illum accipere, & per se ministrare 226.
II. militat quoque in Eccl. Collegiat. *ibid.*

Ecclēsia Patrimoniali. per receptiva vacante, de-
bet per Episcop. in ea Vicar. constitut. cum congrua
fructuum portionis assignation. ejus arbitrio fa-

cienda, qui onera Ecclēsiar. sustineat, donec
ei de Rectore provideatur 334. IV.

Ecclēsia nullius Dicit. ab Episcop. cujus Cathedra-
lis est proximior, visitandæ 314. II. aliquin ab
eo, qui semel in Concil. Provincial. fuerit a
Prælati Loc. illius electus tamq. Apost. Sedis
Delegato visitandæ, *ibid.* III.

Ecclēsiarum, quæ sint diversis in Dicit. unio da-
monia 167. per tot. cap. IX. pluralitas prohibe-
tur 83. *in fin.* I. qui autem plures detinet, intra
sex menses, unam, quam maluerit, relinquat,
alias infra annum dimitter. teneat., alioquin Ec-
clēsiæ ipsæ, ultima obtenta dumtaxat excepta,
eo ipso vacare censentur 84. *in med.* II.

Ecclēsiar. Bona usurpans *vid.* Bona alicujus Eccl.
Ecclēsiastica Hierarchia est, ut Castorum Acies
ordinata 237. III.

Ecclēsiastica immunit. pro Locis, & Person., Del
ordination. & Canon. Sanction. instituit. 407. II.

Ecclēsiastica Bona locari non possunt cum anti-
cipata solution. in præjudicium Succellor. 397.
I. item nec jurisdiction. Ecclēsiar. seu faculta-
tes nomin. aut d. put. Vic. in Spiritualib. *ibid.* II.

Editio vulgata B. bitorum approbata 18. I.

Electi Dei sciri non possunt, nisi ex speciali reve-
latione 45.

Electio superior. Regul. per secreta suffrag. facien-
da 59. I. nomina singulor. eligentium numq.
publicantia 360. II. ad election. faciendam non
sunt constituendi Provincial. aut Abbates, Prio-
res, aut alii quicumq. Titul. ares, *ibid.* III. nec vo-
ces, & assensum suffrag. supplere licet, *ibid.* IV.

Electio in Benefic. quomodo fieri debeat 177. & seq.
111. & seq. quomodo in Ben. fit. Jurisprætona-
tus 170. I. & quorum fieri debeat 83. per tot. cap.
I. & qui ætate 252. I. nec sine examine 91. *in
fin.* & seq. I. & seq.

Electi ad Filii profession. peragendam sunt ad-
structi 318. & seq. VI.

Eleemosenæ Montium Pietatis visitandæ 230. IV
pro D. fund. utiles 347. VII. pro Missis impor-
tunt non exigende 218. IV.

Eleemosynarum Quæstors. *vid.* Quæstors.

Eleemosynarum Administratores ration. Episc.
quotannis reddere teneantur 230. I. quibus-
que constitut. sublati 231. II. non procedit,
h. in institutione, & Ordination. talis Ecclē.
& Fabricæ aliter cautum esset, *ibid.* III.

Emphith. usus Ecclēsiæ usurpatores sunt excom-
municatione plectendi 232. *in fin.* I.

Episcopalis Dignitas omnino conservanda 403.
in fin. & seq. I. Episcopi a Spiritu S. positi re-
gere Ecclē. Dei 64. III. & 238. V. in Apostolor.
locum succedunt 237. IV. Presbyteri sunt
Superior. 238. VI. & 241. c. VII. I. Patres, &
Pastores 404. *in princ.* Ministri Sacram. Confir-
mationis 82. c. III. & 238. VII. ac Sacræ Or-
dination. *ibid.* VIII. supra omnes gradus consti-
tuti 298. I. a Principib. & ceteris honorandi
404. *in princ.* II. a Canoniciis adstanti, & in-
ter. iendi, dum celebrant, aut alia exercent
Pontificalia 322. XIX. eorum est prima sedes,
b 2 & locus

& Loc. 387. VIII. ac principia omnium rerum agendar. auctoritas, *ibid.*
Episcopi qui sint eligendi 64. III. & 121. I. & seq.
 & intra quantum tempus consecration. munus suscipere teneantur *vid.* Consecratio Episcoporum. creati à Rom. Pontif. sunt legitimi 211. c. VIII. eorum examen quomodo faciend. 399. VI. & seqq.
Episcopi quales esse debeant 13. II. & 117. II. & seqq. eorum familiares quales 13. V. cor. mensa, & suppellex qualis 178. IV.
Episcoporum offic. 13. II. onus Angelicis humeris formidandum 63. II. eorum munus est prædicare dieb. saltem Domin. & Fest. solemnit. 29. VI. & 308. VI. vigilare in omnib. laborare, & Minister. suum implere 64. III. suis in Eccles. residere 244. VI. moderatè, ac sobriè vivere 13. II. bonum exemplum subditis præbere 378. IV. humum erga propinquos carnis affect. depomere *ibid.* VII. Principibus non inservire 403. *in fin.* I. Lector. Theol. eligere 261. I. & Magist. Grammat. 27. VI. malos corrigere Prædicatores 31. XV. negliget. Animar. curæ providere 86. *in med.* II. & Eccl. in quibus populus est numeros. 197. I. atq. aliis omnib. que ad Dei cult. spectant 202. I. ut Pueri in Paroch. doceant. 309. IX. ut fama de Purgatorio doctrina prædicetur 346. III. ut de invocatione SS. & Sacr. Imagin. fidel. instruantur 349. XII. ut Missæ pnt. ac ritè celebrentur 217. *in fin.* III. vitia subditor. coarguere 117. IV. eosq. tamq. filios, & fratres diligere *ibid.* III. & m. manifeste esse pastor. non Percussor. *ibid.* II. pauperum, aliarumq. miserabil. personar. cur. paternam gerere 242. IV. præter Ordinar. alium extraordin. Consecr. bus aut per in anno Monialib. offerre 364. II. præcedentib. controvers. componere 366. I. Virginum Deo dicandar. voluntatem explorare 371. II. decreta hujus Concil. de Regul. exequi 376. III. curare, ut decret. de Matrim. publicet. 288. XXII. ut Nuptiæ fiant cum honestate, & modestia 198. *in prime.* III. Concil. Provinc. interire 301. III. certis maximè diebus suis in Eccl. permanere 246. XIII. Ordines per semetipsos conferre 249. I. subditos docere 223. VI. ac bonor. operum exemplo pascere 243. III.
Episcopi gratiam per subrept. obtent. possunt rejicere 120. I. & seq. *per tot. cap.* V. casus sibi aliq. reservare 139. III. & 155. c. XI. nova miracul. probare 359. XIX. Ordinatos ab Ord. exercit. suspendere, si abiq. suo præced. Etam. & Com. mendatis Litr. fuerint ab alio ordinati 161. *per tot. cap.* III. Clericos exempt. & Regul. extra Monast. degentes corrigere 66. *per tot. cap.* III. eos degradare possunt 119. *in fin.* I. sacror. exercit. Cleric. interdiciere locum eo inconsult. delictis 166. IV. concubinaris quoq., ac concubinas punire 296. III. & seqq. et non accedentes ad Synod. 303. XI. Beneficiis private turpit. viventes 200. *in fin.* III. et non resident. contumaces 247. XIX. Hospitalium cura privare

Hospitalitat. non exercent. 391. V. & jopatronat. Patron. illud contra Canonic. Sancti. transferent. 394. IX. Abbat. negligent. supplere 28. IX. & Capituli Metropolit. Eccl. 330. VI. & vices Metropolit. si est suffragan. antiqui 245. IX. illumque Rom. Pontif. denuntiare 65. *in prime.* præfectorio non idoneos repellere 394. VI. distribution. quotidian. dividere 197. IV. novas Parochias constituere 198. II. easque distinguere 326. VIII. ordines Canonizat. designare 320. X. Beneficia transferre 201. I. propr. Dicec. visitare 303. I. & quomodo, ibi, & Eccl. sæcul. nullus Dicec. 314. II. absentie causas probare 247. XVII. contumaces non resident. variis remediis compellere, *ibid.* XIX. in suspensionibus, & irregularitatib. dispensare 310. I. publicam Pœnitent. in aliam commutare 312. III. Monaster. Regular. aliquand. gubernare 363. VI.
Episcopi quando citandi, ut personalit. compareant 121. *per tot. cap.* VI. contra eos quales testes admittendi 122. I. eorum causæ à Rom. Pontific. terminandæ, *ibid.* *in cap.* VIII., & 309. I. vel à Concil. Provincial. 310. VI. ear. negligentia aliquando à Concil. Provinciali supplend. 397. IV. & quand. eis Coadjutor. dand. sit 389. V.
Episcopi puniant, si subdit. negligent. corrigant 212. VIII. si non resident. 64. V. si ad Concilium Provincial. non accedant 303. XI., & 79. IV. nihil in visitando accipiant. 305. XI. si Concubinas teneant. 401. VIII.
Episcopis non licet Pontificali in alterius Dicec. exercere 62. I. & 160. I. nec alterius subditos ordinare 160. II., & 255. V., & seq.
Episcoporum titularium licentia correct. 160. I. Evangelium per Prophet. promissum, & à quo primum promulgat. 16. I. fons veritat. *ibid.*
Eucharistia Symbol. unitat. 104. IV. pignus futuræ Glor. & perpet. felicitat. *ibid.* spiritual. animar. cibis *ibid.* II. anethodum à quotidian. liberans, & mortalib. a peccat. preservans *ibid.* III. symbolum rei sacræ invisibil. gratiæ forma visibilis 105. I. animæ vita 111. IV. perpet. sanitas mentis, *ibid.* panis Angelorum, *ibid.* tremendum misterium 217. II.
Eucharistiæ Sacrament. singul. annis peculiar., & fest. die singular. solemniter celebrand., atque in Processionib. reverent., & honorificè per loc. publ. circumferend. 107. II., & 114. c. VI. I. cur in Process. circumferat. 108. III. intra septa aut Monial. Chor. non servandum 364. III. quomodo accipiantur, & qualis exigatur preparat. 109. I. & seq. & 116. c. XIII. tripliciter sumitur. Primo Sacramentaliter, sicut peccatores. Secund. spiritualit. sicut, qui votum, & desider. habent illius, & participant de fruct. scilicet gratia. Tercio spiritualit. & sacramentalit. & ira sumit. ab his, qui dignè ad illud accedunt 110. I. & seq. & 115. c. VIII. omnes, qui ad an. discreter. pervenient tenentur singulis an. saltem in Pasch. accipere 115. c. IX. a Presbyteris Laici accipiant 110. II. Sacerd. a se sumere debent 121. III. sumere sub utraq. spec

spec. laici non tenentur, neq. Clerici 187. I. & 190. c. 1. in altera tant. specie totus, & integer Christus sumitur 191. c. 11. in ea præter peccatorum remissionem adiunt alij effectus 113. c. V. **Eucharistie** SS. Sacram. in ultima Cena à Christo institutum 103. II. cum alijs Sacram. hoc commune habet, quod est signum sensibile rei Sacre, & forma visibil. gratiæ invisibil. 105. I. in ea Sanctitatis auctor ante usum est, ibid. II. latrine cultus ei debetur 107. I. & 114. c. VI. I. consuetudo asservandi in Sacram. est à Sæcul. Niceni 108. I. ad infirmos est deferendum 109. II. in ea post Panis, & Vini consecrationem D. N. J. C. verus Deus, atq. Homo verè, realit. ac substantialit. sub illar. rerum sensibilibus specie continetur 103. I. sub specie Panis, ex vi verborum à Iest Corpus & sub specie Vini Sanguis 105. IV. ipsum Corpus sub specie vnoi, & Sanguis sub specie Panis, & Anima sub utraque sunt ex vi unionis naturalis, & concomitantæ, qua partes Christi Corpori sunt copulate: Divinitas vero est cum Anima, & Corpore ob unionem hypostaticam 106. V. **Examen** faciend. est ab Episc. propr. qui Dimissor. concedit 249. II. & eo impedito, ab ejus Vicar. Gener. 335. VIII. vel ab alijs viris doctis de consecratione Episc. 254. *in princ.* II. faciendum est de ætate, moribus, doctrina, & prudentia 337. XVII. **Examinatores** pro Parochiis non sint pauciores tribus 335. IX. quorum votis si pareat, aut singular. fuerint, accedere potest Episc. vel Vicar. quibus magis videbitur, ibid. X. in Synodo quolibet anno fiant, sintque lex ex omnibus, quos Episcopus vult, ibid. XI. & per tres eorum saltem fiat examen 336. XII. **Examinatores** debent esse Doctores, sive in Theol. sive in Jure Canon. ibid. XIII. vel alij Clerici, seu Regular. ibid. jurare debent de fidelitate, & integrit. servanda, & absq. passione operando ibid. XIV. nihil accipere possunt ab Examinatis nec ante, nec post, alioquin simoniæ vitium tam ipsi, quam alij dantes incurrunt, ibid. XV. & poena, ibid. **Excommunicatio** gladius, & nervus Ecclesiastic. Disciplin. 380. I. sobrie tamen, & magna circumspeditione exercendus ibid. II. abstinere debent Judices Eccl. quando exequutio personal. in Civilib. fieri potest 382. V. I. sed contra quoscumq. etiam Laicos ad multas poenariar. est procedend. ibid. VII. Locis pijs ibi assignand. ibid. IX. seu per captionem pignorum & personar. distractionem, sive etiam per Beneficior. privationem, aliæque juris remedia, ibid. X. si vero exequutio realis, & personalis fieri non poterit, sitque erga Judicem contemptum, tunc præter alias poenas, etiam anathematis moco est adhibendus ibid. XI. procedit etiam in Causis Criminal. ubi dicit. exequutioni facile locus esse non possit 383. XII non proced. si exequut. real. haberi possit ibid. **Excommunicatio**, que fertur à Iesset. revelandi perditæ ab alio ferri non potest, quæ ab Episc.

381. III. & tunc non ex re non vulgari, & magna cum maturitate est facienda ibid. IV. neq. adducatur Episc. ad hoc faciend. ob cuiusvis secularis etiam Magistratus auctoritatem, ibid. V **Excommunicatus**, si post monitionem non respicit, non est ad Sacram., nec ad Commun. aut Fidelium familiarit. recipiend. 383. XV. si verò obdurat. animo in censuris per annum inforduerit, est contra eum, tamq. de hæresis suspectum procedendum, ibid. XVI. **Exequutio** quibus modis facienda 382. VIII., & X. **Exequutores** ultimar. voluntat. sunt Episc. 229. I. Exemplum Sacerd. magni momenti 221. I. Exemplum malum ad malos provocat mores 312. *circ. med.* II. **Exemptorum** restrictio 316. II. causæ 92. I. Exorcisme quando, & cur instituti 236. III. Exortativæ voluntur 240. I. **Extrema Unctio** *vid.* Unctio.

F

Fabricæ Eccl. administratores rationem Ordinar. quotannis reddere tenentur 230. I. illique fructus beneficior. Concurantii applicari, di 400. III. & Episcoporum absentium 54. V. **Facultates** de promovendo à quocumq. non suffragantur, nisi legitimam habentibus caus., ob quam à proprijs ordinari non possunt Episcopi. in litteris exprimendam 91. *in princ.* I. & tunc non ordinandi, nisi ab Episc. suis in Duce. residentibus ibid. II. & diligenter prævio exam. ibid. III. **Familiaris** ius non subditus non est ab Episc. ordinandus 256. I. non procedit, si per triennium secum fuerit commoratus, & benefic. quacuq. fraude cessante re ipsa ei conferat. ibid. ex Eccles. redditibus non augendus 378. V. **Familiaritas** Cardinalium, ratione Beneficior. non eximit ab Ordinarii jurisdictione. eos, qui benefic. obtinent 317. V. I. **Familiarium** privileg. ejus, qui litteris conservatoris tueri se solet, duo dumtaxat gaudet, si tamen illi proprijs ejusvixerint sumptibus. 164. VI **Festi** dies devotè, & religiose celebrandi 411. I. in honorem SS. luxibus, & lascivia, commensationibus, atq. ebrietat. non celebrandi 350. XVI. a Regularib. observandi, quos Episc. in Duce. sua præcepit 366. *in princ.* III. **Festis** diebus suas ad Parochias Populus frequenter accedere debet 220. XV. **Festus** Dies Corp. Christi singular. venerat. ac solemnit. celebrant. 107. *in fin.* II., & 114. c. VI. I. in Proce. ea deb. reverent., & honorific. per vias, & Loca publ. est idem Christi Corpus circumferend. 107. *in fin.* II. **Fenditorum** Eccl. occupatores excommunic. plectendi 233. II. **Fidei** Professio faciend. est ab Episcopo. 300. VII provisi de Benef. quibuscumq. animar. curam habentib., ad minus intra duos Mens. Fidei Professio,

profession. in manib. Episcop.; vel eo impedito, cor. General. ejus Vicar., seu Officiali facere tenent. 318. VI. eam peragere non solum cor. Episcop., sed ejus Officiali, sed etiam in Capitul. Canonice, & Dignitat. sunt adstricti. ibid. VII. alioquin predicti omnes provisi suos non faciunt fructus, nec illis possessione suffragatur ibid. VIII.

Fides, nisi ad eam spes accedat, & charit., neq. unit cum Christo, neq. Corporis ejus verum membrum efficit 42. VIII. sine operib. mortua, & otiosa est, ibid. IX. scutum & fundament. est Symbol., quod dicit. *Credo* 15.

Fidemante Baptismi Sacram. ex Apostol. traditione Cathecumeni ab Eccl. petunt, vitam aeternam præstantem, quam sine spe, & Charitate simul præstare non potest Fides 40. X. Fides in Baptis. insunditur ibid. sola non est sufficiens preparatio ad sumendum Sacrament. Eucharistiae 145. c. XI. I.

Fides, quæ remanet in Peccator. est vera Fides, licet non viva 62. c. XXVIII. II. non semper amittitur cum amissione gratiæ per peccat. ibid. I. eam sine Charitate habens est Christianus, & contrariis asserens anathemat. subjacet 62. c. XXVIII. III.

Fides augeri potest per bona opera 40. I. per eam homo iustificatur ex 60, quod fides est humane salutis initium, fundamentum, & radix omnis justificationis ibid. sine ea impossibile est placere Deo, & al Filiorum ejus consortium pervenire 41. II.

Fideis quisq. debet eis obsequi, quæ ad carnem mortificand., augendamq. penitentiam coadjuvant 41. I.

Fides publica, live Salvus Conductus in Gener. Congregat. concessus eandem habet vim, atq. in publica Scell. datus elset 182. *civ. med.* Figure Historiar., & sanctor. 349. XIII.

Fili Clericor. in Eccles., in qua Pater habet, vel habuit Benefic., idem, vel aliud dissimile Ben. sic. obtinere non potest 402. II. nec in dict. Eccl. quomodo ministrare, nec pension. supra fructib. Beneficior. quæ Parent. eorum obtinuerunt habere, ibid. III. & si Pater, & Filius gad. in Eccles. Benefic. possideant, filius cogit debet ad suum resignand. Benefic. aut cum alio extra Eccles. intra trium Mens. spatium permutand. ibid. IV.

Fori privilegio qui gaudent 252. II.

Forma requirit. in Celeb. Matrim. *vid.* Matrim., & in Epif. promotione. 399. V. & 17. provid. legitimis abstinere cautus 244. VIII.

Fornicatio aliiatur. contrahit 291. *in princ.* I. & seq. sed al eos tant., qui in primo, & secundo conjunguntur gradu, restringitur, ibid. II.

Frates S. Johæ. Jerosolimitani a taxa Seminar. perfolvent. eximuntur 372. XXVII.

Fructus suos non faciunt Episcop. non residentes 246. XV. nec tuta conscient. percipere possunt, ibid.

Fructus occupantes, & jura pior. locor. & Ecclesiar. quarumcumq. sunt excommunicati 232. *in fin.* I. & seq. abolvi non possunt, nisi a Roman. Pontif. restitutione sequuta 233. II.

Frugalitas tam in mensa, quam in victu est per Episcop. servanda 378. IV.

Fuga ubi timetur, ne judicium eludatur, & opus sit personali deteotione delinquentis, potest initio solus Epif. ad summariam informationem, & necessar. detentionem procedere 387. VI.

Fueralium quarta perfolvenda 399. *in princ.* I.

G

G Ehenne metus, per quem ad Dei Misericordiam de peccatis dolendo confugimus, vel a peccato abstinemus, peccatum non est, nec peccatores peiores facit; contrarium dicens est anathema 54. c. VIII.

Generales Ordium quomodo eligendi 359. *in fin.* I.

Gymnasis in publicis Sacre Scripture lectio habenda 28. XI.

Gratus affinitatis, & consanguinitatis 178. c. III. I Grammatices Magistri ab Episcopo cum consilio Capituli eligendi in Ecclesiis, quarum annui proventus tenuis sint, & ubi exigua est tam Cleri, quam Populi multitudo 37. VI. eisque alicuius simplicis Beneficii fructus assignandi ibid. VII. vel ex Capitulari, vel Episcopali mensa consignata aliqua merces ibid. VIII.

Gratia Dei præveniens 36. I. est necessaria non solum, ut facilius impietatis, quod per solum liberum arbitrium possumus, sed ut possimas 51. c. II. sine ea homo nec diligere, nec sperare, nec penitere potest, ut oportet ad justificationem 52. c. III. II. cum seqq. ejus necessitatem negans ad bona opera, est hæreticus, ibid. I.

Gratiæ auxilio potest voluntas sibi resistere ibid. c. IV. II.

Gratia, qua homo iustificatur, non consistit in solo externo Dei favore, sed est inherens homini 39. VI.

Gratia justificationis datur a Spiritu S. prout vult, secudum cooperationis, & dispositionis nostræ mensuram 39. V. iustificans non datur solum prædestinatis, sed etiam aliis 49. I. accepta in justificatione potest per bona opera augeri 43. I., & 60. c. XXIV. I. potest amitti per infidelitatem, & per alia etiam peccata mortalia 48. I. & seq. & 61. c. XXVII. ea amissa per peccatum, non semper Fides amittitur 61. c. XXVIII. I.

Gratia, quæ habetur in Baptismo, si per peccatum amittitur, potest per penitentiam recuperari 62. c. XXIX. II. & seq. de sua Gratia an eam habuerit, vel habeat, potest quisque dubitare non propter Sacramentorum efficaciam, sed propter suam infirmitatem, &

& indispositionem 42. IV. nullus scire valet se esse certo in grana, certitudine, cui non potest subesse falsum, ibid. V. ea, quae habetur in Baptismo, originalis peccati reatum delet 24. I.

Gratiae ad vacatura, & indulta ad alienas Ecclesias, vel Monasteria nemini concedenda 341. III. procedit etiam de S. R. E. Cardinalib. agatur, ibid. haecenus concessa abrogata censentur, ibid. IV. quando suum fortiantur effectum 227. II. & quando non 120. per tot. Cap. V.

Gubernatores Ecclesiastici in causis Matrimonialib. se ingerere non debent 343. XII.

Gymnasia publica debent Sacrae Scripturae Lectorem habere 28. XI. tam illorum Lectores, quam Scholares privilegii omnibus de perceptione fructuum, praebendar, & beneficiorum suorum in absentia à jure communi concessis plenè gaudent, ibid. XIV.

H

Habitatus non facit Monachum 164. I.

Habitatus Clericorum debet esse proprio congruens Ordini 165. II. & non Laicali, ibid. III. procedit in quibuscumque personis, quantumvis exemptis, ibid. IV. contra inobedientes potest Episcopus procedere per suspensionem ab Ordinibus, ac Officio, Beneficio, ac fructibus, redditibus, & Beneficiorum ipsorum proventus, ibid. et si semel correcti in hoc quoque deliquerint, etiam per Officiorum privationem & Beneficiorum huiusmodi coercendi ibid.

Habitatus Religionis occultè non ferendus 374. in princ. V. post quinquennium non deponendus 373. I. & seqq.

Haereditaria Beneficiorum successiones prohibita 388. I.

Haereticus suspectus habetur, qui obdurato animo in Censuris per annum infortunat 384.

XVI. ejus crimen quis absolvit 311. I. Matrimonii vinculum non dissolvit 279. c. V.

Haereticus circa Sacramenta 69. in fin. 187. in princ. & 277. IV. haereticus anathematizatur 379. II. & 413. in princ. haereticum nocumenta 69. in fin.

Haeretici ad Concilium invitantur 181. circa med. Novatores appellantur 143. XII. sub Evangelii praetextu carnis libertatem introducunt 277. IV.

Haereticorum perfidia circa Sanctissimum Eucharistiae Sacrament. 103. III. inanis eorum fiducia 41. II. eorum Baptismus datus in nomine Patris &c. cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, est verus 77. c. IV.

Hierarchia Ecclesiastica Divina instituta ordinatione constat ex Episcopis, Presbyteris, & Ministris 238. V. & 241. c. VI.

Ministri Mysteriorum nostrae redemptionis,

vel aliis similitudinibus expressis eruditur, & confirmatur populus in articulis fidei commemorandis, & assidue recolendis 349. XII.

Homicidium quis per industriam, aut insidias, & sua voluntate perpetrans, ab altari avelli debet 166. I. etiam si crimen id nec ordine judiciario probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum fuerit, nullo tempore ad Sacros Ordines promoveri possit, ibid. II. nec illi Ecclesiastica Beneficia sunt conferenda, sed omni Ordine à Beneficio Ecclesiastico perpetuo cadere debeat, ibid. III.

Homicidium committens vim vi repellendo, ad Sacrorum Ordinem, & Altaris ministerium, & Beneficia quaecumque, ac dignitates dispensari debet, ibid. IV. huiusmodi dispensatio loci Ordinario, aut ex causa Metropolitano, seu viciniore Episcopo est committenda, ibid. V.

Homilia Sanctorum legendae 169. X.

Homo sine praeviente Spiritus S. inspiratione, atque ejus adjutorio nec credere, sperare, diligere, aut ponere potest 51. III. abiicere illam valet 36. IV. potest vias suas malas facere 53. c. VI. I.

Hospitalia visitanda 229. II. fideliter, ac diligenter gubernanda 93. per tot. rap. XV. ea obtinentes hospitalitatem, quam debent, ex fructibus ad id deputatis, actu exercent 390. I.

Hospitalia ad certum Peregrinorum, infirmorum &c. genus suscipiendum si fuerint instituta, nec in loco, ubi sunt duo Hospitalia, similes Peregrinorum, &c. reperiantur, illorum fructus in alium pium usum, qui eorum institutioni proximior, & utilior sit, sunt immutandi 171. XVII. & quae dantur in titulum 390. II. eorum admissio, seu gubernatio locorum uni, & eidem personae ultra triennium non committenda 391. VII. nisi aliter in fundatione cautum reperitur, ibid. VIII. Hostiae post Communionem servatae 114. c. VII.

I

Ieiunia commendantur 411. I.

Ieiunia propria eorum Institutum a Sancta Sede approbata servare debent 370. V. JESUS vid. Christus.

Illiteratis Rectoribus, danli sunt Coadjutores aco. I. aut Vicarios pro tempore deputare, partemque fructuum eisdem pro sufficienti victu assignare, ibid. II.

Imagines Christi, Deiparae, & Sanctorum in Templis habenda, eisdem debitus honor, & veneratio impertienda 348. X. non quod credatur adesse in iis aliqua Divinitas, virtus &c. propter quum sint colenda, sed quoniam honos, qui eis exhibetur, refertur ad prototypa, quae illis representant, scilicet ad Christum, Deiparam &c. 349. XI.

ex his verbis magnus advenit fructus, non solum quia admonetur populus beneficior., & munus, quae sibi a Christo collata sunt, sed etiam quia Dei per Sanctos miracula, & salutaria exempla oculis fidelium subjunguntur ibid. XII.

Immunitas Ecclesiastica restituenda, & conservanda 407. I., & seqq.

Impedimenta Matrimonii 279. c. IV. 288. l. 290. I. & 291. in princ. I. & alibi passim.

Imperator Bona Ecclesiastica conservare debet 408. V., & seq. ea occupans excommunicatur 232. in fin. I. & seq. quod si ejusdem Ecclesiae Patronus fuerit, etiam jurepatronatus ultra praedictas penas eo ipso privatus exstat 233. III. & similiter si locum ad monomachiam concedat 405. III.

Imperii jura nulli habent 393. IV.

Imperitiae Parochorum succurrendum 200. I.

Impii justificatio est translatio ab eo statu, in quo homo nascitur filius primi Adae, in statum gratiae, & adoptionis filiorum Dei per secundum Adam JESUM Christum Salvatorem Nostrium 35. I. sine lavacro regenerationis, aut ejus voto fieri non potest, ibid. II.

Impossibilia non sunt Dei praecepta 43. in med. II. & 58. c. XVII.

Impressoribus sine Superiorum Ecclesiasticorum licentia Sacrae Scriptur., libros imprimere non licet 19. V. nec alibi impressores venales habere, ibid. nec quovis Libros sacros sine nomine Authoris, ibid. VI. nec illos vendere, aut etiam retinere, nisi fuerint ab Ordinario examinati, & probati, ibid.

Indulgentiae maxime saluariae 410. II. per Ordinarios Locor., adhibitis duobus de Capitulo, debitis temporibus, populo publicandae 204. III. coelestes Ecclesiae Thesauri 201. VI. eas publicantes accipere possunt Eleemosynas oblatas, nulla pro se mercede accepta, ibid. concedendi potestas concessa est a Christo Ecclesiae 410. I. moderatè concedendae, ne nimia facilitate Ecclesiastica enervetur disciplina, ibid. III. pravi quibus omnes pro his consequendis omnino abolendi 411. IV. illarum abusus ab Episcopis ad Papam referendi, ibid. V.

Induita de non residendo tolluntur 66. II.

Infames qui 406. VII.

Infidelitate amittitur Fides 48. I.

Infirmorum remedia, optimam Extrema Unctio 146. I. & seq.

Inhibitio quilibet fieri non debeat 343. V.

Inhibitiones quanto continentur 118. VII. 218. II. 248. XX. & 315. II.

Injuriarum nasci, à quibus iura expectantur, nefarium est 297. per tot. cap. IX.

Instantiae primae coram Locorum Ordinariis cognoscendae 341. I. intra biennium a die motae litis terminandae, ibid. II.

Institutio Sacratissimi Eucharistiae Sacrament. 200. I. Confessionis vid. Confessio, Sa-

cræ Ordinationis fuit a Christo Domino facta 239. c. III. I. Penitentiae vid. Penitentia, Unionis Extremæ vid. Extrema Unctio.

Interdicta Ordinariorum à Regularibus observ. 265. I.

Interpretatio Scripturar. contra sensum approbatum prohibetur 18. II.

Johannis Baptismus non habuit eandem vim cum Baptismo Christi 76. c. I.

Irregularis quomodo, & quando possit ab Episcopo dispensari 319. I.

Irrerectia ab impietate vix sequitur 217. in fin. III.

Judices Ecclesiastici causas Matrimoniales cognoscere debent 289. c. XII. a Censuris Ecclesiasticis abstinere 382. VII. bene causas finire 341. I. quomodo suas exequantur sententias, ibid. VIII.

Judices Laici Ecclesiasticos impedire non possunt 383. XIV. Delegati qui, & quomodo eligendi 396. I.

Judicis acta appellantis impediendi potest 344. XIV.

Jurisdicchio Ordinariorum nullis privilegiis, aut exemptionibus impedienda 343. XII.

Jurisdictiones Ecclesiasticas locare non licet 397. III.

Jurisdicchio Capituli salva relinquenda 384. XX.

Jurisdictionis competentia à quibus judicanda 163. V.

Jurisdictionis nemini habere licet, nisi Ecclesiam, Beneficium, aut Cappellam de novo fundaverit, & construxerit, fructum erectam, quae tamen sine iustificatione fuerit dote, de jure proprijs, & Patrimonialibus Bonis competenter dotaverit 169. in fin. I. quomodo probetur 392. II. in alios non transferendum 394. IX. electio, vel institutio etiam in calu fundationis Episcopo, & non alteri est reservata 170. II. & 338. XX.

Justi adhuc iustificari possunt 43. I. & in venialia peccata aliquando cadunt 60. c. XXIII.

Justi bene operando expectare debent retributionem à Deo per ejus misericordiam, & Christi meritum, si ulque in finem in gratia perseverent 61. c. XXVI.

Justificationis causae sunt: finalis Dei gratia, & Christi, ac vita aeterna; efficiens misericors Deus, qui gratuito abluat, & sanctificat, signans, & unguens Spiritu promissionis Sancti, qui est pignus hereditatis nostrae 38. II. ejus causa formalis Dei iustitia 39. V. meritoria autem dilectissimus Unigenitus JESUS Christus, ibid. III. effectus, ibid. fructus 49. III. & seqq. ad eam naturae, & legis immutabilitas 33.

Justificatio Adultorum 36. I. cum seqq. animae non sit per vim naturae, aut legis, sed per Christum 51. c. I. preparatio ad eam fit per gratiam excitantem, & adjuvantem ad conversionem, & per consensum, & cooperationem 36. III. hominis fieri non potest, nisi in Christo 37. I. cum seqq. non consistit in sola remissione peccatorum, vel sola imputatione iustitiae, ex causa gratiae, & charitate

te 55. c. XI. II. renovat hominem, cauſando in eo fidem, ſpem, & charitatem 39. VII eſt remiſſio peccatorum, renovat interioris hominis, per voluntariam ſuſceptionem gratiæ, & donorum 38. I. gratis fit, quia abſque merito proprio 41. III. fit autem non in ſola fide, qua quis credit ſe eſſe juſtificatum, ibid. I. cum ſeqq. poſt lapſum baptizati ſit per Sacramentum Pœnitentiæ 46. I. & ſeq. hic enim juſtificationis modus eſt lapſis reparatio, a S. Patribus ſecunda poſt naufragium deperdiſſe gratiæ tabula nuncupata 47. III. ejus gratia non datur ſolis prædeſtinatis, ſed aliis 57. c. XVII. Juſtificatio impij eſt translatio a ſtatu peccati ad ſtatum gratiæ 35. I. ſine lavacro regenerationis, aut ejus voto fieri non poteſt, ib. II. Juſtificati per Chriſtum 51. c. I. Juſtificatus peccare poteſt 60. c. I. non teneatur credere ſe eſſe in numero prædeſtinatorum 57. c. XV. ſine ſpeciali Dei auxilio non poteſt perſeverare 59. c. XXII. I. Juſtitia accepta augetur 42. I. hoc autem incrementum poſtulat a S. Eccleſia, qđum orat. = *Da nobis, Domine, Fidei, Sp̄s, & Charitatis augmentum*, ibid. II. Juſtitie publicæ honeſtatis impedimentum 190. I. Juſtitie Dei inſuſo 49. III. & 55. II.

L

Lici effici non poſſunt rite ordinati 237. II. & 240. c. IV. III. a Sacerdotibus Communionem accipiant. 110. II. ad Communionem non adſtringuntur ſub utraque ſpecie 187. I. Lapſorum poſt Baptiſmum reparatio 46. I. cum ſeq., & 62. c. XXIX. I. Latinam linguam ſcire debent, qui Minorib. Ordinib. initiantur 358. I. Latriæ cultus in Euchariftia debetur Chriſto *vid.* Euchariftia. Lectio Sacræ Scripturæ ubi inſtituenda 16. III. & 28. IX. & ſeqq. aliæ lectiones vel conſuetudine, vel quavis alia ratione inſtitutæ non prætermittendæ ibid. V. Lectores per ſe ipſos, ſi idonei fuerint, alioquin per idoneum ſubſtitutum ad illius expoſitionem, ſeu interpretationem, etiam per fruſtrum ſubtractum compellendi ibid. I. eorum ſtipendium ibid. III. & ſeq. non conferendum niſi Perſonis idoneis, & quæ per ſe ipſas id munus explicare poſſint ibid. II. Lectores prius ab Epifcopo loci examinandi, & approbandi ibid. XII. non procedit in Lectoribus in Clauſtris Monachorum, ibid. XIII. illi vero Univerſitatum, & Studiomm Generalium tenentur in principio cujuſlibet anni emittere juramentum de ſervando Decreta Concilii Tridentini 380. VI. Legata ad pios uſus quomodo exequenda. 384. II

Legati de Latere quæ impedire non poſſunt. 343. XII. & quomodo procedere debeant in appellationibus, & inhibitionib. 228. I. Legislator Chriſtus 59. c. XXI. Libertas Eccleſiæ non violanda 407. II. Virginum Deo dicandarum conſervanda 371. I. Liberum arbitrium 51. c. II. per peccatum Ade eſt attenuatum, non extinctum 33., & 53. c. V. I. poſt peccatum non eſt titulus ſine re, ſed eſt res ibid. II. non poteſt impleri, ſeu aliquid meritum vitæ æternæ homo facere, aut juſte vivere 51. c. II. Libero arbitrio non inferitur neceſſitas a gratia, ſed poteſt ei reſiſtere 52. c. IV. II. motum a gratia Dei aliquid operatur, dum aſſentitur, & preparat, ac diſponit ſe ad juſtificationis gratiam ibid. I. ſic motum non mere paſſive ſe habet, quia poteſt eam reſicere ibid. III. vias malas facere poteſt 53. c. VI. I. cum ſeqq. Liberi de Matrimonio a Parocho cuſtodienti 287. XIX. Libri Sacri ſine nomine Authoris a nemine imprimendi 19. VI. nec vendere, & apud ſe retinere ſine examine, & probatione Ordinarij, ibid. procedit etiam in Regularibus, qui licentiam quoque a ſuis Superioribus impetrare tenentur, recognitiſ per eos libris, juxta ſuarum Ordinationum formam 20. VII. Libros communicantes, vel evulgantes, niſi antea examinati, probatique fuerint, eſſidem ſubjacent pœnis, quibus impreſſores, ibid. VIII. eos habentes, vel legentes, niſi prodiderint auctores, pro authoribus habendi ibid. IX. hujusmodi librorum probatio debet in ſcriptis dari, atque ideo in fronte libri, vel ſcripti, vel impreſſi authenticè apparere ibid. X. Librorum omnium tam veteris, quam novi Teſtamenti Deus author eſt 16. III. Librorum ſacrorum vulgaria editio a nemine quovis prætextu reiſcienſa 18. I. Libros Canonicos a Tridentino enumeratos non recipiens eſt anathema 17. VI. & ſeq. quinam ſint iſti Libri, ibid. V. in libris ſcriptis, & ſine ſcripto traditionibus veritas, & diſciplina continetur 16. I. Librorum prohibitor. Index 412. I. ad illum conſcientium docti Patres 181. *circ. ſu.* Licentia prædicandi gratis ab Epifcopo concedenda 31. XIV. ſine illa Regulares in Eccleſiis non ſuorum Ordinum prædicare nullo modo poſſunt, ibid. XIII. in Eccleſiis verò ſuorum Ordinum requiritur etiam ſuorum Superiorum licentia, cum qua perſonaliter ſe coram Epifcopis præſentare, & ab eis benedictionem petere ſunt adſtricti, ibid. XII. Licentia non reſidendi a quibus probandæ, vel judicandæ 245. IX.

- Licentiatj Cathedralibus præficiendi 323. V. & Vicarij Episcopi constituendi 330. III. & Examinatores 336. XIII. & Archidiaconi 318. IV. & Pœnitentiarii 313. V. illisque Scholasticæ conferendæ 275. XLIII. & dignitates 317. II.
- Litigatorum paupertatē succurrere 343. XI. & occurritur artibus 396. IV.
- Litteræ Conservatorie 162. I. & seq. Commendatitiæ 160. I. & 355. V. Testimoniales 193. II. Dimissoriæ 89. *in fin.* I. & ibid. gratis concedendæ 193. II. & a quibus 89. *in fin.* I. & 257. II.
- Locationes in præjudicium successorum prohibere 397. I. & si fiant, nullæ sunt, ibid. & ad longum tempus, ibid. IV.
- Lucra Turorum prohibentur 327. I. & seq. Lucrum turpe prohibendum 205. IV. 218. IV. 347. VI. & 411. IV.
- Lulus, & Luxus Clericis prohibentur 221. V. & 323. XXIII.

M

Magistri Grammaticæ eligendi sunt in illis Ecclesijs Metropolitanis, vel Cathedralibus, in quibus Theologiæ lectio habere non possit 27. VI.

Magistri legentes quid agere debeant 380. VI. Magistri in Theologia ad Cathedrales assumendi 223. V. item ad dignitates, quæ Scholasticæ dicuntur 275. XLIII. pariter ad Archidiaconatum 318. IV. similiter ad Pœnitentiarii munus 313. V. Examinatores quoque 336. XIII.

Magistrorum privilegium 28. XIV.

Mandata Evangelij, & Decalogi *vid.* Præcepta Dei

Mandata de providendo tolluntur 340. I.

Mare Magnum Regularium non obstat Decret. hujus Concilii de Regularib. 376. I. neque quartæ Funeralium 399. *in fin.* II.

MARIA Virgo fuit sine peccato veniali 60. c. XXIII. II. non comprehenditur in Decreto Concilii, ubi de peccato Originali agitur, sed observandæ sunt Constitutiones XII.

Martyrum Reliquiæ venerandæ 348. VIII. & seq.

Matrimonium Sacramentum magnum veteribus connubiis gratia præstat 277. IV. a Christo institutum 78. c. I. & gratiam confert ibid. sancta res est, & sanctè tractanda 298. IV.

Matrimonium fieri debet libero contrahentium consensu 282. *in fin.* I. Parentum voluntas non est necessaria 283. II. trius præcedere debent denunciationes in Ecclesia inter Missarum solemniam publicè peragendæ 284. VI. in facie Ecclesiæ celebrandum viro, & muliere per Parochum interrogatis, ibid. VII. & seq. uti debet Parochus vel illis verbis: Ego

vos in Matrimonium conjungo, vel aliis juxta receptum unicuique Provincie ritum, ibid. præsentibus duobus, aut tribus testibus 285. X. Conjuges Benedictionem a proprio Parocho suscipere in Templo debent, antequam in eadem domo cohabitent 285. XV. item antequam Conjuges contrahant, vel saltem triduo ante Matrimonii consummationem peccata confiteri, & Eucharistiam percipere 288. XX. laudabiles consuetudines, & provinciarum cæcermonie servandæ, ibid. XXI.

Matrimonium impediri, & dirimi non solum potest per affinitatis, & consanguinitatis gradus declaratos *Leviticus cap. II.*, sed etiam per alios ab Ecclesia declarandos 278. c. III. solvi, & separari Conjuges possunt quoad Thorum ob multas causas ab Ecclesia cognoscendas 280. c. VIII. heri non potest cum Religioso, vel Religiosa, si sit professa, & est nullum 281. c. IX.

Matrimonium contrahens in gradibus prohibitis scienter, separetur, & spe dispensationis consequendæ careat 291. *in fin.* I. procedit tam in eo, qui non tantum matrimonium contrahere, sed etiam consummare ausus fuit 292. II. quæ etiam in eo, qui requisitas in contrahendo Matrimonio solemnitates negligendo ignoranter id fecit, ibid. III. non procedit, si solemnitatibus adhibitis aliquid tubinde detectum fuerit impedimentum, cujus ille probabilem habuit ignorantiam, quia tunc facilius cum eo, & gratis dispensari poterit, ibid. V.

Matrimonia clandestina licet semper fuerint prohibita, non tamen semper invalida, sed quando Ecclesia ea irrita non fecit 282. *in fin.* I. Matrimonii libertas non impedienda 292. *per tot. cap. IX.* cæcermonie non damnandæ 282. c. XI. II. item prohibitiones solemnisationis certis anni temporibus, ibid. I.

Matrimonij causæ ad Judices spectant Ecclesiasticos, ibid. c. XII.

Mendicare Cleric. non debet 194. I.

Mensa Episcopalis sobrietatem, & Ciborum moderationem servet 378. IV. Sacre Scripturæ lectionem admixtam habeat 13. IV.

Mensa apud Apostolum Altare significat 208. VIII.

Mensis otiosi interponi solent sermones 13. IV.

Mercedum causæ, & miserabilium personarum Episcopus tamquam Apostolicæ Sedis delegatus judicare poterit, & compellere Clericos seculares exemptos, si Judices non habeant, ad solvenda debita 92. *in fin.* II. procedit etiam contra Regulares exemptos extra Monasterium degentes, ibid. licet in partibus Judicem habeant deputatum, ibid. & seq. & 164. IX.

Merces bonorum Operum expectanda 45. X. & 62. c. XI. XI.

Mercenariis animarum cura periculose committitur

mittitur 64. IV. & 243. IV.
Merita Passionis Christi 34. III. 39. VI. &
50. VIII.

Merita hominum dona Dei 50. X.

Merita bonorum operum 49. II. & seqq.

Metropolitani officium in Lector eligendo 27. IV

Metropolitanus tenetur absentes Episcopos Romano Pontifici denunciare 65. in princ. debet probare, & iudicare legitimas Episcoporum absentie causas 245. IX. supplet Regularium negligentiam 362. II. & Capituli Sede vacante 350. V., & seqq.

Metropolitanus per se ipsum, seu, illo legitime impedito, Coepiscopos antiquior quolibet saltem triennio post octavam Pasche Resurrectionis D. N. J. C. seu alio commodiori tempore per Provincie more tenetur Synodum in Provincia sua cogere 301. II. post plenè propriam visitatam Diocesim non potest Cathedralis Ecclesie, neque suorum Comprovincialium Dioceses visitare, nisi causa cognita, & in Concilio Provinciali probata 303. II. tenetur ad personalem residentiam 244. VI., & seqq. non residens ab antiquiore denunciatur Episcopo 61. in princ. & ab eodem ejus probatur absentia 245. IX. curare debet, ut Seminarium erigatur, in quo educantur etiam Clerici aliar. Ecclesiar. Pauperum 275. XLIV.

Metus gehennæ, per quem ad Dei misericordiam de peccatis dolendo confugimus, vel a peccato abstinemus, peccatum non est, nec peccatores peiores facit, & qui contrarium aliter, anathema sit 54. c. VIII.

Militis cuiuscumque Militie debent Seminario taxam persolvere 272. XXVI. scus in Equitibus Jerusalemitanis, ibi. XXVII. eorum privilegia fuerunt in aliquib. correctæ 317. VI. & 376. I.

Ministri Sacramentorum dum Sacramenta conficiunt, & conferunt, debent habere intentionem saltem faciendi, quod facit Ecclesia 75. c. XI. si mortali peccato existentes sciunt, dummodo alia necessaria ad Sacramenta appoint, valide faciunt, ibid. c. XII.

Ministri Sacramentorum non sunt omnes Christiani 74. c. X.

Ministri Episcoporum, quales esse debeant 13. V. Miracula nova non sunt admittenda, nisi per Episcopum approbentur 350. XIX.

Missæ magnam continet eruditionem 112. in fin. I. vulgari sermone non celebranda, ibid. & 216. c. IX. II. non permittitur dici a Sacerdote vago, & ignoto 218. V.

Missæ non est nuda commemoratio Sacrificii facti in Cruce, neque solus laus, aut actionis gratiar., vel propitiationis pro peccatis, & aliis necessitatis 208. II. & 214. c. III. I. & seqq. in ea offertur verum ac proprium Sacrificium 213. c. I. offerri debent a Sacerdote Paolis, & Vinum aqua mixtum 212. in princ. I., & 217. in princ. c. IX. III. in ea aliqua dicenda sunt clari-

ra voce, aliqua submissa, ibid. c. IX. I.

Missæ Sacrificium a Christo est institutum 207. V. tremendum Mysterium, quo vivifica illa Hostia, qua Deo Patri reconciliati fumus, in Altari per Sacerdotes quotidie immolatur 217. II. pie, & pure peragendum, ibid. in fin. III. in ejus celebratione quæ vitanda sunt, ibid.

Missæ in honorem, & memoriam Sanctorum celebrari possunt 209. I. non tam: n. illis Sacrificium offerri decet, sed Deo soli 210. in princ. II. & 215. c. V.

Missæ horis debitis celebrandæ 219. XI. non in domibus privatis 218. VII.

Missæ, in quibus Sacerdos solus sacramentaliter communicat, approbatur 211. II., & 216. c. VIII.

Missæ Defunctorum reliquæ pro Legatis omnino celebrandæ 384. II. profunt illis quando in Christo mortui sunt, & nondum ad plenum purgati 209. VII., & 215. c. III. III

Missale 412. in fin. II.

Missarum celebratio frequentanda 264. VIII.

Missarum ratione Eleemosynarum importunæ n. exigendæ 218. IV. alii ritus, aliar. Cærimoniar., & preces in Missarum celebratione non adhibendæ præter eas, quæ ab Ecclesia probantur, & laudabili usu sunt receptæ 219. XII.

Monachi ad publicas tenentur accedere Processiones 366. in fin. II.

Monasteria visitanda etiam Sedi Apostolicæ subjuncta, & quomodo 374. I. procedit etiam commendata existant, ibid. & seqq. & 202. J. etiam si sint Ordinum capita 374. in fin. IV. illisque quomodo de Abbatib. provideri debeat 375. I., & seqq.

Monasteria Animarum curam habentia jurisdictioni, visitationi, & Episcoporum correctioni, in quorum Diocesi sita sunt, immodiatè subsunt 364. I. in Monasteriis Monachorum adesse debet Sacre Scripturæ lectio. 28. IX.

Monasteria sine Episcopi licentia non erigenda 355. V. non augenda ultra proventus sustentationis idoneos, ibid. IV. in iis redigi debent Congregationes 362. I.

Monasteria Sancti monialium ingredi nemini licet cuiuscumque generis, aut conditionis, sexus, vel ætatis fuerit sine Episcopi, vel Superioris licentia in scriptis obtenta sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ 358. VII. etiam Episcopo, & Superioribus earum Claustra ingredi non licet in electione Abbatissæ, sed ante cancellor. fenestellam Monialium vota audiat, vel accipiat 361. VII.

Monasteria extra mœnia Urbis, vel Oppidi constituta intra Urbem, vel Oppidum reducenda 359. X. Sanctæ Sedi immediate subiecta, etiam sub nomine Capitulorum Sancti Petri, vel Sancti Johannis ab Episcopis tamquam didicæ Sedis Delegatis gubernandæ 363. in

prim. 1. non procedit in illis Monasteriis, que in Capitulis Generalib., vel ab aliis Regularib. requuntur, *ibid.* 11.
 Monastice vite disciplina restituenda 375. I.
 Moniales *vid.* Sanctimoniales.
 Monitoria, que ad finem revelationis, ut ajunt, pro deperditis, seu subtrahis rebus ferri solent, ab Episcopo tantum decernenda 381. III, non alias concedenda, quam ex re non vulgari, causaque diligenter, ac magna maturitate per Episcopum examinata, *ibi* IV. nec ad ea impartienda cuiusvis Sæcularis etiam Magistratus auctoritate adducatur, *ibid.* V.
 Monitionis binæ quando præcedere debeant excommunicationem 383. XIII.
 Monomachia prohibita 405. III.
 Montes pietatis per Episcopum visitandi 230. IV.
 Mortuorum commemoratio 384. II.
 Mulieres concubinarie siter admonitæ non paruerint, ab Ordinariis locorum pro modo culpe graviter ex officio puniuntur 296. VI.
 Mulierum pecuniarum locis piis assignandæ, vel fabricæ Ecclesiæ 246. XVI.
 Munera quæcumque non accipienda 281. IX. a Visitatoribus 305. XI. exceptis tantum victualibus, que sibi, ac suis frugaliter, moderatèque pro temporis ratione necessitate, & non ultra erunt ministranda, *ibid.* XII.
 Musicæ ubi sive Organo, sive cantu lascivum, aut impurum aliquid miscetur, in Ecclesiis prohibetur 219. IX.
 Mysteriorum nostræ Redemptionis historię 349. XII.

N

Natura, & Lex ad homines iustificandos imbecilliss est 33.
 Necessitas absentię excusationem præstat 245. IX.
 Negotia Sæcularia vitare debent Clerici 221. V.
 Nivivitarum poenitentia 132. VIII.
 Nominari ad Bœothica sine examine non admittendi 92. *in princ.* 11.
 Non satis est veritatem dicere, nisi errores resellantur 111. *in fin.*
 Notarii in illis locis, ubi nihil accipiendi consuetudo non viget, possunt pro singulari litteris dimissoris, aut testimonialib. decimam unius auri partem accipere 193. III. procedit ubi nullum habeant constitutum Salarium pro officio exercendo, *ibid.* ex eorum commodis aliquod emolumentum ex eisdem Ordinum Collationib. directè, vel indirectè provenientibus delibare non potest Episcopus *ibid.* IV.
 Notarii a quocumque creati, sive a Rege, sive Imperatore possunt ab Episcopo tamquam belis Apostolicæ delegato examinari 232. *in princ.* I. si reperti non fuerint idonei, possunt ab officio vel perpetuò, vel ad

tempus suspendi *ibid.* II. & seq. procedit etiam si delinquant in causis Ecclesiasticis, spiritualib. *ibid.*

Notarius congrua accepta mercede tenetur quanto citius, & ad minus intra mensem acta appellanti. exhibere 344. XXI. fraudem in differenda exhibitione faciens, ab officiis administratione, arbitrio Ordinarii, suspendendus, *ibid.* XX. & ad dupli penam quanti ea lis fuerit inter appellante, & loci pauperes distribuendum compellatur, *ibid.*
 Notariorum imperitia multarum Litium occasionem præbet 232. *in princ.* I.
 Novatianos remittendi potestatem olim perennaciter negantes Ecclesia Catholica tamquam Hæreticos condemnavit 127. VIII.
 Novatores Hæretici appellantur 143. XII.
 Novitii expleto probationis, sive Novitatus tempore, si habiles reperiantur, ad professionem admittendi, alias rejiciendi 370. IV. ad professionem non sunt admittendi, nisi nisi ante decimum sextum suæ ætatis annum expletum 368. I. nec qui minori tempore, quam per anoum post susceptum habitum in probatione steterit, *ibid.* II. ante professionem, aut Parentes, Curatores, vel ipsorum Propinqui nihil tradere Monasterio debent, excepto victu, & vestitu pro eorum novitatus tempore 379. VI. doctes, & recipientes sunt excommunicati 370. VI. absentibus ante professionem omnia, que sua erant sunt restituenda *ibid.* VII. & Episcopus potest per Censuras Ecclesiasticas, Religiosos aut restituant, compellere, *ibid.* VIII.
 Novitii Apostolici in Causis Matrimonialibus, & Criminalibus non solum Episcopos impedire, aut aliquo modo eorum jurisdictionem eis præripere, aut turbare possunt, sed nec etiam contra Clericos, aliasque Personas Ecclesiasticas, nisi Episcopo prius requisito, eoq; negligente, procedere 343. XII. & seqq.
 Nuptiæ solemnes ab Adventu D. N. J. C. usque in diem Epiphaniæ, & a Feria quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusive sunt prohibiti 297. *in fin.* 11. in aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrare est permixsum 298. *in princ.* 11.
 Nuptiarum solemnium prohibitiones, Benedictiones, & aliæ Matrimonii caeremoniæ observandæ sunt, 282. c. XII. I. & seq. & qui illas damnaverit anathema sit, *ibid.*

O

Obedientia Romani Ecclesiæ præstanda 318. VI. summo Romano Pontifici 379. II. & præpositis 412. *in princ.* 11.
 Obedientia absentiam excusat 244. VIII. & seq.
 Obedientiæ Votum 352. II.
 Opera Satisfactionis pro pena esse possunt non solum

solum illa, quæ sponte a nobis assumuntur, vel a Sacerdote injunguntur, sed etiam temporalia flagella a Deo inflata, & a nobis patienter tollerata per JESUM Christum 143. *per tot. cap. IX.*

Opera bona facta ante justificationem non omnia sunt peccata, vel Dei odium merentur 54. c. VII. l. & seq. aut quanto vehementius quis nititur se ad gratiam disponere, tanta eum gravius peccare, *ibid.* III.

Opera bona justificati gratiam augere possunt 60. c. XXIV. l. non solum sunt justificatio nis signa, sed etiam cause justificationem augentes, *ibid.* II. non dicuntur talia eo, quod Deus ad malum non imputat 61. c. XXV. II.

Opera bona iusti merentur retributionem ex Dei Misericordia, & Christi merito, si iustus usque in finem perseverat 61. c. XXVI. sunt Dei dona, & justificati merita 61. c. XXXII. l.

Operans bene ex intuitu Mercedis vite æternæ non peccat, *ibid.* c. XXXI.

Opus factorum per naturæ vires, vel ex Legis doctrina sine Dei gratia imbecillitas 51. c. l.

Operibus boni justificatur homo, & non ex fide tantum 421. eisdem iustus gratiæ augmentum, vitam æternam, & ejus consecutionem meretur, si in gratia moritur 61. c. XXXII. II. & seq.

Oratoria ab Episcopis designanda, & visitanda 218. VII. in Oratoriis privatis a Secularibus, aut a Regularibus quibuscumque sacrum peragere prohibetur, *ibid.*

Orandum pro quibus sit, 12. & 13.

Oratorium locus in Concilio 92. *in fin.*

Ordinarii locorum, & alii quicumque Judices studere debent, ut quam breviter fieri potest cause absolvantur, ac litigantium versutis occurrere 396. IV. compellere quoscumque plura Beneficia curata, aut incompetibilia obtinentes ad suas exhibendas dispensationes 86. I. singulis annis Ecclesias quascumque exemptas visitare tenentur 88. III. curare debent, ut Hospitalia omnia recte a suis Ministris gubernentur 93. *per tot. cap. XV.* item in Parochialibus. Ecclesiis suarum Diocesium curare, ut Præcepta, & Decreta super Matrimonii contraheodis publicentur 288. XXII.

Ordinarii Clericos non sibi subditos Ordinantes abique illorum Ordinarii licentia, & approbatione, per annum ab Ordinum collatione suspenduntur 255. VI.

Ordinarius curare diligenter debet quæcumque ad Dei cultum in Diocesi spectant 202. l.

Ordinati ad Beneficium titulum, illud resignare non possunt, nisi constet, quod aliunde vivere commode possint 195. IV.

Ordinati abique sui Ordinarii approbatione, ab Ordinum executione Ordinarii sui arbitrio, suspenduntur 255. VI.

Ordinati suis Ecclesiis intervenire debent 265. II.

Ordinari per Dimissorias Capituli, Sede illi-

us Ecclesiæ vacante, si 10 Minoribus Ordinibus sint initiati, Clericali non gaudent Privilegio; si vero Majoribus, ab Ordinum Exercitio suspenduntur, donec a Præiato absoluti fuerint 90. IV.

Ordinatus pro aliquibus Ecclesiis commoditate, si illam inconsumto Episcopo deferat, a Sactorum exercitio interceditur, 266. IV.

Ordinatio ab Episcopo facienda 249. I. & a proprio Episcopo 255. IV. & quomodo facienda 253. l., & seqq. statutis in jure temporibus est publice celebranda 254. l. & in Ecclesia Cathedrali, præsentibus Canonici facienda, *ibid.* II. vel in alia ex dignioribus Diocesis, præsentie ejusdem loci Clero 255. II. & qua ætate 260. l., & seqq. sed gratis 193. II. & cum Examine 254. *in princ.* II. & seq. 261. IV., & seq.

Ordinandus non est qui sua voluntate homicidium perpetravit 166. l. & seq. procedit, etiam si delictum non sit Ordine iudiciario probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum, *ibid.* redditur incapax ad omnia Beneficia, tam curata, quam non curata, *ibid.* III. non procedit in Homicidio casuali, vel ad defensionem, huius cum dispensatione ordinari potest, *ibid.* IV.

Ordinandus non est qui Beneficium non habet, vel aliud, unde vivere possit 194. II. nec qui Confirmationem non suscepit 250. l. nec qui Fidei rudimenta edoctus non fuit, *ibid.* II. nec qui linguam latinam non callet 258. l. nec qui scribere nescit 250. III. nec bonum Testimonium non habens 251. l. nec qui suo in Ordine versatus non fuerit 261. l. & 262. V. & seq. nec qui non sit utilis, vel suis necessarius Ecclesiæ 265. l. nec ibi fuerit ascriptus, ubi suis fugatur Muneribus, *ibid.* II.

Ordinatio sacra est unum ex septem Sacramentis 236. II. a Christo Domino instituta 239. c. III. l. qui contrarium dixerit, excommunicatur, *ibid.* & seq. gratiam confert 236. l. per eam imprimitur Character in Anima 237. l. & 240. c. IV. II.

Ordines Majores, & Minores sunt in Ecclesia 235. l. & seq. & 239. septem sunt Ordines, scilicet Ostiarius, Lectoratus, Exorcistatus, Acolytatus, Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus 236. III. ad Majores nemini allumendus, nisi de sui Episcopi commissione, præpositis in Ecclesia edictis de ipsorum natalibus, moribus, & vita, litteras testimoniales eidem detulerit Episcopo 251. II. dictorum Ordinum Functiones a Diaconatu ad Ostiariatum succedunt ab Apostolorum temporibus laudabiliter in Ecclesia receptæ 256. l. eorum Ministeria non nisi per constitutos in huiusmodi Ordinibus exercenda, *ibid.* II.

Ordines requisiti a quibus intra annum suscipiendi 126. II. per tempus interititia conferendi 158. II. nulli Minores committantur Ordines, nisi probabilis effulgeat spes ad Superiores aliquando progressurum 159. VIII. ab ultimi Ordinis Minoris susceptione non potest, nisi post annum ad Subdiaconum ascendi 159. IX. non procedit, quando necessitas, utilitasve Ecclesie, iudicio Episcopi, aliud exposcant 260. X.

Ordines Minores sunt gradus ad Maiores 135. I. & 239. c. II. ordines duo sacri una die nunquam conferendi 162. VII. procedit etiam in Regularibus ibid. VIII.

Ordinem annexum Presbiterii, Diaconatus, vel Subdiaconatus habere debent in omnibus Ecclesiis Cathedralibus omnes Canonizatus, ac portiones 320. X. non procedit, ubi viget consuetudo, ut omnes sint Presbyteri, ibid. XI.

Ordinem Fures repellantur, qui a Secularibus tantum vocati, & instituti sunt ad Ordinum Ministeria excecanda, aut propria auctoritate talem sibi sument potestatem 138. IX. qui contrarium dixerit, excommunicatione plectitur 142. c. VII. IV. ordinationis inhabilium est: Cuius 161. per tot cap. III. Ordine ab Ecclesiastico omnis Avaritiae suspicio abesse debet 191. I.

Originalis peccati materia 21. & seqq.

Ottariarius ab Apostolorum temporibus in Dei Ecclesia institutus 166. I.

Otiosi sermones fugiendi 13. IV.

P

Papa vide Pontifex Maximus.

Parentum consensus in Matrimonio non necessarius 283. II.

Parochiales Ecclesie tenues quomodo augeantur 224. I. & seq. quibus non unantur, ibid. III.

Parochialium pensio in *vid.* Eccles. Parochial. illis vacantibus Episcopus statim providere tenetur de Vicario cum portione congrua sibi visa, donec provideatur 334. IV. procedit etiam Ecclesia sit res vacata, vel affecta Cardinalibus, ibid. III. & per Electum publicum, vel aliter, ut de morte, ab Ordinario vocentur omnes, qui volunt pro Parochia comparere 335. VII. non procedit, si Parochia tenuis adeo fiat, ut nemo sit, quic examini quæsti subiacere 337. XXVII.

Parochæ quare districte 167 per tot. cap. IX. earum discernimento fieri semper debet, quæ res vel non locorum distantiam, vel ob magnam difficultatem, & incommensuratum Parochiani Sacramenta percipere, & divina audire officia non possunt 198. II. procedit etiam in visis Rectribus, ibid. si certos non habeat fines, nec earum Rectores proprium,

quem regant, populum, tunc distincto populo in proprias, certasque Parochias, unicuique suas perpetuas, & peculiares est assignandus Parochus, qui eas cognoscat, & a quo solo licite Sacramenta administrantur 326. VIII. collapæ ex fructibus, & preventivibus quibuscumque easdem ad Ecclesias quomolibet pertinentibus rescindendæ, & restaurandæ 201. II. si satis non sint ad illarum restaurationem, nedum patroni sunt compellendi, sed alii etiam, qui a dictis Ecclesiis emolumenta percipiunt, ibid. III. in istorum defectum Parochiani omnibus opportunis remediis, appellatione remota, cogi possunt, ibid. quod si nimia ægestate omnes laborant, Matrices, seu viciniore ad Ecclesias transferendæ 202. IV.

Parochias proprias adire singuli debent, ut Verbum Dei audiant 308. VII. diebus saltem Dominicis, & maioribus Festis accedat 309. IX. & Sacramenta suscipere 326. VIII. Parochi officium est prædicare 308. IV. exponere ea, quæ in Missa leguntur 212. *in fin.* II. & Sanctissimi illius Sacrificii Mysticum aliquod declarare diebus presertim Dominicis, & Festis 213. III. explicare Decretum Matrimonii 288. XXII. pueros Fidei rudimenta, & obedientiam erga Deum, & Parentes docere 309. IX. vim, & Sacramentorum usum, pro suscipiendum caput, explicare lingua etiam vernacula 312. *in princ.* II. Sacra eloquia, & salutis monia explanare, ibid. *in princ.* III.

Parochi Junia, Dies Festos, & obedientiam erga Superiores commendare tenentur 411. I. oves suas agnoscere, pro his Sacrificium offerre, Sacramenta administrare, & bono exemplo pascere 142. I. pauperum, aliarumque personarum miserabilium curam paternam gerere 143. IV. in suis Ecclesiis residere 147. XVII. decreta Matrimonii observare 188. XXII. Nuptias benedicere 287. XVI. Librum Matrimonii habere 287. XIX. ac Baptizatorium 289. IV.

Parochi ad synodum Diocesanam accedere sunt obstricti 302. X. carnis affectum erga propinquos deponere 378. VIII. Decreta Concilii recipere, obedientiam spondere, ac hæreses anathematizare 379. V. & Hospitalitatem servare 390. II.

Parochi pauperum est succutendum 198. III. illiterato, & imperito dandus est per Episcopum Coadjutor 200. I. & seq. male viam occurrit ibid. *in fin.* III.

Parochus iustis de causis, & rationabilibus abique denunciationibus, vel una tantum p. ta, potest coram sufficienti testium numero Matrimonium celebrare, sed ante illius consummationem denunciationes omittas facere tenetur 285. IX. & seq. nisi Ordinarius ipse expellere iulicaverit, ut prædictæ remittantur denunciationes, quod illius prudentia,

- tie, & iudicio remittitur, ibi. XI.
- Parochus** post denunciations de Marrimonio contrahendo p[re]cat[ur], intellecto Viri, & Mulieris mutuo consensu, potest eos in Matrimonium conjungere 284. VIII.
- Parochus**, vel is, qui ipsius loco in Matrimonii Clandestini contractu intervenit cum minori testium numero, & etiam Testes ipsi, qui sine Parocho interfuerint, atque ipsi contrahentes, Ordinarii arbitrio, graviter puniendi 286. XIV. non debet interesse, absq. Episcopi licentia, vagantium Matrimonii 295. *in princ.* II. antequam baptizet, tenetur interrogare eos, ad quos pertinet, quem, aut quos elegerint ad suscipiendum baptismum de Fonte Baptismatis, & illum, aut illos tantum admitat, alijs puniatur 289. III. tenetur levatibus Baptizatum declarare quam cognitionem contraxerint, ibid. V.
- Parvuli baptizati in Fide Ecclesie inter fideles computandi sunt**, quamvis actum credendi non habeant, nec propterea rebaptizandi, quum ad discretionis pervenerint annos, & contrarium asserens anathemate plectitur 80. c. XIII. I.
- Parvuli in Ecclesie Fide baptizati, quum adoleverint, amplius non sunt interrogandi, an ratum habeant**, quod patrini eorum nomine, dum baptizarentur, polliciti sunt, & contrarium asserens excommunicatur 81. c. XIV.
- Parvuli etiam recent[er] ab uteris Matrum nascentes, baptizandi sunt in peccati Originali remissionem** 23. I. cum seqq. rationis ulucentes nulla obligantur necessitate ad sacramentalem Eucharist. communionem 190. I. & qui contrarium dixerit excommunicatur 191. c. IV.
- Paschate veteri celebrato, quod in memoriam exitus de Egipto multitudo Filior. Israel imolabat**, novum Dominus Noster J. C. instituit Pascha, se ipsum ab Ecclesia per Sacerdotes sub signis visibilibus immolandum in memoriam transiit sui ex hoc Mundo ad Patrem 207. V.
- Pastoris diligentis officium est ovium morbis levia primum adhibere somenta**, si morbi gravitas subinde ita postulet, ad graviora descendere remedia 117. V. que si nec sufficiant, ceteras saltem Oves a contagionis periculo liberare, ibid. Pastoris exculatio non admittitur, si Lupus Ovem devorat, ipse ignoret 4. IV. Pastores idoneos Ecclesie gubernandos ii promovere debent, qui aliquod jus circa id habent 298. *in fin.* III.
- Patrimonii ad Titulum, seu Pensionis non omnis est ordinandus**, sed solum quos Episcopus assumens judicaverit pro necessitate, vel suarum Ecclesiarum commoditate 195. V. sine Episcopi licentia alienari, vel renunciari non possunt, donec Beneficium Ecclesiasticum sufficiens renunciantes sint adepti, vel aliunde habeant, unde vive-

- re possint, ibid. VI. innovatis per Tridentinum SS. Canonem potius vetitur alienatio, obligatio, & cessio rei, aut illius partis, quæ in Patrimonii Sacri titulum assignata fuerit, nisi Ecclesiastica accedat auctoritas 196. VIII.
- Patrinus unus tantum, vel ad summum unus, & una ad suscipiendum de S. Fonte Baptizatum** 288. I. inter eos, ac Baptizatum ipsum, & illius Patrem, & Matrem, necnon inter Baptizantem, Baptizatique Patrem, & Matrem spiritualis tantum contrahitur cognatio 289. II. Patrini duellantium, ultra excommunicationis poenam, graviter sunt puniendi 405. V. & seqq.
- Patroni habentes Jus patronatus, vacante Ecclesia, tenentur intra decem dies nominare coram Examinatoribus Clericos idoneos ad Ecclesiam vacantem regendam** 334. V.
- Patroni non possunt aliquos p[re]b[er]e Beneficiis sui Jus patronatus, nisi illos loci Ordinario, p[re]staverint, cessante privilegio** 170. *per tot. cap.* XIII. non possunt Jus patronatus vendere, nec aliquo quocumque titulo in alios contra Canonicas Sanctiones transferre 394. IX. non possunt in perceptione fructuum Beneficior. se ingerere, ibid. neque visitationi ornamentorum Ecclesie, aut Bonorum stabilium, seu Fabricarum proventibus immiscere, nisi quatenus id eis ex institutione, ac fundatione competat 307. XVIII.
- Patronus Ecclesiastica Bona usurpans, ultra excommunicationem, privatur quoque Jus patronatus** 233. III. ubi Eccles. fuerit Jus patronatus Ecclesiasticum, & institutio ad Episcopum pertineat, tenetur eidem p[re]stare digniorem institutum 338. XX.
- Pauli vocatio** 53. c. VI.
- Pauperes si paupertatem vere probaverint in causa Matrimoniali, in secunda, ac tertia instantia in eadem causa extra Provinciam litigare cogi nequeunt** 343. XI. secus, si altera pars velit eis alimenta, & litis sumptus subministrare ibid.
- Peccata post Baptismum perpetrata sola recodatione, & Fide Baptismi habiti nec remittuntur, neque ex hac fiducia venialia fiunt** 79. c. X.
- Peccata mortalia, etiam cogitationis, faciunt homines iræ filios, & Dei inimicos** 134. VIII. omnia, quorum post diligentem sui discussionem peccatores conscientiam habent, in Confessione recensenda, ibi. IV. & si occulissima illa sint, & tantum adversus duo ultima Decalogi Præcepta, ibid. VI. que diligenter cogitanti in Confessione non occurrunt, in universum remissa censentur 136. XIV. multa mortalia dantur præter infidelitatem 48. II.
- Peccata venialia a Dei gratia nos non excludunt** 134. VII. citra culpam in Confessione taceri, & aliis remedijs explari possunt, ibid. licet illa constiteri, & contrarium asserens excommunicatur 133. c. VII. IV.

Pecca-

Peccata publicè quis potest confiteri ad ipsius confitentis libitum, non autem Divino præcepto 136. XVI.

Peccata scienter tacentes in Confessione, nihil per Sacerdotem Divinæ Bonitati remittend. proponunt 135. X.

Peccatorum remittendi potestas solis Sacerdotib. in Ordinatione a Christo fuit collata 137. I. & 152. c. VI. II. etiam si peccato fuit morali coinquinati, ibid. II. & 154. c. X. I.

Pro peccato publico dari potest publica poenitent. 312. in med. II. ea commutari potest ab Episcopo, ibid. III. eo remisso, aliqua remanet poena temporalis persolvenda, quia non semper tota remittitur 140. I.

Peccatum est mors Animæ 22. §. II. per unum hominem intravit in Mundum, ibid. peccatum Adæ non extinxit liberum arbitrium, sed ejus attenuavit vires 33.

Peccatum fugiens ex gehennæ metu non peccat 54. c. VIII.

Pensionis Ecclesiæ Cathedralis vid. sup. Cathedralibus Ecclesiis.

Pœnitentia lapsis post Baptismum ad salutem necessaria, ut nondum regeneratis ipse Baptismus 128. VII. laboriosus Baptismus a SS. Patribus dictus, ibid. VI. ante Adventum Christi non erat Sacramentum 126. IV. nec est post Adventum illius cuiquam ante Baptism. ibid. V. differt tamen a Baptismo, 1. materiæ, & formæ ratione, 2. quia Minister Pœnitentiæ est Juxta, non sic in Baptismo, 3. quod a Mortuis excitatus, insufflavit in Discipulos dicens: *Accipite Spiritum Sanctum* etc. 126. VI. secunda Tabula post naufragium 47. III. & 150. c. II. II. quid contineat 130. V. & seqq. instituta fuit a Domino præcipue, quia ante Baptismum non valet 127. II. & seqq.

Pœnitentiæ Sacramenti forma sunt verba illa: Ego te absolvo etc. 129. I. præces reliquæ ad ipsius essentiam non spectant, ibid. II. quasi materia hujus Sacramenti sunt ipsius Pœnitentis actus, scilicet cordis contritio, oris confessio, & operis satisfactio, ibid. III. dicuntur partes integrales, & requiruntur ex Divina institutione 130. IV. partes istæ non sunt terrores conscientie, ibid. VII. & 151. c. IV. II. ejus Minister est solus Sacerdos, qui potestatem habet peccata dimittere si significatam per illa verba: *Quicumque alligaveris etc.* 137. I. & 154. c. X. II.

Pœnitentiæ Sacramenti effectus est reconciliatio cum Deo 130. V. in piis viris causat serenitatem, & animi tranquillitatem, ibid. VI. ipso medio Homo post Baptismum resurgit 126. VII. est necessarium contritio, & quando per charitatem perfectam in ipso deletur peccatum, hoc fit virtute voti Sacramenti 131. V.

Pœnitentiarum in Ecclesiis Cathedralibus Institui debent, ubi commodè fieri potest 312. IV.

annorum quadraginta 113. VI. & Magistri, vel Doctores, aut in Theologia licentiat, vel Jure Canonico, ibid. V.

Pontifex Max. Vicarius Dei in Terris 63. II. eo inconsulto nihil in Ecclesiâ novum, aut hætenus inusitatum decerni debet 351. XXI. utitur Cardinalium consilio in universalis Ecclesiæ administratione 379. IX.

Pontifici obediëntia ab omnibus præstanda, ib. II.

Pontificis est Concilium Generale indicare 99. 413. & 428. ejusque Decreta confirmare 414. tollere abusus circa Indulgentiarum usus exortos 411. V. de causis Episcoporum gravioribus cognoscere 122. per tot. cap. VIII., & 309. I. & contra Episcopos Concubinos 401. VIII. & de legitimis causis eorum absentie cognoscere 245. IX.

Pontificalia sine Ordinarii loci licentia in aliterius Diocesi exercere non licet 68. I.

Populo ad id numero, ut unus Rector supplere ex se non valeat, quomodo providendum 197. I. in sua Parochia Dei verbum audire renetur, 308. VII. Ecclesiarius noviter erectarum Parochis necessaria subministrare, quando Matrix Ecclesiæ nimia laborat ægrotate 198. IV.

Portiones Ecclesiis in Cathedralibus annexas Ordines habere debent 320. X.

Possessio triennalis quibus haud suffragetur 375. IV.

Possessio Ecclesiæ gratis danda 327. I.

Præbendam pro lectione S. Scripturæ obtinentes ad illius expositionem per se ipsos, si idonei fuerint, aliquo per idoneum substitutum ab Episcopis compelli 26. I. non nisi personis idoneis, & quæ per se ipsas explicare possint, non conferenda, ibid. II.

Præbendæ iis sunt conferendæ, aut portio, qui eo Ordine sacro aut sint iniuncti, quem illa dignitas &c. requirit, aut in tali ætate, ut infra tempus statutum initiari valeant 319. IX. tenues quando augendæ, 324. I. & seqq.

Præbendæ Magistrales, Doctorales, Theologales &c. eisdem provideantur conditionibus, quibus sunt institutæ 385. II. aliis sunt irritæ provisiones, ibid.

Præbendas obtinentes, aut Portiones cuiusvis statuti, aut consuetudinis vigore, ultra tres mentes ab istem Ecclesiis quolibet anno abesse non possunt 320. XIII. salvis nihilominus earum Ecclesiæ Constitutionib. quæ longius servitii tempus requirunt, ibid.

Præcedentiæ controversiæ, quæ perpès inter Personas Ecclesiasticas tam doctores, quam Regulares oriuntur, ab Ordinario componendæ 366. I.

Præcepta Dei non sunt impossibilia 43. II. & seq. & qui contrarium dixerit anathemati subjacet, ibid. & 58. c. XXVI. II. in Evangelio non sunt indifferentia, ibid. c. XIX. I.

Præcepta Ecclesiæ ab omni vlatore quantumvis perfecta observanda *ibid.* XX.

Prætestinatio, seu præterminatio ad malum non fit a Deo 57. c. XVII. alicujus certo sciri non potest in hac vita abique Dei revelatione 45. & 57. c. XVI.

Prædicatio non minus, quam lectio necessaria 29. I. est præcipuum conscopor. munus, *ibid.* II. & 307. I. exercendum saltem omnibus Dominicis, & Solemnibus dieb. Festis 308. VI. juniorum autem tempore, Quadragesimæ, & Adventus Domini quotidie, vel saltem tribus in hebdomada diebus, *ibid.* per se ipsos id facere debent 29. III. si vero legitimo detineantur impedimento, viros idoneos assumere tenentur. *ibid.* IV.

Prædicatio, contradicente Episcopo, nulli etiam Seculari, aut Regulari concessa 31. XIII. etiam in suorum Ordinum Ecclesiis, *ibid.* XII. maxime sine licentia, *ibid.* quæ gratis concedenda, *ibid.* XIV.

Prædicator prædicans scandala, aut errores qualibet in Ecclesia, a prædicandi officio est ab Episcopo removendus 31. XVI. procedit etiam si sit exemptus, *ibid.* & in Monasterio suo, vel alterius Ordinis prædicet 31. XV. non debet populo rudi difficultes proponere questiones 346. IV.

Præfecta Sandimonialium Monasterio tenetur per mensem ante Novitiæ professionem certiorum facere Episcopum 371. IV. aliis quibus Episcopo videbitur, sit ab officio suspensa, *ibid.* V.

Prelati Ecclesiarum subditos suos prout tenent corrigere debent 66. *per tot. cap.* III. in suis residentibus Ecclesiis tamquam Apostol. Sedis Delegati Seculari. Clericos, qualitercumque exemptos corrigere, atque punire possunt 122. II. procedit etiam extra visitationem, *ibid.* & subditis quibuscumque exemptionibus, consuetudinibus &c. *ibid.* III.

Prelati Episcopali etiam dignitate insigniti, Apostolicum Privilegium habentes Clericos sibi non subditos puniendi, procedere in hoc non possunt, nisi cum illorum Ordinarii delinquentium, vel Vicarii sui interventu, aliis nullus est processus 167. *per tot. cap.* VII. tenentur per se, vel per alios idoneos, si legitimo detineantur impedimento, Evangelium prædicare 29. IV. diligenter Ecclesiam, cui præfecti sunt, regere debent 64. III. in suis haud residentes Ecclesiis, Rom. Pontif. arbitrio sunt puniendi, *ibid.* V. obtinentes Scholas, & alios etiam, quibus annexum est docendi munus, cogere debent ad docendum per se in Clericorum Seminario, quæ Episcopo videbuntur, & si idonei non fuerint, per alios a Scholasticis eligendos, & ab Ordinario approbandos 295. XXXIX. omnia quoque, & singula in Concilio decreta neminem recipere, & observare, verum etiam Summo Pontif. obedientiam veram spondere, & profiteri, hæresesque detestari tenentur 379. I. & seq.

Præparatio ad Justificationem 36. & seq.

Præposita Monasterii Sandimonialium *vid.* Abbatilla.

Præpositi Ecclesiis Cathedrali seu Superioribus, etiam si S. R. E. Cardinales sint, si intra tres menses non fuerint consecrati, a fructuum perceptionum restitutionem teneantur, & si totidem intra alios menses id facere neglexerint, Ecclesiis ipsis sunt ipso jure privati 248. I. & seq.

Præposituræ Regulares commendatæ de Regularibus Prædictis sunt providenda 375. I.

Præsentare ad Jurisdictionem Beneficium ad Episcopum, non ad inferiorem tunc erat 170. I.

Præsentari a Patris, si non sint idonei, ab Episcopo repellere possunt 392. VI.

Præsentari a quovis, etiam a Papæ Legatis sine Ordinarii examine, & approbatione institui non possunt 91. *per tot. I. & seq.* cujusvis Privilegi prætextu, seu comitatu sine ab immemorabili etiam temporis præscriptio, excipiuntur a Colleg. & Studiot. Generalib. præsentari 92. III.

Præstipendia obtinentes ad S. Scripture expositionem, & interpretationem per se ipsos, si idonei fuerint, a quoque per id vnum substitutum a licet. Ordinario assignentur, etiam per fructus subtractionem, sunt compellendi 26. I. unius Diocesis alterius Diocesis Beneficium non utiendi, etiam cum Divinum augendi ratione, aut Beneficiorum numerum, aut alia quacunque de causa 167. *per tot. cap.* X.

Presbyter est minor Episcopo, & illo inferior 238. VI. & 241. c. VII. I. ordinari non potest, nisi testimonium habeat, quod in aliis bene se gesserit Ordinibus, & per annum integrum in Diaconatu versatus fuerit 261. I. & seq. non procedit, si ob Ecclesiæ utilitatem, ac necessitatem alius Episcopo videatur, *ibid.* III. audire Confessiones, aut absolvere, si sit Parochus, vel ab Episcopo sit approbatus 264. I. & seq.

Presbyteri sunt Sacramenti Extreme Unctionis Ministri 127. I. non ætate seniores, aut in populo primiores sunt intelligendi, sed aut Episcopi, aut Sacerdotes ab ipsis rite ordinati, *ibid.* II. eorum ætas est 25. annorum 263. III. esse debent idonei ad populum docendum, Sacramentaque ministranda 263. IV. diebus saltem Dominicis, & Festis sollemnibus Missas celebrare debent 263. VIII. *Cætera vid. in verb. Sacerdos.*

Principes a Deo sunt Fidei, & Ecclesiæ Protectores constituti 407. I. & ad tuendam, conservandamque Ecclesiasticam libertatem *ibid.* & seq. suos cogentes Subditos ad Matrimonium contrahendum excommunicatione plectuntur 297. *per tot. cap.* IX. loca ad Monachiam concedentes puniuntur 405. III. Episcopos tamquam Patres honorare sunt obstricti 404. *in princ.* II. hujus Concilii Decreta observare 408. III. & seq.

Prioratus, in quibus Regularis non viget observantia

vantia, ab Episcopo visitandi 101. I.
 Priorum, & Prioriarum electiones 360. I.
 Privilegia, & exemptiones multarum turbationum sunt causa 315. I. quibusvis concessis Ordinariarum jurisdictionem non impediunt 316. II. excipiuntur ii, qui Monasteriis, aut Militiis Regularibus actu servant, & intra eorum Claustra, ac Domos sub suorum Superiorum obedientia resident, ibid. IV., & seq.
 Privilegia de non residendo, & fructus in absentia percipiendo nemini suffragantur 66. II. in omnibus Episcoporum Privilegia, & exemptiones prætervantur, præterquam quod Synodo Provinciali illius Metropolitanus, quem semel elegerint, interesse tenentur 302. VII. in Curia Romana privilegiati, Eugeniæ Constitutionis vigore, ac Cardinalium familiaritatis residentes, Beneficia Ecclesiastica obtinentes, illorum ratione sunt Ordinarii subiecti 317. VII.
 Procuratio a Visitatoribus, exceptis visitabilibus, non exigenda 305. XII.
 Processio Ss. Eucharistiæ quolibet anno reverenter, & honorifice per vias, & loca publicæ faciendæ 107. *in fin.* II. quare instituta, 108. III. publicas ad Processiones omnes tam Clerici Sæculares, quam Regulares quicumque, etiam Monachi, sunt compellendi 366. *in fin.* II. excipiuntur ii, qui in strictiori Clausura perpetuo vivunt 367. III.
 Professio quomodo emittenda 371. II. a Regularibus non emittenda, nisi post 16. annum completum 368. I.
 Prohibitio Nuptiarum certis anni temporibus fieri potest 181. c. XI. I. & 297. I. illarum caeremoniæ, & Benedictiones, quibus Ecclesia in illis utitur, non damnandæ 181. ibid. II. contrarium dicens, est anathema, ibid.
 Promissiones in Ecclesiæ provisione prohibita 327. I.
 Promoti ad Cathedrales Ecclesias intra 3. Mensium spatium consecrari debent 89. *in med.* I.
 Promoti per saltum, si suscepto in Ordine non ministraverint, ab Episcopo dispensari possunt. 164. IX.
 Promovendi ad Dignitates Ecclesiasticas sine cura, debent esse idonei, & saltem 22. annorum 318. V. prerogationes eis Prælati concessæ ultra sex menses non suffragantur 89. II.
 Proenotariatus Privilegium. 316. II.
 Provinciales quomodo eligendi 359. I.
 Provisi de Canonicatibus, & Dignitatibus Ecclesiasticis non solum Fidei professionem emittere coram Episcopo, vel ejus Vicario, sed etiam in Capitulo tenentur 218. VI.
 Publicatio Decretorum Residentiæ fieri debet 248. *in fin.*
 Pudicitia, & notoriè Criminosi neque Altari ministrare, nec Sacra interesse ab Episcopis sunt permitendi 218. VI.
 Puellæ Sanctimonialium Monasteria ingredi

volentes, non ante Regularem possunt habere suscipere, nisi majores fuerint 12. annis 371. *in fin.* I. nec Professionem emittere, nisi Episcopo, vel alio, si legitimo fuerit impedimento detentus, pro eo post explorationem approbante. ibid. II.
 Puellæ Monasterium ingredi non sunt cogendæ, nec impediendæ 371. *in fin.* I.
 Pueri in Clericorum Seminarium sunt admit- tendi, qui ad minimum 12. habent annos 268. III. ac insuper legere, & scribere com- petenter noverint, ibid. IV. & quorum in- doles, & voluntas spem afferant eos Ecce- siasticis Ministeriis perpetuo servituros ib. V.
 Pueri in Seminario admissi, Episcopi arbitrio, in tot Classes, quot illi videbitur, distribui debent, 269. VIII. Tonfura, habitusque Clericali uti debent, ibid. IX. edoceri in his præsertim rebus, quæ ad Ecclesiarum cultum, Animarum salutem, ac Minis- terium pertinent, quales sunt Grammatica, cantus, computi Ecclesiastici, aliarumque bonarum artium disciplina, sacra Scriptura, libri Ecclesiastici, Confessionum audienda- rum doctrina, ac Sacramentorum ministran- dorum, sacrarumque rituum, atque Cere- moniarum Formæ, ibid. X. Missæ Sacrifi- cio interesse quotidie debent, ibid. XI. & festis saltem diebus peccata confiteri, & Confessarii judicio, Sacratissimum Domini Nostri JESU Christi Corpus sumere, ibid. XII. atque etiam Cathedrali, aliisque loci Ecclesiæ diebus Festis inservire 270. XIII. discipuli, & incorrigibiles, malorumque se- minatores morum ab Episcopo puniendi, & si opus fuerit, e Seminario expellendi, ibid. XV.
 Protestantibus Germaniæ datus Salvus Con- ductus 185. & seq.
 Purgatorium per sacram, & Canonicam Scri- pturam datur, & per antiquam Patrum traditionem Sacris in Conciliis, & novissi- me hac in OEcumenica Synodo probatur 62. c. XXX. & 346. I. purgantes Animæ Suf- fragiis, Orationibus, Eleemosynis, ac potissi- mum acceptabilibus Altaris Sacrificiis juvantur 346. I.

Q

Quadragesimæ tempus acceptabile 137. I. ejus tempore est omni die prædicandum, vel saltem ter in Hebdomada 308. VI.
 Questiones inutiles a popularibus secludendæ Concionibus 312. *in princ.* III. difficiles, subriles, & curiosæ non sunt populis, & præsertim rudibus proponendæ 346. IV.
 Questores Eleemosynarii, qui etiam Questua- rii vulgò dicuntur, cujuscumque existant con- ditionis, nullo modo nec per se, nec per alium prædicare permittant 32. XIX. eorum nomen est penitus tollendum 204. VI.

Questus

Quæstus pravi pro Indulgentiis consequendi
aboliendi 411. IV.

Qualitates quoruncumque Beneficiorum obser-
vande sunt, nec illis est derogandum 385. II.

Quarta Funeralium perfolvenda 399. *in princ.* I.
Qui se stare existimant, videant, ne cadant,
46. IV. & cum timore, & tremore bonis
in operibus perseverent, ibid. V.

Quisque de Bonis sibi collatis a Deo, iis, qui
Pauperibus præsentibus Ecclesiis, subvenire de-
bet 398. V.

R

Rapiens Mulierem, sive in uxorem ducat,
sive non, tenetur decenter, Judicis arbi-
trio, dotare 294. V. cum rapta Matrimoniu-
m contrahere non potest, quandiu hæc in
ejus est potestate 293. I. sed si tuto in lo-
co posita, & sua in libertate vult cum in
virum habere, accipere potest, ibid. II.

Raptores, & illis consilium, & favorem præ-
stantes, sunt ipso jure excommunicati, ac
perpetuo infames, omniumque incapaces di-
gnitatum, ibid. III. si Clerici fuerint, de
proprio decidunt gradu 294. IV.

Raptores bonorum Ecclesiasticorum puniuntur.
232. *in fin.* I.

Reatus temporalis pœnæ accepta justificationis
gratia, vel in hoc seculo, vel in Purgato-
rio adhuc est perfolvenda 64. c. XXX.

Rectores Parochialium imperiti non sunt divi-
ni Ministeriis idonei 200. I. illiteratis, &
imperitis, si aliis honeste sint vitæ, per Epis-
copum, tamquam Apostolicæ Sedis Delega-
tum, dandi sunt Coadjutores, ibid. I., &
seq. aut Vicarios ad tempus deputare, fru-
ctuumque partem eisdem pro sufficienti vi-
ctu assignare, vel aliter providere, quacun-
que appellatione, & exemptione remota,
ibid. turpiter & scandalose viventibus, si
præmoniti fuerint, sunt castigandi, & si in
sua adhuc perseveraverint nequitia, Bene-
ficiis privandi, ibid. III.

Rectoribus Ecclesiarum, quarum fructus ad
debita Ecclesiæ onera non sufficiunt, est
per Episcopos prospiciendum 324. III.

Redditus annui, unde Collegia pro Seminario
Clericorum erigenda, puerique educandi,
& unde alia omnia sunt solvenda, per Epis-
copum cum consilio duorum de Capitulo,
sive Civitatis Clero, quorum a Capitulo
alter, vice Clero, & alter ab ipso eligatur
Episcopo, sunt ex mensæ Episcopalis fructi-
bus detrahendi, & aliorum quoruncumque
Beneficiorum 270. XVI. & seq.

Reformatores Sudiorum quid agere debeant
380. VI.

Regulares cujuscumque Ordinis, nisi suis a Su-
perioribus, de vita, moribus, & scientia
examinati, approbati fuerint, ac de eo-
rum licentia, etiam in suorum Ordinum

27
Ecclesiis prædicare non possunt 31. XII. cum
qua licentia personaliter se coram Episcopis
præsentare, & ab eis Benedictionem perere,
antequam prædicare incipiant, tenentur, ibid.
sine qua in Ecclesia non suorum Ordinum
prædicare nullo modo possunt, ibid. XIII.
Confessiones, nisi Episcopi testimonio ad hoc
comprobatæ fuerint, audire non possunt 264. I.
prævio tamen examine, ibid. II. procedit, si E-
pisc. necessarium videbitur, ibid. III. bona, præ-
terquam in communi, possidere non possunt 352.
I. seq. & 354. I. nec alicujus obsequio, sine Supe-
rior. licent. se subijcere 355. I. si contrafecerint,
tamquam inobedient. Superior. arbitrio punien-
di 356. III. nec a suis Conventibus, etiam prætextu
ad suos accedendi Superiores, recedere liceat, ni-
si ab eisdem missi, aut vocati fuerint 356. IV.
Regulares legitimam ante ætatem a Tridenti-
no præfixam Ordines suscipere non pos-
sunt 261. V. nec sine prævio Episcopi exa-
mine ibid. VI. eorum privilegia, quoad exa-
men fuerunt a Tridentino abrogata, ibid.
VII. qua ratione vitam instituire debeant
351. I. in Conventibus, etiam si Studiorum
causa absint, habitare debent 356. VI. Epis-
coporum censuras, & interdicta ab ipsis pro-
mulgata, ac Dies Festos ab eisdem in suis
præscriptis Diocesis servare 365. I. ad
publicas accedere Processiones 366. I. exci-
piuntur tamen ii, qui perpetuo strictiori
vivunt in Clausura 367. III. professionem
decimum ante sextum annum expletum fa-
cere non debent 368. I.

Regulares extra Clausula viventes quando
prædicare valeant 32. XVIII. ad alium trans-
ferri haud possunt Ordinem, nisi ut in Ordi-
ne, ad quem transferuntur sub sui Superioris
obedientia in Clausulo perpetuo maneat 169.
in princ. I. beneficiorum Secularium, etiam
Curatorum sint incapaces ibid. II. procedit,
etiam si sint Canonici Regulares, ibid.

Regulares professi Matrimonium contrahere
non possunt, & contractum est invalidum;
& qui contrarium dixerit, anathemate ple-
ctitur 281. c. IX.

Regulares quoruncumque Ordinum, tam Viro-
rum, quam Mulierum, omnia exequi tenen-
tur, quæ de Regularibus sunt decreta 376. I.
ad Episcopatus promovendi, nedum Nati-
libus, Vita, Moribus, & Doctrina polere
debent, sed etiam a suæ Religionis Superio-
ribus publico testimonio gratis, tamquam
idonei, approbati debent 223. VII. a suis
recentes Conventibus sine Superiorum man-
dato in scriptis obento, reperti ab Ordinari-
is puniri possunt 356. V.

Regularis quicunque sit, qui habitum sine Su-
perioris licentia sponte dimisit, nullatenus
admitti debet ad quascumque allegandas cau-
sas nullitatis suæ professionis, sed tamquam
Apostata puniri debet 373. III. prætendens
invalidè se professum, & a Monasterio vel
d 2 sine

sine habitu, vel cum illo discere velit sine Superioris licentia, non est audiendus, nisi intra quinquennium a professionis die, & tunc causas tam coram suo Superiore, quam Ordinario deducere debet, *ibid.* l. ne laxiorrem ad Religionem se transferre 374. *in princ.* V. nec habitum occulte ferre, *ibid.*

Regularibus ad usum Bona mobilia ipsorum paupertati convenientia concedi possunt 353. V

Regularium Superiores quomodo creandi 359. I

Regularium Monasteriorum provisio 375. IV.

Reliquiae novae in Ecclesia recipi non debent, nisi Episcopo approbante adhibitis in consilium Theologis, aliisque piis Viris 350. XIX

Reliquiae Sanctorum venerandae sunt, & illis honor debetur 348. VIII. & seq.

Remuneratio expectanda 45. X. & 61. c. XXVI

Renunciatio, aut obligatio, etiam cum jramento, vel in favorem cujusvis pie causae facta, quam intra duos menses proximos ante Professionem, nisi cum Episcopi licentia, sive ejus Vicarii non valet 369. I. facta intra duos menses ante Professionem proximos cum licentia Episcopi, aut ejus Vicarii valet, sed non aliter suum sortitur effectum, quam professione sequuta, *ibid.* II.

Reparatio lapsorum, 46.

Reservationes mentales in Beneficiis nemini conceduntur 340. II.

Reservationes quando non prosunt 329. III.

Reservari possunt ab Episcopo casus 139. III.

Reservatio omnium Casuum in Mortis articulo cessat, *ibid.* IV. extra quem casum a reservante tantum absolvi possunt, non vero ab aliis Sacerdotibus, *ibid.* V.

Reservationibus fructuum quando non gravandae Ecclesiae Cathedralis, & Parochiales 325. VII.

Residentiae Decreta publicanda 248. *in fin.*

Resignare Beneficium non potest Ordinandus, nisi facta mentione, quod ad illius Beneficii titulum sit promotus 194. III. neque ei admittenda est resignatio, nisi consilio, quod aliunde commodum vivere possit 195. IV, aliter facta resignatio nulla est, *ibid.*

Resignare quando quis cogatur 329. II.

Resignantium necessitati providendum 328. II.

Restitutio priores ad Ordines, & gradus quando non suffragetur 159. *per tot. cap. I.*

Reus in Criminalibus ab Episcopo, vel ejus Vicario appellans, omnia primae instantiae acta coram Judice, ad quem appellavit, producere tenetur 119. *in med. I.*

Rex Ecclesiae Bona occupans, excommunicatur 333. II.

Rescripta quando sortiantur effectum 120. *per tot. cap. V.* & alibi *identidem*, regressus in Beneficiis tolluntur 389. II.

Resistere tenentur Primates, Patriarchae, Metropolitanis, & Episcopi. 244. VI. procedit, etiam Cardinales sint, *ibid.* VII. omnes obstantes Beneficia, quae residentiam de jure,

seu consuetudine requirunt 65. I. dignitates, personatus, & officia obrinentes 224. I. & seqq. & obtinentes Canonici, praebendas, aut portiones 310. XIIII.

Residere negligentium poenae 246. XIV. & seqq. eorum peccatum, *ibid.*

Ritus Ecclesiae Catholicae servandi 75. c. XIII

S

Sacerdos in conjungendis Sponsis verbis iuxta uniuscujusque Provinciae ritum uti potest 284. VIIII.

Sacerdoti vago Missam celebrare non est permittendum 218. V. & 266. IV.

Sacerdotes sunt Christi Vicarii 133. IIII. Praesides, & Judices, *ibid.* Sacramentorum Ministri 74. c. X. Clavium Ministerium habent 133. IIII. Verbi Dei ministerium exercere debent 237. II.

Sacerdotes Christo instituti fuerunt 207. IIII. & seq. se ipsos communicant 111. IIII. peccati mortalis confici, quantumvis sibi contriti videantur, absque praemissa Sacramentali Confessione Sacram peragere non debent 109. I. non procedit, si desit illis Confessor, copia, *ibid.* si necessitate urgente absque praevia Confessione celebraverint, quamprimum confiteantur 110. *in princ.* II. Laici effici nequeunt 240. c. IV. IIII.

Sacerdotes licet mali, potestatem tamen habent ligandi, & solvendi 137. II.

Sacerdotes Episcopi inferiores casus reservatos absolvere non possunt, sed Penitentibus persuadere nituntur, ut ad Superiores & legitimos Judices pro absolutiois beneficio accedant 139. V. non procedit in mortis articulo, in quo quilibet Sacerdos de quibuscumque peccatis absolutionem impertiri potest, *ibid.* IV. Penitentibus satisfactionem, injungere debent 142. IX.

Sacerdotes tam Saeculares, quam Regulares, cujusvis Privilegii vigore, nuptias benedicere absque Parochi Conjugum, vel Ordinarii licentia non potest, quacumque sublata consuetudine, etiam immemorabili 287. XVIII.

alias ipso jure tamdiu suspensi manent, quamdiu ab ejus Parochi Ordinario, qui Matrimonio interesse debebat, seu a quo Benedictio suscipienda erat, absolvantur, *ibid.*

Sacerdotibus, qui Ecclesiis ad Parochianorum commodum noviter erectis praesentantur, assignari debet fructuum portio Matricem ad Ecclesiam spectantium; & populus, si necesse fuerit, cogi potest ad necessarias subsidia administranda 108. IV.

Sacerdotium, & Sacrificium ita Dei ordinatione conjuncta sunt, ut utrumque omni in Lege extiterit 234. I. divina res est 235. I. est visibile, & externum, in quod vetus transla-

translatum est 234. & seq. II. hoc autem ab eodem Domino Salvatore nostro institutum, ibid. præter ipsum alii in Ecclesia sunt Ordines & Majores, & Minores 239. c. II. Sacerdotis exemplum magni momenti 221. I. Sacerdotum officium 13.

Sacramenta novæ Legis septem 70. c. I. a Christo instituta, ibid. non sunt instituta propter solam Fidem nutriendam 72. c. V. gratiam continent, ibid. c. VI. aliud alio dignius 71. c. III. in iis conficiendis requiritur Ministrorum intentio saltem faciendi, quod facit Ecclesia 75. c. XI.

Sacramenta novæ Legis a Sacramentis antiquæ Legis differunt 70. c. II.

Sacramenta, in quibus imprimitur character in Anima, sunt Baptismus, Confirmatio, & Ordo 73. c. IX. I. non sunt iteranda 74. c. IX. II.

Sacramenta novæ Legis sunt necessaria ad salutem vel in re, vel in voto, licet non omnia omnibus 71. c. IV. valide sunt etiam a Ministris in peccato mortali existentibus 75. c. XII. non possunt ministrari ab omnibus Christianis 74. c. X. semper, quantum est ex parte Dei, gratiam causant 72. c. VII.

Sacramenta tunc primum sanctificandi vim habent, quum quis illis utitur, ac in Eucharistia ipse Sanctitatis Author ante usum est 105. II. ritus in Sacramentorum administratione recepti sine peccato omitti non possunt 75. c. XIII.

Sacramentorum ritus, & usus per illorum administratores populus etiam vernacula lingua, si commode fieri possit, explanari debent 312. in princ. II.

Sacrificio, quod in Missa peragitur, idem ille Christus continetur, & incruentè immolatur, qui in Ara Crucis semetipsum cruentè obtulit 208. I. est eadem Hostia, quæ in Cruce 209. V. per ipsum fit, ut si quis cum vero corde, & recta Fide, cum metu, & reverentia contritus, ac poenitens ad Deum accedat, misericordiam consequatur, gratiamque in opportuno auxilio inveniat 208. III.

Sacrificii Missæ oblatio non præjudicat Sacrificio a Christo in Cruce facto, ibid. I.

Sacrificium Missæ a Christo est institutum 206. I. & hoc in Cœnæ nocte, ibid. II. propriarium est 208. II. Deo soli offertur, licet in Sanctorum Commemorationem dicatur Missa, & offeratur Sacrificium 209. & seq. I. Sacrificium Missæ purè, & devotè celebrandum est 217. I. & seqq. nullum aliud opus adeo Sanctum, ac Divinum a Christianis, quam hoc ipsum tremendum Mysterium, tractari potest, ibid. II. sciendum non est cum præiis pactis &c. quæ Simoniam sapient 218. IV.

Salvus Conductus datus Protestantibus 124. & 172. & seqq.

Salvi Conductus violatores 175. in med. & 185. eorum quæ sit poena, utrobique.

Sancta sanctæ administranda 210. in med. I.

Sanctimonialia singulis mensibus sacramentali confessionem facere tenentur, atque Sanctissimam sumere Eucharistiam 363. in fin. I. metu ad ingressum Religionis non compellendæ, nec impediendæ 371. in fin. I. cogentes, dantes auxilium, favorem, vel consilium si se excommunicati 372. II. bona mobilia, & immobilia, ut propria habere non possunt 372. I. extra Monasteria claustra neque ad breve tempus sub quovis prætextu exire possunt 338. VI. nisi legitima ex causa ab Episcopo approbata, ibid.

Sanctimonialis fieri non potest puella aliqui, nisi annum XII. compleverit, nec ante habitum suscipere potest 368. I. profectum veni emittere non potest, nisi XVI. expleverit annum, ibid. nec quæ minori in tempore, quam per annum post susceptum habitum in probatione steterit, ibid. I. ante profectum ab Episcopo, vel Vicario, vel alio, Episcopi loco, ejus exploretur voluntas 371. I. super mentem ante profectum Episcopus ejus professionis tempus præfecta significare debet, ibid. IV. aliis Episcopi arbitrio privanda, ibid. V.

Sanctimonialibus Sacratissimum Christi Corpus intra Monasterii septa servare non licet 364. III.

Sanctimonialium Monasteria a Regularibus, seu Deputatis a Capitulis Generali b. regi constituta, ab illis gubernari debent 363. II. Sanctæ Sedi immediate subjuncta, quomodocumque nuncupentur, ab Episcopis, tamquam dicte Sedi Delegatis gubernanda, ibid. in med. I.

Sanctimonialium Abbatissæ per vota secreta eligi debent 359. I. eligentium nomina publicari non possunt 360. II. eligi non possunt, nisi sint annor. saltem 40. & 8. annis post professionem laudabiliter vixerint, ibid. I.

Sanctimonialium Monasteria, quæ extra Urbem, vel Oppida sunt, Ordinariorum arbitrio intra transferri possunt 359. X.

Sanctorum invocatio bona, atque utilis 347. II. & ad beneficia impetranda a Deo, p. r. I. ESUM Christum Redemptor. nostrum, ibid. IV. Sanctorum Martyrum, & aliorum cum Christo viventium S. Corpora veneranda 248. VIII.

Sanctorum in Festis non hant iuli. cum missiones, atque ebrietas 350. XVI.

Sancti cum Christo in Cælo regnant 347. II. æterna fruuntur felicitate, ibid. V. pro hominibus orant 348. VI.

Sanctos venerari non est idololatria, ibid.

Sanctorum imagines in Templis retinendæ, ibid. X. eidem debitus honor, & veneratio impertienda, ibid. & qui contrarium sentit, & dicit, ab Ecclesia damnatur 349. XII. non quia aliqua sit in eis Divinitas, sed quia homines, qui eis exhibetur, ad prototypa, quæ

illis representant, refertur, ibid. XI. pingi, nec procaci ornari vniuersitate debent 350. XV

Sapientia a Deo postulanda 32.

Sapientie initium timor Domini, ibid.

Satisfactio est Penitentiae pars 129. III. quomodo fiat 47. VII. per Christum fit 141. VII. qualis imponenda confitenti peccata 142. IX.

Satisfactio non solum praeteritorum est peccator, correctio, sed novae vitae custodia, & infirmitatis medicamen, ibid. X. pro peccatis quoad poenam temporalem non solum in eodem, sed etiam in aliis pietatis operibus injungi potest 156. c. XIII. II.

Satisfactionem Injunctam Sacerdos contra Clavium finem non agit 156. c. XV. I.

Satisfactiones, quibus per JESUM Christum Dominum Nostrum peccata redimunt poenitentes, sunt Dei cultus; & qui contrarium dixerit, anathemate plectitur, ibid. c. XIV. Satisfactionis fructus 130. V. & 141. IV. & seq. opera, ibid.

Schismaticorum inanis fiducia 41. II.

Scholae dicuntur Confraternitates quibusdam in Locis 272. XXIII.

Scholares pauperes gratis docendi 27. VI.

Scholastici per se, vel per idoneos Ministros ab Episcopo approbandos in Seminariis legere debent 268. II.

Scholarium privilegia 28. XIV. & 91. IV. Scholasticus non nisi Doctoribus, aut Personis idoneis conferre 275. XLIII. aliis provisio facta nullius est momenti, ibid.

Scientia non mediocri in Episcopo requiritur 223. IV.

Scribendi scientia primam Tonsuram suscipientibus necessaria 250. III.

Scripturae Canonicae quae 17. V.

Scripturae Sacrae lectio ubi instituenda 26. I. & seq. & 28. IX. & seq. Episcoporum mentis admiscenda 23. IV. ejus interpretationes contra unanimum Patrum consensum prohibita 19. III. etiam si interpretationes in lucem edende non forent, ibid. Contravenientes per Ordinarios puniendi, ibid. IV. de Sacrarum scripturarum interpretatione Ecclesiae est judicare, ibid. II. earum verba ad personam non convertenda 20. XI.

Seminarium a quolibet Episcopo prope Ecclesiam suam Cathedralis, aut alio convenienti loco institui debet, in quo Juvenes, & Adolescentes sunt edocendi, ac Ecclesiastica in Disciplina instruendi 268. II. si sunt recipiendi, qui ad minimum duos supra decem agunt annos, ibid. III. insuper legere, & scribere competenter noverint, ibid. IV. & quorum indoles, & voluntas spem afferant, eos Ecclesiasticis Ministeriis perpetuo interservituros, ibid. V. Divites quoque admittendi, si suis alantur sumptibus 269. VII. Seminarium in-

gressi statim Tonsura, atque Clericali uti debent haberi, ibid. IX. atque in iis praeterim doceri rebus, quae ad Ecclesiarum cultum, Animarum salutem, ministeriumque pertinent, quales sunt Grammatica, Cantus, Computi Ecclesiastici, aliarumque bonarum artium disciplina, Sacra Scriptura, Libri Ecclesiastici, Confessionum audiendarum doctrina, & Sacramentorum ministrandorum, Sacrorumque Rituum, & Cereemoniarum forma, ibid. X.

Seminaria plura amplius in Diocesis erigi possunt 276. XLV. in eis Scholastici, atque Magistri per se, vel per idoneos Ministros ab Episcopo approbandos legere debent 275. XXXIX.

Seminario jam provisio, portio singulis Beneficiis decreta, & incorporata in totum, vel in parte ab Episcopo remitti debet 274. XXXVI. Sententia in Subditos ferenda 138. I.

Sequestratio fructuum quando facienda 247. XIX. Servitium in Ecclesiis implendum a quo praescribatur 224. II.

Silentio, & modestia uti debent in Concilio morantes 14.

Simoniaca labe prohibetur 193. V.

Societatis Jesu Clericorum Religio vid. Jesuitarum Solemnitas requisita in Matrimonio contrahentibus 284. VI. & seq.

Solutiones quaedam in Ecclesiarum provisione prohibita 227. I.

Spiritus Sancti operatio 36. IV. & 51. c. III. I. Sponsalibus validis existentibus, publicum honestatis impedimentum primum non excedit gradum 290. I. & seq.

Statuta Ecclesiarum approbantur 197. V. & quae rejiciantur 229. IV.

Status, & Familiae Ordo notabit, si quod in corpore requiritur, non reperitur in capite 298. I.

Stola prima quae sit 40. XI.

Streptus ab Ecclesiis arcendus 219. X.

Studia publica Sacrae Scripturae Lectorem habere debent 28. XI.

Studiorum Generalium privilegia, ibid. XIV. Studium est commune Ecclesiae bonum 271. XXI.

Subdiaconatus ad Majores Ordines a Patribus, & Sacris Conciliis refertur 236. IV.

Subdiaconi non sunt ordinandi, nisi bonum haberint Testimonium, & Minoribus in Ordinibus fuerint jam probati 261. I. ac literis, iisque, quae ad Ordinem pertinent exercendum, instructi, ibid. ad continentiam sunt obstricti 262. III. Ecclesiis, quibus adscribentur, interserviant, ibid. IV. altiorum ad gradum ascendere non possunt, nisi per annum fuerint in Subdiaconatu versati, ibid. V. & seq. nisi aliud Episcopo videatur, ibid. VI. Subdiaconos Festis saltem Diebus sacram percipere decet Communionem, ibid. IV. eorum aetas 22. annorum 260. I.

Subditi tamquam filii, & fratres ab Episcopo dili-

diligendi 117. III. quomodo correcti sunt, Episcopum odisse solent 121. *per tot. cap. VI.* eorum salus est Præfidentium integritas 377. II.

Subprioris a quibus constituendi 374. *in fin. V.* Substituti quando, & in quibus non admittendi 321. XVIII.

Successor locationi stare haud tenetur 397. I. Successiones Hereditarie Beneficiorum prohibita 388. I. & seq.

Suffragia Fidelium pro Defunctorum animabus 346. II.

Superstitio quid sit 117. *a seq. III.* est omnino tollenda 347. VI.

Supplex Episcoporum qualis esse debeat 378. IV. & Regularium qualis 353. V.

Supplicationes faciendæ, Ecclesia vacante 198. *ca. fin. II.*

Suspensio ab Ordinibus, & gradibus restituta, restitutio an suffragetur 159. *per tot. cap. VII.*

Symbolum Fidei 15.

Synodus Diocesana quotannis habenda 301. VIII. & quid ibi agendum, ibid.

Synodus Provincialis *vul.* Provincialia Concil.

T

T Abrenu ab Ecclesiasticis vitandæ 312. XXIII

Tabula secunda post naufragium in penitentia recte appellata 47. III. & 150. c. II. II. Tentatio non est supra id, quod possumus 181. c. IX.

Testamentum vetus, & novum quot libros continet 17. V.

Testamentorum Exequutores quomodo pias dispositiones etiam inter vivos factas sunt Episcopi 119. I. & pia legata adimplenda 347. VIII.

Testatorum voluntas conservanda 384. I. potest tamen illam Episcopus ex iusta, & necessaria causa commutare 117. *per tot. cap. VI.* & quomodo implenda 384. II.

Testimoniales litteræ 193. II. pro testimoniatibus illis in locis, ubi consuetudo nihil accipiendi non viger, possunt Notarii pro illarum singulis decimam unius aurei partem accipere, ibid. III. procedit ubi Notarii nullum habent Salarium pro officio exercendo, ibid.

Testes contra Episcopos in causa criminali debent esse omni exceptione maiores, & testes 121. I. alias non solum non sunt percipiendi, sed graviter etiam puniendi, ibid. II.

Testium numerus in Matrimonio 185. IX. eorum poena quando sine Parocho interfunt, 186. XIV.

Theologalis præbenda, ubi nulla reperitur in Ecclesiis Metropolitans, vel Cathedralibus ac etiam in Collegiatis in insigni aliquo Oppido existentibus, quam primum constituenda 16. III.

Timor Domini Sapientiam iuvit 12.

Timor vexationis plerumque Ordinarium ad inquirenda, puniendaque delicta segniorem reddit 111. *per tot. cap. VI.*

Timore salus comparanda 46. V.

Titulares Episcopi, si quem ad Ordinem sine sui Ordinarii licentia promoveant, sunt per annum suspensi 161. III.

Thori separatio plures ob causas fieri potest 180. c. VIII.

Tonsura prima non sunt initiandi, nisi prius confirmati 150. I. & fidei rudimenta edocti, ibid. II. & legendi, & scribendi capaces sint, ibid. III. nec qui iudicii secularis fugiendi potius, quam Religionis & pietatis intuitu hoc vitæ genus elegerint 151. IV. qui ejus privilegio gaudeant 152. II. & seq.

Traditiones ab ipsius Christi ore ab Apostolis acceptæ, aut ab ipsis Apostolis Spiritu Sancto dictante, quasi per manus tradite a nos pervenerunt 16. II. tenendæ, & observandæ sunt, ibid. IV. & quam habeant auctoritatem, ibid.

Translatio simplicium Beneficiorum 101. I.

Transubstantiatio panis, & vini in Corpus, & Sanguinem Christi verè fit in Eucharistia Consecratione 106. I. & seq.

Tribulationum tolerantia valet pro satisfactione 143. *per tot. cap. IX.*

Tridentina Synodus damnavit, & anathematizavit omnes Hæreticos nostris temporibus præcipuos errores 413. *in primis.*

Turnorum lucra prohibentur 317. I.

V

V Agantes non faciliè ad Matrimonium inveniuntur admodum tremendi 194. I.

Vago, & ignoto Sacerdoti Missam celebrare non permittendum 118. V.

Venerationes ab Ecclesiasticis vitandæ 312. XXII.

Vendere bona Patrimonii sacri quando Clericis non liceat 195. VII.

Veneratio Eucharistiæ 107. I. & seq.

Vestibus congruentibus statui, & ordini Clericali uti debent Clerici 165. IV.

Vicariæ in Beneficiis curatis quomodo, & quando tollendæ 403. III.

Vicarii quando, & qui in Beneficiis deputandi 66. IV.

Vicarius Capitalaris debet esse saltem in Jure Canonico Doctor, vel licentiat, vel alias quantum fieri poterit, idoneus 331. III. si secus factum fuerit, deputatio hujusmodi ad Metropolitani devolvitur, ibid. V. & si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, aut ex-empta, Capitulumque negligens, tunc antiquior Episcopo ex Suffraganeis in Metropolitana, & propinquior Episcopus in ex-empta Obsequium, & Vicarius idoneus potest constituere, ibid. VI.

Vicarius

Vicearius Episcopi Doctor, vel Licentiatu sili-
gi debet 330. III. in spiritualibus dicitur Ge-
neralis 119. in princ. I. ejus officium in co-
latione beneficiorum 335. VIII. & seqq.

Virgo MARIA ex speciali Dei privilegio po-
ruit in tota vita venialia omnia vitare pec-
cata 60. e. XXXIII. II. ejus Conceptio 25. VII.

Virginitas beatior quam status conjugal 281. c. X

Visitari debent ab Episcopo Beneficia curata
unita 87. I. item Ecclesie omnes etiam ex-
emptae 88. I. procedit etiam si Sæcular. sint,
& nullius Dioc. 314. II. omnia quoque com-
mendata Beneficia, & Monasteria 202. I. &
seq. etiam si sint Ordinum capita 374. I. &
seq. pariter Hospitalia, Confraternitates, e-
leemolynas Montis Pietatis, & Pia loca o-
mnia 230. IV. procedit etiam si dicitur. locor. cura
ad Laicos pertineat 230. V. & licet recenti-
ora pia exemptione potiantur, ibid. exci-
piuntur tamen Hospitalia, & illa loca pia,
quæ sub immediata Regum potestate sunt.
229. III. haud obstantibus quacunq. con-
suetudine etiam immemorabili, statuto, aut
privilegio. 230. VII.

Visitari debent Cathedralium Capitula, & alia-
rum majorem Ecclesiarum, illorumque Per-
sonæ 67. I. propriæ Dioceses a suis Epi-
scopis visitantur 303. I.

Visitatio Clericorum sive Sæcularium, sive Regu-
larium ad Episcopum pertinet 66. per tot. cap.
III. & 162. I. quomodo fieri debeat 87. I.
& seq. in ea magna Episcoporum potestas
314. in fin. I. & seq. quando in ejus causis
appellatur. 118. VI., & seq.

Visitatorum finis, & scopus 87. I. & seq.
& 304. VI.

Visitatio Reliquiarum 350. XVI.

Visitatores modesto contenti esse debent æqui-
tatu, famulatuque. 305. VII. debent, quam
celeriter fieri possit, visitationem ipsam ab-
solvere, ibid. VIII.

Visitatores a Capitulo deputandi, ubi Capi-
tum um visitandi jus habet, prius ab Episco-
po approbati debent. 304. IV.

Visitatores cavere debent, ne inutilibus sumpti-
bus cuiquam graves, onerosive sint 305. IX.
neve ipsi, aut quisquam suorum quidquam
procuratoris causa accipiant, nec munus quod
cumque, exceptis moderatis victualibus, ibid.
X. & seq. procedit etiam per visitationem Te-
stamentorum, ad pios usus, præter id, quod ex
relictis piis jure debetur, ibid.

Visitatores victualia pro temporis necessitate mo-
derate accipere possunt a visitatis, ibid. XII.
in eorum, qui visitantur, arbitrio est, vel illa
dire, vel pro illis pecuniam persolvere 306.
XIII. in illis vero Locis, seu Provinciis, ubi
ea viget consuetudo, ut nec victualia, nec pec-
unia, nec quidquam aliud accipiat a Visi-
tatoribus, sed omnia gratis fiant, ibid. obse-
vetur, ibid. XV.

Visitatores aliquid indebitè a visitatis accipien-

tes, præter dupli restitutionem intra mens.
peragendam, aliis etiam poenis juxta Constit.
Concil. Gener. Lugdun. incipient. = *Exigit*,
puniendi, ibid. XVI. & seq. necnon & aliis
poenis in Synodo Provinciali, arbitrio Syno-
dii ulla abique spe veniæ multandi, ibid.

Vita æterna quomodo acquiratur 40. XI. a be-
ne operantibus expectanda 49. I. & tamquam
merces bonis ipsorum operib. & meritis red-
denda, ibid. II. & quibus denegetur 48. III.

Vita Christiana perpetua penitentia esse debet
144. in princ. I.

Vita Hominis non humano, sed Dei judicio
judicanda est 51. XIII.

Vitæ honestas, optimæque actiones prædican-
di generi æquipollent 377. II.

Unctio Extrema est penitentiae consummativum
144. in princ. I. præbet robur, & auxilia in-
firmis ad Dæmonis tentationibus resistendum,
ibid. II. est verum Sacramentum, ibid. in fin.

I. a Christo Domino nostro institutum, ibid.
Sanctus Jacobus Apostolus fuit tantum promul-
gator 145. II. ejus materia est Oleum ab

Episcopo benedictum, ibid. III. forma verò
sunt illa verba = *per istam Sanctam Unctio-*

nem = ibid. IV. ejus effectus qui sunt 146.
I. Ministri hujus Sacramenti sunt Ecclesie

Presbyteri 147. I. & 158. c. IV. II. intelligendi
non sunt nomine Presbyterorum aut Senior-

um, aut Primates in Populo, sed aut Episco-
pi, aut Sacerdotes ab ipsis rite ordinati per

impositionem manuum Presbyterii, ibid. II.
& ibid. I. Sacramentum excommunicationis appella-
tur 148. III. quomodo ab Hæreticis impugnetur,
ibid. V.

Unctio Extrema adhibenda est illis tantum in-
firmis, qui tam periculose decumbunt, ut in

vitæ exitu constituti videantur, ibid. III.
si infirmi post susceptam Unctionem conva-

lescerint, iterum hujus Sacramenti subsidio
juvari poterunt, ibid. IV. ritus, & usus, quos

Sancta Romana Ecclesia servat. Jacobi Apo-
stoli sententia non repugnat 146. VI.

Unctio sacra in Ordinatione 240. c. V.

Unio Beneficiorum pro Seminarii erectione est
etiam ante ipsam vacationem peragenda sine

tamen Cultus divini, & illa obtinentium
præjudicio 272. XXVIII. & seq. nec per Be-

neficiorum reintegrationem, uniones, & applica-
tiones est suspendenda, vel modo aliquo

impedienda, etiam si Romana in Curia effectum
suum fortiter illæ fuerint, quæcumque

consuetudine non obstante 273. XXX. & seq.
est peragenda cum consilio duorum de Capi-

itulo, quorum alterum eligere debet Episco-
pus, alterum vero Capitulum, ac duorum

item de Clero Civitatis, quorum quidem alte-
rius electio ad eundem Episcopum, alterius

vero ad ipsam pertinebit Clerum 270. XVI.

Uniones beneficiorum ad vitam tolluntur
85. I. & 332. X. a quadraginta annis citra

sæpe examinari debent 395. XII. quæ per
subre-

subreptionem, vel obreptionem fuerint obtentæ, irritæ declarentur, ibid. a dicto tempore citra concessæ plenarium non sortitæ effectum, & aliæ impostum concedendæ subreptitiæ præsumuntur, nisi eas legitimis, & rationabilibus ex causis factas coram loci Ordinario, & vocatis iis, quorum interest, probetur 325. V. & ibid. XIII.

Uniones beneficiorum sive curatorum, sive non fieri possunt ab Episcopo tamquam Apostolicæ Sedis delegato, si Curati sint pauperes, vel propter alias causas a jure permittas 199. I. etiam si beneficia essent generaliter, vel specialiter reservata, vel aliter affecta, ibid. II. sic factæ non possunt revocari etiam resignationis prætextu, aut derogationis, aut suspensionis 200. *in princip.* III. & 319. IV. unus Dioecesis cum alterius Dioecesis beneficium non sunt faciendæ 167. *per tot. cap. IX.* nec dignitatum, & similium 324. II.

Unita Beneficia per Episcopum visitanda 87. I. Univerſitatum privilegia 92. IV. & 164. X. earum Reformatores quid agere debeant 389. VI.

Vocem in Capitulo habere non debet, qui 33
Subdiaconatus Ordinem non est euectus, 225. I.

Vota Regularium 352. II.

Vota facta post Baptismum non sunt irrita 79. c. IX.

Ulrpatores Bonorum Ecclesiasticorum excommunicantur 233. II.

Uxores plures habere non licet 278. c. II.

Uxoratorum Concubinariorum pœnæ. 295. & seq. II. & seqq.

X

XIsti IV. Constitutiones de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis 25. VII.

Z

Zizania execrabilium errorum, & schismatum 102. *civ. med.*

FINIS.

TYPOGRAPHI AD LECTOREM

PROTESTATIO.

EN tandem tibi, candide Lector, Superis secundis, explicitam undequaque omnium votis expetitam Collectaneam &c. ad Tridentinum Concilium opera, & studio V. Cl. HIERONYMI BALDASSINII perbellè confectam. In ea pauculi occurrent errores, quos in Codicum, Voluminumve impressione, ple-
risque de causis, haud irreperere difficillimum arbitrabitur, qui à tergo dumtaxat Libros salutaverit, vel rusticas admoverit manus. Veruntamen monitum Te volo, idque vehementer meum recreat animum, omnes, quotquot introspicies, errorculos, singulos, inquam, aut ex parte nonnullorum commatum, punctorumve, aut penès paucillam Litterarum inversionem, etiam Te iudice, sese tenere. Caterum quidquid sit de hoc, hisce susque deque habitis, quæ ad maximarum rerum capeffendam perceptionem semitam haud oppilant, neque præpediunt, plurimum profuere utilitatis ex Collectaneæ lectione, nam si præli vitio depræbendes mala mixta bonis, nihilosecius gravissimi Collectoris solertia, eruditione, doctrina, & quod caput est, ingenii sui præstantia, qui nihil abs se passus est desiderari, quominus Opus in Univerfa Litteraria Republica utilitate, ac dignitate nulli secundum, foret numeris omnibus absolutum, cuncta adsunt ritè eliminata, disposita, atque castigata, queis si uti velis, ad penitiorem Sacrorum Dogmatum intellectum, Præcl. Hominum iudicio, facile poteris pertingere. Vale

FIRENZE - BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
PROG. - 2.1.51 (69)
RESTAURO - 1998
LABORATORIO - RAIMONDO MILIO
RESTAURATORE PROGETTISTA - CLAUDIO MONTELATI

SINTESI DELLE OPERAZIONI EFFETTUATE:

controllo numerazione, pulizia a secco con pennello morbido, risarcimento con montaggio a scarnire con carta giapponese di adeguato spessore e colore, Varnow, velatura con velo giapponese 502 e Tylose MH300P al 2%, carte di guardia Ingres struttura F, cucitura su n. 4 nervi di spago, indoratura con tela di muscola e pelle di capra scarnita, capitelli cuciti su ansa di spago e fili di lino neutro e colorato, incartonnatura dei quadranti in cartone accoppiato al durevole, nuova legatura in piena pelle di capra al vegetale (Scarricciottoli) con dorso attaccato, adesivi Tylose MH300P e Vinavil 59 al 15%.

COLLAUDATORE
DATA DEL COLLAUDO

LAB. RESTAURO

1998

R. Milio

[Signature]

005653015

